

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara Mācības

X Sējums

Mācības 277–309

Grāmatu dienests dzīvei

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Patiesās dzīves grāmata”)
ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts
„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgie par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu,
paskaidrojumiem, zemsvītras piezīmēm, komentāriem un norādēm par
darbu:

Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

Patiesās dzīves Grāmata tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar DeepL Translator.

Tās ir īstās, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kunga vārdi Annai Marijai Hostai:

2017. gada 25. marts

Jēzus viņai saka: „*Zīmogu laikmeti*” ...

... un saka:

„Izmanto to. Es šodien esmu tevi izvēlējis, lai tu saņemtu manas mācības un tās nodotu tālāk cilvēkiem.”

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, šo rakstu īpašnieka, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Stāvoklis: 2026. gada 24. augusts

Saturs

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Saturs.....	4
Priekšvārds	6
Ievads	8
Mācība 277	16
Mācība 278.....	24
Mācība 279	32
Mācība 280	40
Mācība 281.....	48
Mācība 282	57
Mācība 283	65
Mācība 284	73
Mācība 285	80
Mācība 286	89
Mācība 287	96
Mācība 288	103
Mācība Nr. 289	111
Mācība 290	119
Mācība 291	127
Mācība 292	137
Mācība 293	144
Mācība 294	152
Mācība 295	159
Mācība 296	167
Mācība 297	175

Mācība 298	183
Mācība 299	191
Mācība 300	200
Mācība 301	207
Mācība 302	215
Mācība 303	224
Mācība 304	232
Mācība 305	241
Mācība 306	250
Mācība 307	259
Mācība 308	267
Mācība 309	276
Satura rādītājs	286
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	294

Priekšvārds

Visos laikos Dievs ir atklājis cilvēcei, mūs mierinājis ar Savu Vārdu, devis mums Savus baušļus un sniedzis mācības par Savu radību un mūsu eksistenci. Katru reizi, kad cilvēki pirmskristiešu laikos aizmirsta šos dievišķos mācības, Dievs sūtīja viņiem Savus praviešus, lai atgādinātu par Viņa likumiem.

Kad cilvēki, pamatojoties uz šiem Desmit baušļiem, bija izveidojuši vairāk nekā 600 cilvēku noteiktus likumus, Dievs sūtīja Jēzu, caur kura muti atklājās Kristus – Dievišķais Vārds –, kurš Desmit baušļus apkopoja *vienā vienīgā* bauslī: „Mīli Dievu vairāk par visu un savu tuvāko kā sevi pašu.”

Atkal cilvēki aizmirsta šo vienkāršo, pestījošo Dieva ieteikumu. Par to liecina nežēlīgie kari un necilvēcīgās vajāšanas, kas turpinās līdz pat šai dienai.

Sajaucot dievišķo patiesību ar cilvēku dogmām, pārmērīgi uzsverot ārējos rituālus un ceremonijas, kā arī nepareizi, cilvēciski interpretējot tīro dievišķo Vārdu, daudzi cilvēki šodien dzīvo sava veida garīgā verdzībā.

Tāpēc bija un joprojām ir nepieciešams, lai Dievs šodien atkal vērstos pie cilvēces ar apgaismojošiem un pamācošiem vārdiem. Tas notika 66 gadu garumā (1884–1950) Meksikā — vairāk nekā simts sapulču vietās vienlaikus, kur vienkāršie ļaudis svētdienu pēc svētdienas pulcējās, lai klausītos Dieva pacilājošajos un pamācošajos vārdos. Šo sapulču aculiecinieki stāstīja, ka šie dievišķie vārdi plūda kā kristāldzidra ūdens straume no vēstītāju, ko sauca par „balss nesējiem”, mutēm, un tas notika divas līdz trīs stundas bez jebkāda pārtraukuma un bez vismazākās kļūdas.

Ikviens, kurš ar tīru un neaizspriedumainu sirdi uzņēma dievišķā vārda jēgu, sajuta Kunga klātbūtni un Debesu Tēva bezgalīgo mīlestību.

Pēdējos desmit gados pirms 1950. gada mācības tika stenografētas un pierakstītas protokolos, lai vēlāk tās apkopotu. Tika atlasītas 366 mācības, kas no 1956. līdz 1962. gadam tika publicētas 12 sējumu darbā „*Īstās dzīves grāmata*”.

Vienu no šiem 12 sējumiem, rūpīgi un vārdu precīzi tulkotu no spāņu valodas, jūs, cienījamie lasītāji, turat savās rokās. Tā nav grāmata, ko var izlasīt tikai vienu reizi un, iespējams, pavirši, un pēc tam ātri atkal nolikt malā. Lai pilnībā aptvertu tās dziļo jēgu, ieteicams tekstu uzņemt pa daļām, mazos „kumosīņos”, pārdomāt to un mēģināt savā iekšējā pasaulē sajust saikni ar Dievišķo Garu.

Mācībās ietvertie atkārtojumi ir sīki izskaidroti II sējuma ievadā, un tiem nevajadzētu traucēt nevienam. Gluži pretēji – ja ņemam vērā, cik daudz neiedvesmojošas informācijas mūsdienās tiek uzņemta mūsu prātam un kā tas tiek ietekmēts, tad šī atkārtotā, taču vienmēr pacilājošā un

iedvesmojošā barība mūsu dvēselei ir ārkārtīgi svarīga, lai atmodinātu iekšējās vērtības, kas miegā slēpjas mūsos visos.

levads

Noteiktas būtiskas tēmas kā sarkana niša vijās cauri visam atklāsmes darbam „*Patiesās dzīves grāmata*”, kuras mēs atrodam arī 10. sējumā. Turpmāk ir apkopoti daži izvilkumi no šīs grāmatas, kas lasītājam varētu kalpot kā ceļvedis un pārskats.

Kristus atgriešanās

Nevienam nevajadzētu būt pārsteigtam par manu jauno vēstījumu un manu vārdu jēgu. Jo Pirmā laika pravieši, tāpat kā Kristus Otrajā laikā, ar vislielāko skaidrību paziņoja par to laikmetu, ko jūs šodien piedzīvojat. (279, 9)

Mana mīlestības mācība nebija paredzēta tikai nedaudziem, kuri to dzirdēja caur balss nesējiem. Mana vēsts ir nonākusi pasaulē, lai kļūtu zināma visiem cilvēkiem. Tāpēc Es jums saku, ka tā dažādās formās sasniegs zemes malu, jo tā ir sākums tam mierinājumam, kas cilvēcei jau Otrajā laikmetā tika apsolīts, kad tā sasniegtu bēdu laiku kulmināciju uz zemes. (282, 57)

Ņemot vērā jūsu neizmērojamo gaismas trūkumu — gaismu, kas nozīmē gudrību, mīlestību, pacelšanos —, Man *bija* jānāk. Lai jums dotu šo gaismu, nebija piemēroti, ka Es ierastos pie jums kā cilvēks. Jo, lai jūs iedvesmotu uz garīgumu, bija nepieciešams, lai Es atklātu savu klātbūtni garīgā, neredzamā, taču jūsu ticībai un mīlestībai jūtāmā veidā. (293, 57–58)

Kad šis vārds izplatīsies pa pasauli un cilvēki jautās, kas to iedvesmoja un kas to diktēja, lai to pierakstītu, tā vēstnešiem un sējējiem jāliecina, ka tas bija Svētais Gars, kurš to atklāja caur savu balss nesēju prāta spējām, kuras bija sagatavojis „”. (295, 26)

Trešais laikmets

Pirmais laikmets ir it kā cilvēka garīgā bērnība, kurā viņš atver acis un redz sava Tēva vaigu, dzird Viņu, bet vēl ir tālu no tā, lai Viņu saprastu. Pierādījums tam ir tas, ka viņš centās Viņam paklausīt, pieķeroties tekstu burtam, neiedziļinoties to jēgā ar savu dvēseli.

Otrajā laikmetā Es, „Vārds”, atnācu, lai Jēzū dzīvotu kopā ar jums un ar savu dzīvi jums parādītu dvēseles ceļu. Šis Otrais laikmets ir pieaugšanas vai pirmās garīgās jaunības laikmets. Tas ir dzīves posms, kurā Kristus mācīja cilvēkiem mīlestību, lai atmodinātu viņu aizmigušās sirds stīgas, lai viņu sirdis vibrētu jaunā sajūtā, mīlestības pret Tēvu un tuvākajiem spēcīgā impulsa vadībā.

Šis ir „trešais laikmets”, kurā cilvēka dvēselei jāatbrīvojas no materiālisma važām. Tas izraisīs pasaules uzskatu cīņu, kas būs spēcīgāka

nekā jebkad agrāk cilvēces vēsturē. (295, 56–57+64)

Šis Trešais laiks, kurā cilvēku jaunums ir sasniedzis savu kulmināciju, tomēr būs izlīguma un piedošanas laiks. (305, 12)

Sestais zīmogs

Sestais zīmogs ir atvērts un ir parādījis daļu no sava satura jums, garīguma ceļa brucējiem uz Zemes. Taču tas turpinās izlīt savu gaismu pār visiem cilvēkiem, pat ja kādreiz šis vārds, ko jūs šodien dzirdat, vairs nebūs dzirdams. (284, 46)

Pašlaik Es šeit uzņemu šos cilvēku pūļus, pārstāvēt cilvēci, un, kad Es runāju par cilvēci, Es domāju ne tikai mūsdienu cilvēkus, bet visas paaudzes, kas sešos garīgajos laikposmos ir apdzīvojušas Zemi. Vēstījumi, ko Es jums esmu nesis šajos sešos laikposmos, ir tieši tas, ko Es esmu simbolizējis ar vārdu „zīmogs”, no kuriem — kā jūs jau zināt — vēl viens ir jāatver, lai tas jums atklātu visu pārējo jēgu vai nozīmi — to augsto nozīmi, kas saistīta ar dvēseles dzīvi, attīstību un pilnveidošanos. (303, 52)

Garīgā Izraēlas tauta un garīgā misija

Dieva tauta atkal parādīsies cilvēces vidū — nevis kā tauta, kas iemiesota kādā rasē, bet gan kā liels skaits, kā mana mācekļu leģions, kuriem izšķirošais nav asinis, rase vai valoda, bet gan gars. Šī tauta neaprobežosies ar to, ka mācīs manu mācību caur rakstiem. Lai vārdiem būtu dzīvība, tie ir jādzīvo. Šī tauta nebūs tikai rakstu un grāmatu izplatītāja, bet arī piemēru un darbiem. (292, 28–29)

Ir nepieciešams, lai šī tauta, kurai ir uzticētas šīs atklāsmes, dotos ceļā un liecinātu par tām. Jo tādējādi cilvēki atmodīsies un spēs uztvert šim laikam raksturīgās garīgās zīmes un izpausmes. (277, 15)

Garīgo būtnu pasaule gaida tikai brīdi, lai apdzīvotu šo zemes ieleju. Tās ir gaismas būtnes, kas neatsakās iemiesoties atpalikušo tautu vidū, jo tieši to misija būs pamodināt tos, kas guļ. (288, 46)

Gars, garīgā dvēsele, dvēsele

Cilvēks ir Radītāja atspulgs, Dieva tēls. Bērniem neizbēgami jāklūst līdzīgiem Tēvam, no kura viņi cēlušies. Šī līdzība balstās garīgajā dvēselē, jo tā ir apveltīta ar Dieva īpašībām un turklāt tai piemīt mūžīgā dzīvība. Matērija, tas ir, cilvēka ķermenis, ir tikai dvēseles pagaidu apvalks. (295, 44)

Tieši cilvēka garīgajai dvēselei ir jābūt visiem cilvēka darbiem priekšā, jo tieši tai ir uzticēta dzīve uz Zemes. (305, 7)

Garīgā lūgšana

Garīgā dvēsele glabā intuitīvo zināšanu, ka tā sen atnāca no Radītāja klēpja, un, tā kā tā zina, ka tai vēl ir jānoiet garš ceļš, lai atgrieztos savā sākumpunktā, tā veltās lūgšanai, jo zina, ka vismaz šajā brīdī tā var sazināties ar savu Tēvu. Dvēsele zina, ka lūgšanā tā atrod mierinājumu, kas to glāsta, stiprina un dziedē.

Es svētīju tos, kas lūdzas. Jo garīgāka ir viņu lūgšana, jo lielāks ir miers, ko Es ļauju viņiem sajūst. To jūs varat viegli izskaidrot; jo tas, kurš, lai lūgtos, ir spiests noņemties ceļos priekšā attēliem vai priekšmetiem, lai sajūstu Dievišķā klātbūtni, nespēs savā sirdī piedzīvot garīgo sajūtu par Tēva klātbūtni. (279, 1-2)

Bet paskatieties, cik viegli mainās tas, kurš praksē pielieto pat *vienu* atomu no maniem mācījumiem. Vai vēlaties piemēru?

Bija kāds, kurš visu savu dzīvi ar vārdu lūgšanām teica Man, ka viņš Mani mīl — lūgšanas, kuras bija sastādījuši citi un kuras viņš pat nesaprata, jo tās sastāvēja no vārdiem, kuru nozīmi viņš nepazīna. Taču drīz vien viņš saprata, kāds ir patiesais lūgšanas veids, un, atmetot savus vecos ieradumus, viņš koncentrējās uz savas dvēseles dziļāko būtību, sūtīja *savas domas* uz Dievu un pirmo reizi sajuta Viņa klātbūtni.

Viņš nezināja, ko teikt savam Kungam, viņa krūtīs sāka raudāt, un acīs plūda asaras. Viņa prātā veidojās tikai viens teikums, kas skanēja: „Mans Tēvs, ko es Tev varu teikt, ja es taču nemāku ar Tevi runāt?” Bet tās asaras, tie raudājumi, tā iekšējā priekā un pat viņa apmulsums runāja uz Tēvu tik skaistā valodā, kādu jūs nekad nespēsiet atrast ne savās cilvēciskajās valodās, ne savās grāmatās.

Tā cilvēka stostīšanās, kurš sāk garīgi lūgties kopā ar savu Kungu, līdzinās mazu bērnu pirmajiem vārdiem, kas vecākiem rada prieku un sajūsmu, jo viņi dzird pirmās izpausmes no būtnes, kas sāk atdzīvoties. (281, 23–24)

Pilnīga, garīgā saziņa

Es esmu jums daudz runājis par garīgo saziņu, esmu jums teicis, ka jūs iemācīsieties to izmantot augstā līmenī un ka jūs piekāpsieties šai vēlmei. (291, 81)

Kad šī mācība izplatīsies, jums jautās par šī vēstījuma mērķi, jo jau tagad pastāv tik daudzas reliģiskās kopienas. Tad jums jāatklāj viņiem, ka šis Vārds ir nācis pie cilvēces, lai mācītu cilvēkiem saziņu no gara uz garu, ko viņu reliģijas nemāca, un ka šis vēstījums ir dievišķā gaisma, kas jums atklāj visas garīgās īpašības, kas jums pieder. (294, 44)

Praktizējiet saziņu no gara uz garu, ko jums katru dienu jāpilnveido. Jo tā ir Mana griba, lai jūs un cilvēce sazinātos ar Mani. Caur šo saikni jūs saņemsiet Manas iedvesmas, Manus uzdevumus, un Es uzņemsu jūsu dvēseli, dzirdēšu jūsu lūgšanu un ļaušu jūsu garīgajām rokām Mani

apskāvienot. (304, 51)

Šī atklāsme ir bijusi pakāpe, kas ļāva jums spert vēl vienu soli uz augšu pa ceļu, kas jūs tuvinās pilnīgai saziņai. (278, 44)

Dievišķo atklāsmju pieņemšana un noraidīšana

Cik daudzi ir tie, kuri, pateicoties senlaiku rakstiem, zina pravietojumus, kas paziņoja par šo laikmetu. Un tomēr — ja viņi klātbūtu manās atklāsmēs, viņi tām neticētu, nedz arī uzskatītu tās par šo apsolījumu piepildīš ! Tie ir tie, kuri nav sasnieguši tādu attīstības līmeni, kas ļautu viņiem atpazīt šo gaismu. Turpretim cik daudzi no tiem, kuri šodien atdotu savu dzīvību, lai liecinātu, ka Es esmu Tas, kurš šajā laikā atklājas cilvēkiem, pat nezināja, ka pastāv pravietojumi, kas runā par šiem notikumiem. Iemesls tam ir tas, ka viņu dvēseles jau bija sagatavotas un gatavas saņemt Gaismu. (298, 19)

Šīs cilvēku pūļi šeit sastāv no ticīgajiem un neticīgajiem, bet visi viņi ir dvēseles, kas izsalkušas pēc mīlestības, slāpst pēc gaismas un patiesības. Kamēr tie, kuriem ir ticība, barojas un kļūst stipri, neticīgie noraida mūžīgās dzīvības maizi un ir spiesti paciest savu izsalkumu un slāpes. Tās ir dvēseles, kuras ir sajaukušas dzīvi, kas veltīta materiālismam, neziņai un fanātismam, un kuras nespēj to aizmirst, lai pēc tam varētu atpazīt un sajūst Manu klātbūtni. Tās ir sirdis, kuras baidās no cilvēku spriedumiem. Kā gan tās varētu koncentrēties uz to, kas ir augsts savā dvēselē, lai sajūstu Manu būtību, ja tās domā par to, ko citi par tām teiks? Galu galā viņi teiks, ka mana klātbūtne šajās vietās nav patiesa, bet patiesībā ir tā, ka tieši viņi — lai gan fiziski klātesoši — nav bijuši pie Manis, jo viņu dvēsele ir palikusi tur, kur viņus ir aizturējušas viņu domas, intereses, rūpes un kaislības.

Es tiešām esmu atnācis, Es tiešām esmu bijis kopā ar jums, jo Es vienmēr domāju par tiem, kam Es esmu vajadzīgs — par tiem, kas dzer ciešanu kausu un ēd verdzības un pazemojuma maizi. (301, 2)

Pārbaudījumu jēga

Dažreiz jūsu miers pārvēršas par cīņu, nemieru vai bailēm. Tas notiek, kad vētra pērs laukus un dārzus, satricina kokus un noplūc ziedus. Tad jūs jautājat, kāda jēga ir šiem pārbaudījumiem. Bet Es jums saku: ka viesulis no kokiem nomet sliktos augļus un sausās lapas un no dārza aizpūš visu, kam nav jābūt tā klēpī. (278, 31)

Ļaujiet, lai jūsu sirdsapziņa pārbaudījumos jums saka, ka Es jūs nesodu, bet ka jūs tieši attīrāties, un ka, redzot, kā atbrīvotās dabas stihijas izraisa šausmas, jums nevajadzētu zaimojāt, sakot, ka tas ir Dieva sods, bet gan ka tas ir pārbaudījums, lai jūs attīrītu. (293, 75)

Jūs esat mērojuši garo pieredzes ceļu. Tā nevainība, kas ir aklums un neziņa, ir pazudusi, kad jūs esat ieguvuši pieredzes gaismu. Turklāt jūs esat

sevi aptraipījuši, un tādēļ ir pārbaudījumi un sāpes, lai jūs attīrītu un šķīstītu. (301, 24)

Garīgā iedvesma visiem

Ziniet, tauta, ka ne tikai jūs esat spējīgi uztvert garīgos vēstījumus un iedvesmu. Pasaulē ir daudz cilvēku, kuri, neapzinoties, ka Es izplūstu caur šiem balss nesējiem, nojauš gaismas klātbūtni, kas ir gatava izplūst uz cilvēci atklāsmu veidā. Viņi no mana Gara saņems nepieciešamo sagatavošanu, lai, dzirdot jūsu liecību un jums nododot viņiem manu dievišķo vēstījumu, viņi priecīgi teiktu: „Tas ir tas, ko es cerēju.” (283, 51)

Garīgā saskaņa starp visiem

Labestība un mīlestība, no kurām plaukst labdarība un miers, būs atslēgas, kas atvērs noslēpuma durvis, tādējādi ļaujot cilvēkiem spert soli pretim vispārējai harmonijai. (292, 5)

Garīgā harmonija starp visām būtnēm atklās viņiem lielas atziņas, nesīs viņiem saziņu no gara uz garu, kas saīsina attālumus, tuvinās prombūtniekus un likvidēs frontes un robežas. (286, 3)

Es esmu Tēvs, kurš strādā, lai starp visiem saviem bērniem sāktu valda harmonija — gan starp tiem, kas apdzīvo Zemi, gan starp tiem, kas dzīvo citās pasaulēs. (286, 2)

Garīgais atmodinājums

Pēc tam, kad šī cilvēce tik daudzus gadsimtus ir dzīvojusi nesaskaņā, pēc visām tām sāpīgajām un rūgtajām pieredzēm, ko tā ir guvusi, tā spēj saprast, ka vienotība starp tautām, saskaņa starp visiem cilvēkiem nevar balstīties ne uz materiālām interesēm, ne uz zemes vērtībām. Beidzot tā sapratīs, ka tikai augstā dvēsele var būt stingrs pamats, neapgājama klints, uz kuras balstās cilvēku miers. (289, 3)

Es tā runāju ar jums, jo neviens labāk par Mani nepazīst jūsu dvēseles attīstību, un Es zinu, ka mūsdienu cilvēks, neraugoties uz savu lielo materiālismu, mīlestību pret pasauli un kaislībām, kas attīstījušās līdz pat vislielākajam grēkam, tikai šķietami dzīvo, pakļauts „miesai” un materiālajai dzīvei. Es zinu: tiklīdz viņš savā dvēselē sajūtīs manas mīlestības maigo pieskārienu, viņš ātri nāks pie Manis, lai atbrīvotos no sava smaguma un sekotu Man pa patiesības ceļu, pa kuru viņš neapzināti tik ļoti ilgojas iet. (305, 36)

Žēlsirdība

Pirmais solis cilvēku atjaunošanā, lai sasniegtu dvēseles pacilātības stāvokli, ir žēlsirdība. Žēlsirdība pret dvēseli, žēlsirdība pret ķermeni,

žēlsirdība pret tuvākajiem. (287, 31) Kad Es vēšu savu skatienu uz slimnīcām, cietumiem, sērojošajām ģimenēm, izirušajām laulībām, bāreņiem vai garīgi izsalkušajiem — kāpēc Es tur neatrodu jūs? Atcerieties, ka Es ne tikai esmu jūs mācījis lūgties, bet arī esmu jums devis vārda dāvanu un mācījis dziedināt. Un daudzos gadījumos Es esmu jums teicis, ka jūsu klātbūtne var radīt brīnumus, ja jūs patiešām esat tam sagatavoti. (306, 27)

Roke Rojass, ceļa brucējs, iedvesmots no Elijas gara, uzrakstīja šādu teikumu: „Žēlsirdība un atkal žēlsirdība pret saviem līdzcilvēkiem, tad jūs ieraudzīsiet manu Tēvu visā Viņa godībā.”

Šajos vārdos slēpjas patiesība un gaismas, mācekļi, jo tas, kurš savā dzīvē neizrāda žēlsirdību, nekad neieies manā valstībā. Turpretim es jums apliecinu, ka pat viscietākais un visuzstājīgākais grēcinieks spēj izglābties caur žēlsirdību. (308, 52)

Reinkarnācija un garīgā attīstība

Jēkabs savā sapnī jums atklāja garīgās kāpņu pastāvēšanu, pa kurām nepārtraukti kāpa un nolaidās būtnes. Kurš ir sapratis tās saturu? Kas ir atšifrējis tās noslēpumu? Tur, tajā attēlā, ko redzēja patriarhs, ir ietverta dvēseļu attīstība, garīgo būtnu nepārtraukta reinkarnācija cilvēkos, būtnu atgriešanās un izpirkšana, Dieva saziņa ar cilvēku un saruna no gara uz garu. (287, 59)

Šajā Trešajā laikmetā Es esmu jums atnesis apstiprinājumu par dvēseles reinkarnāciju. Cilvēce gan visos laikos ir bijusi intuitīvi informēta par to, un dvēsele ir atklājusi šo noslēpumu „miesai”, bet tā — vienmēr neticīga un vāja — ir to apšaubījusi. (309, 22)

Taču Es esmu atnācis šajā laikmetā, lai jums sniegtu apstiprinājumu par to un teiktu: dvēseles reinkarnācijā atklājas Mans pilnīgais mīlestības likums. (309, 22)

Garīgā pasaule

Dvēseles dzīve, kas pastāv ārpus jūsu materiālās pasaules, nevarēja un nedrīkstēja būt noslēpums cilvēkam. Tā kā Tēvs redzēja jūsu alkas pēc zināšanām, Viņš sāka savu mācību, izmantojot atklāsmes un iedvesmas dāvanu, un atklājās bezgalīgi daudzās formās. Taču šī mācība sākās jau kopš pirmā cilvēka pastāvēšanas un nav apstājusies līdz pat šai dienai. (289, 17)

Mosties, tauta! Aizsaules pasaule vēro jūsu soļus uz Zemes! Šīs pasaules zina jūsu darbus! Kad tās redz, ka šī cilvēce grimst savā naida un kaislību jūrā, tās ir satriektas un lūdz par jums. (298, 41)

Lai stiprinātu cilvēces ticību zināšanām par garīgo eksistenci aiz materiālās dzīves, pagātnē jums tika dāvinātas dažas Tēva sūtņu

parādīšanās, kurām jūs esat devuši vārdu „eņģeļi”. (301, 10)

Jums arī nevajadzētu domāt, ka savā darbā jūs strādājat vieni paši, jo jums vēl nav pietiekami daudz spēka, lai paveiktu darbus ar tik lielu garīgo nozīmi. Jums jāzina, ka pastāv būtnes, kas jums rāda ceļu, pa kuru jums jāiet, un kas jums rāda ceļu un vietas, uz kurām jums jānes sēkla.

Šie ceļa brucēji ir jūsu brāļi un māsas no citām pasaulēm, no citām mājvietām, no kurām viņi raugās pār jūsu soļiem un jums paver ceļu. Jo arī viņi ir miera, mīlestības un brālības darbinieki. Tās ir dvēseles, kas ir tīrākas par jūsu dvēselēm, ar lielāku zināšanu un pieredzes bagātību, no kurām jums nav jābaidās no ļaunuma. Tās ir tās, kas neļauj jums apstāties — tās, kas rada nemieru jūsu sirdīs, ja jūs pametat sēklu novārtā. (297, 6)

Mīlestības likums un spēks

Mīlestības likums, no kura izriet mīlestība pret tuvākajiem, sapratne un piedošana pret jūsu līdzcilvēkiem, ir pamats, ko Es esmu jums iedvesmojis jūsu garīgajai misijai. (291, 8)

Jūsu soļus nedrīkst vadīt bailes, nedz arī t, kas liek jums pildīt likumu. Ticība un mīlestība ir jābūt tai spēkam, kas mudina jūs veikt labus darbus savā dzīvē. Jo tad jūsu nopelni būs patiesi. (305, 51)

Miers – augstākais garīgais labum

Tieši Mans Vārds dod mieru jūsu sirdīm un mieru jūsu dvēselēm. Lielākais, ko Es esmu paredzējis jums, ir miers. Kas pieder šim dārgumam, tam pieder viss — kas pazīst šo dvēseles stāvokli, tas to neapmainītu pret vislielākajiem zemes īpašumiem un dārgumiem.

Ja jūs Man jautātu, kāds ir noslēpums, lai sasniegtu un saglabātu mieru, tad Es jums saku, ka noslēpums slēpjas tajā, ka pildāt sava Tēva gribu. Un ja jūs Man jautātu, kā pildīt dievišķo gribu, Es jums atbildētu, ka to varat darīt, piemērojot savu dzīvi Manam likumam un Manai mācībai. (307, 1-2)

Sirdsapziņas balss

Iepazīstieties ar sirdsapziņu, tā ir draudzīga balss, tā ir gaisma, caur kuru Kungs ļauj mirdzēt *Savai* gaismai — vai nu kā Tēvs, kā Skolotājs, vai kā Tiesnesis. (293, 74)

Redziet, kā cilvēks stāv pāri visam, kas viņu apņem; ka viņš ir vienīgā būtne, kas apveltīta ar gribas brīvību un sirdsapziņu. No šīs gribas brīvības ir cēlušies visi cilvēku maldi, krišanas un grēki. Bet tie ir pārejoši pārkāpumi Radītāja taisnīguma un mūžības priekšā. Jo pēc tam sirdsapziņa uzvarēs pār ķermeņa vājībām un dvēseles pakļaušanos kārdinājumiem. Tādējādi nāks Gaismas uzvara, kas ir zināšanas par tumsību, kura nozīmē neziņu. Tā būs Labā uzvara, kas ir mīlestība, taisnīgums un saskaņa, pār ļaunumu, kas

ir savtīgums, neierobežotība un netaisnība. (295, 49)

Garīgā atbrīvošanās

Veltīgi un bezjēdzīgi būs konfesiju centieni noturēt savus ticīgos veco ticības priekšstatu un novecojušo ticības sistēmu ierastajās sliedēs. Jo neviens nespēs apturēt Dievišķo Gaismu, kas iespiežas līdz pat cilvēka domāšanas spējas dziļumiem un modina dvēseli atklāsmes laikmetam, dievišķām iedvesmām, šaubu un noslēpumu izgaismošanai, garīgajai atbrīvošanai.

Tāpat neviens nespēs apturēt plūdus, ko radīs cilvēce, kad tā, ilgojoties pēc domāšanas, gara un ticības brīvības, dosies ceļā. Nevienam nevajadzētu domāt, ka Es atņemšu dažādajām reliģiskajām kopienām to audzēkņus, ticīgos vai sekotājus — nē. Bet ir pienācis brīdis, kad sākas jauns laikmets, kas atklāj aizmirstās mācības, likvidē nevajadzīgos ieradumus, ticības mācības un tradīcijas, attīra un atbrīvo dvēseles no visa nepatiesā, lai dotu tām patieso Gara maizi, ko vienmēr ir aizstājis rituāls. (290, 58–60)

Cik daudziem no jums, kas šajā laikā esat dzirdējuši Manu Vārdu, jūsu atbrīvošanas diena bija tieši tā diena, kad jūs pirmo reizi dzirdējāt šo balsi! Ar cik lielu mīlestību jūs esat iegravējuši savā atmiņā to svētīto datumu, kurā jūs atceraties brīnumu – jūsu atdzimšanu ticībā! (294, 24)

Mācība 277

1. Es esmu redzējis jūs kā karavānas avangardu, kas Man seko visos laikos — gudro Izraēlu, cīnītāju Jūdas garu, kas savai tautai izcīna ceļu. Jūs nākat, lai izcīnītu pēdējo kauju, un Mani redzat priekšā, lai Es vadītu jūsu soļus un aizvestu jūs līdz jūsu darba kulminācijai.

2. Es esmu jūs sūtījis tieši pārbaudījuma brīdī, kad cilvēce piedzīvo vislielākos draudus, un Es jums saku, ka tā vēl kādu laiku turpinās savu varas tīkošanu, lai pēc tam nonāktu sāpīgā izsmelšanā, līdz atmodīsies tās sirdsapziņa un teiks, cik daudz veltīgu ceļu tā ir mērojusi un kā tā ir izšķērdējusi savu eksistenci. Tas runās uz viņu manā vārdā un gudri mācīs, kā nonākt pie Manis garīguma ceļā.

Kad dvēsele atmodīsies un sāks domāt, tā mēģinās piekerties kaut kam drošam, tā vēlēšies atklāt īsāko un drošāko ceļu un atgriezīsies pie avota, lai tur atrastu pamatus, tikumus, patieso zinātni, un tā atzīs, ka pirmais un pēdējais likums, ko Es esmu devis cilvēkam, ir mīlestība – visu pilnību avots.

3. Es vēlos, lai jūs dzīvotu, gaidot Manu vārdu piepildīšanos, lai jūs vienmēr būtu saskarsmē ar Mani un Garīgo pasauli, lai jūs nejūtos tālu no Manis vai atdalīti no Manis. Es panākšu dažādu pasauli dvēseļu apvienošanās, lai tās, apvienojoties, kļūtu spēcīgākas, lai paveiktu darbu, ko Es tām esmu uzticējis.

4. Lai to īstenotu, Es no jums neprasu, lai jūs noliegtu savu personību, nedz arī lai jūs atdalītos no pasaules, jo jūs taču dzīvojat tajā. Es jums tikai saku, ka jūsu ķermeņa vajadzībām jums jāizmanto tikai tas, kas ir absolūti nepieciešams, lai dvēsele varētu justies brīva un, skatoties savā iekšējā pasaulē un apkārtējā vidē, saprastu savu lielo aicinājumu manā darbā. Patiesība.

5. Es jums došu to, kas nepieciešams cilvēka dzīvei. Es neprasīšu, lai jūs atstātu novārtā savus pienākumus; drīzāk mans Vārds jūs mācīs, kā tiem pienācīgi tikt galā, jo pat vismazākie no tiem ir daļa no jūsu uzdevuma.

Jūs piedzīvojat cīņas, darbības un pūļu laiku, un ir nepieciešams, lai jūs visu to veltītu Garam, lai jūs attīstītu visas savas dāvanas, lai jūsos notiktu tā pati pārvērtība, kāda notika maniem Otrā Laika mācekļiem, kuri — apvienojušies vienā Garā — kļuva viens ar Mani.

6. Jūs nevarētu vērsties pie cilvēkiem ar neīstu vai tikai izliktu sagatavotību; jo viņu dvēsele ir attīstījusies, un plīvurs, kas aizsedza viņu acis, jau sen ir nokritis. Nesiet viņiem garīgumu, piedāvājiēt viņiem mieru un radiet savā apkārtnē labklājības un brālības atmosfēru, tad jūs pieredzēsiet, kā viņi jūs uzklausa un pieņem jūsu vārdus, kuros būs mana iedvesma un mana spēks.

7. Ja jūs sludināt un mācāt mieru, tad paši esiet miermīlīgi; ja runājat par mīlestību, tad izjūti to, pirms to izsakāt vārdos; ja jūsu līdzcilvēki savukārt piedāvā jums savus augļus, tad tos neatsakiet. Pārbaudiet visu, ko iepazīstat, un turieties pie tā, kas viņu mācībās ir pieņemams un pareizs. Jūs sastapsiet arī tos, kuri — kļuvuši fanātiski savā reliģijas praktizēšanā — ir samazinājuši savu uztveres spēju, pārvēršot savus kulta rituālus par materiālu darbību. Tad jums jāpalīdz viņiem pacietīgi paplašināt savas zināšanas, jāparāda viņiem apvāršņi, kurus viņu gars var sasniegt, ja viņi iedziļinās manā mācībā. Jums jārunā ar viņiem par Manu Visuma Garu, par dvēseles nemirstību, par tās nepārtraukto attīstību. Jums jāiemāca viņiem patiesā lūgšana, Gara saruna, un jāatbrīvo viņus no aizspriedumiem un kļūdām. Tas ir darbs, ko Es jums uzticu — mīlestības un pacietības darbs.

8. Visi rūpējieties par savu dvēseli, kas ir mans bērns. Saņemiet manas jaunās atklāsmes, un, ja jūs nespējat atklāt to vārdu jēgu, kurus Es jums devu pagātnē, tad nāciet šurp, un caur šo mācību jūs visu atpazīsiet un sapratīsiet. Jo Es jums atgādinu un apvienoju jūsos visus manus vārdus un darbus no visiem laikiem, lai jums būtu vēl viens liecības apliecinājums no jūsu Tēva.

9. Izmantojiet to spēku, ko Es jums esmu piešķīris, lai jūs pārvarētu visus pārbaudījumus un kārdinājumus. Esiet pacietīgi sāpēs, lai jūs varētu vadīt savu laivu un glābties.

10. Es vēlos, lai jūsu dievbijība šajā Trešajā laikmetā kļūtu tik tīra un pilnīga kā smarža, kas plūst no ziediem.

11. Kad cilvēki būs gatavi savā dvēselē uzcelt templi un tajā iedegt ticības liesmu, tad beigsies svētvietu apgānīšana, beigsies kari, Asaru ieleja pakāpeniski pārvērtīsies par miera zemi, un Debesu valstība tuvosies katrai sirdij.

12. Ļaujiet Man šādā veidā runāt ar jums, pat ja viss, ko Es saku, jums šķiet neiespējams. Es zinu, kas notiks ar šo pasauli nākotnē — tajā nākotnē, kas turpināsies līdz pat mūžībai un ko jūs, mazas radības, nespējat saprast.

13. Ja jūs pat neapzināties tagadni — kā tad jūs varat paredzēt to, kas notiks, vai šaubīties par to, ko paredz Mans vārds?

14. Jau tagad uz pasauli nāk Mani sūtņi, kuri — kad būs pienācis laiks — noņems tumšo plīvuru no cilvēku acīm, tie sūtņi, kas ir nākuši uz šo pasauli, lai ar saviem patiesas mīlestības darbiem aizstāvētu patiesību. Bet kurš tos ir pamanījis? Kas šodienas bērnos saskata rītdienas praviešus un apustuļus? Bet, ja tas notiek ar tiem, kurus jūs varat redzēt ar savām fiziskajām acīm — kas tad notiks, ja Es jums saku, ka jūsu pasaulei ir

tuvinājušies arī Mani garīgie Gaismas pulki ar savu miera vēsti un atmodas aicinājumu? Jūs to pat neesat nojautuši.

15. Ir nepieciešams, lai šī tauta, kurai ir uzticētas šīs atklāsmes, dotos ceļā un liecinātu par tām. Jo tādējādi cilvēki atmodīsies un spēs uztvert šim laikam raksturīgās garīgās zīmes un parādības.

16. Tāpēc Es jums nepārtraukti saku, ka jums jāsargā šī sēkla, lai tieši jūs un jūsu bērni būtu tie, kas nes šo Gaismu zemes tautām.

Es atļauju jums — lai jūs nestu manu vēstījumu uz dažādām zemes vietām — izmantot tos līdzekļus, kurus uzskatāt par piemērotiem, kad vien jūsu sirdsapziņa jums saka, ka jūs ejat pa pareizo ceļu.

17. Taču Es negribu jums teikt, ka jūs, kas šajā brīdī Mani dzirdat, esat vienīgie pilnvarotie, lai veiktu šo misiju. Nē — jums būs jāveic daļa no tās, un tie, kas nāks pēc jums, darīs to, kas viņiem pienākas. Jo darbs ir milzīgs manai jaunajai tautai.

18. Jums jācenšas panākt, lai šis darbs virzītos uz priekšu no paaudzes paaudzē, izpaustos savā garīgumā un tīrībā un saglabātos visā savā patiesībā.

19. Jūs vēl neapzināties manas mācības pilno būtību un jēgu. Tas ir iemesls, kāpēc jūs to esat izkropļojuši ar neizsmalcinātiem kulta rituāliem — rituāliem, kuros nav garīguma. Taču, kad jūsu prāts kopā ar jūsu dvēseli reiz atmodīsies patiesībai, abi vairs nespēs manam darbam pievienot neko nešķīstu.

20. Jūs dodat pasaulei to, ko saņēmt kā uzdevumu, pirms ieradāties uz Zemes. Tas ir vēstījums, ko atnesa jūsu dvēsele.

21. Prāts to visu nezina, bet dvēseles atceras, ka tām tika teikts, ka šeit, uz zemes, sapulcēsies visi, kam lemts dzirdēt Kunga vārdu Viņa jaunajā atklāsmē pasaulei.

22. Laimīgi tie, kuri savā dvēselē spēja saglabāt Meistara uzdevumu un apsolvījumu, jo viņos ir bijusi mana Gara gaisma. Tagad viņi pilda uzdevumu, kas viņiem uzticēts, un, kad viņi būs pabeiguši savu daļu, viņi gūs garīgo prieku, redzot, kā pēc viņiem nāk jauni „strādnieki”, lai turpinātu iesāktu darbu. Šajos pēctečos viņi ieraudzīs gandarījumu un prieku par to, ka ceļš ir attīrīts un izlīdzināts un ka sēšana laukos jau ir sākta.

23. Ja jūs, kas bijāt pirmie un tādēļ nācās daudz cīnīties, jo neviens no jūsu līdzcilvēkiem šajā laikmetā jums neiztaisīja ceļu, tomēr spējāt pasaulei nodot vēstījumu, tad atcerieties, ka jaunajām paaudzēm — tā kā tās atradīs ceļu labi ejamu un sēklu izsētu — būs jāizplata vēstījums, kura nesēji tās ir, ar lielāku gaismu un lielāku skaidrību.

24. Jau no senākajiem laikiem, kad pravieši sāka sludināt Mesijas atnākšanu, viņi teica, ka visas tautas tiks svētītas Viņā, jo Viņš kļūs par cilvēku. Bet šodien Es jums saku, ka visas tautas šajā Trešajā laikmetā tiks no jauna svētītas, jo mans Gars nāks, lai sazinātos ar katru dvēseli.

25. Svētīti lai ir tie, kas meklē savu attīrīšanos ar lūgšanu, nožēlu un labajiem darbiem, jo tieši viņi patiesi nomazgā savus kauna traipus, lai stātos Manā priekšā tīri. Laimīgi tie, kas tā saprot patiesību, jo viņi atrod ceļu un atstāj aiz sevis pagātnes laiku neziņu un tumsību.

Tāpat kā Es otrajā laikmetā atnācu, lai izbeigtu asinsizliešanu un nevainīgu upuru upurēšanu, ko tauta veica pie Jēhovas altāra, un Es viņus mācīju Tēvam upurēt savu pašu dzīvību, tāpat Es šodien nāku, lai atbrīvotu jūs no daudzajām bezjēdzīgajām kulta formām un rituāliem, ar kuriem jūs aizstājat manu mācību patieso piepildījumu.

26. Kad jūs klausāties manas mācības, jūs esat pārsteigti, ka spējat saprast un izpildīt to, kas agrāk jums šķita neiespējams, un tas ir tāpēc, ka jūsu dvēsele soli pa solim ir mērojusi ceļu, ko jūs nezinājāt. Viena gaismas dzirkstele jūsu prātā ir bijusi pietiekama, lai no jūsu sirdīm izskaustu ārējo kultu, kas bija tik dziļi iesakņojies jūsos.

27. Arī simbolisms pazūd no jūsu dievkalpojuma tādā mērā, kādā jūs tuvāk aplūkojāt patiesību, un jūs sākat priecāties par tīru, vienkāršu, garīgu un viegli izpildāmu dievkalpojumu.

28. Es jums vēl neesmu teicis visu, neesmu atklājis visu, tāpēc es jums saku, ka jums nevajadzētu apmierināties ar to, ko esat sasnieguši, nedz arī apmierināties ar to pirmo, ko esat saņēmuši. Manā dārgumu krātuvē vēl glabājas daudz kas, un jūsu dvēselei tas ir jāiepazīst. Jums vēl būs jāveic daudzi nozīmīgi soļi uz šī ceļa.

Es jums mācu citu veidu, kā ievērot likumu, un citu veidu, kā atpazīt garīgo un dievišķo, ko jums ir atklājis mans vārds. Jo Es nevēlos, lai jūs mēģinātu pētīt Mani tā, kā to dara zinātnieki vai teologi. Jums jāvēršas pie sava Tēva slēptās gudrības, paceldami savas domas pie Viņa lūgšanā. Tad jūs — apveltīti ar pazemību, cieņu un mīlestību — saņemsiet no Viņa to, ko Viņš labprāt būtu jums atklājis. Kas šādi nonāks pie gudrības vārtiem, tiks uzskatīts par mazu bērnu, kas ilgojas pēc gaismas, vai par mācekli, kas slāpst pēc atziņām. Es ļaušu viņam sajust Manu klātbūtni, mīlēšu viņu un parādīšu viņam visu, ko jums saskaņā ar jūsu Tēva spriedumu ir jāuzzina. Es izklīdēšu viņa šaubas, noņemsu no viņa skatiena daudzu noslēpumu plīvuru un piepildīšu viņu ar gaismu, lai, beidzis lūgšanu un atgriežoties savā dzīves cīņā, viņš varētu atklāt savai cilvēciskajai dabai to, ko iemācījies mācību stundā kopā ar Meistaru.

29. Tie, kuri vēlējās atpazīt manu būtības kodolu un iekļūt Dievišķajā, neienākot manā klātbūtnē ar nepieciešamo pazemību un cieņu, vienmēr ir apmaldījušies un nekad nav ieguvuši lielu mācību, jo durvis uz to ir atvērtas tikai pazemīgajiem, bet lepņajiem tās vienmēr ir aizvērtas. Cilvēki joprojām ir kā mazi bērni attiecībā pret dzīvi un vēl tālu no tā, lai būtu mācekļi.

30. Es prasu no jums gara un sirds pazemību, lai jūs, kas, ilgojoties pēc gaismas, nākat garīgajā ceļā, atrastu visu to, ko vēlaties zināt. Tie, kas ir sagatavoti, nevajadzēs raudāt, nedz arī ilgoties pēc šiem manas atklāsmes laikiem, kad tie būs pagājuši un kad ieradīsies ārzemnieku karavānas, lai jautātu jums par to, ko esat dzirdējuši un redzējuši. Tad jums būs jāsniedz viņiem patiesa liecība par visu to, ko Es jums mācīju, un izskaidrojums par visu to, ko viņi redz apvītu noslēpumā.

Pārsteigti par jūsu prāta un vārdu skaidrību, viņi jūs sauks par „gaismas bērniem” un teiks: „Jūs esat laimīgi, jo esat dzirdējuši Dievišķo Meistaru, pat ja tas notika tikai caur cilvēka prāta spējām.”

31. Es atkal dodu cilvēkiem Savu Vārdu, lai viņi zinātu, ka nav pamesti, lai viņi atmodinātos caur sava gara balsi un uzzinātu, ka pēc šīs dzīves dvēseli gaida lieli dievišķi brīnumi.

32. Es esmu runājis par viņiem cilvēkiem, un to pašu piedzīvo tas, kurš prot lūgties, lai sazinātos ar garīgo, tāpat kā to liecina arī tas, kurš ar zinātnes palīdzību iedziļinās dabas noslēpumos. Abos šajos ceļos gan prāts, gan gars atklās arvien vairāk, jo vairāk tie meklēs. Bet kad pienāks laiks, kad cilvēks savos pētījumos un izpētē ļausies iedvesmoties no mīlestības? Tikai tad, kad tas notiks, viņa darbs pasaulē būs ilglaicīgs. Kamēr zinātnes dzinulis būs varas tieksme, augstprātība, materiālisms vai naidis, cilvēki nepārtraukti piedzīvos neierobežoto dabas spēku pārmetumus, kas sodīs viņu neapdomību.

33. Šīs laikmetā zinātnieks savos darbos parāda pilnīgu nesapratni, jo viņš iznīcina nācijas un tautas, tūkstošiem nogalina savus līdzcilvēkus, padara cilvēkus par vergiem un pārvērš cilvēka dzīvi par vētru. Viņš nesaprot ļaunumu, ko izraisa, un nav apzināts savu rīcību sekas. Tāpēc Es viņus saucu par vieglprātīgiem.

34. Tikai mana žēlsirdība varēja steigties šai cilvēcei palīgā, un tādēļ Es esmu atnācis, lai aizskartu cilvēka sirdi un atmodinātu viņa dvēseli, lai viņš varētu dzirdēt sirdsapziņas kluso balsi, kas viņam gudri ļaus atpazīt visu to ļaunumu, ko viņš ir izraisījis, un vienlaikus iedvesmos viņam veidu, kā labot kļūdas un ļaunumu.

35. Cilvēkiem jāapzinās, ka visiem ir jānāk pie Manis — taču ne kā cilvēkiem, kā viņi to vēlētos, bet garīgā stāvoklī. Tikai tādā veidā viņi

nodrošinās, ka viņu darbi ir vērsti uz visu labumu, lai tas būtu par labu arī viņiem pašiem.

36. Cik daudzi ir uzpūtušies jaunumā, augstprātībā, savās iedomīgajās tieksmēs, cik daudzi ir uzlikuši sev kronis, lai gan ir nožēlojami un garīgi kaili. Cik liels ir pretrunā starp to, ko jūs uzskatāt par *savu* patiesību, un *Manu* patiesību!

37. Tu raudi, dzirdot Manu Vārdu, ak, tauta. Kad visa cilvēce raudās, saskaroties ar Manu atklāsmi? Es jums visiem piedodu, tas ir žēlastības brīdis, un izlieku Savu bezgalīgo Gaismu pār visām pasaulēm un visiem Maniem bērniem.

38. Šis ir Gaismas laikmets, kurā Dievišķā Gudrība, kas ir Svētā Gara gaisma, apgaismos pat sirds un dvēseles noslēpumainākos stūrīšus.

39. Tagad cilvēks drīz uzzinās, no kurienes nāk tas, kurš piedzimst šajā pasaulē, kāds ir šīs dzīves jēga, uzdevums un mērķis, un viņš spēs izskaidrot to, ko viņš ir saucis par „nāvi”.

Tagad cilvēce drīz atteiksies no teorijām un ārējām pielūgsmes formām, lai tā vietā dzīvotu patiesībā. Tad cilvēks veltīs savu dzīvi labajam, godinās Mani ar saviem darbiem, un, kad pienāks stunda atstāt šo pasauli, viņš to, ka uz visiem laikiem aizvērs ķermeņa acis, nesaucīs par „nāvi”, jo zinās, ka tas ir brīdis, kad dvēsele pilnībā ienāk augstākā dzīvē.

40. Kad jūs visi sapratīsiet, ka dvēseles atdalīšanās no ķermeņa ir pārejas posms, kas ir nepieciešams, lai tuvinātos miera un pilnības mājvietām, tad cilvēkos veidosies patiesa realitātes izpratne.

41. Radītājs ievietoja cilvēkus pasaulē, kuras daba nepārtraukti attīstās, taču vienmēr virzās uz pilnību.

Taču cilvēki, kas dzīvo šīs dabas klēpī, neattīstās saskaņā ar to, jo viņi nestrādā pie sava morālā pilnveidošanās, nestrādā pie savas dvēseles pilnveidošanas, kas ir viņu eksistences būtība un pamats.

42. Cilvēka attīstība, viņa sasniegumi, zinātne un civilizācija nekad nav bijuši vērsti uz garīgās dvēseles pacelšanos, kas ir visaugstākais un cēlākais, kas cilvēkā pastāv. Viņa centieni, ambīcijas, vēlmes un rūpes vienmēr ir bijušas vērstas uz šo pasauli. *Šeit* viņš ir meklējis zināšanas, *šeit* ir uzkrājis bagātības, *šeit* ir ieguvis izklaides, godinājumus, atalgojumus, varas amatus un apbalvojumus, *šeit* viņš ir vēlējis atrast savu slavu. Tāpēc Es jums saku: kamēr daba virzās uz priekšu soli pa solim, neapstājoties savā nepārtrauktas attīstības likumā ceļā uz izsmalcinātību un pilnību, cilvēks ir palicis atpakaļ, nav virzījies tālāk; un tādēļ viņam uz Zemes nākas piedzīvot likteņa triecienus, tādēļ pārbaudījumus, šķēršļus un sitienus, ar kuriem viņš sastopas savā dzīves ceļā. Jo tā vietā, lai būtu saskaņā ar visu, kas viņu dzīvē apņem, un rūpētos par to, lai, attīstot savu dvēseli, kļūtu par visu

valdnieku, kā Kungs bija pavēlējis jau no paša sākuma, viņš vēlējās kļūt par valdnieku, vadoties pēc zemiskām kaislībām, piemēram, mantkārības, augstprātības un naida. Taču, to neapzinoties, viņš pats ir sodījis savu iedomību, nokrītot no sava amata kā valdnieks un kungs pār visu, ko Dievs pakļāva Viņa gribai, un kļūstot par kalpu, vergu un pat par upuri visām dabas spēkiem, kas viņu apņēma.

43. Nolēmi vispirms iepazīt sevi, meklējot savas būtības kodolā būtību, un Es jums apliecinu, ka jūs sajūtīsiet apgaismību, kad atklāsiet, ka jūs pirmām kārtām esat garīgās dvēseles, Dieva bērni.

44. Mans Vārds jums atver durvis uz garīgo zināšanu pasauli, lai jūs savās sirdīs uzkrātu kaut ko no tā, ko Tēvs savā dārgumu krātuvē glabā saviem bērniem.

45. Cilvēks sevī nes garīgo dvēseli, kas ir daudzu dāvanu un dievišķo godību nesēja, un tieši Dieva Vārds, Viņa mācība, padara viņu cienīgu saņemt šo žēlastību.

46. Cik ļoti cilvēce ir pazeminājusies savā materiālismā, cik daudz asaru tai ir nācies izraudāt savas vienaldzības dēļ pret Augsto, pret Tīro un Patieso!

47. Garīgā dvēsele tiecas uz tikumību, bet ķermenis – uz grēku, un abi cīnās viens ar otru, nespējot panākt saskaņu. Tāpēc Es ar Savu Vārdu esmu abiem iemācījis, kā apvienoties vienā ideālā, taisnīgi dodot dvēselei to, kas tai pienākas, un pasaulei to, kas tai pienākas.

„Miesā” atrodas instinkti, kaislības un tieksme uz materiālo, jo tur ir tās izcelsme. Tāpēc jums ir vajadzīga mācība, kas padara cilvēka sirds stīgas jūtīgākas, kas attīra sirdi un pacilā to, neatturēdama to no to likumu ievērošanas, kas valda pār cilvēkiem uz Zemes. Ar šo mācību dvēsele spēs pacelties uz Mūžību, uz to valstību, kurā ir tās izcelsme. Ja tā spēs uzvarēt „miesu” un pasauli, tad pēc tam, kad tā jau būs atbrīvojusies no cilvēka ķermeņa apvalka, tai būs vieglāk pakāpeniski pacelties augšup, arvien vairāk tuvināties Tēvam un tādējādi arvien vairāk atstāt aiz sevis pasauli, kurā tā dzīvoja un kura to bija padarījusi par vergu.

48. Garīgā dzirkstele, kas padara cilvēku līdzīgu savam Radītājam, arvien vairāk tuvināsies bezgalīgajai liesmai, no kuras tā izcēlās, un šī dzirkstele kļūs par mirdzošu būtni — apzinātu, starojošu mīlestībā, pilnu ar zināšanām un spēku. Šī būtne bauda pilnības stāvokli, kurā nepastāv ne mazākā sāpe vai vismazākā ciešanas, kurā valda pilnīga un patiesa laime.

49. Ja tas nebūtu jūsu gara mērķis — patiesi, Es jums saku, Es nebūtu jums darījis zināmu savu mācību ar tik daudzām pamācībām, jo tad „Pirmā laika” likums jums būtu bijis pietiekams, lai dzīvotu mierā uz zemes. Bet, ja jūs padomājat, ka Es dzīvoju starp cilvēkiem un apsolīju viņiem bezgalīgi

labāku pasauli aiz šīs dzīves, un ja jūs turklāt atceraties, ka Es apsolīju atgriezties citā laikā, lai turpinātu runāt ar jums un izskaidrotu visu, ko jūs nebija sapratuši, tad jūs nonāksiet pie secinājuma, ka cilvēka garīgais aicinājums ir augstāks, daudz augstāks nekā viss, ko jūs varat gaidīt, un ka absolūtā laime ir bezgalīgi daudz lielāka nekā jūs varat nojaust vai iedomāties.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 278

1. Mīlie mācekļi, es jums vēlreiz saku: esiet nomodā un lūdzieties, jo ķermenis ir vājš un savā vājībā var novirzīt dvēseli no pareizā ceļa.

2. Dvēsele, kas prot dzīvot modri, nekad nenovirzās no ceļa, ko viņas Kungs tai ir iezīmējis, un tā spēj izmantot savu mantojumu un dāvanas, līdz sasniedz savu augstāko attīstības pakāpi. Šai būtnei *ir* jāvirzās uz priekšu pārbaudījumos, jo tā dzīvo modri un nekad neļauj materiālajam to valdīt. Tas, kurš modra un lūdz, vienmēr izklūs no dzīves krīzēm uzvarētājs un ar stingru soli mēros dzīves ceļu.

3. Cik atšķirīga ir tā cilvēka uzvedība, kurš aizmirst lūgties un būt modrs! Viņš brīvprātīgi atsakās aizstāvēt sevi ar labākajiem ieročiem, ko Es esmu ielicis cilvēkos, proti, ticību, mīlestību un zināšanu gaismu. Tieši viņš nedzird iekšējo balsi, kas runā uz viņu caur intuīciju, sirdsapziņu un sapņiem. Bet viņa sirds un prāts nesaprot šo valodu un netic sava paša gara vēstījumam.

4. Ja cilvēks apzināti dzīvotu, ņemot vērā augstāko dzīvi, kas pastāv un vibrē virs viņa, un ja viņš prastu uzklaut savu garu — cik daudz nepatīkšanas viņš sev ietaupītu, no cik daudzām bezdibenēm viņš sevi izglābtu. Bet visu savu dzīvi viņš lūdz padomu tiem, kuriem nav atbildes uz viņa šaubām un neskaidrībām: zinātniekiem, kuri ir iedziļinājušies materiālajā dabā, bet kuri nepazīst garīgo dzīvi, jo viņu dvēseles ir nonākušas letargijā.

5. Cilvēka dvēselei ir jāatmodinās, lai atrastu sevi, lai atklātu visas tās spējas, kas tai uzticētas, lai atbalstītu to cīņā.

6. Šodien cilvēks ir kā mazs, sauss lapiņas, kas nokritusi no dzīvības koka un kļuvusi par vēju rotaļlietu, pakļauta tūkstošiem likteņa pavērsieniem, vāja pret dabas spēkiem, trausla un nožēlojama nāves priekšā, lai gan viņam vajadzētu būt zemes valdniekam kā princim, kuru Es esmu sūtījis, lai viņš pilnveidotos šajā pasaulē.

7. Ir pienācis atmodas laiks, kad jums jāsteidzas meklēt patiesību un jāatgriežas pa ceļu, uz kuru jūs ir noveduši jūsu centieni, izmisums un neziņa.

8. Neizvairieties no Manas gaismas, kas parādās, lai satricinātu pasauli ar savām atklāsmēm. Drīz jūs redzēsiet garīgajā debesjuma spožumā mirdzēt šīs nelaimē nonākušās pasaules glābjošo zvaigzni — šīs cilvēces, kas apmaldījusies materiālistiskas, neauglīgas un egoistiskas dzīves ēnās, jo tā ir attālinājusies no likuma, kas ir jūsu dzīves būtība.

9. Svētītā tauta: vai jūsu sirdis neizjūt satricinājumu, kad Es tā runāju ar jums par cilvēci? Vai jūs nekavējoties nedomājat par to tik grūto uzdevumu, kas jums jāizpilda?

10. Es tā runāju ar jums, lai jūs sagatavotos. Jo tagad ir tuvu laiks, kad pasaulē parādīsies mani vēstneši un sūtņi, un starp šiem sūtņiem būs daži no jums, daži no tiem, kas šajā Trešajā laikmetā ir dzirdējuši manu Vārdu.

11. Tikai tie, kam ir tīras sirdis, drīkst doties uz valstīm un tautām, lai izplatītu Manu vēsti, jo viņi būs vienīgie, kas ir cienīgi liecināt par šī darba patiesību.

12. Kad šie sūtņi dosies uz valstīm, kas tos gaida, no viņu sirdīm jau būs jābūt izdzēstam jebkādam reliģiskajam fanātismam, nedrīkst vairs pastāvēt ne mazākā vēlēšanās pēc glaimiem vai apbrīnas, nedz arī viņu roka drīkst uzdrošināties aptraipīties ar pasaules naudu par mīlestības darbu, ko viņi veic. Viņiem nevajadzētu pārdot brīnumus, nedz arī noteikt cenu savstarpējai mīlestībai. Viņiem jābūt kalpiem, nevis kungiem. Vēl pienāks laiks, kad jūs sapratīsiet patiesas pazemības lielumu, un tad jūs atzīsiet, ka tas, kurš prata būt kalps, patiesībā bija brīvs savā uzdevumā darīt labu un izplatīt žēlsirdību, un ka viņa dzīvē viņu pavadīja ticība, pašāvēība un miers.

13. Savukārt tas, kurš uzskatījis sevi par karali un valdnieku, neraugoties uz to, ka viņam nav nekādu nopelnu, lai tāds būtu, ir — pat ja tautas guļ pie viņa kājām — vergs, ir nožēlojams cilvēks, jo viņam nav ne miers, ne drošība, ne ticība.

14. Ja jūs vēlaties patiesu iedrošinājumu garīgajā cīņā, tad vērsieties pie saviem tuvākajiem, un katru reizi, kad jūs mierināsi sērojošo, dziedināsi slimo vai glābsi apmaldījušos, jūs sajūtīsiet dziļu gandarījumu, neaprakstāmu laimi, kas ir nesalīdzināmi lielāka par tām izklaidēm, ko jums var piedāvāt pasaule. Ja jūsu cilvēcīgā un mazā sirds kādreiz piedzīvos šāda veida prieku, tad tādēļ, ka jūsu dvēsele ir cīnījusies un pacēlusies.

15. Es atklāju šādu slepenu jautājumu jūsu sirdīs: „Kas ar mums notiks, ja kādreiz mums trūks šī vārda siltuma?” lemesls tam ir tas, ka jūsu dvēsele jau iepriekš sajūt sāpju laiku, kas sāks graut pasauli no brīža, kad beigsies mana atklāsme.

16. Es jums saku: ja jūs ievērosiet manas mācības, jums nebūs ko baidīties. Jo to, kurš iet pa manu ceļu, apgaismo mana gaisma, un tam pieder mans miers. Rūpējieties par tiem, kuri ir aizmirsuši lūgties, par tiem, kuri savā sirdī nejūt mīlestību pret tuvākajiem, par tiem, kuri neapzinās garīgās dāvanas, kas viņiem pieder. Lūdzieties par viņiem visiem.

17. Māciet lūgties, palīdziet saviem līdzcilvēkiem saprast, ka tieši viņu gars ir tas, kam jākomunicē ar savu Radītāju, lai viņi saprastu, ka viņu lūgšanas gandrīz vienmēr ir ķermeņa kliegšana, bailes izpausme, liecība par viņu ticības trūkumu, sacelšanos vai neuzticību Man.

18. Palīdziet saviem līdzcilvēkiem saprast, ka viņiem nav jāpārmāca vai jāmocī savs ķermenis, lai aizkustinātu Manu Garu, lai modinātu Manu līdzjūtību vai Manu žēlsirdību. Tie, kas uzliek sev fiziskas ciešanas un gandarīšanu, dara to tāpēc, ka viņiem nav ne mazākās izpratnes par to, kādas ir Man vispatīkamākās upurēšanas, kā arī nav nekādas priekšstata par Manu mīlestību un jūsu Tēva žēlsirdību.

19. Vai jūs domājat, ka Man ir vajadzīgas asaras jūsu acīs un sāpes jūsu sirdīs, lai Es jums parādītu žēlsirdību? Tas nozīmētu Man piedēvēt skarbumu, bezjūtību, vienaldzību un egoismu. Vai jūs varat iedomāties šādas kļūdas Dievā, kuru jūs mīlat?

20. Cik maz jūs esat centušies Mani iepazīt! Iemesls tam ir tas, ka jūs neesat apmācījuši savu prātu tā, lai tas domātu saskaņā ar Garu.

21. Es daudz runāju ar jums par lūgšanu, jo ir nepieciešams, lai jūs atklātu visas tai piemītošās spējas un darbības veidus. Jo ir pienācis laiks, kad jūsu gars pilda lielo misiju pasaulē, kurai tas ir paredzēts, un lūgšana ir vislabākais ierocis šajā cīņā.

22. Tas, kurš prot lūgties, ir Dieva karavīrs, jo viņa garīgums padara viņu neuzvaramu. Viņa ieroči darbojas, ne ai pasaulei to pamanot. Viņa gaisma izgaismo tumsību, viņa spēks neitralizē ļaunos nodomus, viņa mīlestība sēj mieru. Viņam nav vajadzīgi materiāli līdzekļi, lai pabeigtu savu misiju; viņš pilda un rīkojas tā, it kā jau atrastos garīgajā pasaulē.

23. Esmu devis cilvēcei nepieciešamo laiku tās garīgajai atmodai, un šis laiks tuvojas beigām. Tai atliek veikt vēl tikai dažus soļus pasaules ceļos, tad tā apstāsies, lai labprāt ienāktu Mīlestības valstībā.

24. Jūs joprojām redzēsiet, kā viens varenais metas virsū citam varenajam, lai to iznīcinātu un paliktu kā zemes valdnieks. Viņi neapzinās, ka tā vara, pēc kuras viņi tiecās, viņiem netiks piešķirta, jo viņi pārkāpj gribas brīvības robežas.

25. Ja cīņas beigās kāds vēl stāvēs kājās un vēlēties izdvest uzvaras saucienus, viņš redzēs, ka viņa valstība sastāv no drupām un līķiem, ka viņa pasaules impērija sastāv no postības un nāves, un tas būs karu beigas pasaulē.

26. Tad cilvēks vairs nevarēs apgalvot, ka Manī viņš atrada šķērsli savai zinātnei vai ienaidnieku savām varas tieksmēm un lieluma alkām. Jo Es ļāvu viņam iet līdz galam, līdz robežai, jo jūs taču zināt, ka visam cilvēciskajam ir robeža.

Cilvēks radīja pasauli pēc savām iecerēm, un viņš pats to iznīcināja, jo tās pamati nebija stingri. Ko viņš varēs Man pārnest? Taču, kad sāpes būs vislielākās un viņa sirds šausmās satrūksies, ieraugot savu darbu rezultātu, tad viņš sauks pēc žēlsirdības un piedošanas, jo tikai šajā brīdī dvēsele

salauzīs cietumu, kurā tā bija ieslodzīta, lai izlauztos ārā, ilgojoties pēc Tā, ko tā bija aizmirusi, vai, ja reiz atcerējās Viņu, tad tikai tādēļ, lai neuzticētos Viņa varenībai.

27. Cilvēks iepazīs Manu taisnīgumu — nevis Manu atriebību. Jo, ja šī sajūta pastāvētu Manī un Es to izgāztu uz cilvēci, tad, tā vietā, lai to attīrītu, Es to aptraipītu. Bet Manas taisnīguma uzdevums ir atdot jūsu dvēselei tīrību.

28. Redziet, kā Es — kamēr cilvēki gatavo savu iznīcināšanu — visu sagatavoju viņu glābšanai un augšāmcelšanai, pat ja viņiem par to jāiziet cauri neizmērojamo ciešanu krāsnij, kas ir nepieciešamas, lai stiprinātu dvēseles to nožēlā un apņēmībā palikt uzticīgām Likumam.

29. Mana mīlestība glābs visus, visiem Es došu iespēju atgriezties pie Manis, un tad jūs zināsi, ka Es esmu Visvarenais un galīgais uzvarētājs. Taču Es nevaldīšu ne pār uzvarētajiem, ne pār mirušajiem, ne pār pazemotajiem: Mana uzvara būs patiesa, jo Es valdīšu pār uzvarētajiem.

30. Jūs esat kā parks, kura zālājos, ko Es kopju, Es neesmu jāvis augt nezālēm. Es esmu jāvis augt krūmiem, plaukt pumpuriem un atvērties ziedu kausiņiem, lai apmeklētājs varētu priecāties par to skatu, un pastaigu mīļotājs atrastu patvērumu no nelabvēlīgiem laika apstākļiem un atpūstos koku ēnā.

31. Dažreiz jūsu miers pārvēršas par cīņu, nemieru vai bailēm. Tas notiek, kad vētra pērk laukus un dārzus, satricina kokus un noplūc ziedus. Tad jūs jautājat, kāda jēga ir šiem pārbaudījumiem. Bet Es jums saku, ka viesulis no kokiem nomet sliktos augļus un sausās lapas un no dārza aizpūš visu, kam nav lemts pastāvēt tā klēpī.

32. Kad šis dārzs uzplauks un pēc manas gribas nesīs augļus, Es atvērsīšu tā vārtus un uzaicināšu citu provincē iedzīvotājus ienākt tajā, lai dāvinātu viņiem tos augļus, kas viņiem vislabāk patīk, lai viņi tos varētu aiznest uz savām provincēm.

33. Es svētīju kokus, kuri, lai gan tos bija pērusi viesulvētra, spēja palikt stingri stāvoši, un kuri, lai gan to zari uz īsu brīdi bija palikuši bez lapām, drīz vien atkal pārklājās ar zaļumu.

34. Kad pārbaudījums bija beidzies, jūs ar brīnumu redzējāt, ka sapuvušie augļi un sausās lapas bija nokritušas no koka.

35. Es devu jums spēku, lai izturētu pārbaudījumu, un devu jums gaismu, lai saprastu šo dievišķo mācību jēgu.

36. Ja Es jums jautātu, kas ir tie slikti augļi, ko jūsu koks dažreiz nes — ko jūs Man atbildētu? Jūs nekavējoties atbildētu, ka tie ir jūsu brāļi un māsas, kuri nestrādā ar sirsnību, kuri nav atjaunojušies, kuri Man neko labu nenes. Bet Es jums saku, ka sliktie augļi nav jūsu brāļi un māsas, ka ne

viņi ir tie, kurus viesulis aizpūš prom no dārza. Sliktie augļi ir sliktie ieradumi, sliktās jūtas, kļūdas, ko viņi pieļauj Manā darbā. Un sausās lapas ir visas tās liekās kulta darbības, kas joprojām manu mācekļu vidū pastāv kā ieradums, piemēram, ārējās pielūgsmes formas, rituāli, simboliskas darbības un uzvedības veidi, kas piederēja ļoti tālai pagātnē, bet šodien jau ir kā sausas lapas bez sulas, kas nokritušas no dzīvības koka.

37. Ja mana mācība kādu no jums uzskatītu par sliktu augli, kas nav cienīgs atrasties pie mana taisnīguma un mīlestības koka, tad tā nebūtu patiesa, jo tā neizrādītu žēlsirdību pret to, kurš rīkojas pretlikumīgi, ne arī mīlestību pret trūcīgo, ne arī pilnvaras viņu atgriezt.

38. Jūs zināt, ka Es nevienu neizdzinu, neizraidu nevienu no saviem bērniem, bet gan izdzinu no viņa sirds ikvienu netaisnību un mācu viņam izmest no sirds visu ļauno, kas viņu atturēja no mana likuma patiesas izpildes.

39. Ja Man būtu jānoraida nepilnīgie un būtu atļauts pieņemt tikai labos un taisnīgos — patiesi, Es jums saku, neviens no jums netiktu izvēlēts no Manas puses, jo jūs visi esat nepilnīgi un Es jūsu vidū neatrodu nevienu taisnīgo.

40. Manas mācības lielums slēpjas grēcinieku pestīšanā.

41. Pateicieties savam Tēvam, jo Viņš pats ir tas, kurš jums izskaidro Savu mācību, jo cilvēce sagroza manas pamācības, liekot tam, kas ir bezgalīgi taisnīgs, izskatīties netaisnīgam.

42. Jūs esat mans dārzs. Tieši Mans Vārds ir jūsu kopis. Bet jūs vēl neesat uzziedējuši, neesat nesuši augļus. Patiesībā Es jums saku, ka jūsu dārza ziedi atvērsies tikai tad, kad jūs sazināsities no gara uz garu, un augļi jūsu kokā nogatavosies tikai tad, kad jūsu darbi ietvers patiesību, mīlestību, zināšanas, ja tiem būs dzīvība, barības vērtība un laba garša.

43. Vēlreiz es jums saku, ka šis Trešais Laiks, kurā jūs esat Mani dzirdējuši caur cilvēka saprātu, ir bijis tikai sagatavošanās vai attīstības posms — mana „Vārda”, mana Gara atklāsmē, taču joprojām cilvēciskā un materializētā veidā. Tāpēc es jums saku, ka šī saziņas forma nevar būt jūsu garīgo centienu mērķis.

44. Šī atklāsmē ir bijusi pakāpe, kas ļāva jums spert vēl vienu soli uz augšu pa ceļu, kas jūs tuvinās pilnīgai saziņai.

45. Es bieži ar jums par to runāju, lai, kad pienāks pašreizējā laika posma beigas, jūs spertu soli jaunajā laikmetā bez vilcināšanās. Tad jūs pārliecināsities, ka balss nesējs nav obligāti nepieciešams, lai saņemtu manu dievišķo vārdu, jo tas nonāks pie katras dvēseles.

46. Caur šo gaismu jūs saņemsiet manus uzdevumus, sajūtīsiet manu klātbūtni un dzirdēsiet manu balsi.

47. Tajā laikā iesācējs būs kļuvis par mācekli, viņš vairs nebūs tas, kurš sauca savu Kungu un teica Viņam: „Tēvs, nāc pie manis, dod man savu palīdzību, pacel mani.” Tad viņš būs tas, kurš piecelsies un tuvosies savam Tēvam, lai Viņam teiktu: „Mīļais Skolotāj, mans Tēvs, šeit es esmu, es esmu gatavs Tevi uz klausīt un saņemt no Tevis Tavu dievišķo gribu.”

48. Saproiet, ļaudis, ka tas, ko Es jums esmu atklājis caur šiem balss nesējiem, nav viss un nevar būt viss, ko Man ir jāatklāj cilvēkam.

49. Es gan esmu daudz ko paziņojis caur šīm mutēm, bet tas — lai gan apjomīgs — nav mana slepenā dārgumu krātuve, nav visa mana gudrības grāmata. Es jums saku vēlreiz: tā bija sagatavošanās, ievads garīguma laikmetā.

50. Jūs esat sākuši attīstīt savas dāvanas, bet visplašāko attīstību jūs piedzīvosiet tikai tad, kad šis vārds būs beidzies.

51. Ļaujiet man jūs vispirms sagatavot, lai, kad jūs dzirdēsiet manu pēdējo mācību runu, manā tautā valdītu svētī, nevis skumjas, jo tā vairs nedzirdēs mani šajā veidā.

52. Jūsu dvēselēs atdzīvosies atmiņas par tiem laikiem, kad tauta dzirdēja Jēhovas balsi pērkona dārdēšanā un redzēja Viņa gaismu zibens uzplaisnījumos, kad tā saņēma likumu, iegravētu akmenī, un mūžīgās dzīvības maize bija simbolizēta manā.

53. Jūsu gars jums atgādinās par Manu klātbūtni šajā pasaulē, kad Es — kļūdams par cilvēku — dzīvoju kopā ar jums, lai jūs varētu Mani redzēt, dzirdēt un saprast, lai ar Manu brīnumu brīnumiem pamodinātu jūsu aizmigušās dvēseles un sniegtu jums pierādījumus par Manu mīlestību. Un lai jūs atrastu ticību, Es jums piešķīru visu, ko jūs Man lūdzāt: piedošanu, pacietību, brīnumus, svētības, asinis un dzīvību.

54. Jūs atcerēsieties arī laiku, kad saņēmt šo vēstījumu caur maniem vēstītājiem vai balss nesējiem, kad Es padarīju savu Vārdu dzirdamu un pielāgoju to ikviena uztveres spējām, lai tas tiktu saprasts.

55. Tad jūs raudāsit gan no skumjām, gan no prieka: no skumjām, kad sapratīsiet savu lēnumu, ar kādu esat gājuši garīgajā ceļā, un savas sirds cietības dēļ, kas Tēvam vienmēr ir likusi nolaisties līdz jūsu nožēlojamajam stāvoklim un nabadzībai. Jūsu raudāšana būs no prieka, kad jūs sapratīsiet, ka, neraugoties uz savu lēnumu, jau esat nonākuši pie Jaunā Laika vārtiem, kurā vairs neupurēsiet savu Tēvu, kurā vairs neaicināsit Viņu un asarās nelūgsiet, lai Viņš jūs glābtu no pazudināšanas, jo jau sapratīsiet, kā doties pie Viņa, runāt ar Viņu un klausīties Viņu ar savu dvēseli.

56. Kāpēc šis atklāsmes pēdējā brīdī būtu jābūt sāpēm, ja šī diena iezīmē jauna laikmeta sākumu ar lielāku gaismu un lielāku pilnību? Es

esmu jums teicis, ka Es vēlos, lai šī diena būtu garīgs svētku brīdis manā tautā.

57. Patiesi, Es jums saku: Es esmu sagatavojis jums vēl lielākus mācības nekā tās, kuras Es jums līdz šim esmu atklājis. Bet kad jūs būsiet spējīgi izprast un aptvert visu to, ko Es jums esmu mācījis un atklājis caur Vārda nesēju vārdiem? Kad jūs Man teiksiet, ka jau esat sapratuši šo mācību būtību?

58. Neuztraucieties, jo, ja jūs patiesi veltīsieties mana Vārda pētīšanai un praktizēšanai, Es jūs vadīšu līdz ceļa galam. Atcerieties, ka Es esmu Gaisma, kas apgaismo jūsu ceļu.

59. Tauta, Es vēlos, lai jūs atzītu svētīto mantojumu, ko jūs kopš sākuma esat saņēmuši no sava Tēva žēlsirdības. Jūs jau kopš tā laika esat iezīmēti, lai Trešajā laikmetā liecinātu par Manu patiesību. Mana Gaisma ir sekojusi jums visos jūsu garā ceļojuma posmos.

60. Jūs bijāt sagatavoti, lai šīs vēstījuma saņemšanas brīdī varētu atpazīt Mani un lai šaubas neatturētu jūs no Manis. Tāpēc, kad jūs pārdomājat, jūs dažkārt brīnāties, ka esat spējuši atbrīvoties no daudzajām saistībām, kas jūs saistoja. Jūs nevarat nožēlot šo soli, ko esat spēruši, jo esat atzinuši mana darba skaidrību un mana vārda labestību. Jūs visi ļoti labi pazīstat ceļu, pa kuru ejat, un to, ko šobrīd darāt. Manās atklāsmēs nav nekādu noslēpumu, nedz arī neskaidrību manā vārdā.

61. Manu mācību skaidrība un izsmelošums panāks to, ka jūsu garīgā dvēsele pamazām atklās to, ko Tēvs tai ir uzticējis, un attīstīs dāvanas, kas ilgu laiku bija slēptas. Jūs bijāt aizmiguši, un tāpēc tikai tagad saprotat, ka esat ieraudzījuši manu gaismu. *Es* jūs neesmu pārsteidzis, jūs paši esat sevi pārsteiguši. *Es* saviem bērniem neesmu bijis noslēpums, bet jūs, savukārt, joprojām slēpjat daudzus noslēpumus. Tāpēc Es esmu nācis jums palīgā, lai jūs pilnībā atzītu patiesību.

62. Pateicieties savam Kungam, ka esat atkal uz ceļa, bet neapmierinieties ar to. Atcerieties, ka Es jums esmu piedāvājis ceļu, lai jūs pa to nāktu pie Manis. Jūs esat garīgās mācības skolnieki, kuras mērķi jūs vēl uzskatāt par tālu. Bet mana mācība jums palīdz, mans Vārds jūs iedrošina, un mana žēlsirdība jūs stiprina, lai jūs neciešat neveiksmi. Jo jūs savu ražu novāksiet tikai tad, kad sasniegsiet garīguma virsotni.

63. Šobrīd Mans Vārds apgaismo Zemi, tas ir ieradies tieši paredzētajā laikā, un, lai gan, salīdzinot ar cilvēces skaitu, tikai nedaudzi ir šīs vēsts liecinieki, tomēr pienāks diena, kad Mans Vārds atskanēs visā pasaulē.

Līdz šim jūs esat apmierinājušies ar to, ka Mani dzirdat. Bet, kad mana sludināšana būs beigusies, starp jums parādīsies mācekļi, kuri ir pētījuši

manu mācību un sargā tās būtību, kuri apņēmīgi un skaidri rūpēsies par to, lai šajā darbā tiktu veikti tādi mīlestības darbi, kas pārliecina cilvēkus.

64. Šodien Es redzu, ka daudzi joprojām ir maldu varā, jo viņi maniem mācījumiem pievieno rituālus un tradīcijas, kas tiem nepiederas. Taču tikai pēc jūsu studijām jūsu dievkalpošanā un kulta darbībās ienāks attīrīšanās un patiesums, un tādējādi arī tautas garīgā vienotība.

65. Tagad jūs domājat, ka saprotat savu atbildību un šī darba lielumu. Tomēr Es jums saku, ka šo izpratni jūs iegūsiat tikai pēc šī mācību laika un pēc tam, kad būsiat pārdomājuši to, ko esat dzirdējuši.

66. Viss būs izklāstīts manos vārdos; nevienā punktā jūs to neatradīsiet neskaidru vai divdomīgu. Bet jums būs jāvelta zināms laiks pārdomām par šo vēstījumu, lai jūs varētu piedāvāt cilvēcei Labo Vēsti – spožu gaismu, „” mieru un patiesu mierinājumu. Šī ir misija, kurai tu esi izraudzīts, ak, tauta, kā šīs atklāsmes liecinieks. Tāpēc Es esmu pieprasījis no tevis atskaiti par šo jau sen uzņemto saistību pret Tēvu.

Esiet nomodā, lūdzieties un sagatavojieties, lai jūs varētu nodot manu vārdu visā tā tīrībā. Patiesi, es jums saku: ja jūs to tā nodosiet tālāk, tas uzvarēs, jo tad tas spēs izturēt visus nosodījumus, naidīgumu un pārbaudījumus. Bet tie, kas to sludina, ar saviem darbiem būs jāliecina par to, lai spētu izturēt zaimojošos spriedumus un pārbaudījumus, kuriem viņi tiks pakļauti. To jūs sasniegsiet, ja spēsiat piemērot manu vārdu savā dzīvē bez fanātisma vai noslēpumainības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 279

1. Jūs ejat pa ērkšķainu ceļu, un katrā sākumā, ko izjūtat, jūs dzirdat sirdsapziņas balsi, kas jums saka, ka jūs vēl esat tālu no sava Tēva likuma izpildīšanas un ka tādēļ jūs klupjat.

Garīgā dvēsele glabā intuitīvo zināšanu, ka tā sen atdzimusi no Radītāja klēpja, un, tā kā tā zina, ka tai vēl ir garš ceļš priekšā, kas jāveic, lai atgrieztos sākumpunktā, tā veltās lūgšanai, jo zina, ka vismaz šajā brīdī tā var sazināties ar savu Tēvu. Dvēsele zina, ka lūgšanā tā atrod mierinājumu, kas to glāsta, stiprina un dziedē.

2. Es svētīju tos, kas lūdzas. Jo garīgāka ir viņu lūgšana, jo lielāks ir miers, ko Es ļāvu viņiem sajūst. To jūs varat viegli izskaidrot; jo tas, kurš, lai lūgtos, ir spiests noņemties ceļos priekšā attēliem vai priekšmetiem, lai sajūstu Dievišķā klātbūtni, nespēs savā sirdī piedzīvot garīgo sajūtu par Tēva klātbūtni.

3. „Laimīgi tie, kas tic, neredzot,” Es reiz teicu, un tagad Es to saku atkal; jo tas, kurš aizver acis uz pasaules lietām, atver tās garīgajam, un tas, kurš tic Manai *garīgajai* klātbūtnei, to *noteikti* sajūtīs un priecāsies par to.

4. Kad zemes cilvēki beigs liegt savam garam prieku sajūst Mani savā sirdī, izmantojot tiešo lūgšanu vai — kas ir viens un tas pats — lūgšanu no gara uz garu? Tad, kad mana gaisma apgaismos cilvēku dzīvi, viņi iepazīs patiesību un sapratīs savas kļūdas.

5. Tagad ir īstais laiks lūgties un meditēt; taču ar lūgšanām, kas ir brīvas no fanātisma un pielūgsmes, un ar mierīgu un dziļu pārdomu par Manu dievišķo Vārdu.

6. Jebkura stunda un jebkura vieta var būt piemērota lūgšanai un meditācijai. Es nekad savos mācībās neesmu jums teicis, ka būtu vietas vai brīži, kas tam īpaši paredzēti. Kāpēc gan meklēt noteiktas vietas pasaulē, lai lūgtos, ja jūsu gars ir lielāks par pasauli, kurā jūs dzīvojat? Kāpēc ierobežot Mani ar attēliem un tik ierobežotām vietām, ja Es taču esmu bezgalīgs?

7. Nopietnākais iemesls cilvēku garīgajai nabadzībai un viņu zemes likteņa triecieniem ir viņu nepilnīgais lūgšanas veids, tāpēc Es jums saku, ka šī atziņa ir jāizplata visai cilvēcei.

8. Jūs atrodaties pie Garīgās ēras vārtiem. Tāpēc nebrīnieties, ka Es jums daudz runāju par to, kas pieder pie Gara.

9. Nevienam nevajadzētu būt pārsteigtam par manu jauno vēstījumu un manu vārdu jēgu. Jo Pirmā laikmeta pravieši, tāpat kā Kristus Otrajā laikmetā, ar vislielāko skaidrību paziņoja par laikmetu, ko jūs šodien piedzīvojat.

10. Daudzi ir ceļojuši pa pasauli, jo saprata, ka tagad ir pienācis laiks šo pravietojumu piepildīšanai. Taču man jums jāsaka, ka ne visi ir sapratuši Rakstu jēgu, jo viņi tiem piešķir materiālu interpretāciju, līdzīgu tai, kādu toreiz ebreji piešķīra Mesijas atnākšanai un viņa valstībai.

11. Kad Es biju uz zemes, Es jums teicu: „Mana valstība nav no šīs pasaules.” Citā reizē Es teicu: „Man jāaiziet no jums, jo Es jums sagatavošu mājvietu, kurā jums jānonāk.”

12. Tātad, mācekļi, ja Es nācu ar mācību, kas runāja par augstāku dzīvi, kas atklāja garīgo dzīvi un rādīja jums ceļu, pa kuru nonākt pie tās — ceļu, kuru jums ir jāsaprot, kas nav bijis tikai mans vārds, bet arī Pirmā Laika likums un visas pravietojumi, kas jums tika nodoti caur maniem vēstnešiem, kuri cilvēkiem stāstīja par garīgo dzīvi — kāpēc jūs šo atklāsmju dievišķo jēgu uztvērāt materiāli? Es pagātnē runāju ar cilvēkiem līdzībās un simbolos, jo ne dvēseles, ne prāta orgāni nebija spējīgi pilnībā uztvert Gaismu. Tāpēc bija absolūti nepieciešams pārnest šo valodu, šos tēlus un līdzības garīgajā sfērā un tos garīgi interpretēt, līdz tiek atklāta to patiesā jēga.

13. „Mana Valstība nav no šīs pasaules,” Es jums atkal saku. Mana Valstība ir garīgajā sfērā, jo pēc būtības Es esmu Gars. Taču, tā kā jūs esat šīs būtības bērni, ir tikai dabiski, ka arī jūs piederat pie šīs Valstības.

Lai jūs varētu nonākt tajā, Es esmu jums iedvesmojis mācību un atklājis gudrību, kas pacels jūs pāri jūsu cilvēciskajam stāvoklim un ļaus jums soli pa solim tuvināties garīgajai valstībai.

14. Lūdzies un meditē, tauta, tad tu neiekrīsi kļūdās, ne arī kāds tevi sajauks. Jo tu esi Jaunās laikmeta sēkla, jo tu nāc uz neredzamo kalnu, lai dzirdētu sava Tēva balsi.

15. No tumsas un bezdibeniem tagad pacelās dvēseles, lai papildinātu Dieva tautas rindas, kuras bērnos ir Ābrahama, Jēkaba, Mozus, Ēlijas un visu to sēkla, kuri ar saviem darbiem prata godāt savas tautas vārdu un slavēt sava Dieva vārdu.

16. Jūs ir pamodinājusi balss — laipna un mierinoša balss, kas aicina jūs uz Gaismas un Dzīvības valstību, taču tā var pārvērsties par taisnības balsi, ja jūs izvēlaties turpināt pazemot savu dvēseli un neievērot likumu.

17. Paklausīgajam un pazemīgajam mans vārds saka: paliec nelokāms, jo tu saņemsi daudz no manas žēlastības un daudz ko sasniegsi savu brāļu un māsu labā. Mana balss saka mulķim: ja tu neizmantosi šo svētīto iespēju, lai izvairītos no grēka netīrumiem vai neziņas tumsas, kurā tu dzīvo, tu redzēsi, kā laiki un gadsimti iet garām tavai dvēselei, neuzzinot, ko Kungs nesa savā vēstījumā, nedz arī kādas bija Gara dāvanas, ko Viņš atklāja savai tautai.

18. Protams, *visiem* būs piemērots laiks, lai glābtu sevi un paceltos augstumos. Bet bēdas tam, kurš šo dienu kavē! Bēdas tam, kurš palaida garām iespējas sasniegt savas dvēseles attīstību, jo ir veltījies šīs pasaules niecībām! Viņš nezina, cik ilgi būs jāgaida, līdz radīsies jauna iespēja, un nezina arī, cik rūgta būs viņa atgriešanās. Tajā nav ne mazākā atreibība vai vismīlīgākais sods no Tēva puses, bet gan Viņa stingrā un nepielūdzamā taisnība.

19. Vai jūs šodien, kad Esmu ieradies jūsu vidū, zināt, vai neesat jau agrāk palaiduši garām vai neizmantojuši iepriekšējās iespējas, un vai jūs zināt to laika posmu, ko jūsu dvēsele ir gaidījusi, lai saņemtu šo jauno iespēju izpildīt misiju, kas jums tika uzticēta jau sen? Ko jūsu sirds vai prāts zina par jūsu dvēseles pagātni, par tās likteni, parādus, uzdevumiem un izpirkšanu? Nekas! Tāpēc jums nedrīkst pārtraukt dvēseles pilnveidošanos, nedz arī pakļaut to kārdinājumam, mīlot pasaules labumus. Tai jāseko citam ceļam, citiem mērķiem, citiem ideāliem.

20. Šie ir pirmie dienu laikmeta, kas spoži sākās cilvēces vidū. Tas ir parādījies starp vētrām, zibens spērieniem, satricinājumiem un sāpēm. Bet tumšie mākoņi izklīdēsies, un patiesības gaismā mirdzēs visā savā majestātiskumā.

21. Šodien jūs vēl dzīvojat drūmajās dienās, kas iepriekšēji gaismas parādīšanos. Tomēr šī gaisma, izmantojot nedaudzās atklātas vietas jūsu apmākušajās debesīs, ar saviem īsajiem gaismas stariem izlaužas cauri, sasniedzot dažus zemes punktus, aizskarot sirdis, satricinot un atmodinot dvēseles.

22. Visi, kurus šī gaisma ir pārsteigusi, ir apstājušies savā ceļā, lai jautātu: „Kas Tu esi?” Un Es viņiem esmu atbildējis: „Es esmu pasaules gaisma, Es esmu mūžības gaisma, Es esmu patiesība un mīlestība. Es esmu Tas, kurš apsolīja atgriezties, lai runātu ar jums — Tas, par ko teica, ka Viņš bija Dieva ‘Vārds’.”

23. Tāpat kā Sauls ceļā uz Damasku, arī viņi ir pazemojuši visu savu lepnumu, pārvarējuši savu augstprātību un pazemīgi noliekuši galvu, lai no sirds Man teiktu: „Mans Tēvs un Kungs, piedod man. Tagad es saprotu, ka es Tevi vajāju, to neapzinoties.”

24. No šī brīža šīs sirdis ir pārvērtušās par maziem sekotājiem. Jo šajā Trešajā laikmetā līdz šim brīdim starp maniem jaunajiem mācekļiem vēl nav parādījies neviens apustulis, kurš būtu tik augsts kā tas, kurš Mani tik ļoti vajāja manos mācekļos un pēc tam Mani mīlēja ar tik lielu dedzību.

25. Jūs esat mazi atdarinātāji un sekotāji tiem, kuri ar lieliem mīlestības darbiem ierakstīja savu garīgo misiju pasaulē un atstāja savas pēdas blakus Tam, ko viņi tik ļoti mīlēja un par ko viņi mira: savam Skolotājam.

26. Es runāju ar jums par pagātnes laikiem dažreiz vispārīgi, bet citreiz iedziļinoties sīkumos, lai jūs iemācītos no lielajiem mācību piemēriem izvilkt garīgo jēgu, kas ir nemirstīga un nemainīga.

27. Šeit ir mana sirds, kas ir atvērta katram lūgumam, katrai rūpei, katram uzticamam vēstījumam!

28. Es esmu jums Tēvs, Skolotājs, draugs, aprūpētājs, ārsts un padomdevējs. Nododiet Man visas savas bēdas, nosusiniet asaras, uzticiet Man savas cerības un vēlmes, padariet Mani par savu uzticības personu.

29. Lūdzieties, mani bērni, jo caur lūgšanu iegūst gudrību, veselību un spēku.

30. Es vēlos, lai jūs kļūtu par Maniem patiesajiem mācekļiem — būtnēm, kas apzinās savu aicinājumu — cilvēkiem, kuri prot pacelt savu dvēseli, lai uz zemes neklupētu.

31. Tas, kurš lūdz, nebaidās ne no bezdibeniem, ne no klintīm; viņa dvēsele vienmēr ir priecīga.

32. Ja jūs visi kādreiz dzīvosiet tā, jūs būsiet uzcēluši mīlestības svētnīcu savam Tēvam, kuras iekšienē skanēs garīgās slavēšanas dziesmas, kas liecina par brālību, pacilātību un harmoniju.

33. Jūs joprojām esat pakļauti manam mācījumam, lai, sastopoties ar grūti pārvaramu pārbaudījumu savā ceļā, manos vārdos uzzinātu, kā to izturēt. Jo šie šodienas iesācēji rīt būs mācekļi un pat meistari. Tāpēc viņiem tagad ir daudz ko mācīties.

34. Es veidošu jūsu sirdis, attīstīšu jūsu prāta spējas un nomierināšu jūsu jūtas, lai varētu jūs sūtīt liecināt par manu atnākšanu Trešajā laikmetā.

35. Mans jaunais vārds vēl neizplatās uz Zemes. Pirms tas var iegūt spēku, Es dodu tautām iepriekšējus zīmes par Manu atnākšanu. Garīgā pasaule šobrīd pilda uzdevumu, lai pamodinātu cilvēkus garīgās dzīves realitātei.

36. Šeit, jūsu vidū, Es esmu sevi izklāstījis sīki un plaši. Jūs nevarat teikt, ka tie bijuši tikai norādes vai zīmes. Jo Mans Vārds, kas izpausts caur cilvēka prātu, ir bijis skaidrs un nepārprotams, lai gan tas ir tikai sagatavojošs vēstījums, lai sasniegtu sarunu no gara uz garu.

37. Protams, mans vārds, ko pārnēsuši šie balss nesēji, ir bijis izsmelošs un dziļi izskaidrojošs mācījums. Tas ir apstiprinājis jau atklātās patiesības, kā arī sniedzis jaunas atklāsmes.

38. Es esmu jums stāstījis par garīgo aicinājumu, par būtnu attīstību, par reinkarnāciju un par dvēseles atgriešanos. Es esmu jums stāstījis par dažādajiem pārbaudījumiem un mācību posmiem, kurus cilvēce ir piedzīvojusi uz Zemes un kuri ir simboliski attēloti grāmatā, kas aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem. Es esmu jums atklājis, ka tagad ir

Trešais laikmets, kurā Es nāku pie jums Garā, jo Es uzskatu, ka jūs esat spējīgi sajust Manu garīgo klātbūtni, un Es esmu jums teicis, ka jūs varat visu Likumu apkopot divos noteikumos jeb baušļos: mīlēt savu Tēvu un mīlēt cits citu.

39. Padomājiet, un jūs sapratīsiet, ka tās nav bijušas zīmes, ko Es jums esmu devis, bet gan mana Tēva mīlestības lieliska izpausme.

40. Tie, kas saņēmuši tikai zīmes, ir citas tautas — tās, kas no savām sirdīm nav izdzēsušas Manu apsolījumu atgriezties, kas pēta kosmosu un pievērs uzmanību visu lielu notikumu jēgai — cerībā varēt teikt: „Meistars ir tuvu.”

41. Cik maz pasaule interesējas par Manu jauno atklāšanos! Cik maz ir to, kas nomodā gaida Mani, un cik daudz ir to, kas gul!

42. Par tiem, kuri dzīvo, gaidot Mani, Es varu jums teikt, ka ne visi nojauš Manas klātbūtnes patieso veidu šajā laikā. Jo, kamēr daži, atrodoties veco ticējumu ietekmē, domā, ka Es atgriezīšos pasaulē kā cilvēks, citi tic, ka Man jāparādās kādā cilvēka acīm redzamā veidolā, un tikai ļoti nedaudzi nojauš patiesību un saprot, ka Mana atnākšana ir garīga.

43. Kamēr vieni jautā, kādu izskatu Es pieņemsu, kurā stundā vai kurā dienā Es parādīšos uz Zemes un kurā vietā Es parādīšos, citi, nedomājot par konkrētām parādīšanās formām vai laikiem, saka: „Meistars jau ir starp mums, Viņa gaisma, kas ir Viņa Gars, mūs apgaismo.”

44. Kad šis vēstījums sasniegs visas sirdis, dažiem tas būs prieka brīdis, jo tajā viņi atradīs apstiprinājumu visām savām priekšnojautām un ticībai. Citi, savukārt, noliegs mana vēstījuma patiesību, jo neuzskatīs to par saskanīgu ar to, ko viņi ticēja, ka notiks, un ar veidu, kādā tas atklāsies.

45. Domā par viņiem visiem, mīļā tauta, un zini, ka gaidīšana šīm dvēselēm ir sāpīga un ka — kamēr viņi cieš, domājot, ka šis laiks varbūt nav mans atgriešanās laiks — jūs katru dienu stiprināties ar maniem vārdiem. Cik liela būs jūsu atbildība pret cilvēci, kad tas beigsies!

46. Mosties, tauta, un pamodini pārējās zemes tautas — tas ir viss, kas tev pagaidām jādara. Es parādīšos visiem — „mākonī”, kā Es jums apsolīju, un visi Mani ieraudzīs.

47. Kāpēc jums būtu jādomā, ka manai atnākšanai Garā nav jēgas? Atcerieties, ka pēc savas nāves kā cilvēks Es turpināju runāt ar saviem mācekļiem un parādījos viņiem kā garīga būtne.

48. Kas būtu noticis ar viņiem bez tām parādībām, ko Es viņiem dāvāju, kas stiprināja viņu ticību un iedvesa viņiem jaunu drosmi viņu misijas uzdevuma veikšanai?

49. Skumjš bija skats, ko viņi rādīja pēc Manas aiziešanas: asaras nepārtraukti plūda pa viņu sejām, ik mirkli no viņu krūtīm izlauzās

raudiens, viņi daudz lūdza, un viņus nomāca bailes un sirdsapziņas pārmetumi. Viņi zināja: viens Mani bija nodevis, cits Mani bija noliedzis, un gandrīz visi Mani bija pametuši nāves stundā.

50. Kā *viņi* varēja būt tā Skolotāja liecinieki, kurš bija pilnības iemiesojums? Kā viņiem vajadzēja rast drosmi un spēku, lai stātos pretī cilvēkiem ar tik atšķirīgām ticības pārliecībām un domāšanas un dzīves veidiem?

51. Tieši tad starp viņiem parādījās Mans Gars, lai mīkstinātu viņu sāpes, iedegtu viņu ticību, aizdedzinātu viņu sirdis ar Manas mācības ideālu.

52. Es piešķīru Savam Garam cilvēcisko veidolu, lai to padarītu redzamu un sajūtamu mācekļiem, taču Mana klātbūtne tomēr bija garīga, un redziet, kādu ietekmi un nozīmi šī parādīšanās atstāja uz Maniem apustuļiem.

53. Patiesi, Es jums saku: šodien Es neesmu ļāvis savam Garam kļūt par cilvēku tā, kā toreiz, jo jūsu garīgā attīstība ir citāda. Tomēr — lai gan mana klātbūtne ir smalka un neaizskarama, to sajūt visi šeit esošie, un nav nepieciešams, lai jūsu mirstīgās acis apstiprinātu, ka Meistars atrodas jūsu vidū.

54. Dvēselei ir augstākas maņas, ar kurām jūs varat sajūt, atpazīt un saprast garīgo. Es vēlos, lai jūs manu klātbūtni uztvertu tieši caur šo jūtīgumu.

55. Ja vairs nedzirdēsiet šo vārdu, jūs ieslīgsiet skumjās, vājībā un, mīlestības trūkuma dēļ, jūs mocīs sirdsapziņas pārmetumi. Bet Es nāksiu arī pie jums un jūsu sirds intimitātē teikšu: „Es esmu šeit, nebaidieties, ejiet savu ceļu, jūs neesat vieni.”

56. Kas, izņemot Mani, iedrošināja mācekļus tajā „Otrajā laikmetā”, kad viņi bez sava Skolotāja ceļoja pa pasauli? Vai jums nešķiet, ka katra no viņiem darbs ir apbrīnojams? Bet Es jums saku, ka arī viņiem bija vājības, tāpat kā ikvienam citam cilvēkam. Vēlāk viņus piepildīja mīlestība un ticība, un tas viņus nepadarīja bezcerīgus, ka pasaulē viņi bija kā aitas starp vilkiem un savu ceļu vienmēr gāja, saskaroties ar vajāšanām un cilvēku izsmiekliem.

57. Viņiem bija spēks darīt brīnumus, viņi prata izmantot šo žēlastību, lai pievērstu sirdis patiesībai.

58. Laimīgi ir visi tie, kas dzirdēja Jēzus vārdu no manu apustuļu mutēm, jo pie viņiem mana mācība necieta nekādas izmaiņas, bet tika pasniegta visā tās tīrībā un patiesībā. Tāpēc cilvēki, klausoties viņiem, savā dvēselē sajuta Kunga klātbūtni un savā būtībā izjuta nezināmu spēka, gudrības un majestātiskuma sajūtu.

59. Šajos nabadzīgajos un pazemīgajos zvejniekos no Galilejas jums ir cienīgs paraugs: mīlestības pārveidoti par *garīgajiem* zvejniekiem, viņi satricināja tautas un valstis ar vārdu, ko bija iemācījušies no Jēzus, un ar savu neatlaidību un pašaieliedzību sagatavoja tautu atgriešanos un garīgā miera iestāšanos. No karaļiem līdz ubagiem — visi viņi piedzīvoja Manu mieru tajos patiesā kristietības laikos.

60. Šī garīguma ēra starp cilvēkiem nebija ilgstoša; taču Es, kas zinu visu, biju jums paziņojis un apsolījis Savu atgriešanos, jo zināju, ka jums atkal būs vajadzīgs Es.

61. Es zināju, ka cilvēki no paaudzes paaudzē arvien vairāk mistificēs Manu mācību, mainīs Manu likumu un sagrozīs patiesību. Es zināju, ka cilvēki aizmirsīs Manu apsolījumu atgriezties un vairs neuzskatīs viens otru par brāļiem, bet nogalinās viens otru ar visžēlīgākajiem, glēvākajiem un necilvēcīgākajiem ieročiem.

62. Bet tagad ir pienācis laiks un apsoltā diena, un šeit Es esmu. Neaizsūdziet veidu, kādu Esmu izvēlējies, lai atklātos jums; jo ne pasaule ir tā, kas Mani tiesā, bet Es esmu Tas, kas tiesā cilvēci, jo tagad ir pienācis tās tiesas laiks.

63. Es izveidoju valstību cilvēku sirdīs — nevis zemes valstību, kā daudzi gaida, bet garīgu — kuras vara izriet no mīlestības un taisnīguma, nevis no pasaules varām.

64. Es redzu, ka daži ir pārsteigti, dzirdot Mani tā runājam; taču Es jums jautāju: kāpēc jūs vienmēr vēlaties Mani iedomāties tērtu zīdā, zeltā un dārgakmeņos? Kāpēc jūs vienmēr vēlaties, lai Mana valstība būtu no šīs pasaules, lai gan Es jums atklāju pretējo?

65. Es sniedzu jaunu mācību, caur kuru jūs iemācīsieties dzīvot garīgi uz zemes — tā ir patiesā dzīve, ko Dievs ir paredzējis cilvēkiem.

66. Es jau esmu jums teicis, ka „garīgums” nenožīmē ne svētulību, ne reliģisko fanātismu, ne pārdabiskas prakses. Garīgums nozīmē dvēseles harmoniju ar ķermeni, dievišķo un cilvēcisko likumu ievērošanu, vienkāršību un tīrību dzīvē, absolūtu un dziļu ticību Tēvam, uzticēšanos un prieku kalpot Dievam savā tuvākajā, kā arī morāles un dvēseles pilnveidošanas ideālus.

67. Kad Es jums parādu savas mācības tīrību, jūs sajūtat, ka jūsu kļūdas izceļas vēl spēcīgāk. Nu tad, mācekļi, Es esmu gatavs piedot visus jūsu pārkāpumus, ja rīt, paklausot sirdsapziņas balsij, jūs saņemsieties, lai labotu visas savas kļūdas, atgūtu zaudēto laiku un ar savu rīcību tīrību parādītu manas mācības patiesumu.

68. Ir nepieciešams, lai parādītos augsts un manus likumus ievērojošs tauta, kas cilvēkiem pierāda, ka garīgums nav nekas neiespējams, ka

cilvēciskās dabas atjaunošana nav upuris un garīgais kalpošanas darbs nav atteikšanās no *cilvēciskās* dzīves.

69. Jūs varēsiet kļūt par tiem, kas sludina un māca manu darbu, jo jums ir nepieciešamā pieredze, kas izriet no senas pagātnes un ilgstošas attīstības.

70. Jums bija jānoiet daudzi ceļi, lai iepazītu spiritismu. Arī jūs bijāt elku pielūdzēji un nespējāt atklāt Manu klātbūtni bez simbolu palīdzības, godināt Mani bez ceremonijām. Bet, par laimi, jūs nonācāt ceļu krustcelēs, un, kad nezinājāt, kurā virzienā doties, dzirdējāt ilgi gaidīto Meistara balsi, kas jums atkal parādīja ceļu.

71. Vai jūs nedomājat, ka jūsu bagātīgā pieredze kalpo tam, lai jūs gan saprastu savus līdzcilvēkus, gan viņus iedrošinātu?

72. Es jau esmu jums pareģojis, ka cīņa būs sīva, jo ikviens uzskata savu reliģiju par pilnīgu un savu veidu, kā to praktizēt, par nevainojamu. Taču Es jums saku, ka, ja tā būtu, Man nebūtu bijis iemesla nākt šajā laikā un runāt ar jums.

73. Es jums caur iedvesmu sniedzu dziļi garīgu mācību, jo redzu, ka jūsu kulta formās valda pagānisms un ka „ ” – fanātisma sliktais sēklis – ir jūs saindējis ar neziņu un naida jūtām.

74. Mans Gaismas zobens ir manā labajā rokā; Es esmu cīnītājs un karalis, kas iznīcina visu pretestību, visu esošo ļaunumu un visu nepatiesību. Kad mana cīņa būs beigusies un sirdis būs iemācījušās apvienoties, lai lūgtos un dzīvotu, jūsu gara skatiens atklās Mani bezgalīgajā gaismā un mūžīgajā mierā. „Šī ir mana valstība,” Es jums teikšu, „un Es esmu jūsu karalis, jo tāpēc Es esmu šeit un tāpēc Es jūs esmu radījis: lai valdītu.”

75. Saprotiet, kādā veidā, kas atšķiras no cilvēciskā, Es veicu Savus iekarojumus; saprotiet, kā, lai valdītu jūsu sirdīs, nevis pakļautu jūs ar bailēm vai vardarbību, Es kļuva par cilvēku, lai dzīvotu kopā ar jums, Es mazgāju un skūpstīju jūsu kājas un kļuva par jūsu upuri.

76. Es sevi pilnībā atdevu jums, tāpēc es jums saku, ka jūs visi galu galā sevi atdosiet Man.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 280

1. Ļaujiet manu vārdu jēgai iesūkties jūsu dvēselē, lai tā plūstu no jūsu sirdīm, pārvēršoties mīlestībā pret tuvāko, mierā un pamācībā jūsu līdzcilvēkiem.

2. Pēdas, ko šī tauta atstās uz zemes, būs miera pēdas, un tā parādīs pasaulei, ka tai patiešām pieder atslēga, kas cilvēkam atver durvis uz aizsauli. Tās misija ir nojaukt robežas, lai garīgi apvienotu tautas, līdz tiks iznīcināts mantojums, ko cilvēcei atstāja Bābele.

Šajā jaunajā Izraēlas tautā tiks svētītas visas nācijas, jo tā Man ir nodevusi savas prāta spējas, lai sludinātu Manu Vārdu, un jo tajā sāksies saruna no gara uz garu.

3. Savā ceļā tas sēs garīgumu, atstās gaismu, izlīdzinās ceļus, lai atjaunotu tos, kas apmaldījušies, sēs sirdīs sēklu, kuras auglis būs saskaņa un brālība starp cilvēkiem.

4. Kad Es runāju par šīs tautas misiju, Es to daru kā Dievs, mācu to kā Tēvs un pavēlu tai kā Tiesnesis.

5. Mans vārds nav paredzēts tikai tiem, kas to šajā brīdī dzird. Tas aptver visu Visumu. Bet tāpat kā citos laikos mans likums un mana mācība sāka savu ceļu *kādā* tautā, tāpat jūs nevarat iedomāties to spēku, kāds piemīt manai mācībai. Tāpēc būs citas tautas un citi cilvēki, kas šim vārdam piešķirs tā patieso vērtību, to izskaidros un pilnībā īstenos.

6. Ir nepieciešams, lai gudra, spēcīga un varena mācība apgaismotu šīs pasaules dzīvi, lai cilvēki paceltos, ilgojoties pēc patiesības, un viņu dvēselēs atmodinātos augstākas attīstības ideāls.

7. Vai jūs domājat, ka Es noliedzu to mācību, ko Es jums Otrajā laikmetā atnesu kā mīlestības vēsti? Nē, Es to jums atnesu atkal, jo jums uz Zemes tās vairs nav, jo jūs esat to aprakuši grāmatās un vairs nenesat to savās sirdīs. Bet tagad Es to jums atgriežu savos mācībās, jo mana mīlestība pret jums ir nemainīga. Tikai tā vairs nebūs jūsu sirdīs, kur Es to ievietoju, bet gan jūsu garīgajā dvēselē, kur tā vairs neizzudīs, jo maize, kas baro dvēseli, paliek tajā.

8. Mana atklāsme caur prāta orgānu šiem savā materiālajā dzīvē nezināmajiem un nenoziņīgajiem balss nesējiem ir bijusi pierādījums tam, ka Esmu nācis, lai dāvinātu pasaulei — ka Es neesmu atradis nevienu sagatavotu cilvēku starp tās zinātniekiem vai doktoriem, kurš būtu bijis gatavs savā prātā uzņemt manas dievišķības staru, pilnībā pakļaujoties manai gribai.

9. Man nekas nav neiespējams, mana griba ir piepildījies un vienmēr piepildīsies, pat ja reizēm šķiet, ka valda cilvēka griba, nevis mana.

10. Cilvēka gribas brīvības ceļš, viņa valdīšana uz zemes, viņa augstprātības uzvaras, spiediens, ko viņš reizēm uzspiež, izmantojot vardarbību, ir tik īslaicīgi salīdzinājumā ar mūžību, ka tie, protams, zināmā mērā var mainīt dievišķos plānus; bet rīt vai to īstenošanas gaitā arvien vairāk atklāsies mana Gara griba pār visām būtnēm, ļaujot pastāvēt labajam un iznīcinot netīro.

11. Tā valstība, ko cilvēks ir radījis uz Zemes, ļoti drīz būs jātīrās Man. Un patiesi, Es jums saku, ka no tās paliks tikai labais, tas, kas ir pieļaujams, kas satur patiesību. Bet viss, kas satur augstprātību, savtīgumu, melus, kas ir inde un nāve, tiks iznīcināts un iemests neapzēlīgajā iznīcināšanas ugunī.

Bet kurš veiks šo ļaunuma iznīcināšanas darbu? Cilvēks. Viņš uzsāks pienākumu ar savām rokām iznīcināt visu to, ko viņa zinātne atklājusi, lai nodarītu ļaunumu savam tuvākajam. Kad pārbaudījums būs beidzies, tikai patiesās gaismas, ko viņš ir atklājis, turpinās pastāvēt un spīdēt, lai arī turpmāk apgaismotu cilvēces ceļu.

12. Es panākšu, ka visi gadsimti un visas šīs cilvēces nepaklausības un pazemošanas laikmeti šķitīs tikai kā mirklis, kad cilvēki reiz sāks iet pa manu ceļu. Es parūpēšos, lai šīs patiesībā īsais laika posms, kas aizēnoja cilvēka garīgo dzīvi, izkūst un pazūd mana Gaismas dievišķajā spožumā, kas apgaismos cilvēces garīgo laikmetu Trešā laikmeta kulminācijā.

13. Ja jūs apsverat to skaitu, kuri dzird Manu Vārdu, tas jums šķiet ļoti mazs. Bet patiesi, Es jums saku: aiz jums nāk — jūsu acīm neredzami — lielas dvēseļu pūļi, kurus jūs vedat ceļā uz Gaismu.

14. Ja cilvēki pazītu savas garīgās dāvanas — cik daudz ciešanu viņi sev atvieglotu! Bet viņi ir izvēlējušies palikt akli vai gausi, vienlaikus ļaujot sev nākt klāt laikos, kad valda vislielākās sāpes.

15. Manai mācībai ir jūs apgaismot, lai jūs izvairītos no tām lielajām ciešanām, kas cilvēcei tika paziņotas caur pagātnes laiku praviešiem.

16. Tiem, kuri domā, ka Es sodu cilvēkus, atbrīvoju dabas spēkus pār viņiem, es saku, ka viņi pakļaujas lielai kļūdai, ja tā domā. Jo daba attīstās un mainās, un tās pārmaiņu vai pāreju laikā rodas satricinājumi, kas jums rada ciešanas, ja jūs nepildāt manu likumu; tomēr *jūs* tos attiecināt uz dievišķiem sodiem. Patiesi, tajos darbojas mana taisnība; taču, ja jūs — būtnes, kuras ir privileģētas ar dievišķo dzirksteli, kas apgaismo jūsu dvēseli — dzīvotu harmonijā ar jūs apkārt esošo dabu, tad jūsu gars būtu pacēlis jūs pāri pārmaiņām, pāri dabas spēku varenībai, un jūs neciešat.

17. Tikai uzlabojot savu dzīvi, jūs varat atrast to spēku vai spēju, kas ļaus jums atbrīvoties no neierobežoto dabas stihiju ietekmes. Jo ne tikai ticība vai lūgšana ir ieroči, kas dod jums uzvaru pār likteņa triecieniem un dzīves

grūtībām: šai ticībai un lūgšanai jābūt saistītām ar tikumīgu, tīru un labu dzīvi.

18. Ja jūs bieži esat palikuši neskarti, pateicoties savai ticībai vai lūgšanai, tad tas, ka esat uzvarējuši pārbaudījumos, ir noticis vairāk pateicoties manam žēlsirdīgumam pret jums nekā jūsu nopelniem.

19. Saproties, kāpēc Es katrā no saviem mācījumiem saku, ka jums jāgatavojas, un vienlaikus aicinu jūs modināties un lūgties, lai jūs sasniegtu to garīgumu, kas ļauj jums būt saskaņā ar visu, kas jūs apņem dzīvē, padarot jūs neievainojamus pret dabas spēku iedarbību, kad tie sāk darboties.

20. Jums ir jāizprot laiks, ko jūs pašlaik piedzīvojat — pārejas periods ne tikai garīgajā sfērā, bet arī materiālajā dabā, kas jūs apņem.

21. Ziniet, ka šī mājvieta, kas jūs uzņem, pašlaik sper soli pretim pilnveidošanai, lai nākotnē varētu uzņemt augstākas būtnes, un tādēļ ir tikai dabiski, ka jūs piedzīvojat pārmaiņas.

22. Tas ir apjukuma laiks, kas atspoguļojas cilvēku dzīvē — gan viņu prātā, gan dvēselē, gan jūtās, gan ķermenī, gan visā, kas viņus apņem un ieskauj. Cilvēki cieš, jo viņi ir ienākuši pārbaudījumu laikā bez garīgās sagatavotības, bez ticības, bez izpratnes par savām spējām un bez lūgšanas.

23. Tikai mana vara un mana mīlestība var pasargāt jūs no pazudināšanas haosā.

24. Paceliet savu dzīvi, tauta, mācieties no šī Gaismas vārda, ko Es jums sūtu, un patiesi, Es jums saku, ka ne tikai jūs paši izglābsieties, bet arī jūsu ietekme un jūsu aizsardzība sasniegs daudzus jūsu līdzcilvēkus.

25. Atcerieties Jēzu, kad Viņš ar saviem mācekļiem brauca ar laivu pāri jūrai. Ūdens viļņi kļuva augstāki, jūra putoja, un viļņi bija trakojoši. Mācekļi baidījās par savu dzīvību, redzot, ka Jēzus gul. Viņiem trūka ticības, lai glābtu sevi. Bet Meistara mīlestība viņiem palīdzēja, dodot viņiem pierādījumu par Viņa varu pār stihijām, kad Viņš izstiepa savu labo roku un pavēlēja ūdens plūsmām nomierināties.

26. Šīs mācības cilvēcei bija jaunas. Bet jums, Trešā laikmeta mācekļiem, jāpārdomā, ka jums nevajadzētu dzīvot, vienīgi paļaujoties uz to, ka Es jūs galu galā no žēlsirdības izglābšu, tāpat kā mācekļus laivā, bet ka jums pašiem sevi jāattīsta tās dvēseles spējas, kas joprojām nav atklājušās jūsu būtībā.

27. Tie mācekļi apguva Manu mācību. Jo savā misijas ceļā viņi saskārās ar lielajiem pārbaudījumiem, kas mocīja viņu līdzcilvēkus, un, sastopoties ar tiem, viņi prata atklāt sava gara varu.

28. Vai jūs vēlaties piederēt pie tiem, kas šajā laikā liecina par šo vārdu patiesību? Tad piešķiriet savai dzīvei garīgumu, jo tādējādi jūs attīstīsiet to spēku, ko jūs savā būtībā slēpjat sevī.

29. Ja cilvēki sasniegs garīgumu, viņi kļūs par būtnēm, kas pārspēj visu, kas viņus apņem. Jo līdz šim viņi bija tikai vājas būtnes, kas bija pakļautas dabas spēkiem, ietekmēm un parādībām, kurām nevajadzētu būt pārākām par cilvēku, jo tās nestāv pāri viņam.

30. Šis mācījums ir īss, bet dziļš savā saturā. Pētiēt to, mācekļi, un māciet to.

31. „Vēršiet savus skatienus uz Mani, ja esat apmaldījušies; esiet šodien kopā ar Mani. Paceliet savas domas pie Manis un runājiēt ar Mani, kā bērns runā ar savu tēvu, kā uzticīgi runā ar draugu.”

32. Es esmu Dievišķais Skolotājs, kurš laiku pa laikam ir nācis, lai jums sniegtu savus mācījumus. Ja jūs iztukšojat ļoti rūgtu kausu, tad ne tādēļ, ka Es jūs sodītu, bet tādēļ, ka jums ir jāattīrās, lai nonāktu pie Manis.

33. Es gaidu jūs. Taču, lai jūs, atgriežoties uz šo ceļu, neklupētu, Man jums jāpalīdz, un to Es daru, sūtot jums Savu gaismu, kas ir atklāsme, iedvesma un iedrošinājums.

34. Jūs tagad ieejat jaunā dzīves posmā; ceļš ir sagatavots. Uzņemiet savu krustu un sekojiet Man. Es jums nesaku, ka šajā ceļā nebūs pārbaudījumu; bet ikreiz, kad jūs šķersiet grūtu ceļa posmu vai izdersiet ciešanu kausu, jūs dzirdēsiet balsi, kas jums iedrošinās un sniegs padomu, ar jums būs mana mīlestība, kas jums atbalstīs un pacels, un jūs sajūtīsiet mana dziedinošā balzama maigo glāstu.

35. Rīt, kad šī balss vairs neskanēs no Manu vēstnešu lūpām, jūs saglabāsiēt tās jēgu savā atmiņā, un tā turpinās jūs iedrošināt un vadīt. Jūs lūgsiēties, kā Es jums esmu mācījis, un saņēmsiēt manu iedvesmu no gara uz garu. Kur vien jūs pulcēsiēties, lai pētītu manu Vārdu, jūs, apvienojot savas domas, veidosiēt templi, kas pilns ar gaismu un harmoniju.

Tādējādi jūs sapratīsiēt, ka šīs pulcēšanās vietas, kur jūs esat apvienojušies, lai klausītos manu Vārdu, nav Kunga templis, lai gan es jums saku arī to, ka, ja jūs vēlaties tās turpināt veltīt savām sanāksmēm, jūs to varat darīt.

Šeit, kur jūs visi esat apvienojušies, jūs viens otram dosiēt spēku, gaismu, ticību, drosmi un siltumu, un, kad būsiēt apguvuši manu mācību, jūs pulcēsiēties, lai lūgtos un domātu par savām mājām, kas ir vēl viena piemērota vieta, kur sazināties ar savu Meistaru.

Ja lauki un pļavas aicina jūs aizbēgt no pilsētas trokšņa, arī tur jūs atradīsiēt piemērotu vietu savai lūgšanai un sajūtīsiēt manu klātbūtni sevī.

Bet palieciet garīgi vienoti un vienmēr dzīvojiet saskaņā ar maniem likumiem.

36. Pakāpeniski jūs pieradīsiet pie savas brālības un vienotības, un jūsu vidū garīgā ģimene, kuru jums pēc manas gribas ir jāveido, arvien vairāk pieaugs spēkā.

37. Patiesi, Es jums saku: kad vien jūs būsiet sasnieguši šo labo saskaņu savā starpā, jūs dosiet labu piemēru cilvēcei.

Atcerieties, ka neviens lapas no koka nekustas bez Manas gribas, viss attīstās tā, kā Es to atļauju, visu nosaka Es.

38. Apģērbieties ar prieku un ticību, un, ja savā ceļā sastopaties ar kārdinājumiem, lūdzieties un nebaidieties, jo lūgšanā jūs atradīsiet nepieciešamos ieročus, lai cīnītos un uzvarētu.

39. Ejiet pa ceļu soli pa solim, nesteidzoties, jo pretējā gadījumā jūs riskētu paklupt vai iekrist bezdibēnī. Iepazīstiet ceļu patiesi, lai vēlāk varētu to iemācīt saviem līdzcilvēkiem.

40. Jūs nedrīkstat apmierināties ar saviem pirmajiem darbiem, domājot, ka esat nopelnījuši pietiekami daudz, lai pilnveidotu savu dvēseli. Taču, lai jūs katru dienu apgūtu jaunas mācības un atklātu lielākas atklāsmes, vienmēr veltiet nedaudz laika mana darba studēšanai.

41. Zinātkārais māceklis vienmēr dzirdēs atbildi uz saviem jautājumiem un pārbaudījumu brīžos vienmēr dzirdēs manu tēvišķo padomu.

42. Pieredzējušais māceklis būs mīlestības avots saviem līdzcilvēkiem, viņš patiesi jutīsies kā Tēva apveltīts ar mantojumu un atpazīs brīdi, kad doties ceļā, lai īstenotu savu lielo garīgo misiju cilvēku vidū.

43. Katram „darbiniekam” ir piešķirts noteikts skaits dvēseļu, kurām viņam jādod gaismā, mierinājums un miers. Šis pulks jūs nekad nepārslogos, jo jūs ar tām sastapsieties pakāpeniski, visā savas dzīves garumā.

44. Šodien mans mācības vārds sastāv no tēvišķiem padomiem un iedvesmas. Tas ir vienkāršs, bet, ja jūs garīgi iedziļināties tajā, jūs atklāsi to svinīgumu, kāds bija tajā sprediķī, ko Es Otrajā laikmetā teicu lielajām pūlēm uz kalna.

45. No garīgā mākoņa Es jums sūtu sava Gara staru, kas plūst uz jūsu būtību un ļauj jums dzirdēt manu Vārdu.

46. Es esmu jums nesis augstāko mācību, tādu pašu, kādu Es jums atklāju toreiz — mācību, kas stāv pāri visām pasaules zināšanām, vienīgo gaismu, kas var jūs vadīt uz patieso dzīvi.

47. Mana mācība māca cilvēkiem dzīvot uz Zemes augstāku, cēlu un tīru dzīvi. Tā arī sagatavo dvēseli, lai tā, kad reiz ienāks savā mājvietā aizsaulē, varētu veikt darbu, kas to tuvinātu pilnībai.

48. Jau tagad nopelniet nopelnus savai nākotnes dzīvei.

49. Daži cieš, jo redz lielās ciešanas cilvēces vidū un jūtas nespējīgi atvieglot pat mazāko no tām. Nāciet pie Meistara, un Es jums iemācīšu, kā mierināt, kā dāvēt mieru un kā dziedināt.

50. Kad jūs reiz būsiet apsējuši savu ceļu ar labdarību, jums šķitīs, ka jūsu darbs ir ļoti niecīgs salīdzinājumā ar visām cilvēces ciešanām un traģēdijām. Tomēr Es jums saku, ka jūsu šķietami niecīgais darbs mazinās sāpes, kas apgrūtina cilvēci, un vienlaikus tas vājinās kara spēkus.

51. Jūs klusi darbosieties cilvēku vidū. Taču pienāks brīdis, kad šī klusēšana beigsies un Labā Vēsts atskanēs visā pasaulē.

52. Spiritisma apustuļi nebūs vieni paši. Pasaulē notiks notikumi, kas būs labvēlīgi šīs mācības attīstībai.

53. Viss ir sagatavots pilnībā. Es esmu jums darījis zināmu savu plānu. Vairs ir nepieciešams tikai tas, lai jūs rūpīgi pētītu Manu Vārdu, lai jūs nebūtu pretrunā ar to, ko Es esmu paredzējis.

54. Dzīves pārbaudījumi un Mans Vārds jūs sagatavo. Daži ir apstājušies tur, kur pārbaudījums viņus pārsteidza, jo viņi nav pielietojuši Manu mācību, lai spētu uzvarēt. Citi, savukārt, pārbaudījumus pārvar mierā, jo viņi nekad neaizmirst to, ko ir dzirdējuši no Meistara. Neaizmirstiet, ka pārbaudījumi dod dvēselei izturību un neatlaidību, un ka rīt savā ceļā jūs sastapsiet daudzus sakautus cilvēkus, kuriem vajadzīgs Gaismas Vārds un to liecība, kuri prata uzvarēt.

55. Kļūstiet garīgi, saka jums Meistars, jo garīgums palīdzēs jums pacelties pāri neveiksmēm un atvieglēs jūsu fiziskās vajadzības.

56. Mācieties lūgties, jo arī ar lūgšanu jūs varat darīt daudz laba, tāpat kā aizsargāties pret viltību. Lūgšana ir vairogs un ierocis; ja jums ir ienaidnieki, aizsargājieties ar lūgšanu. Bet zini, ka šis ierocis nedrīkst nevienu ievainot vai kaitēt, jo tā vienīgajam uzdevumam ir jābūt gaismas nesēšanai tumsā.

57. Jums jārikojas tīri, nekad nepievienojot manai mācībai nevienu no netīrajām kulta darbībām, kas pastāv uz Zemes.

58. Šis ir Mans mācības vārds. Jūs esat ieradušies ar sirdīm, kas ir atvērtas Manai mācībai, un tāpēc Man bija jāizplūst starp jums gaismā.

59. Es esmu jums katrā savā vārdā dāvējis savu dziedinošo spēku un mieru, mīļā tauta.

60. Jūsu dvēsele ir pacēlusies un ir gatava dzirdēt Manu balsi. Es redzu, ka tā ir pārvērtusies par patiesu svētnīcu, kurā Es ļauju ieskanēties Manam Vārdam, kas ir „Vārda” gaisma, lai jūs, sajūtot sava Tēva elpu, iegūtu nepieciešamo spēku, lai sasniegtu ceļojuma mērķi.

61. Pilnībā apzinoties laiku, ko jūs piedzīvojat, jūs esat devušies Man pakal, un tas ir tāpēc, ka jūsu garīgā dvēsele zina, kāpēc tā ir atnākusi uz Zemi. Tādējādi jūs ar stingru soli varēsiet uzsākt Garīgās mācības ceļu, tādējādi jūs drīz varēsiet Man izrādīt to godbijību, ko Es jau sen gaidu no cilvēces.

62. Esmu paredzējis, ka mana atklāsmes laiks ilgs ilgi, lai jūs stiprinātu savas zināšanas un ticību un pēc tam neteiktu: „Meistara klātbūtne starp mums bija tik īsa, ka mums nebija pietiekami daudz laika, lai pārlicinātos par viņa patiesību.”

63. Mana mācība, kas ir pilna ar garīgumu, iesakņosies šīs tautas sirdīs, lai nākotnē tā dotu patiesības un dzīvības augļus. Mans Vārds izplatīsies pa visu zemi un neatstās nevienu vietu, kurā tas netīrītu, neapgaismotu un netiesātu.

64. Tad tautas sāks atmodināties garīgajai dzīvei — patiesajai un mūžīgajai — un atbrīvosies no savu dažādo kulta formu ārējās un materiālistiskās daļas, lai pievērstos tikai mana likuma būtībai.

65. Cilvēce atklās to spēku, ko sniedz garīgums, un novērsīs skatienu no visa, kas to tik daudzus gadsimtus ir kavējis.

66. Kāda jēga no tā, ka kristietības simbols, proti, krusts, uz Zemes atrodas miljoniem reižu, ja cilvēkiem trūkst labas gribas un viņi nemīl viens otru?

67. Ārējām lietām vairs nav varas pār cilvēkiem, vairs nav ne cieņas, ne labticības, ne nožēlas par to, ka ir nodarīts pāri. Tāpēc Es jums saku, ka simboli un kulta formas izzudīs, jo to laiks ir pagājis, un tieši iekšējā pielūgsmē būs tā, kas cilvēku pacels uz Gaismu, pacels viņu un vadīs pie Manis.

68. Šajā laikā Es savā būtības tīrākajā daļā, Garā, uzrakstīšu Savu likumu, likšu dzirdēt Savu balsi, uzcelsu Savu templi; jo tas, kas nav cilvēka iekšienē, kas nav viņa dvēselē, ir tā, it kā tas nemaz nepastāvētu.

Vai nu Manai godībai tiek celti milzīgi materiāli dievnami, vai Man tiek veltītas krāšņas svinības un ceremonijas — šī upurēšana Mani nerasnē, jo tā nav garīga. Katrā ārējā kulta izpausmē vienmēr slēpjas iedomība un izrādīšanās; turpretim slepenā upurēšana — tā, ko pasaule neredz un ko jūs Man sniežat no gara uz garu — nonāk pie Manis tās peticības, tās sirsnības, tās patiesības dēļ, vienā vārdā sakot: tāpēc, ka tā ir cēlusies no gara. Atcerieties to Manu līdzību, kas jums tika dota „Otrajā laikmetā” un kas pazīstama kā līdzība par farizeju un muitnieku, un jūs sapratīsiet, ka Mans mācījums visos laikos ir bijis viens un tas pats.

69. Es jūs nenosodītu, ja jūs no zemes izdzēstu pat pēdējo krustu, ar kuru jūs simbolizējat savu kristīgo ticību, un tā vietā to aizstātu ar patiesu

mīlestību vienam pret otru; jo tad jūsu ticība un ārējā Dieva pielūgsmē kļūtu par Gara pielūgsmi un ticību, kas atbilst tam, ko Es no jums gaidu. Ja vien jūsu dievkalpojumi un simboli vismaz būtu spējīgi novērst jūsu karus, neļaut jums nogrimt netikumībā, saglabāt jūs mierā. Bet skatieties, kā jūs ignorējat visu, kas pēc jūsu vārdiem ir svēts; skatieties, kā jūs ar kājām mīdāt to, ko esat uzskatījuši par dievišķu.

70. Es jums vēlreiz saku: jums būtu labāk, ja jums visā pasaulē nebūtu nevienas baznīcas, neviena altāra, neviena simbolu vai attēla, bet jūs spētu lūgties ar Garu un mīlēt savu Tēvu, kā arī ticēt Viņam bez vajadzības pēc starpniekiem, un ja jūs mīlētu cits citu, kā Es jūs esmu mācījis savā mācībā. Tad jūs būtu glābti un ietu pa ceļu, ko iezīmē manas asins pēdas — pēdas, ar kurām Es apstiprināju savu mācību patiesību.

71. Tikai tad, kad šī cilvēce atteiksies no savas elku pielūgsmes un fanātisma, tā redzēs, kā nāk „jaunā mana”. Vairs ne tā, kas baroja tautu tuksneša vientulībā, bet tā, kas pārbaudījumu dienās nāk uz jūsu dvēseli. Tā būs patiesā Debesu maize — tā, ko cilvēki saņem no Gara uz Garu.

72. Pirmā laika mana bija tikai simbols tam, kāda būs mana garīgā saziņa ar cilvēkiem pēdējos laikos, kad viņu dvēseles saņems garīgo barību tieši no Dievišķības.

73. Šai tautai ir ļoti liela atbildība pret cilvēci. Tai jārada paraugs patiesai garīgai attīstībai, tai jāparāda, kā veikt iekšēju dievkalpošanu, kā sniegt Dievam tīkamu upuri un kā izrādīt Dievam pienācīgu godu. Atveriet savas sirdis un ieklausieties tajās sirdsapziņas balsī, lai izvērtētu savu rīcību un uzzinātu, vai jūs patiesi pareizi interpretējat manas mācības, vai arī jūs nepareizi saprotat manas mācības jēgu.

74. Neprasiet, lai vienā dienā sasniegtu garīguma virsotni. Virzieties uz mērķi ar mērķtiecīgiem, mierīgiem un stingriem soļiem, un jūs nekad neklupīsiet, kā arī jums nebūs iemesla, kas liktu jums nožēlojoši atgriezties vai izraisītu bailes par to, ko esat darījuši. Rūpējieties, lai katrs solis tiktu sperts ar pilnu apziņu, tad jūs drīz redzēsiet sava darba auglus.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 281

1. Mīļie mācekļi: lai gan pastāv daudzas reliģijas, likums ir viens, un mana mācība ir viena.

2. Mana mācība ir Gara mācība, kas māca cilvēkiem kopt mīlestību. Bet ko no manas mācības ir izdarījusi cilvēce, kas sevi dēvē par kristīgu? Tā no tās ir izveidojusi formālas parādības, rituālus, lūgšanas tikai vārdos, un aiz tām slēpj savu liekulību.

3. Es jums saku, ka vienīgā patiesība ir mīlestība un ka, ja jūs — lai gan ar vārdiem un dziesmām slavējat un godājat Manu Vārdu — nedarāt mīlestības darbus, jūs neesat patiesības ceļā.

4. Patiesība ir Visumā atklātā Dievišķā mīlestība. Kas nepazīst patiesību, tas nepazīst Dievu.

5. Kādā maldiņā atrodas cilvēki, ja viņi tic Dievam, izmantojot liturģijas un ceremonijas!

6. Dievs nav un nevar būt tas, ko cilvēks ir radījis uz Zemes.

7. Dievam nav robežu, Viņš ir Esence un Visvarenība. Lai Viņu atpazītu un sajustu, ir nepieciešams kļūt par vienu ar Viņu, darot labu, mīlot cits citu un esot taisnīgiem.

8. Kad Es tā runāju ar jums, jūs nevarat iedomāties, ka šī laika tautas ar savu materiālistisko civilizāciju spētu saprast un pieņemt mīlestības mācību. Taču Es jums saku, ka mana mācība ir sēkla, kas nepieciešama pasaulei, ka tā ir ūdens, pēc kura tā ilgojas, lai remdētu savu slāpi.

9. Šis izsalkums un slāpes, kas piemīt cilvēkiem, izriet no viņu vajadzības pēc mīlestības un patiesības savā dzīvē. Šī garīgā un morālā nabadzība ir viņu karu, atsvešināšanās un ambiciozo zemes centienu sekas.

10. Uz īsu brīdi, kad cilvēki beidzot sajūt nogurumu no karošanas, ir apnīcis iznīcināt un ir apnikuši no tik daudzām ciešanām, viņi mēģina meklēt glābjošo ceļu, ko Es jums rādu. Bet, lai gan viņi cenšas interpretēt manu mācību dažādās formās, visos gadījumos viņi atkal nonāk pie aizspriedumainiem rituāliem, bezjēdzīgiem kultiem un ārējām formām, lai pielūgtu Mani.

11. Ne katrā dvēselē varēja dzimt brīvības sauciens, jo migla, kas to apņēma, ir ļoti bieza. Bet mana gaisma ir spēcīga un pārvarēs tumsību, iespīdēs līdz pat cilvēka sirds visjutīgākajai daļai.

12. Kāda veida būs šī gaisma? Tā ir mana jaunā vārda mācība ar tās jaunajām atklāsmēm, kas cilvēkiem māca patieso veidu, kā godāt Dievu. Vienlaikus tā parāda viņiem ceļu, kā atrast kristāldzidro ūdeni, kas remdē viņu dvēseles slāpes.

13. Es iedvesīšu visiem patieso veidu, kā godāt Dievu, kā arī pareizo veidu, kā dzīvot saskaņā ar Dievišķajiem likumiem, kuru izpilde ir vienīgais, ko Kungs katram no jums ņems vērā.

14. Beidzot jūs, cilvēki, sapratīsiet mana Vārda saturu vai jēgu. Tad jūs atklāsi, ka mana mācība ir ne tikai dievišķā balss, kas runā uz cilvēkiem, bet arī visu garu izpausme.

15. Mans vārds ir balss, kas iedrošina, ir sauciens pēc brīvības, ir glābjošais enkurs.

16. Mana mācība ir brīva no jebkāda rituālisma. Ja tā nebūtu, tā zaudētu savu būtību.

17. Šajā laikā Es jums sniedzu tīru un pilnīgu mācību, tāpēc Es jums saku, ka jūsu dienas darba beigās jums tiks ņemts vērā tikai tas, ko jūs dzīvē esat darījuši ar patiesu mīlestību, jo tas pierādīs, ka esat atzinuši patiesību.

18. Cilvēks nekad nav bijis bez manām atklāsmēm, kas ir Gara gaisma; taču viņš ir baidījies tās izpētīt. Tagad es jums jautāju: ko jūs varat zināt par patiesību un par Mūžību, ja jūs uzstājīgi izvairāties no garīgā?

19. Apskatiet to materialistisko interpretāciju, ko jūs esat devuši manām atklāsmēm pirmajā un otrajā „laikmetā”, lai gan tās runā tikai par Dievišķo un Garīgo. Redziet, kā jūs sajaucat materiālo dabu ar garīgo, ar kādu necieņu jūs pārvēršat dziļo par virspusējo un augsto par zemisko. Bet kāpēc jūs to esat darījuši? Tāpēc, ka, vēloties darīt kaut ko Dieva darbā, jūs meklējat veidu, kā pielāgot manu mācību savai zemes dzīvei, savām cilvēciskajām ērtībām, kas jums ir visdārgākās.

20. Pārdomājiet visu, ko Es jums esmu teicis, mācekļi, lai, ja jūs sakāt, ka esat spiritisti, tas notiktu tādēļ, ka jūs patiesi dzīvojat saskaņā ar to, ko sludina jūsu lūpas.

21. Cik viegli ir teikt: „Es esmu spiritists”, bet cik grūti ir patiesi tāds būt.

22. Cik daudz ir tādu, kas dzird Manu vārdu, kas ir kļuvuši par lieliem tā skaidrotājiem, un tomēr viņi nav labākie Manas mācības darītāji, viņi nepilda dievišķo bausli, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

23. Savukārt skatieties, cik viegli mainās tas, kurš praksē piemēro pat *vienu* atomu no manas mācības. Vai jūs vēlaties piemēru tam?

Bija kāds, kurš visu savu dzīvi ar vārdu lūgšanām man teica, ka viņš mani mīl — lūgšanas, kuras bija sastādījuši citi un kuras viņš pat nesaprata, jo tās sastāvēja no vārdiem, kuru nozīmi viņš nepazīna. Taču drīz vien viņš saprata, kāds ir patiesais lūgšanas veids, un, atmetot savus vecos ieradumus, viņš koncentrējās uz savas dvēseles dziļākajām dziļumiem, sūtīja *savas domas* uz Dievu un pirmo reizi sajuta Viņa klātbūtni.

Viņš nezināja, ko teikt savam Kungam, viņa krūtīs sāka raudāt, un acīs plūda asaras. Viņa prātā veidojās tikai viens teikums, kas skanēja: „Mans Tēvs, ko es Tev varu teikt, ja es taču nemāku ar Tevi runāt?” Bet tās asaras, tie raudājumi, tā iekšējā priekā un pat viņa apmulsums runāja uz Tēvu tik skaistā valodā, kādu jūs nekad nespēsiet atrast ne savās cilvēciskajās valodās, ne savās grāmatās.

24. Tā cilvēka stostīšanās, kurš sāk garīgi lūgties kopā ar savu Kungu, līdzinās mazu bērnu pirmajiem vārdiem, kas vecākiem rada prieku un sajūsmu, jo viņi dzird pirmās izpausmes no būtnes, kas sāk atdzīvoties.

25. Tā kā cilvēki nav spējusi sniegt patieso un pareizo interpretāciju atklāsmēm, kas viņiem ir dāvinātas jau no senākajiem laikiem, Es šodien nāku Garā, lai sniegtu viņiem skaidru izklāstu un pareizo interpretāciju visam tam, ko Es viņiem esmu mācījis.

26. Šodien jūs atpazīstat garīgās dvēseles un ķermeņa spējas, tās nesajaucot.

27. Gars, prāts un jūtas atradīs patieso harmoniju, kad mana mācība kā jaunas dienas gaisma beidzot pamodinās šo miega apņemtās cilvēci.

28. Jūs lūdzat Mani palīdzēt jums šajā dienā sasniegt vienotību un mieru savās sirdīs, lai jūs varētu stāties Manā priekšā kā būtnes, kas apzinās notikumu, kurā tās piedalās, kad tās klausās Manu mācību caur balsi nesēja prāta spējām. Un Es uzņemu jūsu dvēseles. Visu, ko jūs Man tīri un vienkārši sniežat savās lūgšanās un darbos, Es pieņemu kā taisnīgu bērnu upuri savam Debesu Tēvam.

29. Vissteidzamākais lūgums, ko jūs vērsāt pie Manis, ir tas, lai uz Zemes valdītu miers — lai cilvēkiem atgrieztos senāko laiku patriarhālā dzīvē. Bet Es jums saku, ka šis miers atgriezīsies tikai tad, kad jūs, mani jaunie mācekļi, būsiel ielikuši pamatus jaunai pasaulei, uz ko Es jūs gatavoju.

30. Kad jūs katrā no saviem tuvākajiem ieraudzīsiet brāli, kad jūs liksiet pazust atšķirībām starp jums un citiem un mīlēsiet Mani viņos, jūs ieraudzīsiet jaunas ēras rītausmu, un dzīve cilvēkiem kļūs priecīga un viegla, un Es tiks atzīts par Tēvu.

31. Mans šī laika vārds ir tas pats, ko Es jums devu Jēzū. Tas ir tas pats kristāldzidrāis plūdu vilnis, kas pārpludināja jūsu dvēseles, kad jūs sekojāt Man pa Palestīnas zemēm. Tā jēga jums ir pazīstama, jūs nekad nespēsiet sajaukt tā „garšu”, jo tas jūsu dvēselē ir iespiests kā dievišķs zīmogs.

Taču šodien, kad Esmu nolaidies, lai atklātos caur šiem vīriešiem un sievietēm, un jūs dzirdat vārdu, kas nāk no viņu lūpām, jūs atzīstat, ka tas nāk no Manis, un jūs Man jautājat, kāpēc Es neesmu izvēlējis citu veidu, lai nodotu cilvēcei Savu šī laika vēstījumu.

32. Jūs Man sakāt, ka starp jums nav cilvēku ar īpašām tikumībām, kas būtu spējīgi Man kalpot. Nav ne Mozus, ne pirmā laika praviešu, ne arī Pētera vai Jāņa. Bet patiesi, Es jums saku: visos laikos Es esmu sūtījis tikumīgas dvēseles, un starp tām ir arī tās, kas Man ir kalpojušas pazemībā. Mīliet viņus un mieriniet viņus, jo viņu nasta ir ļoti smaga.

Es esmu sargājis viņu prātu un sirdi kā tīru avotu, un bieži vien sāpes ir bijušas labākais līdzeklis, lai viņus attīrītu. Viņu dzīve ir līdzīga manu sūtņu dzīvei citos laikos. Es jūs svētīju. Laimīgi tie, kuri Man ir sekojuši šādi un kuri ir izjutuši visu to uzdevuma nozīmi, ko Es viņiem esmu devis!

33. Es aicinu jūs ienākt Manā Valstībā. Es aicinu visas zemes tautas bez jebkādas priekšrocības; tomēr Es zinu, ka ne visi Mani uzklausi. Cilvēce ir nodzēsusi savu gaismu un kļūst tumsā. Taču tur, kur parādās maldi, parādīsies kāds, ko Es esmu apgaismojis ar „”, kurš izplatīs gaismu savā apkārtnē — garīgs sargs, kurš modās un gaida Manu zīmi, lai izskanētu trauksmes sauciens, kas pamodina un satricina.

Ļaujiet šo sūtņu mīlestībai būt auglīgai sēklai jūsu sirdīs. Neatstumiet viņus, ja viņi parādās jūsu priekšā ārējā nabadzībā. Klausieties viņiem, jo viņi nāk Manā vārdā, lai jums iemācītu spēju, ko jūs pašlaik nepazīstat. Viņi jums iemācīs pilnīgo lūgšanu, atbrīvos jūs no materiālisma važām, ar kurām esat sasaistīti, palīdzēs jums iegūt garīgo brīvību, kas jūs pacels pie Manis.

34. Jūs, kas Mani klausāties, ar ilgu gaidīšanu cerat uz visu Manu vārdu piepildīšanos. Jūs vēlaties redzēt, kā šī pasaule pārvēršas par Manu mācekli. Jūs lūdzat Mani iekļaut jūs to vidū, kurus Es sūtīju uz citām zemēm ar grūtām misijām. Bet patiesi, Es jums saku: jums vispirms jāgatavojas, jo cīņa, kas jūs gaida, būs ļoti liela.

Taču ne visi vēstneši, par kuriem Es jums runāju, ir jūsu vidū; ne visi būs dzirdējuši Manu vārdu caur balss nesējiem. Daudzi no viņiem runās, vadoties no intuīcijas, jo Es esmu sagatavojis viņu dvēseles, un Es esmu viņus gudri izvietojis, lai Mana gaisma sasniegtu visur.

35. Kā jūs varat domāt, ka, kamēr Es esmu nācis pie jums, Es varētu atstāt novārtā citas tautas, ja jūs visi esat mani bērni? Vai jūs gribat ticēt, ka kāds ir tālu no Manis vai ārpus Manis, lai gan mans Gars ir visaptverošs un aptver un saprot visu radīto? Viss dzīvo un barojas no Manis. Tāpēc Mans Vispārējais Stariņš ir nolaidies uz visu zemeslodi, un dvēseles ir saņēmušas Manu ietekmi šajā un citās pasaulēs, jo Es esmu nācis, lai glābtu visus Manus radījumus.

36. Es negribu, lai jūs izšķiestu šo laiku, nedz arī lai jūs ietu cauri pasaulei, neatstājot savu soļu pēdas. Es gribu, lai jūs būtu patiesi sēklas

kopēji, kuru es jums uzticu, un lai, atstājot šo pasauli, jūs turpinātu strādāt, līdz būsiet panākuši, ka jūsu sēkla uzplaukst jūsu līdzcilvēku dvēselēs.

37. Es negribu jūs piesaistīt pie saviem norādījumiem. Es jūs tikai mīlestībā iedrošinu, jo nepieņemšu nevienu citu uzdevuma izpildi kā vien to, kas dzimst no jūsu dvēseles, kura sagatavota saskaņā ar maniem mācījumiem. Esiet brīvi manu likumu ietvaros, bet padariet paklausību par ieradumu. Pildiet abus likumus, kas valda pār cilvēkiem un kas būtībā ir viens, jo abi izriet no Manis.

38. Lūdzieties par visiem cilvēkiem, vēlieties, lai visi būtu saskaņā un saprastu Mani, un lai jūsu lūgšana paceltos kā dziesma, kā dedzīga himna, kas apgaismo dvēseles un rāda tām ceļu, pa kuru tās sasniegs savas liktenīgās mērķa vietas.

39. Piesaistīti Manas Vārda spēka, jūs nākat uz šīm vietām, mīļā tauta. Jums nav obligāti jānāk uz šīm pulcēšanās vietām, lai tajās meklētu Manu klātbūtni un varētu Man izklāstīt savas rūpes. Jo jūs zināt, ka Es esmu visur klātesošs, ka Es esmu visur, ka Es jūs dzirdu visur.

40. Tas ir Mans Vārds, kura dēļ jūs nākat šurp; tā ir dievišķā būtība, kas kalpo par barību jūsu dvēselēm un ko jūs meklējat.

41. Jūs visi zināt, ka Es esmu jums norādījis brīdi, kad Es vairs nerunāšu ar jums šajā veidā, un tādēļ jūs steigzities ierasties katru reizi, kad mans Vārds skan caur balss nesēju. Jo jūs paši vēlaties savā dvēselē saglabāt pat pēdējo no atklāsmēm, ko Es jums sniedzu.

42. Jūsos pamazām atmodas iekšējā izpratne par garīgo misiju, kuru pildīt esat ieradušies, un jūs sākat apzināties savu atbildību, jo esat sapratuši, cik grūti un smagi ir sludināt Manu likumu ar darbiem, vārdiem un domām.

43. Drīz jūs paliksiet bez mana Vārda. Taču, lai jūs neklūtu nestabili, jums jāiedvesmojas no manu Otrā laika mācekļu piemēra, kuri apvienojās pēc tam, kad Meistars bija aizgājis no viņiem. Ar savu apvienošanos viņi sniedza viens otram stiprumu, iedrošinājumu, spēku un ticību.

44. No jūsu vienotības būs atkarīgs, vai jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni savās sanāksmēs un vai nepalaidīsiet garām Manu atklāsmes laiku.

45. Līdz šim jūs esat stiprinājušies, klausoties, bet rīt jūs stiprināsieties vēl vairāk, studējot. Jo, iedziļinoties manu mācību būtībā, jūs būsiet pārsteigti, atklājot katras manas mācības jēgu.

46. Es jau tagad svētīju tos, kuri šajā laikā apvienojas un gatavojas, lai izpētītu mācību, ko Es jums nesu. Jo šajā studijā mācekļi atklās patieso interpretāciju manam vārdam. Un Es jums saku, ka tāpat kā mans vārds izstaro gaismu, arī jūsu interpretācija apgaismos jūsu tuvāko ceļu.

47. Šo mācību labi iztulkotāji spēs pamodināt savus līdzcilvēkus, kuri ir iemiguši savu kulta rituālu rutīnā, un viņi tiem pasniegs roku, pasargājot tos no tā, ka domāšanas trūkuma dēļ viņi cietīs neveiksmi apmulsumā.

Vēlāk šis tauta izplatīsies pa pasauli un liecinās par to, ko tā ir dzirdējusi, vienlaikus skaidri izklāstot Manu likumu un Manas mācības — ne tikai to, ko Es jums tagad esmu teicis, bet visu, ko Es jums esmu atklājis gadsimtu gaitā, kurus jūs esat piedzīvojuši.

48. Nebaidieties, ka jūsu līdzcilvēki jūs izsmies vai noraidīs.

49. Es jums apliecinu: kad šī tauta parādīsies cilvēces vidū kā spiritisti, Es jau būšu devusi viņiem daudzas un ļoti lielas garīgas parādības. Šīs parādības panāks to, ka daudzi no tiem, kas garīgi gaida Mani, nojautīs, ka Es jau esmu atnācis un runājis. Vai jūs neticat, ka, redzot jūs nākam un dzirdot jūsu vārdus, viņi atzīs jūs par Maniem vēstnešiem?

50. Patiesi, Es jums saku, pat teologi izskaidros sev iemeslu tik daudziem notikumiem.

51. Mana tauta izplatīsies pa zemi kā liels karaspēks. Pār šo tautu būs Mans Gars, un tas iedrošinās to cīņā, lai piepildītos pat pēdējais no Maniem vārdiem, ko Es esmu jums devis šajos un pagātnes laikos.

52. Kāpēc jūs raudājat, domājot par dienām, kad vairs nedzirdēsiet Manu vārdu? Neuztraucieties, cilvēku pūļi, jo Es jūs neatstāšu vienus.

53. Vai jūs atceraties, kā pēc savas aiziešanas Otrajā laikmetā Es atstāju Mariju apustuļu vidū?

54. Mīlošā padomdevēja, Māte, mierinājums skumjajiem, kādu laiku palika kopā ar šiem mācekļiem.

55. Kad sāpes, ko viņi bija pārcietuši Golgātā, redzot sevi bez sava Skolotāja, bez Viņa Vārda, bija atkāpušās no šīm sirdīm, viņi saprata savu misiju, kas viņiem bija jāpilda, un sāka izplatīt Labo Vēsti uz Zemes. Kungs pacēla Mariju no Zemes, jo viņa jau bija atstājusi cilvēcei mantojumā savu mīlošo maigumu.

56. Jūs, kas esat jaunie mācekļi Dievišķās Tronī priekšā, domājat, ka Es jūs atstāšu vienus, ja kādreiz tiksiet „atņemti” no Manas atklāsmes, ko sniedz balss nesējs. Bet Es jums saku: Marija nav mirusi, jūsu garīgā Māte ir gatava palīdzēt jums pārbaudījumos, tajās dienās, kad jūs uzskatāt, ka esat pamesti, un jūtat, ka Manis nav, lai gan Es esmu jums tuvāk nekā jebkad agrāk. Viņas mātes mīlestība palīdzēs jums justies stipriem un saprast patieso nozīmi tām mācībām, kuras Es esmu jums parādījis ar vārdiem un darbiem.

57. Jums jābūt Manas likuma karavīriem un garīguma sējējiem. Taču jau šodien Es jums paskaidroju, ka spiritisms nebūs balstīts uz Zemi, nedz arī

tam būs pārstāvis kādā cilvēkā. Tā valdība nebūs no šīs pasaules, un jūsu vienīgais vadonis būs jūsu sirdsapziņa Kristū.

58. Jūsu intuitīvais skatiens spēs atklāt jaunos „darbiniekus” cilvēku pulī. Bet ne jūsu rokām būs jā„svaidī” vai jāsvētī. Jo vienīgais, kurš var uzticēt dvēselei dāvanas, uzdevumus vai misijas, esmu Es — vienīgais, kurš nosaka katras būtnes likteni.

59. Es jums to visu saku, lai pasargātu jūs no kļūdām vai rīcības veidiem un rituāliem, kuros nav patiesības.

60. Jūs būsiet tikai mani sējēji, mani pravieši, mani vēstneši. Bet slepenā dārgumu krātuve arī turpmāk paliks jūsu Kunga rokās.

61. Mana griba ir, lai starp jums valdītu pilnīga saskaņa un brālība, lai tautā, kurā visam jābūt kārtībai, mīlestībai un garīgumam, neparādītos kungi, valdnieki vai tirāni.

62. Ja jūs pildīsiet savu uzdevumu tādā veidā, kādu Es jums norādu, jūsu piemērs tiks atzīts, un jūsu spēks būs spiests pavērt ceļu garīgumam.

63. Saprotyet, ka tieši manas mācības gaismai ir jāatmasko elku viltus, jānogāž augstprātīgo valdnieku un despotisko kungu no viņu pjedestāla, jāiznīcina materiālisma valdīšanas pārejošā vara.

64. Tauta, kuru Es šodien gatavoju, lai tā rīt sludinātu garīgo dzīvi, nebūs bagāta, tai nepiederēs ne dārgumi, ne materiālie labumi. Jo ar saviem darbiem tai būs jāpierāda pasaulei, ka Dieva patiesībai, mīlestībai un taisnībai nav nepieciešams balstīties uz jūsu maldinošo bagātību varu.

65. Mīlestība, ticība un stingrā griba būs tās spēki, kas šo darbu darīs pazīstamu cilvēces vidū. Ņemiet par paraugu Kristu un Viņa mācekļus, pārdomājiet to dzīvi un mācības, ko viņi jums deva, un jūs redzēsiet, ka Es jums saku patiesību.

66. Mana roka nekad nav pieskārusies naudai. Kad kādā konkrētā gadījumā man tīši parādīja vienu monētu, lai lūgtu izteikt savu viedokli par pienākumiem pret imperatoru, es tikai paskatījos uz šo monētu un, nepieskaroties tai, atbildēju tam, kurš man jautāja: „Dodiet Dievam to, kas pieder Dievam, un imperatoram to, kas pieder imperatoram.”

67. Šis ir viens no maniem pēdējiem mācījumiem, taču ne pēdējais. Es vēl uz īsu brīdi turpināšu runāt ar jums, un pēc tam es noteikti vairs nerunāšu caur kāda cilvēka prātu.

68. Tad Es jums došu laiku pārdomām, lai jūs pēc Manas aiziešanas varētu padomāt. Šajā laikā pakāpeniski dažādās formās sāks atdzīvoties intuīcija no gara uz garu.

69. Visu, ko jūs tagad neesat sapratuši, jūs sapratīsiet šajās garīgās pārdomu dienās, un vienlaikus jūs pārsteigs jaunas atklāsmes un pravietojumi.

70. Viena cilvēka iedvesma tiks apstiprināta ar cita cilvēka iedvesmu, un tādējādi mācekļos neradīsies nekādas šaubas.

71. Roque Rojas un Damiana Oviedo bija mani pirmie vēstneši, kas šajā laikā izplatīja manu garīgo vēstījumu. Vīrietis savā saprāta spēkā uztvēra Elijas staru, bet jaunava uztvēra Meistara gaismu. Ar to Es gribēju jums parādīt, ka manā apustuļu pulkā sievietes tāpat kā vīrieši sēž pie mana galda. Garīgā dvēsele abos ir vienāda. Kāpēc man šajā Trešajā laikmetā būtu jāizdara atšķirība starp abiem, ja tas ir laikmets, kurā Es meklēju garīgās dvēseles?

72. Roque Rojas un Damiana Oviedo ir jūsu ceļa brucēji. Viņi dzirdēja dievišķo balsi tuksneša vidū, un, nejautājot, vai tā ir patiesība, viņi ticēja. Viens dzirdēja pravieša balsi, otra sajuta Meistara žēlsirdības pieskārienu.

73. Cik daudz noslēpumu Es jums kopš tā laika esmu atklājis! Pirmie balss nesēji nomira, un parādījās citi, un tā secīgi līdz pat šim brīdim. Ne visi ir bijuši tīri savos nodomos. Daži ir bijuši ticības dedzības, patiesības mīlestības, sevis noliegšanas un pašaieliedzības paraugs. Taču daži ir bijuši iedomīgi, mīlējuši glaimus un atalgojumu.

74. Es jau no paša sākuma mācīju klausītāju pūļus atpazīt patiesos augļus, un jums, klātesošajiem, Es saku, ka jums jānodod mana patiesība kā barība jūsu līdzcilvēkiem, vienlaikus sadedzinot pēdas patiesības ugunī.

75. Man jums jāsaaka, ka jūs nekad neesat pratuši rūpēties par saviem balss nesējiem, jo jums trūka izpratnes un līdzjūtības pret viņiem. Taču, tā kā jūs neprotāt ne uzmundrināt, ne aprūpēt šīs sirdis, tad vismaz turpmāk sargājiet to, kas nāca no viņu lūpām, kas bija Mans Vārds: jaunā mana.

76. Kad uz Zemes kļūs arvien vairāk spiritistu, daudzi tos sajauks ar parastiem zīlniekiem un vērsies pie viņiem, lai jautātu par nākotni. Zinātnieki viņiem uzdos jautājumus par garu dzīvi un par dzīvi citās pasaulēs vai planētās. Es jums to visu paredzu, lai, ja jūs saskarsieties ar muļķīgiem jautājumiem, jūs atcerētos, ka jums jālūdz, lai jūsu Tēvs jums iedvesmo to, ko jums jāsaaka — kas ir Viņa griba, lai jūs to paziņotu, saskaroties ar savu līdzcilvēku muļķību vai ziņkāri.

77. Es jums pavēlu nemainīt nevienu no manām atklāsmēm un arī nemēģināt izpētīt to, kam vēl nav pienācis laiks tikt atklātam. Jums vienmēr jāsaaglabā savs sagatavotības stāvoklis — tā, it kā jūs būtu avots, kas gatavs uzņemt kristāldzidro ūdeni, kas remdē jūsu līdzcilvēku slāpes pēc gaismas, un nedrīkst būt jūsu roka, kas atklāj noslēpuma plīvuru. Vai uz Zemes bija kāds, kas bija cienīgs atvērt Septiņu zīmogu grāmatu? Tikai Jēra grāmata bija cienīga, tas nozīmē: tikai Tai bija vara to darīt.

Ziniet, ka ir daudz mācību, kas tiks atklātas cilvēkam šeit uz Zemes, bet ir arī daudzas citas, kas viņam tiks atklātas tikai tad, kad viņš dzīvos Gara augstajās mājvietās.

78. Jūs Mani atradīsiet visur, mana klātbūtne ir visās ceļa vietās. Es pārvēršos gan par oāzi tuksneša vidū, gan par bāku vētrainā naktī.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 282

1. Dievišķā gaisma spīd jums, tā kļūst par vārdu, lai sniegtu jums jaunu mācību. Svētīts lai ir tas, kurš sagatavojas, it kā viņa sirds būtu svētnīca, jo, dzirdot Manu vārdu, viņš ir pacēlies uz patieso dzīvi.

2. Nāciet visi un atzīstiet manu mīlestības brīnumu. Es esmu nācis, lai glābtu grēciniekus caur grēcinieku lūpām.

3. Šajā laikmetā Es jums pierādu to spēku, kas jums pieder kā mantojums vai dāvana, ko Es esmu ielicis jūsos. Tas nav matērijas spēks, bet gan gara spēks. Jo cilvēks nav varens, liels vai gudrs caur miesu, bet gan caur garu.

Es runāju ar to, kurš savus soļus virza uz labā ceļu un paklausa sava Debesu Tēva gribai — ar to, kurš ievēro likumus, kas vada un pārvalda dzīvi. Šis cilvēks noteikti sajūtīs, ka viņu atbalsta varenas spēki, kas vienmēr vadīs viņu pa gaismas, miera un patiesības ceļu.

4. Mācekļi: Šis vienkāršais vārds, ko Es jums esmu dāvājis kā garīgu dāvanu, lai ievadītu Jauno Laiku, savā vienkāršībā un ārējā pieticībā ir vēl viens no maniem meistardarbiem. Šai veidai, kā meklēt cilvēku, lai caur viņa prātu atklātu viņam Dievišķo, ir jēga, saturs un nozīme, ko jums visiem ir jāatklāj.

5. Redziet, kā Manas dievišķās domas kļūst par balsi uz dažām cilvēka lūpām, kas — lai gan netīras — šī kalpošanas brīdī kļūst tīras, lai sniegtu jums garīgās dzīves barību.

6. Ko gan jums nepiešķirs diena, kad gan jūsu dvēsele, gan jūsu ķermenis būs attīrīti, lai uzņemtu Mani?

7. Jūsu ticība ir bijusi necīga, un jūsu mīlestība un sagatavotība — vāja. Tomēr auglis, ko esat saņēmuši manā vārdā, ir izraujis jūs no jūsu letarģijas; tas ir iemācījis jums saprast, mīlēt, pētīt un izjust dvēseles dzīvi, kas jūsu nelaimēs bija bezcerīga tuksneša, bet tagad jūsu dzīvē, kas pilna cīņām un nepārtrauktiem pārbaudījumiem, līdzinās oāzei.

8. Ja jūs centīsieties saprast šo mācību, šajā laikā jūs piederēsiet pie tiem, kuriem ir pilnīga izpratne par to, ka cilvēks bez Manis nav nekas.

9. Paskatieties uz šo pasauli — lepnu, izaicinošu un iedomīgu par visiem cilvēku darbiem, ar kuriem tā pārsteidz šī gadsimta paaudzes. Lielākā daļa no viņiem netic garīgajam, un to arī nemīl. Tāpēc viņi nelūd un neievēro Manu likumu. Tomēr viņi ir apmierināti un lepojas ar to, ka var parādīt brīnumiem piepildītu pasauli, ko viņi ir radījuši ar savas zinātnes palīdzību.

10. Taču šo cilvēku brīnumu pilno pasauli, ko viņi gadsimtu gaitā ir uzcēlušī, balstoties uz zinātni, cīņām, kariem un asarām, viņi paši ar savām rokām un ieročiem vēl iznīcinās. Jau tuvojas brīdis, kad cilvēce apzināsies

savu darbu nepastāvību un trauslumu, kuriem trūka mīlestības, taisnīguma un patiesas vēlmes pēc pilnveidošanās.

11. Jau drīz jūs uzzināsi, ka bez Dieva jūs neesat nekas, ka tikai no Manis jūs varat saņemt spēku, dzīvību un saprātu, lai radītu harmonisku līdzāspastāvēšanu starp cilvēka garu un cilvēcisko daļu.

12. Es nāku ar Savu jauno Vārdu, lai atdzīvinātu pasauli, jo gadsimtu un laikmetu gaitā cilvēce ir redzējusi, ka valda tikai nāve. Kāds ir bijis iemesls tam, ka jūs dzīvē ir valdījusi nāve? Mīlestības trūkums.

13. Patiesi, Es jums saku: mīlestība ir nemainīgais spēks, kas virza Visumu. Mīlestība ir dzīves avots un jēga.

14. Tagad Es ievadu laiku, kas visiem nes garīgo atdzimšanu — laiku, kurā Es likšu uzplaukt tai svētītajai mīlestības sēklai, ko Es no krusta augstumiem izliju uz pasauli un ar to jums paziņoju, ka, ja cilvēki mīlēs viens otru, kā Es jums mācīju, „nāve” tiks izskausta no pasaules un tās vietā pār cilvēkiem valdīs *dzīvība*, kas izpaužīsies visos viņu darbos.

15. Šodien jūs dienu no dienas ēdat rūgtos augļus no zinātnes koka, ko cilvēki ir kopuši tik nepilnīgi, jo jūs neesat centušies panākt *visu* savu talantu harmonisku attīstību. Kā tad jūs varētu virzīt savus atklājumus un darbus pareizajā virzienā, ja esat attīstījuši tikai intelektu, bet atstājuši novārtā dvēseli un sirdi?

16. Starp jums ir cilvēki, kas ir kā savvaļas dzīvnieki, kuri pilnībā ļauj vaļu savām kaislībām, kuri izjūt naidu pret saviem tuvākajiem, kuri ir asiņainīgi un cenšas padarīt brāļu tautas par vergiem.

17. Ja kāds uzskatītu, ka *mana* mācība varētu izraisīt cilvēka morālo sabrukumu — patiesi, Es jums saku, tad viņš ir lielā kļūdā; un, lai to pierādītu šīs laikmeta šaubītājiem, materiālistiem un augstprātīgajiem, Es ļaušu viņiem novākt un ēst savas zinātnes augļus, līdz viņiem būs no tiem pietiekami, līdz no viņu dvēselēm izlauzīsies atzīšanās, kas Man saka: „Tēvs, piedod mums, tikai Tava vara spēs apturēt spēkus, kurus mēs savā neprātībā esam atbrīvojuši.”

18. Tad Es nāksiu viņiem palīgā un dāvināšu mieru, jo viņu augstprātība jau būs likusi viņiem daudz dzert no ciešanu kausa. Es viņus vadīšu uz dvēseles mieru un pašapziņu, lai viņi — tad jau jaunā dzīvē — spētu atklāt garīgā vērtību un to piemērot savos darbos. Es likšu viņiem saprast, ka dzīve līdzinās līrai, kuras stīgas ir mīlestība, garīgums un zinātne, taču tās, tā kā nebija saskaņā, nespēja radīt mīlestības maigo skaņu, kas ir garīguma cēlā skaņa.

19. Ir pienācis tiesas laiks, kurā Es jautāšu vieniem: „Kāpēc tu Mani noliedzi?” Un citiem: „Kāpēc tu Mani vajāji?” Vai tam, kurš nespēja iedziļināties sevī, ir tiesības noliegt Manas Valstības eksistenci? Tas, ka jūs

neatzīstāt Manu patiesību, ka jūs neprotat to atklāt, nenožīmē, ka tā nepastāv. Ja jūs uzskatāt, ka pastāv tikai tas, ko jūs varat saprast, tad Es jums saku, ka jūsu neziņa ir liela un jūsu augstprātība ļoti liela.

20. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš noliedz Dievu un Viņa Valstību, ir noliedzis pats sevi. Tas, kurš vēlas smelties spēku no sevis, jo uzskata sevi par neatkarīgu un lepojas ar to, ka var būt liels arī bez Dieva, tam soli šajā pasaulē būs ļoti īsi. Viņš drīz apmaldīsies, un viņa ciešanas būs ļoti sāpīgas.

21. Kur ir patiesie zinātāji?

22. Zināt nozīmē sajust Manu klātbūtni. Zināt nozīmē ļauties vadīt Manai gaismai un pildīt Manu gribu. Zināt nozīmē saprast Likumu. Zināt nozīmē mīlēt.

23. Tas, kurš no mīlestības vēlas būt noderīgs savam tuvākajam, veltās labajam kādā no daudzajiem ceļiem, ko piedāvā dzīve. Viņš zina, ka ir cilvēciska būtne, kurai jābūt gatavai tikt izmantotai dievišķās gribas labā, lai sasniegtu ļoti augstus mērķus. Es vēlos, lai jūs, ak, mācekļi, iegūtu zināšanas, lai jūs atbrīvotu no kļūdām tos, kuri ir apmaldījušies ceļā uz augšupvērsto attīstību.

24. Patiesā mīlestība — tā, kas pārsniedz cilvēciskās sirds jūtas, — ir gudrības auglis. Redziet, kā Es ar saviem vārdiem sēju gudrību jūsu iztēles pasaulē, un pēc tam Es gaidu jūsu mīlestības augļus.

25. Ir daudz veidu, kā darīt labu, daudz veidu, kā mierināt un kalpot. Visi tie ir mīlestības izpausme, kas ir viena — mīlestība, kas ir Gara gudrība.

26. Daži varbūt iet pa zinātnes ceļu, citi — pa gara ceļu, vēl citi — vadās pēc sajūtām, taču visu kopums radīs garīgo harmoniju.

27. Mācieties atšķirt dažādus ceļus, kādi pastāv, kā arī cienīt dažādās misijas, ko veic jūsu līdzcilvēki. Lai to darītu, jums ir nepieciešams atvērts prāts, pareizs spriedums, mierīga sirds un dziļš skatījums. Ja jums nav šo īpašību, jūs bez pamatota iemesla sašutīsiet, atklājot, ka pastāv vairāk reliģisko kopienu, nekā jūs domājat, un lielāks skaits rituālu un kultu, nekā jūs pazināt.

28. Ja jūs negatavosieties, tad dienā, kad atradīsieties tuvojošās cīņas vidū, jūs jutīsieties apmulsuši un satriekti.

29. Tie, kas Mani klausās, neizrādot interesi to saprast, nevarēs piederēt pie tiem, kas šo mācību izpēta un izskaidro. Citi, savukārt, cenšas atklāt Manu vārdu jēgu, viņi to izjūt, mīl to, nes to savā dvēselē, sirdī un prātā. Šie ik dienas arvien dziļāk iekļūst Manu mācību izpratnē.

30. Ja šī vēlme uzzināt vairāk, lai mīlētu pilnīgi, izpaudīsies šajos mācekļos, jūs redzēsiet viņu sejās atspoguļojamies labestības un mīlestības pret tuvākajiem skaistumu, kā arī garīguma augstumu.

31. Tomēr pat šajā brīdī neviens nevarētu parādīt savu seju kā patiesības spoguļi, kurā atspoguļotos garīgās dvēseles tikumi — tās augstākās būtnes, kas mīt katrā cilvēkā.

Bet ko man jums teikt par to Garīgo pasauli, kas dzīvo un darbojas aiz jums un kas caur jūsu darbiem, vārdiem un domām var parādīt arī savu vaigu? Šīm būtnēm katrs cilvēks ir līdzeklis, lai atklātos, katra iemiesotā dvēsele – vienotības saite, un katrs prāts – līdzeklis, lai sazinātos ar cilvēku pasauli.

32. Ja cilvēku domas tiecas uz labo, tās izmantos augstākas, mirdzošas būtnes, kas veltījušās augstiem mērķiem. Bet ja cilvēku domas noraida jebkādu labo ietekmi un ļauj, lai viņu jūtas un spējas izmantotu zemākas dvēseles, tad tās attīstīs vienīgi zemiskas kaislības.

33. Es jums saku, ka nav *neviens* cilvēka prāta, kas nedzīvotu garīgās pasaules ietekmē.

34. Daudzi to noliegs, taču neviens nespēs pierādīt, ka nav iespējams, ka cilvēka prāts uztver ne tikai garīgo būtņu un viņa līdzcilvēku domas un svārstības, bet arī manējās.

35. Šī ir atklāsme visai cilvēcei — atklāsme, kas, ja tā tiks izplatīta, atradīs atvērtas sirdis, kuras to uzņems ar lielu prieku; tāpat tā sastapsies arī ar spītīgiem pretiniekiem un cīnītājiem.

36. Bet ko gan viņi varēs darīt, lai neļautu Garīgās valstības gaismai spīdēt cilvēku dzīvē? Kādus līdzekļus neticīgie varēs izmantot, lai izslēgtu šo vibrāciju? Kas ir tas, kurš uzskata sevi par atrodošos ārpus vispārējās ietekmes, kas ir Dieva radītāja un dzīvinošā spēka ietekme?

37. Es runāju uz jūsu garu, uz jūsu dvēseli un uz jūsu prātu, taču Es jums atkārtoju, ka jūs saņemat vēstījumus, idejas un iedvesmu no citām eksistences līmeņiem, un ka tāpat kā jūs nezināt, no kurienes jūsu dvēsele ieradās, lai iemiesotos šajā jūsu ķermenī, tāpat jūs nezināt, kurš tai parādās neredzams un nejūtams.

38. Jums, kas klausāties šos mācījumus, Es saku, ka jums nevajadzētu domāt, ka balss nesēji ir taisnīgi un tīri, jo tā ir mana iedvesma, kas vibrē viņu prāta orgānos. Nē, viņi ir tikai apveltīti ar spēju uztvert manu Gaismu un nodot to vārdu veidā. Viņi ir ceļa brucēji tai garīgajai atklāsmei, kas ir apsolījums nākamajiem laikiem, kad cilvēki pilnībā apzināsies, ka Garīgās pasaules gaisma vienmēr ir staroja viņu eksistencē, un viņi sagatavosies un garosies, lai pilnīgā veidā uztvertu un nodotu tālāk Dieva mūžīgo vēstījumu.

39. Cilvēce, tu noliedz to, ko nevar pierādīt materiāli. Es tev saku, ka tu zini tikai to, kas pieder pie šīs pasaules. Jo ja tu kaut mazliet zinātu par

Garu, tu neuzdrošinātos noliegt garīgās pasaules eksistenci, ietekmi vai atklāsmi!

40. Liels skaits gaismas būtņu iestājas par jums. Tajā dienā, kad jūs iemācīsieties apvienoties ar viņiem lūgšanā, domās un ticībā, jūs savā dzīvē piedzīvosiet neuzvaramu spēku, pārcilvēcisku spēku, un nekad nekluptīsiet.

41. Ap cilvēkiem pastāv arī neredzama tumsas un apmulsuma pasaule. No dienas, kad jūs būsiat gatavi cīnīties pret tās viltīgajiem uzbrukumiem, jūs savā dzīvē sajūtīsiet nezināmu brīvību un nezināmu mieru.

42. Ziniet, ka prāts nekad nepārtrauks uztvert manas dievišķības un Garīgās pasaules vibrācijas un ietekmi.

43. Cilvēks ir mīlējis to, kas pieder pie matērijas; tur viņš ir atradis savas vērtības, uz to viņš ir vērst ar savu sirdi, prātu un maņām. Tāpēc viņš nicina un ignorē visu, kas attiecas uz Garu. Ja cilvēkam Gars būtu par ideālu, viņš būtu attīstījis savas maņas tādā veidā, ka viņam nekas no tā, ko Es jums šodien esmu teicis, nebūtu nezināms.

44. Viņš zinātu, ka Dieva Gars savas būtības dēļ ir saistīts ar katru garīgo būtni Visumā, un, tā kā viņam būtu šī zināšana un viņš būtu apgaismots ar ticību, viņš centītos panākt, lai mana Gara izstarojums, kas ir spēks, dzīvība un gaisma, kas atdzīvina visu radīto, sasniegtu arī viņu.

45. Patiesi, Es jums saku — un neaizmirstiet to: nav neiespējams, ka Es atklājos caur cilvēka saprātu. Neiespējams būtu, ja Es nevarētu atklāties.

46. Jūsu uzdevums, mācekļi, ir padarīt dvēseli un prātu jūtīgus, lai uztvertu visas garīgās svārstības, tās sajustu, tām ticētu, tās dzīvotu, mīlētu un tām pakļautos.

47. Es jums saku vēlreiz: pat ja visa cilvēce centītos novērst, lai garīgā gaisma nenonāktu pie tās, tai tas nekad neizdotos, jo tieši dzīvību, kas cilvēkam pieder, viņš saņem no mana Gara, kas vibrē visā, kas pastāv.

48. Jūs šobrīd klausāties manu mācību, kas visādā ziņā var šķist dīvaina, bet kuru jūs saprotat. Jūs zināt: pat ja tā izpaužas tik nabadzīgās un pieticīgās vietās kā šīs sapulču telpas, tās tomēr nav parastas vietas, bet gan vienkāršas mājvietas, kas veltītas lūgšanai, garīgajai attīstībai un sagatavošanai, lai varētu saņemt debesu vēstījumu.

Jūs zināt, ka Es šobrīd atklājos ar cilvēka saprāta palīdzību, bet ka nav saprāts, kas runā, bet Gars, kas saņem manas iedvesmas gaismu — gaismu, kas, caurstarojot saprātu, kļūst par domu, un, sasniedzot lūpas, pārvēršas vārdos.

49. Šī ir bijusi viena no skaistākajām dāvanām, ko Es jums esmu atklājis Trešajā laikmetā, lai jūs varētu izveidot priekšstatu par īpašībām, kas piemīt jūsu garam, kā arī par to, kas tam vēl ir paredzēts.

50. Ielūkojieties savā garīgajā iekšējā pasaulē, lai labāk iepazītu sevi. Jo, ja jūs uzskatītu, ka esat tikai matērija, jūs noliegtu savu diženumu un nepareizi izprastu savas būtības būtību.

51. Kamēr jūs neinteresēsieties par gara patiesības izzināšanu, jūs būsiet vāji un neziņā, un viss, kas jūs esat un kas jums pieder, nevarēs atklāties caur ķermeni.

52. Cilvēku materialistiskā zinātne ir uzlikusi nepanesamu nastu uz cilvēku pleciem. Jūs visi esat noguruši, šajā laikā savu ceļu ejat ar grūtībām, taču Es gaidu ikvienu.

53. Tauta, uzaicini uz šo garīgo svētku mielastu savus līdzcilvēkus, kuri vairs nespēj iet tālāk. Jūs redzēsiet, ka viņu prātā ir zināšanu dārgums, un teiksiet: „Kas gan viņiem var trūkt?” Tomēr viņu dvēselēs valda bezcerīga tukšuma sajūta.

54. „Nāciet pie Manis, jūs, intelektuāļi, kas esat apnicis nāvei un sirdī vīlušies. Nāciet pie Manis, jūs, kas esat apmulsuši un vietā, lai mīlētu, esat ienīduši. Es jums došu mieru un likšu saprast, ka gars, kas paklausa Maniem baušļiem, nekad nenogurst. Es jūs ievadīšu zinātnē, kas nekad nesajauc prātu.”

55. Jums nevajadzētu baidīties nākt pie Manis tāpēc, ka jūsu sirds ir auksta vai jūsu spriedums ir bargs. Man katram būs teikums, vārds, kas būs kā gaismas stars, kas apgaismos tās sirdis, kuras ir vīlušās mīlestības trūkuma dēļ. Nav nozīmes tam, ka jūs Man neticat vai nemīlat. Tas nav iemesls, kāpēc Es jūs izslēgtu no sava galda. Es esmu nācis tieši grēcinieku dēļ.

56. Es zinu, ka daudzi savā augstprātībā atteiksies nākt, lai mācītos, jo domā, ka jau visu zina. Bet pietiks ar to, ka viņi uzklausa vienu no maniem vēstījumiem, un Es viņiem pierādīšu, ka viņiem vēl ir sirds, ka viņi nav miruši patiesajai mīlestībai, ka pie Manis viņi joprojām ir Mani mazie bērni un ka viņi vēl spēj raudāt.

57. Mana mīlestības mācība nebija paredzēta tikai nedaudziem, kuri to dzirdēja caur balss nesējiem. Mana vēstījuma mērķis ir sasniegt visu pasauli, lai tas kļūtu zināms visiem cilvēkiem. Tāpēc Es jums saku, ka tas dažādās formās sasniegs pat zemes tālākos nostūrus, jo tas ir sākums tam mierinājumam, kas cilvēcei jau tika apsolīts Otrajā laikmetā, kad tā sasniegtu bēdu laiku kulmināciju uz zemes.

58. Šodien, redzot, kā cilvēki ar traku ātrumu krīt savu kaislību, netikumu un naidīguma visdziļākajās bezdībēs, Es zinu, ka ir pienācis laiks, kad Man jānāk pie viņiem, lai sniegtu viņiem glābjošu palīdzību. Neatkarīgi no tā, cik dziļi viņi ir nogrimuši, Es ļaušu Manai balsij sasniegt viņu garu, kas viņiem teiks: „Es esmu ar jums, nāciet pie Manis, meklējiet

Gaismu, Es palīdzēšu jums izklūt no tumsas, un pēc tam jūs atgūsiet spēkus zem Manas miera vairoga.”

59. Mana balss būs dzirdama viņa būtības iekšējā templī — templī, ko cilvēks nespēja iznīcināt, jo tas ir viņa paša garīgā dvēsele.

60. Atcerieties: kad jūs bijāt mazi bērni, jūs visi dzīvojāt nevainībā, līdzīgi rožu ziediem. Bet vēlāk no stumbriem izauga ērkšķi, un tie vairs nedeva ziedus. Tieši ērkšķus cilvēce man atkal piedāvā, un būs nepieciešams, lai dārznieka gudrais nazis šos augus apgrieztu, lai nākamajā pavasarī tie atkal dāvātu rožu ziedus.

61. Šodien uz īsu brīdi atstāji zemi aiz sevis un nāciet pie Manis garā. Daudzus gadsimtus cilvēks ir kļūdījies savā lūgšanu veidā, tāpēc viņš nav guvis spēku un nav apgaismojis savu dzīves ceļu ar Manu mīlestību, jo lūdzās ar savām maņām, nevis ar garu.

62. Attēlu pielūgšana, pret kuru cilvēkam ir tik liela tieksme, ir bijusi kā inde, kas viņam nav ļāvusi baudīt iekšējās lūgšanas garīgās priekas.

63. Cik daudz ciešanu cilvēki ir uzkrājuši tikai tāpēc, ka nav pratuši lūgties! Un tas ir tikai dabiski, mācekļi: kādu garīgo spēku var būt cilvēkam, lai izturētu dzīves pārbaudījumus, ja viņš nedara neko, lai tuvinātos dzīves avotam, kas pastāv Manā Garā? Viņš meklē Mani bezdibenī, ēnās, lai gan varētu pacelties augšup, lai atrastu Mani virsotnēs, gaismā.

64. Ak, ja vien šī laika cilvēki saprastu lūgšanas spēku — cik daudz pārcilvēcīgu darbu viņi paveiktu! Bet viņi dzīvo materiālisma laikmetā, kurā viņi mēģina materializēt pat dievišķo, lai to varētu aptaustīt un redzēt.

65. Mani kalpi pagātnē — Noa, Ābrahams, Īzaks un Jēkabs, Jāzeps vai Mozus — zināja lūgšanas spēku, un par to viņi deva cilvēcei neizdzēšamus pierādījumus, kā arī atstāja savu lūgšanas veidu kā paraugu visām paaudzēm.

66. Šiem vīriem lūgšanas vieta nebija svarīga, jo viņi zināja, ka savas būtības dziļumos viņi nes Kunga templi. Ceļš, ko viņi meklēja, lai tuvinātos manam žēlsirdības avotam, bija ticība — ticība manai klātbūtnei, manai taisnībai, manai gādībai un manai mīlestībai. Katru no šiem vīriem Es pakļāvu lielum pārbaudījumam — tik lielum, ka par to uz visiem laikiem paliks liecības. Un šajos pārbaudījumos viņi palika uzticīgi, paklausīgi, pazemīgi un pašaieliedzīgi pret savu Radītāju.

67. Mana atbilde uz šo kalpu ticību un mīlestību vienmēr bija tūlītēja, padarot viņus par manas varas izpausmju objektiem, kas tiek piešķirti tikai cilvēkiem ar lielu ticību un labu gribu.

68. Mana mīlestība pret jums liek Man šajā laikā nākt, lai meklētu jūs aizās un bezdibenos, lai jūs glābtu, tāpat kā gans dara ar aitām, kuras viņš ļoti mīl.

69. Bet, ja jūs vēlaties iepazīt Manu nodomu attiecībā uz tautu, kuru Es vēlos radīt caur jums, ziniet, ka Es šobrīd jūs apvienoju, sapulcinot jūs no dažādām zemes vietām, lai jūs iepazītu šo debesu vēsti.

70. Ar Manu Vārdu, kas sadalīts neskaitāmās lekcijās vai pamācībās, Es padarīšu jūs par šīs mācības skolniekiem. Un, kad jūsu būtība būs piesātinājusies ar šo būtību, kad jūs būsiat atstājuši aiz sevis tradīcijas un kļūdas un sāksiet dzīvot un izjust garīgumu, Es jums atklāšu laiku un stundu, kad jums jādodas ceļā uz provincēm, tautām un valstīm, lai nesētu Labo Vēsti cilvēku pūļiem.

71. Jūs vairošaties kā zvaigznes debesīs vai kā smiltis jūrā un nesīsiat svētību mājām, tautām un dzimtenēm, kurās cilvēki ilgojas pēc miera, taisnīguma un patiesības.

72. Bet neaizmirstiet, ka, dodoties šajā cīņā, tam jānotiek tādēļ, ka jūs jau praktizējat garīgo lūgšanu, tā kā Es jums to esmu iedvesmojis visos laikos, kā Es jums to tagad esmu atgādinājis.

73. Bez lūgšanas spēka jūs nespēsiet izturēt cīņu, nespēsiet izturēt pārbaudījumus un vēl jo mazāk spēsiet iemācīt saviem līdzcilvēkiem pareizo lūgšanas veidu.

74. Tomēr ir nepieciešams, lai jūs sniegtu liecības par garīgās lūgšanas spēku, tāpat kā to darīja senāk tie vīri, kurus jūs atceraties kā patriarhus, vadītājus un praviešus. Tie nebūs tie paši pierādījumi, kas kļūs par realitāti ar jūsu starpniecību; jo jums jāpatur prātā, ka tagad ir citi laiki, ka cilvēce ir attīstījusies gan garīgi, gan materiāli, un ka tādēļ pierādījumi un brīnumi, ko jūs iegūsiat ar lūgšanu, nevar būt tādi paši kā agrākajos laikos. Tomēr tie būs brīnišķīgi.

75. Lai izrādītos cienīgi saņemt tik lielus labvēlības apliecinājumus, jums būs nepieciešami tikai divi priekšnoteikumi. Pirmais būs jūsu dzīvesveids: taisnīgs, noderīgs, vienmēr iedvesmots no labestības un mīlestības pret tuvākajiem. Otrs nosacījums būs tāda ticība, kas padarīs jūs pārākus par visu, kas ir uz zemes, kas dos jums spēku, lai, pienākot brīdim, tā jūs izglābtu no briesmām, paceltu jūs pāri jebkurai nelaimei, padarītu jūs nejūtīgus pret sāpēm un palīdzētu jums uzvarēt pat nāvi.

76. Patiesi, Es jums saku: ar labestību un ticību jums izdosies veikt varenus un pārcilvēciskus darbus, ar kuriem jūs šajā laikā sniegsiet vislabāko liecību par lūgšanas un mīlestības spēku.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 283

1. Mīļie mācekļi, jūs nākat no dažādiem ceļiem un apvienojaties lūgšanas brīdī, lai paceltu dvēseli pie Tēva. Es jūs uzņemu, klausieties manā balsī. Atgriezieties pie Manis, ja esat apmaldījušies. Šodien jūs esat pie Manis. Jau sen Es jūs aicinu, un patiesi, Es jums saku, Esmu gaidījis katru no jums.

2. Jūs, kas esat šeit sapulcējušies, Es uzņemu cilvēces vārdā. To, ko Es jums dodu, Es tādējādi esmu devis visiem jūsu līdzcilvēkiem. Tos, kas ir ienākuši šī koka ēnā, un tos, kas atrodas tālu no tā, Es mīlu vienādi.

3. Lūdzieties, tauta, tā ir dvēseles valoda. Bet iemācieties šo valodu, lai, runājot ar Mani, jūs vienlaikus spētu Mani dzirdēt. Runājiet ar Mani ar cieņu un pazemību, bet ar tādu pašlāvību, kādu izjūt pret tēvu — ar tādu sirsnību, ar kādu runā ar draugu.

4. Atveriet savas sirdis, tās ir Mani svētnīcas, un ļaujiet, lai to iekšienē skanētu Manas balss skaņa, kas ir padoms, iedvesma un atklāsme.

5. Ja jūs iedziļināties Manu mācību jēgā un pazīsiat Manu balsi tāpat, kā aita pazīst sava ganiņa balsi, jūs sapratīsiet, ka Es esmu runājis ar jums visos laikos un katrā jūsu dzīves brīdī. Ja tā nebūtu, „Vārds” nebūtu mūžīgs.

6. Manā skatījumā cilvēks vienmēr ir bijis kā mazs bērns, kuru apdraud briesmas un kritieni, un tā kā Es esmu viņa Tēvs, Es viņu mīlu un vadu, pat ja viņa sirds dažkārt ir kurla pret maniem padomiem, maniem aicinājumiem un mācībām.

7. Šodien cilvēki piedzīvo laiku, kas pilns ar lieliem pārbaudījumiem, taču ne tādēļ, ka Es priecātos par viņu sāpēm, bet tādēļ, ka cilvēkiem, ja viņi ir sevi aptraipījuši, ir taisnīgi jāattīra sevi paši.

8. Jūs visi zināt, ka Es mīlu to, kas ir tīrs, ka pie Manis nonāk tikai tas, kas ir tīrs. To jums saka jūsu sirdsapziņa.

9. Mana Gara gaisma ir izlieta pār visu miesu un katru garu, lai jūs varētu pētīt un izprast pārbaudījumus, ko dzīve jums ik dienas sniedz kā mācības, lai jūs varētu atpazīt sevi un saprast uzdevumu, ko esat atnesuši uz Zemi.

10. Kāpēc daudzi no jums baidās, ka jūsu liktenis ir *Manis* uzrakstīts ar pārbaudījumiem, sāpēm, sodiem vai nelaimēm? Kā jūs varat nonākt pie secinājuma, ka Tas, kurš jūs mīl pilnīgi, jums dāvā ceļu, kas pilns ar ērkšķiem? Patiesi, Es jums saku: tas nelaimīgais un ar likteņa triecieniem izsēts ceļš ir tas, ko jūs izvēlaties pēc *savas* gribas, domājot, ka uz tā var atrast prieku, brīvību un laimi, nesaprotot, ka tieši no tā ceļa, kas jums ir paredzēts, jūs attālināties, un ka tieši uz tā ir atrodams patiesais miers, drošība, spēks un veselība, labklājība un pārpilnība.

11. Šis ceļš, ko Es jums piedāvāju savā mācībā, ir jūsu dvēselei no tās radīšanas brīža iepriekš nolemts, lai jūs uz tā beidzot atrastu to, ko ilgojaties.

12. Svētīti lai ir tie, kas, dzirdot šos vārdus, atgriežas uz ceļa, jo uz tā viņi atkal atradīs mantojumu, ko bija noraidījuši.

13. Arī manā ceļā ir pārbaudījumi, bet tie ir norādījumi dvēselei, tie ir gaisma un atklāsme, ar kuras palīdzību dzīve jums dod impulsu, lai apturētu jūs trakulīgajā skrējienā, kas ved jūs uz pazudināšanu.

14. Jūs, mācekļi, esat pakļauti tūkstošiem pārbaudījumu, lai tiktu atmodinātas visas jūsu garīgās dvēseles spējas un saskaņotas visas jūsu sirds stīgas.

15. Šis tauta ir stiprais dēls, kam pieder pravietojumi un mācības. Tāpēc Es viņam nepārtraukti saku, ka viņam jāīsteno Mans Vārds, ka viņam tas jāpiemēro savā dzīvē, lai viņš iepazītu savu dāvanu vērtību, ka viņam dedzīgi jāmeklē Manas mācības jēga, lai viņš atklātu gaismas, ko Es jums toreiz apsolīju, kad teicu, ka sūtīšu jums Patiesības Garu, lai izskaidrotu jums agrākās atklāsmes.

16. Es ļāju, lai šī tauta aug slepenībā un nepazīstamībā, cilvēcei nepamanot tās klātbūtni, līdz pienāks stunda, kad būs jāpārtrauc klusums, kas notiks, kad šie cilvēki būs apvienojušies patiesībā un Garā.

17. Kad jūs Mani dzirdat, jūsu būtība trīc no mīlestības, un jūs jautājat sev: „Kur gan es šo balsi jau kādreiz esmu dzirdējis?” Citi, dzirdot Mani, saka: „Man šķiet, it kā es redzētu Meistaru sludinām upes krastā vai uz kalna. Kur gan es Viņu esmu redzējis?”

18. Jā, tauta, tava ticība tev saka, ka esmu es, kas runā uz tevi, lai gan tu zini, ka es neesmu kļuvis par cilvēku. Jo es tev teicu, ka es nāktu „mākonī”, un tā es to esmu piepildījis.

19. Ja Esmu izmantojis cilvēka saprātu, lai runātu ar jums, tad tādēļ, ka, ja Es būtu runājis ar jums no gara uz garu, jūs Mani nebūtu dzirdējuši un vēl jo mazāk sapratuši.

20. Bet šis atklāsmes veids ir bijis īss un drīz beigsies, jo tam bija nepieciešams tikai, lai daži Mani dzirdētu, lai viņi zinātu, kā nākotnē saskaņā ar Manu gribu sazināties ar Mani un spētu to paziņot cilvēcei.

21. Es gribu no jums veidot vienu ģimeni. Tāpēc ir absolūti nepieciešams, lai jums būtu viena dievkalpošanas forma un jūs ievērotu vienu un to pašu likumu.

22. Tu, tauta, sāc ar to, ka rādi šo brālības un vienotības paraugu. Kamēr jūs to neesat sasnieguši, jūs no slēptuves, kurā atrodaties, nespēsiet izklūt gaismā uz ceļa, kurā jūs gaida jūsu misija.

23. Gaisma, kas staro no šīs garīgās mācības, apgaismo cilvēces garu, un, kad cilvēki beidzot nonāks pie patiesas izpratnes par laiku, kurā viņi šobrīd dzīvo, viņi ar absolūtu skaidrību atpazīs šīs mācības būtību, kas pārspēs visas jūsu reliģijas. Jūs man jautājat: „Meistars, vai tad reliģijas nav patiesas?” Uz to es jums saku: ja tās būtu patiesība, pastāvētu tikai viena, jo patiesība ir viena. Katra no tām ietver daļu no šīs augstākās gaismas; visas tās ir ceļi, kas vada dvēseli un tuvinā to zināšanu avotam.

24. Absolūto patiesību neviens cilvēks nepārzina, tāpat tā nav ietverta nevienā grāmatā. Šī dievišķā skaidrība, šis visvarenais spēks, šī bezgalīgā mīlestība, šī neierobežotā gudrība, šī pilnīgā taisnība ir Dievā. Viņš ir vienīgā patiesība.

25. Saprotiet manu mācību. Katra reliģija ir veids, kā izprast patiesību, bet ne pati patiesība. Tāpēc jūs redzat atšķirības, kas pastāv starp tām. Es jums vēlreiz saku, ka, ja tās ietvertu augstāko patiesību, tās visas būtu vienādas un veidotu vienu vienīgu priekšstatu, *vienu* pasaules uzskatu, vienu vienīgu ceļu, kā nonākt pie Manis.

26. Tāpēc, kad mana mācība kādreiz tiks atzīta pasaulē, cilvēka izpratne to pacels pāri jebkurai reliģijai, jo viņš sapratīs, ka nedrīkst to nekādā veidā attēlot vai materializēt, jo tad viņš to nepiemēro pašai dzīvei. Jums tagad jāapzinās, ka šīs mācības mērķis nav padarīt to ar simbolu palīdzību maņām uztveramu, bet gan sajust to dvēselē. Kad jūs to tā sapratīsiet, tad spēsiet Tēvam izrādīt iekšēju godbijību, kas ir patiesa, kas notiek bez izrādīšanās, bez liekulības, bez savtīgām interesēm.

27. Garīgā mācība nav teorija, tā ir praktisks norādījums gan cilvēka dzīvei, gan dvēseles dzīvei. Nav citas, visaptverošākas un pilnīgākas mācības kā šī. Tā pavada jūs jau pirms jūs ierodaties uz Zemes, tā seko jums visā jūsu ikdienas darbā šajā pasaulē un saplūst ar jūsu dvēseli, kad tā atgriežas savā iepriekšējā mājvietā.

28. Ne es būšu tas, kurš no jūsu dievkalpojumiem izņems liturģiju un tradīcijas — tas būs paša cilvēka gars, kurš neapzināti pacelsies pāri saviem vecajiem priekšstatiem, saskaroties ar nepieciešamību pēc lielākas gaismas, kas apgaismo viņa attīstības ceļu. Drīz cilvēks sapratīs, ka vienīgais, ko viņš var veltīt Dievam, ir mīlestības izpausme, jo mīlestība nozīmē labumu, žēlsirdību, gudrību un taisnīgumu.

29. Spiritisms neizdzēš nevienu no vārdiem, ko reiz sludināja Kristus. Ja tā nebūtu, tas nedrīkstētu sev piešķirt šo nosaukumu, jo tas būtu pretrunā ar patiesību. Kā šis vārds varētu būt pretrunā ar to, ja to izsaka tas pats Meistars? Ja jūs patiesi iedziļinātos šīs mācības būtībā, jūs redzētu, ka mans šodienas vārds ir visu to paskaidrojums vai izklāsts, ko Es reiz teicu.

Tādēļ šodienas un nākotnes cilvēce spēj saprast vairāk nekā pagātnes paaudzes un tādēļ arī pildīt likumu tīrākā, augstākā un patiesākā veidā.

30. Ja jūs uzmanīgi novērosiet savus līdzcilvēkus, kā tie praktizē savu reliģiju, jūs redzēsiet, ka to, kas agrāk bija viņu pielūgsmes objekts, tagad viņi uztver bez iekšējas iesaistīšanās. Iemesls tam ir tas, ka dvēsele pati no sevis atmodas un ilgojas pēc tā, kas to patiesi var barot. Tāpēc Es jums saku, ka šīs cilvēces ārējā kulta praktizēšana ir lemta izzušanai.

31. Jums, kas saņemat šo vārdu, ir uzdevums parādīt Manu darbu visā tā vienkāršībā, garīgumā, tīrībā un vienkāršībā, nepieļaujot nekādu iespēju, ka tajā varētu pielaut kļūdu, radot rituālus, jaunas tradīcijas vai jaunus simbolus, kas novirzītu jūs no patiesā ceļa.

32. Laiks, kad dievišķo vai garīgo attēloja ar materiālām formām, ir pagājis. Ja cilvēce radīja simbolus un attēlus, jo tajos laikos likums bija iegravēts akmenī un pravieši bija cilvēki, kā arī tāpēc, ka „Vārds” kļuva par cilvēku un tika redzēts ar fiziskajām acīm, tad šodien Es nāku pie jums Garā, un arī mani vēstneši nāk pie jums Garā. Kādus jaunus simbolus vai jaunas formas jūs varētu radīt no Bezgalīgā, no neattēlojama?

33. Garīgā mācība ir garīgās dvēseles izpausme un patiesais barojums. Tāpēc tā nošķiras no jebkādas materializācijas un jebkāda grezna kulta.

34. Pamatojoties uz visu to, ko Es jums šodien esmu teicis, jūs sapratīsiet, cik liela ir jūsu atbildība pret saviem līdzcilvēkiem.

35. Rīkojieties saskaņā ar to, ko jums rāda mans vārds, un tas būs labākais veids, kā parādīt manu darbu citiem.

36. Izrādiet žēlsirdību, izstaroiet gaismu, atbrīvojiet no kļūdām to, kurš tajās ir pakļūpis. Veidojiet miera, brālības un vienotības darbu, tad mana mīlestība pavadīs jūsu soļus.

37. Saprotiet, ka Es esmu gaisma to cilvēku prātos, kuri tiecas pēc savas dvēseles attīstības. Es esmu mierinājums tiem, kurus nomāc ciešanas.

38. Jau ilgu laiku Es neesmu atklājies pasaulei vārdos, un tādēļ tagad, kad tas atkal ir dzirdams, jūs ar nepacietību nākat klāt, lai dzirdētu Meistaru un iepazītos ar viņa jauno vēstījumu.

39. Laiku pa laikam ir nepieciešams, lai Mans Gars atklātos kādā jūsu uztveres spējām pieejamā un saprotamā veidā. Šī nepieciešamība runāt ar jums ir pamatota jūsu nepaklausībā pret Manu likumu, jūsu novirzīšanās no patiesā ceļa.

40. Cilvēks, pateicoties brīvai gribai, ko viņš bauda, ir visnemierīgākā radība visā radībā. Līdz pat šai dienai viņš nav vēlējies pakļauties sirdsapziņas norādījumiem.

41. Mans Vārds vēlas vienus atturēt, citiem dot orientāciju, visus stiprināt patiesībā un izglābt jūs no bezdibeniem.

42. Neapvainojieties par to, kā Es tagad atklājos, kas ir tik atšķirīgi no „Otrā laika”. Ziniet, ka Es nekad neesmu divreiz izmantojis vienu un to pašu formu, jo tas nozīmētu, ka Es jūs atstātu pie viena un tā paša mācījuma, bet Es vienmēr nāku, lai jums iemācītu jaunas lekcijas un palīdzētu jums spert jaunus soļus.

43. Mani sasniedz prieks, ko jūt jūsu dvēsele, kad tā Mani dzird, jo tā zina, ka katrs Mans mācījums ir gaismas, iedrošinājums, atziņa un sagatavošana tam, kurš prot to izmantot.

44. Neapšaubāmi, ka māceklis, kurš to izmanto, ir cilvēks, kurš dzīvē jūtas drošs, kurš tic savam aicinājumam, kurš vairs nebaidās no nāves un tā vietā priecājas par domu par to garīgo dzīvi, kas viņu gaida.

45. Svētīgs ir tas, kurš klausās manas mācības, tās pieņem par savām un ievēro, jo viņš sapratīs, kā dzīvot šajā pasaulē, sapratīs, kā atbrīvoties no pasaules, un, kad pienāks viņa stunda, augšāmcelsies mūžībā.

46. Svētīts ir tas, kurš iedziļinās manā vārdā, jo viņš ir iemācījies saprast sāpju iemeslu, atlīdzināšanas un izpirkšanas jēgu, un, tā vietā, lai izmisumā vai zaimojot, ar ko viņš tikai palielinātu savas mokas, viņš ceļas, pilns ticības un cerības, lai cīnītos, lai viņa parādu nasta katru dienu kļūtu vieglāka un viņa ciešanu kauss mazāk rūgts.

47. Prieks un miers piemīt ticīgajiem — tiem, kuri piekrīt Tēva gribai.

48. Cik gaiša būtu jūsu dzīve un cik lieliska un ceļu radoša būtu jūsu zinātne, ja jūs mīlētu savus tuvākos un pildītu sava Tēva gribu — ja jūs upurētu daļu no savas gribas brīvības un rīkotos saskaņā ar to, ko jums liek sirdsapziņa. Tad jūsu zinātne, pārkāpjot materiālā robežas, saskartos ar pārdabisko; jo līdz šim tā pat nav tuvinājusies šīm robežām.

49. Kādu satraukumu izjūt zinātnieka dvēsele, kad tā pamet šo pasauli un beidzot stājas dievišķās patiesības priekšā! Tur tā, pārņemta ar kaunu, noliec galvu un lūdz, lai viņai tiktu piedots viņas augstprātīgums. Viņa domāja, ka zina un spēj visu, noliedza, ka pastāv kaut kas, kas atrodas ārpus viņas zināšanām vai sapratnes. Bet tagad, stāvot Dzīves grāmatas priekšā, Radītāja bezgalīgā darba priekšā, tai jāatzīst sava nožēlojama niecība un jāapklājas ar pazemību Tā priekšā, kurš ir absolūtā gudrība.

50. Kāpēc gan jau šeit neizlapot šo grāmatu, ja Es to atļauju un pavēlu? Kāpēc gan nepasagatavoties, garīgi attīstoties, lai nonāktu pie tās un tās lapās apgūtu mācību, kas apgaismo, vai atklāsmi, kas izskaidro noslēpumus?

51. Ziniet, tauta, ka ne tikai jūs esat spējīgi uztvert garīgos vēstījumus un iedvesmu. Pasaulē ir daudz cilvēku, kuri, neapzinoties, ka Es izplūstu Savu Vārdu caur šiem balss nesējiem, nojauš gaismas tuvumu, kas ir gatava izplūst atklāsmēs pār cilvēci. Viņi no Mana Gara saņems

nepieciešamo sagatavošanu, lai, dzirdot jūsu liecību un jums nododot viņiem Manu dievišķo vēstījumu, viņi priecīgi teiktu: „Tas ir tas, ko es cerēju.”

52. Es jūs šādā veidā sagatavoju, lai, kad pienāks brīdis, kad jūs satiksieties, jūs spētu veidot vienotības saites un saprasties.

53. Es jums vēlreiz saku, ka ne tikai jūs vieni šajā laikā saņemat apgaismojumu no mana Gara. Jo pienāks brīdis, kad visi dažādās formās saņemtie vēstījumi kopā veidos vienu garīgo spēku šajā pasaulē.

Jūs sniegsiet savu ieguldījumu — to, ko Es jums nododu, proti, manas jaunās atklāsmes. Jo likums nav jauns, tas ir tas pats, ko Es jums devu pagātnē — lielās patiesības mantojums, par ko Es jums atgādināju, lai jūs nenokļūtu no ceļa. Likums, mīļā tauta, ir rītdienas pasaules sēkla.

54. Šodien jūs vēl piedzīvojat šaubu, skepses un neuzticības laikmetu. Bet šī dievišķā gaisma, kas staro uz katru dvēseli, izkļiedīs pat pēdējo nenoteiktības ēnu, un tad patiesība valdīs cilvēku dzīvē.

55. Jūs, kas klausāties manu miera vārdu, manu mīlestības mācību, nekad nedrīkstat radīt nesaskaņas. Gluži pretēji: jūsu centieniem vienmēr jābūt vērštiem uz to, lai vienotu, radītu mieru un izpildītu to bausli, kas māca jums mīlēt cits citu.

56. Dabā notiks notikumi, kurus cilvēces zinātnieki nespēs izskaidrot. Tad jūsu vārdiem, kas būs pilni pazemības, bet vienlaikus arī pārliecības un pašpaļāvības, būs jāizskaidro daudzu notikumu un parādību cēloņi, kuriem līdz šim nebija atrasts risinājums.

57. Kas gan ir daba, ja ne liels radījums? Jā, mācekļi, radījums, kas arī attīstās, attīrās, izplaukst un pilnveidojas, lai savā klēpī varētu uzņemt rītdienas cilvēkus.

58. Cik bieži jūs esat neapmierināti ar tās dabiskajām pārejas parādībām ceļā uz šo pilnību un uzskatāt tās par Dieva sodiem, neapzinoties, ka arī jūs kopā ar dabu un radību attīrāties, attīstāties un virzāties pretim pilnībai.

59. Pat ja šodien jūs nesaprotat to, ko Es jums saku, savā laikā jums būs pietiekama izpratne — tādā mērā, ka jūs būsiat tādā saskaņā ar visu, kas jums apņem, ka nekas jums nekaitēs, nekas jums nenospiedīs vai nepadarīs slimus, jo tad jūs būsiat sasnieguši stāvokli, kad stāvat pāri materiālajam un neesat dabas spēku varā.

60. Jūs esat tik nenobrieduši, ka bieži vien, tā vietā, lai apbrīnotu dabas dotās zīmes, jūs baidāties.

61. Kad jūs būsiat kā valdnieki šīs radības vidū, nevis vergi, kādi jūs esat tagad?

62. Vai jūs domājat, ka Man patīk redzēt, kā jūs, pilni šausmām, lūdzaties un lūdzat Dievam žēlastību, kad redzat, kā dabas spēki ir

atbrīvoti? Es gribu redzēt jūs pilnus ar dvēseles mieru, apbrīnojot jūsu Tēva darbus, nevis to, ka jūsu dzīves pamazām izsīkst. Es vēlos saņemt no jums tādas lūgšanas, kas plūst no sirds, kas ir pilna miera, paklausības un sapratnes.

63. Ak, ja vien jūs jau no brīža, kad jūsu acis atveras, lai ieraudzītu šīs dzīves gaismu, centītos sasniegt patiesu harmoniju ar garīgo un ar dabu! Jūs saprastu, cik skaista ir tā eksistence, ko jums devis Radītājs, kuras ceļš ved uz Mūžīgo dzīvi! Lai palīdzētu jums to sasniegt, Es esmu atnācis šajā Trešajā laikmetā, lai atkārtotu jums savus agrākos mācījumus.

Atcerieties, ka Es jums teicu: „Es atkal atnāksu pie jums.” Taču mana atnākšana nenotika miesā, kā Otrajā laikmetā, – Es esmu atnācis Garā, lai jums atklātu savu būtību, klātbūtni un spēku. Pašlaik Es atklājos neticīgo un grēcinieku vidū, lai viņiem atkal sniegtu savus norādījumus, savu mācību. Tāpat kā Otrajā laikmetā daži Man ticēja, bet citi noliedza Manu klātbūtni. Taču no tiem, kuri Mani atpazinuši, izaugs Mani jaunie mācekļi, kuri liecinās par Mani.

64. Lūk, cilvēce atkal ir apmulsusi. Taču Es nemācu viņiem maņu kulta rituālus, Es dodu viņiem tikai mīlestības mācību, lai viņi saprastu, kāda ir Tēva griba.

65. Svētais Gars ir atklājies vīriešu, sieviešu un bērnu vidū. Uz viņiem ir izlieta Mana žēlastība, lai tieši viņi liecinātu par Manu klātbūtni šajā laikā.

66. Es esmu nācis, lai jums parādītu to pašu likumu un atgādinātu to pašu mācību, ko es jums devu pagātnē. Jo Tēvs ar savu augsto gudrību nekad nav nācis, lai jūs sajauktu. Svētais Gars jūs ir apgaismojis, lai izskaidrotu jums visus manus mācības, lai jūs un pēc tam visa cilvēce varētu tās pielietot ar mīlestību, ar pilnību savās darbībās un domās.

67. Cilvēks dzīvo savas samaitātības virsotnē. Viņš tiecas tikai pēc materiālajām lietām, pēc zelta un varas uz zemes, taču viņa garīgā dvēsele ilgojas pēc mana miera.

Arī tu, Izraēl, laika gaitā esi mērojis akmeņainus ceļus un vēl neesi spējis sasniegt Apsolīto zemi, jo neesi pratuši mīlēt un apvienoties, bet gan esat viens otru noraidījuši. Taču šajā Trešajā laikmetā Es esmu jums piešķīris labāko vietu pie Manas galda un Esmu jūs lutinājis, lai jūs zinātu, ka Es kā Tēvs esmu kopā ar jums, lai jūs visi veidotu vienu ģimeni.

68. Tauta, rūpējies par svētīto bērnu sirdīm, lai viņi jau no maigās bērnības mīlētu viens otru un spētu atpazīt mīlestības un taisnīguma ceļu.

69. Šajā laikā Mans Vārds jūs atkal apgaismo. Es gribu izliet savu žēlastību pārpilnībā, lai jūs būtu tīri un graciozi. Bet, ja jūs atkal grēkosiet, tad saprotiet, tauta, ka ne Es esmu tas, kas jūs attālinu no saviem klēpjiem, bet gan jūs paši attālināties no Manis, lai gan tā nav Mana griba. Taču

Mans piedošanas un mīlestības vārti ir plaši atvērti, lai uzņemtu ikvienu, kurš ar nožēlu vēlas atgriezties pie Manis.

70. Izraēla: Jūs esat šī laika sūtņi, un Es esmu jūs izvēlējis, lai jūs būtu Mani uzticamie kalpi. Es redzu, ka, lai gan jūsu sirdīs valda sāpes, jūs esat pakļāvīgi un paklausīgi, un Es jums saku: Es jūs pacelšu, svētie bērni, nebaidieties ne no cilvēkiem, ne no dabas spēkiem, nebaidieties veikt garus ceļus, jo Es esmu Tas, kas jūs izvēlējis un apveltījis ar Savu žēlastību, lai jūs paceltos un visos laikos izskanētu modinājuma aicinājums garīgajiem cilvēkiem, lai viņi novērstos no pasaules apmulsuma un fanātisma. Ar saviem garīgajiem darbiem parādiet viņiem manu patieso mācību.

71. „Klausies Mani, mīlais Izraēl! Atveriet savas garīgās acis un ieraugiet sava Tēva godību. Ieklausieties Manā balsī caur savu sirdsapziņu, ar savām garīgajām ausīm klausieties debesu melodijas, lai jūsu sirds un gars priecātos, lai jūs sajustu mieru; jo Es esmu miers un aicinu jūs dzīvot tajā. Es jums atklāju mīlestību, ko esmu izjūti pret cilvēci visos laikos — iemeslu, kāpēc Jēzus „Otrajā laikmetā” izlēja savas dārgākās asinis, lai jūs atbrīvotu no grēka, iemācītu jums mīlestību un iepotētu jūsu garam un sirdij patieso mācību.”

72. Mīļā tauta: ja tavā ceļā tev nāksies saskarties ar lielām pārbaudījumiem un sāpēm, tad pacelies lūgšanā pie Tēva ar to patieso lūgšanu, kas plūst no tava sirds. Tad tu jutīsies stiprs un slavēsi sava Tēva Vārdu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 284

1. Tauta, ēdiet mūžīgās dzīvības maizi, ko Tēvs jums sniedz. Izmantojiet manu vārdu, jo jūs esat nonākuši pie manas atklāsmes beigām šajā formā. Ļaujiet savai dvēselei pilnībā atmodināties gaismā, ko Tēvs šobrīd izplata katrā dvēselē un katrā saprāta spējā.
2. Mana Gara gaismas dzirkstele, dievišķā Vārda atspulgs – tas ir tas, kas nolaižas uz balss nesēja garu, caur kuru Es jums daru dzirdamu savu vēstījumu. Kāds cilvēcisks balss nesējs varētu uztvert visu „Vārda” spēku? Nevienš. Un patiesi, Es jums saku: jūs vēl nezināt, kas ir „Vārds”.
3. „Vārds” ir dzīvība, ir mīlestība, ir Dieva Vārds, taču no visa tā balss nesējs var uztvert tikai vienu atomu. Bet šeit, tajā gaismas starā, tajā būtībā jūs varēsiet atklāt bezgalīgo, absolūto, mūžīgo. Lai runātu par Sevi, Es to varu darīt gan ar lieliem darbiem, gan ar maziem un ierobežotiem izpausmes veidiem. Es esmu visā, viss runā par Mani, gan liels, gan mazs ir vienlīdz pilnīgs. Cilvēkam tikai jāprot novērot, domāt un pētīt.
4. Es runāju uz jūsu dvēseli, kas ir sūtīta uz Zemi, lai saņemtu šo vēstījumu, lai tā vēlāk ar saviem mīlestības un žēlsirdības darbiem liecinātu cilvēcei par manu mācību. Es runāju uz jūsu garīgo dvēseli, kurai piemīt nemirstīga būtība un dabas īpašības. Es runāju ar to par to dzīvi, kas tai pienākas pēc tam, kad tā būs nodevusi Zemei ķermeni, kas šajā pasaulē kalpoja par atbalstu, lai, kad pienāks tās atbrīvošanas stunda, tā svētītu šo brīdi un vērstu skatienu uz bezgalību, paceltos augšup un sasniegtu mājvietu, ko tā ir izpelnījies ar saviem nopelniem.
5. Mīliet to, kas pieder šai pasaulei, kamēr dzīvojat tajā, līdz noteiktam brīdim, lai saprastu, kā pildīt tās likumus; bet vienmēr kopiet augsto mērķi dzīvojot *augstajās* garīgajās dzīves sfērās, lai jūsu dvēsele nebūtu satraukta, kad tā atbrīvosies no savas ķermeņa apvalka, un neļautos kārdinājumam, ko tā mīlēja uz šīs planētas, jo tad tā paliks piesaistīta un sasaistīta ar pasauli, kurai tā vairs nepieder un kuru tā vairs nekādā veidā nevar baudīt.
6. Es jums saku: ja kāda tauta celtos un visi mācītu patiesības ceļu, tad cilvēce paceltos pēc tās, jo tā jūt, ka ir pazaudējusi pēdas, ka ir novirzījusies no ceļa, cieš, kļūst un izmisumā.
7. Cilvēce gaida brāļa, drauga, padomdevēja atnākšanu, kurš viņai pateiks, kurp jāvirza savi soļi, lai nonāktu glābšanas zemē.
8. Garīgā apmulsums šī laika cilvēkos ir dziļš un smags, jo viņi ir atteikušies no atklāsmēm, ko Tēvs ir devis visos laikos. Viņi ir veltījušies materiālistiskajai zinātnei un tādējādi pilnībā aizmirsuši savas būtības un dzīves būtību.
9. Es gribu jūs sūtīt uz šo materialistisko pasauli, lai jūs nestu manas mācības Labo Vēsti. Patiesi, Es jums saku: ja jūsu liecība būs patiesa, cilvēki

būs pārsteigti, redzot tautu, ko vada neredzams vadonis un balss, kas nav no šīs pasaules.

Sākumā ziņkārē tiks viņiem novērot jūsu soļus un darbus. Bet vēlāk būs ticība, kas tiks viņiem izsaukties: „Patiesi, tas, ko šie cilvēki sludina, ir patiesība.”

10. Kamēr jūs neesat gatavi, lai pasaulei atskanētu modinājuma aicinājums, mans apmetnis jūs paslēps no citu acīm, jo jūsu nepilnības izraisītu šaubas, izsmieklus un vajāšanu, un jūsu vājums neizturētu jūsu ienaidnieku uzbrukumus. Bet tagad sagatavojieties, jo pienāks cīņas stunda, un Es noņemšu savu apmetni, lai pasaule jūs redzētu.

11. Katram „darbiniekam” uz lūpām būs mana Vārda dzirkstele, un rokās – mana Gudrības grāmata, kas viņam atgādinās par maniem dievišķajiem mācījumiem. Šo manu iedvesmoto grāmatu rūpīgi izstrādās mani mācekļi, un ar to tautai būs aizsardzības bastions, jo tās spēks būs liels.

12. Cik daudz gudrības plūdīs no tās! Cik daudz dziedināšanas un mierinājuma tā ielies sirdīs! Tā būs laime tiem, kuri kādreiz atklāja manu Vārdu, bet pēc tam to vairs nedzirdēja, un tā būs prieks tiem, kuri to nekad nebija dzirdējuši.

13. Lasot to, „mirušie” atdzīvosies, un apmaldījušies atradīs ceļu. Sargājiet grāmatas patiesību, kas jums ir uzticēta, lai jūs liecinātu par manu atklāsmi šajā laikā.

14. Ja Es šajos brīžos jums jautātu, kādi ir augļi, ko jūsu koks ir nesis — ko jūs Man varētu parādīt? Ja Es jums jautātu par mācībām, ko esat saņēmuši no Manis — kādu atbildi jūs Man sniegtu?

15. Jūs klusējat, un jūsu sirdīs Man parādās bailes, ka jūsu darbu tiesāšu Es. Bet Es jums jautāju: kāpēc jūs baidāties? Ja esat izpildījuši savu uzdevumu, jums nebūs ko baidīties, un, ja, gluži pretēji, esat pieļāvuši kļūdas, labāk ir, ka Es esmu tas, kurš jūs labos.

16. Esiet garīgie cilvēki ne tikai vārdos, bet arī darbos, jo pasaule ir pilna ar viltus sekotājiem un viltus mācekļiem. Ja esat savā sirdī pieņēmuši mācību, kuras karogs ir garīgums un kuras ieroči ir gaisma un mīlestība, tad jums ir jādod pasaulei liecība par šīm tikumībām. Tai jābūt vienīgajai sēklai, ko jums jāsēj, ja patiešām vēlaties, lai jūsu ražu pieņemtu jūsu Tēvs.

17. Nemiet par paraugu tos, kuri sekoja Man Otrajā laikmetā — ne tikai manus apustuļus, bet arī tik daudzus vīriešus un sievietes, kuri pievērsās Manam vārdam un ar saviem darbiem un pat ar savu dzīvi liecināja par Manu patiesību.

18. Lielākā tīrība un augstākā patiesība bija šo sirdu centieni, tāpēc viņi rūpējās, lai katrā no viņu darbiem starotu gaisma, ar ko Meistars izgaismoja savus mācījumus.

19. Tāpat arī jaunajiem mācekļiem jāciena Vārds, no kura nācis dievišķais mīlestības vēstījums, lai izrautu viņus no letargijas.

20. Ja jūs centīsieties saprast mana darba garīgo jēgu un to apņemsiet ar patiesa mācekļa mīlestību — patiesi, Es jums saku, labi augļi neļaus sevi gaidīt, un šie augļi būs atjaunošanās, atgriešanās pie labā sirdsapziņas gaismā, veselības, izlīguma un miera augļi.

Ja, gluži pretēji, jūs centīsieties pēc skaista izskata, lai noslēptu patiesību, un mēģināsiet ar manu darbu slēpt savus trūkumus un vājības, tad jūs atgriezīsieties tumsā un netīrumos, no kuriem Es jūs jau biju izglābis.

21. Mana mācība pēc savas būtības ir garīga, tā ir gaisma un spēks, kas plūst uz leju un iespiežas jūsu dvēselē, lai ļautu tai uzvarēt cīņā ar ļaunumu. Mans vārds nav domāts tikai, lai iepriecinātu ausis, tas ir dvēseles gaisma.

22. Vai jūs vēlaties Mani uz klausīt ar savu dvēseli, lai tā barotos un izmantotu šī mācījuma jēgu? Tad attīriet savu sirdi, noskaidrojiet savu prātu un ļaujiet savai sirdsapziņai jūs vadīt. Tad jūs piedzīvosiet, kā jūsu būtībā sāk notikt pārvērtība — ne tikai garīgi, bet arī morāli un fiziski. Tas pacēlums, ko dvēsele pakāpeniski iegūst caur atziņu — tā tīrība, ko tā pamazām sasniedz, atspoguļosies sirds jūtās un ķermeņa veselībā.

23. Kāres kļūs arvien vājākas, netikumi pakāpeniski izzudīs, fanātisms un neziņa arvien vairāk atkāpsies, dodot vietu patiesai ticībai un dziļām atziņām manā likumā.

24. Ja jūs vēlaties, lai jūs klausītos cilvēku pūļi un lai jūsu vārds pārlielinātu un satricinātu, tad meklējiet veidu, kā šis vārds iekļūtu jūsu klausītāju dvēselēs. Bet kā panākt, lai tas iekļūtu jūsu līdzcilvēku sirdīs un iespaido un atmodina viņu dvēseles? Tas ir ļoti vienkārši — noslēpums slēpjas tajā, ka jūs vienmēr turaties pie patiesības un liecību sniežat ar saviem mīlestības darbiem.

25. Mans Tēva Gars tuvojas, lai jūs mācītu un „izlīdzinātu”, lai atmodinātu jūsu garīgās un fiziskās maņas un aicinātu jūs dzīvot atjaunotības un likuma pildīšanas dzīvi.

26. Es esmu jums devis visu, lai jūs paceltos un zinātu, ka esat sūtīti uz Zemi, lai izcīnītu savu mieru šajā dzīvē un tajā, kas jūs gaida.

27. Svētīts lai ir tas, kurš pēta manu mācību un cenšas pildīt manus likumus — kurš ļauj sev apgaismoties no gaismas, ko izstaro mans Vārds, un lūdzoties un modri paliek savā paklausībā.

28. Šodien, kad jūs dzīvojat pasaulē, kas pilna ar kļūdām un apmulsumiem, Es esmu jūs pamudinājis attālināties no tās un dzīvot saskaņā ar maniem likumiem. Kad jūs būsiat gatavi, Es jūs sūtīšu pie cilvēces, lai jūs parādītu manu Gaismu visiem tiem, kuri ir sadalījuši manas mācības atzaros un nepareizi interpretējuši manu Vārdu.

Visas tās atšķirības, ko jūs šodien redzat, izzudīs, un cilvēka sirds tiks pārveidota. Pēc ražas, ko cilvēks novācis no sava darba un kas viņam atstājusi tikai sliktu garšu, viņš sēs manu sēklu uz zemes, kas attīrīta ar „”, un to kopīs. Tas būs laiks, kad sāksies garīgums.

29. Visi pārbaudījumi, kas jums kā „strādniekiem” piemeklēs dzīvē, notiks, lai stiprinātu jūsu ticību un lai jūs atzītu dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris. Jūs nebūsiat izpildījuši savu uzdevumu, ja vien ierobežosieties ar to, ka klausāties Manu Vārdu un pēc tam to nododat saviem līdzcilvēkiem. Jums būs jārunā un jūsu vārdus būs jāapstiprina ar saviem darbiem. Daudzi no jums liecināsiet par manu mācību, labprāt ziedojot savu dzīvību; taču Es neesmu prasījis no jums asins upurus.

Drīz jūs būsiat cilvēku vidū kā aitas starp izsalkušiem vilkiem, bet jūs negulēsiet. Gaisma vienmēr apgaismos jūsu ceļu, un pat visdrūmākajās naktīs šī gaisma spīdēs.

30. Esmu sastapis cilvēku, kurš garīgās zināšanas ziņā ir kā aizmigušs, nodevies materiālajām zinātnēm, atklājot dabas lielākos noslēpumus, taču nepievēršoties savai garīgajai dvēselei. Cik lielas pūles viņam būs jāpieliek, lai saprastu manu mācību! Mans darbs uz šo cilvēci nāks kā kristāldzidra ūdens straume, tās alkas pēc zināšanām tiks apmierinātas, un ikviens, kas tam sagatavosies, saņems tā labvēlību.

31. Jūs, kas Mani klausāties — esiet modri, jo manai mācībai nedrīkst pievienot nekādu svešu ietekmi. Saglabājiat tās būtību un patiesību, un jūs pieredzēsiet, ka šī cilvēce, kas neuzticas un šaubās, ticīgi pieņems manu mācību, kad iepazīs manu labo mācekļu darbus.

Jūs visi, kas ilgojaties pēc tā, lai šajā pasaulē ienāktu miera un taisnīguma valstība, ar savām lūgšanām piesaistiet šīs tikumības. Šis laiks ir tuvu. Tagad labojiet, audziniet un apgaismojiet savus līdzcilvēkus, pirms jūs ieiesiet šajā laikā, kurā jums nebūs cita vadītāja kā vien mana Dievišķība.

32. Mana iedvesma nolaižas uz visām dvēselēm, un ikviens, kas vēlas Mani redzēt un sekot Man, lai ceļas un nāk pie Manis. Jūsu gars jums pateiks, kā jums ikdienā jādzīvo un kā jums jāatrisina savas problēmas. Ja jūs garīgi attīstīsieties, jūs katrā pārbaudījumā, katrā sāpē ieraudzīsiet pakāpi, pa kuru kāpt augšup un pilnveidoties.

33. Padariet savu mājvietu par paradīzi, kurā vecāki pārstāv Mani, un mīlestība un cieņa vienam pret otru ir jūsu dievkalpojums. Tomēr

neierobežojiet šo mīlestību tikai ar savu ģimeni, lai jūs varētu mīlēt visus savus līdzcilvēkus tāpat, kā jūs mīlat savus vecākus vai bērnus.

34. Es caur Savu izredzēto tautu izdodu taisnīgus likumus, kas balstās uz mīlestību un cieņu. Ir sagatavotas simt četrdesmit četras tūkstoš dvēseles. Dažas atrodas garīgajā pasaulē; citas, kas ir miesā, Es izkliedēju pa visu pasauli, lai, kad pienāks stunda, tās būtu bagātas ar iedvesmu, un Es runātu caur to mutēm, un Mans Vārds vairotos.

35. Elija visiem sagatavo ceļu, un tāpat kā Otrajā laikmetā Es jums saku: cik tuvu jums ir Elija, un jūs viņu neesat atpazinuši! Vienmēr, kad mana Valstība ir tuvinājusies cilvēkiem, viņš ir sagatavojis sirdis. Tāpat tas ir bijis arī šajā laikā ar jums.

36. Strādājiet klusībā, neuzpūšoties. Nevēlaties atšķirties no citiem. Ejiet savu ceļu neuzkrītoši, taču savā sirdī nesiet lielu mīlestību pret cilvēkiem. Aizsargājiet viņus un palīdziet viņiem, rūpējieties, lai jūsu sirds būtu kā šķirsts, un tajā piešķiriet vietu slīmajiem, grēciniekiem — tiem, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc taisnības. Parādiet visiem garīgumu kā mērķi viņu dvēseļu pestīšanai, un viņi sekos Man. Bet iedomīgie atkal paliks malā, šajā laikā Mani nedzirdēdami. Pēc tam pārbaudījumi un notikumi liecinās par visiem Maniem atklājumiem. Daži tad atgriezīsies, bet citiem sirds joprojām būs slēgta Dievišķajam vēstījumam.

37. Es svētīju visus, kam ir amati — valdniekus, skolotājus, tiesnešus; ļaujieties apgaismot un pildiet savu misiju.

38. Nāciet klāt, lai Mani dzirdētu. Kāda nozīme tam, ka jūs dzirdat Manu vārdu caur gan morāli, gan garīgi nepilnīgiem cilvēkiem? Ja jūs domājat, ka šajā laikā Es esmu izvēlējis vismazāk piemēroto līdzekli Savai atklāsmei, jūs kļūdāties. Ja jūs uzskatāt, ka šis veids, kādā Es atklājos cilvēkiem, nav progresīva forma, jūs spriedat pārsteidzīgi.

39. Vai fakts, ka Es izmantoju jūsu garu un prātu, lai runātu ar cilvēci, nedod jums priekšstatu par to attīstības līmeni, ko sasniegusi jūsu dvēsele?

40. Garīgajai saziņai kādā veidā bija jāsākas, un šis veids ir bijis tas, kas jums ir bijis kopš 1866. gada un kam jābeidzas 1950. gadā, lai dotu vietu saziņai no gara uz garu.

41. Pēc Manas gribas Manai atklāsmei caur balss nesējiem ir jābūt tikai pagaidu parādībai, īsam sagatavošanās posmam, kam šai tautai jākalpo par normu, likumu un pamatu, lai liecinātu par šo patiesību un to izplatītu, kā arī pasludinātu pasaulei „Trešā laika” klātbūtni.

42. Tāpat kā Manai atklāsmei caur cilvēka saprātu bija lemts būt īslaicīgai kā zibens, tāpat bija paredzēts, ka tikai *dažas* cilvēku grupas tiks aicinātas būt klāt šajā atklāsmē un saņemt šo vēstījumu.

43. Savukārt saruna no gara uz garu sasniegs visu cilvēces dzimumu bez laika ierobežojuma, jo šī veida veids, kā Mani meklēt, saņemt, lūgties, dzirdēt un sajust, ir spēkā uz visiem laikiem.

44. Cik liela ir šīs tautas atbildība, kas ir dzirdējusi Manu Vārdu un apkopojusi Manus mācījumus! Es jums saku: pirms pasaule spers soli garīguma virzienā, tai būs jāpiedzīvo viss, ko Es jums atklāju šajā sagatavošanās posmā, kurā Es runāju uz jums caur Manu vēstnešu mutēm un liku jums pierakstīt Manu Vārdu, lai jūs to vēlāk varētu pētīt.

45. Sagatavojies, ak, mīļā tauta, lai tu nonāktu saskaņā ar savu Kungu. Redzi, Es pildīšu savu daļu: Es sagatavoju visu, visu cilvēci. Pat ja tā to nezina, tā šobrīd attīrās. Garīgā pasaule, kas veido vislielāko un varenāko armiju, atbalsta Manus darbus un ievēro Manus lēmumus, un Es vēlos, lai jūs veidotu tautu no apgaismotiem cilvēkiem, no Manu Vārdu uzticīgiem lieciniekiem, no garīgās gaismas sējējiem, kuru darbs kalpo tam, lai atmodinātu pasauli, sniegtu tai liecību un brīdinātu to.

46. Sestais zīmogs ir atvērts un ir parādījis daļu no sava satura jums, garīgās atmodas ceļa brucējiem uz Zemes. Taču tas turpinās izliet savu gaismu pār visiem cilvēkiem, pat ja kādreiz šis vārds, ko jūs šodien dzirdat, vairs nebūs dzirdams.

47. Ko Sestais zīmogs atklās nākotnes cilvēcei? Ļoti lielas atklāsmes, ja jūs padomājat, ka Es esmu jūs padarījis par gudrības dārguma mantiniekiem.

48. Sestais zīmogs ir atvērts, un neviens to nevarēs aizvērt, nedz arī kavēt, lai tā gaisma sasniegtu dvēseles, tāpat kā neviens nevar apturēt laika ritējumu vai kavēt, lai Karaliskās zvaigznes gaisma sasniegtu jūsu pasauli.

49. Zināšanu grāmata, kas ilgu laiku bija aizzīmogota, kamēr jūsu dvēseles tika sagatavotas, lai tajā iekļūtu — es to esmu atvēris, jūsu Skolotāja, Jēra, mīlestība to ir atvēzusi, un tās gaisma spīd intensīvi, lai gan daudzi uz Zemes to nemana.

50. Drīz intuitīvie, iedvesmotie, garīgi jūtīgie celsies un tautās liecinās par to, ko viņi redz ar Garu, ko viņi jūt, ko viņi dzird un uztver. Es jums atkārtoju, ka mana tauta neaprobežojas ar tiem, kuri Mani ir dzirdējuši caur šiem balss nesējiem, bet ka Es esmu sūtījis savus kalpus uz dažādām vietām uz Zemes, lai sagatavotu ceļus un attīrītu laukus, uz kuriem vēlāk būs jāatnāk sējējiem.

51. Es viņus stiprinu un svētīju, jo viņu ikdienas darbs ir mokošs, viņu ceļš ir pilns ar ērkšķiem. Izsmiekls, nicinājums, apmelošana un ļaunprātība viņus pavada visur. Bet viņi — ar priekšnojautu un iedvesmoti — zina, ka ir sūtīti no Manis, un ir gatavi, pildot savu misiju, nonākt līdz ceļa galam.

52. Lūdzieties par šiem jūsu brāļiem, kurus jūs nepazīstat, bet kuri cenšas pildīt savu misiju, lai jums sagatavotu ceļu. Viņiem šajā pasaulē nav bijis šī Vārda dievišķā pamudinājuma, ko jūs esat dzirdējuši jau tik ilgu laiku, un viņiem nācās upurēt daudzas pasaules ērtības, lai garīgi saņemtu iedvesmu, kas viņus vada.

53. Jūs esat katru mācību dzirdējuši tūkstoš reižu — kādu attaisnojumu jūs varētu atrast, ja neievērotu Manu mācību? Nekādu. Kādu pretestību vai sacelšanos jūs varētu izrādīt sāpēs, ja Viņš ienāktu, lai sodītu jūsu pārkāpumus? Tomēr neaizmirstiet, ka Es esmu jūsu mācītājs attīrīties caur mīlestību, atjaunoties, kalpojot cits citam, lai jūs izvairītos no attīrīšanās caur sāpēm.

54. Daži uzskata manu vārdu par skarbu un bargu, jo tas ir caurvīts ar mīlošu taisnīgumu. Iemesls tam ir tas, ka viņi nav pratuši stāties savas sirdsapziņas priekšā un augstprātības dēļ arī nav vēlējušies sevi tiesāt.

55. Kad jūs redzat savu nepaklausības, savu svētuma zaudēšanu, savu iedomību un mīlestības trūkuma pret tuvākajiem sekas un iztukšojat ciešanu kausu — pilnīgi pretēji tam, ko Es jums piedāvāju —, tad jūs pārlicināti saucat: „Meistara pārmetumos bija patiesība un taisnīgums!”

56. Es jums uzticēju apvienot visas cilvēku kopienas, kas veido jūsu sabiedrību, taču jūs to neesat darījuši un neesat uzticējušies manai taisnībai. Es esmu bijis pacietīgs un devis jums laiku, lai jūs izpildītu šo uzdevumu, taču līdz šim jūs neesat tam pievērsušies. Tātad, vai jūs vēlaties, lai tieši mana taisnība jūs pamodina, attīra un apvieno? Ja tā ir, mīļā tauta, jūs gan nezināt ne dienu, ne stundu, bet tā pienāks. Jo Es jūs neatstāšu, lai liecinātu par manu patiesību ar sirdi, kas pilna netaisnības.

57. Tāpat arī sliktie raksti nedrīkst palikt kā liecība. Jo liecība, kas būtu sajaukta ar nepatiesību un nepilnību, ir jāsadedzina. Tas, kas ir aptraipīts vai nešķīsts, nenonāk pie Manis, tāpat kā Es to nepiedāvāju saviem bērniem. Vispirms jums ir rūpīgi jāattīra sēkla un tikai pēc tam tā jāiesēj.

58. Mans vārds šajā dienā nav rūgtuma kauss, tas ir kristāldzīdra ūdens avots, kurā jūs varat mazgāt savu sirdi un piešķirt tai lielāku tīrību, kā arī gaismu savam garam.

59. Uztveriet šos vārdus ar mīlestību, pārdomājiet tos. Pēc tam jūs jutīsieties stiprāki, lai turpinātu šo dienas darbu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 285

1. Mans miers lai ir cilvēkos ar labu gribu. Patiesi, Es jums saku: ikviens, kurš nes šo mieru savā dvēselē, sajūtīs Manu klātbūtni.

2. Šajā mācību laikā jūs savos pārbaudījumos esat sajutuši Manu mieru, esat guvuši mierinājumu savās ciešanās. Tādējādi Es esmu jums pierādījis, ka tas, kurš ar labu gribu pieņem savu likteni, visos savos darbos virzās uz priekšu. Viņš var paklupt, bet nekritīs.

3. Dažreiz jūs Man sakāt: „Kungs, kāpēc Tu mūs neapmeklē tāpat kā citas tautas, lai gan mēs esam tikpat nepateicīgi un nepaklausīgi kā mūsu cilvēku brāļi un māsas?” Uz to Es jums saku: tāpēc, ka Es dodu jums laiku, lai jūs varētu sagatavoties. Vai jūs domājat, ka, ja jums draudētu karš, jūs Man klausītos un spētu pārdomāt Manu vārdu? Sprotiet, cik dārgs ir laiks, ko Es jums esmu uzticējis, un kāda ir jūsu atbildība to izmantot savai garīgajai sagatavošanai.

4. Lai šo laiku izmantotu savai garīgajai labklājībai un savu līdzcilvēku labklājībai, jums bieži jāpārbauda sevi, ieklausoties sirdsapziņas balsī, caur kuru jūs varat atklāt visu to, kurā jums jāpārbauda sevi, un vienlaikus jūs varat saprast, kā piemērot manu mācību dažādajām jūsu dzīves darbībām.

5. Vai jūs patiesi sāpināt situācija, kādā atrodas cilvēce? Vai jūsu sirds jūt to sāpi, ko izjūt tautas, kuras iznīcina karš? Tad nopelniet viņiem labus darbus, lūdzieties un ar savām domām sūtiet viņiem mieru.

6. Tagad jums šķiet, ka pasauli apdraud nelaime. Par to Es jums saku, ka tas, ko jūs bieži uzskatāt par nelaimi, ir kaut kas labs.

7. Sāpes, nabadzība, pat nāve kļūs par svētību daudziem cilvēkiem, kuri dzīvoja bez ierobežojumiem un grēkoja bez robežām.

8. Ak, ja vien jūs saprastu, ka sāpes, kas skar ķermeni, ir balzams un atvieglojums garīgajai dvēselei! Jo tikmēr, kamēr ķermenis baudīja veselību un labklājību, dvēsele bieži tika ievilkta pazudināšanā vai jutās ieslodzīta dzīvē, kas bija pilna ar izklaidēm un neierobežotām kaislībām, bet bez gaismas dvēselei. Līdz brīdim, kad sāpes ieradās kā spēks, kas ir spēcīgāks par cilvēciskajām kaislībām, lai apturētu cilvēku viņa aklais skrējienā un panāktu, ka dvēsele atbrīvojas, svētī sāpes un atzīst, ka nav gudrākas taisnības par Dieva taisnību.

9. Daži drīz nonāk pie šīs atziņas un tādējādi izvairās no daudzām ciešanām, citi ir stūrgalvīgi un lēni sapratēji, galu galā zaimo un lāsta, tādējādi palielinot savu ciešanu kausu.

10. Lūdzieties par visiem, tauta, neizvairieties no savas atbildības, pamatojoties uz to, ka jūs nelūdzaties par ciešošajām tautām, jo tās šajās sāpēs attīrās. Šīs sāpes gan tās attīra, bet saprotiet, ka jūsu lūgšanas un domas palīdz tām ar mīlestību pieņemt savu ciešanu kausu, lai tās saprastu

sāpju jēgu un lai tādējādi to dvēselēs dzimtu apņemšanās laboties un iedvesma, kas tās virza uz brālību.

11. Ja jūs lūgsieties pareizi, Es panākšu, ka jūsu dvēseles atbrīvosies un kā miera balodis, kā veselības un gaismas vēstnesis, nonāks pie viņiem.

12. Jūsu sirds nevarēs lepoties ar šīm uzvarām, jo tā neko nezinās par darbiem, ko jūs veicat garīgi.

13. Tikai Es viens zinu šos darbus, kas viens pēc otra tiek ierakstīti jūsu nopelnu grāmatā — tajā grāmatā, kas pamazām tiek iegravēta jūsu garā.

14. Jūs stāvat priekšā lieliem notikumiem. Nepagājīs neviena diena, kad cilvēci nesatricinātu kāds notikums, pārbaudījums vai zīme. Tā būs manas taisnības nepārtraukta balss, kas aicina cilvēkus vērst savas domas pie Manis. Un visi, kuriem šajās pārbaudījumu dienās atmodīsies intuīcija, kuri pārdomās un nonāks pie secinājuma, ka šos pārbaudījumus jāattiecina uz Dievišķo taisnīgumu, būs piepildīti ar Manu Gaismu, lai viņi neatgrieztos garīgajā letargijā, kurā viņi dzīvoja.

15. Mana taisnība ir atnākusi, cilvēce, tā pazeminās cilvēka augstprātību, lai liktu viņam saprast, cik necīgs viņš ir savā jaunumā un materiālismā.

16. Jā, tauta, Es pazemināšu cilvēku viņa viltus diženumā, jo Es gribu, lai viņš ieraudzītu Manu Gaismu un paceltos, lai kļūtu dižens patiesībā. Jo Es gribu, lai jūs būtu pilni ar Gaismu, augstsirdību, labestību, spēku un gudrību.

17. Mana balss atkal tiks dzirdēta, tāpat kā to jau senākajos laikos paziņoja pravieši un kā Es to atklāju saviem mācekļiem.

18. Tagad ir pienācis laiks, par kuru Es apsolīju Savu atgriešanos Garā — laiks, kad jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni sevī un ārpus sevi, un kad jūs iemācīsieties savienoties ar Mani no gara uz garu.

19. Es šobrīd veidoju tautu, kurā, lai gan tā šķietami ir nabadzīga, nav ne izstumto, ne nožēlojamu cilvēku, ne garīgi vāju cilvēku. Katram es atklāju viņa dāvanas, lai viņš dotos ceļā — apmierināts ar to, ka ir mans māceklis un var būt noderīgs savam tuvākajam.

20. Mana jaunā tauta sastāvēs no praviešiem, padomdevējiem, skolotājiem un dvēseles ārstiem.

21. Mans Vārds sasniedz šīs sirdis kā viegla brīze, kas uzkurina viņu ticības liesmu. Jo Es gribu redzēt, ka viņi vienmēr deg kā gaismas.

22. Mans Vārds Otrajā laikmetā, tāpat kā Mani darbi, atvēra cilvēkiem ceļu uz Debesīm, un šodienas laikmetā Es esmu jums devis jaunas mācības. Vai jūs neesat dzirdējuši Garīgās pasaules balsi? Vai jūs neesat sajutuši tās pasaules tuvumu, ko uzskatījāt par tik tālu un tik nenoteiktu?

23. Saprotiet, ar cik daudz gaismas un mīlestības jūsu garīgie brāļi un māsas ir parādījušies pie jums.

24. Jūs nezināt precīzo vietu, no kurienes nāk šie gaismas gari, šie aizsargājošie eņģeļi un miera sargātāji. Bet jums ir pārlicība, ka viņi nāk no augstākām pārdabiskajām pasaulēm.

25. Tā tas ir, cilvēce, viņi nāk no augstākām mājvietām un pasaulēm nekā jūsu, lai palīdzētu jums pacelties līdz pilnībai. Tādā pašā veidā viņi palīdz tiem, kuri apdzīvo citas zemes pasaules un kuriem arī nepieciešamas augstākas atziņas.

26. Ja kāds uzskatītu par sliktu manu mācību, kas šajās lekcijās vēršas pie jums, tad es viņam patiesībā saku, ka viņš nezina, ko runā, un nepazīst Dievišķo Meistaru. Vai jūs nenojautāt šo būtņu un pasaules garīgo tuvumu? Vai jūs neuzminat dievišķo plānu – no visiem veidot vienu ģimeni?

27. Es dodu jums šīs atklāsmes, lai jūs sāktu nodarboties ar savu nākotni, tāpat kā uz Zemes jūs tik ilgu laiku esat nodarbojušies ar savu materiālo labklājību.

28. Ieklausieties Garīgās pasaules balsī, jo tā ir liecība par dvēseles nepārtraukto darbību, kad tā cenšas attīrīties, labot kļūdas, uzņemties misijas — vienvārdsakot: tuvināties savam Tēvam.

29. Saprotiet, ka šajā Trešajā laikmetā, Svētā Gara atklāsmes laikmetā, bija tikai dabiski, ka Viņš jums runāja par garīgo dzīvi.

30. Jo tikai šī mācība spēs izglābt cilvēci no kaislību, alkatības, viltības, augstprātības un cilvēku negodīgo rīcību satricinātās un vētrainās jūras. Mans Vārds nāca kā glābšanas laiva, lai izglābtu tos, kas cietuši kuģa avāriju kaislību jūrā.

31. Mācekļi, es uzticu jums savu Vārdu; sajūti Mani tā jēgā. Rīt šie balss nesēji pazudīs, viņu uzdevumi tiks pārveidoti, un paliks tikai mans Vārds, kas pierakstīts tajos rakstos, kurus zelta spalvas radījušas saskaņā ar manu gribu.

32. Mācekļi: Kas atpazīst Manu Vārdu caur šo vēstījumu, tam jāapzinās arī, ka tagad ir pienācis laiks uzsākt visu to atjaunošanu, ko ir iznīcinājusi cilvēku ļaunums.

33. Ja visi aicinātie steigtos pie Kunga galda, kur tiek pasniegta barība, kas baro dvēseli, tad tas būtu pilns; taču ne visi uzaicinātie ir ieradušies.

34. Cilvēkam piemīt īpašība nenovērtēt Dieva labvēlību, un tādēļ jūs esat redzējuši, ka daudzi jūsu līdzcilvēki jūs ir noraidījuši, kad jūs viņiem izteicāt aicinājumu.

35. Bet Es jums saku, ka tie nedaudzie, kas sēžas pie Manas galda un neatlaidīgi klausās Mani, lai mācītos no Manis, būs tie, kas cilvēku pūļiem

darīs zināmu Manas Vārda varenību, šīs mācības jēgu, kas aicina cilvēkus atjaunot pasauli, kura ir nonākusi pie savas beigas, un radīt spožāku un augstāku pasauli.

36. Lai jūs varētu saņemt tīrāku vārdu un tīrāku vēstījumu caur balss nesējiem, Es esmu jums ieteicis garīgumu un vienkāršību. Jo tad no viņu lūpām kā nogatavojies auglis izplūst mīlošs un saturīgs vārds.

37. Tiem, kuri nav apzinājušies, ka tieši formas vienkāršībā visstiprāk mirdz mana vārda patiesība un gaisma, un kuri tiecas pēc ārēji iespaidīgiem vēstījumiem, ar kuriem viņi var ieskaidrot cilvēku pūļu prātus — tiem Es saku, ka darbos un rīcībā, ko jūs veicat manas mācības ietvaros, jāvalda tikai patiesībai.

38. Vairs nav laika, lai jūs barotu savu dvēseli ar noslēpumiem, pat ja šie noslēpumi jums rada nezināmā pievilcību.

39. Kāpēc jūs vēlaties ieskaidrot ar ārējām izpausmēm, kuras jūsu līdzcilvēki nesaprot? Kāpēc jūs šķietami parādāt pārdabiskas darbības, kurām patiesībā trūkst gaismas un patiesības? Vai mana Vārda izstarotā būtība nav pietiekama, vai nav apbrīnojams fakts, ka Es runāju caur jūsu mutēm?

40. Cik daudzi no jums ir piesaistīti maņām! Taču jums jānonāk pie pārliecības, ka viss, ko jūs pievienojat manai atklāsmei, kas ir tik vienkārša un skaidra, jo tā ir mana, būs kā raupja un neizsmalcināta plīvura, kas traucēs jūsu līdzcilvēkiem atzīt patiesību.

41. Pirms jūs sākat pildīt kādu no uzdevumiem, ko jums piedāvā šis darbs, dziļi pārdomājiet to, ko Es jums esmu mācījis, un to, ko jūs darīsiet, lai jūs nedarītu neko, kas būtu pretrunā ar Maniem likumiem.

42. Cik daudzi no tiem, kuri uzskata sevi par paklausīgiem mācekļiem, — pat to neapzinoties — ir nepaklausīgi manai gribai; un cik daudzi, kuri uzskata sevi par spiritisma apustuļiem, savu darbu dēļ ir pirmie, kas to noraida, tāpēc viņi ir tās mācības ienaidnieki, ko paši sludina.

43. Ko gaida no garīgi attīstīta cilvēka? No viņa gaida paškontroli, viņa spēju un garīgo dāvanu izpausmi. Saprotiet, ka cilvēka intelekts kļūs arvien lielāks un ka arvien vairāk cilvēku spēs saprast Dieva darbu. Attiecībā uz dvēseli — tā nevar palikt neaktīva, tās tieksme pēc attīstības ir kā instinkts, kas liek tai tiekties uz augšu, nepārtraukti censties pilnveidoties pa ceļiem, ko iezīmējuši dievišķie likumi.

44. Mācekļi, es jums vēlreiz saku, ka jums jāmeklē garīgums vienkāršības un tīrības ceļos, ka jums jāatsakās no savām cerībām, no savām izjūtām par to, ko jūs saucat par pārdabisko. Jo, ja esat pārliecināti, ka ejat patiesības ceļu, tad ticiet tam, ko dzirdat no Manis, un saprotiet, ka

Es šobrīd mācu jūs justies ar smalkjūtību un atmet nevajadzīgas sarežģītības.

45. Tie, kas neprot apmierināties ar to, ko sludina un izsaka Mans Vārds, rīkojas tāpēc, ka viņu materializētā domāšana gaida neparastus notikumus, lai varētu ticēt Manai atklāsmei. Viņi gaida, ka no debesīm krīt uguns vai ka jūras atvērsies, lai atklātu savas bezdibenis, lai tad varētu teikt: „Dieva tiesa ir nākusi uz zemi.” Bet Es jums jautāju: kāpēc jūs šādi notikumi biedē? Vai jūs vēlaties, lai tie būtu vienīgie, kas var atklāt Dieva taisnību un varenību, lai gan jums vajadzētu sajust un atzīt Viņa klātbūtni tajā, kas atklāj mieru un mīlestību?

46. Vai tad tiešām ir tā, ka mana atvada šajā laikā iebiedē cilvēci, lai liecinātu, ka tas ir dievišķs notikums?

47. Labāk vēlieties, lai pierādījums tam, ka Es esmu bijis pie jums, būtu cerības gaismā uz labāku nākotni, lai tas būtu cilvēces satricinājums, ticības dzirkstele, kas viņiem savās bēdās ļauj ieraudzīt jaunas rītausmas gaismu.

48. Es vēlos, lai jūs visā meklētu dievišķās labestības izpausmi, jo visā jūs to atradīsiet. Taču, tā kā jūs vēl esat pārāk nenobrieduši, lai atklātu šo dievišķo mīlestību, kas ir garīga, tad skatieties uz dabu, kas jūs apņem un kas katrā solī runā uz jums par Radītāja mīlestību pret saviem bērniem. Ja jūs dažreiz piedzīvojat, ka šī daba pret jums izturas skarbi, ziniet, ka arī tā ir radība, kas tāpat kā jūs ir pakļauta attīstībai un pilnveidošanai, un ka tādā mērā, kādā tā kāpj pa pilnveidošanās kāpnēm, kas pastāv visu radību ceļā, tā spēs kļūt par mājvietu arvien inteliģentākām un garīgi attīstītākām būtnēm.

49. Rūpējieties, lai mans vārds tiktu saglabāts rakstveidā, lai rītdienas cilvēks to, ko Es jums tagad esmu teicis, atzītu par pravietojumu.

50. Tauta, ja tu vēlies virzīties uz priekšu, pārvar slinkumu, kas ir tevī. Ja jūs vēlaties būt lieli, piemērojiet manus principus savos darbos. Ja jūs vēlaties iepazīt sevi, izpētiet sevi ar mana vārda palīdzību.

51. Saprotiet, cik ļoti jums ir vajadzīgs mans vārds, kas sniedz mīlestību, gudrību, padomus un palīdzību. Bet vienlaikus jūtieties atbildīgi par to, ko Es jums dodu, jo jūs neesat vienīgie, kam tas ir vajadzīgs šajā pasaulē. Ir daudzi, kam ir izsalkums un slāpes pēc šiem mācījumiem, un jums jāatceras sagatavoties, lai dotos pie viņiem ar manas mīlestības vēsti.

52. Ar pacietību iztukšojiet savu ciešanu kausu. Patiesi, Es jums saku: tā rūgtumā jūs atradīsiet gaismu savai dvēselei. Sāpes liks jums sadzirdēt sirdsapziņas balsi, lai gan man jums jāsaka, ka tas slogs, ko esat atnesuši — tās sāpes, ko esat pārcietuši, un tās asaras, ko jūsu acis ir izraudājušas, nav tieši dzīves ceļš, kas iezīmēts pēc maniem pēdām un saskaņā ar manu likumu. Ciešanu ceļš, ko jūs mērojat, ir izpirkšanas un attīrīšanās ceļš, ko

jūsu dvēselei jāiziet, lai nonāktu pie patiesās dzīves ceļa, kur cilvēki tikai mīl, kalpo un iestājas par labo.

53. Nemiet to visu vērā, lai jūs zinātu, ka, lai patiesi kalpotu Man, jums vispirms jāiziet attīrīšanās, līdz no jūsu kļūdām nekas vairs nepaliks pāri. Jūsu piemērs kalpos tam, lai nākamās paaudzes sastaptu attīrītu ceļu un neapmaldītos krūmājos vai nesavainotos par ceļa akmeņiem.

54. Jums, garīgajiem cilvēkiem, Es uzticu uzdevumu nojaukt to barjeru, ko cilvēce uzcēla starp sevi un Dievu — barjeru, kas veidota no nepareizas ticības, tikai šķietamas ticības Mūžīgajam, no materializācijām un nevajadzīgām kulta darbībām.

55. Tev, tauta, es uzticu uzdevumu nogāzt no pjedestāla Zelta teļu, ko cilvēki joprojām pielūdz, pat ja viņi uzskata sevi par tālu no elku pielūgšanas un pagānisma.

56. Bet Es jums saku, ka savā cīņā jums nedrīkst izmantot varu, vardarbību vai aizvainojošus vārdus. Jūsu ieročiem jābūt Gaismas vārdam, kas atklāj patiesību, mīlestības darbiem, kas apņem ciešanu pārņemtos ar mierinājumu, un spēkam, kas plūst no jūsu lūgšanām un domām.

57. Kad jūs būsiat novērsuši šķēršļus, kas cilvēkus novirzījuši no garīgā ceļa, jūs redzēsiet ļoti lielu pārmaiņu sākumu cilvēces dzīvē. Šīs pārmaiņas notiks garīgajā jomā, morālē, zinātnes jomā, iestādēs un jūsu valdības formās.

58. Neviena nespēs izdzēst šīs tautas pēdas Trešajā laikmetā, jo tās darbos būs manas patiesības spēks.

59. Vai jūs saprotat, kāpēc sāpes jūs attīra? Jūsu ceļš ir iezīmēts, jūsu misija ir noteikta no Manas puses.

60. Es esmu izraujis no jūsu sirdīm „nāvi”, ko jūs nesat sevī, Es esmu jūs piepildījis ar dzīvību.

61. Šī nāve bija jūsos, jo jūsu dvēselē bija izdzisusi ticība un cerība, jo jums trūka atziņas gaismas. Es esmu uzcēlis jūsu priekšā dzīvības koku, kura augļi, bagāti ar saturu, debesu garšu un pilni ar saldumu, bagātīgi krīt uz klausītāju pūļiem, lai novērstu to garīgo trūkumu.

62. Es šobrīd jūsu sirdīs celu templi, kurā skaidri sajūtīsiet Manu klātbūtni, kurā skaidri dzirdēsiet Manas balss skaņu un no kura izstarosies gaisma un miers visai cilvēcei.

63. Sākumā Es jums iedvesmoju šīs lielās dvēseles svētnīcas pamatus. Laikā, kad Es biju starp cilvēkiem kā Skolotājs, Es jums mācīju, kā uzcelt augstās sienas, un tagad Es jums atklāju, kā jums jāpabeidz šis darbs, kas — kad tas būs pabeigts — būs cienīgs jūsu Tēva klātbūtnei.

64. Vai jūs varat Man pateikt, kāda ir katras no šīm trim mācībām būtība, ar kurām Es jūs iedvesmoju uzcelt Svētā Gara templi? Jā, tauta,

esiet svētīti, jo jūs visi savā sirdī atbildat uz Manu jautājumu un tuvināties patiesībai: svētnīcas pamati bija tie, ko mācīja Pirmā laika likums.

Augstie mūri bija mīlestība un žēlsirdība, ko Mesija savā mācībā nes cilvēkiem. Kupoli, kolonnas un altāris, ar kuriem šim darbam bija jābūt aprīkotam, ir gudrība, garīgums un pacelšanās, ko jums šajā laikā savā gaismas vēstījumā ir iedvesmojis Mans Gars.

65. Šis templis, ko Esmu uzcēlis trīs laikmetos, ir tas pats, par kuru Es runāju neticīgajiem, kad, norādot uz Jeruzalemes templi, teicu viņiem: „Nopostiet šo templi, un trīs dienu laikā Es to atjaunosu.”

66. Mans templis drīz būs pabeigts, bet no Jeruzalemes tempļa nepaliks pat pamati, tāpat kā no jebkura tempļa, kas nav uzcelts uz mana Mīlestības un garīguma likuma pamatiem, nepaliks akmens uz akmens.

67. Redziet, cik liels ir šis ēras spožums, redziet jauna laika gaismu, kurā piepildās visas Manas pravietojumi un tie, kurus Es esmu devis caur Saviem praviešiem.

68. Cik daudz ceļu jūs esat mērojuši, meklējot patiesību, lai nonāktu pie Manis! Ne zinātnes, ne filozofijas neatbildēja uz jūsu aicinājumu, un pēc jūsu meklējumiem jūs nonākat pie secinājuma, ka šī patiesība sakņojas Manī un izstaro no Manis uz visām būtnēm.

69. Es esmu apgaismojis cilvēku, lai viņš dzīvotu savu patieso dzīvi un atpazītu svētīto likteni, ko Es viņam esmu paredzējis. Viņš ir vienīgā būtne, kas ir radīta „pēc Mana tēla un līdzības” un tādēļ ir Man visvairāk tuva. Jo viņam pieder Mana Gara elpa, un tādējādi viņš spēj darīt darbus, kas līdzinās Maniem.

70. Jums ir griba un gribas brīvība, lai jūs rīkotos saprātīgi, paklausītu sirdsapziņas balsij, kas ir mana paša balss, un caur to atpazītu to, kas ir atļauts, ko jums ir atļauts izmantot, un noraidītu to, kas ir nepieklājīgs, to, kas jums nepienākas. Bet Es esmu redzējis, ka jau no jūsu dzīves pirmajām dienām uz Zemes jūs tiecaties uz materiālismu un sākat noliegt savu garīgo misiju, kas ir jūsu pastāvēšanas galvenais iemesls.

71. Jau no senākajiem laikiem Es jums atstāju Savus baušļus, kas ved uz mieru un garīgo laimi, un vēlāk Jēzū Es jums atklāju Savu mīlestību.

72. Šajā laikā Es ar jums runāju nevis kā stingrs tiesnesis, bet gan kā Tēvs, taču jūs neesat sapratuši šo bezgalīgo mīlestību, kas visu saprot un piedod — to mīlestību, kas ir pacietība un augstsirdība, kas vēlas tikai labu un to izplata visiem saviem radījumiem.

Ja jūs pamatoti vēlaties saukties par maniem bērniem, tad mīliet, jo jūs esat tikuši veidoti caur šo dievišķo mīlestību, kas visu ir radījusi, lai jūs to varētu piedāvāt sev. Tad jūs sapratīsiet savu aicinājumu – mīlēt, sargāt un

svētīt tāpat kā jūsu Tēvs, un, pildījuši savu uzdevumu, jūs atgriezīsieties pie Manis, lai kopā ar Mani veidotu vienotu Garu.

73. Jau visagrākajos laikos Es jūs mācīju garīgi mīlēt Mani un teicu jums, ka nekas šajā pasaulē nevar Mani pārstāvēt, izņemot tikumīgu cilvēku. Es nemācīju jums nekādu acīmredzamu rituālu vai kultu, bet teicu jums tikai: ja vēlaties būt kopībā ar savu Tēvu, paceliet savu dvēseli, tiecieties uz augstumiem. No turienes pie jums nonāks visas dāvanas un labvēlības, ko lūgsiet.

74. Es jums toreiz teicu, ka jums nevajadzētu baidīties no nāves, jo tā nepastāv. Manā radībā viss dzīvo, aug un pilnveidojas. Fiziskā nāve ir tikai tā laika posma beigas, ko dvēsele izdzīvo, lai pēc tam atgrieztos savā sākotnējā stāvoklī un turpinātu savu attīstības ceļu. Ticiet, uzticieties, un jūs dzīvosiet mūžīgi. Šodien vairāk nekā jebkad agrāk jums jāapbruņojas ar ticību, jo jūs piedzīvojat pārbaudījumu un grūtību laikmetu. Dabas spēki, kam jāattīra cilvēks, ir atbrīvoti, un tie neapstāsies, kamēr nebūs atveduši viņu atpakaļ pie saprāta, labestības un taisnīguma.

75. Atbrīvojieties no lepnuma un ļaujiet uzplaukt pazemībai un vienkāršībai, lai jūs varētu pieņemt visus pārbaudījumus, kas neizbēgami nāks. Saprotiet, ka jums ir nepieciešams iziet cauri šim pārbaudījumu krāsnim, lai atgūtu savu tīrību. Šodien, kad jūs saņemat vēl vienu pamācību un zināt, ka vairs neesat garīgajā bērnībā vai jaunībā, bet esat sasnieguši briedumu, jūs spēsiet saprast gan manus agrākos vārdus, gan tos, ko Es jums dodu šodien.

76. Neprasiet, lai jums tiktu atklāti mani visdziļākie nodomi, jo līdz tam jūs nevarat tikt. Ziniet tikai to, ka Es esmu pilnīga visuresamība un visvarenība, ka mans Gars piepilda Visumu un vienlaikus mīt katrā dvēselē, un ka Es mīlu visus un nodrošinu visu nepieciešamo viņu dzīvei, lai šī gaisma jums dotu cerību un palāvību uz nākotni.

77. Es zinu visu, ko jūs pārciešat un uz ko cerat, un Es jūtu jūsu sāpes. Es jums saku tikai to, ka izmantojiet to spēku, ko Es jums esmu devis, tad jūsu pārbaudījumi būs svētīti.

78. Jūs, kas esat izraudzīti, lai saņemtu šo vēstījumu, esiet modri un gatavojieties. Jo pēc 1950. gada jums būs jānes ziņa jūsu līdzcilvēkiem, ka Es esmu atgriezies pie jums. Bet, ja redzat, ka izceļas haoss, un visur dzirdat sūdzības, atcerieties, ka tāpat kā lauki ir uzarti, arī cilvēka sirds ir jāsaģatavo, lai uzņemtu sēklu.

79. Šajā laikā es esmu jums kā privilēģiju piešķīris garu būtnu klātbūtni, kurām piemīt liela cēlums un pieredze. Ne tikai mans gars, kas ar cilvēku ir saistīts caur manu staru, bet arī Garīgā pasaule ir nākusi jums palīgā un tādējādi ir izpildījusi ļoti augstu misiju. Cik daudz mīlestības un žēlsirdības

šie daudziem nezināmie būtnes ir panākušas ar savu klātbūtni uz šīs Zemes, un cik tuvu tās ir tuvinājušas šo pasauli tai pasaulei, kurā tās dzīvo, lai noslēgtu derību un paceltu jūs uz tikumības ceļa!

80. Jūs, kas esat aicināti kļūt par viņu vēstījuma instrumentiem, — kalpojiēt viņiem ar mīlestību un sagatavojieties, jo jūs esat trauki, kas uzņem vārdu, ko izplata viņu Gars. Tikai tādā veidā jūs varēsiet lepoties ar to, ka piederat pie patiesības, ko Es un Garīgā pasaule esam atnesuši cilvēcei.

81. Patiesību, ko jūs tik ļoti esat meklējuši, Es jums atklāju šajos vienkāršajos un skaidrajos vārdos. Es jums bagātīgi piedāvāju šo patiesību, kas nav nekas cits kā mīlestība, lai jūs to paturētu uz visiem laikiem un dalītos tajā ar saviem līdzcilvēkiem. Sajūtiēt to, glabājiet to rūpīgi savā dvēselē, jo tā ir dievišķā būtība, no kuras jūs mūžīgi barosieties.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 286

1. Mana Dievišķā Gaisma spīd visur; kur vien jūs Mani meklēsiet, tur atradīsiet Manu klātbūtni.

2. Es esmu Tēvs, kurš strādā, lai starp visiem Saviem bērniem sāktu valdīt harmonija — gan starp tiem, kas apdzīvo Zemi, gan starp tiem, kas dzīvo citās pasaulēs.

3. Garīgā saskaņa starp visām būtnēm atklās viņiem lielas atziņas, nesīs viņiem saziņu no gara uz garu, kas saīsina attālumus, tuvinās prombūtniekus un likvidēs frontes un robežas.

4. Es vēlos, lai jūs sasniegtu mieru, kas ir lielākā atlīdzība, pēc kādas jūs varat tiekties uz Zemes.

5. Mācekļi, nenovirzieties no iezīmētā ceļa un nekādā veidā nemainiet Manas mācības, jo tad jūs nespēsiet sasniegt šo garīgo harmoniju, nedz arī atklāt visu to, ko Es esmu sagatavojis jūsu pacelšanai.

6. Kļūstiet cienīgi manas slepenās dārgumu krātuves atklāsmēm, nopelnot to ar mīlestības, žēlsirdības un cēlsirdības darbiem.

7. Garam jāvadī prāts, un prātam, ko vada tikai sirds, kas tiecas pēc cilvēciskā lieluma, nedrīkst valdīt pār jūsu dzīvi. Atcerieties: ja vēlaties ļauties tam, ko pavēl jūsu smadzenes, jūs tās pārslodzīsiet un netiksiet tālāk par to, ko ļauj toniecīgās spējas. Es jums saku: ja jūs vēlaties zināt, kāpēc jūs esat jutušies iedvesmoti darīt labu un kāpēc jūsu sirds ir aizdegusies ar mīlestību pret tuvākajiem, tad ļaujiet, lai jūsu sirdi un prātu spēkus vada Gars. Tad jūs būsit pārsteigti, redzot sava Tēva varenību.

8. Ja cilvēki, tā vietā, lai ar tik lielu ambīciju un ar tik ja viņi ar mazliet cieņas, mīlestības un pazemības man uzdotu jautājumus — ar kādu vienkāršību un vieglumu viņi saņemtu atbildi no sava Tēva, kad Viņš atklātu viņiem to zināšanu, par ko viņi Viņu lūdz.

9. Ja jūs Man jautājat vai lūdzat, tad nepūlieties, mēģinot Man skaidri izklāstīt savu problēmu, un arī nemeklējiet savā prātā vislabāk formulētos teikumus. Man pietiek ar to, ka šajā brīdī jūsu gars atbrīvojas no pasaules un sirds un prāts ir tīri, lai tie varētu saņemt manu iedvesmu. Kāda jums no tā labuma, ja jūs man sakāt brīnišķīgus vārdus, bet nespējat sajust manu klātbūtni savā iekšienē?

10. Es zinu visu, un jums nav nekas jāpaskaidro Man, lai Es varētu jūs saprast.

11. Jūs Man jautājat, kas ir lūgšana, un Es jums atbildu: ļaut jūsu garam brīvi pacelties pie Tēva; ar pilnīgu uzticību un ticību nodoties šai darbībai; sirdī un prātā uzņemt iespaidus, ko uztvēris gars; ar patiesu pazemību pieņemt Tēva gribu. Kas lūdz šādā veidā, tas katrā savas dzīves mirklī priecājas par Manu klātbūtni un nekad nejūtas trūcīgs.

12. Laika gaitā Es bieži esmu tuvinājies cilvēkiem, taču tagad ir pienācis laiks, lai *cilvēki* meklētu Mani un tuvinātos Man. Viņi to *var* darīt, jo viņu garīgā attīstība ir ļāvusi viņiem sasniegt patiesu sarunu ar savu Tēvu.

13. Šis „Trešais laiks” ir augšāmcelšanās laiks. Dvēseles bija kā miruši, un ķermeņi – kā viņu kapenes. Bet pie viņiem ir atnācis Meistars, kura dzīvības vārds viņiem sacīja: „Nāciet ārā un pacelieties uz gaismu, uz brīvību!” Kurš no viņiem atvērs acis patiesībai un spēs pacelt savu dzīvi, darbus un jūtas mīlestībā pret saviem līdzcilvēkiem, tas vairs neuzskatīs šo pasauli par izsūtījuma vietu vai asaru un izpirkšanas ieleju, jo arvien vairāk sajūtīs patiesā miera priekus, ko sniedz dvēseles miers. Šis pacilātības stāvoklis šajā dzīvē būs pilnīgā miera un gaismas atspulgs, ko dvēsele baudīs labākās pasaulēs, kur Es pats to uzņemsu, lai tai dāvinātu mājvietu, kas ir cienīga tās nopelniem.

14. Šajā žēlastības dienā jūs atceraties dienu, kad Elija atklājās caur Roque Rojas un atgādināja jums, ka Dievišķā Meistara atgriešanās ir tuvu, un aicināja jūs uz lūgšanu un atjaunošanos.

15. Mozus atveda savu tautu pie Sinaja kalna pakājes, kur viņš lika tai lūgties, gavēt un attīrīties, lai sagaidītu sava Kunga Jēhovas klātbūtni.

16. Mozus bija garīguma iniciators, Jēhovas ceļa sagatavotājs, likumdevējs. To dienu, kad viņš nokāpa no kalna ar likumu plāksnēm, atcerējās Izraēla tauta, tāpat kā jūs to darāt tagad, atceroties dienu, kad caur Roque Rojas jums tika atklāts, ka Mozus testamenta, Jēzus mantojuma un Elijas vēstījuma kopums veidos vienu grāmatu: Patiesības un Dzīvības grāmatu.

17. Tāpat kā Mozus sagatavoja savas tautas sirdis, lai tās uzņemtu Jehovu, un kā šodien Elija jūs pamodināja, lai jūs dzirdētu Dievišķā Gara balsi, tāpat arī Elija — kurš reinkarnējās Jānos, ko sauc par Kristītāju — mudināja ļaudis uz grēku nožēlu un lūgšanām un paziņoja viņiem, ka Debesu valstība tuvojas cilvēkiem. Jo mācībā, ko Es jums nesu, un manā pamācībā bija Tēva klātbūtne un Debesu gaisma.

18. Kristus ir Pilnības atklāsme; Viņā jūs varat ieraudzīt mūžīgo likumu, atrast bezgalīgo mīlestību un apbrīnot absolūto gudrību.

19. Jēzus ar savu dzīvi izgaismoja likumu, ko Izraēla saņēma no Mozus, un paziņoja jums, ka vēlāk nāks Mierinātājs, lai izskaidrotu un paskaidrotu visu, ko Kristus mācīja un kas netika pareizi interpretēts.

20. Kristus aptver visus laikmetus, Viņa klātbūtne pastāv visos laikos, jo Viņš ir „Mūžīgais Vārds”.

21. Elija ir ceļa sagatavotājs, noslēpumu skaidrotājs, viņš ir atslēga, kas atver durvis, lai jūs varētu iekļūt dziļumos. Viņš ir garīgais atbrīvotājs, kurš

ir sūtīts laikā, kad tiek pabeigta cilvēku garīguma pilnveidošanās, ko sāka Mozus.

22. Esi svētīts, tauta! Tu ar prieku atzīmē Trešā laikmeta sākumu un velti šo dienu tā piemiņai. Vairāk nekā tikai tradīcija — lai šī diena jums būtu pārdomu, pētīšanas un iekšējās savākšanās diena, kurā jūs varat sajukt to dievišķo svaru klātbūtni, kas nosver un reģistrē visus jūsu darbus visā līdz šim mērotajā ceļā.

23. No tā, ko šajā dienā dzirdat no Manis un par ko jums jāpārdomā, jūs varat veidot zināšanu dārgumu. Kad tad pienāks jūsu cīņas laiks, jums netrūks ne argumentu, ne pamatojumu, lai izskaidrotu, kādi ir tie stingrie un mūžīgie pamati, uz kuriem ir uzcelta šī mācība, ko jūs esat nosaukuši par spiritismu.

24. Jūs redzat Trešā laikmeta rītausmu, kurā garīgā skaidrība spoži mirdz un pārveido jūsu dzīvi.

25. Šī jaunā laikmeta sākumu raksturo lielas cīņas, smagas ciešanas, apjukums un strīdi. Bet tas viss būs tikai sākumā. Vēlāk iestāsies miers, un miera rezultātā notiks dvēseles attīstība, kas atklās savu augšupvērsto attīstību darbos, kas pilni ar ticību, mīlestību un garīgumu.

26. Daudzi no jums nāk pie manis raudādami, pēc tam, kad esat nolādējuši sāpes. Es piedodu jūsu kļūdas, ņemot vērā, ka tās izriet no jūsu neziņas.

27. Nomieriniet savu sirdi un sagatavojiet savu prātu, lai jūs saprastu to, ko Es jums tagad saku, dzīves skolnieki: ja jūs atkal jūtat, ka jūsu sirdi pārņem sāpes, tad uz īsu brīdi atdalielies no visa, kas jūs apņem, un palieciet vieni. Tur, savas guļamistabas mājīgumā, sarunājieties ar savu dvēseli, pievērsieties savām sūpēm un izpētiet tās, it kā jūs paņemtu rokā kādu priekšmetu, lai to izpētītu. Šādā veidā izpētiet savu skumju, saprotiet, no kurienes tā nāk un kāpēc tā ir parādījusies. Klausieties savas dvēseles balsi, un patiesi, Es jums saku, ka no šīs pārdomāšanas jūs gūsiat savai sirdij gaismas un miera dārgumu.

28. Gaisma jums parādīs, kā atbrīvoties no sūpēm, un miers dos jums spēku izturēt, līdz pārbaudījums būs beidzies.

29. Tad jūs pieredzēsiet, ka, vērojot savas domas pie Manis, lai lūgtos, jūs Man teiksiet: „Meistars, piedod man, netaisnība nav saistīta ar manu likteni, es esmu netaisnīgs pret sevi pašu.”

30. Šis ir mācījums, par kuru jums, mācekļi, vienmēr jābūt apzinīgiem — saprotot, ka tieši šāda rīcība ļauj jums pacelt saprātu līdz gara augstumiem. Jo tikai gars zina dvēseles patieso stāvokli un cilvēcisko realitāti.

31. Es jūs mācu pētīt sevi, lai iepazītu sevi, lai ar meditācijas un lūgšanas palīdzību atklātu dzīves lielās mācības savas būtības dziļumos.

32. Šodien daudzi nolād sāpes, bet rīt viņi tās svētīs kā skolotāju, kas viņiem iemācīja augstas un skaistas dzīves mācības.

33. Es vēlētos, lai vienmēr būtu Meistara mīlestība, kas jums mācītu dzīves ceļu un jēgu. Bet jūs esat izvēlējušies, lai jūs māca sāpes. Drīz jūs atstāsiet šo rūgto skolotāju aiz muguras, lai pieņemtu tās mācības, kuras jums sniedz tas, kurš jūs māca ar mīlošu maigumu.

34. Ja pagaidām nevarat atbrīvoties no savām sāpēm, tad pacietīgi tās panesiet. Neizlaižiet garām tās mācības, mīliet tās, jo tās attīra jūsu grēkus un padara jūs lielus ticībā, tikumībā un pacietībā.

35. Ja jūs ticat maniem vārdiem, jums jātic arī mācībai, kurā Es jums teicu: „Neviens koka lapas nekrīt bez Dieva gribas.” Tad jūs varēsiet ticēt arī tam, ka Dieva gudrība ir visu labi apsvērusi un ka nav tādas ciešanas, kas cilvēkā neatstātu kādu gudru mācību.

36. Padomājiet rūpīgi, mīļā tauta, lai jūs vairs nepārtraukti neklupētu un lai nākotnes notikumi jūs neatrastu ieģrimušus letargijā.

37. Laikā, kad jūs vairs nedzīvosiet, balstoties uz pieņēmumiem un no otras rokas iegūtām patiesībām, tādējādi paceldamies realitātes pasaulē, jūsu dvēsele, lai gan jūsu kājas joprojām staigās pa asaru un sāpju pasaules putekļiem, dzīvos miera valstībā.

38. Tev, tauta, kas Mani klausās, Es saku, ka tev vajadzētu būt laimīgai, ja salīdzini savu stāvokli un dzīvi ar tām tautām, kas izasiņo brāļu karā.

39. Jums ir mīlestība, jums netrūkst maizes, jums netrūkst jumta virs galvas, jums ir mana Vārda barība, un tomēr jūs neesat apmierināti. Bet tie, kuriem nav maizes, kuriem trūkst visa un kuri nedzird manu Vārdu, kuriem nav mierinājuma dzirdēt manas frāzes, kas ir cerība un dziedinājums, kas iedrošina un uzmundrina, — tie ir pazemīgāki par jums.

40. Mācieties svētīt savas sāpes, it kā tās būtu jūsu prieki. Svētījiet visu.

41. Vai es neesmu svētījis visu cilvēci, nevienu neizceļot? Šīs svētības „mētelis” aptver gan labos un lēnprātīgos, gan augstprātīgos un noziedzniekus. Kāpēc jūs neņemiet Mani par paraugu? Vai jūs izjūtat riebumu pret citu cilvēku rīcību? Neaizmirstiet, ka jūs esat daļa no cilvēces, ka jums tā jāmīl un jāpieņem, bet nevis jānoraida, jo tas būtu tāpat, it kā jūs izjūtu riebumu pret sevi pašiem. Viss, ko jūs redzat savos tuvākajos, lielākā vai mazākā mērā ir arī jums pašiem. Tāpēc Es vēlos, lai jūs iemācītos izpētīt savu iekšējo pasauli, lai iepazītu savu garīgo un morālo seju. Tādējādi jūs iemācīsieties spriest par sevi un iegūsiat tiesības skatīties arī uz citiem.

42. Nemeklējiet kļūdas savos līdzcilvēkos; ar tām, kas ir *jums pašiem*, ir pietiekami.

43. Neapvainojieties, ja Es tā runāju ar jums; saprotiet, ka Mani mācību vārdi nav domāti ne taisnīgajiem, ne svētajiem — ar viņiem Es runātu pavisam citādi. Es dodu jums Savu pestījošo mācību, lai glābtu grēciniekus, un dodu to caur grēcīgām lūpām.

44. Es nāku, lai tevi glābtu, cilvēce, jo pat gaiss, ko tu elpo, ir saslimis. Bet Es saku šai zemei, kas ir bijusi mājvieta un patvērums maniēm bērniem, ka, ja viņi to ir pazeminājuši ar saviem pārkāpumiem, tad viņiem pašiem būs jālabo pēdējais grēks, ko viņi tai nodarījuši.

45. Saprotiet, ka cilvēcei ir vajadzīgs liels mācījums, lai tā varētu uzvarēt visus pārbaudījumus, kas to piemeklē. Tagad ir pienācis tas liels laiks, ko pravieši ir sludinājuši un ko redzējuši pravietotāji, kad cilvēku sāpes sasniegs savu kulmināciju un kad Tēva žēlsirdība izlies savu gaismu pār visiem cilvēkiem — laiks, kas iezīmēs Jaunuma beigas un labestības sākumu uz Zemes.

46. Ak, tauta! Kad jūs būsi gatavi nest dziedinošo balzamu un miera vēsti tiem, kas cieš? Joprojām Es jūsu sirdīs neredzu patiesu mīlestību pret tuvākajiem, joprojām jūs katrā solī nosodāt sevi, jo nemīlat viens otru.

47. Vai jūs neticat, ka, ja Es gribētu, Es varētu katram no jums parādīt viņa kļūdas? Taču Es jums saku arī to, ka Es vairs nebūtu jūsu Skolotājs, ja Es jūs šādā veidā atmaskotu. Bet, ja Tas, kurš zina visu, kurš jūs patiesi pazīst, kurš zina jūsu domas, jūs citu klātbūtnē netiesā un publiski neatmasko — kāpēc tad ir tādi, kuri uzstājīgi turpina ievainot sirdis, iznīcināt laimes sajūtas un tiesāt citu dzīves?

48. Šodien jūs vēl esat mani bērni-skolnieki, un patiesi, Es jums saku: Es jūs nesaukšu par mācekļiem un neuzticēšu jums savu darbu, kamēr jūs vairs nespēsiet radīt ciešanas savam tuvākajam un tā vietā sajūtīsiet vēlmi mīkstināt katru sāpi. Kad beidzot jūs savās sirdīs sajūtīsiet to sāpes, kas cieš, lai jūsu vārdi un darbi būtu tie, kas nosusina viņu asaras? Jūs vēl esat pārāk nenobrieduši, lai praktizētu aktīvu mīlestību pret tuvākajiem. Jūsu līdzjūtība nav liela, tāpat kā jūsu piedošana.

49. Ja kādreiz jums ir žēl kāda paralizēta cilvēka, kurš guļ notekūdenī, un jūs jūtaties pienākuma vadīti viņu aizvest uz savām mājām, jūs vispirms izpētāt viņa dzīvi, jo sakāt, ka nezināt, kas viņš ir.

Vai jūs esat tie, kas nepārtraukti esat klausījušies Manos mācību vārdus? Tad jums jāapzinās, ka Es, nepievēršot uzmanību jūsu kauna plankumiem, esmu meklējis tikai jūsu brūces, lai tās dziedētu ar Savu mīlestību.

Ja jums ir vēlēšanās piederēt pie maniēm sējējiem, jums jāzina un jāpārvalda spēks, kas piemīt labestībai. Spēks, kas ietver žēlsirdību, un

brīnumi, ko rada sirds, slēpjas vienīgi tajā, ka jūtam vai dalāmies citu ciešanās.

50. Mīlie mācekļi: Mācība, ko jūs saņemat no Manis, jums ir kļuvusi arvien skaidrāka no nodarbības uz nodarbību. Šī gaisma sāka izpausties kā gaismas dzirksteles 1866. gadā. Bet tagad, manas atklāsmes pēdējos gados, pie jums nonāk nevis dzirksteles, bet gan gaisma tās pilnībā.

Ar 1950. gadu mana Vārda atklāsmē šādā formā beigsies, taču norādījumi turpināsies. Jo pēc tam, ja jūs iedziļināšities manā darbā, jūs atklāsi dievišķo būtību, par kuru Es jums tik bieži esmu runājis, un baudīsi tās garšu.

51. Es nevēlos, lai jūs vienkārši liecinātu, ka esat Mani dzirdējuši, bet gan lai jūs kļūtu par Maniem praviem un, pildot savu uzdevumu, ievadītu garīguma laikmetu. Tad nākotnes paaudzes sekos jūsu mīlestības un labas gribas pēdām un ar stingru soli iesoļos drošā ceļā.

52. Pašlaik savā ceļā jūs sastopaties ar ērkšķu krūmiem un saskarsieties ar vēl vairāk šķēršļu un ērkšķiem. Bet jūsu mīlestība pret tuvākajiem nedrīkst novirzīt jūs no ceļa, lai rītdienas cilvēku pūļi atrastu ceļu attīrītu.

53. Jūs zināt, ka labais, gaisma un patiesība visos laikos ir saskārušies ar pretestību cilvēku sirdīs. Tomēr uzticieties Man – Es jums esmu daudzkārt teicis, ka tumsība neuzvarēs, jo triumfēs gaisma.

54. Cilvēce šobrīd attīrās; tās ciešanu kauss to attīrīs no kauna plankumiem, lai tā izietu no savas izpiršanas tīra. Jo garīgā miera un taisnīguma valstība tuvojas cilvēkiem.

55. Vai jūs neredzat, kā pamazām atbrīvojas fanātisma un elku pielūgšanas važas, kas saista cilvēkus? Iemesls tam ir tas, ka Es esmu nācis, lai viņus atbrīvotu. Vēlāk mana Gaisma Vārda veidā sasniegs cilvēkus, un jūs redzēsiet, kā tā, neskatoties uz savu vienkāršību un nepretenciozitāti, liks viņiem drebēt, un kā tai savā mīlošajā veidā būs spēks satricināt akmens sirdis, līdz tās izlies kristāldzidro grēku nožēlas, piedošanas un mīlestības ūdeni.

56. Neraudiet, mācekļi, vēl dažas dienas jūs dzirdēsiet Mani, un uz jūsu ciešanām vēl uzkritīs dažas medus pilītes, ko izlej Mans Vārds. Tīkmēr sagatavojieties, lai pēc Manas aiziešanas jūs varētu sajust Manu klātbūtni.

57. Tagad ir pārdomu laiks, kurā jums jābūt nomodā un jālūdz, lai ieklausītos Dieva balsī.

58. Dažreiz jūs Man jautājat: „Kungs, kas varētu pamodināt visu cilvēci, lai tā paceltu savu garu pie Tevis un sajustu Tavu klātbūtni?” Bet Es jums saku: nebaidieties, mans Gars jau apmeklē viņus, lai viņi pamostos. Jūs nevarat pilnībā izprast manus darbus, tāpēc neesat pamanījuši to atmodu, ko redzu tikai Es.

59. Visi gaida jaunas dienas gaismu, miera rītausmu, kurai jābūt labākas ēras sākumam. Apspiestie gaida savas atbrīvošanas dienu, slimie cer uz zāles, kas viņiem atgrieztu veselību, spēku un dzīvesprieku.

60. Laimīgi tie, kas prot gaidīt līdz pēdējam brīdim, jo viņiem ar procentiem tiks atgriezts tas, ko viņi zaudējuši. Es svētīju šo gaidīšanu, jo tā ir liecība par ticību Man.

61. Šodien jūs nesaprotat daudzus no maniem vārdiem, taču pienāks brīdis, kad jūsu prātā iemirdzēsies gaisma un jūs sapratīsiet katra mana mācījuma jēgu.

62. Mani apustuļi Otrajā laikmetā daudzus no maniem vārdiem nesaprata tajā brīdī, kad tos dzirdēja. Tomēr pēc manas aiziešanas, kad viņi veltīja sevi studijām un pārdomām, viņi sajuta, kā dievišķā gaisma iemirdzējās viņu prātos, un ar vislielāko skaidrību ieraudzīja visu to, kas līdz tam viņiem bija bijis neizdibināms noslēpums.

63. Līdz šim, klausoties Mani, jūs esat uztvēruši Manu vārdu tikai virspusēji. Un ko jūs tajā esat atraduši? Mierinājumu, ziedi, maigumu. Vēlāk, kad jūsu čūlas un brūces būs sadzijušas un jūs, tā vietā, lai lūgtu Manu balzamu savām sāpēm, centīsieties pēc gudrības, lai mierinātu savus tuvākos, jūs būsiat spēruši pirmo soli, lai iekļūtu Manu mācību jēgā.

64. Es redzu, ka jūs lūdzaties par pasauli, un Es pieņemu jūsu sirdīs izteikto aizlūgumu. Nāks diena, kad jūs ne tikai lūgsieties par šīm tautām, bet arī dosieties pie tām, lai nestu tām mana Vārda mīlestības pilno vēsti.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 287

1. Mana Gara balss, kas skan jūsu sirdsapziņā, ir kā zvana skaņas, kas aicina cilvēci atgriezties pie prāta.

2. Garīgās gudrības grāmata gaida atvērta, lai pie tās ierastos lielas cilvēku pūļi, lielas svētceļnieku gājieni, lai remdētu savu slāpi pēc gaismas.

3. Garšojiet, garšojiet manu vārdu, no kura būtības plūst saldums, gudrība, balzams un miers.

4. Es saku cilvēkam, ka viņš pats sev ir nezināms, jo nav ielūkojies savā iekšējā pasaulē, jo nepazīst savu noslēpumu, jo nepazīst savas būtības kodolu. Taču šajā laikā Es gribu viņam iemācīt grāmatas saturu, kas tik ilgu laiku viņam bija slēpta un kurā glabājas visi noslēpumi, par kuriem Es jums jau Otrajā laikmetā apsolīju, ka tos jums izskaidrošu caur mana Gara gaismu.

5. Tagad ir pienācis laiks, kad jūs patiesi iepazīsiet sevi un iekļūsiat savas dvēseles dziļumos. Tad jūs varēsiet teikt, ka sākat saprast, kas jūs esat.

6. Cilvēks beidzot iepazīs savu izcelsmi, savu likteni, savu misiju, savas dāvanas un visu to bezgalīgo un mūžīgo dzīvi, kas dzīvo un virmo viņa apkārtnē. Viņš vairs nespēs aizvainot savu tuvāko, vairs neaizskars savu līdzcilvēku eksistenci, nedz arī uzdrošināsies apgānīt kaut ko no tā, kas viņu apņem, jo būs nonācis pie atziņas, ka viss ir svēts. Viņš iepazīs to, kas atrodas viņa dvēselē un tajā slēpjas, un tikai tad viņam būs skaidra izpratne un dziļa ticība tam, ka, tā kā dvēsele ir brīnišķīga, brīnišķīga noteikti ir arī mājvieta, ko Tēvs tai ir paredzējis mūžībā.

7. Jūs man jautājat, kāpēc es jums neesmu atklājis visu jau no paša sākuma, lai pasargātu jūs no kļūšanas, kļūdām un kritieniem. Bet es jums saku: jūs nebūtu spējuši saprast manas atklāsmes, kamēr jums trūka dvēseles attīstības un izaugsmes. Toreiz jums pietika ar manā likuma izpratni kā taisno ceļu, kas jums bija jāved pie neizsīkstošas gudrības un mūžīgās atklāsmes avota. Es esmu mācījis Savu gudrību laika gaitā, cauri gadsimtiem, jo tā ir tik liela, ka jūs to nevarētu aptvert vienā mirklī.

8. Man ir pieejami visi līdzekļi, lai neviens no maniem bērniem nepaliktu bez manas gudrības mantojuma, jo Es esmu Dzīvība, Spēks un Taisnība. No Manis cēlās jūsu garīgā dvēsele, tāpat kā visas dzīves pasaules un ķermeņi, kas jums nepieciešami jūsu attīstības ceļam un garīgajai pilnveidošanai, cēlušies no Manis.

9. Cilvēks var krist un iemesties tumsā un tādēļ justies tālu no Manis. Viņš var uzskatīt, ka, ja viņš mirst, viņam viss ir beidzies. Man, savukārt, neviens nemirst, neviens nav pazudis.

10. Cik daudz ir tādu, kurus pasaulē uzskatīja par samaitātiem cilvēkiem, bet kuri šodien ir pilni gaismas! Cik daudzi, kuri kā pēdas atstāja savu

grēku, netikumu un noziegumu kauna traipus, jau ir sasnieguši savu attīrīšanos!

11. Jūs man jautājat: „Kāpēc ceļš ir tik garš un dvēseles ceļš tik pilns ar pārbaudījumiem?” Tāpēc, ka laime, ko tā baudīs pilnīgajā valstībā, kas to gaida un kuru tai jāsasniedz ar saviem nopelniem, ir ļoti liela.

12. Pirmie cilvēki — tie, kas bija cilvēces senči, kādu laiku saglabāja iespaidu, ko viņu dvēseles bija guvušas no „Garīgās ielejas” — iespaidu par skaistumu, mieru un priekā, kas viņos saglabājās tik ilgi, kamēr viņu dzīvē neparādījās miesas kaislības un cīņa par izdzīvošanu. Taču man jums jāsaka, ka šo cilvēku dvēseles, lai gan nāca no gaismas pasaules, nebija cēlušās no augstākajām mājvietām — tām, kurās jūs varat nokļūt tikai ar nopelniem. Tomēr nevainības, miera, labklājības un veselības stāvoklis, ko šīs dvēseles saglabāja savos pirmajos soļos, bija neaizmirstams kā gaismas laiks, par kuru tās liecību nodeva saviem bērniem, un tie savukārt — saviem pēcnācējiem.

13. Cilvēku materializētais prāts, kas nepareizi saprata šīs liecības patieso jēgu, galu galā uzskatīja, ka paradīze, kurā dzīvoja pirmie cilvēki, bijusi zemes paradīze, nesaprotot, ka tā bija šo būtņu garīgais stāvoklis.

14. Vai jūs vismaz nojautāt to garīgo mājvietu, kuru jūs pametāt, lai nāktu uz Zemi? „Nē, Meistars,” jūs Man sakāt, „mēs neko nenojautam, ne arī atceramies kaut ko.”

15. Jā, tauta, ir pagājis tik ilgs laiks, kopš jūs attālinājāties no tīrības un nevainības, ka jūs pat nevarat iedomāties to mierpilno dzīvi, to labklājības stāvokli. Taču tagad, kad jūs esat apmācīti dzirdēt Gara balsi un saņemt no Viņa atklāsmes, jums ir pieejams ceļš, kas ved uz apsolīto Valstību tos, kuri vērsas pie Manis. Tā nav tā miera paradīze, no kuras aizgāja „Pirmie”, bet gan tā bezgalīgā Gara pasaule, gudrības pasaule, patiesās garīgās laimes paradīze, mīlestības un pilnības debesis.

16. Ja, ceļojot no *viena* zemes kontinenta uz otru, jums jāšķērso daudzi augsti un zemi kalni, jūras, tautas, pilsētas un valstis, līdz sasniedzat ceļojuma galamērķi, tad ņemiet vērā, ka, lai nokļūtu tajā Apsolītajā zemē, jums tāpat jāceļo ilgi, lai šajā garajā ceļojumā iegūtu pieredzi, atziņu, dvēseles izaugsmi un attīstību. Tas būs dzīvības koka auglis, ko jūs beidzot baudīsiet, pēc tam, kad būsiet daudz cīnījušies un rauduši, lai to sasniegtu.

17. Nāciet pie Meistara, mācekļi. Jūs, aitas: tuvojieties savam ganiem.

18. Meistars ir viens, mācekļu ir daudz, taču mans mācījums, tā kā tas ir viens, ir paredzēts visiem.

19. Es jūs meklēju ar bezgalīgu mīlestību. Es esmu ielicis jūsu dvēselē tik daudz žēlastības un tik daudz dāvanu, ka neesmu gatavs zaudēt pat vienu vienīgu no saviem bērniem. Jūs esat daļa no mana Gara, esat daļa no

manas būtības — vai tas, kurš jūs meklē ar tik lielu dedzību un tik lielu mīlestību, var būt jauns?

20. Katru reizi, kad Es nāku uz leju, lai jums dotu Savu Vārdu, Es starp pūļiem atrodu „pēdējos”; tie ir tie, kuri savās sirdīs Man visvairāk uzdod jautājumus. Taču Es esmu viņiem labvēlīgs un vienmēr atbildu uz viņu jautājumiem. Šodien tie, kas pievienojušies pēdējie, man jautā, kāds ir mana atgriešanās mērķis, uz ko es atbildu, ka tā jēga ir dot cilvēkiem iespēju pašu spēkiem atgriezties pie sākotnējās tīrības.

21. Ja sākumā viņam tika dota iespēja tiekties pēc dzīves atziņas un tika dota gribas brīvība, lai rīkotos, tad šodien, kad viņa dvēsele kā nekad agrāk var mirdzēt viņa gara gaismā un viņa pieredze ir ļoti liela, viņš atkal dzird mīlošo, bet tomēr taisnīgumu pieprasīto balsi tā Tēva, kurš viņam teica: „Augiet, vairojieties un pakļaujiet sev zemi.” Taču tagad tā viņam saka: „Atgriezties pie Manis ar saviem nopelniem.”

22. Ar nopelniem, pūlēm un upuriem cilvēkam jāatgriežas paradīzē, kuru viņš pameta, lai iepazītu daudzus noslēpumus, lai cīnā, sāpēs, darbā un savā attīstībā kļūtu par cienīgu Dieva bērnu — paradīzē, uz kuru viņam jāatgriežas, lai to vairs nekad neaizietu.

23. Saprotiet: lai šī cilvēce iegūtu patiesu izpratni par šo atgriešanos pie Tīrā un Augstā, cilvēku prātos un dvēselēs būs cīņa, satricinājumi un apjukums. Mana skaidrā, mīlošā un pārliecinošā mācība parādīs pasaulei gaismas ceļu atgriešanai, un cilvēki viens pēc otra nāks pie Manis. Taču vairs neapspiesti savu grēku nastas smaguma dēļ, bet ar skatienu vērstu uz augstumiem, ar ticību sirdī un mīlestības krustu uz pleciem.

24. Durvis būs atvērtas, un Mans mīlestības pilnais Gars būs gatavs pievilkt dvēseli pie Savas dievišķās krūts, no kuras šī dvēsele vairs nekad neatrausies.

25. Jūs, cilvēki: ja vien instinkts vadītu visas jūsu dzīves darbības, jūsu Tēvam nebūtu bijis jāatklāj jums Savs likums, nedz arī Viņam būtu bijis jānāk kā Glābējam, lai jūs glābtu. Bet jūs neesat atkarīgi no sava instinkta; jūsu darbības nosaka augstākas spēki, un šie spēki atrodas garīgajā dvēselē.

26. Dvēsele priecājas par gribas brīvību, ar kuras palīdzību tai jāiegūst nopelni, lai sasniegtu pestīšanu.

27. Kas vada, virza vai konsultē dvēseli tās brīvajā attīstības ceļā, lai tā atšķirtu atļauto no neatļautā un tādējādi neapmaldītos? Sirdsapziņa.

28. Sirdsapziņa ir dievišķā dzirkstele, tā ir augstāka gaisma un spēks, kas palīdz cilvēkam negrēkot. Kāds nopelns būtu cilvēkam, ja sirdsapziņai būtu materiāla vara, lai piespiestu viņu palikt labajā? Es gribu, lai jūs zinātu, ka nopelns slēpjas tajā, ka klausāties šo balsi, pārliecināties, ka tā nekad

nemelo un nekļūdās savos padomos, un uzticīgi sekojat tās norādījumiem. Kā jūs noteikti saprotat, lai skaidri dzirdētu šo balsi, ir nepieciešama apmācība un koncentrēšanās uz sevi. Kurš no jums šobrīd praktizē šo paklausību? Atbildiet sev pašiem.

29. Sirdsapziņa vienmēr ir izpaudusies cilvēkā; taču cilvēks vēl nav sasniedzis nepieciešamo attīstības līmeni, lai ļautu šai gaismai vadīt visu savu dzīvi. Viņam ir vajadzīgi likumi, mācības, noteikumi, reliģijas un padomi.

30. Kad cilvēki nonāks līdz tam, ka spēs sazināties ar savu garu, un, tā vietā, lai meklētu garīgo ārpus sevis, meklēs to savā iekšienē, viņi spēs dzirdēt to maigo, pārliciecinājošo, gudro un taisnīgo balsi, kas vienmēr ir dzīvojusi viņos, lai gan viņi tai nav pievērsuši uzmanību, un viņi sapratīs, ka garā ir Dieva klātbūtne, ka Viņš ir patiesais starpnieks, caur kuru cilvēkam jāizveido saikne ar savu Tēvu un Radītāju.

31. Pirmais solis cilvēku atjaunošanā, lai sasniegtu dvēseles pacilātības stāvokli, ir žēlsirdība. Žēlsirdība pret dvēseli, žēlsirdība pret ķermeni, žēlsirdība pret tuvākajiem. Taču man jums jāsaka, ka šī sajūta nav pareizi interpretēta: žēlsirdība ir nosaukums, ko jūs piešķirāt noteiktām darbībām, kuras veicat, un kuras vairumā gadījumu savā būtībā nesatur ne līdzjūtību, ne patiesu nodomu atvieglot ciešanas.

32. Jūsu cilvēciskās jūtas vēl ir tālu no realitātes. Tāpēc jums vienmēr jāpatur prātā Jēzus vārdi un darbi uz zemes kā dzīvs un patiesais žēlsirdības paraugs.

33. Kas notiks ar dvēseli, ja tā ir aplājusi patieso žēlsirdību ar formām, kurās slēpjas vienīgi liekulība? Tās atmodšanās būs ļoti sāpīga tajā dienā, kad tā saskarsies ar savu sirdsapziņu un dzirdēs to taisnīgumu mīlošo un neizbēgamo balsi.

34. Kā jūs varat gaidīt, ka tautas samierināsies, ka valdnieki vienosies un ka beigsies kari, ja cilvēki ir kurli pret jebkuru balsi, kas nāk no sirdsapziņas?

35. Cik viegli cilvēkiem būs saprasties savā starpā, ja viņi savā iekšienē kļūs klusi un sadzirdēs savas augstākās saprāts balsi, to tiesneša balsi, kuru viņi nevēlas dzirdēt, jo zina, ka viņš viņiem pavēl tieši pretējo tam, ko viņi pašlaik dara.

36. Turklāt es varu jums teikt, ka, ja jūs nebijāt gatavi ieklausīties savas sirdsapziņas norādījumos, jūs arī nebijāt paklausīgi un labprātīgi, lai īstenotu manu mācību. Jūs to atzīstat teorijā, bet nepiemērojat praksē. Jūs piešķirāt tai dievišķu būtību — sakāt, ka Kristus bija ļoti liels un ka Viņa mācība ir pilnīga. Bet neviens nevēlas būt liels kā Meistars, neviens nevēlas

nākt pie Viņa, patiesi ņemot Viņu par paraugu. Taču jums jāzina, ka Es ne tikai nācu, lai jūs zinātu, ka Es esmu liels, bet arī lai jūs *visi* tādi kļūtu.

37. Cilvēks vēlas sasniegt pestīšanu, nepazīstot savu garīgo dabu, un tas nav iespējams.

38. Kāda viņam no tā labuma, ka daudzi tic dzīvei pēc šīs, ja viņi savu dzīvi nevelta tam, lai nopelnītu nopelnus mūžībai? Visa viņu ticība aprobežojas ar to, ka pēc nāves viņu dvēsele dosies uz aizsauli, un viņi gaida līdz pēdējam brīdim, lai atgūtu visu izšķērdēto laiku un izdzēstu visus savus grēkus ar nožēlas aktu.

39. Tas ir skumja kļūda, jo pārkāpumus var izlīdzināt tikai ar darbiem, kuru priekšnoteikums ir paklausība sirdsapziņas pārmetumiem un pietiekams laiks, lai izpirktu izdarītos grēkus. Un, kas attiecas uz nožēlu to vidū, kuri gatavojas pāriet garīgajā pasaulē, Es jums saku, ka ir tikai nedaudzi, kuri šajā brīdī raud par ļaunumiem, ko viņi ir nodarījuši, un ka to, kas viņus nomoka, drīzāk ir bailes no soda, no notiesāšanas vai no pazudināšanas, tā, kā viņi to iedomājas.

40. Vai jums trūkst kāda mācība, kas jums izsmeloši runā, jūs sagatavo un atver jūsu acis uz Gaismu, tāpat kā Es to daru ar Savu Vārdu?

41. Saprotiet, cik svarīgi ir, lai jūs izplatītu šo vēstījumu visā zemē. Tādējādi jūs veiktu patiesu žēlsirdības darbu pret saviem līdzcilvēkiem.

42. Atbrīvojieties no nepareizā iespaida, ko cilvēki ir guvuši par garīgajām mācībām, it kā tās balstītos uz neziņu, maldināšanu un krāpšanu. Parādiet manu mācību visā tās tīrībā un cēlumā, lai tā izkļiedētu neziņu, fanātismu un sirds nocietinājumu, kas traucē cilvēkiem domāt par savu *garīgo* Es, kam viņi ir atņēmuši jebkādu rīcības brīvību.

43. Jūs dzīvojat bailēs no garīgā un nedomājat par to, ka drīz jūs būsi tikai gars. Taču ne vienmēr jūs paši esat vainīgi savā neziņā, bet gan tie, kas jūs vada.

44. Viņi ir padarījuši jums nesaprotamu būtisko vērtību jēgu tiktāl, ka jūs esat nonākuši pie pārliecības, ka patiesība ir pretrunā ar patiesību.

45. Vai jūs dažreiz neizmantojat materiālos priekšmetus tā, it kā tie būtu dievišķi? Vai jūs nepiešķirat pārejošām lietām mūžības vērtību? Jūs domājat, ka esat sapratuši Kristu, bet pat nezināt, kas Viņš ir.

46. Vai Es jums esmu devis pierādījumus par diženumu, izmantojot zemes bagātības vai īpašumus? Jēzus nāca bez materiālām bagātībām, Viņš parādījās pasaulē vislielākā nabadzībā. Viņš bija dižens savu darbu, vārdu un mācības dēļ, bet nekad — savas ārējās izskata dēļ.

47. Kāpēc man būtu bijis jāizmanto zemes labumi, ja tie taču tika radīti no Tēva cilvēciskajām būtnēm? Ko man varēja vajadzēt no šīs dabas, ja tā taču barojas no Manis?

48. Es atnācu, lai jums parādītu skaistumu, kas pārsniedz cilvēcisko dzīvi, lai iedvesmotu jūs uz augstiem darbiem, lai mācītu jums Vārdu, kas modina mīlestību, lai apsolītu jums nekad nepiedzīvoto laimi, kas gaida to dvēseli, kura spēja uzkāpt upurēšanās, ticības un mīlestības kalnā.

49. To visu jums jāapzinās, sekojot maniem norādījumiem, lai jūs beidzot saprastu, ka tieši jūsu labi darbi ir tie, kas jūsu dvēseli tuvinās patiesajai laimei.

50. Kad pirmā mācība būs saprasta un pēc tam ievērota, tā jums nesīs garšīgu augli, kas jūs iedrošinās spert nākamo soli.

51. Šodien pasaulei sākas jauns posms, kurā cilvēks centīsies pēc lielākas domāšanas brīvības, kurā viņš cīnīsies, lai salauztu verdzības ķēdes, kuras viņa gars ir vilcis līdzī. Tas ir laiks, kad jūs redzēsiet, kā tautas, ilgojoties pēc garīgās barības un patiesās gaismas, pārvar fanātisma barjeras, un Es jums saku, ka neviens, kurš pat uz mirkli ir piedzīvojis laimi justies brīvam domāt, pētīt un rīkoties, nekad vairs brīvprātīgi neatgriezīsies savā cietumā. Jo tagad viņa acis ir ieraudzījušas gaismu, un viņa gars ir sajūsmināts, ieraugot Dievišķās atklāsmes.

52. Tauta, vēl pirms kari pasaulē beigsies, manam Mīlestības likumam jāaizkustina visas dvēseles, lai gan jūs šodien vēl nevarat zināt, kādā veidā.

53. Šis garīgās gaismas vēstījums sasniegs arī cilvēkus; taču tas notiks tikai tad, kad jūs būsi stipri. Neviens neuzdrošinās teikt, ka šis darbs ir patiesība, ja viņš par to nav pārliecināts, jo tad neviens jums neticēs. Bet, ja jūsu ticība būs absolūta un jūsu pārliecība patiesa, neviens nevarēs jums traucēt nest Labo Vēsti visām sirdīm.

54. Jūs, cilvēku bērni: jūs vienmēr esat nojautuši par neredzamu būtnu eksistenci, kas peld cauri telpai, kas reizēm jums tuvojas, kas jūs apņem, un, domājot, ka tās varētu būt ciešošanas dvēseles, jūs esat mēģinājuši kaut ko darīt to labā. Nodoms bija labs, bet jums vienmēr trūka zināšanu, lai šī žēlsirdība būtu iedarbīga. Līdz šim jūs neesat zinājuši pareizo veidu un veidu, kā iedegtu gaismu apmulsušajās vai sirdsapziņas pārmetumu mocītajās būtnēs.

55. Jūs esat piedāvājuši viņiem iespaidīgas ceremonijas un dāvanas, un, lai gan jums izdevās nomierināt savu sirdi, *viņi* neko nesaņēma, jo tas, kas pieder pasaulei, vairs nepieder viņiem un vairs viņus nesaņem. Šīs būtnes meklē garīgu līdzjūtību, mierinājumu, mīlestību, sapratni. Bet kā viņiem piedāvāt garīgu palīdzību? Mans Vārds jums izskaidro arī to, kā izrādīt žēlsirdību tiem, kurus jūs pat neredzat.

56. Ja jūs patiesi vēlaties darīt kaut ko labu saviem garīgajiem brāļiem un māsām un vienlaikus vēlaties atbrīvoties no viņu sliktajām ietekmēm, jums jālūdz par viņiem ar sirsnīgu lūgšanu, kas pilna līdzjūtības un

pacilājošām domām. Ja jūtat, ka viņi kādā veidā izpaužas jūsu cilvēciskajā dzīvē, rādiet viņiem labus piemērus un labas darbus, lai viņi sevī uzņemtu gaismu savai dvēselei. Dodiet viņiem iespēju redzēt, kā jūs dziedināt slimus, kā jūs piedodat tam, kurš jūs aizvainojis, kā jūsu prātā uzplaiksni cēlas idejas, kā no jūsu lūpām skan tikai labi vārdi.

57. Kādi pienākumi, jūsuprāt, jums ir pret viņiem un viņiem pret jums? Kādas parādsaistības jūs esat uzņēmušies viens pret otru? Jūs to nezināt, bet patiesi, Es jums saku: tas nav nejaušs gadījums, ka viņi stājas cilvēkiem ceļā; vienmēr ir iemesls, kāpēc viņi tuvinās saviem cilvēku brāļiem un māsām.

58. Jūsu dvēselei būs ļoti labvēlīgi, ja, ierodoties „Garīgajā ielejā”, jūs tiksiet sagaidīti no viņu puses un saņemsiet pateicības zīmes par žēlsirdību, ko esat izrādījuši *viņiem*. Liels būs jūsu prieks, kad redzēsiet viņus caurvītus ar gaismu. Bet cik sāpīgi būtu, ja jūs sastaptos ar to būtņu leģionu, kuras ir aptumšotas ar apmulsumu, un zinātu, ka tās gaidīja no jums mīlestības darbu, bet jūs to viņām nepiešķirāt. Ja jūs pārdomājat šo atbildību — vai esat gatavi pielietot zināšanas, ko Es jums sniedzu šajā mācībā? Saproties, ka Es šajā mācībā neaicinu jūs kādā veidā materializēt šīs būtnes — gluži pretēji, Es iedvesmoju jūs, kā panākt to garīgo attīstību, rādot viņiem paraugu, kā dzīvot tikumīgi un tīri, un izkļiedēt viņu apmulsumu un tumsību ar savām lūgšanām, kuru domas un idejas viņu izpratnē iedegs gaismu.

59. Jēkabs savā sapnī jums atklāja garīgās kāpņu pastāvēšanu, pa kurām nepārtraukti kāpa un nolaidās būtnes. Kas ir sapratis tās saturu? Kas ir atšifrējis tās noslēpumu? Tur, tajā attēlā, ko redzēja patriarhs, ir ietverta dvēseļu attīstība, garīgo būtņu nepārtraukta reinkarnācija cilvēkos, būtņu atgriešanās un izpirkšana, Dieva saziņa ar cilvēku un saruna no gara uz garu.

60. Jums ir nepieciešams saprast šo vēstījumu, lai jūs varētu pareizi interpretēt pagātnes laiku atklāsmes.

61. Saproties, cik daudz laika periodu dvēselēm ir jāpaiet, lai tās nonāktu pie manu mācību būtības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 288

1. Es nāku pie jūsu sirdīm, jo tās ir Mans svētnīca. Mans Vārds jūs sagatavo dienas darbam, kuru jums jāuzsāk. Šī sagatavošanās ir garīga un saskan ar misiju, kuru jūs veiksiet.

2. Pirmajos laikos, kad tauta jau bija gatava atstāt Ēģipti, savu gūstniecību un pārbaudījumus, lai dotos cauri tuksnesim uz Apsolīto zemi, tā visu paredzēja un sagatavoja. Tā bija sagatavojusi ceļojuma nūju, sandales un ceļojuma somu, lai ceļojumā tai nekas netrūktu.

3. Tāpat arī jums tagad ir jāveic sagatavošanās pasākumi un jāsagatavojas, lai jums „ceļojumā cauri tuksnesim” nekas netrūktu.

4. Bet neaizmirstiet, ka šī tauta ne tikai apgādājās ar pārtiku garajam ceļam, bet arī atcerējās lūgties, nožēlot grēkus, lai attīrītos, un apņēmās vienmēr palikt vienotiem un veidot vienu ģimeni. Ja jūs vēlaties zināt, kāpēc šis tauta, neskatoties uz daudzajiem pārbaudījumiem un likstām, spēja ienākt Apsolītajā zemē, tad Es jums saku, ka tas notika pateicoties tās ticībai, lūgšanām un vienotībai.

5. Šī garīgā sēkla ir jūsu vidū. Kāpēc gan jums neņemt šo piemēru par paraugu, lai sasniegtu jauno mērķi?

6. Jūs ļoti labi zināt, ka jūs sagaida nevis smilšu tuksnesis, bet gan cilvēce. Jūs nemeklēsiet zemi uz zemes virsmas, bet gan Gara dzimteni, kas atrodas aiz cilvēciskā.

7. Patiesi, Es jums saku: „Izraēla” atdzims no jauna, lai būtu kā lāpa cilvēces vidū.

8. Es jūs šobrīd atmodinu, lai jūs saprastu, ka esat mani bērni, ka esat daļa no šīs miera, gaismas un garīguma tautas.

9. Ļaujiet savām sirdīm sajūst visu, kas cilvēci aizkustina vai nomoka. Lūdzieties par mieru visiem, ļaujiet savām domām iedegties citu prātos. Es jau iepriekš svētīju tos, kuri pilda savu uzdevumu – mīlēt savus līdzcilvēkus un kalpot viņiem.

10. Es vēlos, lai jūsu klātbūtne kalpotu miera veidošanai, mierināšanai un tam, lai palīdzētu jūsu līdzcilvēkiem saņemt svētības.

11. Šodien jūs vēl esat skolnieki, saņemot manu mācību, un jūs baidāties no cīņas, redzot, kā ir izplatījusies sāpe, netikums, nabadzība un egoisms. Tajos brīžos, kad jūsu sirdsapziņa prasa no jums garīgo piepildījumu, darbu un rīcību, un jūsu sirds bažīgi jautā: „Ko man darīt, saskaroties ar tik lielu haosu?” — kāpēc tu baidies un kāpēc tu šaubies, tauta? Saproti, kā mans vārds jūs sagatavo, kā dzīve jums nepārtraukti sniedz praktiskas mācības, kā arī to, kā cīņa un pārbaudījumi dod jums absolūti nepieciešamo izturību ikdienas darbam, kas jūs gaida.

12. Es jūs nesūtu veikt misiju, kurai jūs neesat pietiekami sagatavoti. Es turpināšu jūs mācīt, un, kad jūs būsiat stipri, Es jums teikšu: „Uzņemiet krustu un sekojiet maniem pēdām.” Ja līdz tam brīdim jūs varat tikai lūgties, tad lūdzieties par saviem līdzcilvēkiem. Ja jūs protat dziedināt slimus, tad sniedziet viņiem šo mierinājumu. Ja jums ir vēlēšanās uzlabot savu morāli, tad dariet to. Bet dariet kaut ko savas dvēseles labā, kas kalpos par sagatavošanos brīdim, kad jūs dosieties ceļā un uzņemsiet savu krustu.

13. Šodien, kad jūs vēl neesat veltījušies savai garīgajai misijai, bet tomēr jums ir vēlēšanās darīt kaut ko savu tuvāko labā, Es jums iesaku lūgties, lai jūs iepazītu spēku un varu, kas piemīt lūgšanai. Šo gaismu jums jāiegūst, vēl pirms sākas jūsu cīņa.

14. Tas, kurš gūst iedvesmu lūgšanā, ir neuzvarams pārbaudījumos un dara brīnumus saviem līdzcilvēkiem.

15. Es vēlos, lai šis tauta, kas ir rūpīgi mācīta no Manis, spētu praktizēt pilnīgo lūgšanu — to, kas to savieno ar Garīgo valstību, lai vēlāk tā mācītu lūgties saviem līdzcilvēkiem, paskaidrotu un parādītu viņiem visu, ko tā ir ieguvusi savā ceļā.

16. Kāpēc ierobežot savu domu pasauli ar Zemes sfēru, ja jums taču ir atvērta Gaismas pasaule aiz materiālās pasaules? Kāpēc pakļaut dvēseli cilvēciskajai dzīvei, ja jums taču ir pieejama bezgalīga telpa aiz jūsu skatiena un saprāta robežām?

17. Šīs domu un dvēseles pasaules paliek neizmantotas, jo jūs nevēlējāties tām piekļūt, jo neprotāt lūgties.

18. Domāšanas spēja un gars, apvienojoties lūgšanā, cilvēkā rada spēku, kas pārspēj jebkuru *cilvēcisko* spēku.

19. Lūgšanā vājš tiek stiprināts, glēvais piepildās ar drosmi, neziņotājs tiek apgaismots, kautrīgais kļūst brīvs.

20. Ja gars spēj harmoniski sadarboties ar prātu, lai sasniegtu patieso lūgšanu, tas kļūst par neredzamu karavīru, kurš uz laiku attālinās no savas būtības, pārceļas uz citām vietām, atbrīvojas no ķermeņa ietekmes un veltās cīņai, lai darītu labu, novērst ļaunumu un briesmas, kā arī sniegt trūcīgajiem gaismas dzirksteli, balzama pilienu vai miera elpu.

21. Pamatojoties uz visu to, ko Es jums saku, saprotiet, cik daudz jūs ar prātu un garu varat paveikt šīs cilvēces pārņemtā haosa vidū. Jūs atrodaties pasaulē, kurā valda pretrunīgas domas un idejas, kurā plosās kaislības un saduras naida jūtas, kurā domāšanu apmulsina materiālisms un kurā dvēseles apņem tumsība.

22. Tikai tas, kurš ar lūgšanas palīdzību ir iemācījies domāt un garā pacelties Gaismas reģionos, Miera sfērās, spēs ienākt cīņu pasaulē, kurā

atspoguļojas visas cilvēciskās kaislības, nezaudējot, un, gluži pretēji, atstāt kaut ko noderīgu tiem, kam nepieciešama Gara gaisma.

23. Sagatavojieties, mīlie mācekļi, un Es ļaušu jums iekļūt tajā sāpju un postu pasaulē. Tur jūsu dvēselei jānonāk kā Manam vēstnesim un jānes gaisma.

24. Tā kā jūs visu to jau šajā pasaulē varat atzīt un zināt — kāpēc tad gaidīt, līdz nonāksiet garīgajā pasaulē? Negaidiet, līdz dienas un laiki būs pagājuši, neļaujot jūsu dvēselei attīstīties un atbrīvoties. *Dariet savu daļu*, un Es darīšu pārējo.

25. Es esmu Spēks, tādēļ Es varu pārvērst jūsu domas un lūgšanas par kaut ko taustāmu un redzamu jūsu līdzcilvēkiem.

26. Lai rīkotos šādā veidā — vai tad jūs patiesībā savā būtības kodolā neesat miera eņģelis? Un kāda būtu šī tauta, ja tā kopumā ar patiesu saskaņu un brālību gatavotos šai garīgajai cīņai un apvienotos tās labad? Tā būtu armija, kas cīnītos, lai panāktu cilvēces glābšanu.

27. Patiesi, Es jums saku: ja jūs jau būtu vienoti garā, domās un gribā, pietiktu ar jūsu lūgšanu vien, lai apturētu *tās* tautas, kas gatavojas brīdim, kad tās vēlas uzbrukt viena otrai. Jūs izskaustu naidīgumu, kļūtu par šķērslī visiem jūsu līdzcilvēku jaunajiem plāniem, būtu kā neredzams zobens, kas uzvar varenos, un kā spēcīgs vairogs, kas aizsargā vājos. Cilvēce, saskaroties ar šiem acīmredzamajiem augstākas varas pierādījumiem, uz brīdi apstātos, lai pārdomātu, un šīs pārdomas tai ietaupītu daudzus smagus triecienus un pārbaudījumus, kurus tā citādi saņemtu no dabas un tās stihijām.

28. Zinātnes koks tiks satricināts vētrains viesuļa laikā un nometīs savus augļus uz cilvēci. Bet kurš gan ir *atraisījis šo elementu ķēdes*, ja ne cilvēks? Protams, arī pirmie cilvēki iepazīna sāpes, lai atmodinātos realitātē, lai tiktu atmodināti sirdsapziņas gaismā un pielāgotos likumam. Bet šī laika attīstītais, apzinīgais un izglītotais cilvēks — kā viņš uzdrošinās *apgānīt dzīvības koku*?

29. Pirmā cilvēka dzīve bija ietverta tajā līdzībā, kas jums atklāj, kā cilvēks zaudēja nevainības paradīzi, kurā viņš dzīvoja, un kā viņš noraidīja pārdomu un miera pasauli par labu cīņas, darba, attīstības un nopelnu pasaulei. Tas viss notika saskaņā ar to, kam bija jānotiek, atbilstoši Radītāja nodomiem. Šī noraidīšana bija nepieciešama, lai dvēsele atmodinātos saskaņā ar sirdsapziņas balsi, kas ir dievišķā gaisma cilvēka iekšienē, un lai cilvēks sāktu savu ceļu, iegūstot nopelnus un paceldamies no zemākā dzīves līmeņa uz augstāko, ko Radītājs ir paredzējis dvēselei.

30. Tātad ir taisnība, ka viss bija paredzēts laikam, kad cilvēks spertu savu pirmo soli cīņā par dzīvi, savas būtības attīstību un pacelšanos, lai jau

no pirmā brīža, kad viņa ceļā parādījās pirmās vajadzības, viņam būtu pieejama pasaule, daba, dzīvi savā priekšā, savā sasniedzamībā kā skaistu, dzīvinošu un saldu augli, kura saturs tomēr sniegtu viņam bezgalīgi daudz gudrības, mīlestības un taisnīguma mācību.

31. Cik daudz ēnas un cik daudz augļu dzīvības un zinātnes koks ir devis cilvēkam! Kāpēc tad cilvēce šodien, kad tā pastāv pasaulē kā attīstīta cilvēce, šķiet akla un pati izaicina tos elementus, kas tai devuši dzīvību, un ļaunprātīgi izturas pret koku, kas tai nekad nav atteicis gudrības augli? Es jums pateikšu, kāpēc: Tāpēc, ka cilvēks ir pārstājis lūgties, un tā kā viņš vairs nelūdzas, viņš ir aizmirsis visu, kas pieder pie garīgās dvēseles dzīves. Kad viņš tad bija veltījies dzīvei uz Zemes, viņa augstākais mērķis, viņa lielākais centiens bija būt varenam, bagātam, izglītotam, absolūtam valdniekam, un tas viss viņu ir iegrūdis pazudināšanā, jo viņš tiecās pēc pārejošas slavas.

32. Es gan vēlos, lai jums būtu ilgas, lai jūs būtu centīgi, lai jūs sapņotu par to, ka kļūsi lieli, spēcīgi un gudri, bet attiecībā uz gara mūžīgajām vērtībām. Jo, lai sasniegtu šīs vērtības, ir nepieciešamas visas tikumības, piemēram, žēlsirdība, pazemība, piedošana, pacietība, dāsnums, vienā vārdā – mīlestība. Un visas šīs tikumības pacilā, attīra un pilnveido dvēseli. Šajā nožēlojamajā pasaulē, šajā pārejošajā mājvietā cilvēkam — lai būtu liels, varens, bagāts vai izglītoti — bija jābūt egoistiskam, viltīgam, atriebīgam, nežēlīgam, vienaldzīgam, necilvēcīgam un augstprātīgam, un tas viss viņu noveda galējā pretrunā ar to, kas ir patiesība, mīlestība, miers, patiesa gudrība un taisnīgums.

33. Kas notiks, ja cilvēki apzināsies, ka viņu bezgalīgā mīlestība pret pasauli un pielūgsmē pret zemes lietām ir novedusi viņus pie bēdīga neveiksmes? Viņi mēģinās atkal atrast zaudēto ceļu, atklāt tos principus un likumus, no kuriem bija novirzījušies, un šajā centienā viņi radīs doktrīnas, izstrādās noteikumus, radīsies filozofijas, pasaules uzskati un teorijas.

Tas viss būs jaunas un lielas cīņas sākums — tagad vairs neizraisīta ar negodīgu tieksmi pēc zemes varas. Nekādi slepkavīgi ieroči vairs neiznīcinās dzīvības, nesabojās mājvietas vai neliēs cilvēku asinis. Cīņa būs citāda, jo tad lielās reliģiskās kopienas cīnīsies pret jaunajām mācībām un jaunajām reliģijām.

34. Kas uzvarēs šajā cīņā? Neviena reliģija neiznāks no šī strīda kā uzvarētāja, tāpat kā šajā slepkavīgajā karā, ko jūs šodien pārdzīvojat, neviena tauta nepalik uzvarētāja.*

**Lai gan šeit minētajā Otrajā pasaules karā bija tā saucamās uzvarētājvalstis, cīņa par varu uz Zemes turpinājās pēc kara beigām un*

turpinās līdz pat šodienai. Tomēr šajā cīņā galu galā neviena pasaules lielvara nepaliks uzvarētāja.

35. Pār *karu par zemes pārākumu* valdīs mana taisnība, un vēlāk, tajā cīņā par kādas doktrīnas vai reliģijas uzspiešanu, uzvarēs *mana* patiesība.

36. Vienīgā un augstākā patiesība uzliesmos kā zibens gaisma vētrainā naktī, un ikviens ieraudzīs šo dievišķo gaismas zibsnī tur, kur viņš atrodas.

37. Līdz tam laikam tev, tauta, būs laiks virzīties pa ceļiem un atklāties savu līdzcilvēku priekšā kā debesu gaismas vēstnesis, ceļa sagatavotājs un pravielis.

38. Kamēr vieni atbrīvos ceļus no šķēršļiem, citi sēs garīgo sēklu, bet vēl citi cīnīsies, jo manam vēstījumam jāsasniedz zemes robežas.

39. Dažreiz jūsu klātbūtne un jūsu vārdi palielinās cilvēku apmulsumu. Bet, ja šī sēkla reiz ir iesēta, tā agrāk vai vēlāk uzdīgs. Jo — tā kā tai ir dievišķa izcelsme — tā nevar iet bojā kā zemes sēkla, ja to nekopj.

40. Starp jums nedrīkst būt ne „glābēju”, ne tiesnešu. Tomēr caur jums Es varēšu glābt un tiesāt. Jums jāceļo kā sava Tēva kalpiem, kā mācekļiem, un jādodas uz provincēm.

41. Ja jūs patiesi esat pazemīgi un žēlīgi, jūsu darbi, vārdi un domas, neskatoties uz to vienkāršību, aizkustinās to dvēseles, kuri kādā veidā ir pārkāpuši patiesību.

42. Savā ceļā jūs sastapsiet tos, kuri apgalvo, ka pārstāv Mani, bet to nepierāda ar saviem darbiem. Jūs atklāsi nekompetenci zinātniekos, kurus uzskata par izglītotiem. Jūs pārliecināsi par taisnīguma trūkumu tiesnešos un par vareno viltus diženumu. Visu to un vēl daudz ko citu redzēs jūsu acis. Bet tomēr jums nevajadzētu nevienu nosodīt, jo tas nav jūsu uzdevums.

43. Mana žēlsirdība jūs turp aizvedīs, lai jūsu sirds, patiesi aizkustināta no cilvēciskajām ciešanām un vajībām, izstarotu to mīlestību kā balzamu, ko Es esmu ielicis jūsu dvēselē.

44. Ja redzat, ka *citi* jūsu līdzcilvēki māca Kristus vārdu un vārdu, tad neuzskatiet viņus par zemākiem. Jo ir rakstīts, ka mana atgriešanās notiks tad, kad vārds, ko Es jums atnesu „Otrajā laikmetā”, būs izplatījies pa visu zemi. Bet Es jums saku, ka pasaulē joprojām ir vietas, kas šo vēsti vēl nav saņēmušas. Kā gan šodienas dziļi garīgā mācība varētu sasniegt šos tautas, ja tās iepriekš nav saņēmušas dievišķo mīlestības sēklu, ko Glābējs jums deva savos vārdos un asinīs?

45. Mans vēstījums sasniegs visus, un jūs visi nāksiet pie Manis. Esmu sagatavojis visu nākotnes laikiem, un visiem piepildīsies Mana griba, jo Es esmu dvēseļu, pasaules, rasu un tautu Kungs.

46. Garu būtnu pasaule gaida tikai brīdi, lai apdzīvotu šo zemes ieleju. Tās ir gaismas būtnes, kas neatsakās iemiesoties atpalikušo tautu vidū, jo tieši to misija būs atmodināt tos, kas guļ.

47. Kad šie lielie gaismas garu leģioni apdzīvos Zemi, sēti un izklīdēti pēc Tēva gudrības, cilvēki sāks pamanīt savstarpējo tuvināšanos, vēlmi pēc saprašanās, harmonijas un miera. Būs redzams, kā viena tauta apvienojas ar citām tautām, kas ir zīme vispārējai vienotībai, uz kuru visiem maniem bērniem ir jānokļūst.

48. Kas spēs mainīt manus plānus vai likt man cietēt neveiksmi tajā, ko esmu paredzējis? Viss cilvēciskajā sfērā ir ierobežots, tāpēc es jums saku, ka jūs tagad esat nonākuši pie tās robežas, ko esat radījuši, ļaunprātīgi izmantojot brīvās gribas dāvanu.

49. Cilvēka trakulīgā skriešana ir ātri novedusi viņu līdz šim mērķim, un viņš pats sev radīs sodu ar savu darbu augļiem.

50. Kurš no tiem, kas ir Mani dzirdējuši un tādēļ zina Kunga plānus, varēs nonākt satraukumā vai apmulsumā, redzot to, kas ik dienas notiek pasaulē? Un kurš, kas ir Mani dzirdējis, varēs palikt vienaldzīgs, bezdarbīgs vai kluss pasaulē, kurai nepieciešama garīgā orientācija, kas ir tas pats, kas teikt: augstāka morāle?

51. Mana taisnība un mana mīlestība ir spēcīgākas par cilvēku ļaunumu, tāpēc Es jums saku, ka mana griba piepildīsies visiem.

52. Kad starp cilvēkiem iestāsies miers, un cilvēce atkal sapratīs lūgšanas un gavēņa vērtību, jūs zināsi, ka Es esmu dzīvības koks, kura zaros, kas izplešas līdz bezgalībai, jūs varēsiet atpazīt Meistara rokas, kas izplestas tāpat kā uz tā krusta, kur Viņš par jums izlēja Savas asinis un tādējādi iegravēja sirdīs vārdus, kas saka: „Es esmu dzīvība; kas nāk pie Manis, tas nekad „nemirs”.”

53. Es esmu sēkla, no kuras Es radīšu Jauno Izraēlas tautu — tautu, kurai jādod ēna pasaulei un jādāvā tai garīgās dzīves augļi.

54. Jūs joprojām esat ļoti neveikli un bailīgi, jūsu ticība ir vāja un jūsu zināšanas ierobežotas. Par to liecina fakts, ka līdz šim starp jums nav parādījušies patriarhi, kuru tikumība, dedzība manā likumā un labestība dotu dzīvību tautai — tāpat kā tiem taisnīgajiem un godīgajiem vīriem, kuri Izraēlas agrīnajos laikos tai deva veidolu un vārdu. Atcerieties Ābrahamu, vadoni, kuram izdevās no visām cilšu grupām veidot vienu ģimeni — Mozu, kurš ar savu ticību, spēku un mīlestību prata apvienot izraēliešu ciltis vienā tautā.

55. Garīgās redzes dāvana ir izlieta jūsu vidū, un tomēr jūs gandrīz nedzirdat savu praviešu balsi, jo tā vēl ir ļoti vāja un nedroša.

56. Lai Es varētu runāt ar jums šādā veidā un gaidīt no jums darbus, kas varētu palikt kā paraugs nākamajām paaudzēm, Es vispirms esmu jāvis jums iziet attīstības ceļu un šajā procesā esmu nodrošinājis jums līdzekļus, lai jūs varētu attīstīties, nosūtot jūs atkal un atkal uz Zemi, lai jūs gūtu pieredzi, kas ir atziņas gaisma, un lai jūs attīrītos pārbaudījumos, kas nozīmē dvēseles augšupvērsto attīstību.

57. Vai kāds no jums tic, ka viņa pašreizējā dzīve ir pirmā, ko viņš dzīvo uz Zemes? Nē, ļaudis, ja tā būtu, Es nebūtu jūs apmeklējis šajā Trešajā laikmetā.

58. Jūsu pašreizējā dzīve ir vēl viens no ceļiem uz dvēseles attīstību, ko jūs esat mērojuši šajā pasaulē. Es piedodu jūsu šaubas, jo tās neizriet no gara, bet gan no „miesas”.

59. Jūs varat būt visnabadzīgākie starp cilvēci, jūs varat tikt uzskatīti par neizglītotiem un neziņotājiem, jūsu darbs līdz šim varbūt nav bijis nozīmīgs, jūsu dievbijība varbūt ir kaut kas neskaidrs. Bet tagad, garīgi jūs novērtējis, Es jums atkal saku, ka Man bija iemesls izvēlēties jūs Manai vēstij un Manām atklāsmēm.

60. Ar mana Vārda kaldi es veidoju jūsu dvēseli, jūsu sirdi un jūsu prātu, vienlaikus dodot jums pietiekamas zināšanas, lai jūsu pašlāvība uz sevi kļūtu liela, jo jūs zināt, kas jūs esat, no kurienes cēlušies, kāpēc esat sūtīti uz šo pasauli un kāds ir jūsu mērķis.

61. Es esmu runājis ar jums par zināšanām un pašlāvību, lai jūs virzītos uz pareizo mērķi, kas ir tas, ko jums rāda jūsu sirdsapziņa. Jo tikpat maz, cik jums nevajadzētu uzskatīt sevi par mazvērtīgiem, sajaucot pazemību ar pašlāvības trūkumu uz sevi, tikpat maz jums nevajadzētu uzskatīt sevi par pārākiem par citiem. Jo iedomība, augstprātība un lepnums nav raksturīgi gaismas dvēselēm, bet gan tām dvēselēm, kuras ir apžilbinājusi gaisma.

62. Tātad jūs tagad zināt, ka esat „ceļotāji” un ka šajā brīdī jums ir dota laime saņemt manu vēstījumu un būt par manas atklāsmes nesējiem, pārraidītājiem un balss nesējiem.

63. Jums nevar rasties nekāda nedrošība vai šaubas par jūsu garīgo misiju. Viss ir pateikts, viss ir izveidots kā ceļš, kas pilns ar skaidrību. Jums atliek vienīgi stiprināties lūgšanā un manu mācību ievērošanā, lai jūs pilnībā uzsāktu ceļu, ko ir mērojuši patriarhi, tautas vadītāji, pravieši, mācekļi, apustuļi un patiesie Dieva liecinieki.

64. No visiem zemes nostūriem Es ļaušu ierasties šīs garīgās tautas bērniem. Jo Es jums atkārtoju, ka šī tauta nav ne rase, ne arī cilvēciskas izcelsmes. Tā ir garīgā leģiona, kuras skaits pastāvīgi atjaunojas, lai pasaulē vienmēr būtu tādi, kas no gara uz garu saņem Manu iedvesmu.

65. Fiziski jūs nespēsiet atklāt, kuri pieder šai tautai. Jūs tos varēsiet atpazīt tikai pēc viņu garīguma un viņu dāvanu un spēju izpausmes.

66. Kāda ir šīs tautas, Kunga sūtņu, galvenā misija? Atbrīvot cilvēci no jebkādas verdzības, vai tā būtu dvēseles vai domāšanas verdzība; atgādināt tai par Likumu, atgādināt par dievišķajiem solījumiem; brīdināt to par tās novirzēm, pamudināt uz labo, vest to uz „Apsolīto zemi”, kas ir mīlestības, gudrības un miera valstība, kurā ieradīsies visas būtnes, visas tautas un visas pasaules, lai veidotu vienu ģimeni: Dieva ģimeni.

Miers ar jums!

Mācība Nr. 289

1. Cilvēce: cik maz tu no savas puses dari, lai dzīvotu mierā!
2. Es varu jums teikt, ka lielākajai daļai cilvēku ir kāda reliģija un ka, lai gan visi māca brālību, neviens nedzīvo saskaņā ar saņemto mācību, neviens neievēro likumus, baušļus un principus, kas ierakstīti viņu sirdsapziņā.
Daži, lai nepakļautos kādam reliģiskam ticības apliecinājumam, ir atstājuši savas domas brīvībā un ir uzskatījuši, ka atrodas ārpus baušļiem un likumiem. Bet tā nevar būt; jo, pateicoties saviem novērojumiem, zinātnēm un definīcijām, viņi ir atklājuši, ka visā un visur atklājas spēks, harmonija, likums un gudra, taisnīga un mīloša mācība, no kuras neviens nevar izvairīties.
3. Pēc tam, kad cilvēce tik daudzus gadsimtus ir dzīvojusi nesaskaņā, pēc visām tām sāpīgajām un rūgtām pieredzēm, ko tā ir guvusi, tā spēj saprast, ka vienotība starp tautām, harmonija starp visiem cilvēkiem nevar balstīties uz materiālām interesēm, ne arī uz zemes vērtībām. Galu galā tā sapratīs, ka tikai augstā dvēsele var būt stingrs pamats, neapgājama klints, uz kuras balstās cilvēku miers.
4. Ja visas tautas tā vai citādi strīdas, karo un nosoda viena otru, tas nozīmē, ka neviena no tām neievēro to, ko Dievs un Viņa likums tām ir mācījis, un tādēļ tās ir tālu no patiesības.
5. Patiesība ir cieņa pret visu, jo viss ir svēts, ir mīlestība, ir harmonija, ir žēlsirdība, ir likums, kas valda pār sirdsapziņu.
6. Lai pilnveidotu dvēseli, ir nepieciešams pārsniegt vienkāršos cilvēciskos pienākumus un pat reliģiskos pienākumus, nonākt pie avota, no kura visi dzer, un skatīties patiesībai acīs.
7. Kas spēj sasniegt kalna virsotni un ieraudzīt to krāšņumu, tas, nokāpjot lejā, lai turpinātu dzīvot kopā ar saviem līdzcilvēkiem, savos spriedumos neizbēgami kļūs iecietīgāks, saprotošāks un žēlīgāks. Tas ir elements, kas spēj visus saskaņot un apvienot.
8. Padomājiet, un jūs sapratīsiet, ka saskaņa, kas jums nepieciešama, ir garīga, un jūs to sasniegsiet, ja pacelsieties pāri savām kaislībām un uzstājībai.
9. Kā jūs varat radīt mieru, ja katrs sludina savu viedokli kā vienīgo patieso un vienlaikus cīnās pret citu viedokļiem kā pret nepareiziem?
10. Fanātisms ir tumsība, aklums, neziņa, un tā augļi nekad nevar būt gaiši.
11. Jūs tuvojaties lielajam pārbaudījumam, caur kuru jūs visi atmodīsieties realitātē.

12. Jūsu sirdis Man jautā, kāpēc Es bieži runāju par lieliem pārbaudījumiem un notikumiem, un Es jums saku, ka jums priekšā ir ciešanu laiks un ka labāk ir būt brīdinātiem, modriem un lūgties, nekā gulēt savā letarģijā.

13. Daži nekad nav apmierināti ar to, ko Es saku. Kad Es savos vārdos jums rādu miera un labklājības laikus, kas pieder nākotnei, jūs uzskatāt, ka manu pravietojumu piepildīšanās ir neiespējama, un, kad Es jums runāju par pārbaudījumu un ciešanu laikiem, jūs uzskatāt, ka tās ir vienkārši draudi, lai ar bailēm pamudinātu jūs pildīt savu uzdevumu.

14. Tie, kas tā uztver Manu vārdu, pieder pie tiem, kuri dreifē šaubu jūrā. Jo tas, kurš tic šim vēstījumam, vienmēr to pēta ar cēlu nolūku gūt no tā kaut ko noderīgu.

15. Mācekļi: Otrajā laikmetā pietika ar trim gadiem, lai nodotu cilvēci Manu vēstījumu, un — kā jūs visi zināt — beigās Es to apstiprināju ar Savu upurējošo nāvi. Patiesi, Es jums saku, šī upurējošā nāve nebija upuris Tēvam — jo Viņam nav vajadzīgs asins upuris —, bet gan cilvēcei, jo tai ļoti labi bija vajadzīgs tik liela mēroga mīlestības apliecinājums.

16. Es jūs mācīju mīlēt cits citu, bet ne tikai kā cilvēkus, bet arī ar mūžīgu mīlestību kā garīgās dvēseles. Es atnācu, lai jums izveidotu ceļu, kas ved no šīs pasaules uz Garīgo Valstību, kura jums šķita atrodamies aiz bieza noslēpuma plīvura. Mana mācība no pirmā līdz pēdējam vārdam bija sagatavošanās, ko Es jums devu laikam, kad Es atnāktu Garā, kā Es jums to paziņoju, lai atkal atvērtu slepeno dārgumu krātuvi, atvērtu aizzīmogoto grāmatu un ļautu jums ienākt garīgās zināšanas gaismā.

17. Dvēseles dzīve, kas pastāv ārpus jūsu materiālās pasaules, nevarēja un nedrīkstēja būt noslēpums cilvēkam. Tā kā Tēvs redzēja jūsu alkas pēc zināšanām, Viņš sāka savu mācību, izmantojot atklāsmes un iedvesmas dāvanu, un atklājās bezgalīgi daudzās formās. Taču šī mācība sākās jau kopš pirmā cilvēka pastāvēšanas un nav apstājusies līdz pat šai dienai.

18. Ja jūs domājat, ka Es jums tikai tagad esmu atklājis kaut ko par garīgo dzīvi, jūs kļūdaties; jo Es jums vēlreiz saku: dievišķā mācība sākās, kad piedzima pirmais cilvēks, un Es nepārspīlēju, sakot, ka mana mācība sākās ar garu radīšanu, vēl pirms pasaules radīšanas.

19. Vai jūs domājat, ka agrāko mācību mērķis bija atklāt jums cilvēciskas zināšanas? Tam jums tika dota zinātnes dāvana. Vai arī jūs domājat, ka pirmā laikmeta baušļi un mācība, ko Es jums atnesu Otrajā laikmetā, kalpoja tikai tam, lai iemācītu jums dzīvot šajā pasaulē? Meklējiet šo atklāsmju būtību, un jūs atklāsiet, ka to mērķis bija parādīt jums ceļu, kas ved uz mūžīgo dzīvi, uz dvēseles nemirstību.

20. Par spiritismu Es esmu nosaucis atklāsmi, kas jums stāsta par Gara dzīvi, kas jūs māca tieši sazināties ar savu Tēvu un kas jūs pacēla pāri materiālajai dzīvei.

21. Patiesi, Es jums saku: spiritisms nav nekas jauns, un tas nepiederas tikai šim laikmetam, bet gan ir atklāsme, kas saskaņā ar cilvēces garīgo attīstību ir atklājusies arvien vairāk.

22. Tā kā mācība, ko Es jums sniedzu, ir spiritisms, kas jūs māca pilnīgu mīlestību pret Dievu un saviem tuvākajiem un aicina jūs uz ceļu, kas ved uz pilnību, tad spiritisms bija arī tas, ko jums mācīja Dieva likums „Pirmajā laikmetā” un Kristus vārds „Otrajā laikmetā”.

23. Šī atklāsme jums šķita jauna, jo Es esmu jums nesis mācības, kuras jūs nezinājāt. Jūs esat jutušies apžilbināti no tik lielas gudrības. Taču tas ir saistīts ar to, ka jūs tuvojaties laiku pilnībai, kurā cilvēka dvēsele iegūs savu atbrīvošanos, pacelšanos un varu pār matēriju.

24. Tāpēc neviens lai nesaka, ka garīgā dzīve bijusi noslēpums, pirms Es ierados šajā Trešajā laikmetā, lai to izskaidrotu ar savām jaunajām atklāsmēm. Es jums atkārtoju, ka laika gaitā jums ir sniegti daudzi mācījumi, pat ja jūs tos nespējāt saprast.

25. Tikai tagad cilvēki sāk interesēties par to, lai atklātu un atšifrētu visu, kas ietverts pagātnes laiku atklāsmēs, lai tās salīdzinātu ar tagadnes notikumiem.

26. Mācekļi, tagad jūs zināt, ka, sakot „spiritisms”, jūs runājat par garīgo atklāsmi, ko jums laika gaitā ir devis jūsu Dievs.

27. Pilnīgi klusi, kā ielauzējs, Es esmu ienācis pie jums un pārsteidzis jūs miegā.

28. Visos laikos, ierodoties, Esmu atradis cilvēci guļam. Tikai daži sirdis, kā vājas gaismas, ir bijušas nomodā un gaidījušas Mani.

29. Ļaudis, pietiek, ja jūs nedaudz padomājat par savu pagātni, lai gūtu pieredzes augļus. Pēc tam jums jāraugās, lai atkal neiekrīstu kļūdās un pārkāpumos.

30. Ja Es jums jautātu, kas noticis ar to lapu, ko Es Otrajā laikmetā aprakstīju ar Savām asinīm, jums būtu jāklusē, jo jūsu sirdsapziņa jums teiktu, ka jūs nekad neesat dzīvojuši saskaņā ar to mācību, ko mācīja Jēzus — ka jūs esat jāvuši vējiem aizpūst Viņa vārdus kā no dzīvības koka nokritušas lapas, tā vietā, lai jūsu sirds tos savāktu.

31. Patiesi, Es jums saku: jūs jau esat ienākuši tajā laikmetā, ko Es jums paziņoju kā „pēdējos laikus”. To raksturoja tiesa, atlīdzināšana un atjaunošana.

32. Caur senāko laiku praviešu mutēm Es jums esmu paziņojis par šo laikmetu, un caur šo balsu nesēju, manu Vārda jauno praviešu, lūpām Es esmu runājis ar jums un piepildījis daudzus no šiem pareģojumiem.

33. Mans vārds ir tik skaidrs, ka jūs jau esat tuvu tam, lai Mani saprastu. Jūsu sirdsapziņa, kas agrāk netika uzklausīta, šodien aptver visu jūsu būtību un spēj valdīt pār miesas tieksmēm.

34. Mana jaunā apustuļu saime iekāps glābšanas laivā, no kuras tā izstieps rokas, lai glābtu tos, kas cietuši kuģa avāriju cilvēcisko kaislību jūrā.

35. Es esmu jūs izvēlējis, lai pakāpeniski veidotu Manu tautu, bet ir nodomi, kurus jūs pagaidām vēl nevarat saprast. Es jums tikai saku, ka jūsu dvēselē pastāv gaisma, kas ļauj jums starp tik daudzajiem ceļiem atklāt patieso. Tādēļ Gaismas bērniem ir atbildība pret cilvēci.

Saprotiet, kāpēc katrā mācībā Es aicinu jūs attīstīties uz augšu, uzkāpt kalna virsotnē. Jo tikai tad, kad sasniegsiet šo augstumu, jūs spēsiet redzēt to, kas notiek pasaulē, dzirdēsiet cilvēces nepārtraukto sērošanu un sajūtīsiet tās neizmērojamo ciešanu.

36. Kas nejūt sava tuvākā sāpes, tas nevar tās mīkstināt, mācekļi. Tāpēc Es vēlos, lai jūs savās lūgšanās domātu par saviem tuvākajiem. Jo tie ir brīži, kad jūsu dvēsele var nosusināt daudzas asaras un panākt, ka sirds atmodas līdzjūtībai, sapratnei, žēlsirdībai un maigumam.

37. Manai tautai ir vajadzīga pacelšanās, jo tā joprojām neuzņem cilvēces sāpes kā savējās. Tā gan raud, bet raud par sevi pašu, par savām grūtībām, par savām bēdām.

38. Kāpēc jūs paliekat vienaldzīgi pret Maniem vārdiem? Vai Es jums piedāvāju kādu nezināmu valstību? Saprotiet, ka tā valstība, par kuru Es šodien runāju, ir tā pati, ko Es jums apsolīju Otrajā laikmetā.

39. Apdomājiet, ka šie ir pēdējie mācījumi, ko jūs dzirdat, un kurus jums jāglabā savas sirds dziļumos, lai arī pēc šīs atklāsmes laika jūs turpinātu dzirdēt mana vārda skaisto skanējumu un saglabātu tā jēgu.

40. Ja Es uz brīdi atvilktu plīvuru, kas traucē jūsu prātam atzīt jūsu pagātni — patiesi, Es jums saku, jūs nometātos ceļos Manā klātbūtnē, nomākti no nožēlas par savu nepateicību, nepaklausību, neuzticību un trūkstošo ticību Manam darbam. Bet nopelns slēpjas intuīcijas attīstīšanā, sirdsapziņas klausīšanās, tās būtības atklāšanā, kas dzīvo jūsos un ko jūs saucat par „dvēseli”.

41. Kad jūs būsiat atbrīvojušies no ķermeņa, jūs dzīvosiet „Garīgajā ielejā”. Tas plīvurs, kas jums traucēja ieskatīties pagātnē, nokritīs no jūsu acīm, un jūs visu redzēsiet ar neaptumšotu skaidrību, atcerēsieties visu un sapratīsiet visu. Bet Es jums vēlreiz saku, ka jūsu dvēseles nopelns ir ticēt, negaidot, neredzot un nepieskaroties, lai varētu ticēt.

42. Pārdomājiet, uztveriet šos vārdus garīgi, jo tajos jūs atradīsiet atklātu manu neizbēgamo, bet vienmēr mīlošo taisnīgumu.

43. Es esmu gans, kurš savam ganāmpulkam dod brīvību, taču tikai līdz noteiktām robežām, un kurš neļauj savām aitām pārlēkt aizsargapli, aiz kura slēpjas sāpes.

44. Es jūs uzturu, sargāju un ļauju jums atgriezties aitu aplokā.

45. Jums ir bijusi viena iespēja pēc otras, un tajās jūs varat atpazīt manu bezgalīgo mīlestību pret jums; jo Es esmu jūs apdāvinājis un jūsu būtībai devis iespēju labot kļūdas, attīrīt un pilnveidot savu dvēseli, nevis sodīt jūs vai mūžīgi pazudināt, kā jūs agrāk bijāt pieraduši domāt.

46. Kurš, kas pazīst šos mācības un tic, ka tās ir patiesas, uzdrošinātos pagriezt muguru savam uzdevumam uz Zemes, lai gan zina, ka tādējādi viņš savai dvēselei izraisa vēl smagāku izpirkšanu? Jo, lai gan ir taisnība, ka mana taisnīgums jums piedāvā jaunas iespējas, lai izskaustu traipus un labotu kļūdas, ir taisnība arī tas, ka ar katru iespēju pārbaudījumu skaits palielinās un ka grūtības un ciešanas katru reizi kļūst intensīvākas, tāpat kā izdarītās kļūdas kļuva smagākas.

47. Jūsu *pienākums* — nevajadzētu runāt par sodu — būs atjaunot, atdzīvināt, labot un izlīdzināt līdz pēdējam parādam. Neviena — ne jūsu Debesu Tēvs, ne jūsu brāļi un māsas uz Zemes vai „Garīgajā ielejā” — nedarīs to, ko jums pašiem ir jādara, lai gan Es jums saku, ka Es vienmēr atbildēšu uz jūsu aicinājumu. Ja jūs jutīsieties vientuļi un pamesti, jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni, un Garīgā pasaule vienmēr nāks, lai atbalstītu jūs jūsu krusta nastas nesšanā.

48. Mans Dievišķais Stariņš kļūst par Vārdu jūsu vidū, taču tā gaisma izplatās visā Visumā.

49. Atpūties, cilvēce, Es tev esmu piešķīris atpūtas dienu ik pēc septiņām dienām, lai tu lūgtu un gūtu spēku, pārdomājot Manu likumu.

50. Es esmu šeit un apmeklēju jūs visus, nešķirojot jūs pēc reliģijām. Es esmu ķermeņu un dvēseļu Dievišķais Ārsts. Es apmeklēju slimos, lai ielietu viņos savu mierinājumu.

51. Mana balss nāk pār visu cilvēci, lai gan Es jums patiesi saku, ka tikai nedaudzi spēj to dzirdēt.

52. Tā ir mana mācība, kas jums liek sagatavoties, lai bezgalībā, sazinoties no gara uz garu, dzirdētu Kunga balsi.

53. Tauta, kas dzird manu vārdu cilvēciskā izpausmē: zini, ka tieši tev ir jānes šis vēstījums visai pasaulei un jānodrošina, lai cilvēki salauztu fanātisma un materialisma važas, kas viņiem ir traucējušas pacelties un ieraudzīt manu gaismu. Nav nozīmes tam, ka, jums sasniedzot savus līdzcilvēkus, mana atklāsme caur cilvēka saprātu jau būs beigusies. Mana

būtība — pārvērsta gudrības vārdos un dziedinošā balzamā — plūdīs no jūsu sirdīm kā labākais liecības par manu patiesību.

54. Jūsu uzdevums būs mācīt, sagatavot ceļus uz garīgumu, nodibinot jūsu līdzcilvēkiem saikni ar Mūžīgo Dzīvību un tādējādi tuvinot viņus patiesībai.

55. Mācekļi, iemācieties pacelties, lai vēlāk jūs varētu mācīt, ko nozīmē atbrīvoties no materializācijas, liekā un nevajadzīgā — lai jūs parādītu, kā šķērsot tumsas blīvos miglas slāņus un atrast Dievišķo Gaismu, kas ir dvēseles barība un dzīvība.

56. Šajā pacelšanās slēpjas cīņa, kas jums ir paziņota kā „lielā kauja”, kurā piedalīsieties jūs visi — arī vājie, neziņotāji un „mirušie”. Jo no šī pārbaudījuma jūs visi iznāksiet apgaismoti un attīrīti.

57. Mana Valstība tuvojas, bet Es gribu valdīt pār dzīvajiem, nevis pār mirušajiem. Es gribu, lai Mani mīl, saprot un paklausa, kā tas pienākas patiesam karalim.

58. Tagad cīņa ir pilnībā uzliesmojusi. Cilvēki ir neuzticējušies manai varai un manai taisnībai, nepārtraukti viņi ir gribējuši salīdzināt savus ieročus ar manējiem, un Es esmu pieņēmis viņu neuzticību, jo Es viņus mīlu. Man jācīnās pret viņu grēku, lai to uzvarētu. Jo, uzvarot to, Es būšu viņus izglābis no viņu apmaldības.

59. Šajā cīņā kritīs elki, domas nonāks apmulsumā, ķermeņi tiks nospiesti, tāpat kā palmas tiek nospiestas vētrains viesuļa laikā. Bet beigās dvēsele izklūs no tā attīrīta un pilna gaismas. Tā nemirs. Nav iespējams, ka tā mirtu šajā cīņā. Jo Es jums esmu teicis, ka Es esmu dzīvība, ka Es esmu dzīvo, nevis mirušo Tēvs un Dievs.

60. Cilvēka glābšanai paliks atvērtas tikai vienas durvis: garīguma durvis. Kas vēlas glābties, tam būs jāatsakās no savas augstprātības, savas viltus diženuma, savām zemiskajām kaislībām, savas savtības.

61. Ļoti rūgts būs kauss, ko cilvēkiem nāksies dzert lielajā kaujā. Tomēr Es jums saku: laimīgi tie, kas dzers no šī kausa un pēc tam kā attīrīti atstās zemi. Jo, kad viņi atgriezīsies šajā pasaulē citos ķermeņos, viņu vēstījums būs caurvīts ar gaismu, mieru un gudrību.

62. Ļoti liels ir sūdzību kliedziens, ko dzird no šīs planētas iedzīvotājiem. Apspiestie un tie, kas sapņo par mieru, gaida, ka no tiem, kurus sauc par varenajiem, izstaros šīs harmonijas un brīvības gaismas. Tāpēc Es jums saku, ka tām sirdīm, kas dzīvo gaidās, labāk ir pacelties lūgšanā pie Manis, jo tikai Es vienīgais varu dāvēt brīvību un mieru. Es jums vēlreiz saku, ka, kamēr cilvēki nepazīst sava likteņa izcelsmi, jēgu un mērķi, vai, ja viņi to zina, bet netic tai patiesībai, ko nes sevī, viņi nevarēs iegūt mieru, jo nespēs mīlēt viens otru kā patiesi brāļi un māsas Dievā.

63. Šīs laikmetā cilvēce ir cieta, ļoti cieta, arvien mazāk uzņēmīga pret garīgo. Klausieties manā vārdā, tas ir kā kalts, kas pacietīgi apstrādā jūsu sirdis. Taču, lai gan jūs to dzirdat tik bieži — redziet, cik neuzņēmīgi jūs esat! Es turpināšu to darīt, līdz būšu izteicis pēdējo vārdu, ko satur šis vēstījums, lai jūs, kad Es vairs nerunāšu ar jums, visā, ko jums atklāja Mans vārds, varētu atrast patiesu un pilnīgu mācību.

64. Dzeriet no šī avota, ak, tauta, jo Es esmu izmantojis jūs kā sēklu, lai no jums izaugtu paaudzes, kas Mēni mīl.

65. Patiesi, Es jums saku, arī garīgums tiks mantots, tāpēc jums jācenšas iemācīt saviem bērniem sirds tīrību un atsaucību pret garīgo. Viņi jums par to pateiksies, jo jūs esat izrādījuši žēlsirdību, dāvinot viņiem ķermeni, kas ir brīvs no kaislībām, ar skaidru prātu, jūtīgu sirdi un dvēseli, kas ir modra uz savas sirdsapziņas aicinājumu.

66. Jūs visi esat aicināti veidot daļu no Dieva tautas. Ir meli, ka vieni ir šīs tautas bērni, bet citi — nē. Jums visiem ir viens avots: Dievs. Es aicinu jūs visus veidot daļu no Viņa pulkiem, es gribu redzēt jūs visus to rindās. Mana tauta ir Gaismas bērns, Miera apustulis, manas gudrības mantinieks. Tās vidū ir vieta visiem maniem bērniem.

67. Mācekļi, neatslābstiet Mani klausīties, lai brīdī, kad Es atvadīšos, jums nebūtu žēl, ka neesat ieklausījušies Manā aicinājumā.

68. Es vēlos, lai šī stunda jūs sastaptu lūgšanā, pilnus dedzības, mīlestības un pateicības. Tādējādi, šajā garīguma, dievbijības un sapratnes gaisotnē jūs nevēlēšieties kavēt, ka mana vēstījuma nodošana jums beidzas, un pateiksieties savam Tēvam par mācībām, ko Viņš jums devis.

69. Mana balss atskanēs jūsu garā un liks jums izjust dziļu skumju. Bet tā nebūs mirušā balss, kas runā uz jums, bet Tēva balss, kurš jūs sūta pildīt grūtu uzdevumu un kurš gaida jūsu atgriešanos, lai jūs mīloši apskāvētu. Es jums to visu saku, lai jūsu sirdīs nebūtu skumjas, kad mans vārds beigsies.

Atcerieties, ka visi tie, kas Otrajā laikmetā sēroja par Meistara nāvi, drīz tika pārsteigti, redzot Viņu slavas pilnu, pilnu dzīvības un gaismas, uzkāpjot debesīs, jo Viņa dzimtene nebija starp mirušajiem.

70. Manas atklāsmes pēdējā dienā es ļaušu jums raudāt tikai tad, ja jūsu asaras būs nožēlas asaras par izšķērdēto laiku un neizmantotajām mācībām.

71. Kurš no tiem, kas Trešajā laikmetā ir dzirdējuši Manu Vārdu, nezina, ka 1950. gada pēdējā diena ir Tēva gribas noteiktais laiks šīs atklāsmes beigām? Nevienš. Jo visās šajās pulcēšanās vietās un neskaitāmās formās Es esmu jums to darījis zināmu.

72. Ne tādēļ, ka Dievišķais un Garīgais būtu pakļauts zemes laikam, ne arī tādēļ, ka jūsu dvēseles attīstību varētu izmērīt ar pulksteni vai

kalendāru. Tas notiek tāpēc, ka, kamēr jūs esat miesā un esat pārāk mazi, lai izjustu garīgā laika posma beigām vai jaunas ēras sākumu, man garīgais līdz noteiktām robežām ir jāpadara cilvēciski un zemiski saprotams, lai jūs to varētu uztvert.

73. Tagad Es jums jautāju, mācekļi: vai jūs vēlaties pēc Manas aiziešanas garīgi un intensīvi sajust Manu klātbūtni? Nosacījums tam būs tas, ka jūs esat brālīgi vienoti. Ja tā nebūs, jūs nespēsiet sajust Manu klātbūtni, nedz arī izbaudīt spēku, kas izplūst no šīs garīgās sajūtas.

74. Vai jūs vēlaties garīgi saņemt atbildi uz visu, ko šajā laikā nespējāt saprast? Esiet garīgi noskaņoti, un jūs varēsiet dzirdēt manu atbildi.

75. Nāks brīži, kad jūs jutīsieties pamesti un klusumā. Tas notiks, lai jūs lūgšanā paceltos pie Manis. Bet būs brīži, kad jums šķitīs, ka neesat Mani atraduši. Tomēr — ja jūs vēl neizjūtat Manas Gara klātbūtni, pacietieties, nebaidieties, jo tas ir pārbaudījums jūsu ticībai un jūsu garīgumam. Palieciet neatlaidīgi, jo visnegaidītākajā brīdī Es atnākšu, mirdzošs kā gaismas stars, lai apmetos jūsu prātā un sirdī un teiktu jums: „Esiet svētīti, jo jūs esat paļāvušies uz to, ka Meistars nevar atstāt nevienu aicinājumu neuzklausītu.”

76. Drosme, ticība un pacietība būs tikumi, kas vienmēr jābūt jumsī. Jo tuvojas pasaules uzskatu cīņas laiks, ticības pārlicību karš un garīgā kauja, un labāk ir, ja jūs esat kļuvuši stipri, rīkojoties un gūstot pieredzi, nevis tikai pateicoties manas mācības zināšanām.

77. Tauta: Mana mācība tagad ir beigusies. Palieciet vēl dažus mirkļus „Garīgajā ielejā” un no turienes sūtiet savas domas visām zemes tautām, kur jūsu līdzcilvēki cīnās, cieš un arī gaida glābšanu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 290

1. Dievs ir gaisma, mīlestība, taisnīgums. Ikviens, kurš savā dzīvē atklāj šīs īpašības, pārstāvēs un godinās savu Kungu.

2. Jums visiem, sākot no vismazākajiem un nenozīmīgākajiem līdz pat visaugstākajiem, ir jāzina, kas ir taisnīgums, mīlestība un gudrība. Jums visiem ir jāsaprot, ka Dievišķais likums ir nemainīgs, lai jūs to mīlētu un nelūgtu, lai Es mainītu jūsu likteni.

3. Ziniet: ja jūsu Tēvs, Radītājs, nekad nemaina nevienu no saviem likumiem, tad jums nav ne mazākās tiesības to darīt.

4. Jūsu dvēsele ir laimīga, jo tagad tā ir spējusi attīstīties. Jo katru reizi, kad tā nāk uz Zemi, lai iemiesotos, tā līdz nes zināšanas no iepriekšējām dzīvēm, un gaisma, ko tā saņem Garīgajā ielejā, ir pieredze, ir bāka, kas apgaismo tās attīstības ceļu.

5. Dzīves izpratne ir patiesā zinātne, tā ir dvēseles mūžīgā gaisma, un visa šī pieredze kopumā ir zināšanas, kuras jūs pamazām apgūstat.

6. Beigās vienīgais dārgums, ko dvēsele saglabā, būs dzīves cīņā iegūtās zināšanas. Tāpēc Es jums saku, ka šo gaismu, kas ir jūsu mantojums, nedrīkstat izšķiest bezjēdzīgos darbos, bet drīkstat izmantot tikai labos, cēlos un godīgos darbos. Piemēru tam, ko es jums stāstu, varat atrast pasaules naudā, kas — pareizi izmantota — ir svētība, bet, ja to izšķērdē, rada tikai ļaunumu.

7. Jums arī jāiemācās nezaudēt cerību, ja attīrīšanās laiks rit lēni. Jo tieši tad daudzas dvēseles tikumības tiek pārbaudītas sirdī, un tad cilvēks sevī var atklāt patieso lūgšanu — to, kas notiek no gara uz garu, klusējot, mierā. Tad jūs varat dzirdēt savas iekšējās būtības balsi — to garīgo dvēseli, kuru, lai gan tā ir jūsu pašu, jūs nepazīstat.

Man no šīs tautas jāveido armija un daudzus no jums jāpadara par vadītājiem — bet ne vadītājiem zemes varas izpratnē, ne brāļu slepkavojošam karam, bet kā karavīriem, lai izlauztu ceļu Gaismai, lai uzvarētu ar mieru un pārliecību, lai iznīcinātu, jā, bet lai iznīcinātu ļauno un uzceltu labo.

8. Jūs savās sirdīs sakāt: „Dievs ir taisnība.” Tad Es jums jautāju: ja jūs saprotat, ka Dievs ir pilnīga taisnība un gudrība — kāpēc tad jūs dažreiz pieprasāt, lai Dievišķie likumi tiktu mainīti?

9. Jūs spriedat virspusēji, it kā būtu bērni, un neņemiet vērā, ka pārbaudījumi, kas jums mocī, ir *jūsu pašu* darbs. Tāpēc, kad tie izliecas pār jums, jūs vēlaties, lai tie no jums atkāptos, lai liktenis tiktu mainīts, lai jums nevajadzētu ciest, lai vairs nebūtu jādzert ciešanu kauss.

Iemesls tam ir tas, ka ar savu garīgo skatienu jūs nespējat iekļūt realitātē, lai saprastu, ka visu, ko jūs pļaujat, esat sējuši paši un ka katru ciešanu esat izpelnījuši paši.

10. Nē, jūs nekad neesat sapratuši, kā iekļūt patiesībā, un tādēļ, kad sāpes iespiežas jūsu sirdīs, jūs uzskatāt sevi par dievišķas netaisnības upuriem. Bet Es jums saku, ka Dievā nevar pastāvēt ne mazākā netaisnība.

11. Dieva mīlestība ir nemainīga, neizmaināma un mūžīga. Tāpēc ikviens, kurš tic, ka Dievišķo Garu var pārņemt dusmas, niknums un dusmība, pakļaujas lielai kļūdai. Šādas vājības ir iedomājamās tikai cilvēciskajās būtnēs, ja tām trūkst dvēseles brieduma un spējas valdīt pār kaislībām.

12. Reizēm jūs Man sakāt: „Kungs, kāpēc mums jāmaksā par darbiem, kas nav mūsu pašu darbi, un kāpēc mums jānovāc rūgtie augļi, ko citi ir izaudzējuši?” — Uz to Es jums atbildu, ka jūs neko no tā nesaprotat, jo nezināt, kas jūs bijāt agrāk un kādi bija jūsu darbi.

13. Cik ļoti ir sagrozījuši manas taisnīguma patiesību tie, kas sludina mācību, kas pilna ar bailēm, sodiem un neziņu! Bet vai jūs zināt iemeslu šādai rīcībai? Tāpēc, ka viņiem ir vajadzīga vara pār citiem, tāpēc, ka viņi nepazīst pazemību un tā vietā ir pietiekami iedomīgi, lai sevi dēvētu par patiesības īpašniekiem un izredzētajiem, kas stāv pāri citiem.

14. Viņi sludina neziņu un iebiedē, lai nezaudētu savu privilēģēto stāvokli.

15. Tikai mana gaisma un mans žēlsirdīgums spēs glābt lielās cilvēku masas no pazudināšanas un tumsas, uz kuru tās tiek vadītas.

16. Es nosodu tos, kuri sludina aklu ticību, ticību bez izpratnes, ticību, kas iegūta, balstoties uz bailēm un aizspriedumiem.

17. Neklausieties to vārdos, kuri visus ļaunumus, kas moka cilvēci, visas nelaimes, badu un epidēmijas piedēvē Dievam, apgalvojot, ka tās esot Dieva sodi vai dusmas. Tie ir viltus pravieši.

18. Novēršieties no viņiem, jo viņi Mani nepazīst, bet tomēr vēlas mācīt cilvēkiem, kāds ir Dievs.

19. Tas ir sliktas interpretācijas auglis, ko ir devusi pagātnes rakstu izpratne, kuru dievišķā valoda vēl nav atklāta cilvēku valodas būtībā, ar kuru tika pierakstītas atklāsmes un pravietojumi. Daudzi runā par pasaules galu, par Pēdējo tiesu, par nāvi un ellī, nezinot ne vismazāko patiesību.

20. Es zināju, ka cilvēkiem galu galā radīsies alkas pēc gaismas, un tāpēc savā laikā Es viņiem apsoliju atgriezties, sacīdams, ka Es viņiem sūtīšu Patiesības Garu — solījumu, ko Es esmu izpildījis un kas nepārtraukti, katru dienu un katrā no jums piepildās. Bet ja jūs tiem, kuri apgalvo, ka visu pareizi interpretē, teiktu: „Ziniet, ka Meistars ir atnācis Garā, lai ar jums

runātu par savu mācību” — vai jūs, mācekļi, domājat, ka viņi jums ticētu? Saprotiet, kāpēc Es jums saku, ka jūsu sagatavotībai jābūt ļoti lielai, lai, sastopoties ar apmānotiem, muļķiem un fanātiķiem, jūs nezaudētu pārliecību, bet, apveltīti ar patieso Iekšējā Vārda dāvanu un pietiekami sagatavoti, lai saņemtu garīgo iedvesmu, spētu apgaismot prāta orgānus, satricināt dvēseles un aizkustināt sirdis.

21. Mana mācība ir citāda. Es jums esmu teicis: nav nekādas „nāves”, jūs sagaida mūžība. Nav ne mūžīgā uguns, ne soda grēciniekam. Ir attīrīšanās, pārbaudījumi, apgaismība.

22. Viss nepārtraukti mainās un virzās uz pilnību. Piemērs tam ir jūs paši, jo jūs maināties līdz ar dzīves posmiem, kurus izdzīvojat savā dzīvē, un pēc tam vairs neesat šeit, lai pēc tam atgrieztos un spertu soli uz priekšu.

23. Tēvs neatstās savu darbu nepabeigtu. Kā jūs varat domāt, ka Viņš kādu dienu iznīcinātu to, ko Viņš ir radījis, lai to vestu uz pilnību?

24. Lūdzieties un ļaujiet Tēvam sniegt jums savas mācības tā, kā tas ir Viņa griba. Jo *jūs* nezināt, ko esat pelnījuši, kas jums ir nepieciešams, kas jums nāk par labu. Atstāji savu lietu Viņa rokās un ar pazemību un prieku pieņemiet to, ko Viņš jums vēlas dot.

25. Jūs redzat, cik atšķirīga ir patiesība. Ja jums jau sirdī ir jābūt bailēm, tad tām nevajadzētu būt bailēm no Manis, bet gan bailēm no sevis, no saviem darbiem, jo no to sekām jūs nevarēsiet izvairīties.

Es ļauju jūsu dvēselei, aizrauta ar Bezgalības apcerēšanu, uz īsu brīdi palikt šādā stāvoklī, lai baudītu to mieru, ko tā uz zemes vēl nevar atrast.

26. Mācekļi: Lai gan jūs dzīvojat šajā pasaulē, jūs varat dzīvot garīgu dzīvi. Jo jums nevajadzētu domāt, ka garīgums nozīmē novērsties no tā, kas atbilst miesai, bet gan saskaņot cilvēciskos likumus ar dievišķajiem likumiem.

27. Svētīts ir tas, kurš pēta manus likumus un prot tos apvienot ar cilvēciskajiem likumiem vienā veselumā, jo viņš būs vesels, spēcīgs, augstsirdīgs un laimīgs.

28. Šajā laikā cilvēce piedzīvo neveiksmes un apmaldīšanās laikmetu, visdažādākās slimības, kas rodas tās novirzīšanās dēļ no likumiem. Bet tad, kad tā ir visvairāk apmulsusi, mans likums kā gaisma nāk pie dvēselēm un aicina cilvēkus uz miera ceļu.

29. Mana šī laika atklāsme ir jauna nodaļa manas gudrības grāmatā, tā ir jauns zīmogs, kas atdalīts no tās grāmatas, kuras saturs tagad izplūst, attīra un atbrīvo dvēseles un atjauno cilvēkus.

30. Vai redzat šo pasauli, kas nedod nekādas pazīmes tam, ka to apgaismo dievišķā gaisma? Patiesi, Es jums saku: lai gan cilvēki vēl nedod

lielus pierādījumus tam, ka saprot to, ko viņiem iedvesmo mana gaisma, nebūs nevienas dvēseles, kas nebūtu atmodusies.

31. Ļaudis, mana Vārda sludināšana jūsu vidū ir ļoti neuzkrītoša. Taču, ja cilvēce pazītu šo vēstījumu un apņemtos to ievērot, tā būtu ceļā uz pestīšanu.

32. Man bija jāatklājas starp nabadzīgajiem, tās tautas klēpī, kas neuzpūta ar savu pārākumu, bet kurai bija garīga jutība pret Manu klātbūtni un Maniem iedvesmojumiem — tāda jutība, kādu Es neesmu atradis tautās un valstīs, kas sevi dēvē par lielām, spēcīgām un par zemes valdniekiem.

To, ko Es saku par tevi, tauta, tu nekad nedrīksti izmantot kā argumentu, lai lepoties ar garīgo pārākumu pār citiem. Jo tev jāzina, ka tas, kurš pakļaujas iedomībai, apstājas un nevirzās uz priekšu. Savukārt tas, kurš ir pazemīgs, nepārtraukti virzās uz priekšu, jo vienmēr uzskata, ka ir darījis tikai nedaudz.

33. Neapmierinieties tikai ar šo vārdu klausīšanos, bet novērojiet arī visu, kas notiek jūsu pasaulē un jūsu apkārtnē, lai jūs nepārtraukti varētu atpazīt to, ko Es jums paziņoju savos vārdos.

34. Kad jūs guļat — redziet, kā tad nāk pārbaudījumi, lai jūs pamodinātu un pateiktu, ka tagad ir laiks, kad jums jādzīvo modri.

35. Drīz jūs vairs nebūsi stostīgie mācekļi, bet kļūsi par iedvesmojošiem meistariem, kuru ceļā būs cīņas, viltības un vajāšanas. Bet pat šīs cilvēces tumšākajās naktīs jūs redzēsiet starot manas patiesības neizdzēšamo gaismu.

36. Mani vēstneši izplatīsies pa visu zemi, un spiritisms nolaidīsies uz cilvēku materiālismu kā miera lietus, kā dziedinoša rasa.

37. Šī muļķīgā un pret jebkuru garīgo balsi kurlā pasaule vēl ticēs manai atnākšanai Trešajā laikmetā un mīlēs manu vēstījumu. Bet tev, tauta, ir pienākums dot saviem līdzcilvēkiem ticības un paklausības piemēru, kas būs iedrošinājums un pamudinājums cilvēces ceļā.

38. Pildiet savus uzdevumus kā dvēseles un kā cilvēki uz Zemes. Jūs jau pazīstat likumus un ceļu.

39. Atbrīvojiet savas sirdis, lai tās sāktu līdzjust citu sāpēm. Neļaujiet tām nodarboties un censties izjust tikai to, kas attiecas uz jums pašiem. Vairs neesiet vienaldzīgi pret pārbaudījumiem, ko piedzīvo cilvēce.

40. Kad jūsu mīlestība kļūs tik liela, ka tā spēs aptvert daudzus līdzcilvēkus, lai mīlētu viņus tāpat, kā jūs mīlat tos, kuros plūst jūsu asinis un kuri ir jūsu miesas daļa? Ja jūs zinātu, ka jūs esat vairāk dvēseles, nevis ķermeņa radinieki, daudzi tam neticētu. Bet Es jums saku: noteikti jūs esat

brāļi un māsas vairāk pēc dvēseles nekā pēc savas miesas apvalka, jo dvēsele pieder mūžībai, bet ķermenis ir pārejošs.

41. Tādēļ ņemiet vērā to, ka ģimenes šeit uz zemes šodien rodas un rīt atkal izirst, kamēr garīgā ģimene pastāv mūžīgi.

42. Šodien jūs vēl nespējat izjust vai dzīvot saskaņā ar šiem mācījumiem. Bet jums pakāpeniski jāupurē sava sirds, pildot mūžīgo aicinājumu mīlēt viens otru.

43. Kad jūs soli garīgās brālības ceļā sāks kļūt drošāki, jūs lūpas sāks izteikt mācības, kas jums pašiem vēl ir nezināmas, un dziļas atklāsmes.

44. Tiem, kas Man ir uzticīgi, stiprajiem, tiem, kas patiesi gatavojas — viņiem Es uzticēšu šo vēstījumu, šo vārdu, lai viņi to saglabātu tīru, lai viņi to aizstāvētu un pasargātu no svešām piejaukumām. Jo Manai mācībai ir jāpārveido cilvēce. Bet, ja jūs tai pievienosiet citas idejas un slēpsiet patiesību, visa pārliecinotā spēka un visa gaismas zudīs no jūsu lūpām un jūsu darbos. Redziet, cik Es par jums rūpējos, lai jūs neiekrīstū kārdinājumā. Bet jums ir jāpray un jācenšas, lai nekrīstū.

45. Drīz jūs vairs nedzirdēsiet šos vārdus, un, šķiet, jūs paliksiet vieni, bez ganiņa dzīves ceļā. Bet Es jūs sagatavoju, lai jau no pirmā brīža pēc šīs vēstījuma atvadu sveiciena jūs zinātu, ka Mans Gars būs jūsu ceļvedis, ka Mana gaisma spīdēs jūsu garā, lai jūs iedrošinātu.

46. Laika gaitā daudzi no tiem, kuri līdz šim ir noniecinājuši šo darbu, ar lielām nožēlām sūdzēsies, ka nav izpildījuši savu uzdevumu un ir izšķērdējuši dārgo laiku. Bet Es tiem, kuri no sirds nožēlo, teikšu: „Šeit ir Mans darbs, šeit ir jūsu uzdevums, celieties, lai to izpildītu, jo tam vēl ir laiks.”

47. Bēdas tiem, kuri savā muļķībā vai lepnumā atliks nožēlas dienu! Jo, ja viņi sēs dadžus, nevis kviešus, — kāda tad būs viņu raža?

48. Es jums lasu tieši no Nākotnes grāmatas, lai jūs uzzinātu, kā jums jādzīvo un jārikojas.

49. Mana Valstība tuvojas jums. Tāpēc Es esmu jums sūtījis Savu Vārdu, lai jūs sagatavotu, un Es esmu jums sūtījis Elijas Garu, lai jūs apvienotu un attīrītu.

50. Es esmu Ceļš, un pa to jūs visi nāksiet pie Manis.

51. „Trešais laiks”, kurā jūs tagad dzīvojat, ir laiks, kad atklājas lieli noslēpumi.

52. Zinātniekiem un teologiem nāksies labot savas zināšanas, ņemot vērā patiesību, ko Es jums šobrīd atklāju: šis ir laiks, kad cilvēkiem jāatver acis manas gudrības gaismai — gaismai, ko Es esmu pārvērtis mācībā, lai jūs caur to garīgi augšāmceltos patiesajai dzīvei.

53. Tagad pasaulei jāuzzina patiesība par „miesas augšāmcelšanos”, kas ir dvēseles reinkarnācija.

54. Reinkarnēties nozīmē: atgriezties materiālajā pasaulē, lai no jauna piedzimtu kā cilvēks; dvēseles augšāmcelšanās cilvēka ķermenī, lai turpinātu savu misiju. Šī ir patiesība par „miesas augšāmcelšanos”, par ko runāja jūsu senči, sniedzot tikpat sagrozītus, cik absurdus skaidrojumus.

55. Reinkarnācija ir dāvana, ko Dievs ir piešķīris jūsu dvēselei, lai tā nekad neaprobežotos ar matērijasniecīgumu, ar tās īslaicīgo eksistenci uz Zemes, ar tās dabiskajām nepilnībām, bet lai dvēsele — tā kā tā cēlusies no augstākas dabas — varētu izmantot tik daudz matērijas ķermeņu, cik nepieciešams, lai veiktu savus lielos uzdevumus pasaulē.

56. Ar šo dāvanu dvēsele pierāda savu neizmērojamo pārkumu pār „miesu”, pār nāvi un pār visu zemes dzīvi, pārvarot nāvi, vienu ķermeni pēc otra, un izdzīvojot visus, lai cik daudz arī tie viņai būtu uzticēti. Tā ir laika, pretestību un kārdinājumu uzvarētāja.

57. Spiritisma gaisma tagad atklāj pasaulei patiesību, taisnīgumu, saprātu un mīlestību, kas piemīt dvēseles spējai reinkarnēties. Tomēr pasaule sākumā šo atklāsmi sīki apstrīdēs un piešķirs tai svešādas un nepatiesas mācības izskatu, lai iedvestu neuzticību labticīgajiem cilvēkiem.

58. Veltīgi un bezjēdzīgi būs konfesiju centieni noturēt savus ticīgos veco ticības priekšstatu un novecojušo ticības sistēmu ierastajās slīdēs. Jo neviens nespēs apturēt Dievišķo Gaismu, kas iespiežas līdz pat cilvēka domāšanas spējas dziļumiem un modina dvēseli atklāsmes laikmetam, dievišķām iedvesmām, šaubu un noslēpumu izgaismošanai, garīgajai atbrīvošanai.

59. Tāpat neviens nespēs apturēt plūdus, ko radīs cilvēce, kad tā, ilgojoties pēc domāšanas, gara un ticības brīvības, dosies ceļā.

60. Nevienam nevajadzētu domāt, ka Es atņemu dažādajām reliģiskajām kopienām to audzēkņus, ticīgos vai sekotājus — nē. Bet ir pienācis brīdis, kad sākas jauns laikmets, kas atklāj aizmirstās mācības, likvidē nevajadzīgos ieradumus, ticības mācības un tradīcijas, attīra un atbrīvo dvēseles no visa nepatiesā, lai dotu tām patieso Gara maizi, ko vienmēr ir aizstājis rituāls.

61. Šīs gaismas dēļ cilvēki apvienosies, tautas samierināsies, ienaidnieki viens otram piedos, un ar tās palīdzību tiks saprasta mācības būtība, kas jūs gandrīz 2000 gadus ir mācījusi ar vārdiem un darbiem.

62. Vai jums šķiet neiespējami, ka šīs laikmeta cilvēce saprot garīgo? Tad ļaujiet cilvēces vēsturei izskriet garām jūsu acīm, balstoties uz intuīciju un to, ko jums atklāj jūsu gars, lai jūs zinātu, ka bija laikmets, kurā — pēc tam, kad zemes tautas bija nogrimušas naida, netikumu, nežinas,

misticisma un fanātisma bezdibenī — no tā izcēlās cilvēki, kurus iedvesmoja Kristus un kurus piepildīja ticība un mīlestība, un kuri kā neapturams gaismas un cerības straume izplatījās pa tautām un zemēm.

63. Kristus bija uz mācekļu un mocekļu lūpām, kuri dzīvoja, lai sētu un izplatītu dievišķo mīlestības sēklu. Kristus atklājās pasaulei caur saviem kalpiem un dzīvoja katrā sirdī, kas Viņu mīlēja Viņa dievišķajā ciešanu ceļā.

64. Īss bija laiks, kad šis miers un šī saskaņa zemes tautās un nācijās nesuši augļus, jo nepateicības un bezdievības nezāles atkal pārkļāja laukus. Bet garīguma, saskaņas, sapratnes un brālības dienās — cik daudz miera, iedvesmas un gaismas bija starp cilvēkiem! Ja šī harmonija un šī garīgums kļūtu par jūsu dzīves būtību — vai varat iedomāties, kādā apjomā mana neatklātā gudrība izplūstu uz cilvēku garu?

65. Nešaubieties par to, ko sola Jaunie laiki. Jo, ja jūsu ticība nebūtu patiesa, jūs nebūtu cienīgi piedzīvot manu vārdu piepildīšanos.

66. Ļaujiet savai dvēselei tuvināties Man, jo Es tai došu to, kas tai nepieciešams.

67. Uztveriet dievišķo mācību un nenogurstoši klausieties Manī, tad jau drīz pieredzēsiet, kā ievērojami attīstīsieties garīgajās zināšanās.

68. Neatstājiet šo žēlastības laiku neizmantotu, atcerieties, ka jums nācās daudz ciest, lai nonāktu uz šo ceļu un iepazītu Manu atklāsmi.

69. Tagad, pēc tik daudzām rūgtumām, jūs novācat saldu augli. Neizšķiediet to, jo rīt jums tas būs jādod tiem, kas izsalkuši pēc miera un patiesības.

70. Ja sāpes jūs ir attīrījušas, tad saglabājiēt šo tīrību savā dvēselē un sirdī. Es vēlos, lai jūs parādītos cilvēcei kā atjaunota tauta. Tad jūs kalposiet kā atvērta grāmata citām tautām, kuras pašlaik attīrās caur savām sāpēm, lai kļūtu cienīgas saņemt manu vēstījumu.

71. Visas šīs tautas un nācijas, kas ir iztukšājušas ciešanu kausu līdz pašām pamatnēm, ir aicinātas drīz iepazīt manu jauno atklāsmi, kas uz tik daudzām sāpēm uzklās medu un balzamu.

72. Mans Vārds, kas dots Otrajā laikmetā, jau ir sasniedzis zemes robežas. Bet ziniēt vai atcerieties, ka šī bija zīme, ko Es jums devu, lai visi cilvēki sajustu Manu atgriešanos.

73. Jūs, kam ir pieejams Mans vārds, izplatiet šo aicinājumu saviem līdzcivīkiem. Sakiet viņiem, ka Es neesmu nācis, lai tiesātu viņu pārkāpumus, nedz arī pievērsu uzmanību viņu kaunpilnajām vietām, bet ka tieši viņu bēdas lika Man viņus meklēt un ka Man pie sevis ir mīlestības dāvana katram no viņiem.

74. Nesiet šo mīlestības dāvanu cilvēku sirdīs. Tas jums noderēs, kad kādreiz nesīsiet manu mācību uz nezināmām zemēm.

75. Vai jūs neatrodat manu vārdu būtībā dievišķo vēlmi, lai jūs kļūtu par tautu, kas ir tīra domās, Dieva pielūgsmē, darbos un nodarbēs?

76. Es jūs iedvesmoju nopelnīt nopelnus; taču jūs nedrīkstat rīkoties, vadoties no egoistiskas vēlmes pēc savas dvēseles pestīšanas, bet jums jāveic savi darbi, domājot par saviem līdzcilvēkiem, domājot par nākamajām paaudzēm, kuru prieks būs ļoti liels, kad tās atradīs ceļu, ko izlīdzinājuši „Pirmie”. Tad *jūsu* laime būs bezgalīga, jo *jūsu* brāļu un māsu prieks un miers sasniegs arī *jūsu* dvēseli.

Cik atšķirīgi ir tiem, kuri tiecas tikai pēc savas glābšanas un laimes; jo, kad viņi nonāks vietā, ko izpelnījušies ar saviem darbiem, viņi nevarēs ne mirkli baudīt mieru vai prieku, skatoties uz tiem, kurus atstājuši aiz sevis un kuri izcieš smago ciešanu nastu.

77. Patiesi, Es jums saku: šīs mācības patiesie mācekļi būs taisnīgi un tīri savos darbos, tāpat kā viņu gars, kas ir mana paša gaisma.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 291

1. Ļaudis: Manas atvadas dienā jūs sajūtīsiet tukšumu savā apkārtnē. Jūs jutīsieties vāji, jo esat pieraduši pie šī Vārda, kurā ilgu laiku esat atraduši iedrošinājumu, mierinājumu, dziedinājumu un zināšanas. Jums pietrūks šīs atklāsmes, kas jums ir devusi tik daudz drosmes dzīves cīņā.

2. Bet patiesi, Es jums saku: ja jums jau būtu labāka izpratne, jūs šo dienu gaidītu ar prieku, zinot, ka Mans Gars no jums nešķirsies un ka Mans iedvesmas avots jums ne uz brīdi netrūks.

3. Saprotiet, kāpēc Es jums tik bieži esmu teicis, ka jums nevajadzētu pierast pie mana vārda, ka jums nevajadzētu Man klausīties no ieraduma. Jo tie, kas tā ir rīkojušies, ar lielām sāpēm sirdī ilgosies pēc šī vārda.

4. Jums vēl ir palicis īss laiks, kurā jūs varat saprast daudzus mācījumus, atbrīvoties no šaubām, nostiprināties savos nodomos, kā arī pārdomāt un gūt atziņas par to, kas ir mans likums, kas jums piešķir stingrus pamatus.

5. Atcerieties, ka Es esmu jūs mācījis noraidīt visu, kas ir uzspiesta reliģiskā prakse un kas ir tikai ieradums. Neaizmirstiet, ka Es esmu jums vienkāršojis reliģiskās prakses, pielūgsmes veidus un ticības apliecinājumus un esmu atļāvis, lai jūsu sirdsapziņa būtu stūres rats, kas vada jūsu dzīves laiviņu.

6. Es esmu jums devis skaidri definētus principus, lai jūs neeksperimentētu ar neskaidrām mācībām, pat ja tās jūsuprāt šķiet pieņemamas un labas.

7. Kas visu savu uzticību liek manā vārdā, tas neklups un nezaudēs, un drīz vien novāks labus auglus.

8. Mīlestības likums, no kura izriet mīlestība pret tuvākajiem, sapratne un piedošana pret jūsu līdzcilvēkiem, ir pamats, ko Es jums esmu iedvesmojis jūsu garīgajai misijai.

9. Lai atpazītu Manu patiesību, nav vajadzīga ne cilvēciskā erudīcija, ne arī zināšanas, kas ietvertas cilvēku grāmatās. Garam piemīt dāvana un spēja nojaust patiesību.

10. Tā kā Mans Vārds ir viegli saprotams un Manu mācību principi ir izklāstīti pilnīgi skaidri, jums nav jābaidās, ka neparedzētas grūtības varētu jums traucēt ar stingru soli iet savu ceļu.

11. Esmu lasījis jūsu sirdīs un konstatējis, ka jūs vēlaties palikt uzticīgi šim mācījumam, ko esmu jums nesis. Esiet modri un lūdzieties, klausieties un rūpīgi pārdomājiet to, lai jūsu labi nodomi pārbaudījuma brīdī netiktu iznīcināti kādas jūsu vājības dēļ. Atcerieties, ka cilvēku pūlī, kas Otrajā laikmetā sekoja Jēzum un radīja iespaidu, ka Viņu saprot, upurēšanās brīžos, izšķirošajā stundā, atstāja savu Skolotāju vienu pašu. Pat apustuļi,

kas Viņam bija sekojuši tik tuvu, tajā stundā sajuta, ka viņu spēki un pat viņu ticība kļūst vāji.

12. Iemesls tam ir tas, ka cilvēciskā daba ir vāja un tai nepieciešams stipra gara iedrošinājums.

13. Tāpēc dzeriet no mana Vārda vīna, lai jūs būtu stipri, un tad, kad pienāks pārbaudījums, pierādiet, ka esat mācekļi, kuri ir rūdīti lūgšanā un cīņā, pašrefleksijā un praksē.

14. Nemeklējiet mana darba slavināšanu ar greznām metodēm vai publiskām manifestācijām, jo jūsu triumfs viegli sabruktu, jo jūs to neesat uzcēluši uz stingriem pamatiem.

15. Neiespaidojiet savus līdzcilvēkus ar liecībām par brīnumainām dziedināšanām vai acīmredzamiem brīnumdarbiem, jo jūs tikai panāktu, ka savstarpēji inficētos ar fanātismu. Tie, kas patiesi iemieso patiesību, kas prot izrādīt sirsnīgu dievbijību, kas patiesi sēj un izplata mīlestības sēklu, ir tik vienkārši, tik pieticīgi un pazemīgi, ka dzīvo nepamanīti citu vidū. Viņi lūdz, un neviens to nezina. Viņi dziedina slimus, un to redz tikai daži vai neviens. Viņi raud par savu tuvāko, taču viņu asaras ir neredzamas, jo tās, tā vietā, lai plūstu uz āru, pacelās pie Tēva.

16. Neuztraucieties, tauta, Es jums nesaku, ka viss, ko jūs darāt, ir nepilnīgs. Es tikai laboju visu nepareizo, bet pieņemu visu labo, ko jūs Man sniedzat.

17. Uzmanīgi klausieties šeit manā vārdā sniegtos mācījumus, lai jūs mācītos. Bet savas dzīves darbos ieklausieties sirdsapziņas balsī, jo tā jums pateiks, vai jūs rīkojaties labi vai slikti, vai esat izpildījuši savu uzdevumu vai nē. Ja jūs sajūtīsiet, ka jūsu sirds raud par līdzcilvēku ciešanām; ja jūs dalīsieties ar tiem, kas cieš, ar labumu, ko saņemat no Dieva; ja jūs sapratīsiet cilvēku postu un centīsieties to atvieglot, negaidot atlīdzību — tad jūs būsiat Mani attaisnojuši un varēsiet sajust mieru, ko jums sniedz sirdsapziņa.

18. Māceklis: Ko spiritualistam jādara, lai šajā traģēdijā, karu un sāpju laikā palīdzētu uzvarēt mācībai, ko viņš praktizē? Apvienoties ar citiem un visus apvienot ar Mani, lai jūsu spēks un gaisma varētu kļūt jūtama pasaulē.

19. Paskatieties uz cilvēci: tā ir vienaldzīga pret garīgo attīstību — ne tikai materiālajā jomā, bet arī reliģiskajās kopienās, kurās tradīcija un ieradums ir pārvērsti par likumu.

20. Redziet, kā pat šajos zinātnes un cilvēces progresā laikos cilvēks joprojām nogalina cilvēkus, tautas pārrauj brālības vai draudzības saites ar citām tautām, un vienu cilvēku pasaules uzskati nonāk konfliktā un saduras ar citu cilvēku uzskatiem.

21. Šie lauki, kas Dievam šķietami ir neauglīgi, tomēr ir piemēroti garīgajai sēklai. Dodieties ceļā, un jūs katrā solī sajūtīsiet ilgas pēc gaismas, nabadzību, neziņu, sāpes visās to izpausmēs. Vēršiet turp savas domas, sūtiet tās, piepildītas ar labiem vēlējumiem, gaišām idejām un garīgām iedvesmām. Ļaujiet dzirdēt jūsu sirsnīgos, patiesos vārdus, kas ir piesātināti ar gaismu, mierinājumu un dziedināšanu. Tad jūs pieredzēsiet, ka cilvēce ir piemērots lauks jūsu gara darbam.

22. Strādājiet nenogurstoši savā dzīves ceļā, un Es jums apliecinu, ka miers, ko jūs tajā piedzīvosiet, pildot savu misiju, būs vēl lielāks, kad jūsu dvēsele dosies uz aizsauli. Bet pagaidām nedomājiet par atalgojumu.

23. Cik nožēlojams ir cilvēks, kurš joprojām domā, ka dvēselei ir lemts saņemt mūžīgu atalgojumu vai mūžīgu sodu par savu īso dzīves ceļu cilvēka ķermenī!

24. Šajā laikā Mans Vārds būs bāka, kas nes gaismu cilvēces tumsā. Jūs tagad pieredzēsiet, kā šī mūsdienu pasaule — materiālistiska, naidīga un savtīga — pārveidosies, jo mana mācība, reizēm spēcīga kā negaiss un reizēm maiga kā viegls vēsmiņš, aizslaucīs netaisnību un dos dzīvību labajai sēklai, lai cilvēki savu nākotni veidotu uz mīlestības un harmonijas pamatiem.

25. Kad cilvēki nonāks līdz tam, ka mīlestībā domās vispārēji, katrs centīsies pilnveidoties, labāk izprast citus un kalpot viņiem. Jebkādas bailes no soda kļūs liekas, cilvēks ievēros likumus nevis bailēs, bet pārliecībā. Tikai tad cilvēce būs attīstījusies garīgi un intelektuāli.

26. Līdz šim cilvēka augstprātība ir likusi viņam neievērot garīgo pusi, un šo zināšanu trūkums ir traucējis viņam kļūt pilnīgam.

27. Kamēr cilvēks nemācīsies uzturēt harmoniju starp saviem fiziskajiem un garīgajiem spēkiem, viņš nespēs atrast līdzsvaru, kādam jābūt viņa dzīvē.

28. Mans Vārds ir bijis ar tevi, tauta. Saproti to; ja tomēr tev rodas kādas šaubas, lūdzies, meditē, lūdz manu Gaismu, un tu saņemsi atklāsmi par to, ko vēlies zināt.

29. Esiet laipni gaidīti, ceļotāji, kas pratuši palikt uzticīgi ticībā; šeit ir atlīdzība par jūsu nelokāmo uzticību: tas ir mans Vārds, ko jūs tik ilgi gaidījāt. Tagad dzeriet no tā, līdz būsiet apmierināti.

30. Laipni lūgti tie, kas tic Meistara vārdam, jo viņi piedzīvos manas apsolījuma piepildīšanos.

31. Tagad jūs esat saņēmuši to, par ko tik ilgi lūdzāt. Rīt, stāvot lielu cilvēku pūļu priekšā, jūs patiešām uzzināsiet iemeslu manam aicinājumam. Tikai es zinu, ka ir daudz cilvēku, kuri dzīvo, gaidot Labo Vēsti, un es nevēlos, lai viņi mirtu, iepriekš nedzirdējuši manu vārdu manu liecinieku

lūpās. Tie ir izsalkuši un izslāpuši, tāpat kā jūs bijāt. Bet tāpat kā es izjutu līdzjūtību pret jūsu vajadzībām, tāpat arī jums jāizjūt līdzjūtība pret viņiem.

32. Pasaule gaida, lai mana balss to aicinātu; cilvēku sirdis, lai gan mirušas ticībā, gaida, lai Kristus balss tām pietuvotos un teiktu: „Celies un ej!”

33. „Mirusie”, „aklie”, slimie un izstumtie veido ļoti lielu tautu. Es nāksiu pie viņiem, jo tie, kas cieš garīgi vai fiziski, ir visatsaucīgākie pret manu klātbūtni. Pasaules varenie — tie, kuriem pieder vara, bagātības un pasaulīgā slava, uzskata, ka Mani nevajag, un Mani negaida: ko gan Kristus varētu viņiem dot, ja viņi jau saka, ka viņiem ir viss? Varbūt kādas garīgās vērtības vai vietu mūžībā? Tas viņus neinteresē!

34. Tas ir iemesls, kāpēc Es esmu meklējis šos nabadzīgo un miesā un dvēselē slimo ļaužu pūļus, lai viņiem atklātu Savu mācību; jo viņi ilgojās pēc Manis, viņi Meklēja Mani. Tāpēc bija tikai dabiski, ka viņi sajuta Manu klātbūtni, kad pienāca laiks atkal parādīties cilvēcei.

35. Kad būs pienācis laiks, šis neizmērojami liels slimnieku, nabagu, apspiestu un izstumto ļaužu pulks, atsaucoties uz Manu aicinājumu, celsies kā spēcīgākā un neuzvaramākā tauta pasaulē. Neviena cilvēciskā vara nespēs aplusināt tās balsi, kad tā celsies un teiks: „Kungs šobrīd atklājas. Viņš mums sūtīja savu vēstījumu, lai mēs sagatavotos Viņu uzņemt no gara uz garu.” Tā tas patiesi notiks, jo tieši sagatavošanās vēstījums un mana mācība ir tas, ko Es paziņoju caur šim nolūkam izraudzītiem vēstnešiem — vēstījums, kas sasniegs manus sūtņus dažādās pasaules daļās.

36. Mans Vārds manu liecinieku lūpās sirdīs radīs tādu pašu iespaidu, kādu tas radīja šai tautai, kad tā to dzirdēja tieši no vēstneša mutes. Bet jums jāgatavojas runāt ar sirsnību. Lūgšanā un mīlestībā pret tuvākajiem jūs varēsiet smelties iedvesmu, un patiesi, Es jums saku, ka tad „mirusie” atdzīvosies, un neticīgie atzīs, ka tikai Svētā Gara mācekļi spēj tā runāt.

37. Es jūs sagatavuju, jo jūs sastapsieties ar cilvēci, kurā nav miera, mīlestības, brālības un harmonijas. Jūs tai nodosiet dievišķo vēstījumu, kura izplatītājiem Es jūs esmu iecēlis. Tad jūs redzēsiet, kā atjaunošanās brīnums, ko redzējāt notiekam sevī, atkārtosies tautās un valstīs, kurās arī nonāks Mans Vārds un kuras atbrīvos no materiālisma, elku pielūgšanas, netikuma un neziņas važām.

38. Jums būs jāveic liela misija šajā Trešajā laikmetā, kad Es jūs atstāšu pasaulē kā Meistarus.

39. Šodien jūs esat mazs bērns, kas saņem Manu Vārdu, rīt jūs būsi māceklis, kas pēta mācību, un vēlāk — Meistars vai apustulis, kas ievēro no dzīvo saskaņā ar saņemto mācību. Neaizmirstiet, ka mana Vārda

vienkāršība deva jums garīgās attīstības sākumu, lai jūs nekad tam nepievienotu lieko.

40. Vienmēr salīdziniet savu tagadni ar pagātni, lai varētu noteikt, vai esat virzījušies uz priekšu vai palikuši stāvoklī. Cik daudzas dvēseles ir pamodušās šī pārbaudījuma dēļ un izsaukušās: „Kungs, kā tas ir iespējams, ka es tik ilgu laiku esmu gulējis caur? Kā es varēju palikt letarģisks, vienaldzīgs, kamēr Tu runā starp mums? Kā es varēju Tevi noliegt, ja es Taču nesu Tevi sevī?”

41. Neviena nespēs pretoties mana Vārda spēkam, jo tam ir vara atmodināt dvēseles, likt just un trīcēt pat viscietākajai un neiejūtīgākajai sirdij. Man nevajadzēja jūs sodīt, lai piespiestu jūs pildīt uzdevumu, es arī neizmantoju vardarbību, lai jūs ievirzītu šajā ceļā, es pat neesmu jūs iebiedējis ar vārdiem un draudiem. Mana balss ir bijusi mīloša un pārliecinoša, un tā jūsu ir modinājusi ticību, uzticību un paklausību.

42. Tādā pašā veidā jums rīt jārunā ar saviem līdzilvēkiem, un tajā pašā laikā jāmodina mīlestība, nevis bailes, jo tad sēkla nebūtu patiesa.

43. Manam darbam ir jāasniedz cilvēci tīrā veidā, lai tā uzsāktu pildīt Manu likumu un apskautu savas pestīšanas krustu.

44. Es esmu devis solījumu cilvēkiem, visai cilvēcei, un Es to izpildīšu, jo Mans vārds ir karaļa vārds. Es caur saviem mācekļiem sūtīšu viņiem mana vārda zelta kviešus, un tie kalpos cilvēkiem par sagatavošanos, lai viņi drīz varētu priecāties par sarunu no gara uz garu. Jo pēc 1950. gada Es vairs ne šeit, ne kādā citā vietā neizpaudivos *caur balss nesēja prāta orgānu*.

45. Apvienojieties, tauta, jo pārbaudījumi tuvojas. Arī mana Vārda ienaidnieki apvienosies, lai cīnītos pret jums un izkļedētu jūs. Bet, ja jūs paļausieties uz lūgšanas spēku un stiprināties ar manu Vārdu, jūs netiksiet uzvarēti. Jūsu spēks būs garīgs, tas nekad nebūs balstīts uz naudu vai zemes varu.

46. Izmantojiet šo iespēju, tauta, negaidiet citus laikus, jo tie nekad nenāks, lai jums atnestu to, ko jūs neesat pratuši izmantot.

47. Sēdies pie mana galda ar garīgu vēlmi vienmēr mācīties no daudzajām lietām, ko jums atklāj jūsu Skolotājs.

48. Šie pēdējie gadi, kad es atklāju savu vēstījumu, paliks neizdzēšami atmiņā visiem tiem, kas spēj novērtēt to, kas caur manu Garu ir ieplūdis viņos.

49. Mani mācekļi nenogurstoši stāstīs par visu to, ko Skolotājs viņiem atklāja un darīja zināmu.

50. Tiem, kuri dzīvo ikdienas rutīnā, kur viena diena ir tāda pati kā otra un viena nodarbība tāda pati kā otra, brīnišķīgās lietas, ko Esmu saglabājis savas atklāsmes pēdējām dienām, paliks nepamanītas. Viņi arī neievēros

pārmaiņas, kas notiks no brīža, kad beigsies Mans Vārds. Jo viņiem nekad nav bijusi vēlēšanās pacelties, nedz arī viņi ir mīlējuši attīstību, kas ir dvēseles progress un pilnveidošanās.

51. Man jārunā tā, lai pamodinātu tos, kas vēl gul. Jo Es nevēlos, lai viena daļa šīs tautas sasniegtu pestīšanu, kamēr otra iet bojā. Mana vēlēšanās ir, lai jūs visi paceltos uz Gaismu.

52. Katram jābūt atvērtam grāmatai saviem līdzcilvēkiem, un tās lapās jāatspoguļojas tas, ko katrs nes savā dvēselē. Šīs grāmatas lapas būs jūsu darbi, un, ja jūsu būtībā ir garīgums, mīlestība un gudrība, pasaule jūs atzīs par jaunas ēras sākotājus, par gaismas un dvēseles attīstības laikmeta vēstnešiem.

Ja, gluži pretēji, jūsos pastāv tikai tradīcijās balstīta un ārēja Dieva pielūgsmē, jūsu grāmatā būs tikai fanātisms, neziņa, apmulsums un tumsība. Pēdējiem būtu daudz labāk nerunāt par Manu darbu, kamēr viņu prātā vēl nav uzaususi gaisma. Jo viņu sēkla — tā vietā, lai būtu labvēlīga — būs postoša citu darbam, pat ja viņiem ir labi nodomi.

53. Ko tu esi darījis ar Maniem vārdiem, ak, tauta, ka Es jūtos spiests šajā brīdī, kad Mans sludinājums jau drīz beigsies, tā runāt uz jums?

54. Jūs esat gulējuši, cilvēki, jo domājat, ka šī atklāsme ilgs mūžīgi un ka tai nav cita uzdevuma kā vien jūs iepriecināt ar manu vārdu un dziedināt jebkuru ciešanu nomocīto, kas pie jums atnāktu. Šodien realitāte jūs ir pamodinājusi: 1950. gads — gads, kas tūkstošreiz paziņots kā pēdējais manas atklāsmes gads — ir jau pavisam tuvu.

55. Maz, ļoti maz ir to, kuri, gaidot 1950. gadu, “modās” un gatavojas pārbaudījumam, kas viņiem nozīmēs šī laika posma beigām.

56. Šis gads būs nozīmīgs ne tikai šai tautai — nē. Ja jums tas ir viena laikposma noslēgums un cita sākums, tad baznīcām tas būs tiesas un pašrefleksijas gads. Zinātnei un visai cilvēcei kopumā tas būs pārbaudījuma laiks.

57. Kad šis darbs izplatīsies un cilvēki uzzinās, ka 1950. gadā Es pēdējo reizi liku savam Vārdam skanēt caur cilvēka prāta orgānu, viņi sapratīs, ka viss, kas šajās dienās izpaudās jūsu dzīvē, bija Svētā Gara aicinājumi un Viņa gaismas dzirksteles. Pat teologi tad kļūs domīgi.

58. Esiet nomodā un lūdzieties, cilvēku pūļi! Jo, lai gan stunda, kad Es ar jums runāšu pēdējo reizi, jau ir ļoti tuvu, joprojām ir laiks, lai, patiesi pārdomājot sevi, jūs nonāktu pie izpratnes par to, kas tagad notiek, un par to, kas jums būs jādara nākotnē.

59. Šis ir pamācījums sagatavošanai — vēl viens, ko Es jums dodu —, lai jūs nezaudētu spēkus, uzsākot dienas darbu, kas jums jāveic.

60. Esi svētīts, mana tauta! Tu nāc, ilgojoties pēc mana vārda, kas ir mīrinājums un barība tavai dvēselei. Jūs esat iemācījušies izvilkēt no tā būtību, jēgu un atpazīt manu gribu.

61. Šis vārds, kas ir atmodinājis jūsu dvēseles, kuras tik ilgu laiku bija aizmigušas, šodien ir jūsu prieks un ir piepildījis jūsu sirdis ar mieru un mīlestību. Tas ir apņēmis tos, kuri drebēja no aukstuma, un piepildījis ar cerību tos, kuri ilgojās pēc gaismas. Tā ir atklāsme, ko Es savā dārgumu krātuvē glabāju Izraēlas tautai un visai cilvēcei.

62. Šajā laikā Es ar jums esmu runājis tāpat, kā Es runāju ar eņģeļiem aizsaulē. Es neesmu izdarījis nekādu atšķirību attiecībā uz jūsu dvēseli, jo tā dzīvo zemes ielejā, uz kuru Es jūs esmu sūtījis. Jūs visus Es mīlu vienādi. Jūs esat ceļā, attīstoties un tuvojoties Man. Jo ceļa galā Es gaidu jūs, un Mans dievišķais klēpis ilgojas pēc jūsu klātbūtnes. Iepazīstiet ceļu, lai jūs varētu nonākt Tēva mājās, Tēva sirdī, jūsu Dieva Garā.

63. Es esmu atklājis jums, jo jūs vienmēr esat ticējuši dzīvajam Dievam, jūsu vienīgajam Dievam, kurš nekad neklusē, kurš neslēpjas, bet vienmēr vada, dod padomus un iedvesmo. Šī ticība jūs baro un glābj.

Ja trīs no maniem bērniem šādā veidā meklētu Mani cilvēces vidū, Es jau caur viņiem izlietotu savus „labvēlības dāvanas. Taču Es redzu, ka Mani klausās un Man tic lielas cilvēku pūļi.

Izraēla drīz būs pilnā skaitā — tie 144 000, kurus Esmu iezīmējis, atradīsies kalna pakājē, spožajā „ielā”, izredzētajā pilsētā. Tad mana prieka būs liels.

64. Ja jūs sagatavosieties, Es jūsos izliesu visu zināšanu bagātību, kas nepieciešama cilvēcei. Es jums dodu lielu pilnvaru, lai jūs runātu par Manu atnākšanu Trešajā laikmetā.

65. Mans Vārds ir likis jums daudz pārdomāt. Jūs esat uzsākuši plašu pētījumu un atklājuši, ka mans mācījums ir bezgalīgs, ka horizonts, ko tas paver, katru dienu paplašinās, un jūs nespējat to aptvert visā tā patiesībā.

Šodien jūs saņemat vienu mācību pēc otras un varat aizmirst Manu Vārdu. Taču pienāks brīdis, kad jūs pareizajā mirklī atcerēsieties katru no šīm mācībām, un tad jūsu pārliecība būs liela.

66. Sākumā Es izvēlējos to, kuram bija jāpārstāv Mani uz Zemes: Mozu, un caur viņu Es atklāju Savu gudrību, Savu varenību un Savu stingrību. Jūs Mani sapratāt tiktāl, cik to ļāva jūsu dvēseļu zemais attīstības līmenis. Es runāju caur patriarhu un praviešu mutēm, un Mans vārds iesakņojās sirdīs. Tauta saņēma Manas iedvesmas un Manus baušļus. Es liku jums šķērsot tuksnesi, lai jums dotu lielu mācību, un jūs attīstījāt savas dvēseles un piedzīvojāt ticību un paļāvību uz Mani.

67. Pēc garas klejošanas, pēc gadiem, kas bija pilni pacietības un pieredzes, jūs ienācāt Kānaānas zemē un redzējāt, kā piepildās apsolījums, ko Mans Gars atkārtoja dienu no dienas. Jūs atradāt svētīto un sagatavoto zemi. Tā bija miera oāze, ko Es jums nodevu, lai jūs ticētu un vairotos. Kad jūs tikuši mācīti caur maniem sūtniem, jūs devāties pie cilvēkiem un izplatījāt liecību par derību, ko Dievs noslēdza ar cilvēkiem.

68. Tā Es jūs visos laikos esmu iedrošinājis ar saviem solījumiem. Šajā Trešajā laikmetā Es jums esmu teicis: Es uzticu jums miera darbu starp cilvēci. Es to paveikšu caur jums, tiklīdz jūs būsiet gatavi. Taču ne tikai šī paaudze tajā piedalīsies — jūsu bērni un viņu pēcnācēji turpinās miera darbu. Es rādu tautai plašu ceļu šīs misijas īstenošanai.

69. Pārdomā jiet uzdevumus, ko Esmu devis visai tautai kopumā. Grūtības, ar kurām sastopaties savā ceļā, ir lielas, un tādēļ jums jābūt stipriem un spēcīgiem, lai sasniegtu savas liktenīgās mērķa. Jums jādzīvo kopībā ar Tēvu, pilnīgā lūgšanā, un jāievēro mani likumi, nekad neiekrītot fanātismā vai misticismā, jo jūs mīlēsiet Mani tikai savas sirds tempļi.

70. Iekšējā Vārda dāvana būs visos, un tādējādi jūs viegli izskaidrosiet Manu darbu. Jūs mierināsiet cilvēku sirdis un dosiet viņiem maizi, kas viņiem nepieciešama. Jūs dziedināsiet dvēseles un ķermeņa slimības.

Cilvēks šajā laikā cieš, jo ir attālinājies no dievišķo, morālo un dabas likumu izpildes un meklē palīdzību šīs pasaules ilūzijās. Viņš nezina, ka viņa slimības cēlonis ir viņa dvēselē. Līdz šim brīdim viņš nav vēlējies atgriezties pie likumu, kārtības un garīgo pienākumu izpildes pamatprincipa un nav atgriezies pie avota, no kura izriet viss labais.

Kamēr viņš pazemīgi nevērš savu skatienu uz Mani un kamēr viņa sirds jūtīgās stīgas paliek nocietinātas, un kamēr ticība nav viņa ceļvedis, cilvēki turpinās pakļauties maldiem, turpinās saslimt un iet bojā. Bet tevi, Izraēlas tauta, Es atstāju pilnu ar drosmi, mieru un dziedinošo spēku, lai tu to manā vārdā dāvātu saviem līdzcilvēkiem.

71. Apstājieties uz brīdi, lai aplūkotu šīs pasaules trako skriešanu uz bezdibeni. Ko meklē cilvēce? Ko es redzu viņu centienos? Tikai sāpes, izmisumu un nāvi. Sirdsapziņas balss ir apklususi, un tās gaismā ir nodzisusi. Tā piedzīvo savu lielā izpiršanas dienu, un tās sāpes ir lielas.

72. Apstādiniet viņus, tauta, pirms viņi krīt vēl dziļāk! Cīnieties ar savām lūgšanām un domām. Māciet ar savu piemēru, un, ja jūs skars pārbaudījumi, parādiet savas ticības un cerības pazīmes un atrodiet tajos tikai ıemeslu, lai attırıtu savu dvēseli.

Esiet vienkārši visā savā rııcıbā, lai jıusu lııdzcilvēki varētu jıus saprast, nepadariet savu dzıvi sarežģıtu. Esiet lıenprātıgi kā Jēzus un vienkārši kā bērni un veci ļaudis, jo šıs tikumıbas ir garıguma zıme.

73. Esiet arī kā zemnieks, kurš priecājas par savu sēju un dzīvo saskaņā ar savu Dievu. Zemnieks lūdzas, kad uzspīd jaunas dienas gaisma, kurā viņš veiks jaunu dienas darbu; un pusdienlaikā un vakarā, kad saule noriet, viņš atkal pacilā savu dvēseli, lai pateiktos par visu, ko viņam ir dāvājis viņa Kungs. Viņam viss, ko viņš saņem, ir brīnišķīgs un pilnīgs. Saule, ūdens, visi elementi viņam stāsta par viņa Dievu, un tajos viņš Viņu mīl, meklē un saskata Viņa klātbūtni. Esiet tādi paši, strādnieki garīgajā laukā.

74. Šajā laikā Es neesmu jums devis materiālu lauksaimniecības zemi apstrādei. Jūsu rokas nespēj izrakt vagas, lai tajās iesētu materiālas sēklas. Bet Es esmu jūs saucis par Manas Vārda sējējiem jūsu sirdīs. Jūsu ikdienas darbs ir garīgs, Es esmu jums devis visu nepieciešamo jūsu darbam — gaismu, mīlestību, Vārdu. Tā Es esmu redzējis, kā daži no Maniem bērniem priecājas par savu sēšanu.

75. Mani labdarības darbi nav palikuši nepamanīti. Viņi vienmēr ir cerējuši uz tiem no Manis, un pārbaudījumu brīžos ir teikuši: „Kungs mani pārbauda, lai redzētu manu ticību.”

Jūs neesat saukuši sāpes par „ienaidnieku” un neesat apnīcis no neskaitāmajiem pārbaudījumiem, ko Es jums esmu sūtījis.

76. Mīļā tauta, jūs zināt, ka dzīvojat Manī, un Es vadu visas jūsu darbības, lai mana žēlsirdība jūs paceltu tieši tajā brīdī, kad pārbaudījums jūsu sirdīs atstāj pašrefleksijas un stiprināšanās augļus. Jūs esat iepazinuši Manu Vārdu un Manus likumus un zināt, ka līdzās Manai mīlestībai un labestībai pastāv arī Mana taisnība un stingrība. Ja jūs grēkojat, jums jācieš no savu pārkāpumu sekām.

77. Es katru dienu runāju uz cilvēku sirdīm, bet cilvēce nav gribējusi saprast Manu valodu. Izraēla ir runājusi ar Mani, bet liela daļa cilvēku dzīvo tālu no Manis. Viņu reliģiskā prakse ir nepilnīga, taču Mans Gaisma un Mana taisnība šodien aizkustina sirdis, un tās sāk atmodināties un atcerēties, ka virs tām ir Dievs, kurš vienmēr mīloši raugās uz tām.

Cilvēce ir nonākusi haosā, un cilvēkiem neizdodas atrisināt savas problēmas. Viņu likumi ir vērsušies pret viņiem, jo šie likumi balstījās uz nepilnīgām zinātnēm un materiālismu, ko Es iznīcināšu. Drīz cilvēka garam uzausīs Gaismas laikmets. Cilvēki paklausīs Man un ievēros Manu gribu. Es sūtu aizsargājošos eņģeļus, lai tie virzītu viņu soļus pie Manis.

78. Es esmu atļāvis, lai Garīgā pasaule uz īsu brīdi sazinātos ar cilvēkiem. Viņu gars, kas ir tikpat ierobežots kā jūsu, ir parādījies pilns tīrības un pacilātības. Viņi ir nolaidušies, lai palīdzētu jums Trešā laikmeta lielajā cīņā, un jūs viņus esat skaidri sajutuši. Viņu svētījošā ietekme ir atgriezus daudzās sirdīs, un viņu piemērs ir patiesīgs.

79. Es svētīju garīgos darbiniekus — tos, kuri ir attīstījuši savu dāvanu un ļāvuši šīm garīgajām būtnēm atklāties. Jo gan vieniem, gan otriem manās acīs ir nopelni. Viņi atklāsies jums līdz 1950. gadam. Pēc tam viņi jums palīdzēs uz visiem laikiem, jo tā ir viņu grūtā misija.

Cilvēkam ir nepieciešams *garīgais* vadītājs. *Dievišķais* vadītājs stāv pāri visiem gariem, un tas esmu Es. Taču uz Zemes Es esmu katram cilvēkam piešķīris eņģeli. Cik ļoti viņi ir cietuši jūsu dēļ! Cik bieži viņi ir rauduši, redzot cilvēku sirdi cietību! Bet viņi mīl Mani un pacietīgi pilda savu uzdevumu.

80. Tagad ir sākusies Svētā Gara laiks, kurā garīgās būtnes, kas apdzīvo citas „ielejas”, atklājas jums — laiks, kurā visas robežas ir nojauktas un kurā arī jūs varat pacelties pie Manis, un Es nāku pie jums un atklājos caur cilvēka saprātu un runāju ar jums jūsu pašu valodā.

81. Pēc 1950. gada Es vairs nerunāšu ar jums šajā valodā, Es runāšu ar jums augstākā, cēlākā izteiksmes veidā, ko jūs pamazām iepazīsiet — tajā „valodā”, kurā vairs nav vajadzīgi materiāli vārdi.

Jūs esat garīgais tauta, kas šajā laikā ir saņēmusi Manu mācību. Tāpēc Es prasu no jums garīgumu, lai jūsu dvēsele varētu atklāties un ne savā attīstības ceļā, ne lūgšanā, ne garīgajās darbībās neizjustu nekādus traucējumus, bet būtu brīva savā ceļā un varētu nākt pie Manis.

Es esmu jums daudz runājis par garīgo saziņu, esmu jums teicis, ka jūs iemācīsieties to izmantot augstākā līmenī un ka jūs pakļausieties šai vēlmei.

82. Es jūs atstāju sagatavotus kā tautu gaismu. Sagatavojieties, jo Mans šī laika Vārds būs Testamenta, labākā grāmata, kāda vien ir — „” —, kas atrodas nevis jūsu rokās, bet jūsu sirdīs, jo Es esmu jums atklājis pilnīgo zināšanu.

83. Tāpat kā es Otrajā laikmetā atdevu savu dzīvību jūsu labā un mans ķermenis tika upurēts kā jērs, tāpat arī Trešajā laikmetā es katrai dvēselei ziedošos kā gaisma. Laimīgs ir tas māceklis, kurš sagatavojas un saprot mani, jo viņa sirds būs man mūžīgā mājvieta.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 292

1. Pieņemiet vēl vienu lappusi no Gudrības grāmatas. Es jums uzdodu nodot šo vēstījumu nākamajām paaudzēm, kuras, pateicoties savai lielākajai garīgajai attīstībai, spēs vēl dziļāk iedziļināties manā darbā. Šīs paaudzes nesīs līdzīgu garīguma sēklu, un to uzdevums būs cilvēku sirdīs izveidot miera paradīzi.

2. Pašreizējai paaudzei Esmu devis lielus mācījumus, bet rītdienas tautai, maniem nākotnes mācekļiem, Esmu saglabājis vēl lielākas atklāsmes, jo tad viņi būs gatavi tās saņemt.

3. Jūs bieži esat Man jautājuši, kas atrodas aiz šīs pasaules robežām un vai tās zvaigznes, kas riņķo kosmosā, ir tādas pašas pasaules kā jūsu. Mana atbilde uz jūsu ziņkārīgu pilnībā atklājusi noslēpuma plīvuru, jo Es redzu, ka jums vēl nav nepieciešamā attīstības līmeņa, lai saprastu, ne arī absolūti nepieciešamā garīguma, lai saskaņotos ar citām pasaulēm. Jūs vēl neesat atzinuši un sapratuši mācības, ko jums piedāvā planēta, uz kuras dzīvojat, un jau gribat meklēt citas pasaules. Jūs nespējat kļūt par brāļiem savā starpā, kā vienas un tās pašas pasaules iedzīvotāji, un gribat atklāt būtņu eksistenci citās pasaulēs. Pagaidām jums pietiks ar to, ka atceratiesies, ka Es jums „Otrajā laikmetā” teicu: „Tēva namā ir daudz mājokļu”, un ka Es tagad, apstiprinot šos vārdus, saku, ka jūs neesat vienīgie Visuma iedzīvotāji un ka jūsu planēta nav vienīgā apdzīvotā.

4. Rītdienas paaudzēm būs dota iespēja redzēt atvērtas durvis, kas tās tuvinās citām pasaulēm, un tās pamatoti apbrīnos Tēvu.

5. Labestība un mīlestība, no kurām plaukst labdarība un miers, būs atslēgas, kas atvērs noslēpuma durvis, tādējādi ļaujot cilvēkiem spert soli pretim vispārējai harmonijai.

6. Labestība un mīlestība, piemērotas jūsu dzīvei, jūsu garīgajai pielūgsmei, jūsu zinātnei un jūsu darbam, atvedīs cilvēkus pie patiesās gudrības.

7. Šodien jūs vēl esat izolēti, ierobežoti, apgrūtināti, jo jūsu savtīgums ļāva jums dzīvot tikai „pasaules” labad, nestrādājot pie dvēseles brīvības un pacelšanās.

8. Kas notiktu ar jums, iedomīgajiem cilvēkiem — būtnēm, kuras savā materiālismā ir kļuvušas niecīgas —, ja jums būtu atļauts nokļūt citās pasaulēs, pirms esat atbrīvojušies no savām cilvēciskajām kļūdām? Kāda būtu sēkla, ko jūs sētu? Nesaskaņas, neierobežota ambīcija, iedomība.

9. Patiesi, Es jums saku: lai iegūtu to zināšanu, pēc kuras ilgojas katrs cilvēks, un to atklāsmi, kas atbrīvo viņa prātu no jautājumiem, kuri viņu mocī un modina viņa zinātkārī, cilvēkam būs jāattīrās, jābūt nomodā un jālūdz.

10. Ne tikai zinātne vien atklās viņam Manus noslēpumus; ir nepieciešams, lai šī alkas pēc zināšanām būtu iedvesmota no garīgās mīlestības.

11. Kad cilvēku dzīve kādreiz atspoguļos garīgumu — Es jums saku, tad viņiem pat nebūs jāpieliek pūles, lai pētītu to, kas atrodas ārpus viņu pasaules; jo tajā pašā brīdī viņus apmeklēs tie, kas apdzīvo augstākas mājvietas.

12. Es atstāju šo īso vēstījumu, kura saturs vēlas jums tikai teikt: „Modieties un lūdzieties, lai neiekristu kārdinājumā.”

13. Vispirms jūs turpināsi sev uzdot jautājumus un paši uz tiem atbildēt. Ir nepieciešams, lai dvēseles spēki būtu visiem pazīstami un attīstīti, lai atpazītu un saprastu to, ko Dievs jums ir paredzējis. Es redzu vēl pārāk daudz neveiklības, lai darītu labu, lai lūgtu, lai godātu savu Tēvu, jo jūs neļaujat savai dvēselei izpausties un darboties, tādējādi traucējot tās attīstību.

14. Jums ir patiesas bagātības sevī, spējas un talanti, par kuriem jūs pat nenojaušat, un savas neziņas dēļ jūs raudājat kā trūcīgie. Ko jūs zināt par lūgšanas spēku un domu varu? Ko jūs zināt par garu sarunas dziļo jēgu? Nekas, jūs, materialistiskā un zemes lietām veltītā cilvēce!

15. Vispirms paceliet dvēseli, attīstot tās dāvanas, un tikai pēc tam tiecieties pēc zināšanām par to, kas pastāv ārpus jūsu pasaules un jūsu saprāta.

16. Cilvēka prāts ir niecīgs, ierobežots. Kāpēc jūs uzticat tam to, ko var atklāt un aptvert tikai garīgā dvēsele?

17. Ak, jūs, šīs zemes muļķīgie bērni, kas nevēlējāties Mani par Skolotāju un neticējāt Man, lai gan daudzi no jums saka, ka Mani mīl! Tagad jūs beidzot sapratīsiet Manu vārdu patiesību, ja atzīsiet, ka Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.

18. Mācekļi, dzīve paiet garām jums kā bezgalīgas gudrības mācība, jūsu dvēsele bagātinās ar zināšanām, un tādējādi jūs sasniedzat lielāku pacilātību.

19. Esiet savu rīcību tiesneši, jo sirdsapziņas balss jums vienmēr teiks patiesību. Tā liks jums saprast, vai jūs virzāties pārāk lēni, vai pārāk ātri, vai arī esat apstājušies.

20. Tas, kurš cenšas sevi iepazīt un novērtēt, ir jābūt godīgam pret sevi un citiem. Visās savās darbībās viņš dzirdēs sirdsapziņas „balsi”, un viņa soli dzīves ceļā būs droši.

21. Kad garīgā dvēsele sāk uzvarēt ķermeni, tā izjūt ļoti lielu gandarījumu un pilnīgu pašjāvēību uz sevi.

22. Taču Meistars jums saka, ka — lai cik labi jūs arī saprastu savu darbu lielāko vai mazāko vērtību — tikai Tēvs, kurš ir augstākais tiesnesis, var pieņemt lēmumu šajā galīgajā spriedumā.

23. Nedomājiet — tāpēc, ka brīdī, kad veicat labu darbu, jūs nezināt tā vērtību — ka jūs nekad neuzzināsi par labo, ko esat darījuši. Es jums saku, ka neviens no jūsu darbiem nepaliks bez atlīdzības.

24. Kad kādreiz atradīsieties Garīgajā valstībā, jūs sapratīsiet, cik bieži neliels darbs, kas šķietami ir maznozīmīgs, bija labdarības ķēdes sākums — ķēde, ko citi padarīja arvien garāku, bet kas to, kurš to sāka, uz visiem laikiem piepildīs ar gandarījumu.

25. Jums visam tam ir jāzina — jums, kas sēsi sirdīs Vārdu, ko Es jums šajā laikā esmu nesis. Jo bieži vien jūs runāsi ar saviem līdzcilvēkiem, neapzinoties, kādu ietekmi jūsu vārdi ir atstājuši — nezinot, vai tie ir nesuši augļus vai nē, nezinot, vai šajās sirdīs sēkla ir mirusi, vai arī tās ir pratušas to saglabāt un izplatīt. To visu jūs piedzīvosiet, līdz nonāksiet ceļa galā.

Tikmēr strādājiet, vairojiet savus labos darbus savu līdzcilvēku vidū, sagatavojiet viņiem laukus, lai sēkla, ko Es jums esmu uzticējis, vairotos viņu darbos.

26. Tāls ir ceļš, pa kuru jūs nonāksiet pie gaismas pilnības. Nevienai būtnei nav garāka ceļa kā dvēselei, kurā Tēvs, Dievišķais Tēlnieks, kas veido un izlīdzina jūsu dvēseli, piešķir tai pilnīgu formu.

27. Es runāju ar jums sīki, lai jūsu ceļojuma somā netrūktu kviešu, kurus jums jāiesēj, pildot savu misiju.

28. Dieva tauta atkal parādīsies cilvēces vidū — nevis kā tauta, kas iemiesota kādā rasē, bet gan kā liels skaits, kā mana mācekļu leģions, kuriem izšķirošais nav asinis, rase vai valoda, bet gan gars.

29. Šī tauta neaprobežosies ar to, ka mācīs Manu mācību caur rakstiem. Lai vārdiem būtu dzīvība, tie ir jādzīvo. Šī tauta būs ne tikai rakstu un grāmatu izplatītāji, bet arī paraugu un darbu izplatītāji.

30. Šodien Es atbrīvoju jūs no visa liekā, no nešķīstā un kļūdainā, lai ievadītu jūs vienkāršā un tīrā dzīvē, kurā jūsu dvēsele var pacelties un par ko tā liecina ar saviem darbiem.

31. Kad būs pienācis laiks, Es iepazīstināšu cilvēci ar Savu tautu, un ne Meistars nekaunēsies par saviem mācekļiem, ne arī mācekļi noliegs savu Meistaru. Šis brīdis sakrīt ar pasaules uzskatu karu, no kura kā miera elpa, kā gaismas stars izlauzīsies spiritisms.

32. Jau tagad Tēva taisnība skar cilvēku zemes varu, viņu uzkrātos dārgumus, lai liktu viņiem saprast, ka mans Vārds nekad neizmantos varu un materiālos bagātības, lai valdītu vai izplatītos.

33. No visas šīs cilvēces morālās un materiālās struktūras „nepaliks akmens uz akmens”. Jo, lai uz šīs zemes parādītos „jaunais cilvēks”, ir neizbēgami, ka katrs kauna traips tiek izdzēsts, katrs grēks novērsts un paliek tikai tas, kas satur labas sēklas.

34. Manas klātbūtnes un manas taisnības gaismas spožums būs redzams visā pasaulē, un šīs gaismas priekšā elki sabruks, ierastās tradīcijas nonāks aizmirstībā un neauglīgie rituāli tiks atmesti.

35. „Jauna dziesma” izplūdīs no to dvēselēm, kuri nevarēja Mani redzēt, bet galu galā tomēr Mani ieraudzīja, jo, neraugoties uz saviem trūkumiem, meklēja Mani; un jūs taču zināt, ka tas, kurš Mani meklē, vienmēr Mani atrod.

36. Attiecībā uz tiem, kuri Mani noliedza, kuri Mani izvairījās, kuri slēpa Manu vārdu, kuri nevēlējās atzīt Manu klātbūtni, – tiem savā ceļā būs jāpiedzīvo tādi pārbaudījumi, kas atvērs viņu acis un ļaus arī viņiem ieraudzīt patiesību.

37. Kāda nozīme tam, ka daži Mani mīl ar nepilnīgām iztēlēm, bet citi Mani noliedz, jo Es taču zinu, ka viņi visi ir trūcīgi!

38. Lielā kauja ir pavisam tuvu, turiet visi savus ieročus gatavībā. Šajā cīņā jums visiem būs sava loma, jūs visi dosiet savu ieguldījumu: valdnieki, garīdznieki, zinātnieki, turīgi, bagātie un nabadzīgie — visi.

39. Kas palika pāri no Salamona tempļa, kad pienāca tiesas stunda? Tikai likuma zināšanas, kas bija ierakstītas sirdīs. Riti, tradīcijas, upuri un ziedojumi — viss pazuda. Svētnīca un altāris tika iznīcināti, bet Likums un praviešu vārdi palika. Jo tieši tie sagatavoja cilvēci jaunai ērai un bija jāattīra lauki, lai varētu uzdīgt jaunie sēklas.

40. Tā Jeruzaleme, ko izraēliešu tauta uzskatīja par neievainojamu, tika iznīcināta, tāpat kā templis, kas bija tās lepnums. Tas notika tāpēc, ka Es atnācu valdīt starp cilvēkiem. Taču, tā kā Mana Valstība nav no šīs pasaules, bija nepieciešams iznīcināt materiālo templi, lai cilvēka sirdī uzceltu garīgo svētnīcu.

41. Tagad saprotiet, kāpēc mani tolaik apustuļi neko materiālu neuzcēla, bet gan cilvēku sirdīs uzcēla ticības, tikumības un mīlestības tempļus, kas izpaudās vārdā, garā, darbos un patiesībā. Pie viņiem nebija ne zelta, ne vīraka, ne liturģijas. Kad viņi uzlika rokas uz slimajiem, tie izveseļojās. Kad viņi runāja par Kristus mācību, viņi cēla svētnīcas cilvēku pūļu dvēselēs. Kad viņi runāja par krustu, tas palika dvēselēs kā uguns zīme.

42. „Mana Valstība nav no šīs pasaules,” Es jums saku vēlreiz. Svētā Gara templim nav materiālu pamatu, tam nav altāru uz zemes.

43. Ja šajā laikā jūs redzēsiet, kā tiek iznīcināts ikviens ārējais kulta veids, ko cilvēce ir radījusi, jūs redzēsiet, ka daudzi bažīgi jautās: „Kāpēc Dievs to pieļāva?” Viņi sev uzdos to pašu jautājumu, kā to darīja ebreji, kad notika viņu pilsētas iznīcināšana. Un tieši manai tautai būs jāatbild uz to, jāpaskaidro un jāatklāj cilvēkiem, ka ir sākusies Jauna ēra un ka jauna sēkla ir ceļā, lai izplatītos.

44. Zeme būs mitra un gatava uzņemt manu sējēju sēklas, un šeit ir vietā, lai jūs kādreiz padomātu par šo sējēju atbildību. Vai būtu pareizi, ja šī tauta, kad cilvēce būs atbrīvojusies no fanātisma un prātu apmānošas pielūgsmes, nāktu klajā ar jaunu elku pielūgšanu? Nē, mīlie mācekļi un skolnieki. Tāpēc katrā jūsu ceļa solī ir mācības un pārbaudījumi.

45. Liels ir jūsu aicinājums! Tomēr neļaujieties, lai jūs valdītu slikti zīmējumi, bet drīzāk esiet piepildīti ar drosmi un cerību, domājot, ka tuvojošās rūgtuma dienas ir nepieciešamas cilvēku atmodai un attīrīšanai, bez kurām jūs nevarētu piedzīvot garīguma laikmeta uzvarošo ienākšanu.

46. Mācieties pārvarēt grūtības, neļaujiet, lai jūsu sirdis pārņemtu nomāktība, un rūpējieties par savu veselību. Iedrošiniet savu brāļu un māsu garu, runājot par Mani un parādot viņiem Manu mācību, kas iededz ticību un cerību.

47. Redziet, cik nomākti dzīvo daudzi cilvēki. Tās ir būtnes, kas ir ļāvušās sakaut dzīves cīņā. Redziet, cik agri viņi ir novecojuši un kļuvuši sirmi, sejas novītušas un izteiksme melanholiska. Bet, ja tie, kam jābūt stipriem, ir vāji, jaunība novītis, un bērni savā apkārtnē redzēs vienīgi skumjas.

48. Tu, tauta, neatsakies no visām tām veselīgajām priekām, kuras jums, lai gan tās ir īslaicīgas, ir atļauts baudīt. Ēdiet savu pieticīgo maizi mierā, un patiesi, Es jums saku, jūs to atradīsiet garšīgāku un bagātīgāku.

49. Saprotiet no maniem vārdiem, ka tas, ko Es no jums vēlos, ir pašārvība, ticība, optimisms, dvēseles miers un spēks, ka, neraugoties uz jūsu grūtībām un ciešanām, jūsu sirdīs nedrīkst būt rūgtuma. Ko jūs varētu dot no laipnības vai iedrošinājuma tiem, kam tas nepieciešams, ja jūsu sirds būtu piepildīta ar ciešanām, rūpēm vai neapmierinātību?

50. Tieši savos pārbaudījumos jums jārada labākais piemērs pacilātībai, ticībai un pazemībai.

51. Tas, kurš spēj piešķirt savai dzīvei šo garīgumu, vienmēr jūt mieru, un pat tad, ja viņš gul, viņa miegs ir mierīgs un atspirdzinošs, ko dvēsele izmanto, lai atbrīvotos no ķermeņa un dotos uz Aizsauli, kur tā saņem tos dievišķos enerģijas plūsmas, no kurām tā barojas un kurās tā ļauj piedalīties arī ķermenim.

52. Neviens lai neteic, ka manas pravietojumi padara jūsu dzīvi tikai drūmu — gluži pretēji, mans vārds jūs izglābj no tumsas. Saprotiet, ka Es esmu jūs sagatavojis, lai cīņas brīžos jūs nejutos vāji.

53. Jūsu gars nedrīkst kļūt glēvs, apzinoties, ka kauja tuvojas, nedz arī jums drīkst šaubīties, ka miers atgriezīsies jūsu pasaulē.

54. Es jau esmu jums teicis, ka jūs atrodaties vienas pasaules beigās un citas sākumā. Planēta paliks tā pati, daba tā pati, gaisma arī tā pati, bet cilvēces dzīvesveids būs citāds, tās mērķi, cīņas un ideāli būs citādi. Valdīs taisnīgums un patiesība.

55. Dvēseles, kas tajos laikos iemiesosies cilvēces vidū, lielākajā daļā būs tik ļoti veltītas labajam, ka, ja parādīsies cilvēki, kuri sliecas uz ļauno, tiem, lai cik spēcīgi tie arī būtu, nāksies pakļauties patiesības gaismai, ko šie cilvēki tiem parādīs — pilnīgi pretēji tam, kas notiek pašlaik. Jo, tā kā samaitātie ir pārsvarā, viņi no ļaunuma ir radījuši spēku, kas labos apspiež, inficē un tur savā varā.

56. Jūsu pasaule arī turpmāk būs dvēseļu pārbaudījums, cīņas un atgriešanās pasaule. Jūsu Zeme joprojām nespēj Man sniegt augstvērtīgas dvēseles, kuras, atstājot šo vietu, tuvinātos taisno mājvietām. Šī zemes ieleja joprojām nespēj uzņemt lielas dvēseles, kurām jāatnāk, lai tajā dzīvotu. Tā ir pasaule nepārtrauktai reinkarnācijai, jo dvēseles savā lēnajā pacelšanās ceļā atstāj iesāktos darbus bez aprūpes vai parādu, bez atlīdzības.

57. Rīt šī Zeme Man dāvinās skaistas garīgās ziedus savu iedzīvotāju darbos, un tie Man atnesīs nogatavinātos augļus, ko viņi novāks pēc dzīves, kas pavadīta neatlaidībā mīlestībā pret Tēvu un saviem tuvākajiem.

58. Vai jūs neesat domājuši par to, ka rīt tieši jūsu bērni apdzīvos šo Zemi? Un vai jūs vēlaties saviem bērniem kaut ko labāku par to, ko esat sasnieguši paši? „Jā, Tēvs,” saka Man jūsu sirds. Tā kā jūs sevī nesat šo ar mīlestību un žēlsirdību caurvīto domu, tad attīriet un izlīdziniet viņu ceļu. Es vēlos, lai viņi atrastu jūsu pēdu nospiedumus un savāktu to pieticīgo mantojumu, ko jūs viņiem atstājat un ko nākamās paaudzes turēs augstā godā.

59. Nav svarīgi, ka jūsu vārdi nonāks aizmirstībā; nozīmīgi būs jūsu darbi, jo tie paliks neizdzēšami iegravēti ceļā, ko jūs esat izveidojuši.

60. Kas spēs izdzēst šīs pēdas, ja tās sargā un aizsargā mana taisnība?

61. Redziet, cik daudz noslēpumu jums atklāj spiritisms, cik daudz skaistu atklāsmju tas jums sniedz.

62. Tās ir stari, ko Septiņu zīmogu grāmata sūta uz jūsu dvēselēm. Tā ir Jēra balss, kas runā un atklāj Sestā zīmoga saturu.

63. Dieva dziļajos noslēpumos iekļūst tikai Jērs, lai atklātu šo gudrību Kunga bērniem.

64. Kad jūs, Trešā laikmeta mācekļi, jau būsiat pilnībā apzinājušies to, ko esat saņēmuši, jūs nekavējoties dosieties ceļā, lai izplatītu šī vēstījuma labo ziņu, kuras saturs ir paredzēts visai cilvēcei.

65. Saprotiet, ka tik lielā materiālisma vidū ir arī tādi, kas atceras Manas apsoliņums atgriezties, pēta praviešu vārdus un izpēta dzīves notikumus, jo viņi vēlas zināt, vai Es drīz atnākšu, vai Es esmu klāt, vai arī Esmu bijis klāt un jau atkal aizgājis.

66. Jums, kas piedzīvojat Mani šajā atklāsmes veidā un jau tik ilgu laiku par to priecājaties, Es saku: „Esiet žēlīgi pret cilvēkiem, saviem brāļiem un māsām.”

67. Sagatavojieties, lai jūs varētu tālāk nodot Labo Vēsti, ko daudzi ar prieku uzņems. Es jums saku „daudzi”, *nevis* „visi”, jo daži varbūt jums teiks, „ka viņiem pietiek ar to, ko Dievs atklāja „Pirmajos laikos”, un ar to, ko Kristus atnesa cilvēkiem”. Tieši tad jūsu lūpām, kuras virza un iedvesmo Es, jāsaka neticīgajiem cilvēkiem, ka ir nepieciešams iepazīt jauno atklāsmi, lai atzītu *visu* patiesību, kas cilvēkiem pagātnē ir dota no Dieva.

68. Kā jūs varēsiet padarīt sevi dzirdamus saviem līdzcilvēkiem, nepakļaujoties izsmiekliem un bargiem spriedumiem? Sagatavojoties kā patiesi apustuļi un šīs patiesības nesēji un nesot šo gaismu savās sirdīs ar pamudinājumu, lai jūs to nodotu cilvēku dvēselēm bez ēnas un bez traipiem.

69. Ne jūs būsiat zemes tautu atbrīvotāji, bet jūs sadarbosieties ar Meistaru, šo un visu pasauli Atbrīvotāju un Glābēju, gan ar sevi, gan ar visām dvēselēm.

70. Es vēlos priecāties par savu darbu, vēlos justies mīlēts un saprasts no visiem tiem, kuriem Tēvs ir dāvājis savas Gara dzirksteli. Es vēlos, lai visi nonāk pie Manis, lai es no savas Valstības parādītu viņiem Dievišķā Darba krāšņumu un lai viņi visi, to apcerot, piedzīvotu vislielāko laimi par to, ka ir veikuši visu ceļu, kas ved pie Kunga.

71. Mans darbs ir mūžīgs; mana Vārda pabeigšana jūsu vidū nenožīmēs beigas, bet drīzāk jūsu cīņas sākumu.

72. Vārdu nesēju lūpas vairs nepārraidīs Manu balsi, bet Mana iedvesma ienesīs gaismu viņu prātos, lai palīdzētu viņiem saprast vārdu, kas nāca no viņu mutēm, lai viņi spētu to izskaidrot cilvēku pūļiem.

73. Mana Gara atklāsmes jēga caur šiem prāta orgāniem tieši bija tāda, lai jūs, pateicoties šiem mācījumiem, vēlāk iemācītos Meklēt Mani no gara uz garu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 293

1. Mana mīlestība apgaismo jūs kā bezgalīgi liela saule un apņem jūs visus.

2. Es esmu šeit un ļāvu jūsu prātā ieplūst manām domām, kas kļuvušas par vārdu, kas ir patīkams sirdij, ārkārtīgi mīļš garīgajai dvēselei un kas jūsu mutē neatstāj nekādu rūgtumu.

3. Tāpat kā bites, kas veido šūnu un to pilina ar medu pilienu pa pilienam, tā arī tie bērniņi, caur kuriem Es atklājos un dodu Savu Vārdu, ar esenci, kas nāk no viņu lūpām, pilina pilienu pa pilienam to cilvēku sirdis, kuri ilgojas pēc garīgās mīlestības.

4. Vēl joprojām mana tauta ir neliela, taču Es jums sniedzu savus mācījumus tā, it kā runa būtu par lielām cilvēku masām. Mana mīlestība nevarētu ļauties atturēt no šīs nelielās skaitliskās grupas, jo Meistaram nav un nevar būt tādu aizspriedumu, kādi raksturīgi savtīgiem cilvēkiem.

5. Esi laipni gaidīts Glābēja gaismā, tu, tauta, ko mocījušas pārbaudījumi un cīņas, šaubas un neskaidrības, bēdas un sāpes.

6. Jums ir vajadzīgas zāles dvēselei, un Es nāku pie jums, tāpat kā Es nācu tajā Otrajā laikmetā — kā ārsts, kas dziedē ķermeņa un dvēseles slimības.

7. Ja jūs nākat pie Manis, mocīti ar smagām problēmām, nomākti ar nabadzību vai nobijušies no pārbaudījumu ciešanām, jūs meklējat Manos vārdos kādu teikumu savām sāpēm — kādu vārdu, kas liecinātu, ka Mans skatiens jūs ir pamanījis un ka Es dzirdu jūsu balsis. Tad Es aizkustinu jūsu sirdis un pierādu jums, ka Man nekas nav apslēpts. Es izlieku pār jums savu mieru, dodu jums izsmalcināto mielastu no maniem mācījumiem un nosūtu jūs stiprinātus atpakaļ uz dzīves, cīņas un atlīdzināšanas ceļu.

8. Manos mācību vārdos jūs iemācāties, ka savos pārbaudījumos jūs ieguldāt savu nelielo daļu ticības, cerības, pacietības un stingrības, un ka pārējo paveic jūsu Tēva mīlestība.

9. Kas paļaujas uz Mani, tas nespēs zaudēt cerību, un cik brīnišķīga ir atlīdzība tam, kurš prata paļauties uz sava Kunga mīlestību un žēlsirdību.

10. Es esmu Tas, kurš nāk jums klāt sirdī, kad jūs raudājat. Es esmu Kristus, un Kristus nozīmē mīlestību.

11. Tāpēc Es tevi dziedinu un iedrošinu, mīļā tauta. Jo nāks laiki, kad Es izvēlēšos Savējos no visvairāk sagatavotajiem un visdedzīgākajiem, no tiem, kuri visvairāk ir pavirzījušies uz priekšu Manas Vārda izpētē, un viņi būs Mani pirmie sūtņi, Mani pirmie liecinieki un arī pirmie, kuri no gara uz garu sarunāsies ar savu Tēvu.

12. Tomēr nedomājiet, ka Man patīk izvēlēties vienus un noraidīt citus — tā nekad nav, mācekļi. Bet Es izmantosiu jūs atbilstoši tam

sagatavotības līmenim, ko jūs pakāpeniski sasniegsiet un kas jums būs nepieciešams, lai varētu Man kalpot.

13. Tāpat kā šodien tie, kuri spēja sagatavoties, ir ieguvuši garīgo atklāsmi ar cilvēka prāta palīdzību, tāpat nāks laiki, kad mana balss kā debesu harmonija sasniegs jūsu dvēseli un pārsteigs jūsu prātu ar manu atklāsmju gudrību un gaišajām iedvesmām, ko mans Gars jums sūta, izraisot apbrīnu un sajūsmu.

14. Šis laiks noteikti pienāks, par to nešaubieties; bet Es to nenosaku. Daudz kas ir atkarīgs no jums, no jūsu centības un mīlestības, lai šis laiks vairs nebūtu tikai nākotnes lieta, bet kļūtu par tagadni.

15. Bet nenovērtējiet par zemu to, ko Es jums šobrīd dodu caur jūsu brāļu un māsu, kas ir Mani vēstneši, peticīgajām prāta spējām. Jo Mani mācījumi jūs audzina, lai jūsu dvēsele attīstītos un spētu gaidīt sarunu no Gara uz Garu. Ak, ja vien jūs spētu meklēt katra Meistara vārda slēpto jēgu — cik daudz pārsteidzošu atklāsmju jūs atrastu! Cik daudz gaismas jums tiktu dota, lai to pielietotu savā dzīvē!

16. Jums, šī darba mācekļiem un šī vārda lieciniekiem, jūsu Meistars saka, ka, ja jūs nesaprotat un neievērojat šo mācību, ko Es jums esmu atklājis caur cilvēcisko saprātu, jūs nevarēsiet virzīties uz priekšu uz jauno mācību, kas ir apsolīta jūsu garam un kas notiks tieši starp Meistaru un mācekli — iekšēji, bez nepieciešamības pēc ārējiem līdzekļiem vai formām.

17. Jūs vēl neesat sasnieguši to mācības līmeni, ko Es jums pašlaik atklāju — un tomēr jūs jau vēlaties iegūt šo žēlastības dāvanu?

18. Ja jūs būtu sasnieguši to attīstības pakāpi, ko prasa Mans Vārds, jūs darboties savas garīgās dvēseles gaismā un padarītu savu dziedinošo ietekmi jūtamu citiem. Bet tā nav, un tādēļ, jūsu lielajam nožēlam, mācības atkārtojas.

19. Trīs dažādas viena Dievišķā Gara izpausmes ir bijušas atklāsmes, ko cilvēks laika gaitā ir saņēmis no Dieva, sadalītas trīs laikmetos. Daudzas reizes un daudzos veidos Es esmu jums izskaidrojis to, ko jūs kļūdaini saucat par „Svētāko Trīsvienību” un ko *jūs* nevarētu izskaidrot, jo neesat to sapratuši.

20. Es esmu jums izskaidrojis, ka tas, ko jūs saucat par Tēvu, ir Dieva, Visuma Radītāja, absolūtā vara, vienīgais neradītais; ka Tas, ko jūs saucat par „Dēlu”, ir Kristus, tas ir, Tēva pilnīgās mīlestības atklāsme pret saviem radījumiem, un ka tas, ko jūs saucat par „Svēto Garu”, ir gudrība, ko Dievs jums sūta kā gaismu šajā laikā, kad jūsu gars spēj labāk saprast manas atklāsmes.

21. Šī Svētā Gara gaisma, šī Dieva gudrība drīz valdīs šajā trešajā laikmetā, kura sākumu jūs redzat, un apgaismos cilvēces domāšanu, kurai

nepieciešama garīgums, kura slāpst pēc patiesības un izsalkusi pēc mīlestības.

22. Esmu iedibinājis trīs „valstis” starp cilvēkiem, kas drīz apvienosies vienā.

23. Pirmais bija varas un likuma spēks, otrais — mīlestība, trešais — gudrība.

24. Kad cilvēks dzīvos saskaņā ar likumu, mācībām un atklāsmēm, ko Es viņam esmu devis katrā „valstībā”, viņš varēs patiesi teikt, ka Debesu valstība ir ienākusi cilvēku sirdīs.

25. Tāpat ir taisnība, tauta, ka cilvēkiem ir atklājies viens vienīgs Dievs, lai gan trīs dažādos aspektos: Ja jūs meklēsiat mīlestību Tēva darbos tajā pirmajā laikmetā, jūs to atradīsiat; un, ja meklēsiat gudrības gaismu, jūs to arī atklāsiat, tāpat kā Kristus darbos un vārdos jūs sastapsieties ne tikai ar mīlestību, bet arī ar varu un gudrību. Tātad, kas gan būtu dīvains, ja šajā laikmetā Svētā Gara darbos jūs atklātu gan spēku, likumu un varu, gan arī mīlestību, maigumu un dziedinošo ziedi?

26. Šī ir visaugstākā valstība — nevis gaismas dēļ, jo tā vienmēr ir viena un tā pati, bet tāpēc, ka cilvēki ir spējīgāki dzīvot augstākā līmenī.

27. Tā būs Gaismas valstība, kas apgaismos prāta orgānus un dvēseles — gaismas, kas pārveidos cilvēci. Spilgtums būs tik liels, ka visi, kas Mani ir noliedzuši, vairs to nedarīs, un tie, kas ir bijuši muļķīgi, atmestīs savu muļķību, jo redzēs patiesību spožā dienasgaismā un skaidri kā debesis.

28. Pašlaik Man no pārējiem cilvēkiem jāatlasa tauta, kas sastāv no labas gribas sirdīm, kuras, kad pienāks stunda, kalpos Man kā garīgās attīstības darbinieki. Šeit, klusumā un pazemībā, Es viņus sagatavoju un mācu.

29. Tāpat kā zemnieks apstrādā savu zemi, kā amatnieks veltās savam darbam, kā zinātnieks nododas savām pārdomām un filozofs — saviem sapņiem, tāpat kā visi cilvēki mocās rūpju un izmisuma pilnā dzīves cīņā, tā Es gribu radīt tautu, kas, iedvesmota no garīguma, mieru, labo un augstāku dzīves izpratni, kas strādā un modās kā labs sējējs, kas pūlas kā zinātnieks, kam ir sapņi kā filozofam, kas cīnās par patieso dvēseles barību, tāpat kā cilvēce cīnās par ikdienas maizi.

30. Patiesais garīgais cilvēks būs tas, kurš apvieno gara un matērijas likumus un no tiem veido tikumīgu, apzinīgu un augstāku dzīves normu.

31. Šodien jūs esat mani mazīe mācekļi, kuri savās vientuļajās meditācijās pamazām veido savu dvēseli, lai pēc tam varētu palīdzēt saviem līdzcilvēkiem un nodrošināt viņu labklājību.

32. Jēzus mācekļi ir tas, kurš ar *vārdu* uzvar, kurš pārliecina un mierina, kurš pacilā un atdzīvina, kurš no uzvarētā padara sevi un grūtības pārvarētāju.

33. Kristus apustulis nevar savā sirdī glabāt egoismu, domājot tikai par savām ciešanām vai rūpēm. Viņš nerūpējas par savējo, bet domā par citiem, pilnībā paļaujoties uz to, ka neko nav atstājis novārtā, jo Tēvs nekavējoties palīdz tam, kurš ir atstājis savu, lai veltītos kādam Kunga bērnam, kam nepieciešams garīgs atbalsts. Un tas, kurš aizmirsis sevi, lai savam tuvākajam dāvātu cerības smaidu, mierinājumu viņa skumjām, pilienu balzama viņa sāpēm, atgriežoties mājās, atradis tās apgaismotas ar gaismu, kas ir svētība, prieks un miers.

34. Ja cilvēki kaut nedaudz sajutīsies kā savu tuvāko brāļi un māsas un kaut nedaudz kā visu zemes bērnu vecāki, tad viņi būs spēruši stingru soli manā mācībā.

35. Cik maz ir to, kas zina par dzīves lielisko zinātni, kuras spēks un avots balstās uz mīlestību.

36. Kas iemācās būt labs, pamatojoties uz dievišķo mācību, ko ietver mana mācība, tam būs jābūt kā maizei, ko dala uz galda, lai to izdalītu visiem, kas pie tā sēž, lai ēstu.

37. Jūs nevarat apgalvot, ka ejat pa manu mīlestības ceļu, kamēr jūs vēl neesat pilnībā piepildīti ar labestību un kamēr jūs atstājat novārtā savu garīgo attīstību — kamēr jūs nodarbojaties ar citu cilvēku uzvedību, lai to kritizētu un nosodītu.

38. Esiet pārliecināti, ka, kamēr jūs netīrīsiet savas sirdis un domas, jūs būsiet šķērslis tam, lai mana gaisma varētu sasniegt jūsu būtību un iekļūt tajā. Jo sliktās domas, vārdi un jūtas ir šķēršļi tam, lai šī gaisma, kas ir pilnīga tīrība, varētu mājot jūsu dvēselē.

39. Jums jāiztīra mājoklis, lai Es varētu ievākties jūsu sirdī — nevis tikai uz brīdi, bet uz visiem laikiem. Es vēlos mājot jūsu sirds slepenajā kambārī. Bet pārtrauciet Mani aicināt tikai tāpēc, lai Es tur pavadītu dažus īsus mirkļus, kamēr ilgst jūsu sagatavošanās, lai pēc tam tiktu izdzīts, tiklīdz atmodinās jūsu kaislības.

40. Pasaule un tās kārdinājumi ir spēcīgi, tādēļ jūsu labiem nodomiem jābūt vēl spēcīgākiem, lai jūsu griba cīņās un pārbaudījumu vidū neklūtu vāja.

41. Dažreiz Es atkārtāju Savas mācības, jo vēlos padarīt jūsu dvēseli jūtīgu un likt jūsu sirdij satrūkties. Ja Es tā nerīkotos, jūs nonāktu pie nepareiziem priekšstatiem par Manas Vārda patiesību. Vai atceraties, kā senā Izraēla savā Dievā redzēja tikai neizbēgamu taisnīgumu, stingrību un

skarbumu, un ka tādēļ — tā kā tai bija šāds priekšstats par savu Kungu — tieši bailes no soda lika tai ievērot Dieva likumu?

42. Jūs jau pazīstat to kļūdu, kurā atradās tie cilvēki, jo esat atklājuši Tēva bezgalīgo mīlestību pret cilvēkiem.

43. Jūs jau redzat Dievā ne tik daudz tiesnesi, cik Tēvu ar pilnīgu un neizsīkstošu mīlestību, un Es jums saku, ka ir labi, ka jūs Dievā redzat savu Tēvu. Tomēr, lai jūs paliktu modri, man jums jāsaka, ka arī jūs, tāpat kā tā senā tauta, varat pakļauties jaunai kļūdai, un šī kļūda var izpausties tajā, ka jūs necenšaties morāli un garīgi pilnveidoties vai ka jūs neuztraucaties par to, ka nepārtraukti un smagi grēkojat, ļaujoties uz to, ka Tēvs pirmkārt ir mīlestība un jums piedos.

44. Protams, Dievs *ir* mīlestība, un nav tāda pārkāpuma, lai cik smags tas arī būtu, ko Viņš nepiedotu. Bet jums ir precīzi jāzina, ka no šīs dievišķās mīlestības izriet taisnīgums, kas ir neizbēgams. Esiet apzināti par to visu, lai tas, ko esat uzņēmuši sevī kā manas mācības izpratni, atbilstu patiesībai un lai jūs iznīcinātu visas kļūdainās priekšstatu, kas varētu būt jūsos. Neaizmirstiet, ka Tēva mīlestība jums gan piedod, bet ka kauns — neskatoties uz piedošanu — paliek iespiests jūsu dvēselē un ka jums tas jānomazgā ar nopelniem, tādējādi kļūstot cienīgiem mīlestībai, kas jums piedeva.

45. Jums ir bijusi tendence aizvērt acis uz saviem sliktajiem darbiem, saviem grēkiem, un paņemt līdzīgu nevēlamo nastu, atstājot to svešā mājā. Bet jūs galu galā sapratīsit, ka neviens nevar labāk nomazgāt šos kauna traipus kā tas, kurš tos ir iegravējis savā sirdī.

46. Kāpēc jūsu solis ir tik lēns, lai gan jūs gaida vārti uz pestīšanu un žēlastības avots? Iemesls tam ir tas, ka jūs ir pārņēmis aukstums ticībā Dievam, pasaulīgais skepse, un jūs uz brīdi jūtaties kā cilvēki, kuri vairs neko negaida no Manas žēlsirdības.

47. Tauta, kas šodien Mani dzird — jūs, cilvēki, kas meklējat laimi pārejošā dzīvē, kas pilna ar izklaidēm, patiesi, Es jums saku: beigās jūsu mutē paliks tikai rūgtums un sirdsapziņas pārmetumi, kad jūs pieredzēsiet, cik atšķirīgs un pretējs jūsu ilūzijām ir jūsu centienu rezultāts.

48. Patiesi, Es jums saku: dzīvot, cīnīties, baudīt, ciest un mirt jūs varēsiet tikai tad, ja balstīsieties uz dvēseli, it kā tā būtu spieķis, un dvēselei vienmēr jāieklausās savas sirdsapziņas balsī.

49. Nepieciešamo spēku jūs varēsiet atrast tikai ticībā.

50. Ak, skumjā cilvēce, ko aptumšo sāpes un rūgtums! Atver savas acis, lai tu ieraudzītu Gaismas valstības atnākšanu, Patiesības Garu, kas nāk uz leju pie dvēselēm un prāta orgāniem, kuri līdz šim vēl guļ, lai tos pamodinātu.

51. Kristus runā uz jums Garā – jūsu starpnieks starp Dievu un cilvēku. Jo Kristus ir „Vārds”, ir Dieva Vārds, mīlestības un patiesības Vārds. Šodien Es runāju uz jums vienā no neskaitāmajām formām, kādās Es varu jums atklāt savu Vārdu. Rīt, kad šī atklāsmes forma būs pagājusi, mans Vārds tiks pierakstīts, un tā, rakstos, tas ceļos no provinces uz provinci, no mājas uz māju, no sirds uz sirdi, vienus pamodinot, citus atgriežot, vēl citus mierinot, lai gan man jums jāpasaka arī šis: daži paliks neuzņēmīgi pret šo vēsti, un daži pat to zaimošot.

Bet tam nav nozīmes, tauta. Nāks laiki, kad cilvēku pūļi ar kāri meklēs Manu Vārdu rakstos. Pat šī tauta šeit, ja tā vēlēties atcerēties to Vārda jēgu un skanējumu, kas viņu dzīves tuksnesī ir bijis manna, ar mīlestību un cieņu savāks lappuses, uz kurām jūs esat pierakstījuši Manu Vārdu.

52. Cilvēkam ir vajadzīga garīgā gudrība, un Es to viņam dodu, tāpat kā pagātnē, kad, redzot, ka cilvēce izsalkusi pēc mīlestības, Es to viņai mācīju.

53. Dievam nav nekā “neiespējama”: cilvēkam bija vajadzīgs Dievs, un Viņš nāca pie cilvēka. Viņam bija vajadzīgas augstākas zināšanas, un Kungs viņam atklāja dziļas mācības. Viņam bija vajadzīgs ticības stiprinājums, un Tēvs stiprināja sava ļoti mīļā bērna ticību.

54. Jums nevajadzētu brīnīties, ka šajā Trešajā laikmetā Es atklājos tādā veidā, kādu liecina jūsu ausis un kādu ir sajutusi jūsu sirds.

55. Šodien jūs neesat redzējuši, ka Es iemiesojos kādā cilvēkā; Kristus klātbūtne Trešajā laikmetā atklājas caur iedvesmu un spēju savienoties ar Manu Garu, kas ir uzticēta kā uzdevums dažiem Maniem bērniem.

56. Cilvēki ir nonākuši lielā apmulsumā savas nepareizās interpretācijas dēļ par to, ko Dievs atklāja agrākajos laikos — savas nespējas dēļ iekļūt tajā, kas viņiem ir nesaprotams, kā arī garīgā spēka trūkuma dēļ, lai varētu ieraudzīt Mūžīgā Gaismu aiz viņu materiālisma mūra.

57. Ņemot vērā jūsu neizmērojamo gaismas trūkumu — gaismu, kas nozīmē gudrību, mīlestību, pacelšanos — Man *bija* jānāk.

58. Lai jums dotu šo gaismu, nebija piemēroti, ka Es pie jums ierastos kā cilvēks. Jo, lai jūs iedvesmotu uz garīgu attīstību (), bija nepieciešams, lai Es atklātu savu klātbūtni garīgā, neredzamā, taču jūsu ticībai un mīlestībai jūtāmā veidā.

59. Svētā Gara atnākšana šajā Trešajā laikmetā ir Dieva garīgā parādīšanās — tā varenā un taisnīguma mīlošā Jēhovas, kurš Pirmajā laikmetā atklājās caur dabas spēkiem, un mīlošā Jēzus, kurš bija patiesais cilvēks, caur kuru Tēvs runāja Otrā laikmeta sākumā. Šodien Es atkal nāku pie cilvēkiem, bet Es nāku kā Gars, jo zinu, ka tagad jūs esat spējīgi Viņu saprast un Viņam ticēt, ja Viņš ar jums sazināsies tieši.

60. Šis ir Gaismas laikmets, kura skaidrība ļaus jums saprast to, ko jūs uzskatījāt par neizdibināmu. Es atstāšu jūsu sirdīs pagātnes laiku mācību būtību. Bet fanātisms, ko jūs esat veidojuši ap tām, tiks iznīcināts pašu cilvēces rokām tajā brīdī, kad tā turpinās savu attīstības ceļu.

61. Es šeit runāju ar visiem, neapstājoties, lai jūs iedalītu pēc reliģiskajām kopienām vai ticības apliecinājumiem. Garīgo sadalījumu un šķelšanos ir radījuši paši cilvēki; tieši viņi viens otru nosoda, cīnās viens pret otru un noliedz viens otra patiesību.

62. Es mīlu visus un meklēju visus, jo redzu, ka jūs visi ejat malā no ceļa. Ko jūs esat izdarījuši ar patiesību un likumu? Daudzveidīgas reliģijas. Es jums to nepārmetu — gluži pretēji, jums tas tika atļauts, jo jums bija atšķirīgi sapratnes, attīstības un garīguma līmeņi. Bet tas, ka *viena* reliģiskā kopiena uzskata pārējās par ienaidniekiem un ka tās savstarpēji draud, ievaino un nogalina — to mans mācījums nekad nav paredzējis. Es jums saku, ka tie, kuri tā rīkojas, nav patiesības aizstāvji, bet gan tās ienaidnieki.

63. Kāpēc jūs esat ienaidnieki savā starpā, lai gan neviens nav brīvs no vainas? Kāpēc cīnīties pret to, kā citi vēlas sasniegt pilnību un tuvināties savam Tēvam? Kurš ir tas, kurš var teikt, ka viņš nes patiesību un ir kopā ar Dievu, ka viņš uzskata sevi par glābtu, un kurš ir tas, kurš ir lemts pazust?

64. Cik muļķīgi jūs vēl esat, savstarpēji nosodot viens otru!

65. Vai jums nav kauns, ka jūs, dzīvojot gaismas pilnībā, izdarāt pārkāpumus, lai gan jūsu dvēsele jau sen būtu bijusi jāpacēlās pāri cilvēciskajai nožēlojamo stāvoklim?

66. Ļaudis, šeit ir Svētā Gara balss, Dieva garīgā atklāsme caur jūsu saprātu, kas jums neatklāj ne *jaunu* likumu, ne *jaunu* mācību, bet gan jaunu, progresīvāku, garīgāku un pilnīgāku veidu, kā sazināties ar Tēvu, Viņu uzņemt un Viņu godāt.

67. Ja Kungs jums teica: „Tev jāmīl Dievs no visas sirds un visas dvēseles un savu tuvāko kā sevi pašu”, un ja Meistars jums sludināja mīlestības mācību, tad *ši* garīgā balss, kas nāk no tā paša avota, saka jums, ka jums jāturas pie mīlestības likuma, jo tam piemīt spēks, kāds nav pat pasaules lielākajām armijām, un ka jūsu sasniegumi būs droši un ilglaicīgi, jo visam, ko jūs uzcelsiet uz mīlestības pamatiem, būs mūžīgā dzīvība.

68. Cilvēce ir nelaimē, cilvēka prāts ir sajucis, sirds ir kļuvusi iedomīga cilvēka uz Zemes sasniegto spēju dēļ. Līdzeklis pret to vienmēr ir bijis viņa sasniedzamībā, bet viņš to ir noraidījis. Šis līdzeklis ir garīgās zināšanas.

69. Es jums saku, ka tie, kas ir atmodušies un apzinās, kas notiek, ir piemērotākie, lai iedegtu cilvēkos ticības gaismu Dieva Garam.

70. Saproties, ka jūsu dvēselei ir jāattīstās atbilstoši savām spējām, dāvanām un iespējām, kas jums līdz šim ir gandrīz pilnīgi nezināmas.

71. Mans Vārds jums neatklāj nekādas detaļas par jūsu pagātņi vai garīgo nākotni, kas jums nenestu nekādu labumu. Tomēr es jūs mācu pildīt savu uzdevumu šajā pasaulē, uz kuru jūs esat sūtīti.

72. Tāpēc noraidiet visas tās idejas, ar kurām daži vēlas jūs ieskaidrot, runājot par jūsu pagātņi vai nākotni dvēseles dzīvē.

73. Ziniet, mācekļi, ka garīgums ļauj sirdsapziņai izpausties ar lielāku skaidrību, un tas, kurš dzird šo gudro balsi, neļaus sevi maldināt.

74. Iepazīstieties ar sirdsapziņu, tā ir draudzīga balss, tā ir gaisma, caur kuru Kungs ļauj spīdēt *Sava* gaismai — vai nu kā Tēvs, kā Skolotājs, vai kā Tiesnesis.

75. Ļaujiet, lai jūsu sirdsapziņa pārbaudījumos jums saka, ka Es jūs nesodu, bet ka jūs tieši attīrāties, un ka, redzot atbrīvotās dabas spēkus, kas izraisa šausmas, jums nevajadzētu zaimojāt, sakot, ka tas ir Dieva sods, bet gan ka tas ir pārbaudījums, lai jūs attīrītos.

76. Tikai dvēseles tīrība spēs panākt, ka tā izstaro savas gaismas drēbes spožumu.

77. Centieties pēc attīrīšanās, ko varat iegūt, izrādot mīlestību saviem tuvākajiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 294

1. Šajos cilvēkiem grūtajos un ciešanu pilnajos laikos Mans darbs būs kā bāka kuģu avārijā cietušajiem, kā vairogs vājajiem, kā ceļojuma soma, pilna ar pārtiku, tiem, kam tā nepieciešama. — Es runāju ar jums tēlaini par garīgajām lietām. Jo Es jau esmu jums teicis, ka cilvēks nedzīvo tikai no maizes, bet arī no Maniem vārdiem.

2. Ir svarīgi, lai jūs saprastu šīs patiesības jēgu. Jo jūsu ceļā sastapsies daudzi trūcīgie, gan miesā, gan dvēselē slimi cilvēki. Bet patiesi, Es jums saku: viņu fiziskās ciešanas nebūs lielākas par viņu dvēseles ciešanām. Jo tās sastāvēs no nabadzības, bada, kailuma, aukstuma, bailēm un tumsas.

3. Cik ļoti jums jābūt gataviem ieskatīties sirdīs un uzzināt to, ko tās glabā sevī, ko tās slēpj un kas tām nepieciešams! Es esmu jūs mācījis barot dvēseles, dziedināt tās, dot tām gaismu un rādīt ceļu uz to garīgo attīstību.

4. Kas uzklausā šos vārdus un glabā tos savā sirdī, tas spēs kļūt par dvēseļu vadītāju, ārstu un padomdevēju. Savos vārdos viņš nesīs miera un mierinājuma dāvanu saviem līdzcilvēkiem, kuriem nepieciešama gaisma.

5. Dziedinot slimos un ļaujot viņiem dzirdēt dievišķo vārdu, jūs kļūsiat par daudzu dvēseļu atdzimšanas lieciniekiem, kad tās, pamodusies no dziļā miega un satricinātas jūsu balss, atklās dārgumus un dāvanas, kuras tās nesa sev līdzī, par to neapzinoties. Tad viņu sirdīs valdīs liels prieks, jo viņi sajūtīs, ka ir sava Tēva mantinieki.

6. Ilgu laiku viņi jutās tālu no Kunga. Bet pietika ar vienu vārdu no brāļa, no šī mīlošākā Tēva sūtņa, un jau visa viņu būtība staroja no mīlestības un dzīvības.

7. Mans aicinājums sasniegs visus, ceļojot no vienas sirds uz nākamo. Tāpat klusībā ir izplatījusies ziņa par manu garīgo klātbūtni jūsu vidū un ir nodota tālāk atziņa, ka tagad ir pienācis Trešais Laiks.

8. Es nevēlos, lai jūs lepoties ar manu atnākšanu, nedz arī izmantotu tādus līdzekļus, kas ir sveši garīgumam, lai izplatītu manu vēstījumu.

9. Nemiet piemēru no maniem apustuļiem, kuri ar mīlestības darbiem, ar vārdiem, kas pilni gaismas, un ar rakstiem, kas atspoguļoja patiesību, visām zemes tautām liecināja, ka Kristus, Dievišķais Skolotājs, ir bijis kopā ar viņiem.

10. Vājā tauta, tu nevēlies pielikt pūles, lai sasniegtu savu pestīšanu. Vai tiešām es no jums prasīju upurus? Uzdevums, ko esmu uzticējis katram no jums, ir pavisam vienkāršs. Taču jums tas šķiet kā krusts, kura smagums pārsniedz jūsu spēkus.

11. Ja Es jūs pakļauju kādam pārbaudījumam, jūs zaudējat cerību un sacelaties pret Manu gribu, pat ja tā ir maiga.

12. Kur ir Ābrahams, no kura Es pieprasīju viņa mīlotā dēla dzīvību un kurš bija gatavs Man paklausīt? Kur Es varētu atrast Mozus spēku un ticību, kurš šķērsoja tuksnesi, kam sekoja viņa tauta? Un manu apustuļu uzticību, lai līdz nāvei sekotu pēdām, ko atstāja viņu Skolotājs — kur Es to varētu atrast atkal?

13. Redziet, Es no jums nepieprasu jūsu bērnu dzīvības, nedz arī to, lai jūs upurētu savu asini Manā vārdā, un tomēr jums šķiet smaga misija, ko Es jums esmu uzticējis, un ir daudzi, kas to noraida.

14. Es esmu jums parādījis tikai līdzekļus, kā darīt labu, kā būt noderīgiem saviem tuvākajiem, lai tādējādi izcīnītu mūžīgu mieru savai dvēselei un palīdzētu saviem līdzcilvēkiem uzkāpt garīguma kalnā.

15. Ļaujiet runāt jūsu sirdsapziņas balsij, ieklausieties tajā un tad man pateikt, vai šī misija, ko es jums esmu uzticējis, jums ir kā jūgs. Patiesi, es jums saku: ja jūs vienmēr spēsiet sadzirdēt šo iekšējo balsi, jums nāksies izliet nožēlas asaras un man teikt: cik nepateicīgi mēs esam bijuši pret Tevi un cik netaisnīgi pret sevi pašiem!

16. Kad būsiet pārdomājuši šīs lietas un jūsu sirdīs izveidosies stingri nodomi pildīt savu misiju ar maigumu un mīlestību, jūs savā dvēselē sajūtīsiet sava Tēva gaismu, kā Viņš jūs svētī.

17. Nebīsties, tauta, jo Es eju jums pa priekšu, vadu jūsu soļus un apgaismoju jūsu ceļu kā neizmērojami liels bāka.

18. Ja jūs šo šodienas mācību uztverat kā Meistara pārmetumu, tad uztveriet to tā. Bet, ja iedziļināties tajā, tad tur atradīsiet Manu taisnīgumu, Manu mīlestību un Manu dedzību attiecībā uz to daļu, ko Es jums esmu uzticējis Savā darbā.

19. Saprotiet, ka tagad ir Trešais Laiks, garīgās gaismas laikmets.

20. Esiet priecīgi, jo jūs kļūsiat par daudzu notikumu lieciniekiem un jums būs žēlastība saņemt daudzas atklāsmes.

21. Jūsu sirds nav nocietinājusies, jūsu prāts nav slēgts manai mīlestībai, jūsu dvēsele nav aizmigusi. Atveriet acis gaismai un asiniet savas maņas, lai jūs uztvertu zīmes, aicinājumus un liecības, ko sniegs mans Gars un Garīgā pasaule, kas darīsies manāmas jūsu virsū.

22. Katrai būtnei šajā laikā ir noteikta tās garīgās atbrīvošanās diena — brīdis, kad tā uz visiem laikiem pārstāj būt pasaules verdzene, kārdinājumu verdzene, ķermeņa un tā baudu pielūdzēja.

23. Viltus rotas no jums nokritīs, jo dvēsele noraida pasaules iedomību, lai apgērbtos ar garīguma cienīgo apmetni.

24. Cik daudziem no jums, kas šajā laikā esat dzirdējuši manu vārdu, jūsu atbrīvošanās diena bija tieši tā diena, kad pirmo reizi dzirdējāt šo

balsi! Ar cik lielu mīlestību esat iegravējuši savā atmiņā to svētīto datumu, kurā atceraties savas atdzimšanas brīnumu ticībā!

25. Laimīgi tie, kas daudz rauduši, bet pratuši gaidīt. Laimīgi tie, kas gan grēkojuši, bet pēc tam labprāt pakļāvušies attīrīšanai, jo sajutuši savā sirdī mana Vārda atnākšanu. Viņi spēja Mani sajūst un atpazīt jau no tās dienas, kad pirmo reizi piedalījās manā atklāsmē, jau no mana pirmā vārda. Kad Es ar savu būtību pieskāros viņu sirdīm, kas kļuvušas jūtīgas dzīves sāpju un likstu dēļ, viņi ar visu savu būtību sajuta, kā caur viņiem plūst Meistara dievišķais dzīvības sulas, un tajā pašā laikā, kad viņi kļuva stiprāki, no viņu dvēselēm nokrita nabadzība, trūkumi, netikumi, ciešanas, tumsas un kauna traipi, un pēc tam viņi ietērpās gaismas dvēseles raksturīgajā tērpā, kas ir patiesība.

26. Manā klātbūtnē bija ieradušies cilvēki, kuri garīgajai dzīvei bija miruši. Taču, kad viņi aizgāja, viņi devās kā cilvēki, kas bija pievērsušies ticībai un beidzot zināja, kurš ir patiesais ceļš. Jo ticība ir dvēseles kompass.

27. Tas ir neaprakstāms laimes sajūtas brīdis dvēselei, kad tā atdzimst ticībā! Taču tas vēl nebija viss – tos, kuri tādā veidā atgriezās dzīvē, gaidīja vēl kas vairāk. Tā bija laime apzināties, ka savā ceļā viņi spēs „atdzīvināt mirušos”, kā to bija iemācījušies no sava Skolotāja, un ka ikvienam zemes ceļotājam, kuru viņi sastaps un kurš kļīst bez skaidra mērķa dzīvē, viņi spēs norādīt virzienu.

28. Tas, kurš nav izglābis nevienu tuvāko, kurš nav atdevis līdzcilvēkam zaudēto ticību vai veselību, nespēs iedomāties šo dvēseles priekā. Kā tad var iedomāties to prieku, kas ir būt katras dvēseles glābējam, mierinātājam, Skolotājam un mūžīgajai augšāmcelšanai? Bet Es šo prieku neesmu paturējis tikai Sev, jo Esmu dalījies ar jums katrā no Savām īpašībām un mācījis jūs glābt, dziedināt, mierināt un atdzīvināt jaunai dzīvei. Jo Es gribu, lai mans prieks pieder visiem, tāpat kā mana Debesu valstība gaida visus.

29. Ļaudis, ja jūs jūtat, ka kāda augstāka vara aptver jūsu būtību, tad tas ir tāpēc, ka jūs tieši šobrīd sajūtat Manu klātbūtni. Jūs esat sagatavojuši savu dvēseli un padarījuši savu ķermeni uzņēmīgu. Tāpēc jūs šajā brīdī priedzājaties, aizkustināti no Maniem vārdiem, no spēka, kas izstaro no Mana Gara. Paturiet prātā: ja jūs katrā savas dzīves brīdī būtu šādā garīgumā, jūs visur sajūtu manu klātbūtni. Tad jūs atklātu, ka mana taisnība pilnībā atklājas jūsu dzīvē.

30. Es šobrīd tiesāju zemes tautas un ar savu Gaismu pieskaros visām dvēselēm. Bet tikai nedaudzi apzinās, ka ir pienācis viņu tiesas laiks, un vēl

mazāk ir to, kuri nojauš, ka ir pienācis laiks, kas jau tika paziņots pagājušajos gadsimtos.

31. Esmu visiem devis nepieciešamo laiku, lai pārbaudītu savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņu, kā arī lai izrādītu nožēlu un atjaunos, ja viņiem būtu kaut kas jālabo vai jākompensē. Gan cilvēkiem, kas valda un pieņem likumus, gan tiem, kas garīgi vada cilvēci, kā arī zinātniekiem un visiem, kas nodod zināšanas, Esmu piešķīris laiku, lai viņi varētu sagatavoties. Jo visiem būs jāatbild uz jautājumiem, ko viņiem uzdos Mana taisnība.

32. Ja šodienas cilvēki nebūtu tik cietsirdīgi un bezjūtīgi, viņi neapšaubāmi nepārtraukti saņemtu vēstījumus no Garīgās pasaules, un reizēm viņi redzētu, ka ir ieskāvuši būtnu pūļi, kas nemitīgi strādā, lai pamodinātu cilvēkus, un viņi saprastu, ka nekad nav vieni.

33. Vieni šo pasauli sauc par „neredzamo”, citi – par „pārpasauli”. Bet kāpēc? Vienkārši tāpēc, ka viņiem trūkst ticības, lai „redzētu” garīgo, un tāpēc, ka viņu cilvēciskā niecība rada sajūtu, ka viņi ir tālu un sveši no pasaules, kuru viņiem vajadzētu sajust savās sirdīs.

34. Man bija jāatbrīvo šie cilvēki, kas šeit pulcējas šo sapulču telpu pieticībā, lai klausītos Mani, no zemes labumiem un iedomības, lai viņus piesaistītu kaut kas, kas tieši nepieder šai pasaulei, un tas ir Mans mācījums.

35. Es jūs atradu nabadzīgus, kā jūs raudājāt par zaudētajām mantām, un tādēļ bijāt nedaudz vīlušies pasaulīgo greznību viltus spožumā un kļuvāt mazliet mazāk materiāli orientēti. Tas palīdz jums sajust garīgā klātbūtni, kā arī ilgoties pēc jūsu dvēseles attīstības un pilnveidošanās. Ja jūs būtu bagāti, veseli un dzīvotu ērtībās, svētkos un izklaidēs — vai tad jūs būtu steigušies atsaukties uz manu aicinājumu?

36. Saprotiet, cik ļoti Man joprojām ir jāpadara Sevi jūtamu cilvēku vidū, lai valdnieki sekotu Maniem mācījumiem.

37. Nav tā, ka Es gribētu redzēt jūs nabadzīgus, un vēl jo mazāk — ciešam trūkumu tajā, kas nepieciešams dzīvei un izdzīvošanai. Bet attīstītam cilvēkam jāzina, ka pirms cilvēciskā nāk dvēsele, jo dvēsele var dzīvot bez zemes ķermeņa, bet ķermenis, savukārt, nevar pastāvēt bez dvēseles.

38. Es gribu, lai viss pieder jums, bet lai jūs apzināti izmantotu to, kas jums nepieciešams; lai jūs saprastu, kā būt garīgi bagātiem, un varētu materiāli daudz ko piederēt, ja jūs to labi izmantojat un piešķirat gan vienam, gan otram tā patieso vērtību un nozīmi. Kā neizmērojami bagāta cilvēka dvēsele var nodarīt sev ļaunumu, ja tas, kas viņam pieder, ir viņa tuvāko labā? Un kā var ciest varens cilvēks, ja viņa gars prot atkāpties, lai lūgtos, un caur lūgšanu ir kopībā ar Mani?

39. Jūs, kas klausāties šīs atklāsmes, saprotat patiesību. Bet ir daudzi, kas tieši šajos brīžos cieš nelaimi tumsā, un Man viņus ir jāglābj. Tuvinoties vētrai, daudzi kuģi nogrimis, un būs bailes, sāras un lāsti, izmisums un asaras. Tomēr Es jums apliecinu, ka garīgi neviens neiet bojā, jo pat visdziļākajā tumsā vienmēr spīdēs gaisma, zvaigzne, stars, kas ir Gars, no kura uz sirdi nokritīs ticības un cerības dzirkstele.

40. Kad no cilvēku dziļākajām sirdīm uz Mani pacelsies palīdzības sauciens, kas Man saka: „Mans Tēvs, mūsu Glābējs, nāc pie mums, mēs iet bojā”, tad Es ļaušu viņiem sajūst Manu klātbūtni, atklāšu viņiem Savu bezgalīgo žēlsirdību un vēlreiz to pierādīšu.

41. Man ir slāpes pēc jūsu ticības, pēc jūsu nožēlas un jūsu mīlestības — slāpes, kuras jūs līdz šim neesat spējuši remdēt. Jo vienmēr, kad Es esmu lūdzis jums jūsu mīlestības ūdeni, jūs Man esat piedāvājuši kausu ar žulti un etiķi.

42. Mana slāpe ir tāda, lai jūs mīlētu cits citu. Jo jums pietiktu izpildīt šo bausli, un jau tūlīt beigtos visas jūsu sāpes, rūgtums un ciešanas. Mana slāpe nav nepieciešamība Man, bet gan jums.

43. Mācekļi, sajūti, cik Es jūs mīlu šajos vārdos. Mīliet arī jūs Mani tajos, jo tajos ir mana Gara jēga.

44. Kad šis mācījums izplatīsies, jums jautās par šī vēstījuma mērķi, jo jau tagad pastāv tik daudzas reliģiskās kopienas. Tad jums jāatklāj viņiem, ka šis vārds ir nācis pie cilvēces, lai mācītu cilvēkiem sarunu no gara uz garu, ko viņu reliģijas nemāca, un ka šis vēstījums ir dievišķā gaisma, kas jums atklāj visas garīgās īpašības, kas jums pieder.

45. Šis tauta nesīs mana Vārda Labo Vēsti visai cilvēcei, un caur to cilvēki sapratīs, ka starp viņiem un Garīgo valstību ir tikai *viens* solis un ka bezgalīgais attālums, kas, pēc viņu domām, pastāv starp vienu un otru pasauli, ir bijis tikai viņu iztēles, neziņas un ārēji izpausmētās reliģijas praktizēšanas rezultāts.

46. Pagātnē cilvēce tika sagatavota tikai tam laikam, kad būs pienācis piemērots brīdis garīgajai saziņai. Tagad ir pienācis piemērotais laiks, kad jūsu dvēsele ir pilnvarota un vienlaikus spējīga pacelties un sazināties ar augstāko dzīvi.

47. Mans vēstījums, kas nodots caur cilvēka prātu, ir pierādījis jums patiesību par visu to, ko Es jums tikko teicu, un ir kalpojis arī kā stimuls šai tautai, kas Mani ir uzklauzījusi, tādējādi palīdzot tai spert pirmo soli ceļā uz garīgo saziņu.

48. Tāpat kā Es jūs sākumā mācīju, lai vēlāk jūs varētu spert soļus uz lielāku pilnību manā ceļā, tāpat jums vispirms jārunā ar manu Vārdu un jāpaskaidro tas, lai, kad mans darbs būs kļuvis saprotams jūsu

līdzcilvēkiem, viņi būtu sagatavoti un spējīgi sazināties ar savu Tēvu un saviem garīgajiem brāļiem un māsām.

49. Ne visi mani balss nesēji bija spējīgi un gatavi sagatavoties, lai Man kalpotu, un bieži Man nācās sūtīt Savu Gaismu uz netīriem prāta orgāniem, kas bija aizņemti ar bezjēdzīgām, ja ne pat grēcīgām lietām. Ar saviem pārkāpumiem viņi izsauca manu taisnīgumu, jo viņu prāts bija atņemts jebkādai iedvesmai, un viņu lūpas – jebkādai daiļrunībai, lai izteiktu dievišķo vēstījumu.

Šādos gadījumos klausītāju pūlis aizvēra ausis pret šiemniecīgajiem vēstījumiem, taču atvēra savu dvēseli, lai tajā sajustu Manu klātbūtni un uzņemtu Manu būtību. Tauta barojās ar būtību, ko viņiem tajā brīdī sūtīja mana žēlsirdība; bet vēstījuma nesējs kavēja vēstījumu, kas nenāca no viņa lūpām, un tādējādi piespieda klātesošos sazināties ar savu Meistaru no gara uz garu, lai gan viņi vēl nebija gatavi saņemt manu iedvesmu šādā veidā.

50. Vēl ir pietiekami daudz laika, lai balss nesēji un draudzes sagatavotos, lai pēdējā manas atklāsmes gadā caur cilvēka saprātu jūs redzētu, kā mans Vārds sasniedz savu virsotni caur visaugstākajām un gaišākajām mācību runām, kādas jūs līdz tam esat dzirdējuši. Es esmu gatavs jūs atalgot, piešķirot jums šo sagatavošanos un šo ilgu, ja jūs patiesi sagatavosieties. Mana Gaisma plūdis straumēs, pārpludinās jūsu dvēseles un piepildīs tās ar spēku, gudrību un garīgumu.

51. Tādam jābūt atvadīšanās brīdim no Maniem vārdiem šī atklāsmes laika beigās — ar vislielāko iespējamo dvēseles un prāta sagatavošanos, lai, kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani šajā formā, jūs justu neizmērojamu ilgu dzirdēt Manu balsi, un šī ilga mudinātu jūs meklēt Mani Bezgalībā, Dievišķajā. Jo tādējādi jūs būsiet spēruši stingru soli pretī garīgajai Dieva pielūgšanai, pretī patiesajai sarunai starp bērniem un Tēvu.

52. Kad jūsu acu priekšā vairs nebūs cilvēku, priekšmetu vai tēlu, kurus izmantojat kā līdzekli, lai spētu Mani sajust, un jūs Manu klātbūtni uztversiet tikai caur lūgšanu un saņemsiet Manu iedvesmu katrā jūsu dzīves brīdī, kad ilgojaties pēc Manis, jūs ar prieku sirdīs izsauksiet: „Meistars, cik Tu mums esi tuvu!”

53. Es turpināšu būt jūsu Skolotājs, jūsu Ārsts, un caur jums Es atklāšos slimajos, kurus jūs atvedīsiet pie Manis. Es būšu iedvesma jūsu prātā un vārds uz jūsu lūpām. Es sūtīšu jums garīgos aizbildņus, lai tie turpinātu jūs vadīt un sargāt.

54. Neapmierinieties ar pirmo, ko sasniedzat, bet vērsiet savu uzmanību un pūles uz to, lai pilnveidotos. Jo arī šis jauns veids, kā mani meklēt, būs pakļauts attīstībai.

55. Tagad ir Trešais Laiks, kurā jūsu dvēsele jau šeit uz Zemes var sākt sapņot par ļoti augstām pasaulēm un ļoti lielām atziņām. Jo tas, kurš atstāj šo pasauli un savā dvēselē nes zināšanas par to, ko viņš tur atradīs, kā arī savu garīgo dāvanu attīstību, šķērsos daudzas pasaules, tajās neuzkavējoties, līdz nonāks tajā, kurā viņam pienākas dzīvot, pamatojoties uz viņa nopelniem.

Viņš būs pilnībā apzināts par savu garīgo stāvokli, sapratīs, kā pildīt savu misiju visur, kur vien atradīsies, pazīs mīlestības, harmonijas un taisnīguma valodu un spēs sazināties ar garīgās valodas tīrību, kas ir doma. Viņam nebūs nekādu šķēršļu, apmulsuma vai asaru, un viņš sāks piedzīvot vislielāko priekā, tuvinoties mājvietām, kas pieder viņam, jo tās viņam pienākas kā mūžīgs mantojums.

56. Lai mans darbs varētu iesakņoties cilvēku sirdīs kā ticības un garīguma svētnīca, mani kalpiem būs daudz jācīnās, un manai tautai būs jāiziet neskaitāmi pārbaudījumi.

57. Sākumā pasaule noraidīs šo mācību. Bet jūs nezaudēsiet drosmi, jo es jau tagad jums norādu, ka tas, kurš to noraidīs, darīs to ar sirdi, taču tas nenotiks caur cilvēka garīgo dvēseli, jo dvēsele sevī glabā šo manu apsoliājumu.

58. Esmu redzējis, ka jūs esat nopietni aizņemti ar ceļojumu, kas jūs gaida, un esmu nācis pie jūsu sirdīm, lai dotu jums mieru un ar savu Vārdu pavērtu ceļus un nojauktu šķēršļus, kurus jūs jau sākat radīt ar savu iztēli.

59. Laimīgi tie, kas domā, cieš un raizējas par Manu darbu, jo tas ir pierādījums tam, ka viņi to ir ielikuši savās sirdīs. Tad Es iedrošinu viņu dvēseli un mīlu to, lai tā atkal justos pilna ar ticību, mieru un pārliecību.

60. Pie Manas mīlestības galda jūs esat ēduši dievišķo maizi, ko esat nopelnījuši ar savu sagatavošanos. Ja neesat ieguvuši vairāk, tad tādēļ, ka jūsu sagatavošanās nepietika vairākam. Ja šajā dienā esat daudz ieguvuši, tas ir pierādījums tam, ka esat pratuši padarīt sevi šai atlīdzībai cienīgus. Es jums saku arī to, ka, ja šajā dienā Es plūsmās izliju savu Gaismu citās pulcēšanās vietās, tas notika tādēļ, ka klausītāju pūļi prata sagatavoties, un ka, savukārt, tur, kur šāda garīgā sagatavošanās nepastāvēja, Mans Vārds skanēja Manu bērnu sirdīs, pilns taisnības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 295

1. Cilvēce, tu esi nepareizi interpretējusi dzīves jēgu, jo esi piešķīrusi materiālajam lielāku nozīmi nekā garīgajam. Ja tā nebūtu, mana atkārtotā atnākšana jūsu vidū nebūtu bijusi nepieciešama. Bet klausieties, kā mans Vārds aicina jūs uz pacelšanos un garīgumu, jo Es redzu, ka cilvēki dzīvo vienaldzīgi pret patiesību.

2. Manas mācības uzdevums ir panākt, lai jūs interesētos par dzīvi, kas jūs gaida un kas būs mūžīga. Tās mērķis ir izdzīt no jūsu sirdīm bailes pamest cilvēcisko apvalku — bailes no nāves. Mans Vārds vēlas atbrīvot jūs no visām jūsu kļūdām.

3. Patiesi, Es jums saku: nāves nav, jo Radītājs ir dzīvība, un Viņa darbi nevar mirt.

4. Tieši cilvēks ar savu iztēli ir radījis nāvi un turklāt, atbilstoši savainiecīgajai izpratnei, ir radījis Elli un debesīs. Kādas pareizas priekšstatu viņš tad varētu būt par manu eksistenci, par manu taisnīgumu un par patiesību par mūžīgo dzīvi? Cilvēku sirdīs valda tikai apmulsums, un šis apmulsums veido daļu no pamatiem, uz kuriem balstās vairākuma ticības pārliecība. Kāda nākotne gaida cilvēci, ja tā turpinās attālināties no patiesā ceļa? Tikai postījumi, satraukums un sāpes, kuru priekšnojautu tā jau izjūt savā nelaimju pilnajā dzīvē uz Zemes.

5. Gara mācība, mana mācība, tauta, ir gaismas stars, kas izlauž tumsību, kurā jūs esat nonākuši. Tikai caur to cilvēki nonāks pie pilnīgas un visaptverošas izpratnes par savu garīgo aicinājumu un patiesas atziņas par manas taisnības esamību.

6. Mūsdienā cilvēki nespēj domāt par Dievu, nepiešķirot Viņam kādā veidā redzamu tēlu. Viņi nevar runāt par kārdinājumiem, nepersonificējot ļaunuma ietekmi būtnē, kuras uzdevums ir samaitāt dvēseles, un tāpat viņi nevar domāt par grēcinieka izpirkšanu, neiedomājoties sodu elles ugunīs, kas nekad nav pastāvējušas.

7. Par šīm trim kļūdām, kas valda cilvēku prātos, Es jums saku: ja jūs ticat, ka Dievs ir Svētais Gars, nav iemesla Viņu meklēt materiālās izpausmēs, jo Viņš ir Gars. Un tā iedomātā būtnē, ko jūs saucat par Lucifēru vai Sātānu, pastāv tikai to prātos, kuri nespēja garīgi izprast manus vārdus, atklāsmes un vēstījumus pagātnē.

Patiesi, Es jums saku: „Garīgajā ielejā” ir lieli tumsas gari, kas sēj nesaskaņas,aidu un pagrimumu. Ir neskaitāmi gari, kuru ietekme sasniedz cilvēkus, kad tie viņiem iedveš sliktas domas un mudina uz ļauniem darbiem. Bet šīs būtnes nav dēmoni; tās ir nepilnīgas, satrauktas, apmulsušas būtnes, kuras aptumšo sāpes, skaudība vai atriebības kāre.

Neizbrīnieties arī, ja Es jums saku, ka to daba ir tā pati, kāda ir arī jūsu dvēselei, un tā pati, kāda ir tām būtnēm, kuras jūs saucat par eņģeļiem.

8. Kāpēc jūs nesaucat par dēmoniem tos jaunos cilvēkus, kas apdzīvo Zemi, ja arī viņi jūs kārdina, ja arī viņi mudina jūs uz ļaunumu un novirza jūs no patiesā ceļa? Tāpat kā sajukušās būtnes aizsaulē, arī viņi ir nepilnīgas dvēseles, kas tomēr ir ieguvušas varu un spēku, jo tās ir pārņēmis lieluma ideāls.

9. Patiesi, Es jums saku: ne starp tiem, kas dzīvo uz zemes, ne starp tiem, kas atrodas garīgajā pasaulē, Man nav ienaidnieku. Nav neviena, kas Mani ienīst, Mani zaimo vai novirza savus tuvākos no pareizā ceļa tikai tīras prieka dēļ, lai Mani aizvainotu. Meli! Tie, kas novirza cilvēkus no ticības, kas izdzēš Manu vārdu no savu līdzcilvēku sirdīm un kas cīnās pret garīgo pasauli, to nedara, lai Mani aizvainotu. Viņi to dara, jo tas ir nepieciešams viņu zemes varas tieksmēm, viņu sapņiem par varenību un cilvēcisko slavu.

10. Tas pats attiecas uz tām būtnēm no aizsaules, kas nav atmodušās Gaismai, kas pacilā uz mīlestības ceļu. Tie ir mēģinājuši kļūt lieli, balstoties vienīgi uz zināšanām, un, ja tie ietekmē savus brāļus un māsas un novirza tos no pareizā ceļa, tas nenotiek ar nolūku Man radīt sāpes, sacensties ar Manu varu vai gūt baudu no ļaunuma uzvaras pār labo — nē. Motīvs, lai gan ļauns, nav Mani aizvainot. Kā jūs varat visu savu dzīvi domāt, ka Man pretī stāv varens ienaidnieks, kurš nepārtraukti atņem Man to, kas pieder Man?

11. Kā jūs varat domāt, ka Es esmu cilvēku ceļā novietojis būtni, kas ir bezgalīgi varenāka par viņiem, lai tā nepārtraukti viņus apmānītu un galu galā iegrūstu mūžīgā pazudināšanā?

12. Cik slikti jūs domājat par Mani un Manu taisnīgumu — jūs, kas apgalvojat, ka pazīstat un mīlat Mani!

13. Taisnība, ļaunie mēģina kārdināt labos, stiprie ļaunprātīgi izmanto vājos, netaisnīgie izsmej nevainīgos, un netīrie aizvaino to, kurš ir tīrs. Bet tās ir kārdinājumi, kurus tas, kurš ar tiem sastopas, var atvairīt, jo viņam ir ieroči un vairogs, lai cīnītos un aizstāvētos. Viņa zobens ir sirdsapziņa, un aiz tās stāv morāle, ticība un saprāts, lai neļautos kārdināt ļaunajām ietekmēm.

Taču viņam ir ne tikai jārikojas tā, bet arī ar saviem darbiem jāsej labestība un pēc iespējas vairāk jāpretojas ļaunumam. Ja viņš redz, ka daži sēj pazudināšanu, netikumus un iznīcību, viņš dosies ceļā, lai sētu gaismu, glābtu apmaldījušos un paceltu to, kurš ir kritis.

14. Tā ir mūžīgā cīņa starp labo un ļauno, starp gaismu un tumsību — neizbēgama cīņa, lai paceltos un sasniegtu pilnības augstumus.

15. Man tas ir tikpat cēls, ja būtne, kas aptraipīta ar smagāko pārkāpumu pēdām, iedvesmota no augsta ideāla, attīrās, kā arī tad, ja būtne, kas ir palikusi nelokāmi tīra, līdz pat pēdējam brīdim cīnās, lai neaptraipītos, jo tā no paša sākuma mīlēja gaismu.

16. Cik tālu no patiesības ir tie, kuri domā, ka apmulsušajiem gariem ir cita daba nekā gaismas gariem!

17. Tēvs būtu netaisnīgs, ja tas būtu taisnība, tāpat kā Viņš vairs nebūtu Visvarenais, ja Viņam trūktu gudrības un mīlestības, lai glābtu aptraipītos, nešķīstos un nepilnīgos, un Viņš nevarētu tos apvienot ar visiem taisnīgajiem vienā un tajā pašā mājvietā.

18. Māceklis: Ja cilvēks patiesi apzinās savus darbus, viņš neļaujas ietekmēt iedomībai. Viņš zina, ka — ja šī necilvēcīgā jūta iekļūtu viņa būtībā — viņa prāts aptumšotos un viņš vairs nevarētu virzīties uz priekšu attīstības ceļā, bet apstātos un nogrimtu letargijā.

19. Iedomība ir pazudinājusi daudzus cilvēkus, iznīcinājusi daudzas plaukstošas tautas un nogremdējusi jūsu kultūras.

20. Kamēr tautām par ideāliem bija darba spēja, darba prasme un progress, tās baudīja pārpilnību, spožumu un labklājību. Taču, kad augstprātība lika viņiem justies pārākiem, kad viņu ideāls par attīstību uz augšu tika aizstāts ar neapmierināmu ambīciju visu iegūt sev, viņi soli pa solim, to nemaz neapzinoties un negribot, sāka iznīcināt visu, ko bija uzcēluši, un galu galā nogrima bezdibenī.

21. Cilvēces vēsture ir pilna ar šādām pieredzēm. Tāpēc Es jums saku, ka ir pareizi, ja pasaulē rodas tauta ar lieliem ideāliem, kas — lai gan vienmēr apzinās savus labos darbus — ar to neuzpūšas. Tādējādi tās gājiens netiks apturēts, un līdz šim sasniegtais spožums rīt tiks pārspēts un vēlāk atkal palielināts.

22. Kad Es tā runāju ar jums, Es cenšos jums iedvesmot ne tikai materiālus mērķus: Es vēlos, lai mani vārdi tiktu pareizi interpretēti, lai jūs saprastu, kā tos piemērot gan garīgajam, gan materiālajam.

23. Iedomība var skart cilvēku ne tikai viņa materiālajā dzīvē, un kā pierādījumu tam, ko Es jums saku, aplūkojiet lielu konfesiju krišanu un neveiksmes, kuras to pamatos ir izgrauzusi iedomība, augstprātība un viltus greznība. Katru reizi, kad tās ir domājušas, ka atrodas savas varas virsotnē, ir parādījies kāds, kas tās ir iztraucējis no sapņiem, parādījis tām to kļūdas, novirzes, atkāpšanos no likuma un patiesības.

24. Tikai caur patiesu manas likuma izpratni un izpildi sirdsapziņas priekšā šī cilvēce spēs pacelties uz augstāku dzīves līmeni; jo sirdsapziņa, kas ir mana gaisma, ir pilnīga, ir tīra, ir taisnīga, tā nekad neklūst iedomīga vai neiet pa likumotiem ceļiem.

25. Sakiet Man, vai tas nav garīgs mācījums, kas cilvēkiem nepieciešams, lai tuvinātos patiesībai? Jo šis mācījums, kas cilvēcei tik ļoti nepieciešams, ir tieši tas, ko Es esmu jums atnesis.

26. Kad šis vārds izplatīsies pa pasauli un cilvēki jautās, kas to iedvesmoja un kas to diktēja, lai to pierakstītu, tad šis mācības vēstnešiem un sējējiem jāliecina, ka tas bija Svētais Gars, kurš to atklāja caur savu balsu nesēju sagatavotajām prāta spējām.

27. Kad šī cilvēce saņems manu vēstījumu, tā atcerēsies Jēzu, to pazemīgo nazarieti, kurš sludināja kalnos, tuksnesī, upju krastos un ielejās. Jo Viņa Vārdam nebija vajadzīgi materiāli tempļi, jo tur, kur tas vēlējās izpausties, radās klausītāju pūļu iekšējais templis, kuru sirdis atvēra kā ziedu ziedkāti saules gaismā.

28. Tagad Es stāvu pie katras sirds durvīm, bet ir nepieciešams, lai cilvēce, atceroties Manu apsolījumu atgriezties, atcerētos arī to, ka Es nekad neesmu paziņojis, ka Mana klātbūtne atkal būs cilvēka veidā, bet gan to, ka Es jums darīju saprotamu, ka šī atgriešanās notiks Garā.

29. Tagad ir sapratnes laiks, dvēseles un prāta apgaismojuma laiks, kurā cilvēks beidzot meklēs Mani *garīgi*, jo atzīs, ka Dievs nav ne persona, ne iztēles tēls, bet gan neierobežots un absolūts vispārējs Gars.

30. Šī mācība, kas ir zināma tikai nedaudziem un kuru cilvēce neņem vērā, drīz kā dziedinošs balzams sasniegs visus ciešošos, lai sniegtu mierinājumu, iedegtu ticību, izklienātu tumsību un iedvestu cerību. Tā pacels jūs pāri grēkam, nabadzībai, sāpēm un nāvei.

31. Tas nevarētu būt citādi, jo Es esmu Tas, Dievišķais Ārsts, apsolītais Mierinātājs, kurš jums to ir atklājis.

32. Visos laikos mana mācība jums ir skaidri parādījusi, ka jūsu visdziļākā būtība ir mīlestība. Mīlestība ir Dieva būtība. No šīs spēka avota visas būtnes smeljas dzīvību; no tās izplūda dzīvība un visa radība. Mīlestība ir sākums un mērķis visa tā, ko radījis Tēvs, lemjumā. Šīs spēka priekšā, kas visu virza, apgaismo un atdzīvina, nāve pazūd, grēks izgaist, kaislības izdziest, netīrumi tiek nomazgāti un viss, kas ir nepilnīgs, tiek pilnveidots.

33. Es nācu pasaulē Otrajā laikmetā, lai ar savu mācību un piemēriem, kas neizdzēšami iegravējās jūsu garā, pierādītu mīlestības spēku. Tomēr Es, kas ar mīlestību pārvarēju pasaules un nāves sāpes, jautāju jums, cilvēki, kas vēl attīstāties: vai jūs jau esat iemācījušies pārvarēt pasaules un nāves sāpes?

34. Es esmu redzējis, ka jūs joprojām svinat Mirušo dienu. Bet kāpēc? Vai tas ir jūsu veids, kā jūs svinat uzvaru pār nāvi? Nē, cilvēce, nemaldies, saproti, ka tādējādi tu svini ķermeņa matērijas pielūgšanu un mīlestību pret pasauli. Šajā kultā par tiem, kas ir noguldīti zemes dziļēs, jūs

attālināties no dvēselēm un aizmirstat tās, kas pārstāv patieso un mūžīgo dzīvi. Kad Es redzu, ka jūs ar asarām aplaistāt kapu vai to klājat ar ziediem, Es nevaru citādi, kā vien attiecināt uz jums tos manus vārdus, kas atrodami un kas saka: „Jūs esat miruši, kas sargā savus mirušos.”

35. Tiem, kuri ir sapratuši Manu Vārdu un piemēro to savā dzīvē, Es uzdodu lūgties par visiem tiem, kuri savā materiālismā izkropļo patiesības jēgu un kuri, augstprātīgi un iedomīgi savā zinātnē, galu galā uzskata sevi par gudriem, radošiem un spēcīgiem un izsmejas par tiem, kuri tuvinās Dievam un vērs savas lūgšanas pie Viņa. Viņi uzskata, ka cilvēces liktenis ir viņu rokās, neapzinoties, ka arī viņi ir pakļauti manai Dievišķajai taisnībai. Viņiem vairāk nekā jebkuram citam ir vajadzīgas jūsu lūgšanas un jūsu garīgais atbalsts.

36. Šie cilvēki ir apmaldījušies savā ķermeņa pielūgsmē — kultā, kas tiek praktizēts ar zinātnes palīdzību. Taču arī viņi atmodīšies lielajos pārbaudījumos, kas viņiem ir lemti, un caur tiem viņi beidzot sapratīs, ka cilvēkā ir kaut kas, kas pārsniedz intelektu, proti, garīgā dvēsele, un ka pastāv kaut kas augstāks par zemes zinātni, proti, garīgās dzīves izpratne.

37. Tikai tad, kad vairs ne *prāts* mudinās *garu* novērot un iedziļināties zinātnē, bet gan *gars* pacels un vadīs *prātu*, cilvēks atklās to, kas viņam šobrīd šķiet neizpētāms, un kas tomēr ir lemts viņam atklāties, tiklīdz viņš būs garīgi attīstījis savu intelektu.

38. Ja jūs dzirdat kādu no manām mācībām, jūs varat labi saprast un pat nojaust to pasaules uzskatu haosu, kas jūs sagaida.

39. Elku pielūgšanas laiks tagad tuvojas beigām, un garīguma laikmets drīz ienāks cilvēka sirdī. Visi elki kritīs zemē un atbrīvos vietu patiesībai, un tur tiks uzcelts patiesais Dieva altāris.

40. Es esmu Gaisma, Patiesība un Dzīvība. Es esmu atvērtā grāmata.

41. Kopš cilvēces sākuma cilvēki ir meklējuši dzīves avotu un iemeslu visam, kas viņus apņem. Šim nolūkam viņi ir izmantojuši sava prāta spēku, inteliģences gaismu. No tā ir cēlušās viņu zinātnes un filozofijas. Taču, tā kā cilvēka prāts ir pārāk ierobežots, lai aptvertu patiesību, ko var saprast un izprast vienīgi gars, tā zinātne ir spējusi atklāt tikai niecīgu daļu no šīs patiesības.

42. Cilvēki nav meklējuši šo gaismu garīgajā sfērā — taču Es esmu Gars. Tāpēc ikviens, kurš vēlas atrast dzīvības avotu, patiesības gaismu un visa radītā sākumu, vispirms ir jāmeklē Mani — jāmeklē Mani ar lūgšanu, ar dvēseles alkas pēc zināšanām, lai mīlētu savus tuvākos un labāk viņiem kalpotu, lai paceltos pāri cilvēciskās dzīves grūtībām. Viņam tiks atklātas mācības, kuras citi, mocīdamies ar prātu, ir atklājuši tikai pēc gadsimtiem.

43. Es esmu Mīlestība, un tas, kurš Mani meklē, to jādara, iedvesmots no Mīlestības.

44. Cilvēks ir Radītāja atspulgs, Dieva tēls. Bērniem neizbēgami jāklūst līdzīgiem Tēvam, no kura viņi ir cēlušies. Šī līdzība balstās garīgajā dvēselē, jo tā ir apveltīta ar Dieva īpašībām un turklāt tai piemīt mūžīgā dzīvība. Matērija, proti, cilvēka ķermenis, ir tikai dvēseles pagaidu apvalks.

45. Tēvs sūtīja dvēseles apdzīvot šo Zemi, lai tās tajā atrastu līdzekļus savai attīstībai, pārbaudījumus, lai kļūtu stipras, mācības, lai piepildītos ar gaismu, bezgalīgas iespējas nopelnīt nopelnus, kas tās paceltu pāri šai dzīvei, atbrīvotu no matērijas un aizvestu uz Garīgo valstību.

Bet cilvēks vēl nav uzvarējis šo cīņu, nav pakļāvis matēriju, nav padarījis pasauli par savu kalpu. Gluži pretēji — viņš ir ļāvis sevi pakļaut spēkiem un elementiem, kas ir zemāki par viņu. Cilvēks uzskata sevi par pasaules valdnieku, bet patiesībā viņš nav nekas cits kā matērijas vergs.

46. Kamēr viņš neuzvarēs šajā cīņā, viņš nebūs iekarojis garīgo dzīvi.

47. Tomēr nedomāriet, ka Es vēlos, lai cilvēki atteiktos no zemes likumiem, lai veltītos vienīgi garīgajam. Nē, tauta, Es vēlos, lai jūs to, ko Tēvs ir radījis un piedāvājis cilvēcei, izmantotu savā labā, savai attīstībai un savam pacelšanās ceļam — lai jūs iemācītos valdīt pār materiālo dzīvi ar tās dabas valstībām, spēkiem un būtnēm. Taču, lai to sasniegtu, ir nepieciešams pārsniegt to, ko sasniedz jūsu intelekts, tas ir, rīkoties ar garīgās dvēseles palīdzību, lai Tēvs, redzot jūsu cēlos mērķus — mīlestību, ko jūs ieliekat savos darbos, un vietu, ko esat pratuši atvēlēt savai garīgajai dvēselei, — atvilktu „” aizkaru no savas slepenās dārgumu krātuves un piešķirtu jums savas gudrības dzirksteli, kas apgaismos jūsu dvēseli.

48. Pareizi ir tad, ja gars atklāj gudrību cilvēka prātam, nevis prāts dod „gaismu” garam. Daudzi nesapratīs to, ko es jums šeit saku, jo jau sen esat izkropļojuši savas dzīves kārtību.

49. Redziet, kā cilvēks stāv pāri visam, kas viņu apņem; ka viņš ir vienīgā būtne, kas apveltīta ar gribas brīvību un sirdsapziņu. No šīs gribas brīvības ir cēlušies visi cilvēku maldi, krišanas un grēki. Bet tie ir pārejoši pārkāpumi Radītāja taisnīguma un mūžības priekšā. Jo pēc tam sirdsapziņa uzvarēs pār ķermeņa vājībām un dvēseles pakļaušanos kārdinājumiem. Tādējādi nāks Gaismas uzvara, kas ir zināšanas par tumsību, kura nozīmē neziņu. Tā būs Labā uzvara, kas ir mīlestība, taisnīgums un saskaņa, pār Ļaunumu, kas ir savtīgums, neierobežotība un netaisnība.

50. Ja jūs aplūkosiet savu dzīvi un cilvēces vēsturi, jūs atklāsiet, ka šī cīņa ir pastāvējusi no radīšanas sākuma līdz pat šim brīdim — cīņa, kas nepieciešama jūsu dvēseles pilnveidošanai, tikpat nepieciešama kā uguns, lai attīrītu zeltu.

51. Kas, klausoties šo mācību, varētu domāt, ka vienai dvēselei pietiek ar vienu vienīgu cilvēcisko dzīvi, lai tā pilnībā attīstītos un pilnveidotos?

52. Ak, jūs, cilvēki, kas pārāk daudz nodarbojaties ar cilvēcisko dzīvi un pārliecināt sevi, ka esat uz Zemes mūžīgi, un nezināt, ka savas materializācijas dēļ jums ir jāatgriežas pasaulē jaunās miesās, lai spertu to soli, ko iepriekšējā reizē nespējāt spert!

53. Bet arī daudzās reinkarnācijas nedod dvēselei absolūtu pilnību. Lai cik augstā līmenī tā arī atrastos pēc savas pēdējās dzīves uz Zemes — to joprojām gaida „Garīgā ieleja” ar tās neskaitāmajām dzīves pasaulēm, jaunajiem mācījumiem, atklāsmēm un brīnumiem.

54. Kad reiz būsiat veikuši šo ceļu un sasnieguši Tīrības un Pilnības sliekšņus, jūs sapratīsiet savas eksistences jēgu, jūs patiesi dzīvosiet gaismā.

55. Šeit uz Zemes Es esmu sadalījis cilvēces garīgo dzīvi trīs posmos, laikmetos vai ēras, kurās Es jums pakāpeniski, nodarbība pēc nodarbības, atklāju gudrību, kas jums visiem ir jāapgūst.

56. Pirmais laikmets ir it kā cilvēka garīgā bērnība, kurā viņš atver acis un redz sava Tēva vaigu, dzird Viņu, bet vēl ir tālu no tā, lai Viņu saprastu. Pierādījums tam ir tas, ka viņš centās Viņam paklausīt, pieķeroties tekstu burtam, neiedziļinoties to jēgā ar savu dvēseli.

57. Otrajā laikmetā Es, „Vārds”, atnācu, lai Jēzū dzīvotu kopā ar jums un ar savu dzīvi jums parādītu dvēseles ceļu. Šis Otrais laiks ir pieaugšanas laiks jeb pirmā garīgā jaunība. Tas ir dzīves posms, kurā Kristus mācīja cilvēkiem mīlestību, lai atmodinātu viņu aizmigušās sirds stīgas, lai viņu sirdis sāktu vibrēt jaunā sajūtā, mīlestības pret Tēvu un saviem tuvākajiem spēcīgā impulsa vadībā.

58. Šajos divos mīlestības veidos Es apkopojā visu Likumu, visu savu mācību: mīlestību pret Dievu, dzīves Radītāju, Tēvu, Radītāju, un mīlestību vienam pret otru.

59. Likums vienmēr ir bijis klātesošs sirdapziņā. Paaudzes iet un nāk, dvēseles ceļo tālāk un ierodas jaunas, taču Mans Vārds paliek stingrs un nemainīgs. Tomēr cilvēks ir bijis lēns sapratējs un cietsirdīgs, un tikai nedaudzi ir sapratuši Manas mācības mīlestības garu.

60. Cilvēki vairojas un aug. Taču, tiklīdz viņu intelekts atmodas, viņi novēršas no garīgā, lai tiektos pēc pasaules krāšņuma, bagātības vai zinātnes. Tā rezultātā viņu augļi nevarēja būt tik saldi, kā jūsu sirds to vēlētos. Jums vienmēr mutē ir palikusi rūgta garša.

61. Bet nedomāji, ka mans vārds principā nosoda jūsu darbus vai to, ko sasniegusi jūsu zinātne. Nē, tauta, ne es esmu tas, kurš ar vārdiem jums

saka, ka esat tikai vienu soli attālumā no bezdibeņa — tie ir fakti, jūsu garīguma trūkuma sekas.

62. Bet tieši tajos brīžos, kad jūs tuvojaties bezdibenim, mūžības pulkstenī atskan skaļš zvans, iezīmējot jauna laikmeta sākumu: Trešais laikmets — laiks, kad Svētais Gars iemirdzas sirdīs un izplūst kā gudrība, kā gaisma, kas atklāj noslēpumus — kā spēks, kas pacilā, atdzīvina, mierina un glābj.

63. Tā ir visdelikātākā un augstākā forma, kādu Tēvs ir izmantojis, lai runātu ar cilvēkiem. Cilvēkiem jau ir pagājuši divi dzīves laikmeti, un viņi ir sasnieguši dvēseles briedumu. Tagad viņi spēj uztvert un saprast dziļākas mācības.

64. Šis ir „Trešais laikmets”, kurā cilvēka dvēselei jāatbrīvojas no materiālisma važām. Tas izraisīs pasaules uzskatu cīņu, kas būs spēcīgāka nekā jebkad agrāk cilvēces vēsturē.

65. Samaitātība, egoisms, augstprātība, netikums, meli un viss, kas ir aptumšojis jūsu dzīvi, kā salauzti elki kritīs pie to kājām, kuri tos pielūdza, lai dotu vietu pazemībai.

66. Kā *jūs* varēsiet palīdzēt šajā cīņā? Ar lūgšanas spēcīgo ieroci — nevis ar vārdu lūgšanām, bet gan paceldami savas domas.

67. Mans Gars — bezgalīgi smalkāks par gaisu, kas jūs apņem — būs klātesošs, uzņems jūsu lūgšanu un vienlaikus pārvērs to mierā un dziedinājumā jūsu līdzcilvēkiem.

68. Jūsu domas kļūs par gaismas dzirkstelēm telpā un kā vēstījums sasniegs to prātu, kam nepieciešama skaidrība domāšanā.

69. Jūsu aizlūgums piepildīsies, jo mana Valstības miers nāk uz Zemi, un jūsu darbi kļūs par pirmo garīguma sēklu, kas Trešajā laikmetā iekrīt Zemes klēpī.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 296

1. Es esmu Gaisma, kas apgaismo jūsu ceļu — Gudrība, kas nonāk jūsu saprātā spēkos — Balzams, kas mīkstina jūsu ciešanas.

2. Es esmu Meistars un nāku pie jums ar nolūku padarīt jūs par maniem mācekļiem. Jo, ja jūs būsiet mani mācekļi, jūs būsiet taisnīgi cilvēki uz Zemes.

3. Ja jūs patiesi vēlaties pārvarēt savas neziņas tumsību, vērsieties pie Manis, un Es jums došu nepieciešamo gaismu, lai jūs neklupētu. Ja jūs vēlaties, lai jūsu ticība būtu liela, nāciet pie Manis, klausieties Manī un nenogurstoši sekojiet Man.

4. Laiku sākumā pasaulei trūka mīlestības. Pirmie cilvēki bija tālu no tā, lai sajustu un saprastu šo dievišķo spēku — šo gara būtību, visa radītā avotu. Viņi ticēja Dievam, bet Viņam piedēvēja vienīgi varu un taisnīgumu. Cilvēki uzskatīja, ka spēj saprast dievišķo valodu caur dabas elementiem; tādēļ, redzot dabu maigu un mierīgu, viņi domāja, ka Kungs piekrīt cilvēku darbiem; taču, kad dabas spēki izlauzās brīvībā, viņi uzskatīja, ka tajos atpazīst Dieva dusmas, kas izpaudās šādā veidā.

5. Cilvēku sirdīs bija izveidojusies priekšstats par briesmīgu Dievu, kurš sevī nesa dusmas un atriebības sajūtu. Tāpēc, ja viņi uzskatīja, ka ir aizvainojuši Dievu, viņi Viņam upurēja dedzināmos upurus un dāvanas, cerībā Viņu samierināt. Es jums saku, ka šīs upurēšanas nebija iedvesmotas no mīlestības pret Dievu: tā bija bailes no Dievišķās taisnības, bailes no soda, kas lika pirmajām tautām maksāt nodevas savam Kungam.

6. Dievišķo Garu viņi vienkārši sauca par Dievu, bet nekad par Tēvu vai Kungu.

7. Tieši patriarhi un pirmie pravieši sāka cilvēkiem izskaidrot, ka Dievs gan ir taisnība — jā, bet pilnīga taisnība; ka Viņš pirmkārt ir Tēvs un kā Tēvs mīl visus savus radījumus.

8. Solis pa solim cilvēce lēnām virzījās pa garīgās attīstības ceļu un turpināja savu svētceļojumu, pārejot no vienas ēras uz citu un, pateicoties atklāsmēm, ko Dievs visos laikos deva saviem bērniem, uzzinot kaut ko vairāk par dievišķo noslēpumu.

9. Tomēr cilvēks neiegū u izpratni par dievišķo mīlestību; jo viņš patiesi nemīlēja Dievu kā Tēvu, nedz arī spēja savā sirdī sajust mīlestību, ko viņa Kungs vienmēr izrādīja pret viņu.

10. Bija nepieciešams, lai pilnīgā mīlestība kļūtu par cilvēku, lai „Vārds” iemiesotos un uzņemtos cilvēkiem taustāmu un redzamu ķermeni, lai tie beidzot piedzīvotu, cik ļoti un kādā veidā Dievs tos mīlēja.

11. Ne visi atpazīna Jēzū Tēva klātbūtni. Kā gan viņi varēja Viņu atpazīt, ja Jēzus bija pazemīgs, līdzjūtīgs un mīlošs pat pret tiem, kuri Viņu

aizvainoja? Viņi uzskatīja, ka Dievs ir spēcīgs un lepns pret saviem ienaidniekiem, tiesājošs un briesmīgs pret tiem, kuri Viņu aizvainoja.

12. Taču tāpat kā daudzi noraidīja šo vārdu, tikpat daudzi tam arī ticēja — tam vārdam, kas iesniedza līdz pašai sirds dziļākajai būtībai. Šis veids, kā dziedināt ciešanas un neārstējamas slimības vienīgi ar glāstu, ar bezgalīgas līdzjūtības skatienu, ar cerības vārdu, šis mācījums, kas bija solījums par jaunu pasauli, par dzīvi, pilnu gaismas un taisnības, vairs nevarēja tikt izdzēsts no daudzu sirdīm, kas saprata, ka šis dievišķais cilvēks bija Tēva patiesība, Dievišķā Mīlestība, ko cilvēki nepazīna un tādēļ nevarēja mīlēt.

13. Šīs augstākās patiesības sēkla bija uz visiem laikiem iesēta cilvēces sirdī. Kristus bija sējējs, un Viņš joprojām kopj savu sēju. Pēc tam Viņš novāks savu ražu un mūžīgi priecāsies par to. Tad Viņš vairs neteiks savos vārdos: „Man ir izsalkums” vai „Man ir slāpes”, jo beidzot Viņa bērni mīlēs Viņu tā, kā Viņš tos ir mīlējis kopš sākuma.

14. Kas jums runā par Kristu, mācekļi? Viņš pats.

15. Es esmu tas „Vārds”, kas atkal runā uz tevi, cilvēce. Atpazīstiet Mani, nešaubieties par Manu klātbūtni tāpēc, ka Es parādījos necilā veidā. Manī nevar būt augstprātības.

16. Atpazīstiet Mani pēc Manas toreizējās dzīves ceļa uz zemes, atcerieties, ka Es nomiru tikpat pazemīgi, kā biju piedzimis un dzīvojis.

17. Es esmu klātesošs cilvēces vidū laikā, kad jauni atklājumi ir pārveidojuši cilvēku dzīvi, un daru savu klātbūtni jūsu vidū jūtamam ar to pašu pazemību, kādu jūs reiz pazināt Manī.

18. Dieva „Vārds” nav atkal kļuvis par cilvēku, Kristus nav atkal piedzimis kūtī nabadzībā — nē; jo vairs nav nepieciešams, lai ķermenis liecinātu par Dieva varenību. Ja cilvēki domā, ka šis ķermenis šeit ir Dievs, kas nācis pasaulē, tad viņi kļūdās. Dieva klātbūtne ir garīga, vispārēja, bezgalīga.

19. Ja viss, ko cilvēki šajā laikā ir sasnieguši, atrastos taisnības, atļautā un labā robežās, nebūtu bijis nepieciešams, lai Es nāktu uz leju, lai atkal runātu ar jums. Bet ne visi darbi, ko šī cilvēce Man piedāvā, ir labi: ir daudz pārkāpumu, daudz netaisnību, daudz noviržu un ļaunprātību. Tāpēc bija nepieciešams, lai Mana rūpīgā mīlestība pamodinātu cilvēku brīdī, kad viņš bija visdziļāk iegrimis savā darbā, lai atgādinātu viņam, kādus pienākumus viņš ir aizmirsis un Kam viņš ir pateicīgs par visu, kas ir un kas vēl būs.

20. Lai padarītu Sevi dzirdamu materializētai cilvēcei, kas nespēja Mani uztvert no gara uz garu, Man bija jāizmanto viņu garīgās dāvanas un spējas, lai atklātos caur cilvēka saprāta spējām.

21. Izskaidrojums tam, kāpēc Es „nāku uz leju”, lai sazinātos ar jums, ir šāds: tā kā jūs nespējāt pacelties, lai sarunātos ar savu Kungu no gara uz

garu, Man bija jānokāpj par vienu pakāpi zemāk, tas ir, no garīgā, no dievišķā, kur jūs vēl nevarat nokļūt. Tad Man bija jāizmanto jūsu saprāta orgāns, kas atrodas cilvēka smadzenēs, un jāpārvērš Mana dievišķā iedvesma cilvēciskos vārdos un materiālās skaņās.

22. Cilvēkam ir nepieciešamas plašākas zināšanas, un Dievs ir tas, kurš nāk pie cilvēka, lai viņam uzticētu gudrību. Ja jums šķiet, ka izvēlētais līdzeklis manam šajam vēstījumam, ko nodod šo runātāju prāta orgāni, nav cienīgs, tad Es jums saku patiesībā, ka vēstījums, kas tiek sniegts caur viņiem, ir ļoti liels. Jūs būtu vēlējušies, lai mana vēstījuma nodošana cilvēkiem notiktu ar pompu un ceremonijām, kas radītu iesaisti, taču patiesībā, no gara viedokļa raugoties, tās būtu bijušas tukšas, jo tās nesaturētu patieso gaismu.

23. Es varētu būt ieradies zibens un vētra, lai padarītu manu varenību jūtamu; taču cik viegli tad cilvēkiem būtu bijis atzīt, ka ir ieradies Kunga klātbūtne! Bet vai jūs nedomājat, ka tad jūsu sirdīs atkal būtu atgriezies bailes un arī priekšstats par kaut ko neizprotamu? Vai jūs nedomājat, ka jebkura mīlestības izjūta pret Tēvu būtu pārvērtusies tikai bailēs no Viņa taisnīguma? Taču jums jāzina, ka Dievs, lai gan Viņš ir visvarenais spēks, jūs neuzvarēs ar šo spēku, neuzspiedīsies ar to, bet gan ar citu spēku, un tas ir mīlestības spēks.

24. Tas ir Dievišķais Gars, kas šodien runā uz Visumu. Tieši Viņš ienes gaismu visā tajā, ko jūs citos laikos neesat skaidri sapratuši. Viņš ir jaunas dienas rītausma visiem cilvēkiem, jo Viņš atbrīvos jūs no viltus bailēm, izskausīs jūsu šaubas, lai atbrīvotu jūsu dvēseli un prātu.

25. Es jums saku: pēc tam, kad būsiet iepazinuši manu mācību būtību un manu likumu taisnīgumu, jūs atpazīsiet arī robežas, ko jums uzspiedušas jūsu priekšstatu ierobežojumi un kas jums ir traucējušas tikt tālāk par niecīgu patiesības izpratni.

26. Vairs nebūs bailes vai bažas par sodu, kas jūs atturēs no pētišanas un atklājumiem. Tikai tad, ja jūs patiesi vēlēšities iepazīt to, kas jums ir nesaprotams, jūsu sirdsapziņa jums aizliegs šo ceļu; jo jums jāzina, ka cilvēkam nepienākas visa patiesība un ka viņam jāaptver tikai tā daļa, kas viņam atbilst.

27. Tauta: ja mana atnākšana tika paziņota tā, ka tā notiks karu, neierobežotu dabas spēku, epidēmiju un haosa vidū, tad tas nenotika tāpēc, ka Es jums būtu atnesis visu to; tas notika tāpēc, ka mana klātbūtne tieši šajā krīzes brīdī būtu noderīga cilvēcei. Lūk, tagad ir piepildījies viss, kas tika teikts par manu atgriešanos. Es nāku pie cilvēkiem, kamēr pasaule cīnās ar nāvi un Zeme savā nāves agonijā dreb un trīc, lai pavērtu ceļu jaunai cilvēcei. Tāpēc Dieva aicinājums „Trešajā laikmetā” ir mīlestības

aicinājums — mīlestības, kas sevī nes taisnīgumu, brālību un mieru un iedvesmo uz to.

28. Jums, kam ir bijusi žēlastība dzirdēt Mani šajā laikā, Man jāsaka, ka, lai patiesi būtu garīgi, jums ir jāpiemēro mana mācība savā dzīvē, ka ne noteiktu baušļu ievērošana jūs pārvērtīs par garīgiem, ne arī noteikti rituāli un parādības, kas jūs aizvedīs līdz jūsu misijas izpildei uz Zemes.

29. Runājot ar jums tā, kā to varu darīt tikai Es, Es atklāju jums labāko veidu, kā būt Dievam tīkamiem, un izdzēšu no jūsu sirdīm iepotētās bailes no jūsu Tēva.

30. Bet Es ne tikai atbrīvoju jūs no kļūdām un aizspriedumiem, kas skar jūsu dzīvi šajā pasaulē, bet arī saku jums, ka mūžīgā pazudināšana, kā to jums ir aprakstījuši, nepastāv, jo dvēsele nevar ciest fiziskas mokas, ko rada sāpes ķermenī. Dvēseles sāpes rodas no tā, ka tā savas darbības redz sirdsapziņas gaismā, kas ļauj tai pilnīgi skaidri atzīt un saprast visas izdarītās kļūdas un nepilnības.

31. Nāciet pie Manis ar pilnīgu pārliecību, ka jūs ejat pa patiesības ceļu, un lai nevis bailes, kas izriet no neziņas, liek jums palikt uz šī ceļa.

32. Ja jūs pētīsiet Manas atklāsmes un vēstījumus no šiem un pagātnes laikiem, jūs beidzot sapratīsiet, ka Es vienmēr esmu nācis, ietērpts pazemībā. Tāpēc neļaujieties apmānīt ar ārējo greznību, un, ja jūsu līdzcilvēki, kas iet citus ceļus, nāks pie jums un teiks, ka Kungs nevar atrasties šajā nabadzībā, šajā pazemībā, ko jūs parādāt, atgādiniet viņiem, ka Dievs, kas atklājas „Vārdā”, pazemīgi nāca pasaulē Jēzū, un ka cilvēki tomēr ticēja Viņam, un ka, neraugoties uz gadsimtiem, kas pagājuši kopš Viņa dzimšanas, no cilvēku sirdīm nav izdevies izdzēst to pazemību, ar kādu Glābējs atklājās pasaulei.

33. Jūsu vidū ir pulcēšanās vietas, kurās draudzes mīl un meklē ārējo, grezno un acīm redzamo, lai ieskaidrotu savas maņas, nesaprotot, ka, ilgojoties pēc ārējā, tās aizmirst brīnumus, ko ietver Garīgā mācība.

34. Mācīt, labot, atklāt — tas ir mans darbs jūsu vidū, lai jūs atvestu uz Gaismas mājvietu. Taču, pirms jūs sasniegsiet Apsolītās zemes sliekšņus, jums būs jāpierāda savi nopelni ticībā un mīlestībā.

35. Kristus vārds reiz iedīgās Viņa mācekļos, un tautā, kas viņiem sekoja, izauga Viņa sēkla. Viņa mācība izplatījās, un tās jēga izplatījās pa visu pasauli. Tāpat izplatīsies arī šī šodienas mācība, ko pieņems visi tie, kas spēj to izjust un saprast.

36. Saņemiet, mīlie mācekļi, manu balzamu — pieņemiet, jūs, klausītāju pūli, manu tēvišķo glāstu un manu vēstījumu kā Skolotāja — sev un saviem tuviniekiem.

37. Mana klātbūtne jums šķiet kā maigs, glāstošs vēsmiņš. Tā Es nāku pie jūsu sirdīm, lai tām dāvātu dzīvību.

38. Daži nojauš, ka mana atnākšana ir tuvu, citi redz Mani ar garīgo skatienu, bet vēl citi, pateicoties savai jūtīgajai uztverei, zina to stundu, kurā Es tuvojos. Šajā svētītajā stundā visi savās sirdīs saka: „Meistars ir šeit”, jo viņi ir sajutuši, ka mans miers viņus apņem.

39. Dvēselei, kas apmaldījusies bezgalīgajā dzīves tuksnesī, nav vērtīgāka dārguma un ilgotākās oāzes kā miers. Šis ir dārgums, ko Es jums piedāvāju un ko vēlāk jums jādalās ar saviem līdzcilvēkiem.

40. Es jums rādu arī līdzekļus, ar kuriem pār cilvēkiem izklāt svētīto miera apmetni, un šie līdzekļi ir doma, lūgšana, vārds, darbi.

41. Tāpat kā Es jūs redzu šajā brīdī — apvienotus mierā, ko jums dod Mans vārds, tāpat Es gribu jūs redzēt pēc Manas aiziešanas, cīņu dienās, kas jūs sagaida, kurās Es jums ļaušu smalkā veidā sajust Manu klātbūtni, kurās jūs Mani dzirdēsiet savās sirdīs. Jo Es jums apsolu, ka jums netrūks Manas mīlestības, Manas būtības, Mana balzama.

42. Ejiet ar stingrību un sapratni no vienas mācības uz nākamo, no viena laika posma uz nākamo, tad jūsu saskaņa ar manu darbu netiks pārrauta. Jūsu paklausība un gatavība ievērot manus likumus un uzdevumus dos jums neizsakāmu mieru, un jums nekad nebūs sūdzību, nedz arī ērkšķu, kas liktu jums raudāt.

43. Ja jūs vēlaties būt mani mācekļi, saprotiet, ka jums jābūt miera nesējiem un visām tām tikumībām, kuras Es jums esmu mācījis praktizēt.

44. Līdz šim Es neesmu jūs sūtījis uz provincēm, jo redzu, ka jūs esat augļi, kas vēl nav nogatavojušies. Man joprojām būs jums jānosūta mīlestības lietus, manas gudrības gaisma un Dievišķās Saules stari, lai dotu jums dzīvību un drosmi. Bet, kad jūs kā augļi būsiet nogatavinājušies manas mācības kokā, jūs nokritīsiet, kad vējš sakustinās zarus, kas jūs nesa.

45. Jo vairāk tuvojās diena, kad Es vairs nerunāšu ar jums šajā veidā, jo lielāku diženumu jūs atklāsiat manā Garīgajā mācībā, un nemanāmi jūs attālināsieties no visa tā, ar ko jūs to agrāk ierobežojāt — jā, jo jūs esat ierobežojuši šo Dievišķo darbu ar personām, vietām un priekšmetiem, lai gan tas, būdams vispārējs un neierobežots, atrodas ārpus materiālā un cilvēciskā.

46. Tagad jūs vairs neredzat manu darbu ierobežotu ar personām, vietām vai priekšmetiem; tagad jūs visu redzat Dievišķajā, bezgalīgi Augstajā, un jūs to atklājat arī savas būtības Augstumā.

47. Kā mans darbs jums mirdzēs, kad jūsu dvēsele būs veikusi ceļu atpakaļ pie Dieva un jūs no turienes, apcerot šo darbu, nonāksiet ekstāzē un priecāties par gaismu un savas sapratnes izpratni?

48. Jūs nojautat kaut ko no tās lielās patiesības un tās laimes, kas jūs gaida, bet jūsu nojauta un iztēle ir pārāk niecīgas, lai atklātu patiesību.

49. Katrs kāpnes pakāpiens, katra pakāpe, katra mājvieta sniedz dvēselei lielāku gaismu un pilnīgāku laimi. Bet visaugstākais miers, dvēseles pilnīgākā laime atrodas aiz visām dvēseļu pārejošajām dzīves pasaulēm.

50. Cik bieži jūs domāsi, ka jau šeit, Dieva klēpī, sajūtat pilnīgo laimi, neapzinoties, ka šī laimes sajūta ir tikai neliels priekšnojauta par nākamo pasauli, uz kuru jūs pāriesiet pēc šīs dzīves.

51. Šajā laikā mana sēkla visātrāk ir uzdīgusi tajos, kuri nāca ar prātu un sirdi, kas nav apgrūtināta ar teorijām un interpretācijām. Attiecībā uz manu Vārdu viņi bija kā neapstrādāta zeme, un es izmantoju viņus, lai pasaulei nodotu savu vēstījumu.

52. Citi atnesa patiesību, kas bija sajaukta ar nepatiesību, un mana gaisma pakāpeniski atbrīvoja viņus no kļūdām, vienlaikus apstiprinot to labo, ko viņi nesa sevī. Ne viss cilvēka sirdī ir indīgs augs vai nezāle — dažreiz tur aug kviešu stāds, un es to kopju, lai tas nogatavotos un tā graudi vēlāk vairotos.

53. Gan vieni, gan otri — es visus esmu pārvērtis par saviem mācekļiem, apvienojis tos vienā tautā, kas brīdī, kad ar saviem darbiem liecina par manu mācību, panāk to, ka cilvēku sirdis sāk pukstēt straujāk, kad viņi atzīst šīs mācības spēku. Mana vārdā celsies sacelšanās pret neticīgajiem, pret vajātājiem; cīņa būs liela, un jūsu vārds bieži būs to lūpās, kuri rakstos jūs nosoda kā skandālu un apmelošanas izraisītājus.

54. Es jums paziņoju par šiem pārbaudījumiem, lai jūs nebūtu pārsteigti, kad tie iestāsies. Bet Es jums saku arī to, ka tas notiks tieši tad, kad Es šajā tautā atklāšu Savu varu, Savu žēlsirdību un Savu taisnīgumu.

55. Visi mani karaspēki gatavosies cīņai, visi mani kalpi paklausīs manai balsij un liecinās par mani.

56. Ne tikai šī tauta šeit būs lieciniece izšķirošajā brīdī: dabas spēki kā vienmēr „runās” un pārstāvēs dievišķo taisnīgumu, „garīgā pasaule” būs klātesoša un noraus neziņas acu saiti no šīs materialistiskās cilvēces — no tiem cilvēkiem, kuri apgalvo, ka, ilgojoties pēc mūžības, staigā Kristus ceļā, un kuri tomēr uzstāj, lai viņu acis, ausis un prāts paliktu slēgti pret jebkuru aicinājumu un jebkuru garīgās dzīves izpausmi.

57. Tieši tas pats Kristus, kuru viņi, kā viņi uzskata, seko un saprot, bija tas, kurš atvēra durvis, kas dod piekļuvi citām pasaulēm un dzīves

līmeņiem — Tas, kurš novērsa to dvēseļu apmulsumu, kuras mēģina dzīvot, pārņemot svešus ķermeņus — Tas pats, kurš savas misijas pēdējā stundā caur Jēzu darīja sevi jūtamu tajās dvēselēs, kas kapos gulēja nāves miegā, ļaujot tām pacelties uz dzīvības gaismu. Taču, lai cilvēki ticētu šīm parādībām, Es atļāvu šīm būtnēm parādīties savu tuvinieku priekšā.

58. Es atvēru šīs durvis; tikai es vienīgais to varēju izdarīt, jo Kristus ar savu mīlestību ir saite, kas apvieno visas pasaules.

59. Jums jāpieder pie maniem Gaismas leģioniem, pie maniem Miera pulkiem, pie tiem, kas lūdz par pasauli, un patiesi, Es jums saku: jūsu acu asaras, kas izlietas citu sāpju dēļ, apvienosies ar jūsu Tēva balzamu, lai kā raras pilieni nolaistos uz skumjajām sirdīm.

60. Patiesais dziedinošais balzams, tauta — tas, kas dziedē visas slimības — plūst no mīlestības.

61. Mīliet ar garu, mīliet ar sirdi un prātu, tad jums būs pietiekami daudz spēka ne tikai dziedināt ķermeņa slimības vai mierināt cilvēku nelielajās bēdās, bet arī atklāt garīgos noslēpumus, dvēseles lielās bailes, tās satraukumus un sirdsapziņas pārmetumus.

62. Šis balzams atrisina lielos pārbaudījumus, iededz gaismu, mīkstina mokas, izkausē saistošās ķēdes.

63. Cilvēks, kuru zinātne ir pametusi, saskarsmē ar šo balzamu atgūs veselību un dzīvību; dvēsele, kas ir atdalījusies, atgriezīsies, dzirdot mīlestības vārdus no brāļa, kurš to aicina.

64. Kad šis laiks sasniegs savu kulmināciju, cilvēkus visapkārt ieskaus garīgās spēki, notiks vēl nekad neredzētas parādības, notikumi un zīmes. Iedomīgie zinātnieki paliks bez vārdiem, un būs gadījumi, kad viņi, pārlicināti par savu niecīgumu, raudās no nespējas.

65. Cilvēki vērsīs savas acis uz Kristu, un, pārdomājot savus darbus, viņi beidzot sapratīs, ka Tas, kurš Otrajā laikmetā paveica tik daudz un tik neparastu darbu, ir tas pats, kurš tagad ir atgriezies, ir klātesošs un liecina par savu varenību.

66. Es vēlos, lai jūs sāktu dzīvot garīgā dzīvē, lai tajā būtu pašdisciplīna un pieticība, lai tajā būtu lūgšana un mīlestības darbi. Tādējādi jūs kļūsiat jūtīgi pret jebkuru garīgu notikumu. Tad tas, kas daudziem ir neredzams, jums varēs kļūt redzams. Tikai tādā veidā jūs spēsiat izskaidrot iemeslu visam, kas notiek, un kam cilvēki nespēj atrast risinājumu.

67. Es vēlos, lai manu mācekļu sagatavošanās un viņu izpratne par viņiem uzticēto misiju būtu tik liela, ka viņi savā ceļā un vienīgi ar savu ietekmi atbrīvotu būtnes, kas ir neredzamas, slēptas un nezināmas cilvēku vidū un dzīvo cilvēcei nezināmā apmulsumā un sāpēs.

68. Tiecies pēc savas vienotības, tauta! Ja jūs to nenasniegsiet — kā tad varētu caur jums atspoguļoties tās augstākās pasaules Gaismas būtnes, ja tas ir nepieciešams, lai nodotu cilvēcei savu vēstījumu?

69. Es esmu jūs mācījis lūgties par citiem un lūgt, bet Es dzirdu jūs arī tad, kad jūs lūdzat par savējo, un Es pieņemu šo lūgšanu. Tomēr Es jums saku, ka laiks, kad Es — tā kā jūs vēl bijāt nenobrieduši — piepildīju jūsu lūgumus, ir pagājis. Tagad Es vēlos, lai jūs rīkotos kā mācekļi, lūgšanās veltītu Man savu garīgo dvēseli un sirdi, bet ļautu Man tajās lasīt un izpildīt Savu gribu.

70. Mans gudrais vārds, ietīts ārkārtīgi pacietīga Skolotāja mīlestībā, ir soli pa solim vedis jūs pie izpratnes par to lielumu, kas ietver, un ļāvis jums ieraudzīt plašo garīgo horizontu, kas sākas cilvēciskajā un saplūst ar debesisko.

Mans miers ir ar jums!

Mācība 297

1. Ļaudis: Jūsu vēlme novākt savas sējas augļus ir cēla. Taču Es jums saku, ka jums jābūt pacietīgiem, ka jums nevajadzētu vēlēties uzreiz uzzināt savu darbu rezultātu, jo tas nozīmētu saīsināt laiku līdz ražas novākšanai un apmierināties ar to, ka augļus noplūc nenogatavojušos.

2. Šī darba attīstība nenotiek vienā mirklī, tai nepieciešams ilgs laiks. Tāpēc katram jāapzinās sava daļa, kas viņam jāveic šajā garīgajā laukā, un pēc tam viņam jāuztic un jādod savs darbs tiem, kas nāks pēc jums, lai palīdzētu jums, turpinot apstrādāt lauku, ko jūs esat sākuši. Pēc viņiem nāks citi, un pēc tam atkal citi. Tāpēc jūs nezināt, kuriem ir lemts novākt ražu – ticības ražu, atgriešanās garīguma ceļā ražu.

3. Tie, kas piedzīvos augļu ražu, sapratīs, ka tas nav tikai pēdējo ierašņu nopelns, bet gan darbs, kurā apvienojās pirmā, otrā un trešā ierašņu nopelni, pūles un upuri, lai vestu uz uzvaru garīgo darbu, ko visiem bija uzticējies Meistars.

4. Ziniet, ka viena paaudze nespēj paveikt visu darbu, un ziniet arī, ka tagad vēl nav ražas laiks.

5. Kā jūs varētu padarīt saprotamu Manu Vārdu, ja jūs to nepildāt? Ja jums ir bijis vajadzīgs tik ilgs laiks, lai saprastu Manu Vārdu, ticētu tam un apmācītu savu nepaklausīgo ķermeni misijas izpildei — kā tad jūs varat prasīt, lai pasaules pārveidošanās notiktu uzreiz?

6. Jums arī nevajadzētu domāt, ka šajā darbā jūs strādājat vieni paši, jo jums vēl nav pietiekami daudz spēka, lai paveiktu darbus ar tik lielu garīgo nozīmi. Jums jāzina, ka pastāv būtnes, kas jums rāda ceļu, pa kuru jums jāiet, un kas jums rāda ceļu un vietas, uz kurām jums jānes sēkla.

Šie ceļa brucēji ir jūsu brāļi un māsas no citām pasaulēm, no citām mājvietām, no kurām viņi raugās pār jūsu soļiem un jums paver ceļu. Jo arī viņi ir miera, mīlestības un brālības darbinieki. Tās ir dvēseles, kas ir tīrākas par jūsu dvēselēm, ar lielāku zināšanu un pieredzes bagātību, no kurām jums nav jābaidās no nekā ļauna. Tās ir tās, kas neļauj jums apstāties — tās, kas rada nemieru jūsu sirdīs, ja jūs pametat sēklu novārtā.

7. Jūs neesat vieni, un jūs nekad netiksiet atstāti paši uz sevi.

8. Uzticieties šim darbam, ieraugiet tā lielumu. Saprotiet, ka tas nav darbs, kas cēlies no cilvēka prāta, ka tas nav šīs cilvēces jauns pasaules uzskats, bet gan mūžīgā gaisma, kas vienmēr ir apgaismojusi cilvēka dvēseles ceļu un kuras patiesībā izzudīs jebkura nepilnība, jebkura netīrība un grēks.

9. No manas patiesības Esmu izveidojis mācību, kas ir caurvīta ar mīlestību, taisnīgumu un gudrību, ar kuras palīdzību Es jums pierādīšu tās

spēku, atgriežot un pārveidojot tos, kuri uz īsu brīdi ir novirzījušies no pareizā ceļa.

10. Kāpēc cilvēku nosodīt uz iznīcību vai mūžīgām mokām, ja viņa grēks ir tikai pagaidu un ir viņa neziņas sekas? Kāpēc nosodīt būtni, kas sevī nes manu paša dievišķo dabu?

11. Ja uz brīdi vai ilgāku laiku tam bija tieksme uz matēriju un nosliece uz ļaunumu, tad, kad būs pienācis skaidrības brīdis, kurā Es ļaušu Savai žēlastībai sasniegt tā sirdi, tas uz to atbildēs un tādējādi atklās, ka Dievs ir katrā dvēselē.

12. Tā ir tā daba, ko cilvēkam jāmeklē sevī — tā būtība, ko viņš ir zaudējis un ko bieži vien ir meklējis velti. Tāpēc Es esmu jums atklājis visas tās spējas, kas jums ir, lai atrastu sevi — lai iemācītu jums atklāt savu dvēseli, patiesi atpazīt sevi, neaizkavējoties ar ārējā, fiziskā tēla apcerēšanu.

13. Mācieties meklēt garīgo, mācekļi, un jūs atbrīvosieties arī no fanātisma, kas saistīts ar ārējā kulta praktizēšanu.

14. Tad jūs sapratīsiet, ka ne sapulču telpa, ne simbols, ne rituāls ietver garīgā darba diženumu, bet gan tā mūžīgā jēga un galamērķis, kas ir pilns taisnīguma.

15. Nemēģiniet ierobežot šo darbu, kas ir vispārējs un bezgalīgs, nedz arī noteikt robežas savai garīgajai attīstībai, jo jo vairāk jūs iedziļināties labo darbu un studiju ceļā, jo lielākas atklāsmes jūs saņemsiet. Jūs redzēsiet, kā dievišķais darbs izlaužas no visneuzkrītošākā, redzēsiet to izpaustu visā radītajā, sajūtīsiet to sirdī.

16. Tā ir vienkāršība, ar kādu Es mācu spiritistu mācekli, lai arī viņš būtu vienkāršs kā savs Skolotājs. Māceklim jāpārliecina un jāpārvērš citi ar savu vārdu patiesību un darbu spēku, nevēloties ieskaidrot kādu ar noslēpumainām spējām vai neparastām prasmēm.

17. Patiesais māceklis būs liels ar savu vienkāršību. Viņš sapratīs savu Skolotāju un vienlaikus spēs padarīt sevi saprotamu saviem līdzcilvēkiem.

18. Dzīve ir plaša jūra, kurā ikviens peld savā laivā. Taču, kamēr vieni meklē līdzekļus un ceļus, kā to vadīt drošā ostā, citi apgāžas mērķa vai pieredzes trūkuma dēļ.

19. Es esmu jums atkal nesis savu mācību. Es vēlos, lai jūs atcerētos, ka tajā atrodas glābjošā osta. Kāpēc gan Man būtu jums jāsniedz neprecīzi norādījumi, neskaidri vārdi vai atklāsmes ar ierobežotu dziļumu? Ja tā būtu, Es pakļautu jūs briesmām nonākt jaunā fanātismā, lai gan jūs dzīvojat laikā, kad jūsu sirdsapziņa nedod jums mieru — it īpaši tad, ja jūs mēģināt ar ilūzijām aizslēpt patieso žēlsirdības un mīlestības likuma izpildi, ko Es jums esmu mācījis.

20. Klausieties Mani, tauta, ieklausieties, mācekļi: Es šobrīd dodu jums gaismu un atbrīvoju jūs no ķēdēm, saistībām un tumsas. Taču Es nedodu jums pilnvaras no šī darba veidot vēl vienu reliģiju, nedz arī piepildīt to, kā ierasts, ar attēliem un rituāliem — nē! Saprotiet precīzi, kādā brīvībā Es jūs ievedu, lai jūs to neaizstātu ar jaunu fanātismu.

21. Vai jūs vēl neesat apzinājušies, ka jūsu prāts un līdz ar to arī dvēsele tika kavēti savā attīstībā? Vai jūs neatceraties to nepatieso bailu un aizspriedumu plūdu, ko mantojāt no saviem senčiem un no kuriem Es jūs atbrīvoju, lai jūs varētu redzēt patiesību nepārveidotu un saņemt gaismu?

22. Ja jūs nesagatavosieties, ja jūsu vidū turpinās parādīties netaisnības, jūsu gaisma paliks aizslēgta aiz jūsu materializācijas, paliks apslēpta, un jūs saviem līdzcilvēkiem parādīsieties kā neziņas pilni — kā tie, kas neko nezina par šo lielo atklāsmi.

23. Vienmēr vispirms redziet „balķi”, kas ir *jūsu* acī, mācekļi, lai jums būtu tiesības skatīt „skabargu”, kas ir jūsu brālim.

24. Ar to Es gribu jums teikt, ka jums nevajadzētu izmantot Manu mācību, lai nosodītu jūsu līdzcilvēku rīcību viņu dažādajās konfesijās. Patiesi, Es jums saku: visos šajos ceļos ir sirdis, kas Meklē Mani, dzīvojot cēlu un ar upuriem bagātu dzīvi. Tomēr māceklis Mani atkal un atkal jautā, kāpēc Es pieļauju šo pasaules uzskatu dažādību, kas dažkārt ir pretrunā, rada atšķirības un izraisa naidu starp cilvēkiem. Par to Meistars jums saka: tas ir atļauts tādēļ, ka nav divu dvēseļu, kurām būtu pilnīgi vienāda izpratne, tā pati gaisma, tā pati ticība, un tādēļ, ka jums turklāt ir dota gribas brīvība, lai izvēlētos savu ceļu. Jūs nekad neesat bijuši spiesti iet Likuma ceļu, bet esat aicināti to darīt, tādējādi saglabājot brīvību, lai, tiecoties pēc patiesības, iegūtu patiesus nopelnus.

25. Tāpat jums, mīļie mācekļi, jāzina, ka jūsu uzdevums ir apvienoties, būt saskaņā, izstiept roku un ļaut ikvienam, kam varētu būt vajadzīgas jūsu spējas un dāvanas, piedalīties jūsu dziedinošajā spēkā, jūsu vārdos vai jūsu palīdzībā.

26. Patiesi, Es jums saku: ja jūsu sirdīs uzplauks augstprātība, jūs nebūsiat garīgie cilvēki. Apgaismotā dvēsele nevar apmierināties ar tām niecīgajām iedomībām, kas glaimo tikai savtīgai sirdij.

27. Manā skatījumā mācekļus lielus padara nevis šķietamā uzdevuma izpilde, pat ja viņi saviem brāļiem šķiet visdiedzīgākie, viskarstākie un visizturīgākie.

28. Tīrākais, vispatiesākais darbs un tādējādi tas, kas jūs visvairāk pacēla pie Manis, ir tas, ko jūs veicat klusībā, pat ja jūsu līdzcilvēki par to nezina.

29. „Jūsu labā roka nedrīkst zināt, ko dara kreisā,” Es teicu saviem mācekļiem tajā Otrajā laikmetā. Tāpēc Es jums šodien saku, tagad, kad

mana Gara gaisma visu izskaidro: esiet pazemīgi bez liekulības, patiesi raudājiet par citu cilvēku sāpēm un patiesi priecājieties par labo, ko bauda jūsu līdzcilvēki. Tikai tas, kurš šādi izjūt manu mācību, spēs būt gatavs atdot savu dzīvību par saviem tuvākajiem.

30. Ļaudis: ja jums bija lemts sagatavot lauku zemi un sākt to apsēt, bet ražu novākt bija jāatstāj citiem, tad pieņemiet to. Jo ne tikai jums ir tiesības baudīt prieku, strādājot jūsu Tēva laukos, bet arī visiem jūsu brāļiem un māsām.

31. Es esmu Ceļš, un jūs esat ceļotāji, kas pa to nāk.

32. Kad jūs kādreiz sasniegsiet kalna virsotni, jūs pagriezīsiet skatienu atpakaļ un redzēsiet visu to, ko jūsu dvēsele ir izgājusi, un pateiksieties Tēvam.

33. Ceļš ir garš. Kas var teikt, ka jau ir izgājis cauri visam, ka zina visus noslēpumus un ka ir iekļuvis visā, kas atrodas aiz tā, ko redz un dzird?

34. Nav tā, ka Meistars nenovērtē jūsu darbu vai neatzīst to, ko esat sasnieguši ceļā — nē, ļaudis. Es esmu pirmais, kas novērtē jūsu nopelnus. Ja tā nebūtu, Manī nebūtu taisnīguma.

Ja Es tā runāju ar jums, tad tādēļ, ka vēlos jums likt saprast, ka, lai gan jūsu spējas ir lielas, lai sasniegtu savas robežas gan cilvēciskajā, gan garīgajā sfērā, jums vēl daudz kā trūkst — ka, jo vairāk jūs bezgalībā meklēsiet to, kas pastāv ārpus jūsu fiziskajām maņām, jo vairāk jūs atklāsiet mācību jomas, kuras ir jāapgūst un jāizprot.

35. Tāpat kā Es esmu jums atstājis dabu jūsu saprāta robežās, lai jūs to pētītu, tāpat Es esmu jums atklājis tādas pasaules eksistenci, kas atrodas ārpus šīs dabas, lai jūs ar dvēseles palīdzību tajā iekļūtu. Es esmu ļāvis jums pētīt un izpētīt, lai jūs iepazītu garīgo dzīvi. Taču Es jums saku, ka jums nevajadzētu aprobežoties ar to nedaudz, ko jūs līdz šim zināt. Esiet zinātkāri, pilnveidojieties, lai iekļūtu šajā bezgalīgajā pasaulē, strādājiet cītīgi, lai dienas darba beigās jūs varētu apmierināti izsaukties: „Mēs esam izpildījuši savu uzdevumu.”

36. Mana mācība neļauj dvēselei stāvēt uz vietas, mana mācība arī neaptur cilvēka attīstību — gluži pretēji, tā atbrīvo viņu no bailēm un aizspriedumiem un ļauj ieraudzīt gaismas ceļu, kas viņu gaida.

37. Apskatiet šo cilvēci, kas rada iespaidu, ka ir sasniegusi savas zinātnes un pētījumu virsotni, bet patiesībā atrodas tikai tās zinātnes sākumā, ko tā sasniegs rīt, ja savai zinātkārei pievienos brālības ideālu.

38. Šodien cilvēki piedzīvo apjukuma laikmetu, jo nav sapratuši, ka visa viņu dzīve un visi viņu pūliņi ir paredzēti, lai virzītu viņus uz viņu gara attīstību, kuras mērķis ir viņu gara saskarsme ar Radītāja garu.

39. Kultūra, ko šodien atzīst lielākā daļa cilvēku, ir materiālisms.

40. Kamēr ticības mācības un reliģijas turpinās uzstāt uz savām atšķirībām, pasaule turpinās barot naidu un nespēs spert izšķirošo soli ceļā uz patieso Dieva pielūgsmi. Bet kad gan cilvēki sapratīsies un apvienosies, tādējādi sperdami pirmo soli pretim savstarpējai mīlestībai, ja joprojām pastāv cilvēki, kuri, domādami, ka viņiem pieder atslēga vai noslēpums dvēseļu glābšanai un mūžīgās dzīves atslēgas, neatzīst visus tos, kuri iet pa citiem ceļiem, jo, pēc viņu uzskata, tie nav cienīgi nākt pie Dieva?

41. Tādēļ apzinieties garīguma patieso mērķi, kura mācība stāv *pāri* jebkurai konfesijai, jebkurai cilvēciskai ideoloģijai un jebkurai sektai.

42. Pētiēt šī vēstījuma jēgu, kas ietver Dieva likumu, un jūs atzīsiēt, ka tas attiecas uz visiem cilvēkiem, visām tautām un visiem dzīves apstākļiem, kādos jūs varat atrasties.

43. Redziēt, kā šīs mācības patiesības priekšā pazūd atšķirības, atsvešināšanās, naida un pretestība, jo tās gaismā jūs visi šķietat vienādi, tās mīlestības priekšā jūs visi esat brāļi un māsas, tās taisnīguma priekšā jūs visi esat nepilnīgi.

44. Šis vārds nāk no Manis, tas ir dzīvības avots, tas ir Alfa un Omega, sākums un gals. Tāpēc, lai pārvarētu savu neziņu, cilvēkiem būs jāatstāj aiz sevis savas konvencijas un reliģisko fanātismu un jānāk pie Manis, kas Esmu Garā — nevis starp pielūgsmes formām, ko katrs vēlējās Man veltīt. Bet, ja viņi nonāks pie patiesā avota, Es visus uzņemsu, atbrīvošu no viņu sāpēm, atbrīvošu no smagā sloga un samierināšu viņus savā starpā.

45. Apdomājiet: ja jūs visi spētu saprast savu lomu šajā dzīvē, cilvēce jau sen būtu atteikusies no egoisma, un, ja katrs cilvēks saprastu savu izcelsmi un savu likteni, viņš savus darbus saistītu ar to mērķi, kādam viņš ir radīts.

46. Vairs nav nepieciešamības pēc daudzveidīgām reliģijām pasaulē; jūs visi tagad esat nonākuši pie tā brīža, kad varat apvienoties vienā ticībā un vienā Dieva pielūgšanas veidā. Tikai domas vienotībā un garīgajā saiknē jūs varēsiet atrast gaismu, kas jūs vedīs uz progresu, harmoniju un mieru.

47. Tagad jūs pieredzēsiet, ka neviena reliģija nespēs panākt cilvēku mieru un viņu garīgo brīvību. Tā vietā jūs kļūsiēt par lieciniekiem tam, kā mans Dievišķais vēstījums, kas vieniem nonāk caur rakstiem, bet citiem caur iedvesmu, panāks cilvēku glābšanu, vienotību un garīgo attīstību.

48. Spiritisms nerada nevienlīdzību; spiritisms ir mācība, kas cilvēcei ir nepieciešama un pēc kuras tā neapzināti ilgojas. Jo tā ir miers, mīlestība, taisnīgums un gaismā, pēc kuras cilvēki ilgojas.

49. Vai jūs, kas dzirdat šos vārdus, domājat, ka Es varētu jūsu sirdīs sēt naidu vai ļaunprātību pret *tiem* jūsu līdzcivīkiem, kuri pieder pie citām konfesijām? Nekad, mācekļi, tieši jums ir jāsāk rādīt brālības un saskaņas

piemēru, uz visiem raugoties un mīlot ar tādu pašu sirsnību, ar kādu jūs raugāties uz tiem, kuri dala jūsu domāšanas veidu.

50. Šo soli būs jāspērien visām reliģiskajām kopienām. Tām būs jāļaujas iedvesmoties no ilgas mīlēt cita citu mīlestības aktā pret savu Tēvu, kuru visi apgalvo godāt.

51. Nebaidieties, ja jūs sauks par apmaldījušiemies — sniedziet roku visiem. Nemiet vērā, ka šis darbs, kas jums ir patiesība, citiem var šķist nepareizs, jo viņu acīs tam trūkst svētības, ko reliģijas ir saņēmušas, lai tiktu atzītas.

52. Ja jūs ticat Man, ja jūs ticat, ka Es atklājos šo balsu nesēju vārdos, tad nebaidieties no savu līdzcilvēku sprieduma. Jo mana mācība ir tik pārliecinoša un mans vēstījums satur tik daudz patiesību, ka, ja jūs protat labi izmantot šos ieročus, jūs grūti varēs uzvarēt.

53. Neviena nevarēs jūs nosodīt par to, ka jūs ar dedzību meklējat patiesību, pilnību. Tam jums visiem ir svētas tiesības, un tādēļ jums ir dota brīvība tiekties uz Gaismu.

54. Tauta, tu jau ilgu laiku esi ēdis un dzēris pie Manas galda. Ja jūs joprojām izjūtat garīgu izsalkumu, tas ir nepamatots, jo jums katru dienu tika piedāvāts ēdiens. Man ir slāpes pēc jūsu mīlestības, bet ko jūs Man dodat dzert? Jūsu strīdu un nesaprašanās žulti un etiķi!

55. Šajā žēlastības dienā es jums saku: ļaujiet manai dievišķajai starojumam iekļūt jūsu sirdīs, lai jūs sajustu manu klātbūtni un pārveidotu savu dzīvi.

56. Es gan esmu nācis kā Tiesnesis, taču patiesība ir tāda, ka, ja jūs meklējat Tiesneša vārdā, jums neizbēgami jāatrodas Tēva klātbūtnē — tā Tēva, kurš jūs mīl un kurš tādēļ atklājas jums tik daudzveidīgi, lai jūs Viņu labāk iepazītu.

57. Es zinu, ka, jo lielāka kļūs jūsu izpratne, jo lielāka būs jūsu mīlestība pret Mani.

58. Ja Es jums saku: „Mīliet Mani” — vai jūs saprotat, ko Es ar to gribu teikt? Mīliet patiesību, mīliet labo, mīliet gaismu, mīliet cits citu, mīliet patieso dzīvi.

59. Mācieties Mani mīlēt, saprotiet, kā mana mīlestība jūs seko visur, neskatoties uz jūsu pārkāpumiem un grēkiem, un jūs nevarat izvairīties no tās ietekmes vai no tās aizbēgt. Saprotiet: jo smagāki ir jūsu pārkāpumi, jo lielāks ir mans žēlsirdīgums pret jums.

60. Cilvēku ļaunums vēlas atvairīt Manu mīlestību, bet tas nespēj tai pretoties, jo mīlestība ir vispārējais spēks, dievišķā vara, kas visu rada un visu virza.

61. Pierādījums visam, ko Es jums saku, ir tas, ko Es jums devu, kad atklājos jūsu vidū šajā laikā, kad cilvēce ir apmaldījusies savu grēku bezdibienī. Mana mīlestība nevar izjust riebumu pret cilvēku grēkiem, bet gan līdzjūtību.

62. Atzīstiet Mani, nāciet pie Manis, lai nomazgātu savus traipus Manas žēlsirdības kristāldzidrajā avotā. Lūdziet, lūdziet, un jums tiks dots.

63. Ko jūs varat parādīt Man, vai nu savā sirdī, vai savā dvēselē, ko Es neredzu? Kādas ciešanas, kādas ilgas, rūpes vai noslēpumus jūs varētu slēpt no Manis? Nekādas. Tāpēc mācieties lūgties garīgi, iekšēji atzīties Manā priekšā, pajauties uz Manu visredzību un Manu žēlsirdību, lai jūs ļautu savā sirdī ieplūst tam mieram, kāda tai tik ļoti trūkst.

64. Es esmu jums teicis, ka lūgšana ir dvēseles valoda, ar ko jūsu sirds runā uz Mani, sūdzas, lūdz Mani, raud un tiek stiprināta. Bet dažreiz, kad jūsu būtība ir pilna priekā vai jūtaties pārpludināti ar mieru, lūgšana kļūst par garīgu himnu, kas sasniedz Manas Valstības augstumus.

65. Uzticieties Man, tauta, uzticieties Man, cilvēce, pārliecināti, ka uz zemes nav neviena cilvēka, nevienas tautas, neviena likuma, kam jūs varētu uzticēt savu glābšanu. Nāciet pie Manis, meklējiet Mani, meklējiet patiesību, tad kādu dienu jūs visi būsiat apvienoti vienā "līdzenumā", zem vienas un tās pašas gaismas.

66. Cilvēki, nācijas, rases un tautas – tām visām būs jāseko dievišķajam aicinājumam, kad cilvēka gars, apnīcis savam gūstam uz Zemes, pacelsies, salauzīs materiālisma ķēdes un izdvesīs garīgās atbrīvošanās gaviļējo saucienu.

67. Šodien jums var šķist, ka mana vārda piepildīšanās ir ļoti tālu, tāpat kā šīs cilvēces morālā un garīgā pārveidošanās. Taču jūsu uzdevums ir sagatavot ceļu un izpildīt to daļu, kas jums pienākas. Ja jūs to nedarīsiat, jums nav tiesību spriest par mana vārda piepildīšanos.

68. Nāks laiks, kad cilvēka vēlme attīstīt savu dvēseli augstākā līmenī būs tik dedzīga, ka viņš izmantos visus savā rīcībā esošos līdzekļus, lai pārvērstu šo asaru ieleju par pasauli, kurā valda harmonija, ka viņš paveiks „nieespējamo”, ka viņš būs gatavs ziedoties un pielikt pārcilvēciskas pūles, lai novērstu karus.

69. Tieši šie cilvēki pacels šo pasauli, atbrīvos cilvēka dzīvi no ciešanu kausa, atjaunos visu to, ko iepriekšējās paaudzes savā aklais varas alkas, materiālistmā un neapdomībā ir iznīcinājušas. Tieši viņi būs tie, kas rūpēsies par patieso pielūgsmi Man — par to godināšanu bez fanātisma vai ārējiem un bezjēdzīgiem kulta rituāliem. Viņi centīsies cilvēcei likt saprast, ka saskaņa starp cilvēciskajiem likumiem un garīgajiem likumiem, kā arī to izpilde, ir labākais dievkalpojums, ko cilvēki var sniegt Dievam.

70. Vai jūs nevēlaties piederēt pie šiem cilvēkiem? Vai jūs nevēlaties, lai jūsu bērni piederētu pie tiem cilvēkiem ar augstu dvēseli? Jūs varat apmierināt šo ilgu. No jums ir atkarīgs, vai jūs izlīdzināsiet ceļu tiem, kurus Es esmu uzticējis jūsu audzināšanai un aprūpei, lai, kad būs pienācis laiks sākt izšķirošo gara cīņu pret matērijas varu, viņi, apzinoties savu misiju, stipri savā ticībā un piepildīti ar zināšanām, ko sniedz Mans Vārds, varētu apvienoties un veidot vienu ķermeni, vienu tautu, vienu garu, kas savā ceļā nojauc sienas un pārvar šķēršļus, tāpat kā Izraēla, meklējot Apsolīto Zemi.

71. Es zinu: ja jūs atstāsiet savus bērnus nepietiekami sagatavotus, jūsu dvēsele no aizsaules raudās par to likteni, kuri palikuši pamesti uz Zemes, jo redzēs, ka tie ir pakļauti, nespējot aizsargāties pret nelaimju un postu iebrukumu, kas nāks, lai sodītu Zemes tautas.

72. Vai jūs varat iedomāties to dvēseles nožēlu un sāpes, kura, ierodoties Garīgajā pasaulē, tā vietā, lai novāktu saldus augļus, sastop tikai ērkšķu krūmus un nātres?

73. Tieši to jums ir jānovērš laikus — tagad, kad jums ir pārpilnībā pieejama tā mācības gaisma, ko Es jums nododu visu cilvēku glābšanai.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 298

1. Dziediniet visas ciešanas – gan ķermeņa, gan dvēseles, jo jūsu uzdevums ir mierināt, stiprināt un dziedināt savus tuvākos. Taču Es jums jautāju: kā jūs varētu dāvēt veselību tiem, kas cieš, ja paši būtu slimi? Kādu mieru varētu izstarot jūsu dvēsele, ja to satrauc raizes, ciešanas, sirdsapziņas mokas un zemiskas kaislības?

2. Tikai to, ko esat uzkrājuši savās sirdīs, jūs varēsiet piedāvāt saviem līdzcilvēkiem.

3. Šodien jums ir jāsakrāj pēc iespējas vairāk no tām dāvanām, ko Es izdalīju šai tautai, un jāmācās tās saglabāt naidīguma un grūtību laikā, lai, kad pienāks laiks pildīt jūsu misiju, jūs spētu uzvarēt cīņā. Miers, gaisma un dziedinošais balzams veidos vienotu veselumu ar jūsu būtību — tādā veidā, ka jūs ne tikai dziedināsiet slimo, uzliekot rokas, bet arī ar saviem vārdiem, domām un skatienu nodosiet veselību, mieru un spēku, un daudzos gadījumos jau jūsu klātbūtne vien izstaros šīs spējas.

4. Bet nedomāiet, ka jums pietiks ar to, ka zināt, ka Es esmu jums piešķīris šīs dāvanas. Nē — jums jāzina arī, ka jums ir vajadzīga vara, lai tās izpaustu, un ir nepieciešams, lai jūs to iegūtu, ticot Man, izrādot mīlestību pret saviem tuvākajiem, ar jūtu tīrību un nesavtīgumu. Kas nerīkosies saskaņā ar šiem principiem, tas — pat ja ir apdāvināts caur Mani — neizplatīs neko labu. Jo šīs dāvanas uzplaukst un vairojas tikai caur cēlām, tīrām un pacilājošām jūtām.

5. Protams, ir daudzi, kuri, neraugoties uz savu nepietiekamo sagatavotību, savā ceļā atstāj brīnumu pēdas. Bet ne viņi ir tie, kas tos dara — es esmu tas, jo man ir līdzjūtība pret tiem, kas cieš, pret slimajiem, garīgi nabadzīgajiem un cilvēkiem ar labu ticību. Taču tad šie „darbinieki” *manus* brīnumus piedēvē sev.

6. Ir arī citi gadījumi, kad tas, kurš vēl nav spējīgs veikt to, ko Es viņam esmu uzticējis, jo nezina, kā sagatavoties. Bet viņa ticība ir liela, un viņš izjūt žēlsirdību pret savu tuvāko. Es ļauju viņam darīt brīnumus, lai iedrošinātu viņu darbā, lai viņš paliktu neatlaidīgs un pilnveidots.

7. Teikt, ka Es atņemšu dāvanas tam, kurš tās nelieto pareizi, ir kļūda. Bet tas, kurš tās neizmanto mērķiem, ko Es viņam esmu norādījis, nekavējoties zaudē spēju tās lietot.

8. Kā gan Es varētu atņemt cilvēkam viņa garīgās dāvanas, ja tās taču ir līdzekļi, lai sasniegtu pestīšanu, un viņa vienīgie ieroči, lai aizstāvētos? Ja mana taisnība rīkotos tā, kā jūs domājat, Es jau sen būtu atņēmis daudziem cilvēkiem viņu sirdsapziņas gaismu un daudziem prātiem būtu liegusi inteliģenci. Bet Es jums vēlreiz saku, ka Es cilvēkiem neatsaku viņu

dāvanas, jo tieši šīs īpašības ir tās, ar kurām viņiem ir jāizpestās un jāpacelās līdz pilnībai.

Jūs man sakāt, ka daži zaudē prātu, bet daži priekšlaicīgi zaudē dzīvību vai kādu spēju. Protams, bet ne es esmu tas, kurš viņiem atņem to, kas jau pieder viņiem. Viņi paši, savas vājības, muļķības un apmātības dēļ, atņem sev to, ko viņu Tēvs viņiem devis par mantojumu.

9. Vai visā šajā procesā nav klātesoša mana taisnīguma mīlošā roka?

10. Bet, ja jūs nedaudz novērosiet, kā Es piemēroju Savu pilnīgo taisnīgumu, jūs pārliecināsimies, ka katrā no šiem gadījumiem parādās mana mīlestība, kas vieniem atgriež gaismu, citiem – mieru, bet vēl citiem – dzīvību, lai gan Es jums saku arī to, ka, lai atgūtu to, ko viņi zaudējuši, viņiem vispirms jāiziet cauri lielam attīrīšanās procesam.

11. Par visu Es jums runāšu šajos vārdos, jo manā mācībā nedrīkst trūkt neviena nodaļa. Par visu Es jūs mācīšu, lai rīt jums nebūtu nekādu šaubu, nekādas neskaidrības.

12. Es gribu no jums veidot tautu, kas apzinās savu likteni, kas pārzina savu misiju, kas ir gatava ar pilnīgu patiesību un tīrību sēt un izplatīt šo svētīto sēklu, ko Es esmu ielikuši jūsu sirdīs cilvēces svētībai un garīgajai attīstībai.

13. Tāpēc, sākot šodienas mācību runu, Es jums vispirms teicu, ka šodien jums jāatgūst veselība un spēki pie manis. Jo to, kas ir jūsu sirdīs, jūs nodosiet tālāk saviem līdzcilvēkiem.

14. Nekad nepaļaujieties uz to, ka Es, neraugoties uz jūsu nepilnībām un jūsu nesagatavotību, izliešu Savu žēlsirdību uz tiem, kas cieš un vērsas pie jums. Jo jau tagad Es jums saku, ka, pat ja jūs šeit, uz zemes, varat slēpt ļaunumu no Manis, tad, kad pienāks jūsu tiesa, tikai jūsu nopelni varēs jūs pasargāt no sāpīgas atlīdzības.

15. Vai jūs saprotat, ko jums ir izskaidrojis šis mācījums? Tad nekad to neaizmirstiet!

16. Mīļā tauta: Es esmu parādījis jūsu dzīves ceļā, esmu jūs pārbaudījis dažādās formās un esmu redzējis, ka jūs Mani mīlat. Jūs esat paklupuši par ceļa akmeņiem, bet esat izmantojuši savu ticību un atkal esat piecēlušies kājās.

17. Mana mācība jūs glābj, un mans vārds jūs pacilā, jo jūs ticat manai klātbūtnei un manai atklāsmei caur šo balss nesēju saprātu.

18. Jūsu dvēsele ir guvusi gandarījumu, atklājot savā ķermenī to jūtīgumu, kas ļāva jums atpazīt Manu klātbūtni šajā vēstījumā.

19. Cik daudz ir tādu, kas, pateicoties senlaiku rakstiem, zina pravietojumus, kuri paziņoja par šo laikmetu. Un tomēr — ja viņi klātbūtu manās atklāsmēs, viņi tām neticētu, nedz arī uzskatītu tās par šo

apsolījumu piepildījumu! Tie ir tie, kuri nav sasnieguši tādu attīstības pakāpi, kas ļautu viņiem atpazīt šo gaismu.

Turpretim daudzi no tiem, kuri šodien atdotu savu dzīvību, lai liecinātu, ka Es esmu Tas, kurš šajā laikā atklājas cilvēkiem, pat nezināja, ka pastāv pravietojumi, kas runā par šiem notikumiem. Iemesls tam ir tas, ka viņu dvēseles jau bija sagatavotas un gatavas saņemt Gaismu.

20. Praviēši, apgaismotie un redzētāji garā uztvēra Manu atnākšanu, viņi redzēja grāmatu, kas atvērajas, lai tās saturu izlietotu uz cilvēku saprātu, viņi apstiprināja Garīgās pasaules klātbūtni cilvēku vidū. Viņi redzēja jauno kalnu, kur Kungs atnāks, lai apvienotu Savu tautu. Bet patiesi, Es jums saku: tāpat kā jūs esat atnākuši un sajutuši Mani, tā arī viena tauta pēc otras un viens cilvēks pēc otra pievienosies, tiklīdz katram būs pienācis viņam nolemtais laiks atmodai.

21. Nedomājiet, ka Es katrā zemes tautā un katrā tautā atklāšos tādā veidā, kādu Es esmu jums dāvējis. Bet Savā bezgalīgajā varā un gudrībā Es pratīšu klauvēt pie visu sirdu durvīm.

22. Man jums jāsaka, ka šo garīgo sēklu, ko Es šajā laikā esmu jums uzticējis, jums jāizplata un jāpadara pazīstama visā pasaulē.

23. Mans atklāšanās laiks ir bijis šīs tautas sagatavošanas laiks. Mācība ir bijusi gara un izsmeljoša — tik gara, ka Es redzēju, kā dažas paaudzes pamet šo zemi un citas nāk, lai tās aizstātu. Tas bija nepieciešams, lai sēkla sadīgtu, nogatavotos un nestu augļus.

24. Mācības tagad tuvojas beigām, tāpēc ņemiet vērā, ka katrā mācību runā Es jums atklāju rīcības veidu, kādā jums nākotnē būs jāstrādā.

25. Manam darbam ir liels galamērķis, un tieši Mans Vārds jūs ved uz šo mērķi.

26. Es zinu, ka jūs vēl izlejiet asaras, lai gan atrodaties to cilvēku rindās, kuri ir dzirdējuši Manu balsi. Jūs sūdzēsieties par savu sašķeltību, jo pārbaudījumi jūs piemeklēs vājus. Tad būs sāpes un triecieni, ko izdala pasaule, kas liek jums atteikties no savām tiesībām uz miera, vienotības un labas gribas karogu, par kuru Es jums runāju jau no manas atklāsmes pirmajām dienām.

27. Lai jūs esat svētīti, ja, dzirdot šos vārdus, jūs apsteigsiet sāpes un apvienosieties brālībā. Es redzu sāpes un skumjas tajos, kuri ir sapņojuši par šīs tautas brālību, bet vēl nav redzējuši nevienu apvienošanās pazīmi. Tieši viņi klusībā man saka: „Kungs, lai Tava mīlestība ir tā, kas mūs apvieno. Dod mums vēl īsu laiku, lai cīnītos par mūsu pestīšanu.”

28. Citi Man jautā: „Meistars, kāpēc sirdij jāattīrās un kāpēc pastāv ciešanas, lai gan mēs dzirdam Tavu Vārdu?” Bet Es jums saku: tauta, jūs joprojām neesat attīrīti no visiem traipiem, un jūs vēl neesat brīvi no

sāpēm. Jūsu būtībā ir stīgas, kas vēl nav pārbaudītas, un tās ir jāpārbauda, lai garīgā dvēsele un sirds iegūtu stingrību.

29. Ja vien jau tādēļ, ka jūs Mani klausāties, jūs vairs nejūtu sāpes — vai tad jūs savā dzīvē centītos attīrīties un tuvināties Man? Patiesi, Es jums saku, jūs vairs neko nedarītu, lai uzlabotu savu garīgo un morālo stāvokli.

30. Ziniet, mācekļi, ka jūsu cīņas mērķis ir tāds dvēseles stāvoklis, kuru vairs neaizskar sāpes, un šo mērķi sasniedz ar nopelniem, cīņām, pārbaudījumiem, upuriem un atteikumiem.

31. Pievērsiet uzmanību tiem pacietības, ticības, pazemības un pakļaušanās gadījumiem, kurus jūs dažkārt pamanāt dažos savos līdzcilvēkos. Tās ir dvēseles, kuras Esmu sūtījis, lai tās dotu cilvēcei tikumības paraugu. Šķietami šo būtnu liktenis ir skumjš, tomēr savā ticībā tās zina, ka ir ieradušās, lai izpildītu misiju.

32. Jūs esat saņēmuši lielus paraugus no Maniem vēstnešiem un mācekļiem savā vēsturē — vārdus, kas jums ir pazīstami; taču tādēļ neaizmirstiet mazos paraugus, kurus sastopat savā dzīves ceļā.

33. Bieži vien jūs veicat lielus, cēlus darbus, kas nonāk pie Tēva kā upuris, kas ir Viņa piemiņai cienīgi un kas kalpo par paraugu tiem, kuri jūs apņem. Jūs ne vienmēr apzināties šā darba vērtību vai šīs rīcības nopelni, un tas jums ir labāk, lai sirds nekļūtu lepna par saviem nopelniem, jo tad sēkla sapūst. Bet dvēsele tomēr apzinās savu darbu vērtību. Ja tā nebūtu — cik bieži tad tā tērētu savu laiku viduvējiem darbiem, ticot, ka nodarbojas ar augstvērtīgiem un noderīgiem darbiem.

34. Mācekļi, jūs esat kļuvuši stingri ciešanās, bet tagad jums ir jāattīstās uz augšu caur garīgumu. Nav nozīmes tam, ka cilvēciskā dzīve ar savām grūtībām, rūpēm un kārdinājumiem jūs sagūsta. Šī apspiešana ir tikai šķietama, ja jūs protat atklāt veidu, kā atbrīvoties. Bet kāds ir šis ceļš, kas dod dvēselei plašumu un brīvību? Caur lūgšanu, pārdomām par Manu darbu, nodarbošanos ar cēliem darbiem, pacelšanos pāri nelaimēm.

35. Kas to sasniegs, tas būs ienācis gaismas un miera pasaulē, neatsakoties pildīt savu uzdevumu materiālajā pasaulē.

36. Šis ir ceļš, ko Es jums esmu iezīmējis, lai jūs izvairītos no materiālisma, zemes grūtībām, sāpēm, kārdinājumiem un netikumiem.

37. Es aicinu jūs uz lūgšanu, meditāciju un labajiem darbiem, lai, pateicoties garīgajai attīstībai, jūs nonāktu tajās sfērās, kur jūs remdēsiet savu slāpes ar patiesības ūdeni un kur jūs tiksiet pārpludināti ar sava Tēva gaismu. Tikai tur jūs varēsiet smelties iedvesmu, lai labi pildītu savus pienākumus — gan garīgos, gan cilvēciskos.

38. Kamēr jums jādzīvo uz Zemes, dariet to vislabākajā iespējamā veidā. Bet neizrādiet savu neapmierinātību, kad ciešanu kauss izlej savu saturu

jūsu sirdī, paziņojot, ka vairs nevēlaties dzīvot šajā pasaulē. Zeme ir „ieleja”, kur dvēsele attīrās un kur tiek nopelnīti nopelni, lai ieņemtu augstāku mājvietu. Ja jūs zinātu, cik daudz tas maksā jūsu dvēselei, lai tajā varētu dzīvot.

39. *Jums* ir jāizlīdzina ceļš un jāsagatavo mājvieta nākamajām paaudzēm, kas ieradīsies, lai turpinātu jūsu darbu. Bet, ja jūs nepildīsiet savu pienākumu, viņiem nāksies darīt to, ko jūs neesat darījuši, un to, kas viņiem būs uzdots, viņi būs spiesti uzticēt citiem. Vai jūs domājat, ka tādējādi jūs izpildīsiet sava Tēva gribu?

40. Kad jūs uzsākat šo ceļu, jūs uz savām lūpām saņēmtat iepriekšējo paaudžu augļus. Tas bija dāvinājums, ko viņi jums atstāja kā mantojumu. Vai jūs nedomājat, ka jums tāpat būtu jāatstāj kaut kas sagatavots tiem, kas drīz ieradīsies, lai jūs aizstātu?

41. Mosties, tauta! Aizsaules pasaule vēro jūsu soļus uz ! Šīs pasaules zina jūsu darbus! Kad tās redz, ka šī cilvēce grimst savā naida un kaislību jūrā, tās ir satriektas un lūdz par jums.

42. Esiet droši, jūs neesat pamesti. Uzticieties savam Tēvam un tiem, kuri jūs mīl un sargā no Garīgās valstības.

43. Ja laikā, kad Es jums sniedzu savus mācījumus, jūs patiesi veltīsieties manam darbam — patiesi, Es jums saku, šis laiks būs pietiekams, lai jūs būtu gatavi spert drošu soli uz jauno laikposmu, kas jūs sagaida.

44. Šos trīs pēdējos manas atklāsmes gadus Esmu paredzējis kā simbolu tiem gadiem, kad Es sludināju savu mācību Otrajā laikmetā. Tādējādi jūs labāk sapratīsiet mīlestību, gribasspēku un pašizliedzību, kāda bija tiem mācekļiem, kuri toreiz sekoja Man, jo viņiem pietika ar īsu laiku, lai kļūtu par Dievišķā Skolotāja mācekļiem, par Patiesības apustuļiem.

45. Toreiz bija divpadsmit izredzētie, kuriem bija jāseko Man tieši, un no šiem divpadsmit tikai viens krita pārbaudījuma brīdī, kad tuvojās Mana atvada stunda.

46. Šodien Es esmu pie sava galda sēdinājis lielu skaitu mācekļu, lai viņi, nepārtraukti klausoties Mani un soli pa solim sekojot Maniem mācījumiem, kā stipri cilvēki sasniegtu šī atklāsmes laika beigās — pietiekami stipri, lai nepārkāptu savu Meistaru, ne arī sevi pašus.

47. „Modieties un lūdzieties,” Es tev saku, tauta, tāpat kā Es to teicu saviem mācekļiem, kad bija pienācis šīs stundas laiks. Esiet nomodā, jo ķermenis ir vājš un vājuma brīdī var nodot savu dvēseli, un Es negribu, lai jums vēlāk kā cilvēkiem vai garīgām būtnēm nāktos raudāt rūgtas asaras kāda apmulsuma vai vājuma brīža dēļ.

48. Nedomājiet, ka nepaklausības sekas izpaužas uzreiz — nē. Taču es jums saku šo: agrāk vai vēlāk jums būs jāatbild par saviem darbiem; pat ja

jums dažkārt šķita, ka jūsu pārkāpumam nav seku, ņemot vērā to, ka laiks ritēja un mana taisnība nedeva nekādas pazīmes. Bet jūs jau zināt no mana vārda, ka Es kā Tiesnesis esmu nepielūdzams un ka, kad pienāks jūsu tiesa, jūs atvērsiet acis sirdsapziņas gaismai.

49. Lai neviens neuzņemas šo tiesu, lai nevienam nav vēlmes pēc šī sāpju, bailes, sirdsapziņas pārmetumu un izmisuma kausa, jo jūsu dvēsele cietīs tādā veidā, kādu jūs pat nevarat iedomāties, ja jūsu sirdsapziņa to nepārtraukti sauks par „nepaklausīgo”, „nodevēju”, „nepateicīgo”, pēc tam, kad viņas Skolotājs to ir saucis par „mīļoto mācekli”, „mīļoto” un „manas valstības mantinieci”.

50. Ja Es nezinātu, ka jūs joprojām esat spējīgi uz kļūdu, nepaklausību vai pazemošanu, Es ar jums tā nerunātu. Bet Es zinu par jūsu vājumu, un man ir nepieciešams jūs pamodināt. Bet kāpēc jūs vēl neesat pilnībā sapratuši, kā jums jāinterpretē katrs mans norādījums, lai gan jūs drīz būsiet nonākuši pie manas atklāsmes beigām? Tāpēc, ka jūs esat tik ļoti pieraduši pie mana vārda, ka uzskatāt to par beznozīmīgu, bet sevi – par nozīmīgiem.

51. Es runāju ar jums jūsu pašu labuma dēļ, jo neviens cilvēcisks kļūdas nevarēs nodarīt nekādu ļaunumu manam Garam vai manam darbam. Taču jūs ar savām kļūdām varat sev nodarīt daudz ļaunuma, un Es vēlos, lai jūs izvairītos no šī ļaunuma.

52. Jūs zināt, kā Otrajā laikmetā viena mana mācekļa vājuma brīdis sagādāja tik daudz sāpju ne tikai viņa Skolotājam, bet arī viņa brāļiem un visiem, kas Mani mīlēja, jo no tā brīža visiem, kas Man sekoja, viss kļuva citāds. Meistars tika izrauts no mācekļu rokām, mīlestības vārdi, ko tik bieži izteica viņa lūpas, apklusa. Tas svētais ķermenis, caur kuru viņi sajuta Dieva klātbūtni pasaulē, pazuda. Viņi sajuta, ka sāpju un pamestības ēnas apņēma viņu dzīvi. Taču ne tikai viņi raudāja par to upurējošo nāvi, bet to apraudāja visa cilvēce visos laikos.

53. Tagad Es jums jautāju: vai jūs uzskatāt, ka tā nodevīgā mācekļa kļūda ir kavējusi mana darba pabeigšanu? Vai jūs uzskatāt, ka šis pārkāpums ir mainījis to, ko Es biju paredzējis? — Nekādā ziņā. Mans darbs, mana patiesība un mana misija piepildījās ar vislielāko pilnību, tāpat kā bija jānotiek visiem paredzētajiem dzīves apstākļiem, kas šiem mācekļiem liktu saprast savu Kungu. Jo dievišķā griba nekad nevarēs būt pakļauta cilvēku rīcībai. Tā piepildās neatkarīgi no cilvēku grēkiem un vienmēr tā darīs.

54. Saproiet, ka Es visus gatavoju pārbaudījuma dienai, kas tuvojas. Taču Es jums saku, ka Man pietiktu ar vienu vienīgu apzinīgu un sagatavotu vēstnesi, lai nodotu Manas pēdējās vārdus un ar tām apstiprinātu

patiesību, ko Es jums esmu atklājis tik daudzu gadu garumā un caur tik daudziem vēstnešiem.

55. Saproti, Izraēl, cik neliels ir pulks, kas apmetas zem dzīvības koka. Vieni nav sapratuši Manu dievišķo mācību, citus ceļā ir pārsteidzis kārdinājums. Taču Es kā Tēvs dodu jums labus padomus, un kā Skolotājs Es jūs mācu.

56. Šo mācību jums jāiegravē savās sirdīs, lai jūs sekotu manām pēdām, lai jūs dotu gaismu aklajam, lai kurlais dzirdētu manas mīlestības aicinājumu, lai klibais ietu un sekotu man, lai cilvēce ieraudzītu pusdienlaika gaismu.

57. Es šobrīd sagatavoju cilvēkus, lai atbrīvotu viņus no jebkāda grēka. Mana gaisma apgaismo viņu sirdis, lai viņi izrādītu mīlestību viens pret otru.

58. Kopš brīža, kad Elija jūs aizveda pie ganāmpulka, jūs esat bijuši gatavi sasniegt savas dvēseles garīgumu un pacelšanos. Jūs nācāt pie Manis un teicāt: „Kungs, izpildi savu gribu manī.”

Es jums devu jaunas drēbes, atbrīvoju jūs no lupatām, ko jūs Man piedāvājāt, un izrotāju jūsu dvēseli ar tīru tērpu. Es ieliku jūsu dvēselē zīmi, kas raksturīga Manai izredzētajai tautai Izraēlai, un teicu jums: „Šīs ir rindas, kurām jūs piederat, lai jūs izrādītu pakļautību un paklausību Manam uzdevumam.” Un jūs Man teicāt: „Tēvs, izpildi manā dzīvē Savu gribu.”

59. Jā, mani bērni, Es esmu jūsu apgaismojis, lai jūs nebūtu neziņā, lai jūs kā stiprie īstenotu manu mācību, lai jūs savās sirdīs pieņemtu Mani un atdalītos no ļaunā, lai jūs sajustu to cilvēku sāpes, kuri akli iet savu ceļu, kas vērsts uz materializāciju. Es esmu jums devis garīgo balzamu, lai jūs viņus dziedinātu un dotu viņiem jaunu dzīvi, lai jūs viņus vestu pie Manis.

60. Es esmu atnācis šajā laikā, lai dotu dzīvību „mirušajiem”, lai glābtu cilvēci un izrautu to no bezdibeniem, lai no pirmās līdz pašreizējai grāmatas lapai nolasītu mācību, ko Es tai esmu devis cauri gadsimtiem. Šeit ir mana mīlestība, mana bezgalīgā gudrība. Kas vēlas Mani saprast, tam jādzīvo Manī. Kas vēlas Mani mīlēt, tam jābūt kopā ar Mani un jāseko savam ceļam, garīgi attīstoties, lai sāpes vairs neapgrūtinātu viņu un viņš vairs nejūtos viens.

61. Šī ir tava misija, Izraēl. Sagatavojieties, jo jums jābūt maniem mācekļiem, jums jāieklausās savā Skolotājā ar pilnu uzmanību. Jo katram no jums rīt jābūt kā atvērtam grāmatam, kurā cilvēki pēta un izpēta manu Vārdu.

62. Jūsu uzdevuma izpilde neaprobežojas tikai ar sapulces telpas četrām sienām. Nē, Izraēl, mans caurspīdīgais skatiens seko līdz katram jūsu

darbiem, un, ja jūs uz īsu brīdi vēlaties novirzīties no ceļa, Es jums to atļaušu, jo jums ir gribas brīvība. Bet Es jums saku: savā nepaklausībā jūs katrā solī sastapsieties ar sāpēm. Taču, ja jūs nožēlosiet, Es jums teikšu: atgriezieties pie Manis, jo Es gaidu jūs, lai sniegtu jums mierinājumu.

63. Ikvienam, kas vēlas nākt pie Tēva, ir jāatbrīvojas no sava lepnuma, no savas iedomības un no katra trūkuma, ko redz Mans caurspīdīgais skatiens.

64. Man ir patīcis izmantot pazemīgo, neziņošo. Mana mīlestība ir iedarbojusies uz viņa sirdi. Es esmu uzticējies viņam Savu likumu, ļāvis viņam sajust Manu klātbūtni un teicis: „Ej un izplati aicinājumu saviem līdzcilvēkiem, atved viņus pie Manis, jo Es viņiem došu visu, kas viņiem nepieciešams garīgajai izaugsmei.”

Tāpēc Es jums esmu teicis, ka jūsu misija ir liela un grūta. Jums ir daudz kas jāsaprot un daudz jāstrādā savā garīgajā ceļā. Taču jūs neesat nabagi, jūs esat bagāti, jo jums ir Es, jo jūs Esat Mani dzirdējuši un sajutuši, jo Es esmu jūs iedrošinājis un teicis: „Neraizējieties, jo Mans žēlsirdīgums vienmēr būs ar jums.”

Katram „strādniekam” Esmu devis zemes gabalu, lai viņš to apstrādātu un novāktu labus augļus. Bet, ja augļi būs rūgti, Es tos nepieņemšu. Strādniekam būs jāapstrādā sava zeme vēlreiz, līdz viņš novāks augļus, kuriem ir laba garša un kuri ir cienīgi nonākt pie Manis.

65. Mans darbs paliks nevainojams, un mana patiesība vienmēr būs tā pati.

66. Šīs tautas kauna traipi un svētuma zaudējumi tiks izdzēsti ar Manu taisnīgumu, un jūs pieredzēsiet, kā vienmēr piepildās Mana griba.

67. Tagad jūs zināt, ko Es no jums vēlos un ko saskaņā ar Manu gribu jums nedrīkst darīt. Dzīvojiet saskaņā ar savu sirdsapziņu, un tā jums vienmēr pateiks, ko jums jādara, lai

68. Es jums vēlreiz saku, ka jums jābūt modriem un jālūdz, lai šajā laikā nebūtu neviena, kurš izšķirošajā brīdī pakļautos kārdinājumiem. Bet, ja kāds saceltos pret manu gribu, nododot to, ko Esmu pavēlējis, un panāktu, ka notikumi attīstītos citādi — patiesi, Es jums saku, mans darbs no tā necietīs, jo tas ir dievišķs. Bet tie, kuri izšķirošajā brīdī lepnībā neievēros manu gribu, savā būtībā sajutīs sava stūrgalvības sekas.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 299

1. Māceklis: Meistars ir kopā ar jums un katram no saviem bērniņiem dod skūpstu.

2. Mani pārņem garīgais prieks, ar kādu jūs šajās dienās pieminat to svētīto nakti, kurā „Vārds” kļuva par cilvēku, lai dzīvotu jūsu vidū.

3. Ja jūs ciešāk apvienosieties brālīgā mīlestībā un izrādīsiet maigumu bērniem, kurus Es jums uzticēju, jūs sajūtīsiet to pilnīgo mīlestību, ko jums sūtījis jūsu Tēvs. Es atvēru savu dārgumu krātuvi un izņēmu no tās to, kam jābūt gaismai un mieram cilvēces vidū.

4. Es gribētu, lai visi sajustu Manu klātbūtni. Ja cilvēki vismaz šajās piemiņas dienās spētu padarīt savas sirdis jūtīgas un garīgas, viņi varētu Mani atrast jebkurā vietā, katras radības ceļā, ģimenēs, vietās, kur mīt sāpes. Bet Man vēl jāgaida, jo ne visi spēj Mani sajust savās sirdīs. Tomēr es atstāju mīlestības dāvanu katra mana bērna ceļā.

5. Es varu atklāties cilvēkiem bezgalīgi daudzās formās. Pat ja Es ļauju *jums* dzirdēt Manu Vārdu caur cilvēka balsi, citiem Es runāju viņu garā.

6. Šajā dienā, kad cilvēki piemin to rītausmu, kad Mesija kā mazulis sāka savu dzīves ceļu uz Zemes, Es vēlos, lai visa cilvēce sajustu Manu garīgo klātbūtni. Es vēlos, lai bērni priecātos par Mani, lai jaunieši uz brīdi apstātos, lai atcerētos To, kurš mīlestības dēļ kļuva par cilvēku, lai jūs glābtu, un lai pieaugušie, kuri raud, domājot par šiem notikumiem un atceroties savas bērnības laimīgās dienas, savās sirdīs sajustu Manu mieru.

7. Prieks un skumjas mijas, kad jūs domājat par mātes klēpi, kas jūs šūpināja, par vecāku mīlestību un glāstiem, par laimīgo, bet īso bērnību un pēc tam par visu to, ko jūs pamazām esat zaudējuši šajā pasaulē: vecākus, bērnību, priekus, nevainību.

8. Jums būs jāatceras, ka daudzas sirdis ir kļuvušas pārāk aukstas, lai mīlētu Mani un savus tuviniekus šajā pasaulē.

9. Lūdzieties šajā brīdī, mīļā tauta, un panāciet, lai tie, kas jūs ir aizmirsuši, atcerētos jūs, lai tie, kas ir aizlidojuši uz „ ” („Garīgo ieleju”), tuvinātos jūsu sirdīm, lai šajā mīlestības dienā visi būtu vienoti.

10. Ne tikai cilvēki ar prieku atceras dienu, kad uz Zemes notika brīnums, ka Dieva „Vārds” kļuva par cilvēku. Arī Garīgā pasaule, apcerot Kunga dievišķos darbus, piedalās šajā priekā.

11. Jūs esat tie, kuri šajā laikā uz šīs planētas esat piedzīvojuši visredzamāko manas atnākšanas, manas klātbūtnes un mana Vārda izpausmi. Mana balss, kas caur balss nesēju kļuva cilvēcīga, ir iedegusi gaismu jūsu dvēselēs, ir atklājusi noslēpumus, ir atklājusi jaunas zināšanas par garīgo pasauli un ir veikusi brīnumus tajos, kuri to ir dzirdējuši. Tāpēc

jūs tiekāt saukti par „Trešā laika mācekļiem”, un Tēvs vienmēr gaida no jums visgarīgāko godināšanu.

12. Tagad jūs pamazām sākat saprast manas mācības jēgu, un, kad mēģināt atcerēties manus soļus šajā pasaulē, jūs to darāt bez rituāliem, bez ceremonijām, bez pasaulīgiem svētkiem. Jūs ļaujat, lai jūsu prieks būtu iekšējs, un, ja to izpaužat, jūs to darāt, nododot savu dvēseli un sirdi manu vārdu klausīšanai un to mācību īstenošanai.

13. Ak, svētītā un mīļā tauta: glabājiet šīs svētās atmiņas savās sirdīs, lai tās būtu ceļš un gaisma jūsu dzīvē. Ja redzat, ka cilvēki šajās piemiņas svinībās pārkāpj cieņas robežas pret Dievišķo un nonāk svētku zaimošanā, tad piedodiet viņiem, tāpat kā Es viņiem piedodu. Es ļaušu savai gaismai sasniegt arī viņus.

Garīga satricinājuma vilnis satricinās cilvēci, kā tas ir paredzēts, un tad cilvēki atmodīsies, lai atgrieztos pie Manis. Ceļi tam ir sagatavoti; neparasti pārbaudījumi un notikumi satricinās pasauli un būs kā tiesas aicinājumi, kas aicina cilvēkus atjaunoties.

14. Jau šodien Es jūs mācu lūgties ar tādu sagatavotību, kas ļauj jums apvienoties ar lūgšanām, kuras no tautām ceļas uz Mani. Es dodu jums dvēseles spēku, lai pārbaudījuma brīdī jūs nezaudētu drosmi vai nejūtos nabadzīgi intuīcijā.

15. Es dodu jums Savu Vārdu, lai jūs runātu ar patiesu gaismu savā dvēselē un lai jūs zinātu, kā rīkoties pārbaudījumos un smagajās krīzēs jūsu dzīves ceļā.

16. Es jūs svētīju un turklāt saku jums, ka visur, kur atceras „Vārda” iemiesošanos, domā par Kristus dzimšanu, tur būs klātesošs jūsu Debesu Mātes mīlošais apmetnis, kura kļuva par sievieti, lai Dievs varētu ienākt viņas klēpī, kad Viņš kļuva par cilvēku.

17. Tā kā viņa dziļi saprata Meistaru, tieši viņai bija jāklūst par cilvēcisko māti, lai Viņu atvestu šajā pasaulē.

18. Viņa nenāca tikai tādēļ, lai mīlētu savu „vienīgo Dēlu”. Viņas dievišķā mīlestība ir vispārējs mierinājuma apmetnis, viņas klātbūtne visos laikos ir maigums un aizstāvība. Vēršieties pie viņas, un jūs atradīsiet viņā debesu kāpnes, kas jūs aizvedīs pie Manis.

19. Mans Gars ienāk mājās, mierina tos, kas raud, un piepilda visas sirdis ar mieru.

20. Garīgajam vēstījumam, ko Es jums šajā rītā nesu, ir mērķis sagatavot jūs manas atklāsmes pēdējam gadam.

21. Es nesu jums Savu mieru, lai jūs vēlāk to nestu visām zemes tautām. Jo miers ir augstākais mērķis, uz kuru jums jācenšas tiekties.

22. Dvēseles miers ir stāvoklis, no kura jūs varat saprast manas gudrības gaismu un visu to, ko sajukums prātā miera trūkuma dēļ nespēj aptvert.

23. Cilvēkam ir vajadzīgs miers dvēselē, miers sirdī. Bet šo bagātību nevar iegūt ar vardarbību, tāpat to nevar nopirkt par nekādu cenu. Tā ir žēlastība, ko iegūst, neatlaidīgi darot labu.

24. Es uzticu tev miera sēklu, mīļā tauta, lai tu to izplatītu uz zemes. Bet patiesi, Es tev saku: jūs neesat vienīgie, kas izplatīs šo sēklu. Jo citu kopienu vidū — gan šajā valstī, gan citās zemēs — ir cilvēki, kas lūdz par mieru, kas ilgojas pēc savu tuvāko labklājības un kas cītīgi strādā, lai sasniegtu savu mērķi.

25. Svētīti lai ir visi, kas šajā Trešajā laikmetā ar dedzību klausās manā Vārda iedvesmā, manās garīgajās atklāsmēs. Jo tās, attīstot cilvēku uztveres spējas atbilstoši viņu attīstības līmenim, ļaus viņiem apgūt manas domas un izpaust tās vārdos un darbos saviem līdzcilvēkiem.

26. Cilvēks sevī nes nemirstīgo gara spēku un, pateicoties vēlmei pēc atbrīvošanās, pēc augstākas attīstības, spēs pacelties pāri savai dekadencei.

27. Tagad ir laiks, kad cilvēks apzinās savas inteliģences spējas un varu. Viņam atliek vien ļaut savai dvēselei plašā mērā izmantot šo varu, lai paveiktu darbus, ko Kungs pavēl Savā mācības grāmatā.

28. Tagad jūs zināt, mīļie mācekļi, ka cilvēkam — lai dvēsele cīnītos un izpaustos bez šķēršļiem — ir jāatmet jūgi, jāizskauž tradīcijas no sirds un jāatbrīvojas no reliģiskā fanātisma, tāpat kā to darījuši visi, kas ir cēlušies visos zemes nostūros.

29. Es esmu sagatavojis visiem krustceles viņu ceļā, kur viņiem jāsatiekas un jāatpazīst viens otru kā brāļus un māsas ideālā, cīņā un ticībā.

30. Patiesi, Es jums saku: visās pasaules malās ir izkaisīti spiritisti — nobrieduši cilvēki, kuri nesīs mieru cilvēcei. Bet Es jums saku, ka visu zemeslodes garīgo cilvēku apvienošanās nenotiks, izveidojot jaunu baznīcu, jo viņu spēks nebūs materiāls. Viņu vienotība pastāvēs domās, idejās un darbībā, un tādējādi viņu spēks būs neuzvarams, jo viņi to ir smēlušies no Mūžīgā Avota, kas atrodas manā Garā.

31. Es iedvesmu viņiem visiem Savu patiesību un apmeklēju viņus, lai no viņu sirdīm un prāta spējām izplūstu visi netīrumi, jo tiem nedrīkst sajaukties ar Manu Gaismu.

32. Jums visiem ir pienākums rūpēties par to, lai spiritistiskā mācība tiktu izskaidrota un kļūtu skaidri saprotama, izmantojot jūsu garīgās spējas, un netiktu piesārņota ar cilvēciskām filozofijām.

33. Jau senākos laikos cilvēki manām atklāsmēm un mācībām pievienoja savus pasaules uzskatus, filozofijas un teorijas, ar ko viņi panāca vienīgi to, ka sadalīja un sajauc cilvēci.

34. Es vēlos, lai tie, kas ir atraduši ceļu, to mācītu viegli saprotamā veidā un padarītu to vieglu saviem līdzcilvēkiem, lai viņi to neklātu ar šķēršļiem, kā to ir darījuši daudzi, tādējādi neļaujot tiem, kas Mani meklē, nākt pie Manis.

35. Ritualu sargātājiem — tiem, kuri uzstāj, ka Dievu var personificēt tēlos, priekšmetos un attēlos, Es saku, ka, ja viņi neuzsāks garīguma ceļu, viņi, paši to neapzinoties, piederēs pie tiem, kuri veicina karus starp tautām, neievērojot savus cilvēku brāļus.

36. Es jums visiem saku patiesībā, ka Dievs, kurā jūs ticat, ir tīrāks un savā dievišķajā mīlestībā jūs visus mīl vienādi.

37. Ja Es jums saku patiesību un jūs tāpēc jūtaties aizvainoti, tad ņemiet vērā, ka to jums nav teicis cilvēks, bet jūsu Skolotājs, kurš jūs mīl un norāda uz jūsu kļūdām, lai jūs glābtu.

38. Vai jūs vēl neesat sapratuši, ka tieksme pēc varas, fanātisms un nepiekāpība ir kā plūdi, kurus, reiz atbrīvojot, vairs nevarat apturēt?

39. Es neapstrīdu neviena ticības pārlicību, ja tā balstās uz patiesību. Tomēr es apstrīdu kļūdas tur, kur tās ir sastopamas.

40. Jau tagad visi tiecieties uz vienu un to pašu mērķi, saskaņojot un harmonizējot savu dvēseles dzīvi. Nevienam nevajadzētu domāt, ka viņš iet pa labāku ceļu nekā viņa brālis, nedz arī uzskatīt, ka viņš atrodas augstākā līmenī nekā citi. Es jums saku: nāves brīdī tieši mana balss jums atklās patiesību par jūsu attīstības līmeni.

41. Tur, tajā īsajā apgaismības mirklī sirdsapziņas priekšā, daudzi saņem savu atalgojumu; bet daudzi redz arī, kā viņu diženums izgaist.

42. Vai jūs vēlaties glābties? Tad nāciet pie Manis pa brālības ceļu. Tas ir vienīgais ceļš, cita nav; tas ir ceļš, kas ierakstīts Manā augstākajā bauslī, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

43. Cilvēce! Šajās dienās, kad jūs atceraties Jēzus dzimšanu, ļaujiet mieram ienākt jūsu sirdīs un parādieties kā vienota un laimīga ģimene. Es zinu, ka ne visas sirdis izjūt patiesu prieku, atceroties manu ierašanos šajā pasaulē tajā laikā. Ļoti nedaudzi ir tie, kas atvēl laiku pārdomām un savākšanai un ļauj, lai prieks būtu iekšējs un lai atceres svētki norisinātos garā.

44. Šodien, tāpat kā visos laikos, cilvēki ir pārvērtuši piemiņas dienas par profānām un nozīmes zaudējušām svinībām, lai meklētu izklaidi maņām, tālu no tā, kādām būtu jābūt gara priekam.

45. Ja cilvēki izmantotu šo dienu, lai to veltītu Garam, pārdomājot dievišķo mīlestību, kuras neapstrīdams pierādījums bija fakts, ka Es kļuvi par cilvēku, lai dzīvotu kopā ar jums — patiesi, Es jums saku, jūsu ticība mirdzētu jūsu būtības augstākajā līmenī, un tā būtu zvaigzne, kas jums rādītu ceļu, kas ved pie Manis. Jūsu dvēsele būtu tik ļoti caurvīta ar labestību, ka savā dzīves ceļā jūs apbērtu trūcīgos ar labdarību, mierinājumu un sirsnību. Jūs justos kā brāļi un māsas, no sirds piedotu saviem apvainotājiem. Jūs justos piepildīti ar maigumu, redzot atstumtos — tos bērnus bez vecākiem, bez pajumtes un bez mīlestības. Jūs domātu par tautām, kurām nav miera, kur karš ir iznīcinājis visu labo, cēlo un svēto cilvēka dzīvē. Tad jūsu lūgšana tīra paceltos pie Manis un teiktu: „Kungs, kādas tiesības mums ir uz mieru, kamēr ir tik daudz mūsu brāļu un māsu, kas briesmīgi cieš?”

46. Mana atbilde uz to būtu šāda: tā kā jūs izjūtāt savu līdzcilvēku sāpes, lūdzāties un izrādījāt līdzjūtību, tad pulcējieties savās mājās, sēdieties pie galda un priecājieties šajā svētajā stundā, jo Es tur būšu klātesošs. Nekavējieties būt priecīgi, lai gan zināt, ka tajā brīdī daudzi cieš; jo patiesi, Es jums saku: ja jūsu prieks ir patiesīgs, no tā izplūdīs miera un cerības elpa, kas skartos ciešanu pārņemtos kā mīlestības elpa.

47. Lai neviens nedomā, ka Es gribu izdzēst no jūsu sirdīm to tīrāko svētku svinību, ko jūs atzīmējat gada gaitā, pieminot Jēzus dzimšanu. Es gribu jūs tikai mācīt dot pasaulei to, kas tai pienākas, un dvēselei to, kas tai pienākas; jo, ja jūs svinat tik daudz svētku, lai atzīmētu cilvēciskus notikumus, — kāpēc jūs šo svētku neatstājat dvēselei, lai tā, kļuvusi par bērnu, nāktu pie Manis, lai Man sniegtu savu mīlestības dāvanu, lai tā iegūtu ganu vienkāršību, lai pielūgtu Mani, un gudro pazemību, lai noliektu galvu un sniegtu savas zināšanas patiesās gudrības Kungam?

48. Es negribu apslāpēt to prieku, kas šajās dienās apņem cilvēku dzīvi. Tā nav tikai tradīcijas spēks — tas ir tāpēc, ka mana žēlsirdība jūs aizkustina, mana gaisma jūs apgaismo, mana mīlestība jūs apņem kā apmetnis. Tad jūs sajūtat sirdi, kas ir pilna cerības, prieka un maiguma, piepildītu ar vajadzību kaut ko dāvināt, piedzīvot un mīlēt. Tikai jūs ne vienmēr ļaujat šīm jūtām un iedvesmām izpausties to patiesajā augstsirdībā un tīrībā; jo jūs izšķiežat šo prieku pasaules izklaidēs, neļaujot dvēselei, kuras dēļ Glābējs nāca uz šo pasauli, izdzīvot šo brīdi, ienākt šajā gaismā, attīrīties un tikt glābtai. Jo tā Dievišķā Mīlestība, kas kļuva par cilvēku, ir mūžīgi klātesoša katra cilvēka dzīves ceļā, lai viņš tajā atrastu dzīvību.

49. Manas Gara miers šajā miera naktī kā maiguma apmetnis izplešas pār visiem cilvēkiem, un vismaigākais skūpst, kas izplūst no Marijas dvēseles, sasniedz arī katru no viņas bērniem.

50. Skatieties uzmanīgi, mācekļi, un jūs katru dienu savā ceļā atpazīsiet sava Dieva mīlestības dāvanu.

51. Šajā žēlastības dienā, kad jūs atceraties svētīto nakti, kad Mesija kļuva par cilvēku, lai dzīvotu kopā ar jums — patiesi, Es jums saku: ne tikai šeit Es parādījos un atklāju Sevi, bet Es dažādos veidos daru Sevi jūtamam visiem.

52. Bērniem Es tuvinos vienā veidā, jauniešiem — citā, bet pieaugušajiem atkal citādi. Es klauvēju pie katras reliģiskās kopienas durvīm un atklāju viņiem Savu klātbūtni atbilstoši katras kopienas gaismai. Taču nevienu Es neatstāju neapmeklētu.

53. Šī ir mīļākā piemiņa no visām, kādas jums ir par savu Meistaru. Bērnu sirdis ir pilnas prieka, bet vecāko sirdis pārpludina miers un cerība uz Glābēju.

54. Jūs, kam ir dota žēlastība dzirdēt šos vārdus, piederat pie nedaudzajiem, kas šo svētku svin bez rituāliem, svinot tos sirds tīrākajā dziļumā. Tādā veidā jūs nevarēsiet nonākt nešķīstībā, jo jūsu prāts ir nonācis pie atziņas, ka labākā piemiņa, kas Kungam visvairāk patīk, ir tā, ko jūs svinat, piemērojot Skolotāja paraugus savā dzīvē, dzīvojot saskaņā ar Viņa mācību.

55. Domājiet par visiem saviem līdzcivīkiem, izplešiet savu dvēseli visā zemeslodes plašumā. Bet domājiet par viņiem ar mīlestību, ar žēlsirdību, ar vēlmi nest viņiem mieru, un patiesi, Es jums saku: jūsu lūgšanas, domas un vēlmes nebūs bez augļiem.

56. Es jums sagatavoju ceļu laikam, kad iestāsies šīs cilvēces garīgais atmodinājums. Pārbaudījumi, notikumi un aicinājumi notiks cilvēku ceļā un liecinās viņiem par Jaunā Laika klātbūtni.

57. Es jau esmu jūs brīdinājis, lai jūs nezaudētu drosmi, redzot, kā starp reliģijām un tautām uzliesmo pasaules uzskatu cīņa. Atcerieties arī to, ka Es jums esmu teicis, ka šī cīņa ir nepieciešama, lai starp cilvēkiem varētu iestāties saskaņa, harmonija un miers.

58. Kad cīņa kļūs spēcīgāka, jūs redzēsiet, ka cilvēki paši sāks meklēt patiesību un nebaidīsies ne no draudiem, ne no nosodījumiem. Tad no to tautu vidus, kuras apspiež to kungi un valdnieki, parādīsies pravieši. Šajā laikā visā savā spožumā mirdzēs mana mācība, ko pa visu zemi izplatīs mani jaunie mācekļi.

59. Šodien mans vārds jūs iedrošina, vienlaikus jūsu dvēseles pārbaudījumi dod jums stingrību, lai jūs nebaidītos no sitieniem, apvainojumiem un nodevībām.

60. Daudzi no jums seko Man ar lielu rūgtumu, jo savas ģimenes lokā esat saskārušies ar pretestību, neticību un izsmieklu. Jūsu tuvinieki ir šaubījušies par dāvanām, ko Dievs jums devis, un par misiju, ko Viņš jums uzticējis.

61. Daži ir izdzīti no savām mājām, citus ir piespieduši emigrēt uz citām valstīm.

62. Es jums saku, ka jūs neesat vienīgie, kuriem tuvinieki neticēja. Es atgādinu jums par Jēkaba dēla Jāzepa gadījumu, kuru viņa paši brāļi pārdeva dažiem tirgotājiem, jo viņi saprata, ka Jāzeps bija liels pravietis, un viņi viņu skaudīja. Taču Kunga žēlsirdība apklāja jaunekli ar savu apmetni, un, nonācis Ēģiptē kā vergs, viņš, pateicoties savai ticībai un neatlaidībai savu senču likumos, kā arī Dieva žēlastībai un gudrībai, kļuva par faraona padomnieku, ministru un šīs tautas pravieti.

63. Jāzepa dvēsele bija uzticīga tikumībai, un viņa ceļš caur šo tautu atstāja pēdas – svētības, pārpilnību, labklājību un mieru.

64. Jāzeps nebija aizmirsis savu tēvu Jēkabu, kuru viņš ļoti mīlēja, kā arī nebija aizmirsis savus brāļus, lai gan tie bija iedūruši pazemojuma dzeloni viņa sirdī, pārdodot viņu un nododot viņa bērnības mīlestību. Bet beidzot pienāca dievišķās taisnības brīdis. Kānaānas zemes, kur dzīvoja Jēkabs ar saviem dēliem, bija skāris sausums. Nabadzība un bads bija pārņēmuši šos apgabalus, kamēr Ēģiptē graudu klētis bija pārpildītas ar kviešiem.

65. Jāzepa brāļi, kurus viņi bija aizmirsuši un uzskatīja par mirušiem,, ilgojoties pēc kviešiem, devās ceļā uz Ēģipti, nezinot, pie kā viņiem būs jāstājas.

Pienāca taisnības stunda — taču nevis, lai sodītu un pazemotu, bet gan, lai piedotu. Kāda lielāka taisnība varētu būt tiem, kuri bija nepareizi novērtējuši un aizvainojuši?

Kad dāsnaiss Jāzeps atklāja sevi saviem brāļiem, viņš apbēra tos ar svētībām un piedošanu, kamēr tie, ceļos nometušies, nožēlojoši un satriekti atcerējās Jāzepa pravietojumus, ko viņš bija teicis, vēl būdams bērns, un brīnījās, redzot to piepildīšanos.

66. Vai jūs sapratāt, mani bērni? Tad palieciet stingri bēdu dienās, izturiet savus vilšanos un vientulību, jo galu galā pienāks taisnības stunda, un jūs redzēsiet, ka tieši tie, kuri jūs nodeva un izsmēja, nožēlojoši parādīsies pie jums.

67. Vai jums būs Jāzepa cēlsirdība, lai uzņemtu un piedotu tiem, kuri jūs aizvainojuši? Iedomājieties to ainu, kurā Jāzeps, stāvot kājās, skatījās uz

saviem ceļos nometušajiem un nožēlas pilniem, raudošajiem brāļiem. Šī aina ir mana mīlošā taisnīguma atspoguļojums. Jāzeps savas tikumības dēļ stāvēja kājās, kamēr viņa brāji, nomākti nožēlas, bija nometušies ceļos.

68. Es vēlos, lai šī Jāzēpa, viena no Izraēla bērniem, sēkla būtu starp jums un dīgtu.

69. Jēzum, jūsu Skolotājam, arī nācās doties uz Ēģipti, tikko Viņš bija sācis dzīvot uz zemes. Tas notika tāpēc, ka tauta nespēja sajust Viņa atnākšanu, un, kad parādījās zīmes, ka šis bērns ir Tas Mesija-Karalis, ko Kungs bija apsolījis šai tautai, cilvēki par to šaubījās, jo Viņš nebija tērpts karaliskos apģērbos, un neticīgi novērsa skatienu no nabadzīgās šūpuļgultiņas uz zemnieku kūti, kas, pēc viņu domām, nebija gulta un guļamvieta, kas būtu cienīga karalim.

70. Man nācās meklēt patvērumu tādas tautas kā Ēģipte klēpī, jo tauta, pie kuras Es biju ieradies, nespēja Man sniegt aizsargājošu patvērumu. Bet tā nebija vienīgā sāpe, ko manai sirdij nācās izciest.

71. Kad Es atgriezos no Ēģiptes un pēc tam dzīvoju Nācāretē, Mani nepārtraukti izsmēja un ievainoja ar neticības un skaudības izpausmēm.

72. Es tur darīju brīnumus, parādīju savu mīlestību pret tuvākajiem un savu varu — un tiku nepareizi novērtēts. Neviena no tiem, kuri no tuvas distances pazina manu dzīvi un darbus, neticēja man. Tāpēc, kad pienāca sludināšanas stunda, man, atstājot Nazaretu, nācās teikt: „Patiesi, es jums saku: neviena pravietis netiek uzklauts savā dzimtenē. Viņam tā jāatstāj, lai viņa vārds tiktu uzklauts.”

73. Arī tas nebija pēdējais sāpju dzēriens, ko Es izdzēru no sava ciešanu kausa. Trūka vēl lielākas sāpes — tās, ko Man bija jāsaģādā kāds no Maniem paša ļaudīm, viens no tiem, kas bija ēdis pie Manas galda un iepriekš bija kā Mans brālis —, kad viņš Mani par trīsdesmit sudraba monētām pārdeva Manas lietas ienaidniekiem.

74. Arī mani uzskatīja par mirušu, tāpat kā Jāzēpu uzskatīja viņa brāji. Taču tāpat kā tas vīrs parādījās to satriektu skatienu priekšā, kuri viņu bija aizmirsuši, tā arī es parādījos — gan kā garīga būtne — manu pārsteigto mācekļu acu priekšā, kuriem es pierādīju, ka neesmu miris.

75. Es esmu šeit, savā valstībā, un gaidu visu to ierašanos, kuri Mani ir aizmirsuši — visus tos, kuri Mani nodeva un izsmēja.

76. Es esmu šeit un gaidu visus, lai tos apskāvētu ar bezgalīgu mīlestību.

77. Es runāju ar jums vienā no pēdējām rīta lūgšanām; jau tuvojas mana atklāsmes pēdējais gads. Vēl dažas dienas, dažas stundas, un jūsu vidū sāksies gads, ko Esmu paziņojis un ko mana tauta baidās.

78. Vai jums visiem būs nepieciešamā sagatavošanās, lai savās sirdīs uzņemtu visu to, ko Es esmu paredzējis, lai to izlietotu pār jums?

79. Es jums piedāvāšu Savu Vārdu, parādīšu jums Savu darbu, un tas būs kā spožs svētku mielasta galds.

80. Es atradīšos galda vidū, un uz tā būs garīgās pasaules labākie augļi un gardākie ēdieni. Mājas durvis būs atvērtas, lai neviens nepaliktu bez svētku mielasta.

81. No šī galda izplatīsies jauns vēstījums tautām, Labā Vēsts, kas atmodina cilvēkus — gaisma, kas cilvēces vidū atklāj Gara nemirstīgo sēklu.

82. Tajā mirdzēs Ābela tīrība, Noasa ticība, Ābrahama paklausība, Jēkaba spēks, Dāvida iedvesma, Salamana gudrība, manu praviešu patiesums, manu apustuļu pacilātība, Jāņa garīgums.

83. Cilvēkiem nebūs jāvalkā tāds apģērbs kā tiem, ne arī ārēji jāatšķiras no pārējiem; viņiem pat nebūs jāizrunā Mans vārds „”, jo Es izkaisīšu gaismas, patiesības, zināšanu, mīlestības un taisnīguma sēklu visos jūsu dzīves ceļos.

84. Es dodu jums šo mācību kā garīgu dāvanu. Glabājiet to savās sirdīs kā atmiņu par vienu no pēdējām pamācībām, ko jums sniedza jūsu Skolotājs sakarā ar piemiņas brīdi, ko jūs atzīmējāt saistībā ar manu piedzimšanu kā cilvēkam.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 300

1. Jūs sajūtat manu klātbūtni jūsu sirds klusumā un esat piepildīti ar prieku, kad mans vārds nāk pie jums, lai apgaismotu jūs ar garīgās zināšanas gaismu.

2. Atdzīviniet savu dvēseli, o mīlie mācekļi, jo jūs esat daudz rauduši dzīves ceļos.

3. Šeit Es esmu pie jums un dodu jums spēku cīnīties par jūsu dvēseles mūžīgo mieru. Bet patiesi, Es jums saku: jau pirms cilvēce Mani iepazīna, Es jau apgaismoju jūs no bezgalības un jau runāju uz jūsu sirdīm. Jo, tā kā Es esmu Viens ar Tēvu, Es vienmēr esmu bijis Viņā. Cilvēces vēsturē bija jāpaiet vairākiem laikmetiem, līdz pasaule Mani uzņēma Jēzū un dzirdēja Dieva Vārdu, lai gan man jums jāsaka, ka ne visi, kas tolaik dzirdēja manu mācību, bija sasnieguši nepieciešamo garīgo attīstību, lai Kristū sajustu Dieva klātbūtni. Tāpēc man bija jāizvēlas no aicinātajiem tie, kuriem bija jāsniedz uzticams liecības vārds par patiesību. Pārējiem tajā laikā bija grūti piemērot manu mācību, jo sirdīs valdīja elku pielūgšana un pagānisms. Bet mīlestības vārds bija ar neizdzēšamām burtiem ierakstīts sirdsapziņā, gaidot paaudzes, kas apskaus savu Skolotāja krustu.

4. Tad vairs nebija tikai divpadsmit mācekļi un daži cilvēku pūļi, kas devās ceļā, sekojot maniem mīlestības pēdām, bet gan tautas un nācijas, kas pārveidoja savus ieradumus, savu dzīvi un savu dievkalpošanu.

Es jums to saku, jo jūsu dvēsele šodien, kad jūs piedzīvojat jauna laikmeta rītausmu, ir nonākusi pie jauna vēstījuma gaismas.

Ne visi, kas ir redzējuši un dzirdējuši, sapratīs šīs atklāsmes būtību un jēgu. Kamēr vieni ir pietiekami attīstīti, lai uzņemtu šo gaismu, citi — lai gan to vēlas — nespēs saprast daudzus mācības, kuras viņiem šķitīs apvītas ar noslēpumu. Bet laiki pagaisīs, uz Zemi nāks jaunas paaudzes, un tā gaisma, ko manas atklāsmes dienās uztvēra tikai nedaudzi, iemirdzēsies lielu cilvēku pūļu, lielu tautu un valstu prātos.

5. Tie, kas šajā laikā ir uzņēmuši Mani savā dvēselē, paliks šeit kā mani mācekļi un būs atbildīgi par šo dievišķo mantojumu, kas tiks uzticīgi nodots no paaudzes paaudzē, līdz ieradīsies tie, pie kuriem spiritisms uzplauks kā miera un gudrības mācība.

6. Kas šajā laikā ir mani mācekļi? Visi, kas mīl šo vārdu un to pielieto.

7. Daudzus esmu aicinājis pie sava galda un uzaicinājis baudīt dzīvības maizi, vislabāko ēdienu. Es gribu, lai viņi būtu izredzētie, jo lauki, kas gaida sēklu, ir ļoti plaši.

8. Tauta: Es jums daudzkārt esmu teicis, ka jums jābūt „modriem”, ka jums jāmacās un jābūt gataviem, jo jums nevajadzētu palikt neziņā uz visiem laikiem. Tuvojas diena, kad jūsu līdzcilvēki atklās šīs tautas

eksistenci, kas dzirdēja Kunga balsi savā klusajā un pieticīgajā sapulcēšanās vietā, un viņi gribēs zināt, kas notika, kāds bija Mans vēstījums un kādus pierādījumus Es jums devu par Manu patiesību.

9. Visi veida vīrieši un sievietes, ilgojoties pēc jūsu liecības, klauvēs pie jūsu sirds durvīm. Vai jūs nedomājat, ka ir tikai taisnīgi un pareizi, ka šai liecībai jābūt skaidrai, lai jūsu līdzcilvēki iegūtu skaidru priekšstatu par to, kāda bija mana atklāsmē, jo viņiem nebija tā laime, kāda bija šai tautai šeit, dzirdēt manas mācības caur balss nesēju saprātu?

10. Ja jūs veltītu daļu sava laika, lai pārdomātu Manu Vārdu, nebūtu nepieciešams, lai Es nāktu uz leju, lai jums izskaidrotu Manus mācības. Jo tad jūsu meditācija, pārdomas un iekšējā pašpārbaude liktu jums saprast jūsu atbildības apmēru.

11. Laiks, kas man vēl atlicis, lai šajā veidā runātu ar jums, ir ļoti īss, un tā kā jūs bijāt ļoti lēni sapratēji, man nācās jums palīdzēt, līdz galējībai paplašinot savus mācījumus.

12. Saproties, ka liecība, ko jūs sniegsiet par Mani, neaprobežojas tikai ar to, ka atkārtojat Manus vārdus saviem līdzcilvēkiem — nē, tas ir viegli un neprasa lielu sagatavošanos. Tad pietiek ar to, ka jūs šo vārdu saglabājat savā atmiņā vai rakstos, lai to, kā teikts, atkārtotu. Bet, ja jūs ņemat vērā, ka patieso liecību jums jāsniedz ar saviem mīlestības darbiem, kas padara manā vārdā ietvertu būtisko jūtam, tad vienlaikus to izskaidrojiet pamatīgi un vienkāršā veidā un pierādiet to ar darbiem, kas pārsniedz cilvēcisko. Tad jums būs jāsaprot, ka jums ir jāpasniedz patiesa garīguma pakāpe (), lai jūs varētu pamatoti saukties par „Mana Vārda lieciniekiem Trešajā laikmetā”.

13. Ar kādu maigumu pat lielākie šaubītāji pakļausies patiesībai, ja jūs pie viņiem veiksiet darbus, ko Es jums esmu mācījis!

14. Ja jūs patiesi izjūtat mīlestību pret saviem tuvākajiem un vēlaties, lai viņi piedalītos jūsu žēlsirdībā, tad rūpīgi pārdomājiet šo mācību un sagatavojieties cīņai ar vislielāko sirsnību, kādu vien esat spējīgi. Tad jūs pamatoti tiksiet dēvēti par „Dieva lieciniekiem Trešajā laikmetā”.

15. Tava stunda tuvojas, tauta, kad katram no jums jāuzņemas sava misija un jāveic to ar patiesu mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem.

16. Kamēr Es gatavojos atvadīties, jums jāgatavo savs garīgais darbs pasaulē.

17. Es redzu, ka jums ir sirdsapziņas pārmetumi, jo jūs nespējat saglabāt manas mācības savā atmiņā, un ka jūs baidāties, ka jums nāksies stāties cilvēku priekšā bez argumentiem, kas atbalstītu šo patiesību. Bet Es jums saku, ka jums nevajadzētu baidīties. Jo, gatavojoties savai atvadu stundai, es — kad pienāks laiks — došu rīkojumu, lai šīs tautas vidū tiktu izveidota

grāmata, kas ietver Trešā laikmeta mācības un pārmaiņas, lai šī grāmata nonāktu cilvēku pūļu rokās, kuriem tajā jāatrod manas mācības, tās jāpēta un jāpagatavojas, lai liecinātu par manu patiesību.

18. Liela nozīme un lietderība būs rakstiem, kuriem jāglabā Mans Vārds. Jo tikai pēc Manas aiziešanas jūs patiesi veltīsieties tā pētīšanai.

19. Pateicoties šai grāmatai, tie, kuri ir dzirdējuši manu mācību, bet daudzas lekcijas un fragmentus ir aizmirsuši, ar aizkustinājumu un prieku atcerēsies brīžus, kad no Manis saņēma dievišķos vēstījumus. Un tie, kuri Mani nav dzirdējuši, brīnīsies par manu mācību jēgu un tur, bezgalībā, ieraudzīs Debesu valstību.

20. Kad māceklis būs izgājis cauri pamatīgai un rūpīgai apmācībai un sasniedzis savu garīgo pilnību, viņam vairs nebūs vajadzīga fiziskā grāmata. Jo katrā brīdī, kad viņš gatavosies, viņa lūpas precīzi atkārtos Manu Vārdu, iedvesmotas no Viņa Gara, kura apziņā tas paliks uzrakstīts uz visiem laikiem.

21. Esiet svētīti — jūs, kas esat modušies, gaidot šo brīdi, jo jūs atspirdzināsit Garā un patiesībā. Jūs pacelsieties uz gaismas pasauli, no kuras atgriezīsieties stiprināti.

22. Kad jūs tā, ilgojoties pēc maniem vārdiem, nāksiet pie manis, jūs atbrīvosieties no visa, kas pieder pie šīs pasaules. Jūs nāksiet pie Manis un dzersiet dievišķās būtības kausu.

23. Pēc tam, kad būsit piedalījušies garīgajā mielastā, dzīve šajā pasaulē jums šķitīs vieglāka, krusts — vieglāks, pārbaudījumi — maigāki.

24. Jā, mani bērni, kas balstās uz garīgo spieķi, tas nepazīst nogurumu. Kas skatās uz debesīm, tas uz zemes nekrīt!

25. Ak, ja jūs zinātu, cik daudz būtņu, pilnu gaismas un mīlestības, seko jums no Garīgās ielejas, stāv jums blakus un iedvesmo jūs! Bet kā jūs varat prasīt, lai viņi jums palīdz, ja jūs nedarāt to, kas jums pienākas?

26. Ja jūs vēlaties skaidri sajust to ietekmi un palīdzību, kuri izjūt žēlsirdību pret jums, jums ir jābūt ticībai, paklausībai viņu iedvesmām, uzticībai, jūtīgumam un labam garīgajam noskaņojumam lūgšanai. Tad jūs varēsiet piedzīvot brīnumus savā dzīves ceļā.

27. Mans Vārds padara jūsu nocietināto, ciešanu nomocīto sirdi mīlošu. Arī jums, kļūstot par savu līdzcilvēku skolotājiem, ir jāiedrošina viņus ar saviem mierinājuma vārdiem un mīlestības darbiem.

28. Kurš gan neļausies pārliecināt, saskaroties ar patiesības, mīlestības un godīguma apliecinājumu? Kurš no jums neatceras vārdus, ar kuriem Es viņu uzņēmu pirmajā dienā, kad viņš dzirdēja Manu Vārdu — to neaizmirstamo balsi, kuras maigums un savdabība ļāva viņam atpazīt Mani?

29. Es piedodu jūsu pārkāpumus, bet vienlaikus Es jūs laboju, lai jūs izdzītu no savām sirdīm savtīgumu, jo tas ir viens no vājumiem, kas dvēseli visdziļāk velk uz leju. Es pieskaros jūsu sirdsapziņai, lai jūs atcerētos savus pienākumus pret brāļiem un māsām un savā ceļā sētu mīlestības darbus un piedošanu, kā Es jums mācīju „Otrajā laikmetā”.

30. Smags bija Kristus krusts, ļoti rūgts un sāpīgs ceļš, ļoti akmeņains kāpiens, un tomēr Es, aizmirstot savas sāpes, mierināju tos, kas cieta, un svētīju savus mocītājus.

31. Tu, tauta, kuras gars ir saņēmis Trīs Laiku gaismu: saproti, cik daudz ir nabadzības un ciešanu. Ir nepieciešams piepildīt cilvēci ar mīlestību. Šej tajā labus darbus, apgaismo to ar ticību un cerību, pārpludini to ar mieru.

32. Šim darbam man pietiktu ar manu varu un manu mīlestību. Taču, tā kā jūs esat radīti, lai iemācītos mīlēt cits citu, ir nepieciešams, lai rastos tauta, kas būtu kā neizmērojami liels garīguma karavīru pulks, manu likumu uzticīgi sargātāji, lai viņi spētu izcelt manu patiesību pret tik daudzām nepatiesībām un iedegtu gaismu tumsā.

33. Drīz pasaulē izcelsies jauns karš. Tas būs karš, kas atšķirsies no visiem tiem, ko cilvēce ir piedzīvojusi — tas būs pasaules uzskatu, filozofiju, mācību, ideoloģiju, ticības pārliecību un reliģiju karš.

34. Tauta: Tev jābūt gatavai šim laikam un jāskan brīdinājuma sauciens taviem bērniem.

35. Materiālisma vilnis pacelsies un kļūs par — satrauktu jūru, ciešanu, izmisuma un bailēm no cilvēku netaisnības jūru. Tikai *viena* laiva peldēs pāri šai jūrai, kas pilna ar kaislībām, iekārēm un naidu pret cilvēkiem, un šī laiva būs mana Likuma laiva. Laimīgi tie, kas būs stipri, kad šis laiks pienāks! Bet bēdas tiem, kas guļ! Bēdas vājajiem! Bēdas tautām, kas savu uzticību ir likušas uz reliģiskā fanātisma pamatiem, jo tās viegli kļūs par šo trako viļņu upuriem!

36. Vai tu, cilvēce, nenojautā par gaidāmo kauju? Vai mani vārdi tevi nemudina sagatavoties, lai aizstāvētos, kad pienāks stunda? Mana gaisma ir visos, taču to redz tikai tie, kas lūdz un gatavojas. Mana gaisma runā uz jums caur priekšnojautu, caur iedvesmu, caur intuīciju, caur sapņiem un norādēm. Bet jūs esat kurli pret katru garīgo aicinājumu, esat vienaldzīgi pret katru dievišķo zīmi.

37. Drīz jūs redzēsiet, ka mani vārdi ir piepildījušies, un liecināsi, ka tas viss atbilda patiesībai.

38. Mana mācība un mans vārds būs visu uzbrukumu un vajāšanu mērķis, tie būs iemesls, kāpēc patiesības ienaidnieki jūs vajās. Taču mana mācība būs arī „ ” gaismas zobens tiem, kuri celsies un aizstāvēs ticību, un

tā būs vairogs, aiz kura nevainīgie atradīs patvērumu. Mans vārds būs uz visiem lūpām – vieni to svētīs, citi nolādēs.

39. Tikš atbrīvotas visas cilvēka spējas: viņa intelekts, jūtas, kaislības; viņa garīgās spējas būs nomodā un gatavas cīnīties.

40. Kāda sajukums tad valdīs! Cik daudzi, kas domāja, ka tic Man, būs spiesti pārliecināties, ka tā nebija patiesa ticība! Daudzās mājās un sirdīs mīlestības un cerības gaismā būs nodzisusi. Bērniem un jauniešiem nebūs cita dieva kā vien pasaule, ne arī cita likuma kā vien zemes likums.

41. Ņemot vērā šo haosu, Es tev jautāju, tauta: kādu misiju jūs tad pildīsiet? Vai jūs, piemēram, slēpsiet šo dārgakmeni, ko Es jums esmu uzticējis? Vai jūs aizslēgsiet manu mācību grāmatu un tādējādi noraidīsiet pilnvaras, ko Es esmu piešķīris jums kā saviem mācekļiem? Nē, mīļā tauta, Es esmu tevi sagatavojis, lai tevi nepārsteigtu viesulis, un Es esmu tevi iedrošinājis, lai tu neļautos iebiedēt ar to, kas cīnās pret tevi, runas dāvanu vai zināšanām. Grāmatas, tituli un vārdi ir cilvēciska iedomība. Bet tas, ko tu sludināsi, ir mūžīgas patiesības.

42. Jūsu vidū ir izcēlusies apjukuma kustība, kas jūsu vidū ir izraisījusi nesaskaņas, nosodījumus un diskusijas. Bija nepieciešams, lai šis pārbaudījums piemeklētu tautu, lai atmodinātos tie, kas bija aizmiguši, un lai jūs beidzot atrastu manas darbības definīciju.

43. Nebīsties no šīs iekšējās cīņas, tauta. Es tev vēlreiz saku, ka tā ir nepieciešama tavai atmodai, jo tu no savas rutīnas un tradīcijām veido jaunu kultu. Bet patiesi, Es tev saku, ka spiritisms ir pilnīgi svešs jebkurai rutīnai, ieradumam, tradīcijai vai ārējai ceremonijai.

44. Šajā pārbaudījumā, kas jūs pārsteidza, daži ir pamodušies ar pārliecību, ka jūs neesat īstenojuši patieso garīgumu. Šiem cilvēkiem kādu laiku būs jāatsakās, jo tautas vairākums turpinās turēties pie saviem ieradumiem un tradīcijām, kuras tā galu galā uzskata par likumu.

Tad iestāsies pārtraukums cīņā, lai šie cilvēki iekšēji meditētu un pārdomātu, novērotu un paši gūtu pieredzi. Jo pēc tam cīņa atkal uzliesmos ar vislielāko spēku, lai spoži izpaustos manas mācības būtība un mans darbs tiktu saprasts visā tā tīrībā un garīgumā.

45. Šajā otrajā pārbaudījumā vairākums būs tie, kas atvērs acis patiesībai, bet pārējie ar saviem manam darbam nepiemērotajiem kulta rituāliem būs spiesti atkāpties no savu brāļu un māsu vidus, līdz viņi nonāks pie sapratnes un labvēlīgas pārmaiņas un varēs atkal pievienoties tautai.

46. Saprotiet, ka ir nepieciešams, lai šie pārbaudījumi jūs satricinātu un pamodinātu. Jo paši no sevis jūs savu rutīnu nepārvarētu.

47. Tā harmonija un miers, kas valda jūsu vidū, ir tikai šķietami, kamēr jūsu sirdīs neieviesīsies patiesa garīguma klātbūtne. Taču pirms tam jūs tiksiet pārbaudīti un attīrīti daudzās veidos. Apzinieties, ka jūs paliekat kā liecinieki manam šajā laikā dotajam vārdam un ka jūsu liecība nedrīkst būt nepatiesa, bet gan tik patiesa, cik vien jūs spējat to nodot tālāk.

48. Šodien jūs attīra sāpes. Rīt tas būs jūsu garīgums!

49. Ja pēc manas mācības beigām un pēc tam, kad būsiet izgājuši cauri saviem pārbaudījumiem, jūsu vidū joprojām valdītu apmulsums un sāpes, jums nebūtu nekāda attaisnojuma manā priekšā, un jūs uz sevi piesaistītu vēl lielāku pārbaudījumu nekā tas, ko šobrīd izdzīvojat. Vai jūs mīlat patiesību? Vai jūs ilgojaties pēc miera? Tad ievērojiet Manu vārdu ar tādu sirsnību, kādu tas prasa, un jūsu dvēsele atradīs ceļu, kas ved uz harmoniju.

50. Saprotiet, ka šajā laikā Esmu ierobežojis Savu Gaismu un Savas atklāsmes, kad Esmu izpaudies caur šiem balss nesējiem, tāpat kā Esmu ierobežojies, kad pagātnē runāju caur praviešu mutēm.

51. Gan vienus, gan otrs Esmu sūtījis cilvēces pārbaudījumu stundās, kad tā atradās uz bezdibeņa vai iznīcības sliekšņa.

52. Arī tie, caur kuriem Es šajā Trešajā laikmetā esmu darījis dzirdamu Savu Vārdu, ir pravieši, no kuru lūpām atskanēja balss, kas pamodina to, kurš gul, un brīdina to, kurš ir novirzījies no ceļa.

53. Praviešu vārds katrā laikmetā ir bijis kā spožs trompetes skaņas tona tumsā. Daudzi to ir dzirdējuši, bet ne visi tam ir ticējuši. Kāpēc cilvēki nav gribējuši klausīties praviešu balsi? Tāpēc, ka viņi vienmēr ir runājuši par notikumiem, kas tuvojas, un ir sludinājuši Dievišķo taisnīgumu. Viņi vienmēr ir teikuši: „Lūdzieties, esiet nomodā, nožēlojiet grēkus, attīrieties no saviem kauna traipiem, nožēlojiet.”

54. Seno laiku pravieši rīkojās intuitīvi; viņu mutes paziņoja daudzus notikumus, par kuriem viņi neko nezināja. Viņi nezināja, ka pastāv Kristus, un tomēr visi runāja par Viņu. Bija jāpauz vēl gadsimtiem, līdz Glābējs nāca pasaulē, taču jau toreiz pravieši stāstīja, kāda būs Viņa atnākšana, dzīve un nāve kā cilvēkam.

55. Cik daudz gaismas jūs esat saņēmuši kā jaunie mācekļi un vienlaikus Trešā laikmeta pravieši! Tagad jūs sākat pierādīt savu intuīciju, apmeklējot dažādas provinces un tautas un spējot runāt ar katras vietas iedzīvotājiem atbilstoši viņu vajadzībām, sapratnei un attīstības līmenim.

56. Daži klausīsies jūsu balsī, citi izsmies jūs. Taču jums nevajadzētu pārtraukt sludināt grēku nožēlu, kas ir atjaunošanās, — lūgšanu, kas ir nožēla un ticība, — žēlsirdību, kas ir brālības un mīlestības izpausme.

57. Neaizmirstiet un vienmēr apzinieties, ka no jūsu taisnīgās un tikumīgās dzīves ir atkarīga ticība, ko jūs modināt savos līdzcilvēkos, tas ir, ka viņi pētīs un novēros jūs pat jūsu privātajā dzīvē, lai jūsu darbos meklētu apstiprinājumu mācībai, ko jūs sludināt.

58. Esiet pazemīgi, vienkārši, pieticīgi, bet vienmēr parādiet stingru ticību un nelokāmu dedzību.

59. Šī tauta, kas ir mana atklāsmes uzticības nesēja šajā Trešajā laikmetā, pagaidām vēl netiek uztverta kā gaismas nesēja. Taču nepagājis ilgs laiks, līdz cilvēce sāks interesēties par to, lai uzzinātu patiesību par manu atgriešanos un visu, kas attiecas uz manu atklāsmi. Tā nāks pie jums, lai jums uzdotu jautājumus, un jums jābūt tam gataviem.

60. Patiesi, Es jums saku, pat visnaidīgākajos plašsaziņas līdzekļos būs kāds — pat ja tas būs tikai viens vienīgs sirds —, kas atvērsies, lai uzņemtu jūsu vārdus.

61. Garīgi attīstieties un attīstiet iekšējā vārda dāvanu, tad cīņā vai pārbaudījumu brīžos jūs nezaudēsiet līdzsvaru.

62. Šodien pasaule jūs nepazīst, bet patiesi, Es jums saku, pienāks diena, kad tautas jūs gaidīs ar ilgu gaidīšanu. Tas notiks, kad lielie pārbaudījumi un katastrofas kļūs jūtamas valstīs, un cilvēki sapratīs, ka garīgajiem cilvēkiem ir vara pār epidēmijām un nezināmām slimībām.

63. Tur uz gultām gulēs slimie, kuri gaidīs Jēzus sūtītā un darbinieka atnākšanu, kurš ieradīsies, lai viņus „iesvētītu” ar sirsnības un mīlestības pret tuvākajiem balzamu. Tur būs mājas ar atvērtām durvīm, kas gaidīs mācekļus, kuri ar savu klātbūtni ienesīs mieru un gaismu šo cilvēku sirdīs.

64. Šodienas paaudzes, kas ir bijušas aklas pret zīmēm, kuras Es jums esmu devis, un kuras visu ir piedēvējušas nejaušībai, iedziļināsies notikumu jēgā, kas pavadīja Manu ierašanos, Manu klātbūtni Manas atklāsmes laikā un Manas Vārda pabeigšanu, un tām nāksies atzīt, ka tās patiešām bija zīmes, kas jau senākajos laikos bija apsolītas. „Neviens koka lapas nekrīt bez Tēva gribas,” viņi teiks, un viņu vārdi atbilst patiesībai.

65. Mīļā cilvēce, tu esi mana meita, kuru Es gribu glābt, kuru Es apmeklēju tuksnesī un mierināju viņas cietumā. Sajūti manu klātbūtni, un Es tev saku: tad tev vairs nekas netrūks.

66. Uzticies, ceri! Lielī ir bijuši pārbaudījumi, garas – tavas izpirkšanas dienas. Bet drīz tu redzēsi sev priekšā tīrāku ceļu, drīz tu iegūsi to mieru, pēc kura tu tik ļoti ilgojies.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 301

1. Priecājieties par maniem vārdiem, ak, jūs, dvēseles, kuras Tēvs tik ļoti gaidīja un kuru dēļ Viņš nāca pasaulē un izlēja Savas asinis!

2. Šie cilvēku pūļi šeit sastāv no ticīgajiem un neticīgajiem, bet visi viņi ir dvēseles, kas izsalkušas pēc mīlestības, slāpst pēc gaismas un patiesības. Kamēr tie, kuriem ir ticība, barojas un kļūst stipri, neticīgie noraida mūžīgās dzīvības maizi un ir spiesti paciest savu izsalkumu un slāpes. Tās ir dvēseles, kuras ir apmulsušas materiālisma, neziņas un fanātisma dzīves dēļ, ko tās nespēj aizmirst, lai tad varētu atpazīt un sajūst manu klātbūtni. Tās ir sirdis, kas baidās no cilvēku spriedumiem.

Kā gan viņi varētu koncentrēties uz to, kas ir augstākais viņu dvēselē, lai sajūstu manu būtību, ja viņi domā par to, ko citi par viņiem teiks? Galu galā viņi teiks, ka mana klātbūtne šajās vietās nav patiesa, bet patiesībā ir tā, ka tieši viņi — lai gan fiziski klātesoši — nav bijuši pie Manis, jo viņu dvēsele ir palikusi tur, kur viņus ir aizturējušas viņu domas, intereses, rūpes un kaislības.

Es tiešām esmu atnācis, Es tiešām esmu bijis kopā ar jums, jo Es vienmēr domāju par tiem, kam Es esmu vajadzīgs — par tiem, kas dzer ciešanu kausu un ēd verdzības un pazemojuma maizi.

3. Cilvēki nevēlas ticēt, jo viņiem trūkst gribas pārvarēt savu iedomību un fanātismu. Savukārt ir arī tādi, kas vēlas ticēt, bet nespēj, jo kaut kas, kas pastāv viņu iekšienē, viņus maldina un traucē atklāt manas vēstījuma patiesību un priecāties par to.

4. Vai jūs domājat, ka Es pametu šos savus bērnus? Vai jūs domājat, ka, ja viņi pagriež Man muguru un novirzās no ceļa, uz kuru Es viņus aicināju, Es viņus aizmirstu? Nē, tauta. Mans Gars nenogurstoši sekos viņiem, palīdzēs pārvarēt šķēršļus, pārbaudīs viņus, daudzveidīgi parādīs, ka tas, ko viņi dzirdējuši manos vārdos, ir bijis pareizi, ka mans aicinājums ir bijis patiesība. Viņi visi atgriezīsies — vieni vienā veidā, citi citā — vieni vienā laikā, citi citā. Bet Es vienmēr būšu klāt, lai viņus ar mīlestību uzņemtu.

5. Es piedāvāju jums Gara maizi un vīnu, ēdiet un dzeriet, tauta! Ņemiet Trešā Laika barību un barojieties ar to. Svētīts lai ir tas, kurš ēd šo maizi, jo viņš atmodīsies, atvērs acis gaismai un izklūs no savas stagnācijas.

6. Jau ilgu laiku Es runāju ar jums šādā veidā, taču tuvojas diena, kad Es pabeigšu šo nodaļu ar mācībām un atklāsmēm. Tomēr nebeigsies ne Mans darbs, ne Manas dievišķās mācības. Bet šis garīgās sagatavošanās posms tomēr beigsies.

7. Tauta, kas šajā laikā dzirdēja sava Tēva balsi caur balss nesēju, paliks uz Zemes ar uzdevumu runāt uz cilvēkiem un ar saviem darbiem liecināt par saņemto mācību.

8. Mīlestība un žēlsirdība ir bijusi manā Vārdā kopš brīža, kad tas sāka atklāties šajā Trešajā laikmetā. Taču, lai gan tā saturs ir ietvēris taisnīgumu un ir likis jums atbildēt par savu rīcību un jūsu labojis, tagad, kad tā beigas tuvojas, saprotiet, kā tā taisnīgums kļūst vēl spēcīgāks un vienlaikus tā maigums caurvij jūsu sirdis.

9. Es vēlos, lai jūsu manās pēdējās mācībās atrastu visu to iedrošinājumu, kas jums būs nepieciešams cīņā. Es vēlos jūsu sirdīs atstāt debesu garšu un lai tajās nepaliktu nekāda rūgtuma, lai jūs vienmēr ar mīlestību atcerētos Mani un lai mani vārdi no jūsu atmiņas celtos kā modināšanas saucieni, kā svētības, kā iedvesma un balzams. Tad jūs ar iekšēju aizkustinājumu atcerēsieties šo mācību laiku, un, kad jūs nonāksiet pie sapratnes, ka tiešām tas bija Meistars, kurš atvēra Dzīves grāmatas zīmogus un atvēra to jūsu acu priekšā tieši sestajā nodaļā, jūs sapratīsiet, ka tas bija Elija, kurš paņēma atslēgu, lai atvērtu vārtus uz Trešo Laiku, kas ir Gaismas un Gara laikmets.

10. Lai stiprinātu cilvēces ticību zināšanām par garīgo eksistenci aiz materiālās dzīves, pagātnē jums tika dāvinātas dažas Tēva sūtņu parādīšanās, kurām jūs esat devuši vārdu „eņģeļi”.

Pēc šīm agrīnām parādībām sekoja daži darbi, kurus Es veicu caur Jēzu, lai ļautu jums nedaudz dziļāk ielūkoties manā slepenajā dārgumu krātuvē. No tiem Es jums atgādinu šādus: gaismas būtņu klātbūtne, kas pazīņoja par manu ierašanos uz Zemes; sajukušu garu ietekme uz cilvēkiem, kurus sauc par „apmātiem”; dvēseles iziešana no ķermeņa un atgriešanās tajā, kas tika pierādīta brīdī, kad notika Mana „” pārveidošanās; un to būtņu materializēšanās, kuras nebija pacēlušās līdz savai patiesajai valstībai, jo tās apņēma neziņas tumsība, tāpat kā tās, kas parādījās Jeruzalemē Manas krustā sišanas dienā.

11. Cik dziļi bija šie mācību brīži! Taču cilvēki, kuri nevēlējās atzīt tajos ietvertu gaismu, tāpat kā tolaik liekuļojošie priesteri un farizeji, jebkādas garīgās zināšanas piedēvēja ļaunajām spēkiem. Vai viņi toreiz neapgalvoja, ka Jēzus dziedina apsēstos, noslēdzot līgumu ar velnu? Tāpat notika ar jums šajā laikā, kad Es nāku Garā — jo tas ir mana patiesā būtība —, lai sniegtu jums vēl vienu mācību par garīgās dvēseles dzīvi — bet izsmelošāku, skaidrāku un dziļāku mācību, kurā jūs varat personīgi gūt pieredzi par to, ko Es jums esmu atklājis.

12. Daži uzskata, ka tas, ko Es šai tautai esmu piešķīris šajā laikmetā, ir bijis pārāk augsts, ņemot vērā Manu atklāsmi caur cilvēka saprātu un to garīgās pasaules pārstāvju saprātu, kuri izmantojuši to pašu līdzekli. Citiem tas, ko viņi līdz šim ir saņēmuši, ir šķitis tik liels, ka viņi pieņem, ka to vairs nevar pārspēt.

Tāpēc man jums jāsaka: tas, ko jūs šajā laikā esat saņēmuši un piedzīvojuši, ir tikai neliels ieskats tajā, ko nākotnē piedzīvos spiritisti, kad, pārvarējuši visus aizspriedumus un atbrīvojuši dvēseli un prātu, viņi būs panākuši lielākus sasniegumus nekā jūs. Kas gan varētu apturēt šo rītdienai paredzēto pasākumu gaitu, ja tie būs pielāgoti cilvēces attīstībai? Muļķīgi un neprātīgi būs tie, kas savā aklais fanātismā tiem pretosies.

13. Katrs laikmets ir nesis cilvēkiem jaunas un brīnišķīgas atziņas prātam un dvēselei. Sagatavojieties visi saņemt manas dievišķās vēstis, jo jauns laikmets ir atvēris savas durvis, un ir daudz kas, ko jums jāapzinās un jāiepazīst.

14. „Žēlsirdība un atkal žēlsirdība pret saviem līdzcilvēkiem,” teica jums Elija šajā laikā. Taču nabadzīgie cilvēki jautā: ko mēs varētu dot, ja mums nekas nav? Taisnība, jums nekas nepieder. Bet, ja jūs uzkrāsiet žēlastību un zināšanas, ko Es jums dodu savos vārdos, un ja jūs attīstīsiet dāvanas, ar kurām Es esmu piepildījis jūsu dvēseli, jūs varēsiet dot mūžīgi un nekad neredzēsiet, ka jūsu bagātība izsīkst.

15. Šeit ir daži no labumiem, ko jums ir dāvājis Mans Gars: dziedinošs balzams, lai dziedētu jebkuras fiziskas ciešanas un atbrīvotu dvēseli no jebkādas skumjas; nemītīgs miers jums un lai jūs to dāvinātu tam, kurš to nēsā savā sirdī; dvēseles gaisma, lai apgaismotu jūsu ceļu, vadītu jūsu soļus un iedvesmotu jūs cēlām domām un augstvērtīgiem prāta darbiem, lai iekļūtu zinātnē. Es dodu jums garīgo lūgšanu — to, kas jūs savieno ar Dievišķo un padara jūs par manu vēstījumu un atklāsmu pārnēsējiem vai rīkiem. Arī pravietības dāvanu, no kuras izriet intuīcija un priekšnojauta, Es esmu izlējis uz jūsu garu, jo ar tās palīdzību jūs jau iepriekš varēsiet atpazīt daļu no ceļa, ko katram no jums ir jānoiet.

16. Šīs un citas dāvanas ir uzticētas jums. Kas gan varētu apgalvot, ka viņam kaut kā trūkst, ja viņam pieder tik daudz žēlastības? Kas atteiksies — lai cik nabadzīgs viņš arī būtu tajā, kas pieder pasaulei — darīt labdarību, lai gan savā dvēselē viņš nes tik brīnišķīgu mantojumu? Trūkst vienīgi tā, lai jūsu sirds, saskaroties ar manu dievišķo starojumu, atvērtos tāpat, kā ziedu ziedkāti atveras, kad uz tiem nolaižas maigā rasa. Tad jūs jutīsieties pietiekami stipri, lai kāptu pa ērkšķaino ceļu, un jūs jutīsieties spējīgi dot ikvienam, kurš pie jums vēršas, ilgojoties pēc labdarības. Jo tad jūs būsit piepildīti ar Manu Garu.

17. Otrajā laikmetā Es jums devu visvairāk skaidru un dzīvu piemēru tam, ka nav nepieciešams piederēt pasaules labumiem, lai spētu izrādīt žēlsirdību, un ka, ja sirds ir pilna mīlestības pret visiem un ir gatava līdzjust un mierināt to, kurš cieš, var paveikt brīnumus.

18. Es pavairoju maizi, kad tās trūka, pārvērsu ūdeni vīnā, atdevu veselību slimajiem, atbrīvoju bezpalīdzīgos, kas bija apsēsti, dāvāju mirušajiem jaunu dzīvību, ar vienu vārdu mīkstināju cietās sirdis un piepildīju dvēseles ar gaismu. Daļu vai daudz ko no visa tā varēsiet darīt arī jūs, ja sagatavosieties.

Tā kā Es veicu šos darbus kā piemēru jums, tas ir pierādījums tam, ka arī jūs tos varat darīt. Tātad, ja jūs jūtaties pārāk nenožīmīgi un neveikli, lai tos paveiktu, atzīstiet Mani no jauna savā vidū, kā Es atmodinu visas jūsu būtības dāvanas un spējas, lai jūs vairs nekad neteiktu, ka esat nabagi. Jo tādējādi jūs aizvainojat savu Tēvu, kurš jums ir devis visu, lai jūs nonāktu pie Viņa.

19. Neaizmirstiet, ka Elija jums teica: „Žēlsirdība un vēlreiz žēlsirdība pret saviem līdzcilvēkiem”, jo īpaši tādēļ, ka jūs zināt, ka jums pieder daudz un jūs varat dot.

20. Trešā laikmeta mana krīt uz jums, nepieskaroties zemei, jo to uzņem jūsu dvēsele.

21. Tauta, tu esi cilvēces spogulis, un tādēļ Es tevi uzņemšu kā tās pārstāvi. Šeit, jūsu vidū, Es saskatu sāpes, vājības, ticības trūkumu, nesaskaņas, šķelšanos un karus. To, ko Es jums saku, Es saku visiem, un to, ko Es tagad dodu nedaudziem, rīt jums jānodod saviem līdzcilvēkiem, jo mana vēsts ir paredzēta visiem cilvēkiem.

22. Es neredzu jūs vienus, un jūs pat šodien nevarētu doties ceļā, lai izplatītu Manu Vārdu, jo jūsu sirdsapziņa neļautu jums sludināt vienotību un saskaņu, kamēr jūs paši neesat iemācījušies tās saglabāt. Bet drīz pienāks laiks, kad visi šīs tautas bērni apvienosies, lai izplatītu manu mācību kā miera, brālības un garīguma karogu.

23. Jūs esat daudz ceļojuši pa dzīves ceļu; taču tagad ir pienācis laiks sākt atgriešanos.

24. Jūs esat mērojuši garo pieredzes ceļu. Tā nevainība, kas ir aklums un neziņa, ir pazudusi, kad jūs esat ieguvuši pieredzes gaismu. Turklāt jūs esat sevi aptraipījuši, un tādēļ ir pārbaudījumi un sāpes, lai jūs attīrītu un šķīstītu.

25. Nezinošais ir aklš, viņš neko nesaprot, nedz arī zina ceļu, kā atgriezties pie Tēva. Tas, kurš gūst pieredzi, pazīst ceļu un zina, kurp dodas.

26. Tādējādi jūs viegli sapratīsiet, kāda ir jēga sāpēm, dzīves pārbaudījumiem, kārdinājumiem un visām smagajām un rūgtām pieredzēm, ko jūs gūstat savā garajā ceļojumā, lai panāktu, ka jūsu dvēsele sasniedz pilnību.

27. Tas ir izskaidrojums tam, kāpēc dzīve jums rada tik daudz problēmu, kuras jums jāatrisina, lai varētu virzīties tālāk.

28. Tāpēc ir nepieciešams nākt pie jums, lai jums pateiktu šo patiesību, jo tikai tādā veidā jūs varat apbruņoties ar cerību un ideālismu. Ja Es jums nepārtraukti neatkārtosu Kalna sprediķi, jūs zaudēsiet dzīvesprieku, jo vairs neredzēsiet dzīves cīņas jēgu un ļausiet sāpēm sevi uzvarēt, jo uzskatīsiet, ka esat uz mūžu nolemti ciešanām.

29. Es gribu, lai jūs būtu mani mācekļi, bet jūs neatlaidīgi vēlaties palikt mani mazi bērni. Cik bieži Es dzirdu, kā jūs man sakāt: „Tēvs, kāpēc Tu mums sūti tik daudz ciešanu? Kāpēc Tu nevēlies uzklausīt mūsu lūgšanas? Tēvs, Tu mūs neesi uzklausījis.”

30. Es dzirdu jūsu sūdzības un saku jums: Es vienmēr esmu uzklausījis jūsu lūgšanas, taču man nav jādod jums to, ko jūs vēlaties, tieši tajā brīdī, kad jūs lūdzat, un tas nenotiks arī saskaņā ar jūsu vēlmēm, bet gan saskaņā ar manu gribu. Jūsu uzdevums ir izplest savu lūgšanu plīvuru, apgaismot ceļus ar savām labajām domām un izkļiedēt tumsību, lai jūsu līdzcilvēki būtu gatavi, kad pienāks brīdis, kad Es viņiem sūtīšu savu mieru.

31. Manas taisnības priekšā vērtība ir nevis ārējais triumfs, bet gan jūsu pūles. Jo caur tām jūs sasniegsiet attīstību, pieredzi un pilnveidošanos.

32. Tieši jums Esmu uzticējis uzdevumu visur nest gaismu un teicis, ka jums jābūt kā lāpām, kur vien jūs atrodaties. Kādi tad būs ticības dēli, kas pārvietos kalnus un apgaismos zemes?

33. Ja jūs saprastu visu, kas ietverts manā Vārdā, jūs ar stingru soli un steidzīgi dotos ceļā, lai izplatītu tajā ietverto labo. Jūs ar līdzjūtību raudzītos uz bērniem, kuriem trūkst mīlestības un audzinātāju, jo viņu vecāki ir miruši.

34. Jūs ar žēlsirdību raudzītos uz jauniešiem, kuri dzīvo bez ideāliem, jo cilvēki ir nogalinājuši ticību sirdīs, kas tikko sākušas atvērties dzīvei.

35. Vai jūs tagad saprotat, kas ir tā lāpa, par kuru Es jums runāju, un ideāls, ko Es jums iedvesmoju?

36. „Jā, Meistars,” atbild Man jūsu gars, „mēs esam sapratuši, ka lāpa ir Tava mācības gaisma, kas izkļiedē tumsību tajā tik garajā naktī, kurā ir nogrimusi cilvēce.”

37. Esiet svētīti, mani bērni, jo jūs varēsiet dzirdēt arī to jauniešu balsi, kuri jautā: „Kur ir Dievs? Kas ir debesis un kas ir ticība?”

38. Jūsu pienākums ir doties pie saviem mazajiem brāļiem un māsām un dot viņiem orientāciju dzīves ceļā, kura virzienu viņi ir zaudējuši, runāt ar viņiem par Tēvu, teikt viņiem, ka pietiek ar nedaudz garīguma, lai sajustu manu klātbūtni, kas dos viņiem drosmi un spēku, lai neļautos ievilkst pazudināšanā.

39. Jūsu uzdevums ir teikt bāreņiem, ka viņu māte nav tālu, ka viņas maiguma un aizsardzības apmetnis ir aplājis viņus no brīža, kad viņi uz

zemes zaudēja tos, kuri bija viņu atbalsts un patvērums. Jums jāiemāca viņiem visur atrast šo debesu siltumu.

40. Katru, kurš ir stiprs dzīves ceļā, Es padaru atbildīgu par nabadzīgajiem bāreņiem, par tiem bērniem, kas nav aizsargāti no cilvēkiem un kas, ilgojoties pēc mātes mīlestības, kļūst pa ielām.

41. Tāpat Es aicinu jūs savā miera valstībā, lai jūs atgūtos no cīņas, kurā jūs tagad dzīvojat. Es mācu jums padarīt jūsu krusta nastu vieglāku, saprotot dzīves pārbaudījumus to patiesajā nozīmē, lai jūs neciešat bezjēdzīgi, bet gan mācātos, krātu pieredzi un patiesi attīrītos.

42. Barojieties ar veselīgām un svētām priekām, priecāieties par bērnu klātbūtni, kuros jau mīt tās dvēseles, kuras Es cilvēcei paziņoju šim laikam, un kuru miera un gaismas misija atklājas viņu rīcībā jau no pirmajiem soļiem. Esiet modri, jo viņos piepildās Mans solījums. Viņi ir nākamo paaudžu cerība un pamats, un viņu aicinājums būs liecība tiem, kuri ar ilgu gaidīšanu cer uz zīmēm, ka apsolītā Valstība jau ir tuvu.

43. Cilvēces rase tagad atjaunosies, dvēsele, jo vairāk laika iet, sasniegs arvien lielāku attīstību, un viņu darbi liek viņiem pamatoti ieņemt vietu, kas viņiem pienākas.

44. Šodien jūs vēl nespējat saprast savu pārbaudījumu jēgu. Jūs uzskatāt tos par nevajadzīgiem, netaisnīgiem un nepamatotiem. Taču Es jums vēl pastāstīšu, cik daudz taisnīguma un mēra bija katrā no tiem, kad jūs būsiet novecojuši, un citiem — kad jūs būsiet šķērsojuši šīs pasaules sliekšni un apdzīvosiet garīgās sfēras.

45. Šodien Es jums neteikšu, ko jūs esat atstājuši aiz sevis nepildītu, — jūsu kļūdas vai pārkāpumus. Es jums arī neatklāšu nākotni. Es vēlos redzēt tikai uzticību un pakļautību jūsu Tēvam. Jo nav nevienas stundas jūsu dzīvē, nevienas darbības vai domas, kurā mans Gars nebūtu klātesošs, lai jūs svētītu, iedrošinātu vai mācītu. Es vēlos, lai ticība dzīvo jūsu sirdīs, lai jūs mīlētu Mani un visos savos pārbaudījumos meklētu Mani kā Tēvu, kā draugu un kā padomdevēju.

46. Un tā kā jūs zināt, ka šobrīd jūs atlīdzināt, ka no jums tiek prasīta jūsu parāda samaksa, tad atcerieties, ka jums ir jāizcīna taisnīga cīņa sevī. Par katru nepaklausību jums būs nepieciešama daļa cilvēcības, par katru pārbaudījumu – daudz drosmes, tad jūs pacelsieties no pakāpes uz pakāpi, līdz sasniegsiet augstākās sfēras.

47. Es jums nesaku, ka mērķis jums ir ļoti tuvu, bet es jums noteikti apsolu, ka es jums piešķiršu lieliskas iespējas, lai to sasniegtu.

48. Ja jūs protat savienoties ar Mani, jums nebūs vajadzīgi aizstāvji, jo jūs paši tiksiet iedvesmoti un vadīti no Manis.

49. Tajā dienā, kad jūs būsiet apvienojušies, jūsu domas aptvers Zemi, jūsu mīlestība izstaros uz citām tautām un tur izplatīsies, un cilvēce jutīsies piesaistīta, pārņemta ar kaut ko, ko tā nespēs saprast, un teiks sev: „Kaut kas pārdabisks ir ceļā.”

50. Taču šajā laikā jums jānosūta savi vēstneši, tad šo gaismu, ko šodien ir ieraudzījuši tikai daži, ieraudzīs arī citas tautas, un tur, kur līdz šim valdīja neauglība — tajos pamestajos un neapstrādātajos laukos — uzplauks dzīvība, mirdzēs Gara gaisma un uzplauks dvēsele.

51. Es jūs sagatavoju, lai jūs būtu mani labi mācekļi, kas dzīvē ieklausās manos vārdos, kas klusumā mācās, lai iegūtu vēl vairāk zināšanu, jo manam mācījumam nav gala.

Kad jūs jutīsieties stipri — spējīgi mācīt, tad pulcējiet ap sevi tos, kas alkst pēc patiesības, apmāciet jaunus mācekļus, kā to darīja Jānis tuksnesī, un pēc tam nododiet viņus Man. Es viņus aizvedīšu līdz viņu attīstības galamērķim.

52. Atcerieties, ka to, ko Es jums saku, kādu dienu jums būs jāpiepilda. Šodien jūs esat pie Manis kā ģimene, kas apvienota savu vecāku gādībā. Bet pēc tam jūs izklīdīsiet pa pasaules ceļiem, un tur jūs atradīsiet Manu vārdu piepildījumu un iespēju cīnīties par šo darbu. Jo jūs, tauta, esat spogulis, kurā jāatspoguļojas Manai mīlestībai, un jums jārada brālības paraugs.

53. Es pieskaros jūsu sirds visjūtīgākajām stīgām, jo tuvojas mana atvadu stunda, un es vēlos jūs atstāt jūtīgus pret sāpēm, postu un bāreņību.

54. Mana gaisma vienmēr būs ar jums, mans Dievišķais stars jūs nekad neatstās, jo pat tad, kad mana atklāsmes laiks būs beidzies, tas apgaismos jūsu dvēseli.

55. Cik ļoti jums būs nepieciešams, lai šī gaisma turpinātu darboties jūsu dvēselē, kad jūs sāksiet cīņu, kad jūs tiksiet uzbrukti un redzēsiet, ka cilvēki izsmejas par jums — kad dzirdēsiet, ka viņi jūs sauc par viltniekiem un krāpniekiem!

56. Tad mana Gaisma iekšēji runās uz jums un teiks: „Nebaidieties, runājiet par to, ko zināt, un atkārtojiet manas mācības.”

57. Jums jārunā patiesība, ko Es esmu jums atnesis. Bet, ja kāds justos aizvainots par to, ko ir dzirdējis, lai viņš šo lietu atstāj Manā ziņā. Bet Es jums saku: ja jūs runājat Manu patiesību, nekad nedarīt to ar nolūku aizvainot, jo tad tieši jums būs jāatbild par saviem vārdiem.

58. Jums jāciena visu cilvēku ticība un reliģija un jāatceras, ka Es, jūsu Dievs, Visuresošais un Visvarenais, esmu jūs visus radījis par Saviem bērniem, nešķirojot pēc kultiem un ticības apliecinājumiem.

59. Jums šis mācījums jāizplata ar mīlestību, kurai jābūt tai, kas māca cilvēkiem atgriezties pie sākuma — mācībai, kas ļauj viņiem pacelties pāri savai materiālajai dzīvei uz pilnīgāku pasauli.

60. Saprotiet, cik nepieciešama ir gaisma, kas apgaismo cilvēka dvēseli, lai palīdzētu tai atrast ceļu un atgriezties tajā vietā, no kuras tā izcēlās, lai iegūtu zināšanas par dzīves jēgu. Jo bija nepieciešams, lai dvēsele — tā kā tā bija neziņā — iepazītu pārbaudījuma gaismu, cīņu uz plašā pieredzes ceļa, lai iepazītu Dievu.

61. Nāks diena, kad daudzi jūsu līdzcivēki meklēs jūs, klauvēs pie jūsu durvīm un teiks: „Dodiet mums no jūsu garīgās maizes, jo mēs redzam, ka jums ir maize, ka jūs esat laimīgi, ka jūs apgaismo gaisma, kas nav no šīs pasaules. Dodiet mums no šīs gaismas, lai tā mūs vadītu.”

62. Tas būs miera un brālības sākums, kad beigsies kari un naidīgums un tiks iznīcināta tumsas valstība.

63. Šodien jūs vēl neesat gatavi dalīties garīgajā maizē, jo vēl neesat atbrīvojušies no pēdējām egoisma un iedomības paliekām. Taču Es jums piešķiru vēl laiku, lai jūs varētu sagatavoties.

64. Tauta, Es esmu jums devis vēl vienu mācību — mācību, kas runā uz jums par brālību. Dzīves grāmata atvērsies jūsu priekšā, un jūsu sirdsapziņā jūs turpināsi dzirdēt Meistara balsi, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

65. Tas, kurš piedalījās šajā pasākumā, bet kura prāts bija pilns ar materiālām rūpēm, tāpat kā tas, kurš domāja par zemes priekām, ir guvis ļoti maz. Turpretim tas, kurš ir ienācis pazemīgi un nodevis priekam dzirdēt savu Meistaru, — tas savā sirdī ir paņēmis dārgumu, viņa garīgais bagātums dienu no dienas pieaugs, un drīz viņš jutīsies spējīgs dalīties savos labumos ar saviem tuvākajiem.

66. Es vēlos, lai jūs piederētu pie šiem cilvēkiem, lai jūs dotos pasaulē meklēt tos, kuri alkst pēc mīlestības un patiesības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 302

Mans miers lai ir ar jums!

1. Manas Dievišķības mācekļi: laipni lūgti manā mācības runā. Neizbrīnieties par sveicienu, ar ko Mans Dievišķais Gars jūs uzņem. Jo patiesi, Es jums saku: pēdējā gadā, kad Es šajā veidā atklājos jūsu vidū, Es sevi atklāšu brīdī, kad ieradīšos.

2. Katru soli, ko jūs sperat garīguma ceļā, Es atalgo. Katra draudze, kas pārtrauc savu rutīnu un savos dievkalpojumos virzās uz pilnību, tāpat saņems Tēva atalgojumu. Ne Es iezīmēšu savu atklāšanās dienu ar konkrētiem datumiem, jo Es stāvu pāri laikam, ārpus tā.

3. Tajā otrajā laikmetā, dažas dienas pēc Jēzus krustā sišanas, trīs no maniem mācekļiem gāja pa lauku ceļu. Viņi devās uz vientuļu ganu būdiņu, kurā varētu koncentrēties uz atmiņām par Meistaru, kurš bija aizgājis. Viņi gāja ar sāpēm plosītu sirdi un tajā pašā laikā sajuta tukšumu savā dvēselē.

Ceļā viņi sastapa ceļotāju, kurš pievienojās viņiem, un, kad viņš jautāja par iemeslu viņu tik acīmredzamajai skumjai, viņi ar aizkustinātiem vārdiem stāstīja par visu, kas ar viņiem bija noticis — par to, kas notika Jeruzalemē, par to, kas notika Golgātā.

Tā viņi nonāca pie būdiņas, iegāja tajā, un, kad viņi bija apvienojušies ne tikai fiziski, bet arī garīgi domas un atmiņu kopībā, ceļotājs pārveidojās un sacīja viņiem: „Mans miers lai ir ar jums.” Pārsteigti mācekļi uzreiz atpazina sava Skolotāja balsi un nometās Viņam pie kājām.

4. Viņi skatījās uz Viņa starojošo seju, Viņa cilvēcisko tēlu, kas bija pilns gaismas, mīlestības un dzīvības. Cik daudzas reizes no šī brīža Viņš parādījās saviem mācekļiem, atklājot sevi ar to svētīto teikumu: „Mans miers lai ir ar jums!” Es gribu, lai jūs Mani dzirdētu tāpat kā tie mācekļi. Pēc tam, kad beigsies mana vārda sludināšana šodienas pasākumos, jūs — vairs ne ar fiziskajām ausīm, bet ar savu garu — dzirdēsiet manas Dievišķās balss skaņu, kas jums mūžīgi saka: „Mans miers lai ir ar jums!”

5. Jūs visi esat mani mācekļi, arī tie, kas pievienojās pēdējie, arī tie, kas mani dzird pirmo reizi. Jo šis nav pirmais mācījums, ko es viņiem sniedzu. Ir pagājis ilgs laiks, kopš viņi izcēlās no mana Gara, un no tā brīža Es sāku būt viņu Skolotājs. Tāpēc šajā Trešajā laikmetā, kad viņi dzirdēja manu balsi, kas cilvēciskā veidā izpaudās balss nesējos, Es viņus nosaucu par saviem mācekļiem, jo viņi jau ir saņēmuši no Manis bezgalīgi daudz mācību.

Es pats esmu radījis dzīvi tā, lai tā jums būtu kā grāmata, kas pilna ar augstu gudrību. Tās lappušu skaits ir neskaitāms, tās saturs ir dziļš, un *viena* dzīve nepietiek, lai to iepazītu pilnībā, un vēl jo mazāk — lai to saprastu. Tās apjoms ir liels, to ir uzrakstījis pilnīgais Būtums, dzīves un visa

radītā Autors. Bet šī grāmata, kas ir tik pilna ar gudrību, ir vienkārša un skaidri uzrakstīta, tāpat kā visi Dieva darbi.

6. Pirmā nodarbība, tas ir, pirmā lappuse, ir vienkāršākā. Taču, ja to, neraugoties uz tās vienkāršību, nesaprot, seko otrā, lai izskaidrotu pirmās saturu, un tā tas turpinās līdz pat šīs lielās dzīves grāmatas beigām, ko Es esmu nodevis cilvēkam. Tagad tā ir atvērta sestajā nodaļā, lai cilvēks iepazītu Tēvu, lai atpazītu savu dzīvi un savu aicinājumu, lai saprastu savu pagātni, savu tagadni un — ciktāl tā ir mana griba — savu nākotni.

7. Ar Trešo Laiku cilvēcei ir pienācis Svētā Gara laikmets, garīguma praktizēšanas laikmets. Taču, lai sasniegtu šo attīstības posmu — cik daudz jums nācās piedzīvot un izciest ceļā!

8. Es redzu, ka šajā laikmetā jūsu dvēsele ir sasniegusi tādu attīstības pakāpi, kas jūs ir padarījusi par auglīgu lauku manai sēklai. Bet es joprojām pamanu, ka jūsu dvēsele slāpst un izsalkst pēc patiesības. Jūsu dvēsele ir attīstījusies sāpēs, ciešanās un vilšanās. Bet ir vēl cita attīstība, ko Es jūsoš neredzu, proti, tā, ko rada tikai Manu mācību īstenošana, Manu likumu ievērošana un patiesas mīlestības attīstība, no kuras izriet visas tikumības.

9. Cilvēka prāts ar savu zinātni pēta un pārveido jūsu dzīvi. Viņa sirds jūtas liela kaislībās, zemes īpašumos, valdībā pār šo pasauli. Taču šai lielībai nav nekādas nozīmes Manu acīs. Tā ir pārejoša lielība, tā ir cilvēciska iedomība, un šo dzīvi, ko šodien pārveidojuši cilvēki, Es attīrīšu. Jau tagad mana Svētā Gara gaisma kā patiesības sēkla izplūst pār katru dvēseli. Taču, lai visos manos bērnos notiktu atmod, viņiem būs jāiztur vēl viens pārbaudījums.

10. Cilvēki ir pretojušies Manas taisnības stingrībai, apklusinot savas sirdsapziņas balsi, slēpjot Manus likumus un pagriežot muguru Maniem dievišķajiem baušļiem. Viņi ir nogalinājuši Manus praviešus un izsmējuši Manus sūtņus, bet Mana vara ir bezgalīga.

Es neizlādēšu visu savu varu uz cilvēkiem, jo manu acīs viņi vēl ir ļoti nenobrieduši. Es nenogāzīšu viņu dvēseli, lai piespiestu viņus sekot Man pēc viņu pašu sabrukuma. Jo Es gribu redzēt cilvēku — būtni, kas apveltīta ar Manām dievišķajām īpašībām — stāvošu uz savām kājām, ar uz augšu vērstu seju, pilnu apmierinātības, ar patiesu diženumu savā dvēselē, ar patiesu cieņu visā savā būtībā.

11. Tā Es gribu redzēt savu bērnu — radījumu, kas ir Radītāja spogulis un tēls. Es viņu atbrīvošu tikai no viņa kļūdām, no viņa grēkiem, no viņa nepilnībām. Bet vienmēr Es atbalstīšu viņa dvēseli ar cerības gaismu, ar palāvību uz Mani, un vienmēr, kad pie viņa kājām atvērsies bezdibenis, Es izstiešu pret viņu savu roku, lai viņš neiekristu tajā.

Bet ir jānotiek vēl vienam pārbaudījumam, kas būs pasaules mēroga zemes satricinājums, un šajā haosā ne tikai radības elementi tiks atbrīvoti, kā tas notika pagātnē — arī dvēsele tiks satricināta un cīnīsies, un šajā cīņā tā veidos daļu no pasaules mēroga haosa.

12. Jau tagad jūs varat redzēt šīs parādības sākumu. Cīņa kļūs arvien intensīvāka. Bet patiesi, Es jums saku: šīs vētras vidū tiks glābts ikviens, kas pilda Manu likumu.

13. Katra slikta sēkla tiks izrauta ar saknēm, un mana taisnība atstās dzīvot tikai labo sēklu, tādējādi atkal attīrot šo zemi. Jo, kad pārbaudījums būs beidzies, šai cilvēcei sāksies jauna dzīve. Visus tos, kuriem Esmu atņēmis šo zemes dzīvi kā sliktu sēklu, Es kā dvēseles aizvedīšu uz to svētīto reģionu, ko jūs saucat par aizsauli. Es viņus apstrādāšu, un tur viņi ar savu nožēlu atlīdzinās visus savus pārkāpumus.

14. Šajā laikā dvēselēs ir tik daudz gaismas, ka viņiem pietiks ar vienu patiesas nožēlas mirkli, lai pieņemtu stingru un ilgstošu lēmumu atjaunoties un ievērot Manu likumu. Un, kad visi tie, kurus Esmu pacēlis, būs sasnieguši šo sagatavošanos, Es viņus nosūtīšu atpakaļ uz šo planētu — vienus, lai no jauna sāktu ceļu, citus, lai atjaunotu to, kas ir iznīcināts, un, visbeidzot, vēl citus, lai pabeigtu savus jau uzsāktos uzdevumus. Tādējādi pret katru būs mana mīlestības taisnība.

Cilvēces pirmsākumos starp cilvēkiem valdīja nevainība un vienkāršība; bet, pieaugot to skaitam, sakarā ar to attīstību un gribas brīvību, arī viņu grēki kļuva daudzskaitlīgāki un izpaudās arvien straujāk — nevis viņu tikumi, bet gan pārkāpumi pret Manu likumu. Tad Es sagatavoju Noahu, kuram Es atklājos no gara uz garu, jo šo sarunu Es ar cilvēkiem uzsāku jau no cilvēces sākuma. Taču šī žēlastība, kas pagātnē tika dota tikai nedaudziem, nākotnē kļūs vispasaules un vispārēja. Saruna starp Tēvu un Viņa bērniem, saruna caur lūgšanu, iedvesmu, ko dod mīlestība un Manu mācību īstenošana, notiks starp visiem Maniem bērniem.

15. Es teicu Noam: „Es attīrīšu cilvēku dvēseles no visiem viņu grēkiem; šim nolūkam Es sūtīšu lielu plūdu. Uzcel šķirstu un ļauj saviem bērniem, viņu sievām, savu bērnu bērniem un *pa* pārim no katras dzīvnieku sugas tajā iekāpt.” Noa paklausīja manam pavēlējumam, un katastrofa notika saskaņā ar manu vārdu. Sliktā sēkla tika izrauta ar saknēm, bet labā sēkla tika saglabāta manās klētīs, no kuras Es radīju jaunu cilvēci, kas sevī nesa manas taisnības gaismu un prata pildīt manu likumu un dzīvot saskaņā ar labiem tikumiem.

16. Vai jūs domājat, ka tie cilvēki, kuri cieta tik sāpīgu nāvi, gāja bojā *gan* fiziski, *gan* garīgi? Patiesi, Es jums saku: nē, mani bērni. Viņu dvēseles tika saglabātas caur Mani un atmodās Tiesneša priekšā — viņu pašu

sirdsapziņas priekšā — un tika sagatavotas, lai atkal atgrieztos dzīves ceļā, lai uz tā sasniegtu garīgo izaugsmi.

17. Tajā dienā, kad (plūdu) ūdeņi vairs neklāja Zemi, Es kā zīmi derībai, ko Dievs noslēdza ar cilvēkiem, liku debesīs mirdzēt miera varavīksni. Tagad Es jums saku: O „Trešā laikmeta” cilvēce, tu esi tā pati, kas izgājusi cauri visiem šiem pārbaudījumiem, kuros tu esi attīrījies: Tu, drīz piedzīvoši jaunu haosu. Bet Es esmu nācis, lai brīdinātu Manu izredzēto tautu un visu cilvēci, kurai Es šajā laikā esmu darījis Sevi saprotamu. Klausieties uzmanīgi, mani bērni: šeit ir šķirsts, ieejiet tajā, Es jūs aicinu.

18. Tev, ak, Izraēl, šķirsts ir mana likuma ievērošana. Ikviens, kas vislielāko ciešanu dienās, vissmagākajā pārbaudījumu laikā ievēros manus baušļus, atradīsies šķirstā, būs stiprs un sajutīs manas mīlestības aizsardzību.

19. Un visai cilvēcei Es vēlreiz saku: Šī šķirsta ir Mans mīlestības likums. Ikviens, kurš izrāda mīlestību un žēlsirdību pret savu tuvāko un pret sevi pašu, tiks glābts. Es svētīšu šo tikumu un ar tā palīdzību panākšu, ka cilvēki garīgi atradīs glābšanas šķirstu šajā Trešajā laikmetā — ne tikai savas cilvēciskās dzīvības glābšanu, bet arī savas dvēseles glābšanu un mieru. Tuvojas lielu pārbaudījumu laiks, kurā izraisīsies cīņa starp sektām un starp reliģijām.

20. Cik ilgi ilgs šis strīds? Jūs to nevarat zināt. Bet patiesi, Es jums saku, laika būs pietiekami, lai sagatavotu atlikušo cilvēku dvēseles. Laika būs pietiekami, lai visi, pat pēdējais no radījumiem, atmodinātos — pat bērna vecumā. Lai jūs visi varētu apzināties laiku, kurā dzīvojat, un apzinātos savu atbildību pret Dievišķo taisnīgumu, kas aicina visas dvēseles atjaunoties.

Šī vētra pagaisīs, un jūs atkal redzēsiet debesīs zīmi par Manu derību ar cilvēkiem. Taču tā nebūs zemes varavīksne ar tās septiņām krāsām, bet Svētā Gara gaisma visā tās pilnībā, kas atklājas visām dvēselēm — gan inkarnētajām, gan neinkarnētajām.

Svētā Gara balss teiks visiem saviem bērniem: „Es esmu miers, Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, Es esmu Tas, kurš noslēdz jaunu derību starp jums un manu Svēto Garu, manu Likumu.” Jo šajā laikā jūs caur maniem mācījumiem tiksiet atbrīvoti no neziņas važām, un Es piešķiršu jaunu miera un labklājības laikmetu jaunajai cilvēcei, kas sastāv no cilvēkiem, kuri ir atbrīvoti no materiālisma un atjaunoti līdz pat kaulu smadzenēm. Tajā iemiesosies tās dvēseles, kas ir atmodušās Manā Gaismā, kas ir vispusīgi sagatavotas, lai atgrieztos pasaules ceļos un, pildot Manu Likumu, sētu tikumību un patiesību.

21. Tāpēc jums, mīlie mācekļi, kas pazīstat manas mācības, ir tik liela atbildība pret savu Tēvu, jo jūs zināt, ko nākotne jums nesīs. Bet jums nevajadzētu mērit laiku, kurā manas pravietojumi vēl nav piepildījušies, ne pēc gadiem, ne pat pēc gadsimtiem. Jums jādomā tikai par to, lai Mani godātu ar mīlestību un uzticību un izpildītu to, kas katram no jums pienākas saskaņā ar maniem mācījumiem. Pārējo Es darīšu Es, un tādējādi jums vienmēr būs tīra sirdsapziņa.

22. Tad tu pieredzēsi, ak, Izraēl, ka — lai cik rūgta dzīve būtu citiem — tev tā būs patīkama, un tevi nespēs nomākt nekādas sāpes, pateicoties tavai stiprībai, ko esi ieguvis, pildot Manu likumu un paklausot Maniem baušļiem. Tad tu vairs nebaidiesies no sava krusta nastas, nedz arī baidiesies no nāves atnākšanas šajā dzīvē. Jūs to gaidīsiet mierīgi un redzēsiet to nākam kā draudzeni, kā savu māsu, kā to, kas nāk, lai jūs atbrīvotu, lai saīsinātu jūsu dzīvē sāpju, postu un mocību dienas. Jo pat tas jūs turp aizvedīs un palīdzēs jums ar stingru soli šķērsot sliekšni uz mūžību — uz to Aizsauli, ko pat jūsu dvēsele nepazīst. Jo, lai gan jūs tajā jau esat dzīvojuši, jūs to neesat darījuši visaugstākajos līmeņos, kurus sasniegsiet nākamajos laika posmos.

23. Jūs jau pazīstat dažus no tās reģioniem, bet ne visus, tauta. Jēzus jums jau teica: „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu”, un šodien Svētais Gars jums saka: „Tēva namā ir bezgalīgs skaits mājokļu.”

24. Kā attīstīsies šī dzīve, kas pilna cīņu un pārbaudījumu jūsu dvēselei? Jūs to nezināt, jums to pat nevajadzētu iedomāties, jo tā būtu tikai jūsu iztēle, kas radītu jums nepareizas priekšstatu.

25. Jums pietiek ar to, ka zināt: šī zemes dzīve — brīnišķīga un pilnīga visās ziņā — ir tikai simbols, vājš atspulgs no Aizsaules. Bet nemēģiniet iedomāties šos dzīves līmeņus visā to pilnībā. Jo tas būtu, ak, Izraēl, it kā jūs gribētu izskaidrot no dzimšanas aklam cilvēkam, kādas ir krāsas visam, kas jūs apņem.

Tāpat kā jūsu dvēsele, kas iemiesojusies bērņā, katrā solī atklāj brīnumus un jaunībā turpina gūt jaunas pieredzes, pieaugušā vecumā nepārtrauc iepazīt radību, sasniedz vecumu un atvadās no šīs dzīves ar nožēlu, ka nav iepazinusi visu, kas to apņēma, tā arī jūsu dvēsele no šīs dzīves — sagatavota nākamajai — dosies tālāk un nonāks no pārsteiguma uz pārsteigumu, no mācības uz mācību, no brīnuma uz brīnumu līdz pat mūžībai, un tomēr nespēs ieraudzīt savu Radītāju visā Viņa bezgalīgajā krāšņumā.

26. Viņš Viņu lielā mērā aptvers un sapratīs Viņa likumos, Viņa mīlestībā, Viņa īpašībās. Bet vai viņš Viņu pilnībā aptvers? Nekad, mana tauta, jo Radītājs ir un vienmēr būs Tēvs, un Viņa bērni — Viņa radījumi.

Bērni varēs sēdēt pie Kunga labās rokas, bet nekad ne uz Viņa goda vietu. Taču no šīs goda vietas Jēhova, kurš ir pilnīgas mīlestības avots, nekad neapkaunos savus bērnus. Viņš vienmēr uzskatīs viņus par saviem lutinātajiem radījumiem, par saviem mācekļiem, nekad ne par kalpiem vai apsūdzētajiem. Es vēlos, lai pienāk laiks, kad jūs nejutīsieties kā apsūdzētie vai Kunga kalpi, bet gan kā Viņa mīļotie bērni.

27. Es nevēlos ne šajā, ne kādā citā pasaulē būt vergiem, es nevēlos kalpus vai vasalus. Es nevēlos apsūdzētos, es vēlos, lai mani saprastu un mīlētu ar to pašu mīlestību, ar kādu es mīlu visus savus bērnus.

28. Ar šiem mācījumiem, tauta, Es jums liecinu par Savu klātbūtni jūsu vidū kā Patiesības Gars. Ar Savu vārdu Es jums ceļu glābšanas šķirstu šajā Trešajā laikmetā. Saprotiet simbolisko jēgu visās manās mācībās un saglabāiet to saturu, pildot manu Likumu. Jo Es gribu, lai, kad haoss ienāks starp cilvēkiem, Es jūs atrastu jau sagatavotus un drošībā, lai jūs varētu izsaukt tos, kas grimst — tos, kas iet bojā, un tos, kas grēko un laicīgi nožēlo.

29. Nemeklējiet tikai savu drošību. Jo, ja jūs tā rīkosieties un tajā laikā jūsu lūpas paliks cietas, nespējot runāt, un jūs slēpsiet no cilvēkiem Manas atklāsmes, jo jūs pārņems bailes, lai gan jūs jau uzskatīsiet sevi par izglābtiem šķirstā — patiesi, Es jums saku, jūs tad būsiet starp tiem, kas cietuši kuģa avāriju.

30. Lai jūs patiešām būtu glābti, jums jāaizmirst sevi un jādomā tikai par citiem. Izrādiet žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem, nešķirojot viņus pēc ādas krāsas, asinīm, valodas vai pasaules uzskatiem. Katram no saviem līdzcilvēkiem jums jāredz sava Tēva tēls, kas ir vispārējs un klātesošs visos Viņa bērnos.

31. Redziet Mani un mīliet Mani visos savos līdzcilvēkos; atcerieties, ka Es jums esmu teicis, ka neviens no Maniem bērniem uz visiem laikiem neiet bojā, neviens neatradīs nāvi savai dvēselei, jo tās nav. Es to neesmu radījis, jo Es nogalinu tikai grēku.

32. Pat tās būtnes, kuras jūs saucat par kārdinātājiem vai velniem — patiesi, Es jums saku, tās nav nekas cits kā apmulsušas vai nepilnīgas būtnes, kuras Tēvs gudri izmanto, lai īstenotu Savus augstos nodomus un plānus. Bet arī šīs būtnes, kuru dvēseles šodien ir ietītas tumsā un no kurām daudzas ļauni izmanto dāvanas, ko Es tām esmu piešķīris, Es glābšu īstajā laikā. Jo pienāks brīdis, ak, Izraēl, kad visas Kunga radības Mani mūžīgi slavēs. Es vairs nebūtu Dievs, ja ar savu varu, gudrību un mīlestību nespētu glābt nevienu dvēseli.

33. Jūs visi tiksiet glābti, un, ja esat lasījuši par elles uguni un mūžīgo nāvi — patiesi, Es jums saku: jums tur jāmeklē tēlainā nozīme un

nedrīkstat maniem mācījumiem piešķirt nepareizu interpretāciju. Jo tādējādi jūs Man piedēvētu nepilnības, kuras Man nav. Es esmu pilnīgs, taču ar to Es neuzpūšos savu bērnu priekšā. Jo tikpat droši, kā tas, ka jūs šodien vēl esat nepilnīgi, Es jūs tomēr ar savu mīlestību un gaismu vadīšu uz pilnību.

34. Jums jāzina, mācekļi, ka 1950. gada beigās, kad Es būšu atsaucis Savu Vārdu, ko šobrīd Es jums nododu caur balss nesējiem, Es jūs atstāšu kā vienu dvēseli un vienu sirdi. Es turpināšu sludināt savus dievišķos mācības, bet tās būs augstākas, vēl precīzākas, un turklāt tās iezīmēs sākumu sarunai no gara uz garu. Jo vairāk jūs apvienosieties paklausībā maniem likumiem, jo tuvāk jūs būsiat pilnīgai garīgajai sarunai.

35. Kad šis mans atklāsmes posms starp jums būs beidzies, Es jums piešķiršu laiku pārdomām, sagatavošanai un pētīšanai. Bet šos pētījumus jums nevajadzēs veikt atsevišķi, bet jums vienmēr jābūt vienotiem.

Pirms jūs meklēsiet Manas mācības savā atmiņā un pierakstos, jums jāgatavojas un caur lūgšanu jāsavienojas ar savu Kungu. Šajā brīdī Es jūs atbalstīšu, un, kad jūs sāksiet apgūt Manu Vārdu, Svētais Gars jums atklās katras mācības patieso saturu. Jo Es nevēlos redzēt atšķirīgas interpretācijas starp saviem mācekļiem.

36. Es vēlos, lai visi apgūtu zināšanas par visiem manā darbā ietvertajiem pamatiem; lai pazustu fanātisms un elku pielūgšana; lai starp jums nebūtu nekādas mulķības; lai jūs Man sniegtu visvienkāršāko pielūgsmi bez rituāliem un liekām ceremonijām, lai vienkārši īstenotu Manu patiesību. Tāpēc Es jums teicu savas mācības sākumā, ka katrs solis, ko jūs sperat garīguma virzienā, tiks no Manis atalgots.

37. Laiks, kad cilvēki ievēroja rituālus, altārus un baznīcu zvani, tagad tuvojas beigām. Elku pielūgšana un reliģiskais fanātisms izrādīs savas pēdējās dzīvības pazīmes. Nāks tas cīņu un haosa laiks, par kuru Es jums nepārtraukti esmu brīdinājis. Kad pēc vētras visās dvēselēs atkal būs atgriezies miers, cilvēki vairs necels karaliskus pilis Manai godībai, cilvēku pūļi vairs netiks sapulcināti ar zvanu skaņām, un tie cilvēki, kuri jūtas vareni, vairs neīstenos varu pār cilvēku masām. Nāks pazemības, brālības un garīguma laiks, kas cilvēcei nesīs garīgo dāvanu vienlīdzību.

38. Turpini attīrīties, ak, Izraēl! Manā mācībā jums nav ko labot, jo tā ir pilnīga. Vienmēr skatieties uz manu darbu aiz visa, ko jūs darāt. Jo jūsu viss ārējais kulta, rituāli un tradīcijas nav tā daļa.

39. Mans Gars, kas ir visaptverošs, pastāv visā, ko Esmu radījis, gan garīgajā, gan materiālajā dabā. Visā ir klāts Mans darbs, un tas liecina par Manu pilnību visos dzīves līmeņos. Mans dievišķais darbs aptver visu — sākot no vislielākajām un pilnīgākajām būtnēm, kas mīt manā labajā pusē,

līdz pat gandrīz nemanāmajām sīkajām dzīvajām būtnēm, augiem vai minerāliem, atomiem vai šūnām, kas piešķir formu visām radībām. Tādējādi Es atkal vēršu jūsu uzmanību uz visu Man radīto pilnību — sākot no materiālajām būtnēm līdz pat gariem, kas jau ir sasnieguši pilnību. Tas ir Mans darbs.

40. Jūs esat mācekļi, kas jūtaties mazi un vāji, stāvot manas vispārējās klātbūtnes priekšā. Bet Es jums saku: mazs un vājš ir tikai jūsu ķermenis, taču jūsu dvēsele būs stipra, un Es izmantosiu tieši to. Ja Tēvs šodien ir nācis pie jums, lai apdāvinātu jūs ar „”, tad tas notika tāpēc, ka Viņš zina, ka jūs Viņu nepievilsiet, un Tēvs nekad neklūdās.

41. Viņš kā Meistars prot no cilvēku pūļiem izvēlēties tos, kuriem jāpilda grūts uzdevums. Patiesi, Es jums saku: daudzi, dzirdot Manu aicinājumu, ir nākuši pie Manis, lai klausītos Manos mācījumos, taču tikai ļoti nedaudzi ir palikuši Man uzticīgi un pilda savu uzdevumu.

42. Cik daudzi no tiem, kurus Esmu apdāvinājis, ir ļāvuši nodzist savai ticības un mīlestības gaismai, ir pagriezuši Man muguru, noliedza Mani un pat izsmejas par Maniem vēstījumiem. Arī viņus Es šobrīd aicinu iekāpt glābjošajā šķirstā, un viņiem vēl ir laiks, lai, pārdomājot savu rīcību un izrādot nožēlu, viņi panāktu savu atgriešanos. Taču tikai caur uzticīgajiem, caur stingrajiem arī pārējie to sasniegs. Tie, kas ir attālinājušies no maniem mācījumiem, to darīja savas vājības dēļ pret pasaules kārdinājumiem un vilinājumiem.

43. Mana pilnība piešķir viņiem vēl vienu laika posmu, un Es dodu viņiem Savu Gaismu, lai viņi varētu pievērsties sev un gūt pestīšanu.

44. Sūtiet augšup savu garīgo lūgšanu, bet ne par sevi, ne par savējiem, bet par visu cilvēci, kas cieš un noraida manu mīlošo glāstu. Bet jūs spējat šo mīlestību labāk sajust, un pat ja savā ceļā sastopaties ar lieliem pārbaudījumiem, jūs neiet bojā.

Ir pārbaudījumi, ko jums sūta mana taisnība, bet lielāko daļu no tiem jūs radāt paši ar savām vājībām. Taču abos gadījumos mana mīlestība jūs stiprina un palīdz, lai jūs sasniegtu ceļa galā.

45. Šajā brīdī apvienojieties ar savu Tēvu, esiet nomodā un lūdzieties par cilvēci.

46. Es vēlos, lai jūs būtu kā zvaigzne debesīs un no turienes sūtītu gaismas, mīlestības, piedošanas un žēlsirdības starus visām zemes tautām. Es jūs svētīju, ak, mācekļi.

47. Pat jūsu garīgā dvēsele nespēj aptvert savu pašu spēku, tāpat kā brālīgo apskāvienu, ar ko jūs esat apņēmuši cilvēci. Bet Es to labi zinu, un tādēļ Es tev saku, tauta, ka tev vienmēr jāpray tā, jo tas ir viens no jūsu gara augstākajiem uzdevumiem. Taču, ja jūsu lūpas nespēj sniegt

mierinājumu un jūs ar savām rokām nevarat sasniegt slimniekus, lai tos „svoidītu”, tad jūsu lūgšanai jābūt kā spārniem jūsu dvēselei, kas to nes uz vistālākajiem nostūriem, lai tiem nestu manu miera un mīlestības vēsti. Tā kā jūs esat modušies un lūgušies par cilvēci, Es modīšos par jums, iekļūšu jūsu sirdī, un, ja atklāšu tās ciešanas un grūtības, Es to mierināšu un atstāšu tai dāvanu, un šī dāvana būs to piepildījums, par ko jūs Man šajā brīdī lūdzat. Bet jums jābūt pacietīgiem. Nelietojiet Mani kā izmēģinājumu, neuzmācieties Man.

48. Lai gan jums nav nepieciešams lūgt Mani, Es tomēr to atļauju, jo jūs joprojām esat mazi bērni un grūtības jūs nomāc.

49. Nāks laiks, kad jums vairs nevajadzēs Mani lūgt, bet gan nākt pie Manis, lai teiktu: „Tēvs, dari manī pēc Tavas gribas.”

50. Svētīta lai ir jūsu dzīve, jūsu ceļš un arī jūsu galds.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 303

1. Tauta: Tā kā ar šo mācību runu sākas pēdējais gads, kurā Es atklājos caur cilvēka saprātu, Es aicinu jūs, lai jūs savas sirdsapziņas gaismā pakļautos dziļai un visprecīzākajai pārbaudei, lai jūs spētu garīgi atbildēt, kad Es jums jautāšu: „Ko jūs esat sapratuši no mana darba un kādi ir izšķirošie soļi, ko jūs esat spēruši šajā ceļā?” Ja tad, lai gan jūs esat koncentrējušies uz savas sirds dziļumiem, jums neradīsies skaidra priekšstata par to, ko esat darījuši labi, kā arī par to, ko esat darījuši slikti, tad jūs manā vārdā atradīsiet pilnīgu spriedumu par saviem darbiem.

2. Ir nepieciešams ar sirdsapziņas palīdzību panākt līdzsvaru, pirms jūs veicat pirmo soli manas atklāsmes pēdējā gadā. Jo Es vēlos, lai jūs tā beigās Man kā savu pūļu ražu un nodevu upurētu paklausības, sapratnes un garīguma augļus.

3. Laika posms, ko aptver 1950. gads, būs pilns ar notikumiem, kas satrauks pasauli. Visas jūsu dzīves jomas piedzīvos satricinājumu. Cilvēces garīgā Dieva pielūgsmē reliģijās tiks skarta, tiks skartas spēcīgās nācijas, zinātne būs pārsteigta, saskaroties ar lielajiem dabas zīmēm, un cilvēka dzīve kopumā būs pilna ar faktiem un notikumiem, kurus cilvēki sauks par dīvainiem un neparastiem.

4. Jūs zināt, ka tas viss notiks, lai iezīmētu manas atklāsmes pēdējo gadu ar — cilvēkiem — redzamiem un taustāmiem notikumiem, jo cilvēki, ja Es viņiem šīs zīmes dotu garīgā veidā, tās neievērotu savas šaubīguma un pārlietu materiālistiskās domāšanas dēļ.

5. Visi pārbaudījumi un notikumi, kas satricinās pasauli 1950. gadā, būs līdzība tam, kas notika Jeruzalemē tajā Otrajā laikmetā dienā, kad Jēzus mira uz krusta.

6. Ja jūs patiesi gatavosities un prāsiat novērot to, kas notiks šajā gadā, jūs apzināsit tumsu, tās drūmās spēkus, kas ieplūst pasaulē — vētras, kas plosīs tautas un iestādes, kā arī brīdi, kad cilvēce garīgi sajutīs Manu klātbūtni un intuitīvi ieraudzīs Trešā laikmeta gaismu. Kāds būs šis brīdis? s, mans atklāsmes pēdējais brīdis — tas, kurā garīgi pārplīsīs tempļa priekšsargs, tāpat kā tas notika Jeruzalemē, un cilvēce tad ieraudzīs manu Gaismu un atzīs patiesību.

7. Nebīsties, tauta, jo mana žēlsirdība tevi apklās, un tava lūgšana un tava uzdevuma izpilde būs kā bruņas, kas tevi pasargās no grūtībām.

Nebaidieties arī palikt vieni, kad mans Vārds starp jums beigsies. Jo patiesi, Es jums saku: neviena no manām dāvanām, ar kurām Es esmu izrotājis jūsu būtību, no jums neaizies. Kas ir iemācījies vadīt cilvēku pūļus, tas turpinās vadīt sirdis. Kas savā prātā ir uztvēris manu staru, tam būs lielas iedvesmas. Kas ir bijis Garīgās pasaules instruments vai balss nesējs,

tas arī turpmāk būs uzņēmīgs pret šo balsi. Un kas ir bijis apdāvināts ar vārda, skaidrojuma, dziedināšanas vai pravietojuma dāvanu, tas redzēs, kā viņa dāvanu spēks pieaugs, ja viņš patiesi sagatavosies, apgērbjoties ar garīgumu un ticību.

8. Sagatavojieties rūpīgi, lai pēc manas aiziešanas jūs veidotu spēcīgu tautu un būtu spējīgi uzņemt ikvienu, kas pie jums vēršas, neuzskatot sevi par pārāk neizglītotiem vai nenozīmīgiem salīdzinājumā ar zinātniekiem, ar viņu tituliem vai ar tiem, kuri jūs pārbauda, jo uzskata, ka pārzina patiesību par garīgo pasauli.

9. Ja tagad, manas atklāsmes laikā, šīs sapulču telpas ir bijušas pilnas, tad Es vēlos, lai pēc tam tās vairs nepietiktu. Jo tas norādīs uz piemēroto brīdi, kad šī tauta dosies ceļā un izplatīsies pa visu pasauli.

10. Es zinu, ka jūs savās sirdīs man sakāt: „Kungs, Tavs vārds, kas ir pilns ar spēku, majestātiskumu un būtību, ir paveicis brīnumu, piesaistot cilvēku pūļus šai gaismai. Bet pēc šī laika — kurš tad paveiks brīnumu, piesaistot cilvēku pūļus un karavānas, kā Tu to esi darījis?”

Mācekļi, kāpēc jūs esat tik mazticīgi cilvēki? Vai dāvanas, kuras Es jums esmu uzticējis, nav drošas? Vai jūs neesat no tuvas distances piedzīvojuši brīnumus, kurus esat paveikuši ar to palīdzību? Patiesi, Es jums saku: nākotnē jūs paveiksiet vēl lielākus darbus, kas būs pietiekami, lai notiktu brīnums, ar kuru jūs izpildīsiet manus augstākos baušļus – vienotību, paklausību un garīgumu.

11. Patiesi, Es jums saku: brīžos, kad Mans Vārds izskan caur balss nesēju, satricinās ne tikai šīs tautas dvēsele, bet visas būtnes, kurām Garīgajā ielejā tāpat nepieciešama dievišķā gaisma.

12. Pie viņiem nonāk nevis cilvēciskā vārda skaņa, bet gan manu vēstījumu jēga un iedvesma. Jo mana balss ir vispārēja, un tās atbalsis sasniedz visas pasaules un mājvietas, kurās dzīvo kāds Dieva bērns.

13. Es sūtu uz katru pasauli savas gaismas staru. Jums Es esmu ļāvis šai gaismai sasniegt jūs cilvēcisko vārdu veidā, tāpat kā tā sasniedz citas mājvietas ar iedvesmas starpniecību.

14. Šī dievišķā stara gaismā visi gari apvienosies, veidojot no tā debesu kāpnes, kas tos vedīs uz vienu un to pašu punktu – uz Garīgo Valstību, kas ir apsolīta jums visiem, kuri esat manas dievišķības garīgās daļiņas.

15. Vai jūs varat iedomāties to prieku, ko izjūt visas būtnes, kuras uz Zemes bija saistītas ar jums ar fiziskām saitēm un kuras šodien dzīvo aiz jūsu pasaules robežām, kad tās uzzina, ka balsi, ko tās dzird, dzird arī daži uz Zemes? Tās nav attālinājušās no jums, ne arī aizmirst jūs, ne arī atturas darīt kaut ko to labā, kas uz īsu brīdi palikuši zemes ielejā. To mīlestība un svētības pastāvīgi ir pār jums.

16. Tur dzīvo tie, kuri bija jūsu vecāki, bērni, brāļi un māsas, laulātie, draugi vai labdari. Garīgajā pasaulē viņi ir vienkārši jūsu brāļi un māsas, bet viņu mīlestība pret jums ir tāda pati vai pat vēl lielāka, tāpat kā ir pieaugusi viņu spēja jums palīdzēt un jūs aizsargāt.

17. Lūdzieties par viņiem, ļaudis, arī jūs nedrīkstat pārtraukt viņus mīlēt un atcerēties, jo jūsu atmiņas un lūgšanas ir salds mierinājums viņu cīņās.

Nekad neiedomājieties viņus kā apmulsušus vai dzīvojošus tumsā, jo tas būtu tā, it kā jūs justos spējīgi izteikt spriedumu un piespriest sodu par viņiem. Ja cilvēki šeit uz Zemes mēdz būt tik nepilnīgi un netaisnīgi, lai spriestu par savu tuvāko lietām — ko tad vispār nozīmē spriedumi par jebkuru dvēseli?

18. Es jums atkārtoju, ka jūsu pienākums ir tikai atbalstīt tās ar savām lūgšanām un labajiem darbiem šajā pasaulē.

19. Neizjūtiēt vēlmi, lai viņi kādā materiālā veidā parādītos jūsu dzīvē — vai nu ieņemot kādu smadzeņu ķermeni, vai ar citu līdzekli, jo tad jūs noliegtu garīgumu, ko Es jums esmu mācījis. Neizvirziet arī konkrētu gadadienu, lai viņus piesauktu. Atcerieties, ka garīgais dzīvo ārpus zemes laika, un tādēļ katrs mirklis var būt piemērots, lai jūs ar garīgo lūgšanu tuvinātos viņiem.

20. Cik daudzas no tām būtnēm, kuras jūs bieži esat iedomājušies kā ciešanu pārņemtas, ir tieši tās, kas centās jūs tuvināt tam Gaismas ceļam, kuru pašas nespēja atrast, kamēr bija uz Zemes! Nelietojiet par tām vairs asaras un noteikti neraudājiet, jo tās ir aizgājušas uz Garīgo ieleju. Viņi patiesībā nav miruši, viņi vienkārši aizgāja īsu brīdi pirms brīža, kad *jums* pašiem būs jāatvadās. Taču tā es to biju noteicis, lai viņi jums sagatavotu ceļu. Vai man tiešām jums jāpasaka, ka jums nav ko darīt kapsētās un ka asaras, ko jūs izleji pie kapiem, ir neziņas, materializācijas un apmātības asaras?

21. To cilvēku dvēseles, par kuriem jūs raudājat, dzīvo. Taču jūs uzstājat uz to, ka tās ir mirušas tajā ķermenī, kas pazuda zemē. Jūs uzskatāt tās par pazaudētām, kamēr tās ar mīlestību gaida jūs, lai liecinātu jums par patiesību un dzīvi. Jūs uzskatāt, ka viņi ir tālu vai bezjūtīgi un vienaldzīgi pret jūsu cīņām un ciešanām. Taču jūs nezināt, cik daudz akmeņu viņi novāc no jūsu ceļa un no cik daudziem briesmām viņi jūs pasargā.

22. Neziņa liek jums būt netaisnīgiem un pat nežēlīgiem pret sevi un citiem, lai gan man jums jāsaka: kurš var būt neziņā, ja ir dzirdējis kaut vienu no manām mācībām?

23. Mans Vārds ir gaismas stars, kam jāaptver jūs visus, lai jūs paliktu vienoti Manas mīlestības ugunī. Ja, to dzirdējuši, jūs tam ticēsiet un to ievērosiet, jūs visi, kas Mani mīlat un godājat, no šī brīža paliksiet vienoti.

24. Mana Gara gaisma jums ir atklājusi visas dāvanas, kas slēpjas jūsu būtības dziļumos — visu to, ko jūs kopš savas izcelsmes esat nēsājuši sevī, par to pat nenojaušot. Es esmu jums darījis zināmu, ka tagad ir pienācis laiks, lai jūs patiesi atpazītu sevi, sastaptos ar sevi un iepazītu savu mantojumu, lai jūs kļūtu par lieliem garā.

25. Laiku pa laikam Es esmu jums devis atklāsmes. Sākumā tas bija Likums, vēlāk — mana Mācība, un visbeidzot — pilnīga izpratne par jūsu garīgo misiju.

26. Jūs sakāt, ka Es esmu bijis pie cilvēkiem trīs reizes, taču patiesībā Es esmu bijis vienmēr. Tas Tēvs, kurš cilvēces Pirmajā laikmetā atklāja Savu taisnības likumu; kurš Otrajā laikmetā caur Jēzu, savu Dēlu, ļāva savam „Vārdam” kļūt par cilvēku; un kurš tagad garīgi atklājas pasaulei, ir visos laikmetos devis jums to dievišķo līdzību, kuras jēga runā uz jums atbilstoši jūsu dvēseles attīstībai un liek jums saprast, ka Tas, kurš visos laikos ir runājis uz jums, ir bijis viens Dievs, viens Gars un viens Tēvs.

27. Kad Es jums teicu, ka jums jāatsakās no izklaidēm, jūs nepareizi interpretējāt Manus vārdus un galu galā secinājāt, ka Man ir patīkamāk redzēt jūs ciešam, nevis priecājamies. Tā kā Es esmu jūsu Tēvs — kā jūs varat domāt, ka Es labprātāk redzu jūs raudošus nekā smaidošus? Kad Es jums teicu, ka jums jāatsakās no izklaidēm, Es domāju tikai tās, kas ir postošas dvēselei vai kaitīgas jūsu ķermenim. Taču Es saku, ka jums jārada sev garam un sirdij labvēlīgas baudas, kas jums ir sasniedzamas.

28. Pārbaudījums, kas ietverts cilvēka dzīvē, ir tik smags, ka ir nepieciešams to saldināt ar visām tām garīgajām un fiziskajām baudām, kas cilvēkam padara viņa krusta nastu mīļīgāku un vieglāku.

29. Es svētīju visus tos, kuri savas mājas siltumā atrod savas dzīves vislielākās priekas un kuri cenšas no vecāku mīlestības pret bērniem, bērnu mīlestības pret vecākiem un brāļu un māsu savstarpējās mīlestības veidot Dieva kalpošanu. Jo šī vienotība, šī saskaņa un šis miers līdzinās saskaņai, kas pastāv starp Visuma Tēvu un Viņa garīgo ģimeni.

30. Šajās mājās spīd dvēseles gaisma, tur mīt mana Valstības miers, un, ja rodas ciešanas, tās ir vieglāk panest, un pārbaudījumu brīži ir mazāk rūgti. Vēl cēlāk rīkojas tie, kuri tajās meklē gandarījumu, sniedzot to citiem, un kuri priecājas par savu tuvāko veselīgo prieku. Tie ir prieka apustuļi, un viņi pilda lielu misiju.

31. Patiesi, Es jums saku: ja jūs saprastu, kā meklēt gandarījuma un prieka brīžus, kā arī ievērot iekšējā miera stundas, jums tādi būtu visās jūsu zemes dzīves dienās. Bet tam vispirms jums jāpacilā sava dvēsele, jāpadara savas jūtas un dzīves uztvere dāsnākas.

32. Šis vēstījums, ko Es jums sūtu caur Savu Vārdu, ir piepildīts ar Gaismu, kas apgaismos jūsu ceļu un dos jūsu būtībai augšupvērstu attīstību, kas jūs iemācīs dzīvot mierā un veselīgi baudīt visu to, ar ko Es esmu svētījis jūsu dzīvi. Šai cilvēcei vēl ir ļoti jācīnās, lai pārvarētu sāpju ēnas un savu tieksmi uz viltus izklaidēm un maldinošām baudām. Tai būs jācīnās pret savu reliģisko fanātismu, kas traucē tai atzīt patiesību; tai būs jācīnās pret fatalismu, kas liek tai ticēt, ka viss virzās uz galīgo iznīcību, no kuras neviens nevar izglābties, un tai būs jācīnās pret savu materiālismu, kas liek tai meklēt tikai pārejošas izklaides — maņu baudas, kas dvēseli iegruž netikumū, sāpju, izmisuma un tumsas bezdibēnī.

33. Es dodu jums savu gaismu, lai jūs atstātu ēnas un beidzot atklātu šajā planētā, ko esat pārvērtuši par asaru ieleju, patiesos dvēseles un sirds priekus, kuru priekšā visi pārējie prieki ir niecīgi un nenozīmīgi.

34. Šobrīd es jums sniedzu jauno mācību, kas paredzēta visiem cilvēkiem. Ne visi ir lūgušies, gaidot manu atnākšanu, bet sāpes ir turējušas viņus nomodā un sagatavojušas viņus, lai mani uzņemtu.

Pasaule ir guvusi pieredzi, ko tai kopš Otrā laikmeta atstāja „Izraēla tauta”, lai neviens nešaubītos par Dievišķo taisnīgumu. Vai jūs nezināt, ka garīgi nabadzīgajiem, kuri gaidīja Kunga atnākšanu, lai no Viņa saņemtu cerības un zināšanu gaismu, tika dāvinātas pravietojuma, dievišķās zinātnes un garīgās varas dāvanas? Ja jūs Man jautājat par šo dvēseļu atrašanās vietu, Es jums teikšu, ka tās apdzīvo dzīves pasaules, kurās viss, kas uz šīs Zemes planētas ir liels, to acīs ir kā tīrs zemes puteklis.

Bet, ja jūs Man jautājat, kas notika ar tiem, kuri nepieņēma neko no Manas Valstības, jo Mans Vārds un Mani solījumi viņiem šķita niecīgi, tad Es jums saku, ka viņi pieder pie tiem, kuri līdz laiku beigām iemiesojas un reinkarnējas, jo viņi ilgojās pēc zelta, pasaules, miesas un varas. Un tādēļ viņiem taisnīgi un viņu garīgās atlīdzības () nolūkā tika dota pasaule ar tās niecīgajām bagātībām un viltus varu.

35. Viņi kādu laiku ir cietuši no dievišķās taisnības, bet nav izslēgti no pestīšanas ceļa, kas ved uz Patiesības Valstību. Tāpēc tagad, kad Es jums bagātīgi sūtu sava Gara gaismu, Es viņus dedzīgi meklēšu, lai jautātu, vai pārbaudījuma laiks, kas viņiem bija atvēlēts, tagad ir pietiekams, un lai liktu viņiem saprast, ka tagad ir Trešais laiks — tieši tas, kurā noslēdzas laiki, par kuriem Es runāju, atsaucoties uz tiesu pār ebreju tautu.

36. Jums visiem ir tikšanās ar Mani, un jums būs jāapvienojas, lai Mani uzklausītu, jo jums visiem ir jādzird Mani.

37. Viss tiks likts uz Manas taisnības svariem, uz kuriem tiks nosvērti visi darbi, kas vēl nav tiesāti. Mana klātbūtne un Mana vara darīsies jūtamas kā nekad agrāk. Jo pēc haosa visam jāatgriežas savā gultnē.

38. Modieties un lūdzieties nepārtraukti, lai jūs netiktu pārsteigti, ak, tauta! Bet patiesi, Es jums saku: ja jūs modīsieties un lūgsieties par pasauli, būs neredzams apmetnis, kas jūs aizsargās, jo jūs spējāt mīlēt savus līdzcilvēkus un izjust viņu sāpes kā savējās.

39. Es atkārtāju, ka Es padarīšu jūtamam Savu klātbūtni, Savu varu un Savu taisnīgumu. Ja Es esmu pielāvis, ka cilvēks savā samaitātībā apgānī visu, kas dzīvē ir svēts, tad Es noteikšu robežu viņa samaitātībai. Ja Esmu ļāvis viņam staigāt brīvās gribas ceļā, Es viņam pierādīšu, ka visam ir robeža. Ja Esmu ļāvis viņam pārmērīgi apmierināt savu tieksmi pēc varas un diženuma pasaulē, tad Es viņu apturēšu viņa ceļā, lai viņš savu darbu izvērtētu ar sirdsapziņas palīdzību un varētu atbildēt uz Maniem jautājumiem.

40. Es esmu pielāvis, ka sāpes, iznīcība un nāve kļūtu jūtamās jūsu dzīvē, lai to tik rūgtie augļi jums palīdzētu saprast, kādu koku sugu jūs esat audzējuši. Taču Es arī parūpēšos, lai sāpes izplēnētu un dvēsele atgūtos un atgrieztos pie prāta, jo no tā pacelsies mīlestības himna. Ir teikts un arī pierakstīts, ka šī diena pienāks, kad cilvēki būs apgērību savas dvēseles ar pacelšanās balto tērpu.

41. Tad visi tiks glābti, visiem tiks piedots, visi tiks mierināti. Kur tad ir nāve, kur mūžīgā pazudināšana un nebeidzamais ugunsgrēks?

42. Es neesmu radījis ne nāvi, ne elli. Jo, kad Mans Gars veidoja priekšstatu par radīšanu, Es sajutu tikai mīlestību, un no Manas klēpja plūda tikai dzīvība. Ja nāve un elle pastāvētu, tām — tā kā tās ir pārejošas — būtu jābūt cilvēku darbiem, un jūs jau zināt, ka nekas cilvēcisks nav mūžīgs.

43. Šeit ir jūsu Skolotājs, izredzētā tauta, un atkal rāda jums ceļu. Es padaru jūs par drosmīgiem karavīriem, kuri prot cīnīties un aizstāvēt manu lietu.

44. Apvienojieties ar manu mīlestību, jūs dosieties ceļā, lai ietu pāri zemes virsmai un dāvētu dzīvību „mirušajiem”, rādot šo ceļu ar mana Svētā Gara gaismu tiem, kuri ir nomaldījušies — tiem, kuri ir kļuvuši par cilvēces iznīcinātājiem. Jūs visur nesīsiet šo mūžīgās dzīvības maizi, šo „pienu un medu”, ar ko esat barojušies.

45. Jūs esat mana izredzētā tauta, kuru Es neatšķiru pēc ādas krāsas vai rases. Es esmu aicinājis jūs visus, lai jūs iepazītu savu patieso Dievu, lai jūs neietekmētu pasaules apmulsums. Jūs esat mani izredzētie, kuriem Esmu atstājis mantojumu, kuros Esmu ielicis savas dāvanas un kuriem Esmu atstājis neatsveramu dārgakmeni, lai jūs tiktu atzīti no cilvēces puses.

46. Es esmu attīrījis un sagatavojis jūsu garīgās acis, lai jūs iekļūtu Aizsaulē, ieraudzītu Manu klātbūtni un liecinātu par to cilvēku pūļiem. Es

esmu uzticējis jums Savu gudrību — grāmatu, kas rakstīta ar zelta burtiem, lai jūs nekad nenokļūtu no ceļa un lai jūs ar tās palīdzību vadītu cilvēci.

47. Es esmu jūs pārvērtis par saviem praviešiem, lai jūs liecinātu par to, ko Tēvs jums rāda Aizsaulē, un lai jūs sagatavotu arī nākamās paaudzes.

48. Šajā Trešajā laikmetā Meistars ir izsludinājis aicinājumu jums un uzaicinājis jūs pie sava galda. Daži ir ieradušies materiālajā ķermenī, bet citi kā garīgas būtnes, taču jūs visi esat baudījuši dzīves nektāru.

49. Jūs dzirdat Manu vārdu un sakāt: „Kungs nāk no debesu augstumiem.” Uz to Es jums atbildu: ja ar „debesu augstumiem” jūs domājat Tīro, Pilnīgo, Mūžīgo un Gudro, tad jums ir taisnība. Bet, ja ar vārdiem „Debesu augstumos” jūs domājat materiālu vietu, kas atrodas virs jums bezgalībā, tad jūs esat pakļāvušies kļūdai. Jo Es esmu visā un visur, Es esmu visuresošs, un Mans Gars piepilda un aptver visu.

50. Ja jūs sakāt, ka Es „nāku uz leju”, jūs sakāt pareizi, jo Es nāku no Pilnīgā uz Nepilnīgo, kad Es atklājos jums. Jo Es pat kļūstu cilvēcisks un materializējos, lai jūs, kas esat cilvēki, varētu Mani sajūst.

51. Šie cilvēki šeit, kas tagad klausās Manu Vārdu, drīz sapratīs to, ko Es jums šobrīd mācu, un būs gatavi nodot Manu vēstījumu citiem.

52. Šobrīd Es šeit uzņemu šos cilvēku pūļus cilvēces vārdā, un, kad Es runāju par cilvēci, Es runāju ne tikai par šodienas cilvēkiem, bet par visām paaudzēm, kas sešu garīgo laikposmu laikā ir apdzīvojušas Zemi. Vēstījumi, ko Es jums esmu nesis šajos sešos laikposmos, ir tieši tas, ko Es esmu simbolizējis ar vārdu „zīmogs”, no kuriem — kā jūs jau zināt — vēl viens ir jāatver, lai tas jums atklātu visu pārējo jēgu vai nozīmi — to augsto nozīmi, kas saistīta ar dvēseles dzīvi, attīstību un pilnveidošanos.

53. Kā gudrības avots, kā neizsīkstošs zināšanu avots Es atstāšu cilvēcei šī Vārda mantojumu, kurā tā atradīs Dievišķā, Garīgā un Mūžīgā visaugstāko priekā.

54. Sēkla jau ir sākusi izplatīties pa zemi. Bet, kad sēkla būs sadīgusi, Es sūtīšu ūdeni, kas padarīs gara laukus auglīgus. Tad jūs redzēsiet, kā cilvēces sirdīs uzplauks garīgums.

55. Šodien jauno ienācēju skaits ir neliels, un vēl mazāks ir mācekļu skaits. Bet viņu skaits vairošies un izplatīsies pa visām zemes vietām un apgabaliem, liecinot, ka cilvēkiem ir pienācis laiks, ko sauc par „Sesto zīmogu”, jo tas ir cilvēka sestais garīgais posms uz zemes, un ko turklāt sauc par „Trešo laiku”, jo tas ir mans Gara trešais saskarsmes posms ar cilvēka Garu — laiks, kurā Elija jūs ir sapulcējis no dažādiem ceļiem.

Es esmu jūs no jauna sūtījis šajā pasaulē, lai jūs, pildot savu grūto misiju, varētu pilnveidoties. Mans mācījums jūs sagatavo, lai jūs kļūtu garīgāki.

56. Es runāju ar jums arī kā draugs, lai jūs vairs nejūtos vieni šīs pasaules pārbaudījumos, lai jūsu sirdīs būtu ticība un pašāvēība uz jūsu Dievu, kurš atklājas un runā uz jums caur cilvēka saprātu.

Ja jūs Mani neesat sajutuši, tad tādēļ, ka neesat sagatavojušies. Bet, ja sagatavosiet savas sirdis un pacelsiet savas dvēseles pie Manis, jūs Mani sajūtīsiet un redzēsiet ar sava gara acīm.

57. Es šajā laikā esmu runājis ar jums, lai atgādinātu jums par Likumu un lai jūs to pildītu. Es esmu atļāvis, lai Garīgā pasaule dzīvo kopā ar jums, lai tā jums sniegtu padomus, palīdzētu un aizsargātu jūs. Šīs garīgās būtnes cīnās un darbojas ar Tēva mīlestību savā garā.

58. Vārds, ko Es jums nesu, ir vienkāršs un skaidrs, lai jūs visi Mani saprastu, lai jūs visi tiktu apgaismoti ar Manas Svētā Gara gaismu. Es vēlos, lai tad, kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur šiem prāta orgāniem, jūs kā Mani mācekļi būtu sagatavoti, lai dotos ceļā un ar saviem vārdiem un labo piemēru liecinātu par Manu klātbūtni.

59. Cilvēki nāks pie jums, lai jautātu, kāda ir šī mācība, kas ir tā garīgā mielasta, ko jūsu Skolotājs jums ir uzticējis cilvēces labā. Bet jums jāparāda viņiem jēga un mīlestība, kas ir ietverta manā vārdā.

60. Patiesība vienmēr gūs uzvaru. Es dodu jums patiesības vārdus, lai jūs ar tiem nosusinātu savu līdzcilvēku asaras.

Šajā laikā, kad jums ir ticības apliecinājumu brīvība, neļaujiet, lai meli jūs padarītu par vergiem. Es šobrīd atkal mācu jūs caur savu mīlestību, un manā rokā jūs neatradīsiet pātagu, ar ko piespiest jūs ticēt Man. Jo, ja tā būtu, Es vairs nebūtu jūsu Tēvs un jūsu Dievs.

61. Meklējiet Manu dievišķo godību, mācieties piedot. Es esmu uzticējis jums dāvanas, lai jūs tās labi izmantotu un kļūtu par Maniem labajiem mācekļiem, kas dod virzienu cilvēcei. Elija un Mana Garīgā pasaule ir kopā ar jums, lai jūsu krusts jums nekļūtu pārāk smags.

62. Laimīgi ir cilvēki ar labu ticību, kas atver savas sirdis šim vēstījumam, un laimīgi ir cilvēki ar labu gribu, kas ievēro Manas mācības, jo viņi kļūs par Gaismas un Miera bērniem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 304

1. Laimīgi tie, kas nāk pie Manis, jo ir atraduši ceļu. Laimīgi tie, kas meklē orientāciju Manā Vārdā. Es esmu Ceļš, un jūs esat tie, kas pa to iet un šajā ceļā sasniegsiet kalna virsotni. No šīs augstuma jūs pārredzēsiet visu, ko jūsu dvēsele ir veikusi savas attīstības laikā.

2. Katrs šķērslis vai akmens, ar ko sastopaties, būs pārbaudījums, kas, ja to izturēsiet, dos jums nopelnus.

3. Kas var apgalvot, ka ir sapratis dabas noslēpumus, ka ir iekļuvis aizsaulē, tajā noslēpumā, ko nevar ne redzēt, ne dzirdēt — ka ir iekļuvis dievišķajā noslēpumā un zina tā lēmumus? Kas ir spējis sevi atpazīt tādā veidā, ka spēj savas darbības saskaņot ar savu garīgo un materiālo dabu?

4. Jūs joprojām esat vājas būtnes, kas klīst bez mērķa. Jo, lai gan jūsu zināšanas ir jūsu sagatavojušas kalpot cilvēcei, jūs neesat attīstījuši savas garīgās dāvanas un joprojām neesat garīgi attīstīti, lai dzīvotu saskaņā ar Mani un ar sevi. Ja jūs nespējat atpazīt sevi, jūs nespēsiet atpazīt arī citus, nedz arī tos pilnībā vadīt. Kā jūs varat būt cilvēku vadītāji, ja iepriekš neesat iemācījušies virzīt savus soļus uz patiesības ceļu?

5. Ja Es tā runāju uz tevi, Izraēlas tauta, tas nenotiek tādēļ, ka Meistars nenovērtē jūsu darbu Manā darbā. Tas notiek, lai jūs saprastu, ka jūsu soļiem ceļā uz garīgumu nav robežu — ka ar katru soli uz priekšu jūs iegūsi vairāk gaismas, lai saprastu Manā darba lielumu.

6. Esmu apveltījis cilvēku ar intelektu, kas ļauj viņam pētīt dabas uzbūvi un tās izpausmes, un esmu ļāvis viņam aplūkot daļu no Visuma un sajust garīgās dzīves izpausmes. Jo mana mācība neaptur dvēseles, ne arī kavē cilvēka attīstību — gluži pretēji, tā viņu atbrīvo un apgaismo, lai viņš pētītu, apsvērtu, meklētu un centītos. Taču tas, ko cilvēks uzskata par savas intelektuālās izpētes virsotni, ir tikai sākums!

7. Viss ir sagatavots dvēseles attīstībai. Sagatavojieties, lai rītdienas cilvēci mācītu, kā savienoties ar Mani no gara uz garu. Mūsdienās pasaule ir nonākusi apmulsumā savu dažādo pasaules uzskatu dēļ, un tieši mana Svētā Gara gaisma spēj to apgaismot, lai, saņemot manu iedvesmu, tā attīstītu tīros ideālus, kas to var garināt, lai dzīvotu mierā.

8. Mana Garīgā mācība vieno cilvēkus patiesā izpratnē un garīgo vērtību apzināšanā. Es esmu šīs vienotības centrs, iedvesmas avots viņu dvēseles attīstībai.

9. Jums jānāk pie Manis ar savām ciešanām, priekām un problēmām. Es dodu jums vietā jūsu sāpēm prieku justies cēliem un Maniem cienīgiem — iespēju izlabot savus pārkāpumus.

10. Katrs cilvēks tiks attīrīts ar Manas Svētās Gara gaismu, kas viņu iedvesmos mīlēt savus līdzcilvēkus. Tādējādi miers pasaulē nostiprināsies,

un visi apvienosies vienā spēkā, rīcībā un domāšanā, un to, ko neviena reliģija nav sasniegusi, sasniegs Dieva iedvesma, ko cilvēki ir uzņēmuši. Tāpēc šajā Trešajā laikmetā Es dodu visiem vienādu iespēju nonākt pie Manis. Mana Garīgā mācība nedod iemeslu domstarpībām.

11. Ja šobrīd tava ausis Mani nedzird, ak, cilvēce, un tavi acis ir aizklātas ar tumšu saiti, tomēr pienāks diena, kad tu ieraudzīsi Svētā Gara gaismu un dzirdēsi Manu vārdu kā dievišķu mūziku.

12. Izraēl, saproti, ka visi tavi līdzcilvēki ir cienīgi saņemt tās žēlastības dāvanas, kuras jūs esat saņēmuši. Pasniedz savu roku tam, ko redzat satrauktu, jo jūs taču zināt, ka jums visiem ir jāsasniedz viens un tas pats mērķis.

Es esmu jums piešķīris iespēju dzirdēt Manu Vārdu caur cilvēka saprātu. Bet daudzi no jūsu līdzcilvēkiem noliegs šīs atklāsmes patiesību un noliegs arī to, ka Es šajā laikā atkal esmu jums sagatavojis ceļu, ka Es izlieju savu žēlastību jūsu vidū un ka Mans Visuma Stariņš atrodas uz balss nesēja, kuru sagatavojusi Mana dievišķā žēlsirdība. Viņi nespēs saprast, kā mana dievišķība var atklāties caur nepilnīgu radību, caur kuras saprātu Es jums atklājos. Tā vietā viņi turpinās meklēt Mani savos vecajos kulta rituālos un reliģisko kopienu ceremonijās, taustāmajās formās. Vai visvarenajam Dievam ir grūti atklāties caur cilvēka saprātu? Vai jūs vēlaties sajust ticību Man tikai caur attēliem un rituālām kulta darbībām?

13. Ja jūs ticat Man kā Visvarenajam, kā Radītājam, kā vispārējai autoritātei, kas ietekmē visu — ja jūs ticat, ka Es esmu visā savā radībā, tad jūs nevarat šaubīties, ka Es esmu sagatavojis to prāta spējas, kurus esmu izvēlējis, lai atklātos caur viņiem.

14. Es atklājos gaisā, ko jūs elpojat, bezgalīgajā kosmosā, kurā pastāv pasaules — saulē, kas sūta savus starus uz jūsu planētu — redzamajā un jums neredzamajā.

15. Izredzētā tauta, neuzsāciet darbu, nosodot vai kritizējot citus. Izstiept roku un satveriet savu līdzcilvēku rokas, kuri dažādos veidos meklē Mani. Runājiet ar viņiem, lai viņi saņemtu to zināšanu daļu, kas ir jūsu rīcībā. Bet labprāt uzklausiet arī viņu pārdomas, lai arī jūs saņemtu kādu orientieri. Jo neviens nav pietiekams pats par sevi — jums visiem ir vajadzīga mana gudrība un jūsu tuvāko gudrība.

16. Kā spiritisti jums jāveido mīlestības pilnas attiecības ar saviem tuvākajiem, neatkarīgi no tā, kādai reliģiskajai kopienai tie pieder. Tādā veidā jūs liecināsi, ka esat tikuši sagatavoti no Manas puses. Tad jūsu cēlie darbi sasniegs visas sirdis, un jūs sapratīs visi, kas par to domā bez egoisma.

17. Mana tauta, garīgumam nav acīmredzamu formu, tam nav vajadzīgas šīs izpausmes, šie rituāli. Kamēr jūsu rīcībā izpaužas nesaprotams, noslēpumains, jūs nevarat būt patiesi garīguma piekritēji. Ārējā izpausme, izteiksme, forma, priekšmeti, kas jums bija nepieciešami, lai arī ieskaidrotu, ir tikuši noņemti. Jo Manam Vārdam ir pietiekami daudz spēka, lai jūs Mani atpazītu un paceltos līdz pilnībai.

18. Pēc 1950. gada patiesais spiritists būs sapratis mācību, ko Es jums esmu devis, un to praktizēs ar vienīgo mērķi – nodot tālāk Manu žēlsirdību tur, kur tā ir vajadzīga.

19. Rīt cilvēki spēs labāk saprast šo vārdu, ko līdz šim ir dzirdējuši tikai ļoti nedaudzi, un tas tiks plaši saprasts.

20. Nav nozīmes tam, ka, beidzoties 1950. gadam, ne visi būs sapratuši manu vārdu. Tā nelielā sēkla, kas paliks, būs pietiekama, lai auglis nākotnē nogatavotos.

21. Mīļie mācekļi, jūs esat kā zvaigzne, kā bāka bezgalīgajā jūrā. Cīnieties, lai saglabātu savu tērpu, attīriet savu sirdi un pārvērtiet to par svētnīcu, kurā sestā svečtura lāpa apgaismo katru dvēseli dienā un naktī.

22. Esiet tādi kā Es — pazemīgi un no sirds lēnprātīgi. Mīliet viens otru, piedodiet viens otram. Esiet kā upe ar kristāldzidru ūdeni. Nesiet savās rokās vienu vienīgu augli. Uztveriet vienas grāmatas mācību kā glābšanas laivu cilvēcei.

23. Nāciet pie Manis, Es jūs gaidu. Kas lūdz, tam tiks dots; kas meklē, tas atradīs; un kam pie šīm durvīm klauvēs, tam tiks atvērts. Es jūs apstrādāšu kā akmeņus ar Sava Vārda kalti un iemērkšu jūs Svētā Gara gaismā.

24. Ak, mīļie mācekļi! Novērsieties no pasaules kārdinājumiem, jo Es esmu jūs sagatavojis, lai rīt jūs būtu tādi kā jūsu Skolotājs.

25. Pēdējā dienā, kad Es jums sludināšu caur cilvēka saprātu, pat „akmeņi” raudās. Bet Es ļaušu visiem sajūst mana miera skūpstu, katru piespiedīšu pie savas krūts. Un pēc tam, kad redzēšu, ka esat sagatavoti, Es jums no „mākoņa” teikšu: „Šeit ir tuksnesis, šķērsojiet to un nesiet pasaulei to, ko Es jums esmu devis.”

26. Ak, mācekļi! Es runāju ar jums par rītdienu un iedrošinu jūs, lai jūs manas atvadas brīdī neraudātu no sāpēm. Jo Es negribu, lai jūs pēc tam būtu skumji — Es gribu redzēt jūs mācot, izdalot avota kristāldzidro ūdeni un nesot cilvēcei augļus pārpilnībā.

27. Lieciniet tāpat kā mani pravieši, sludiniet, ka Es kā Svētais Gars atrodos jūsos. Jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesējiem, taču garīgi jūs turpināsiēt mūžīgi saņemt manu mācību. Kad jūs kļūsiēt garīgi, jūs būsiēt pilni prieka, jo jūs sajūtīsiēt Mani, saņemiēt iedvesmu un visos savos pārbaudījumos pieredzēsiēt, ka Es esmu kopā ar jums. Jūs dzirdēsiēt

Manu balsi no gara uz garu, kas jūs iedrošinās turpināt cīņu, un jūs jutīsieties stiprināti, jo Es būšu kopā ar visiem Maniem bērniem.

28. Šodien Es atklājos jūsu vidū kā Tēvs, kā Dēls un kā Svētais Gars, un Es esmu kopā ar jums savā būtībā, klātbūtnē un varā.

29. Nāciet šurp, jūs, pūļi, kas veidojat daļu no manas tautas Izraēlas. Nāciet pie Manis, jūs, sievietes, kas uz zemes esat mātes, līdzīgas Marijai. Nāciet pie Manis, jūs, jaunavas, jūs, jaunieši, jūs, bērni, un jūs, pieaugušie, jo Es jūs uzņemšu un dodu jums savu miera skūpstu.

30. Ļaujiet savai dvēselei nākt pie Manis, jo Es esmu Tas, kurš var tai dot to, kas tai nepieciešams. Es esmu Dāvinātājs, kurš izliej Savu žēlastību gan uz inkarnētajām, gan neinkarnētajām dvēselēm.

31. Izraēlas izredzētā tauta, jūs vairs neesat mazi bērni, jo šajā garīgajā ceļā esat arvien vairāk attīstījušies un savu dažādo reinkarnāciju laikā esat ieguvuši daudz zināšanu. Tagad, šajā Trešajā laikmetā, jūs esat Dievišķā Meistara mācekļi, kuri apgūst mācības, ko Es jums esmu devis dienu no dienas, lai jūs būtu lieli garā, pazinēji tam, kas cilvēcei ir nezināms.

„Izraēla” nākamajos laikos kļūs liela ar savām zināšanām, ar savu izpratni par Manu darbu, ar savu vienotību, ar savu cīņu, ar savu paklausību, ar mīlestību pret Manu dievišķību un pret saviem līdzcilvēkiem. Jo, ja Manai tautai nebūtu šīs garīguma, pasaule Manu darbu uzskatītu tikai par vēl vienu mācību uz Zemes.

32. Tas viss notiks, ja mana tauta pati sevi nesagatavos, ja tā Mani nesaprātīs, ja tā neattīstīs garīgumu. Tāpēc Es jums saku: tagad ir laiks, kad jums jāatjaunojas un garīgi jāpacelaties, praktizējot manu mācību.

33. Bet Es šajā Trešajā laikmetā neesmu nācis velti, lai atklātos ar Sava Svētā Gara gaismu. Jo jūs esat pirmie, kurus Esmu attīrījis un atbrīvojis no traipiem, kurus Esmu stiprinājis un mācījis, lai jūs būtu gatavi savas grūtās misijas izpildei un lai jūs paceltos kā apustuļi, kā cilvēces vecākie brāļi un māsas, lai jūs cilvēcei būtu kā zvaigznes debesīs, un lai jūsu līdzcilvēki šādā veidā varētu atpazīt to pravietojumu piepildīšanos, kurus Es un pagātnes laiku vēstneši esam snieguši.

„Izraēl”, tu iegūsi atzinību starp tautām, starp valstīm, lai arī tās barotos no mūžīgās dzīvības maizes.

34. Es padaru jūs par atvērtu grāmatu, kurā ietverta pravietojums, Mani mācījumi, dievišķā atklāsme un liecība par Manu klātbūtni. Šī grāmata atvērsies tam, kurš meklē šīs zināšanas. Jūs atbildēsiet uz daudziem jautājumiem ar gaismu un patiesību. Jūs nebūsiet liekuļi, jūs aizstāvēsiet Manu darbu un neļausiet pasaulei to apgānīt.

35. Šis mācījums nav domāts tikai jums. Jo, kad jūs būsiet sagatavoti pēc sava Skolotāja parauga, jums būs jādodas ceļā, lai ar saviem vārdiem un

darbiem liecinātu par Mani . Es pie jums atvedīšu filozofus un zinātniekus, kuri savās zināšanās uzskatīja sevi par lieliem. Taču jums nav jābaidās no viņiem viņu zinātnes dēļ, jo salīdzinājumā ar Manu gudrību viņi ir ļoti niecīgi.

36. Kamēr cilvēku prāts nebūs brīvs no jebkāda aptumšojuma un neatbrīvosies no jebkāda tumsa, ko tas sevī slēpj, tas nespēs Mani saprast, nedz arī atzīt Manus vēstnešus, Manus apustuļus, kā arī tos, kuri nākotnē parādīsies kā Meistari.

37. Pārdomā, Izraēlas tauta, un atbrīvojies no jebkāda fanātisma, no jebkādas materiālisma iedomības, lai tu varētu pilnīgi izpildīt savu misiju.

38. Ja mana tauta neuzsāks ceļu un necentīsies, kā tas ir mana griba, tās pārbaudījumi būs ļoti lieli, lai tā atzītu savas kļūdas, un tie būs tik spēcīgi, cik atbilst tās spēkam, lai tā iemācītos atzīt un saprast, kas ir tās pienākums.

39. Katra no jums ķermenī Es esmu ielicis gaismas atomu, kas ir daļa no mana Gara, un visām šīm daļiņām, kad pienāks laiks, ir jāatgriežas manā klēpī. Dvēseles, kas ir iemiesojušās pārējā cilvēces daļā, ir tādas pašas kā jūsu dvēseles, un starp tām ir būtnes, kas arī meklē Mani. Arī tās prot pacelties pie Manis, lai Man uzdotu jautājumus.

Citi vērsās pie Manis, lai jautātu par iemeslu satricinājumam, ko piedzīvo cilvēce, un saka Man: „Tēvs, kāpēc Tu mūs neuzklausi? Kāpēc mēs nejūtam Tavu spēku, lai nezaudētu cerību? Vai mēs neesam Tavi bērni?” Tā dvēseles sauc pie Manis, taču tās nezina, ka šobrīd tās attīrās — tās nezina, ka tās dzīvo Trešajā laikmetā — tās nezina, ka tās atrodas augšāmcelšanās laikā gan inkarnētajiem, gan neinkarnētajiem.

Cilvēki ir lepojušies ar to, kas pieder šai pasaulei, viņi ir pārņemti ar augstprātību un nav ļāvuši savām dvēselēm pacelties pie Manis.

40. Šajā laikā ir Mana griba, lai visi nāktu pie Manis, lai viņi Meklētu Mani garīgajā pasaulē, kur viņi atradīs savu Tēvu.

41. Šajā laikā, Izraēl, tev jāiegūst nopelni un ar savu piemēru jāmāca cilvēkiem dzīvot kopībā ar Mani.

42. Es runāju par jūsu kļūdām tikai tādēļ, ka Man nekas nav apslēpts un ir nepieciešams, lai jūs atjaunotos, lai jūs būtu tīri trauki Manā priekšā . Es esmu jums nodevis Savu Vārdu, un tajā ir Mana spēks, lai jūs pārvarētu visus kārdinājumus un pārbaudījumus. Es esmu jūs apgaismojis, lai jūs saprastu to, kas attiecas uz jūsu dvēseli, un to, kas pieder pie jūsu cilvēciskās dzīves. Tādējādi jūs varat izpildīt dievišķos baušļus, jo jūs esat mani mācekļi, kurus Es mācu, lai jūsu dvēsele attīstītos arvien augstāk un jūs vairs neiegrūstu zem materiālisma nastas, zem ierastajām kulta darbībām, kuras esat ieviesuši manā darbā. Jūs vairs nedrīkstat ļauties, lai

liekas lietas jūs aizkavētu, jo jums ir spēks un nepieciešamās zināšanas, lai pārvarētu visus šķēršļus. Jums ir nepārtraukti jādodas uz priekšu.

43. Tiktāl, ciktāl jūs sasniegsiet tīrību un dematerializāciju, jūsu Dieva pielūgsme kļūs garīgāka, un jūsu kulta rituāli manā darbā kļūs mazāk sarežģīti. Jo jūs manā darbā esat rīkojušies pēc savas gribas un neesat ievērojuši garīgumu, neesat sagatavojuši savas sirdis, lai sūtītu augšup savas lūgšanas, un esat Man veltījuši tikai vārdus no uzrakstītajām lūgšanām, tādējādi līdzinoties saviem līdzcilvēkiem. Jo jūsu rituāli, jūsu pielūgsmes veids, jūsu tradīcijas bija tādas pašas kā tās, ko cilvēki parāda cilvēcei. Kādā ziņā jūs tad atšķīrāties? Kas jūs padarīja atšķirīgus no citiem? Nekas, Izraēl, jo jūs esat materializējuši Manu Vārdu, un to pašu jūs darijāt ar Manu Garīgo pasauli. Jūsu kulta darbības kļuva tikpat saistītas ar maņām kā cilvēcei, jūsu simboli bija tādi paši, un jūs arī parādījāt viņu nesaskaņas un mantkārību manā darbā.

44. Kā tad cilvēce varēja ticēt jums? Kā tā varētu atpazīt Mani pēc jūsu uzvedības, ja jūs rādījāt to pašu tēlu kā jūsu līdzcilvēki?

Kad Tēvs redzēja, ka jūsu dzīvesveids ir ļoti lēns un ļoti saistīts ar maņām, Viņš vairs neizrādīja jums iecietību, un tāpēc Viņš pavēlēja, lai jūs apvienojaties un sapulcējaties, lai pārsteigtu jūs ar Viņa vārdiem, kas tuvojas nobeigumam. Un bez jebkādas iecietības Viņš jums pavēlēja atbrīvoties no jebkāda materiālisma, attīrīt savus kulta rituālus, jo tie bija vairāk juteklīgi nekā garīgi. Taču mans darbs ir garīgs, mana darba mērķis ir pacelt dvēseli, atjaunot jūs jūsu cilvēciskajā dzīvē, lai „miesa” un dvēsele dzīvotu augstāku dzīvi. Mana griba vairs nepieļāva, ka mana tauta krīt bezdibenī un tur turpina manu darbu.

45. Tāpēc, kad tā saņēma manus baušļus, Izraēlā valdīja apjukums tās materiālisma dēļ. Citi tomēr ievēroja šo bausli ar cieņu un paklausību, jo viņu dvēseles saprata, ka ir pienācis laiks jaunam Izraēlas atmodinājumam, ka Tēvs to bija izraujis no rutīnas un vecajiem ieradumiem, un pateicās Viņam.

46. Visas šīs pārbaudījumi tevi ir satricinājušas, tauta, jo tu bijī pieradusi pie rutīnas. Jo jūs ar savu prātu un dvēseli bijāt kavējuši savu garīgo attīstību, iesaistoties nepareizās kulta darbībās.

47. Tagad tu zini, tauta, ka, ja tu neievēro mācības, ko Es tev esmu devis, lai pildītu savu pienākumu, tev nebūs nekādas jēgas Mani klausīties. Jo tā ir Mana griba, lai, saņemot Manu Vārdu, tu to īstenotu, jo tuvojas mana atklāsmes beigas caur cilvēka saprātu — 1950. gads, sākot ar kuru jūs vairs nedzirdēsiet arī Manu Garīgo pasauli.

48. Es negribu, lai jūs šī iemesla dēļ justu sāpes savās dvēselēs, jo Es esmu jūs sagatavojis, lai jūs būtu stipras dvēseles, lai rīt jūs būtu kā koki,

kas sniedz ēnu ceļotājam, kuru ir nogurdinājusi un izsmēlusi karstā saule. Es arī negribu, lai manas atvadas brīdī jūs radītu manam Garam tādas sāpes, kādas jūs man radījāt Otrajā laikmetā. Es negribu, lai jūs atkal uzliktu maniem pleciem jūsu grēku, nepaklausības un neveiksmes krustu. Es gribu redzēt Izraēlā paklausību, pienākumu pildīšanu, atjaunošanos, garīgumu, jūsu pacelšanos, lai jūs varētu sazināties ar Mani no gara uz garu.

49. Izraēl, tagad vairs nav laika gulēt, tev ir pilnībā jāpamostas, lai tu veltītos uzdevumam – pamodināt cilvēci. Jo, lai gan mana gaismas apgaismo katru prātu, es redzu savus bērnus letargiskus, es redzu savu likumu puteklainās grāmatās. Bet tu, izredzētā tauta, tev ir jāvadī cilvēki un jā„sargā” viņi.

50. Tev bez fanātisma jārunā pasaulei par garīgo mācību.

51. Praktizējiet sarunu no gara uz garu, ko jums katru dienu jāpildinveido. Jo tā ir Mana griba, lai jūs un cilvēce sazinātos ar Mani. Caur šo saikni jūs saņemsiet Manas iedvesmas, Manus uzdevumus, un Es uzņemsu jūsu dvēseli, dzirdēšu jūsu lūgšanu un ļaušu jūsu garīgajām rokām Mani apskāvienot.

52. Kad būsiat iemācījušies sazināties ar Mani no gara uz garu, jūsu dāvanas atklāsies, un jūsu reliģiskajā praksē šīs dāvanas uzplauksīs krāšņumā un garīgumā. Tad jūs Meklēsiet Mani garīgajā sfērā, un jūsu dievkalpojums būs pilnīgs.

53. Šī atklāsmē caur cilvēka saprātu vairs nebūs starp jums. Es nevēlos, lai pēc Manas aiziešanas jūs justos pamesti, lai nāve jūs pārsteigtu vai lai starp jums valdītu vājums. Jo pēc 1950. gada jūs sagatavosieties un meklēsiet Mani no gara uz garu, dzīvosiet harmonijā un Manā mierā. Tad jūs atgūsiet zaudēto laiku un sasniegsiet tādu garīguma pakāpi, kas ļaus jums tuvināties Manai Valstībai, vēl dzīvojot uz šīs planētas, un jūs pierādīsiet pasaulei, ka jums nav vajadzīgi ne rituāli, ne ceremonijas, ne materiāli simboli, lai izradītu Man savu godbijību — ka jūsu pielūgsmes veids ir cēls un garīgs, un ka jūsu ticība ir lāpa, kas izplata gaismu cilvēku dzīves ceļos, sirdīs un dvēselēs.

54. Laiks, kas veltīts manai atklāsmēi, ir bijis pietiekams, lai jūs sasniegtu to garīguma pakāpi, kas jūs vadīs uz jūsu dvēseles atjaunošanos un pacelšanos.

55. Šobrīd es jums palīdzu uzkāpt kalnā. Es vadu jūs aiz rokas uz šo mērķi, un Es esmu jums piešķīris, ka arī mana Garīgā pasaule jums palīdz, ka tā stiprina jūsu ticību, ka tā rūpējas par to, lai jūsu soli būtu droši, lai, pildot savu uzdevumu, vairs nebūtu nekādu šaubu, lai nekas vairs neatturētu jūs no ceļa, pa kuru esat gājuši tik daudzus gadus un gadsimtus.

Es esmu nodrošinājis jums nepieciešamo iztiku, šķērsojot tuksnesi, un tādēļ jūs tagad esat ļoti tuvu Man.

56. Tuvojas brīdis, kad Es pabeigšu Savu atklāsmi caur cilvēka saprātu, un tad jums jāizceļas, lai turpinātu savu ceļojumu. Jo šeit uz Zemes nav jūsu mērķis, kā arī šeit nav jums atpūtas. Es vēlos, lai jūs būtu pietiekami sagatavoti cīņai, kas jūs gaida, tad, pateicoties dāvanām, ko Es jums esmu piešķīris, jūs kļūsiet par meistariem, maniem apustuļiem un maniem lieciniekiem. Es vēlos, lai jūs būtu kā liela lāpa, kas nes manu gaismu dažādajām tautām, kas veido šo cilvēci.

57. Jūs esat pie Manis un baudāt Manu mieru, klausāties Manos mācījumus, lai sagatavotos. Bet neaizmirstiet savus līdzcilvēkus, pasauli, kas atrodas haosā un dzer ļoti rūgtu kausu — neaizmirstiet apjukumu, kas valda šajā pasaulē. Es negribu redzēt jūs bezjūtīgus, jo pasaules sēru sauciens ir jādzird arī jums.

58. Jūs esat tie, kas Mani pretī ir visvairāk atbildīgi, jo jums Es esmu devis Savu Vārdu caur cilvēka saprātu. Es vēlos, lai jūsu rīcība manā darbā kļūtu pilnīgāka un garīgāka, jo vairs nav tālu diena, kad jūs nesīsiet manu mācību visur, ko sagatavojis Elija un mana Garīgā pasaule. Jo mana Valstība gaida visus, un jums visiem ir jānāk pie Manis ar saviem nopelniem un pazemību savā dvēselē.

59. Jūs bieži esat Man no visas sirds teikuši: „Meistars, Tēvs, kāpēc Tu savu darbu, lai gan tas ir tik delikāts un tik dziļi nozīmīgs, esi uzticējis tik grēcīgiem un tam tik necienīgiem cilvēkiem?

Kāpēc Tu esi uzticējis šo tik lielu atbildību mūsu rokās? Kāpēc, lai gan Tu redzi šo tautu, ko Tu sauc par Izraēlu, kā tik neveiklu un neziņošu, Tu esi likis visu savu uzticību tieši tai? Kāpēc Tu esi izvēlējis mūs, kas esam pārdzīvojuši tik daudz pārbaudījumu, tik daudz attīrīšanās, tik daudz fanātisma un elku pielūgšanas?

Bet Es jums saku, mani bērni: tieši tāpēc, ka jūs esat tauta, kas ir ļoti attīrījusies un savos pārbaudījumos ir atpazinusi Mani. Jo pārbaudījumi jūs ir tuvinājuši Man, un tāpēc Es esmu jūs parādījis citām tautām kā izredzētu un apdāvinātu tautu, lai tās caur jūsu starpniecību saņemtu un iepazītu Manu darbu savai atjaunošanai un garīgajai pārveidošanai.

Tomēr Es jūs neesmu izvēlējis tāpēc, ka man pret jums ir lielāka pieķeršanās, ne arī tāpēc, ka es jūs mīlu vairāk nekā pārējo cilvēci. Un Es neesmu jūs padarījis par dāvanu un žēlastību īpašniekiem tāpēc, ka jūs Tēva acīs esat cienīgāki. Ja jūs esat izgājuši cauri saviem attīrīšanās procesiem, tad tādēļ, ka jūs esat bijuši arī tā tauta, kas visvairāk ir grēkojusi, kas ir pieļāvusi visvairāk kļūdu, un tādēļ jums ir jāsniedz vislielākā atlīdzība.

60. Aptaujā savu sirdsapziņu, tauta, un apsver, vai tu vispār esi Manis cienīgs. Saproti, vai tavi nopelni ir pietiekami lieli, lai tu varētu stāties Manā priekšā. Atceries savu pagātni un apsver, vai tas, ko tu esi darījis savā ceļā caur šo pasauli, padara tevi cienīgu, lai Es tevi sēdinātu pie Manas labās rokas.

Pēc tam, kad esi pārdomājis savu pagātni, pasaki Man, vai esi ieguvis tiesības saņemt Manu žēlastību, Manas dāvanas, Manus labdarības darbus un Manu likumu.

„Nē,” saka Man jūsu sirds, „Tu mums jau daudzkārt esi teicis, ka mēs esam nepateicīga tauta — tauta, kas Tev vienmēr ir bijusi nepaklausīga.”

Bet Es jums saku: Es esmu jums dāvājis Savu žēlastību ar lielu ilgu savā Garā, lai jūs kādu dienu kļūtu par tautu ar tīrām domām, lai jūs paveiktu lielus darbus, lai jūs sasniegtu lielu garīgo pacilātību.

61. Tie būs jūsu mazbērni, kas liks patiesības sēklai uzplaukt. Jūs to vispirms iesēsiet savos tuviniekos un tad starp cilvēci.

62. Izraēla: Pēc 1950. gada tev viss mainīsies. Tavas kulta darbības, tava zināšana turpināsies, tavi darbi kļūs garīgāki, tavi domas un lūgšanas būs cēlākas, un tu kļūsi vēl garīgāka. Jo tad tu vairs nedzīvosi materiālismā.

63. Es padaru jūsu sirdis jūtīgas, lai jūs sajustu cilvēku sāpes. Tāpat kā Es šodien nododu jums Savu Vārdu, tā rīt jums jābūt tiem, kam tas jānodod pasaulei. Tā kā cilvēce nevēlējās nākt pie Manis, rīt jums jādodas pie tās un Manā Vārdā jānes tai mīlestības vēsts, ko Es esmu atstājis tai par mantojumu.

64. Liels būs jūsu cīņiņš un darbs, kas jums jāveic starp šo cilvēci, kura ir bez ticības, bez cerības, bez Dieva. Lai gan Es esmu tai tuvu, tā Mani nav sajutusi un nav uztvērusi Manu klātbūtni. Jo tā vēlas Mani redzēt ar maņām, un tā kā tā Mani neredz ar sava gara acīm, tā Mani noraida un aizmirst. Drīz pienāks brīdis, kad jums kā maniem apustuļiem būs jādodas ceļā un ar savu spēcīgo un garīgo balsi jāmodina cilvēku pūļi un jāved tos uz ticību, uz garīgumu.

65. Šodienas laikos nav tikai divpadsmit sirdis, kuras Es izmantosiu pēc 1950. gada, lai liecinātu par Sevi. Šodien tie ir 144 000 izredzētie no Manas svētītās Izraēlas tautas, uz kuriem Es esmu likusi visas Savas cerības un uzticību, lai cilvēce caur viņiem iepazītu Manu darbu.

66. Jums jābūt stiprākajiem cilvēces vidū un jāpilda sava misija līdz galam. Taču jūs vienmēr būsiet mana Gara aizsargāti. Es būšu jūsu aizstāvis, un garīgi Es uzticēšu jums savu būtību, savu klātbūtni un savu spēku — tādā mērā, kādā jūs sajutīsiet un izrādīsiet mīlestību, garīgo mīlestību, kas atklājas visā radībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 305

1. Cilvēces garīgā dzīve ir sadalīta trīs laikmetos vai ēras. Pirmajā laikmetā Es atklāju Sevi kā Tēvu, otrajā – kā Skolotāju, bet trešajā laikmetā Es parādu Sevi kā Tiesnesi.

2. Šis ir trīs fāzes, kuras Esmu atklājis cilvēkiem un kuru laikā jums ir jāiepazīst Mani pilnībā. Tomēr nemēģiniet saskatīt trīs dievus vai trīs personas tur, kur pastāv tikai viens Dievišķais Gars. Jo šodienas laikmetā jūs esat spējīgi pieņemt to vienkāršošanu, ko esat apvākuši noslēpumā un padarījuši nesaprotami sarežģītu.

Šis „templis” paliks pastāvēt, taču šis darbs jau daudzus gadsimtus nav virzījies uz priekšu, un jums tagad tas ir jāturpina ar mērķi to pabeigt, lai to veltītu savam Tēvam.

3. Nav nepieciešams, lai visi zemes tautas piedalītos šajā pasākumā. Jo Es parūpēšos, lai mani mācījumi izplatītos pa visu pasauli caur rakstiem un grāmatām, tāpat kā tas notika Otrajā laikmetā. Tad mans garīgais vēstījums kļūs pazīstams, un labas gribas cilvēki centīsies to ievērot.

4. Šajā pieticīgajā un vienkāršajā, bet ar Dievišķo Gaismu piepildītajā grāmatā cilvēki atradīs atbildes uz visām savām šaubām, viņi atklās to mācību papildinājumu, kas pagātnē tika atklāts tikai daļēji, un viņi atradīs skaidru un vienkāršu veidu, kā izskaidrot visu to, kas senajos tekstos ir paslēpts simbolos.

5. Ikviens, kurš, saņemis šo garīgo vēstījumu, pārliecināsies par tā satura patiesību un sāks cīnīties pret savu alkas pēc maņu iespaidiem, savu elku pielūgšanu un fanātismu, attīrīt savu prātu un sirdi no visiem šiem netīrumiem, tas atbrīvos savu dvēseli un dāvinās tai prieku un mieru, jo tagad tā spēs cīnīties, lai iegūtu mūžību, kas to gaida. Bet tie, kas turpina savu ārējo kulta praksi, kas uzstāj uz to, ka jāmīl tas, kas pieder pasaulei, un kas netic dvēseles attīstībai vai pilnveidošanai — patiesi, Es jums saku, tie paliks atpakaļ un raudās, kad apzināsies savu atpalcību un neziņu.

6. Kamēr viss nepārtraukti aug, mainās, pilnveidojas un attīstās — kāpēc tad jūsu dvēselei būtu jāpaliek stāvoklī, kas nemainās gadsimtiem ilgi?

7. Tieši cilvēka garīgajai dvēselei vajadzētu būt priekšgalā visos darbos, ko cilvēks veic, jo tieši tai ir uzticēta dzīve uz Zemes. Tomēr jūs šeit, savā pasaulē, rīkojaties pretēji, jo dvēsele atstāj novārtā savus augstākos uzdevumus, lai veltītos zemes mērķiem un arvien vairāk iesaistītos tajā dzīves reibumā, ko esat radījuši.

8. Tā kā jūs, pateicoties zinātnei, esat daudz atklājuši un iemācījušies, jums nav sveša nepārtraukta attīstība, kas pastāv visās radības būtnēs. Tāpēc Es vēlos, lai jūs saprastu, ka nedrīkstat atstāt savu dvēseli tajā atpalcībā un stagnācijā, kurā jūs to jau sen esat ievēduši, un ka jums

jācenšas sasniegt harmoniju ar visu, kas jūs apņem, lai cilvēkiem pienāktu diena, kad daba, tā vietā, lai slēptu savus noslēpumus, tos atklātu, un tā vietā, lai dabas spēki būtu jums naidīgi, tie kļūtu par kalpiem, līdzstrādniekiem, brāļiem.

9. Es sūtīju dvēseli, lai tā iemiesotos uz Zemes un kļūtu par cilvēku, lai viņš būtu valdnieks un kungs pār visu, kas uz tās pastāv, un nevis lai viņš būtu vergs un upuris, nedz arī ciešanu nomocīts, kā Es viņu patiesībā redzu. Cilvēks ir savu vajadzību, kaislību, netikumu un neziņas vergs.

10. Viņš ir ciešanu, kļūdu un likteņa triecienu upuris, ko viņam savā ceļā pa Zemi rada garīgā pacelšanās trūkums. Viņš ir trūcīgs, jo, nezinot par mantojumu, kas viņam pienākas dzīvē, nezina, kas viņam pieder, un rīkojas tā, it kā viņam nekas nepiederētu.

11. Šai cilvēcei vispirms ir jāatmodinās, lai tā sāktu studēt Garīgās dzīves grāmatu, un tad drīz, nododot šo ideju pasauli no paaudzes paaudzē, parādīsies tā svētītā sēkla, kurā piepildīsies mans vārds. Es esmu jums teicis, ka šī cilvēce kādu dienu sasniegs garīgumu un iemācīsies dzīvot harmonijā ar visu radīto, un dvēsele, prāts un sirds iet vienā solī.

12. Šis Trešais laikmets, kurā cilvēku ļaunums ir sasniedzis savu kulmināciju, tomēr būs izlīguma un piedošanas laiks.

13. Kamēr cilvēki, vadīti no saviem egoistiskajiem mērķiem un naidiem, gatavo savu līdzcilvēku, kurus viņi sauc par ienaidniekiem, iznīcināšanu, Es sagatavoju brīdi, kurā Man viņus būs jātiesā, liekot viņiem izvērtēt un atzīt savu darbu.

14. Tajā tiesas stundā, kad tiks uzklauts sirdsapziņa un tās gaisma iemirdzēsies, apgaismojot prātu un sirdi, cilvēki plēsīs matus un griež zobus un teiks Man: „Kungs, kā es varēju būt spējīgs uz tik daudz ļauna? Kāpēc Tu atļāvi man izdarīt tik pretīgu darbu?”

15. Laimīgi tie, kas šajā tiesas brīdī atmodīsies, jo viņi redzēs, kā uz viņiem nolaižas mana piedošanas gaisma, viņi redzēs, kā pienāk svētītā izlīguma diena. Tad daudzi cilvēki sapratīs manas mīlestības mācības iemeslu un uzzinās, ko Man nozīmē katrs no maniem bērniem, pat ja tie ir visgrēcīgākie.

16. Jā, mīļā tauta, Es mīlu visus bezgalīgi, jo pat aiz liela grēcinieka slēpjas dvēsele, kurai vajadzīga Mana gaisma, lai vairs negrēkotu.

17. Es nāku, lai glābtu grēciniekus, jo cilvēks, kurš izdara noziegumus, arī ir Dieva bērns, un Man katrs no Maniem bērniem nozīmē ļoti daudz.

18. Es izplatīšu šo mācību kā cerības un glābšanas apmetni pār visu zemi, tādējādi piedāvājot visiem iespēju pakāpeniski atmaksāt gan senos, gan pašreizējos parādus, līdz viņi atkal sajūtīs Mani savas būtības visdziļākajos slēpumos.

19. Jūs jau sen vairs neizjūtat Mani, esat Mani zaudējuši, un tagad Es jums dodu iespēju satikties ar Mani. Es zinu, ka tas, kurš savā ceļā atkal atradīs Mani, vairs nekad Mani nezaudēs.

20. Sāciet nākt Man pretim, jūs, grēcinieki. Nebīstieties, ka, nonākot Manā klātbūtnē, Mana balss jūs tiesās jūsu līdzcilvēku priekšā, jo Es jūs nepārdošu. Nebaidieties, tāpat kā nebaidījās Magdalēna, kura, nākot pie Manis, atbrīvojās no smagā grēku sloga, nepievēršot uzmanību tam, kas to redzēja, klausījās vai nosodīja. Viņa bija mierīga, jo zināja, ka tagad vairs nav grēka aptraipīta sieviete, bet gan nožēlas attīrīta grēciniece.

21. Ēmiet viņu par paraugu viņas nožēlā un mīlestībā.

22. Es likšu visiem dzirdēt Manu balsi viņu sirdsapziņā — Tēva, Skolotāja, Tiesneša balsi, kas iesniegsies sirdīs un liks tām sirdīm pukstēt straujāk no laimes, izbrīna un mīlestības. Mana balss tiks dzirdēta katras būtnes iekšienē, jo jūsu dvēsele ir gatava Mani uzņemt šādā veidā.

23. Cietuma kameru klusumā būs dzirdama mana balss, kas teiks šiem vīriešiem un sievietēm: „Es esmu šeit pie jums. Vai jūs tiešām domājat, ka esmu jūs pametis? Nē, jūs, mazticīgie, es jums nejautāju, vai esat slepkavas vai vai esat zaguši. Ar savu mīlestību Es atbrīvoju to, kurš ir grēkojis, Es iedrošinu to, kurš ir kritis, un glābju nevainīgo, kurš ir kļuvis par apmelošanas, netaisnības vai kļūdas upuri.”

24. Mana balss būs dzirdama kara trokšņa vidū, un tās skaņa būs tik caururbjoša, ka cilvēku ieroči apklust, kad tiks sajusta Mana klātbūtne.

25. Slimnīcās un visur, kur atrodas kāds slimnieks, Es tāpat darīšu sevi jūtamu un dzirdamu, „iesmērēšu” un mierināšu slimniekus, kā to varu darīt tikai Es. Es pārklāšu ar miera un mierinājuma plīvuru to sāpes, kuri — aizmirsti no saviem līdzcilvēkiem — cieš, un izlišu dievišķu balzamu uz viņu ciešanām un pacelšu viņus dzīvībā, lai viņi liecinātu par manu garīgo klātbūtni.

26. Pansionātos mani sajūtīs gan bērni, gan pieaugušie, un abi liecinās par manu klātbūtni.

27. Ja Es atradīšu, ka uguns krāsnī ir nodzisusi, Es aicināšu vīru un teikšu viņam: „Kāpēc tu neesi mīlošs un saprotošs? Kāpēc tu neaizdedz mīlestības uguni, kas ir liesma, kura dod dzīvību jūsu laulībai?”

Ja Es redzēšu, ka viņš neievēro savus pienākumus, Es viņu pārsteigšu un teikšu: „Kāpēc tu esi novirzījies no pareizā ceļa un nometis krustu? Vai tev nebija spēka izdzert arī pēdējos rūgtā dzēriena pilienus, kas vēl bija palikuši kausā?” Atgriezies uz ceļa, uz kura Es tevi novietoju, tikai tur tu Mani atradīsi, lai Es atalgotu tavu ticību, paklausību un drosmi.

28. Es pieskarsies sievas sirds visjūtīgākajām stīgām un jautāšu viņai: „Sieviete, vai tu domā, ka, novirzoties no savu pienākumu ceļa, tu atradīsi

to mieru, pēc kā tu ilgojies? Nē, nemaldies. Tava nopelns būs tajā, ka ar sevis noliegšanu un pacietību līdz galam nesīsi krustu, ko Es uzliku uz taviem pleciem.”

29. Nebūs nevienas sirds, kurai Es neļautu sajust Manu dievišķo klātbūtni un aicinātu uz izlīgumu, mīlestību un mieru.

30. Es meklēju sagatavotas sirdis, lai tajās ieliktu savu būtību, kas ir tāpat kā garā ienākt cilvēka iekšējā templī — tajā templī, no kura Man jāizdzina jūsu grēki, it kā tie būtu nešķīsti tirgotāji, līdz svētnīca ir attīrīta.

31. Es neņemšu līdzi pātagu, lai liktu jums saprast Manu Vārdu; Es nesu dzīvības maizi, lai stiprinātu jūs jūsu pacelšanās ideālā.

32. Kamēr pasaule ir nonākusi pie uzskata, ka Es esmu to pametis tās sāpju un grēku bezdibenī, Es esmu atnācis, lai tai sniegtu jaunu pierādījumu par Manu bezgalīgo mīlestību, kas jūs nekad nevar pamest un kas tādēļ tēvišķi runā uz jums un jums piedod.

33. Dažreiz, kad jūs dzirdat manu vārdu, kas pilns dievišķas maiguma, jūs esat apmulsuši, nespējot saprast, kāpēc Es izmantoju šādu mācīšanas veidu pret grēciniekiem, lai gan Man būtu jāpiemēro zināma stingrība, lai jūs pakļautu.

34. Es jums saku, ka šajā „Trešajā laikmetā” — lai arī jums tas šķiet neiespējami — cilvēces atjaunošana un glābšana nebūs grūta, jo pestīšanas darbs ir dievišķs darbs.

35. Tā būs Mana mīlestība, kas atgriezīs cilvēkus uz gaismas un patiesības ceļu. Mana mīlestība, kas nemanāmi iekļūst katrā sirdī, glāsta katru dvēseli, izpaužas caur katru sirdsapziņu, pārvērtīs cietos akmeņus par jūtīgām sirdīm, padarīs materiālistiskos cilvēkus par garīgiem būtnēm un no nocietinātajiem grēciniekiem — par labestības, miera un labas gribas cilvēkiem.

36. Es tā runāju ar jums, jo neviens labāk par Mani nepazīst jūsu dvēseles attīstību, un Es zinu, ka mūsdienu cilvēks, neraugoties uz savu lielo materiālismu, mīlestību pret pasauli un kaislībām, kas attīstījušās līdz pat vislielākajam grēkam, tikai šķietami dzīvo, pakļauts „miesai” un materiālajai dzīvei. Es zinu: tiklīdz viņš savā dvēselē sajutīs manas mīlestības maigo pieskārienu, viņš ātri nāks pie Manis, lai atbrīvotos no sava smaguma un sekotu Man pa patiesības ceļu, pa kuru viņš neapzināti tik ļoti ilgojas iet.

37. Man nevajadzēs viņam rādīt akmenī iegravētos likumus, kā tas bija Sākuma laikos, nedz arī man būs jāpaziņo par savu klātbūtni, izmantojot dabas spēkus, lai viņš varētu Mani sajust. Man pat nevajadzēs nākt šajā pasaulē cilvēka veidolā, lai atbrīvotu cilvēku dvēseles caur ciešanu pilnu dzīvi un asiņainu nāvi.

38. Šie laiki ir pagājuši, cilvēka dvēsele ir attīstījusies. Tā vairs nav pagātnes laiku mazs bērns, kam bija jāpieskaras Dievam ar rokām un jāuztver Viņu ar fiziskajām maņām, lai varētu ticēt Man un Manai klātbūtnei.

39. Aiz savā materialisma un trūkstošās jūtības pret garīgo cilvēks slēpj gaismas dvēseli, garīgo dvēseli, kas ir mērojusi garus ceļus un izturējusi lielus pārbaudījumus, kuri viņam ir devuši stingrību, pieredzi un zināšanas. Pietiks ar to, ka viņš ir gatavs iesaistīties iekšējā dialogā ar savu sirdsapziņu, lai atdzimtu jaunai dzīvei un savas būtības dziļumos atklātu patieso Svēto Svēto, no kura izplūst Kunga bezgalīgā balss kā mūžīgas un gudras taisnības likums — kā ceļš, kas vienmēr ir gaišs un drošs.

40. Ja šajā cilvēces sabiedrībā nebūtu šīs garīgās attīstības un ja tā nebūtu tuvu savai atbrīvošanai, Es jums šajā laikā nebūtu devis atklāsmi par sarunu no gara uz garu.

41. Pārbaudījumi, ko piedzīvo jūsu pasaule, ir zīmes laikmeta beigām, tie ir materiālisma laikmeta sabrukums vai nāves cīņa; jo materiālisms ir bijis jūsu zinātnē, jūsu mērķos un jūsu kaislībās. Materiālisms ir noteicis jūsu godbijību pret Mani, kā arī visus jūsu darbus.

42. Mīlestība pret pasauli, alkātība pēc zemes lietām, miesas kāribas, bauda no visām zemiskajām iekārēm, savtīgums, pašmīlestība un augstprātība bija spēks, ar kuru jūs esat veidojuši dzīvi saskaņā ar savu intelektu un cilvēcisko gribu, un Es ļāvu jums novākt tās augļus, lai jūsu pieredze kļūtu pilnīga. Taču, ja šis laikmets, kas tagad tuvojas beigām, cilvēces vēsturē tiks raksturots ar savu materiālismu, — patiesi, Es jums saku, ka jaunais laikmets izcelsies ar savu garīgumu. Jo tajā sirdsapziņa un gara griba uz Zemes izveidos pasauli, kurā dzīvo būtnes, kas mīlestības dēļ ir augstsirdīgas — dzīvi, kurā var sajūst Tēva Garu vibrējot bērnu garā, jo tad visām dāvanām un spējām, kas šodien slēpjas jūsu būtībā, par darbības lauku kļūs bezgalība.

43. Mīļā tauta, jums ir jāsaprot Mani, jo Es runāju ar jums visvienkāršākajā valodā, un Manā vārdā nav nekādu noslēpumu. Es esmu jūsu Tēvs un man nav nekādu noslēpumu pret jums. Es esmu atvēris savu dārgumu krātuvi, lai jūs tajā atrastu gudrību, kas jums nepieciešama, lai tiktu apgaismoti šajā laika posmā, ko jūs pašlaik piedzīvojat.

44. Cilvēka dvēsele ir attīstījusies, tās spējas ir izvērkušās, un tā ir spējīga sākt mana darba pētīšanu.

45. Iedvesmas dāvana, (iekšējā) vārda dāvana un atziņas dāvana ir jūsos visos, ja esat tam gatavi, jo gaisma ir pārpludinājusi jūsu dvēseli.

46. Ziniet, ka jūsu liktenis ir nonākt pie Manis pa to pašu ceļu, ko Es jums izveidoju, kad kļuva par cilvēku. Mans piemērs ir visiem pazīstams.

Kurš gan nav dzirdējis Kristus vārdu? Kurš savās pārbaudījumu stundās nav atcerējies savu Skolotāju? Un kurš (savās iepriekšējās zemes dzīvēs), lai nonāktu garīgajās sfērās, nāves stundā, kad mirst viņa ķermenis, nav izsaucis: „Tavās rokās es nododu savu garu?” Es zinu jūsu ilgas pēc gaismas, jūsu alkas pēc garīguma. Tāpēc Es esmu nācis pie jums.

47. Jūsu Gans ir jūs sagatavojis, lai jūs nāktu pie Manis. Tas ir tas pats, kurš Otrajā laikmetā sauca tuksnesī, un pie kura nāca daudzi, kas izsalkuši un izslāpuši pēc mīlestības, lai tiktu sagatavoti.

48. Tas ir Elija, kurš jūs ir atvedis pie Manis, jo viņa misija – iet Man priekšā katrā Manā atnākšanā – vienmēr ir bijusi un būs tā pati.

49. Šodien jūs piedzīvojat jaunu laiku, un, redzot brīnumus, kurus esat pieredzējuši, jūsu dvēsele ir pazemojusies. Tā ir koncentrējusies uz sevi un manos vārdos atradusi atbildi, kas tai bija nepieciešama, lai nomierinātu savas šaubas — gaismu, kas aicina turpināt ceļu. Un tur, bezgalībā, tā redz, kā atveras mājas durvis, kas to gaida, kur Tēvs un Māte to uzņems, lai tā paliktu pie viņiem uz visiem laikiem.

50. Atveriet acis patiesībai, jo tagad nav noslēpumu laiks — gluži pretēji, tas ir laiks, kad tie tiek atklāti.

51. Lai ne bailes vada jūsu soļus, nedz arī lai tās liek jums pildīt likumu. Ticībai un mīlestībai jābūt spēkam, kas mudina jūs dzīvē darīt labus darbus. Jo tad jūsu nopelni būs patiesi.

52. Šis Gaismas laikmets visiem cilvēkiem nesīs sapratni, jo katrs noslēpums tiks atklāts.

53. Jūs man savās sirdīs sakāt: „Kungs, ja Tu mums parādīsi Savu patiesību — kādus nopelnus mēs tad būsim guvuši? Tu esi teicis, ka laimīgi ir tie, kas ticējuši, neredzot.”

54. Ak, jūs, cilvēki, kas neprotat izprast Manu vārdu! Vai jūs neredzat, cik ļoti ir nepieciešams, lai Es jums palīdzētu iekļūt tā jēgā un to saprast?

55. Taisnība, tajā laikā Es teicu: „Laimīgi ir tie, kas ticēja, neredzot.” Taču ar to Es gribēju teikt: „Laimīgi tie, kuri — nemēģinot redzēt Dievišķo ar savām zemes acīm — prot to saskatīt ticības gaismā, kas ir garīgais skatiens. Laimīgs tas, kurš — necenšoties ar savām maņām pieskarties vai uztvert garīgo — prata sagatavoties, lai savā dvēselē sajustu Dievišķo klātbūtni.”

56. Saprotiet, mācekļi, ka, kad Es teicu: „Svētīgs tas, kas tic, neredzot”, Es atsaucos uz „miesas” skatienu un maņām, jo tas, kurš tā ticēja, to darīja tāpēc, ka ar savu dvēseli Mani redzēja un sajuta.

57. Jūs tagad stāvat priekšā laikam, kurā jūs ne tikai ticēsiet caur ticību, caur to garīgās dvēseles augstāko skatījumu, bet arī sapratīsiet ar izpratni,

kas pārsniedz jūsu cilvēcisko saprāta spējas, jo tā būs dvēsele, kas apgaismota ar garīgo gudrību.

58. Arī šodien Es jums saku: „Laimīgi tie, kuri, neredzot ar savām fiziskajām acīm un nesaprotot ar savu ierobežoto cilvēcisko prātu, tomēr tic, jo viņi jūt ar dvēseli, jo viņi pacilājas, lai skatītos ar garīgo skatienu un saprastu ar to saprātu, kas stāv pāri jebkurai cilvēciskai gudrībai.”

59. Ja cilvēkā rodas patiesa ticība Dievišķajam, tad tādēļ, ka viņš ir redzējis ar garu. Kas vai kas gan varētu viņu piespiest noliegt to, ko viņš šādā veidā pats ir pieredzējis? Tomēr tie, kuri sevi maldina ar viltus ticību, jo nekad nav pratuši skatīties vai just ar garu un ir apmierinājušies ar to, ka saka, ka viņiem ir ticība, pat neredzot, – tie gan tic. Bet tie ir tie, kuri pirmajā pārbaudījumā sāk šaubīties, kļūst nedroši vai apmulsuši un galu galā bieži noliedz.

60. Bet Es jūs visus glābšu. Tāpēc jau agrāk jums tika teikts, ka pienāks stunda, kad katra acs Mani ieraudzīs.

61. Jūsu progress vai jūsu garīgā attīstība ļaus jums atklāt Manu patiesību un sajūst Manu dievišķo klātbūtni — gan garīgajā pasaulē, gan katrā no Maniem darbiem. Tad Es jums teikšu: „Laimīgi tie, kas spēj Mani atpazīt visur, jo tieši viņi ir tie, kas Mani patiesi mīl.

62. Laimīgi tie, kas spēj Mani sajūst ar dvēseli un pat ar ķermeni, jo tieši viņi ir piešķīruši visai savai būtībai jūtīgumu, tie ir patiesi garīgi attīstījušies.”

63. Cik ļoti cilvēces praktizētie netīrie reliģiskie kulti ir kavējuši garīgo attīstību! Tādējādi cilvēki ir kavējuši brīnumu piepildīšanos, ko paveic garīgā ticība, un ir kavēta arī garīgā ietekme uz cilvēka dzīvi.

64. Ja cilvēki saņem Manas labvēlības, Manas atbildes un Manus nepārtrauktos mīlestības apliecinājumus, tad tas notiek nevis kā atlīdzība par ticību vai patiesu garīgumu, bet gan Manas līdzjūtības dēļ pret viņu nenobriedību, nabadzību un neziņu.

65. Es zinu, ka daudzi būs sašutuši, uzzinot šos vārdus; bet tie būs tie, kuri savā garīgajā apmulsumā nevēlas atzīt, ka cilvēkā līdzās cilvēciskajai dabai pastāv arī garīgā būtības daļa — vai arī tie, kuri gan tic cilvēka dvēselei, bet, saistīti ar savu tradīciju un ticības pārliecību ieradumiem, noliedz, ka dvēselei ir bezgalīgi garš attīstības ceļš.

66. Es zinu arī to, ka man jums jārunā ar taisnības vārdiem, lai jūs satricinātu un izrautu no dziļā letarģijas, kurā atrodas pasaule.

Jau sen cilvēki ir izmantojuši savu spēku, lai darītu pēc savas gribas, tādējādi veltot brīvās gribas dāvanu zemes darbiem. Bet Es redzu, ka viņiem vēl ir spēki, un Es tos izmantosiu, iedvesmojot viņos ideālu par jaunu pasauli, labāku pasauli, kuras pamats būs patiesa ticība un kuras

mērķis būs dvēseles pacelšana caur mīlestību un taisnīgumu. Vai tas nav bijis mans mācījums visos laikos?

67. Pēties manu mācību, un, pēc tam, kad esat par to dziļi pārdomājuši, lūdziet savu garu izteikt par to savu spriedumu. Ne jūsu prātam, ne jūsu sirdij nevajadzētu būt pirmajiem, kas izsaka spriedumu par kaut ko, kas atrodas ārpus to robežām. Jo jūs dzīvojat laikā, kad mana dievišķā gaisma, pārvēršoties domās, sasniedz jūsu prātu un ļauj tam ienākt bezgalīgas skaistuma un gudrības pasaulē.

68. Šeit pie jums ir Tas, kurš nekad nav noguris gaidīt jūs un kurš tuvinās jūsu sirdij, lai iedvesmotu tai garīgas ilgas un piepildītu tās neizmērojamo tukšumu ar manu mīlestību.

69. Ir pagājuši gandrīz divdesmit gadsimti, kopš pasaule vairs Mani nedzirdēja, nedz redzēja, neapzinoties, ka Es ne uz brīdi neesmu no tās atdalījies, ne uz brīdi neesmu vairs ar to runājis.

70. Toreiz Man bija jākļūst par cilvēku, lai jūs varētu dzirdēt Manu Vārdu. Tagad Man bija jāatklājas caur cilvēka saprātu, lai pasaule atkal varētu dzirdēt „Vārdu”.

71. Vairs nav Jēzus no Nācaretes, kas parādās jūsu acu priekšā — tas ir Kristus, tas ir Gara Meistars, kas atklājas jūsu garam, lai sniegtu jums savu jauno mācību.

72. Jēzus bija ķermenis, cilvēka veidols, ko Es izmantoju, lai padarītu Sevi redzamu cilvēku acīm, un Nācarete bija ciems, kurā Es uzaugu kā cilvēks, kurā pavadīju savu bērnību un sāku savu jaunību. No Nācaretes nāca Marija, svētītā Māte, kas man piedāvāja savu klēpi, lai es kļūtu par cilvēku, un tur auga un attīstījās šis ķermenis, kas bija iemesls, kāpēc pasaule vēlāk mani sauca par Nācāretieti.

73. Šodien Es nenāku no Nācaretes, Es dzīvoju pasaulē, kas Man atbilst, proti, Garīgajā Valstībā, par kuru Es jums jau tolaik sludināju, un Es ļauju jums dzirdēt Manu balsi, kurai nav ne šķēršļu, ne attālumu.

74. Es svētīju tevi, ak, tauta, kas šajā vakarā ir sapulcējusies, lai sveiktu pēdējā gada pirmo dienu, kurā jūs saņemsiet Manu Vārdu šādā veidā.

75. Drīz Es vairs nerunāšu ar jums caur šiem balss nesējiem, radot sajūsmu. Bet jums nedrīkst aizmirst, ka Es esmu jums teicis, ka Es nekad nešķiršos no jums un ka Es nekad nepārtraukšu sūtīt jums Savu Vārdu iedvesmas veidā.

76. Cilvēkos valdīja liela apmulsums, kad Es parādījos pie viņiem tajā Otrajā laikmetā. Bet šodien, kad Es atkal ļauju dzirdēt Savu cilvēcisko balsi, Es atklāju, ka apmulsums ir kļuvis vēl lielāks. Tāpēc Es redzu, ka ir pienākusi stunda, ko Es biju paziņojis, lai atkal atklātos cilvēcei, un Es sāku Savu Gaismas darbu, izplatot Savu patiesību un soli pa solim tuvinot

cilvēkus ceļam, uz kura viņiem jāatmin visi noslēpumi, kurus viņiem jāzina, un uz kura viņiem jāatrod katrs skaidrojums un katrs atklājums.

77. Tagad ir sācijas nozīmīgs laiks — laiks ar neizmērojamu nozīmi cilvēkiem un garīgajām būtnēm.

78. Un šis gads, mans pēdējais atklāsmes gads, ir arī bezgalīgi nozīmīgs šai tautai, jo tajā Es jums dodu normas, gaismu, uzdevumus un zināšanas, lai jūs ar drosmi un stingrību varētu ienākt jaunā laikmetā.

79. Mana vēstījuma saturs ir bijis skaidrs, gaišs un saprotams, lai jūs nekad neaizķertos par kļūdu vai neziņas akmeņiem.

80. Rūpējieties, lai tās jēga paliktu jūsu sirdīs, lai jūs nēsātu Mani sevī un lai katrā no jums būtu padomdevējs, ceļvedis un ārsts.

81. Ja jūs sekosiet manai mācībai, kā Es jums to mācīju, ja jūs praktizēsiet garīgo labdarību, jūs drīz vairs nebūsiet mazi bērni, bet kļūsiet par mācekļiem un atklāsi, cik viegli ir ar tīru un uz augšu vērstu domu sazināties ar manu Garu. Tad jūs sapratīsiet, kāpēc manas atklāsmes laikposmam bija noteikta robeža. Jo, ja tas nekad nebeigtos, jūs nekad neattīstītos garīgi, jo, tā vietā, lai, ilgojoties pēc manas iedvesmas, paceltos caur savu attīrīšanos un nopelniem, jūs tur, savā pasaulē, nemitīgi gaidītu, kamēr balss nesējs sagatavosies, lai jums nodotu vēstījumu.

82. Patiesi, Es jums saku: mana Vārda auglis, kas jūsu sirdīs bijis sēkla, saskaņā ar manu gribu ir saruna no gara uz garu. Es jau esmu jums uzticējies šo sēklu, jau esmu jūs mācījis to sēt. Tagad jums ir uzdevums to izplatīt un kopj. Jo Es gaidīšu sava sējuma augli, lai Savā Garā sajustu neizsakāmo laimi, ko sniedz bērnu klātbūtne pie Manis, dzirdētu viņu garīgo balsi, sajustu viņu mīlestības pieskārienus, tāpat kā Es to darīju caur Jēzus lūpām: „Man slāpst, Man slāpst pēc jūsu mīlestības.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 306

1. Jūs esat sapulcējušies, lai dzertu no dzīvības avota, kura kristāldzidrāis ūdens plūst pār jūsu dvēselēm. Ja jūs uztverat mana Vārda atklāsmi kā patiesību, tas ir pierādījums tam, ka esat veikuši garu garīgo ceļu, lai šādā veidā saņemtu manu jauno mācību.

2. Patiesi, Es jums saku: jūs esat daudzkārt bijuši gan „Garīgajā ielejā”, gan uz planētas, kurā dzīvojat. Bet man jums jāpasaka arī, kad notika jūsu garīgā dzimšana un kad jūs pirmo reizi kājām uzkāpāt šīs pasaules putekļos, tāpat kā jūs uzskatāt par nepieciešamu, lai Es jums atklātu, cik reižu jūs esat bijuši uz tās un kas jūs esat bijuši citās inkarnācijās.

Mana mācība jums neatklāj to, ko jums pagaidām nevajadzētu zināt, un to, kas jums drīkst tikt atklāts tikai tad, kad jūs būsiet sasnieguši ceļa galā. Mans darbs jums rāda ceļu, pa kuru jūs nonāksiet pie garīgās zināšanas virsotnes, pakāpi pa pakāpei paceldams jūs uz augšu pa labestības, mīlestības un brālības kāpnēm.

3. Lai izplatītu manu darbu šajā „Trešajā laikmetā”, esmu izvēlējis 144 000 dvēseles no lielajiem pūļiem un iezīmējis tās ar Dievišķās Gaismas skūpstu — ne ar Jūdas skūpstu, ne ar derības zīmogu, kas apdraud jūsu dvēseli. Mana zīme ir tā, ko Svētais Gars ieliek savos izredzētajos, lai viņi šajā „Trešajā laikmetā” pildītu lielu misiju. Kas nes šo zīmi, tas nav pasargāts no briesmām — gluži pretēji, viņš tiek vairāk kārdināts un vairāk pārbaudīts nekā citi. Atcerieties katru no divpadsmit, kurus Es izvēlējos „Otrajā laikmetā”, un jūs apstiprināsiet to, ko Es jums tagad saku. Viņu vidū bija brīži, kad valdīja šaubas, vājums, apmulsums, un bija pat viens, kurš Mani nodeva, ar skūpstu izsniedzot Mani Maniem mocītājiem.

4. Kā gan šī laika izredzētajiem nevajadzētu modināties un lūgties, lai nepadotos kārdinājumam! Bet patiesi, Es jums saku, tomēr starp simt četrdesmit četriem tūkstošiem būs nodevēji.

5. Modieties un lūdzieties, mīļā tauta, jo ceļš uz Zemi ir pilns briesmu un kārdinājumu, tas ir nepārtraukta cīņa starp gaismu un tumsību. Cīnieties un lūdzieties nepārtraukti, ievērojiet Manu vārdu un sagatavojieties, ja nevēlaties nodot Manu darbu. Atcerieties, ka jūs varat kļūt par nodevējiem pat negribot vai neapzināti, ja nododat patiesību.

6. Jūsu dvēsele, kas ir sadalīta starp sirdsapziņu un gribas brīvību, starp tieksmi uz Augsto, kas piemīt Garam, un tieksmi uz Zemo, dabisko miesā, zina, ka tai ir iespēja atbrīvoties un izpelnīties nopelnus, lai sasniegtu augstāko labā uzvaru pār ļauno, dvēseles uzvaru pār „miesu”, gaismas uzvaru pār tumsību.

7. Šis zīmējums nozīmē uzdevumu, pienākumu un atbildību pret Dievu. Tas nav nekāda garantija pret kārdinājumiem vai slimībām; jo, ja tā būtu —

kādi tad būtu manu izredzēto nopelni? Kādas pūles jūsu gars pieliktu, lai paliktu uzticīgs maniem vārdiem? Es ar jums runāju šādā veidā, jo šajā tautā ir daudz sirdīm, kas vēlētos piederēt pie šiem izredzētajiem. Bet Es esmu redzējis, ka vairāk nekā vēlme kalpot cilvēcei ar dāvanām, ko Es piešķiru kopā ar zīmi, noteicošā ir vēlme justies drošībā, vai arī tas ir iedomīgums, kas viņus mudina lūgt Man, lai Es viņus aicinātu. Šos manus bērnus-mācekļus Es pakļaušu pārbaudījumam, un viņi paši pārliecināsies, ka Mans vārds nav nepamatots.

8. Zīme ir neredzams simbols, ar kura palīdzību savu uzdevumu var izpildīt tas, kurš to nēsā ar mīlestību, cieņu, dedzību un pazemību. Tad viņš spēs pārliecināties, ka zīme ir dievišķa žēlastība, kas ļauj viņam pacelties *pāri* sāpēm, kas apgaismo viņu lielajos pārbaudījumos, kas atklāj viņam dziļas atziņas un atver viņam ceļu, kur vien viņš vēlas, pa kuru dvēsele turpina virzīties uz priekšu.

9. Zīme ir kā ķēdes posms, kas to, kam tā pieder, savieno ar Garīgo pasauli; tā ir līdzeklis, ar kura palīdzību jūsu pasaulē atklājas Garīgās pasaules doma un vārds, tāpēc Es jums saku, ka iezīmētais ir Mans vēstnieks, ka viņš ir Mans sūtnis un Mans instruments.

10. Liels ir Zīmētā uzdevums, kā arī atbildība pret Manu darbu. Bet viņš nav viens savā ceļā — viņa pusē vienmēr ir sargājošais eņģelis, kas viņu sargā, vada, iedvesmo un iedrošina.

11. Cik stiprs ir bijis tas, kurš ar mīlestību prata piekļauties savam krustam, un cik grūts un rūgts ir bijis ceļš tam izredzētajam, kurš nebija gatavs „Trešajā laikmetā” nēsāt izredzētā dievišķo zīmi. Es saku visiem, kas Mani dzird, ka viņiem jāiemācās modināties un lūgties, ar mīlestību nest savu krustu un rīkoties taisnīgi un paklausīgi, lai šī dzīve, kas jūsu dvēselei nozīmē tās gaišāko reinkarnāciju, nekļūtu neauglīga un lai vēlāk tai nevajadzētu raudāt par zaudēto laiku un neizmantotajām spējām.

12. Visi pārdomājiet šo mācību, neatkarīgi no tā, vai tā ir jums adresēta vai nē, jo jums visiem ir jāpilda savs uzdevums Manā darbā.

13. Es atgādinu jums par Likumu — to, ko nevar izdzēst no jūsu gara, nevar aizmirst no jūsu sirds un ko nedrīkst apšaubīt, jo to ir diktējusi gudrā inteliģence, vispārējā inteliģence, lai katrs cilvēks sevī paturētu gaismu, kas viņu vada ceļā uz Dievu.

14. Ir nepieciešams dziļi izprast likumu, lai visas dzīves darbības balstītos uz patiesību un taisnīgumu. Bez likuma izpratnes jūs neizbēgami pieļausiet daudzas kļūdas. Bet Es jums jautāju: vai jūsu gars jūs nekad nav vedis pie atziņas gaismas? Patiesi, Es jums saku, gars nekad nav bijis bezdarbīgs vai vienaldzīgs. Tā ir jūsu sirds, tā ir arī jūsu prāts, kas noraida iekšējo gaismu, apburti ar ārējās gaismas spožumu, tas ir, ar pasaules zināšanām.

15. Lai gan Man vajadzētu būt jūsu pirmajai mīlestībai, jūs Mani esat atstājuši pēdējā vietā, jo ilūzijas un sapņi, zemes mīlestības un jūsu kaislības ir padarījušas jūs pārāk vājus, lai spētu Mani mīlēt.

16. Jūs esat ļoti izsmēluši savas sirdis mīlestībā pret pasauli un arī caur ciešanām, bet jūsu dvēsele, kas katrā mirklī spēj pacelties, paliek aktīva, jo tajā nogurums ir tikai šķietams un tā nenoveco kā ķermenis, nedz arī izsmeljas kā sirds.

17. Jūs domājāt, ka mīlat Mani vairāk nekā jebko citu radīto, taču jums būs jāpārliecinās, ka Man esat atstājuši tikai savu pēdējo mīlestību.

18. Kad sasniegsiet vecumu un dabisku iemeslu dēļ sajūtīsiet, ka kaislības un ilgas jūsu sirdī ir izdzisušas, jūs vērsīsiet savas acis uz Mani un teiksiet: „Kungs, Tev bija taisnība. Kamēr uz zemes jūtamies jauni un spēcīgi, mēs Tevi aizmirstam, lai gan bieži esam ticējuši, ka Tevi mīlam un ka Tu esi pirmais mūsu dzīvē.”

19. Vai jūs saprotat, ka Es jums teicu patiesību, kad sacīju, ka Es esmu jūsu pēdējā mīlestība jūsu dzīvē? Tomēr nevienam nevajadzētu domāt, ka, sakot, ka Man jābūt pirmajam jūsu dzīvē, Es ar to gribēju teikt, ka jums nedrīkst mīlēt nevienu citu kā vien Mani. Es gribēju jums likt saprast, ka tas, kurš mīl Mani vairāk nekā jebkuru citu, mīlēs patiesi. Šāds cilvēks mīlēs tikai to, kas ir pareizi, viņš dzīvē nekad nebūs izsmelts, nedz arī piedzīvos vilšanos. Jo, mīlot Mani vairāk par visu, viņš mīlēja patiesību un taisnīgumu, kas, tos piemērojot savā dzīvē un darbos, pacēla viņu pāri cilvēciskajām grūtībām, pasargāja no ilūzijām un ļāva dzīvot gaismas, miera un gudrības pasaulē.

20. Dažreiz jūs esat satraukti, kad konstatējat, ka, pat ja jūs pēc iespējas ievērojat Manu likumu, jūs neizvairāties no sāpēm, nelaimēm un pārbaudījumiem, un tas ir taisnība, mīļā tauta. Bet tas notiek tikai šeit, šajā asaru ielejā, kas ir pārbaudījums, attīroša upe un skola dvēselei.

21. Bet kāpēc uzskatīt, ka pārbaudījumi ir sodi? Labāk ir ticēt, ka pārbaudījumi nav sodi, bet gan pieredzes, kuras jums jāizdzīvo, lai jūsu dvēsele iegūtu vairāk gaismas. Cik bieži Es jūs pakļauju pārbaudījumiem, lai jūs lūgtu, lai jūs iedegtu ticību un redzētu, kā Es nekavējoties atbildu uz jūsu aicinājumu, sūtot jums mierinājumu un mieru! Bet jūs to tā nesaprotat, un tā vietā, lai lūgtu un paļautos uz Mani, jūs kļūstat par nepateicīgiem un zaimojošiem cilvēkiem, sakot, ka Es esmu jūs aizmirsis, ka Es jūs nedzirdu, un tad jūs klauvējat pie savu līdzcilvēku durvīm, kuriem Es esmu tikpat vajadzīgs kā jums.

22. Ne Es esmu atņēmis pasaulei Savu žēlsirdību, bet cilvēki to ir noraidījuši. Es vēl kādu laiku ļaušu viņiem turpināt tā rīkoties un paļauties uz savām zināšanām un spēkiem. Jo vēlāk, kad viņi būs pārliecinājušies par

savu nespēju pārvarēt sāpes, kas pārpludinās pasauli, viņu dvēseles ātri atgriezīsies pie Manis, lai atzītu sevi par nenobriedušām, trauslām, nepateicīgām un cietsirdīgām.

23. Es, kuram nav tāda jūsu darba, no kura Es neizlaistu gaismu, pat ja tas ir ļauns darbs, ko esat izdarījuši, panākšu, ka pasaule, izklūstot no haosa, savā garā būs ieguvusi vairāk gaismas nekā pirms savas krišanas.

24. Es piedošu visus jūsu grēkus, jo tie bija jūsu neziņas auglis. Bet, ja gaisma būtu uzaususi jūsu būtībā — vai jūs tad būtu spējīgi apzināti grēkot, ignorējot savu pieredzi un sirdsapziņu? Nē, mācekļi, jūs nekad vairs nevarētu atkārtot to kļūdu, kas lika jums izdzert tik rūgtu kausu.

25. Vai jūs saprotat, ka jūs vieglprātīgi spriedat, ja savus pārbaudījumus saucat par sodu, ka tiem nav cita uzdevuma kā vien sniegt jums pieredzi, stiprināt jūs ticībā, bagātināt jūs ar patiesām zināšanām un saskaņot jūs ar savu sirdsapziņu?

26. Klausieties Manī ar pazemību, pārvarot augstprātību, ko nesat savās sirdīs, un pamazām sākot atklāt dzīves patieso jēgu, kā arī katrā solī saskatot brīnumus, kurus iepriekš nebijāt pamanījuši, jo jūsu nespēja bija pārklājusi patiesību ar noslēpuma plīvuru.

Šeit ir mana gaisma, kas jums atklāj ne tikai to, kas ir noslēpums, un saka, ka nevis Es esmu tas, kurš slēpjos no jūsu acīm, bet gan jūs esat tie, kas nevēlējāties Mani atzīt.

27. Kad Es vēršu savu skatienu uz slimnīcām, cietumiem, sērojošajām ģimenēm, izirušajām laulībām, bāreņiem vai garīgi izsalkušajiem — kāpēc Es jūs tur neatrodu? Atcerieties, ka Es ne tikai esmu jūsu mācītājs lūgties, bet arī esmu jums devis vārda dāvanu un mācītājs dziedināt. Un daudzos gadījumos Es esmu jums teicis, ka jūsu klātbūtne var radīt brīnumus, ja jūs patiešām esat tam sagatavoti.

28. Cik daudz iespēju darīt labu jums ik dienas piedāvā dzīve! Bet ņemiet vērā, ka tāpat kā ir situācijas, kurās vienīgais, ko jūs varat darīt, ir lūgties, tāpat ir arī citas, kurās ir nepieciešams runāt vai rīkoties.

29. Svētīti lai ir tie, kuri nebaidās no ļaunajiem skatieniem vai ļaunprātīgām runām un kuriem ir vienīgi vēlēšanās darīt labu. Tieši viņi garīgi pavada Mani pie slimnieka gultas, dodas pie tiem, kas dzīvo tumsā, lai nestu viņiem ticības, zināšanu vai mierinājuma gaismu.

30. Svētīti lai ir tie, kas atceras sērojošos, un tie, kas domā par materiāli un garīgi nabadzīgajiem, jo viņu sirdis pukst tuvu Manam Garam.

31. Kā jūs varat domāt par savu līdzcilvēku sāpēm, ja ļaujat, lai jūsu pašas pārņem jūsu pašu sāpes? Kā jūs varat atklāt, ka pasaulē ir miljoniem cilvēku, kuri cieš bezgalīgi vairāk nekā jūs, ja jūs savu krustu nesat tikai ar nepatiku un vienmēr sakāt, ka esat visnelaimīgākie?

Ir daudzi, kas staigā tālu, ļoti tālu no patiesā ceļa — daudzi, kas nekad nav dzirdējuši nevienu mīlestības vārdu, daudzi, kas savā būtībā nenes ne mazāko gaismas dzirksteli, un tomēr jūs neesat apstājusies, lai viņiem palīdzētu, kad viņi šķērsoja jūsu ceļu. Cik daudzi no šiem garīgi nabadzīgajiem panes savu nastu, nelamājoties un nemēģinot sacelties, kā jūs!

32. Jums jāiemācās skatīties nedaudz tālāk par sevi, nedaudz tālāk par savām mājām un savām jūtām, lai izjustu citu cilvēku sāpes, lai jūsu sirdis, mīļā tauta, atmodinātos labestība, lai dvēsele varētu pārplūst un izpildīt augstāko bausli, kas ierakstīts jūsu sirdsapziņā — to, kas saka: „Mīliet viens otru.” Ja esat materiāli nabagi un šī iemesla dēļ nevarat palīdzēt savam tuvākajam, tad nenoskumušies. Lūdzieties, un Es panākšu, ka tur, kur nav nekā, iemirdzēsies gaisma un iestāsies miers. Patiesa mīlestība pret tuvāko, no kuras rodas līdzjūtība, ir labākā dāvana, ko jūs varat sniegt trūcīgajiem. Ja, dodot monētu, maizi vai glāzi ūdens, jums nav mīlestības sajūtas pret savu līdzcilvēku — patiesi, Es jums saku, tad jūs neesat *neko* devuši, tad jums būtu labāk nešķirties no tā, ko dodat.

33. Kad tu, cilvēce, vēlies iepazīt mīlestības spēku? Līdz šim tu vēl nekad neesi izmantojusi to spēku, kas ir dzīvības avots.

34. Kad Es ceļoju pa zemi, maniem mācekļiem sekojot, un apmeklēju ciematus, pilsētas un mājokļus, Es nekad nepiedāvāju nabadzīgajiem naudas gabalu, jo Man tā nekad nebija. Tomēr Es atdevu viņiem veselību, ko viņi par nekādu cenu nebija atraduši. Es atvedu viņus atpakaļ uz pareizo ceļu un dāvāju viņiem ceļu, kas pilns ar gaismu, mierinājumu un prieku.

Kādā reizē, kad liels cilvēku pūlis bija sekojis Man tuksnesī, lai dzirdētu Manu vārdu, Es svētīju dažas maizes un zivis un lika tās izdalīt, pēc tam, kad biju devis cilvēkiem dvēseles maizi un redzēju, ka viņi izsalkuši. Pūlis brīnījās, ka tik niecīgs krājums bija pieticis visiem. Tas bija brīnums, kas tika paveikts ar mīlestību, kā neizdzēšama mācība šai skeptiskajai, materiālistiskajai un egoistiskajai cilvēcei.

35. Ak, ja vien zemes tautas brālīgi dalītos ar savu maizi, pat ja tas būtu tikai tādēļ, lai pārbaudītu manu mācību — cik daudz laba tās tad saņemtu un kādas brīnišķīgas parādības tās piedzīvotu! Bet tās joprojām nemīl viena otru, joprojām tautas neatzīst viena otru par brāļiem. Tās uzskata viena otru par svešiniekiem un sauc viena otru par ārzemniekiem. Viņi viens otru apskauda, dusmojas viens uz otru, gandrīz vienmēr viens otru ienīst un karo viens pret otru. Karš, ko baro visi cilvēki, valda visur, kur vien ir cilvēka sirds. Vieni to veicina vienā veidā, citi — citā veidā; daudzi labi apzinās, ko dara, citi — neapzinoties to.

36. Uz šo izkaltušo lauku bez mīlestības, ticības un labas gribas Es izliju savu žēlsirdību kā labvēlīgu un auglību nesošu lietu. Bet pirms tam mana taisnība kā negaiss noslaucīs visu ļauno, nogāzīs sliktos kokus, attīrīs laukus un pilsētas un pamodinās šīs cilvēces miega apņemtās dvēseles, lai tās spētu uztvert dievišķo vēstījumu, ko mana mīlestība ir sagatavojusi nākamajiem laikiem.

37. 1950. gads, kurā jūs tagad esat ienākuši, iezīmē — kā tas bija rakstīts no mūžības — manas garīgās atklāsmes posma beigām caur cilvēka saprātu. Tas ir gads, kurā cilvēku dvēseles sajūtīs manu klātbūtni un vēršies lūgšanā.

38. 1950. gads nav kādas ēras beigas, bet gan jauna laikmeta sākums, kas cilvēkiem sagatavojis lielas atklāsmes un notikumus.

39. Kādu pieredzi jums atstāja pagājušais gads, mācekļi? Kādas nodomus esat izvirzījuši šim gadam, kas ir pēdējais manas atklāsmes gadā?

40. Jūs lūdzaties, un Es jūs svētīju. Jo tas, kurš vērš savu lūgšanu pie Manis, nekad netiks pievilt.

41. Turpiniet lūgties, bet tagad vairāk nekā jebkad centieties saprast Manu mācību, lai izkļūtu no savas stagnācijas un atbrīvotos no visa tā, ko esat ieviesuši savos dievkalpojumos un kas, tā vietā, lai nestu jums progresu, ir turējis jūs rutīnā.

42. Klausieties savas sirdsapziņas balsi, tā dos jums drosmi pārvarēt šķēršļus un lauzt tradīcijas.

43. Jums ir daudz jāstrādā, mīļā tauta; Es tagad jūs savstarpēji tuvināšu un izsūtīšu aicinājumu tiem, kuri ir attālinājušies no jūsu sanāksmēm. Jums viņus jāaicina tikai vienreiz, un, ja viņi to ņems vērā, Es viņiem atklāšu viņu mantojumu. Bet, ja viņi paliks kurli, jums šo lietu jānodod Man, jo Es būšu vienīgais, kas varēs spriest par tiem, kuri vairs nevēlējās klausīties savu Kungu.

44. Mans Vārds, ko Es jums dodu šajā pēdējā gadā, būs visa vēstījuma būtība, ko Es jums esmu nesis šajā manas atklāsmes laikā. Tajā jūs atradīsiet norādījumus visiem jūsu dzīves soļiem un atklāsmes, lai jums būtu ieroči, kad sāksies cīņa.

45. Sakiet saviem līdzcilvēkiem, ka Es esmu aicinājis jūs uz vienotību un saskaņu. Jo, kamēr šī brālība nepastāv, ir meli, ka jūs veidojat *vienu* tautu, jo tad jūs esat vienoti tikai šķietami, bet patiesībā esat sašķelti un viens no otra attālināti. Sakiet viņiem, ka jums jābūt vienotiem, jo pret jums nāks vajāšanas un naidīgums — ka Es negribu, lai viņi vēlāk raudātu par savu nepaklausību vai sūdzētos, kad vairs nebūs laika labot kļūdas.

46. Saprotiet, ka Es neatstāju nevienu punktu, kurā neievadītu gaismu, tāpēc neviens nevarēs sūdzēties un teikt, ka Es neesmu brīdinājis tautu ar Savu vārdu.

47. Mana balss ir bijusi pravietiska, mans vārds ir tāda Dieva vārds, kuram nākotne neko nevar noslēpt. Viss ir paredzēts, viss ir iepriekš zināms; jums atliek vienīgi saskaņoties ar manu vārdu, lai viss notiktu saskaņā ar manu gribu.

48. Pat ja cilvēku vairākums paklausies maldiem un novirzīsies no iepriekš iezīmētā ceļa, pat ja lielākā daļa nebūs paklausīga Maniem baušļiem, šī gaisma nepārstās spīdēt, jo patiesību nekad nevar aptumšot ļaunums.

49. Man pietiktu ar dažiem paklausīgiem, enerģiskiem, garīgiem un pazemīgiem sirdīm, lai es varētu izmantot viņus kā instrumentus, lai turpinātu izplatīt mana Vārda patiesību.

50. Mans pienākums ir runāt ar jums šādā veidā, jo jums jau tagad jāzina, ka daudzi no jums pēdējā stundā Man pasniegs jaunu ciešanu kausu. Pār šo tautu nāks apmulsums un tumsība, tāpat kā tajā stundā, kad Jēzus mira pie krusta, pasaule aptumšojās. Taču jūs tagad nezināt, cik ilgi ilgs šis tumšums, un tādēļ Es jums saku, ka jums jābūt nomodā un jālūdz, lai jūs neiekristu kārdinājumā un nepiederētu pie tiem, kuri neievēro Manus norādījumus.

51. Es jums saku, ka šīs apmulsuma tumsā parādīsies gaismas stariņš, lai ikviens, kurš vēlas Man sekot ar sirdi un dvēseli, atklātu ceļu un nonāktu pie Manis garīguma ceļā.

52. Šī tauta nav apzinājusies, ka pati rada tos pārbaudījumus, kas rīt tai jāaskaras, lai izrautu to no dziļā letarģijas.

53. Kā vienmēr, bija daudz aicināto un maz izredzēto, jo Es izvēlos tikai tos, kuri savlaicīgi ir gatavi pildīt savu uzdevumu; bet pārējiem Es dodu gaismu, lai viņi saprastu, ka jāgaida laiks, kad arī viņi tiks izredzēti.

54. Cik daudzi, kuri bija tikai aicināti, bet kuriem vēl nebija pienācis laiks tikt izraudzītiem kādam uzdevumam, ir pievienojušies maniem mācekļiem un darbiniekiem, lai gan viņu dvēselēm trūka absolūti nepieciešamās attīstības, lai nestu šī krusta nastu, un viņu prātam trūka nepieciešamās gaismas, lai uztvertu manu iedvesmu! Ko daudzi no viņiem darīja, nonākuši izredzēto rindās? Viņi svētīja, saindēja atmosfēru, inficēja citus ar savām sliktām tieksmēm, meloja, sēja nesaskaņas, izmantoja manu vārdu un garīgās dāvanas, kuras Es esmu ielicis savos mācekļos, lai gūtu nelikumīgu peļņu.

55. Neviens nemēģiniet atklāt, kuri tie ir, jo jūs to nespētu. Tikai Mans caurbījošais tiesneša skatiens viņus nepazaudē no redzesloka, un Es ļauju

Manam Vārdam nonākt viņu sirdsapziņā, kas viņiem saka: “Modieties un lūdzieties, lai jūs savlaicīgi varētu nožēlot savus pārkāpumus; jo, ja jūs to darīsiet, Es jums apsolu, ka Es jūs garīgi ātri sēdināšu pie Sava galda un svinēsim izlīguma un piedošanas svētkus.”

56. Mīļie mācekļi: šī ir svētītā stunda, kurā Es ļauju jums sajust Manu klātbūtni. Balss nesējs, caur kuru Es jums dodu Savu vārdu, ir sagatavojies, un cilvēku pūlis, kas Mani dzird, ir sapulcējies un domās pacēlies pie Manis.

57. Tā Es gribu jūs redzēt vienmēr, lai jūs piedzīvotu mana vēstījuma brīnumu un savas būtības dziļumos sajustu manu mīlestību, manu skatienu, manu būtību.

58. Patiesi, Es jums saku: jūs neesat vienīgie, kam šajā garīgās sagatavošanās brīdī ir mana klātbūtne. Nav tādas reliģijas, nedz arī var būt tāds Man veltīts rituāls, kurā nebūtu klātesošs Mans Gars. Tieši tajā brīdī, kad klausītāju pūlis ir aizkustināts, lūdz un lūdz, izrunā Manu Vārdu un svēti, Es iespiežos līdz pat viņu sirds dziļumiem, lai dotu to, par ko viņi lūguši.

59. Ja pasaules tautas un reliģiskās kopienas jau būtu attīstījušas savas garīgās dāvanas, tās būtu ieguvušas to jutīgumu, kas ļautu tām baudīt žēlastību un kaut kādā veidā sajust Manu klātbūtni. Taču viņi nevar Mani redzēt, nedz dzirdēt, nedz sajust, jo viņu maņas un spējas ir aizmigušas, praktizējot elku pielūgšanas un fanātiskos kultus.

60. Ja jūs tagad man jautātu: „Meistars, kad mūsu brāļi un māsas no dažādajām reliģiskajām kopienām sajutīs Tevi, dzirdēs Tevi un redzēs Tevi tāpat, kā Tu šobrīd mūs māci?” — Es jums atbildētu: „Tad, kad visi būtu kļuvuši garīgi.” — Taču, ja tas būtu noticis, viņi jau sen būtu attālinājušies no jebkādas maņu reliģiskās prakses un jebkādas fanātiskas ticības.

61. Es runāju ar viņiem caur pārbaudījumiem, kas ir kā mācības viņiem — reizēm atalgojot viņu ticību, reizēm sodot viņus ar Manu dievišķo taisnīgumu, ja viņi cenšas iegūt Manas labvēlības ar rīcību, kas nav piemērota, lai to piedāvātu Man.

62. Ļoti reti viņi saprot to, ko Es vēlos viņiem darīt saprotamu ar saviem pārbaudījumiem. Taču, ņemot vērā viņu sāpes, viņu ticību vai cerību uz Mani, Es piedodu viņiem viņu kļūdas un neziņu un sūtu viņiem Savu žēlsirdību.

63. Tagad ir laiks, kad Mans Gars nepārtraukti runā uz cilvēku garu, dvēseli, prātu un sirdi. Mana balss sasniedz cilvēkus caur domām un pārbaudījumiem, kuru dēļ daudzi paši no sevis atmodinās patiesībā, jo tie, kas viņus vada vai māca, guļ un vēlas, lai pasaule nekad neatsāktos.

64. Mīļā tauta, atceries: ja tu būtu gatava nest mana Vārda Labo Vēsti uz citām zemēm, daudzi cilvēki saprastu manu vēstījumu.

65. Kad Es tā runāju ar jums, jūs sirdī sakāt: „Kā es varēšu mācīt dažādās valodās, ja pat savā dzimtajā valodā jūtos pārāk neveikls, lai izteiktos?”

Bet Es jums saku: Ak, jūs, tauta, kas neticat manam vārdam! Vai jūs domājat, ka tiem Otrā laika apustuļiem bija fiziska apmācība, lai runātu dažādās valodās? Nē, mani bērni, un tomēr viņi padarīja sevi saprotamus visiem, jo valoda, ko viņi runāja un ko bija iemācījušies no Manis, bija mīlestības valoda. Viņi mīlēja, kā to bija mācījis viņu Skolotājs, dziedināja slimus, radīja mieru, nesēja gaismu, atklāja patiesību un rādīja ceļu. Bet viņi to darīja vairāk ar darbiem nekā ar vārdiem.

Tā izpaužas mīlestība: caur darbiem. Tāpat runā Gaismas dvēsele, kurai bieži vien cilvēciskie vārdi ir lieki.

66. Vai jūs jau saprotat, cik daudz garīgā mācība plūst no šīm lūpām tajos īsajos brīžos, kad Es jums izsaku savu vēstījumu? Vai redzat, cik daudz vārdu nāk no šīm lūpām, kamēr ilgst mana atklāsmē? Taču tie izrādās niecīgi, ja tos salīdzināt ar to darbu skaitu, ko Es stundu pēc stundas un jebkurā brīdī veicu kopā ar jums. Tāpēc Es jums saku patiesībā, ka Es ar jums runāju vairāk caur saviem darbiem nekā caur saviem vārdiem. Jūs līdz šim vienkārši neesat centušies iemācīties izprast manu „Vārdu”, kas gudri un nepārtraukti runā uz jums. Jūs uzskatāt, ka manas atklāsmes varat saņemt tikai ar cilvēcisko vārdu starpniecību, un tāpēc Es esmu jums ļāvis dzirdēt manu Vārdu jūsu pašu valodā cilvēciskā izpaušmē.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 307

1. Tas ir Mans Vārds, kas dod mieru jūsu sirdīm un mieru jūsu dvēselēm. Lielākais, ko Es esmu paredzējis jums, ir miers. Kas pieder šim dārgumam, tam pieder viss — kas pazīst šo dvēseles stāvokli, tas to neapmainītu pret lielākajiem zemes īpašumiem un dārgumiem.

2. Ja jūs Man jautātu, kāds ir noslēpums, lai iegūtu un saglabātu mieru, tad Es jums saku, ka noslēpums slēpjas tajā, ka jūs pildāt sava Tēva gribu. Un, ja jūs Man jautātu, kā pildīt dievišķo gribu, Es jums atbildētu, ka jums jāpiemēro Mans likums un Mana mācība savā dzīvē.

3. Daži izjūt vilšanos, kad dzird Mani sakām, ka lielākais, ko Es jums dodu, ir miers. Jo viņiem patiktu dzirdēt Mani sakām, ka Esmu nācis, lai sadalītu šīs pasaules dārgumus un labumus. Iemesls tam ir tas, ka viņi nezina, kas ir miers — taču ne tikai viņi.

Kas zina, kas ir miers? Kura cilvēka būtne var apgalvot, ka viņai tas pieder? Nevienš, ļaudis. Tāpēc Es redzu daudzus, kuriem šķiet niecīgs tas, ko Es jums nesu kā lielāko dāvanu: mieru.

Kad jūs reiz iepazīsiet, kas ir šīs dvēseles stāvoklis, jūs savukārt darīsiet visu, lai nezaudētu šo žēlastību, jo caur to jums radīsies priekšstats par to, kāda būs garīgā dzīve Gaismas valstībā.

4. Tā kā jūs nezināt, kas ir patiesais miers, jūs apmierinieties ar to, ka pēc tā ilgojaties, un ar visiem iespējamajiem līdzekļiem un visdažādākajiem veidiem cenšaties iegūt nedaudz dvēseles mieru, ērtības un apmierinājumu, bet nekad to, kas patiesi ir dvēseles miers. Es jums saku, ka to var iegūt tikai bērna paklausība Kunga gribai.

5. Pasaulē trūkst labu manu vārdu skaidrotāju, labu manu mācību interpretētāju. Tāpēc cilvēce, pat ja tā sevi dēvē par kristīgu, dzīvo garīgi atpalikusi, jo nav neviena, kas to satricinātu ar manu patieso mācību, nav neviena, kas koptu sirdis ar to mīlestību, ar kādu Es mācīju cilvēkus.

6. Dienu no dienas — draudžu zālēs, baznīcās un katedrālēs — izrunā Manu Vārdu un atkārtoto Manus vārdus, taču neviens nav iekšēji aizkustināts, neviens nedreb no to gaismas, un tas ir tāpēc, ka cilvēki ir nepareizi sapratuši to jēgu. Lielākā daļa uzskata, ka Kristus vārda iedarbība balstās uz to, ka to atkārtoti atkal un atkal mehāniski, nesaprotot, ka nav nepieciešams to deklamēt, bet gan pētīt, pārdomāt, pielietot un dzīvot saskaņā ar to.

7. Ja cilvēki meklētu jēgu Kristus vārdos, tie viņiem vienmēr būtu jauni, svaigi, dzīvi un tuvi dzīvei. Bet viņi tos pazīst tikai virspusēji, un tādēļ nevar no tiem baroties, kā arī nekad to nespēs.

8. Nabaga cilvēce — kļīst tumsā, lai gan gaisma ir tik tuvu, bažīgi sūdzas, lai gan miers ir sasniedzams! Taču cilvēki nespēj ieraudzīt šo dievišķo

gaismu, jo ir bijuši tādi, kas viņiem nežēlīgi ir aizsējuši acis. Es, kas jūs patiesi mīlu, nāku jums palīgā, atbrīvojot jūs no tumsas un pierādot jums, ka viss, ko es jums toreiz teicu, bija paredzēts uz visiem laikiem, un ka jūs nedrīkstat uzskatīt šo dievišķo vārdu par senu mācību no pagājušas ēras. Jo mīlestība, kas bija visas manas mācības būtība, ir mūžīga, un tajā slēpjas jūsu glābšanas noslēpums šajā apmaldīšanās, neizmērojamo ciešanu un neierobežoto kaislību laikā.

9. Tā nav arī nekāda jauna mācība, ko Es jums šajā laikā nesu, bet gan gaisma, lai jūs varētu saprast visu, kas jums ir atklāts no senākajiem laikiem līdz pat šim brīdim.

10. Cilvēce būs pārsteigta, saņemot šo garīgo vēstījumu, un pārliecināsies par bezgalīgo mīlestību, kas izriet no maniem iepriekšējiem mācījumiem — mīlestību, par kuru tā pat nenojauta. Tad tā sapratīs, ka ir bijusi nepateicīga, neuzticīga un vienaldzīga pret savu Tēvu, pie kura tā vērsās tikai tad, kad to mocīja kāda bēda vai materiāla grūtība.

11. Es jums piedodu, mīlu jūs un izrādu jums patiesu žēlsirdību. Laimīgs ir tas, kurš sagatavojas garīgi, dvēseliski un prātiski, jo viņš tieši saņems manu Gaismu, kas no šī brīža vadīs viņu pa ceļiem, kuri ir ļoti tālu no tiem, ko viņam ir iezīmējuši viņa līdzcilvēki šajā pasaulē.

12. Es ļauju jums sajust manu mīlestību, lai cīņā jums netrūktu drosmes.

13. Trešais laikmets nozīmē garīgu cīņu, tas ir pārbaudījums un arī mantojums, jo Es esmu jums atstājis Dievišķo Testamentu.

14. Strādniekus, kas strādājuši manos laukos, Es iedvesmoju kopj savu sēju, lai to parādītu Man tajā žēlastības dienā, kas jau tuvojas un būs 1950. gada beigās — pēdējā no manām atklāsmēm pie jums. Es vēlos, lai jūs tad atnestu zelta vārpu – tīrāko un skaistāko, ko esat novākuši laukos. Tad Es pieņemsu jūsu ražu, lai to svētītu un jums teiktu: „Šī sēkla ir tā, ko jums turpmāk jāsēj manos laukos.”

15. Vai nav tā, mācekļi, ka, ja jūs šajā ceļā esat labi cīnījušies, jūs vienlaikus esat novākuši prieku, un ka, ja esat izdzēruši ciešanu kausu, jūs tādējādi esat labāk sapratuši Jēzu, savu Skolotāju? Vai nav tā, ka pēc saviem pārbaudījumiem jūs Mani esat mīlējuši vēl vairāk? Jā, tauta, patiesi, Es tev saku: ir liela atšķirība starp lūgšanu un saņemšanu, lai dotu.

16. Tuvinās diena, kad jūs paliksiet bez Maniem vārdiem, lai jūs paši runātu par Maniem mācījumiem un izskaidrotu tos ar darbiem un skaidrā, pārliecinošā valodā.

17. Lūdzieties, lai jūs ar stingru soli ieietu savu darbu laikā — savas cīņas laikā. Bet lūdzieties ar to vienkāršību, ar kādu Es ļāvu lūgties cilvēku pūļiem, kad tie sekoja Man tuksnesī, Jordānas ielejā vai uz kalna.

18. Lūdzieties par visu cilvēci, lūdzieties arī par sevi, garīgie cilvēki, jo jūsu pārbaudījuma stunda tuvojas.

19. Neizbrīnieties, ja Es jums saku, ka pēc manas aiziešanas jūsu draudzes vidū radīsies neskaidrības, kas uz laiku jūs sadalīs. Kādu laiku jūs būsiet sadalīti trīs grupās, līdz visi nonāksiet pie sapratnes par manu bausli. Taču jau šodien Es svētīju tos, kuri saprot manu gribu un to pilda ar mīlestību un labu gribu, jo Es bagātīgi apdāvināšu viņu dvēseles ar savām iedvesmām. Viņi uzņemsies atbildību sagatavoties, padarīt savu rīcību garīgāku un visā būt uzticīgi manam darbam, lai, kad pienāks pārbaudījums, kas visus atkal apvienos, viņi spētu atvērt savas sirdis bez pārmetumiem, bez iedomības un bez pārākuma sajūtas pret saviem brāļiem un māsām.

20. Skumju mākonis ir apēnojis jūsu sirdi mieru, kad jūs dzirdējāt paziņojumu par šiem gaidāmajiem notikumiem. Lai šī sāpe, ko jūs izjūtat, kalpo tam, lai jūs nepiederētu pie tiem, kas kļūst neuzticīgi — pie tiem, kas neievēro Manu Vārdu, mēģinot darīt pēc savas gribas.

21. Tiem, kas Man pagriež muguru, Es jau tagad saku, ka viņiem būs daudz jāraud, pirms viņi atzīs savu kļūdu un atgriezīsies paklausības ceļā. Un tiem, kuri Man būs uzticīgi, Es paziņoju, ka cīņa, kas viņus gaida, būs liela, un ka, kamēr pārējie nepaklausīs dievišķajam bauslim, ko jūs visi pazīstat, jo tas ir ierakstīts jūsu sirdsapziņā, jums nesaskaņas dēļ nāksies izliet daudz asaru, daudz paciest, izciest un cerēt.

22. Laimīgi tie, kas izturēs, jo viņi piedzīvos šīs tautas apvienošanos un garīgās cīņas sākumu.

23. Lūdzieties, mācekļi, lai jūs tiktu piepildīti ar gaismu un spēku un nepadotos kārdinājumam.

24. Mācieties ar mīlestību dzert savu ciešanu kausu, tajā slēpjas mācekļa nopelns. Ejiet savu ceļu ar stingriem soļiem un sasniedziet Kalvārijas kalna virsotni, svētīdami savu Tēvu un cilvēci. Es jums saku: tas, kurš prot ticībā un paklausībā palikt uz mana ceļa, nekrīt un neapmaldās. Šis cilvēks visā dzīves ceļojumā jūt manu klātbūtni un piedzīvo manu mieru.

25. Kāpēc daži savas fiziskās nāves brīdī vēlas tikt glābti, pēc tam, kad ir dzīvojuši grēcīgu dzīvi? Kāpēc daudzi vēlas dzīvot netīrumos un staigāt pa dadžiem, neaptraipoties un neievainojoties?

26. Es sniedzu jums skaidru un vienkāršu mācību, lai jūs iemācītos dzīvot grēcinieku vidū, neaizsārņojoties; iet savu ceļu starp ērkšķiem, neievainojoties; būt lieciniekiem zvērbām un negodībām, neiekrītot dusmās; dzīvot pasaulē, kas pilna ar nožēlojamiem apstākļiem, nemēģinot

no tās aizbēgt, bet gan tieši pretēji – ilgojoties palikt tās vidū, lai darītu visu iespējamo labo tiem, kas cieš, un visos ceļos sētu labestības sēklu.

27. Tā kā cilvēku grēka dēļ zemes paradīze ir pārvērtusies par elli, ir nepieciešams, lai viņi nomazgātu savus kauna traipus un tādējādi atgūtu savas dzīves sākotnējo tīrību.

28. Mācekļi, pievērsiet uzmanību tam, kā ar katru no šiem mācījumiem Es jums arvien vairāk izskaidroju Savu dievišķo plānu un daru jums zināmu jūsu misiju, un tādēļ jūs arvien labāk saprotat šī vēstījuma jēgu.

29. Mana mācība izplatīsies un iekaros daudzas sirdis. Tomēr būs daudz tādu, kas par to izsmiesies, kas to noraidīs, kas pret to cīnīsies. Bet tas nebūs nekas jauns, tas būs tas pats, kas visos laikos ir darīts pret patiesību.

30. Lai šis tauta varētu virzīties uz priekšu vētrā, kas to pārsteigs, tai būs jānostiprina savi soļi manā likuma ceļā, tai būs jāļauj savā sirdī uzliesmot ticības liesmai. Viņa garam kā glābšanas laivai būs jācenšas sasniegt patieso Garu godināšanu, un viņa sirdij būs jāmeklē patvērums nodevībā ģimenei, kas ir otrais templis cilvēka dzīvē.

31. Šajā dienā Es īpaši vēršos pie meitenēm, kurām rīt ar savu klātbūtni būs jāizgaismo jaunas mājas dzīve, un kurām jāzina, ka sievas un mātes sirds ir gaismas, kas izgaismo šo svētnīcu, tāpat kā Gars izgaismo iekšējo templi.

32. Sagatavojieties tam jau tagad, lai jūsu jaunā dzīve jūs nepārsteigtu; jau tagad sagatavojiet ceļu, pa kuru ies jūsu bērni — tās dvēseles, kas gaida brīdi, kad tuvināties jūsu klēpim, lai pieņemtu ķermeni un cilvēcisko dzīvi, lai izpildītu uzdevumu.

33. Esiet mani līdzstrādnieki manos atjaunošanas plānos, manā atjaunošanas un taisnīguma darbā.

34. Novēršieties no daudzajiem kārdinājumiem, kas šajā laikā apdraud jūsu soļus. Lūdzieties par grēcīgajām pilsētām, kur tik daudzas sievietes iet bojā, kur tik daudzi svētnīcas tiek apgānītas un kur tik daudzas lampa nodziest.

35. Ar savu piemēru izplatiet dzīvības, patiesības un gaismas sēklu, kas aptur cilvēces garīguma trūkuma sekas.

36. Šīs tautas jaunavas: pamostieties un sagatavojieties cīņai! Neļauļieties apmākt sirds kaislībām, neļauļieties apmānīt ar neīsto. Attīstiet savas intuīcijas un iedvesmas dāvanas, savu jūtīgumu un maigumu. Kļūstiet stipras patiesībā, un jums būs labākie ieroči, lai būtu gatavas šīs dzīves cīņai. Lai ar savu asinīm nodotu tālāk mīlestību, lai palīdzētu saviem bērniem ar dzīves būtību, kas ir mīlestība, par kuru Es jums tik daudz runāju, jums vispirms tā jāpiedzīvo, jāļauj tai sevi caurvīt un jāsaņem to dziļi. Tieši to vēlas panākt mans mācījums jūsu sirdīs.

37. Laimīga lai ir sievas sirds, jo tā ir vīra patvērums. Svētīta lai ir mātes sirds, jo tā ir maiguma avots viņas bērniem. Bet Es jums saku arī to, ka svētītas ir tās jaunavas, kas zem saviem apmetņiem pasargā nelaimīgos, jo viņu maigums būs kā saderināšanās un kā mātes mīlestība, kas pārsniedz cilvēcisko. Cik maz ir to, kas ir sapratuši, ka jāatsakās no pasaules pienākumiem, lai pildītu Gara pienākumus.

38. Ne visām sievietēm un vīriešiem ir uzdevums šajā pasaulē būt par vecākiem. Bērni ir kā ķēdes savām mātēm, un ir dvēseles, kurām nepieciešama brīvība, lai veiktu kādu misiju, kas nav savienojama ar bērniem.

39. Kad šī cilvēce veidos vienotu un patiesu ģimeni, kurā ikviens — sēžoties pie galda kopā ar savu Tēvu vai lūdzoties un paceldamies pie Manis — parādīs Man savu prieku par to, ka tieši šobrīd pilda savu misiju?

40. Jūs vēl esat tālu no šīs paklausības, šīs piekrišanas un šīs harmonijas. Jo, kamēr vieni novirzās no ceļa, citi nepiekrīt savam aicinājumam.

41. Ir nepieciešams, lai garīgā mācība, ko Es jums esmu atklājis caur šo balss nesēju saprāta spējām, tiktu izplatīta uz Zemes, lai tumsība atkāptos garīguma gaismas priekšā, lai cilvēce dzertu patiesības ūdeni.

42. Šodien Mans mācījums aprobežojas ar to, lai sagatavotu jūs cīņai; Mana pravietojums jums paziņo tikai par lielajiem pārbaudījumiem. Mans Vārds jūs brīdina, labot un virza. Bet pienāks žēlastības laiks, kad cilvēks sazināsies no gara uz garu. Tad viņš savas būtības augstākajā līmenī sajūtīs, kā skan dievišķais Vārds — tas, ko bez cilvēciskām izpausmēm vai akcentiem saprot tie, kuri to uztver.

43. Šis Vārds vairs nesīs ne spriedumu, ne pārmetumus, ne brīdinājumus. Šis vēstījums būs pilns ar gudrību un mīlestību.

44. Jūs vēlaties piedzīvot šī laika atnākšanu, taču jums vēl būs jābūt pacietīgiem — nevis pasīvā gaidīšanā, bet ar nepārtrauktu centību un darbu.

45. Es esmu jūs mācījis lūgties un atklājis jums ceļu, kā sasniegt garīgumu. Jo tajā slēpjas atslēga, kas atvērs durvis uz pilnīgu saziņu starp Dievu un cilvēku ar Gara starpniecību.

46. Lai to sasniegtu, mīļā tauta, nopelniet nopelnus, lai pretotos pasaules grēkiem. Pastipriniet savus pūliņus, ja nepieciešams, ejiet līdz pat upurēšanai. Ja jūsu kauss ir rūgts, esiet pacietīgi.

47. Uzticieties Man. Atcerieties, ka jūs esat Mani mācekļi un ka jums jāņem Mani par paraugu. Ja jūs esat ticējuši, ja jūsu ticība ir liela, tad pieņemiet pārbaudījumus, izdzīvojiet likstas ar pilnu drosmi. Ja jūs liecināsi par Mani, Es liecināšu par jums.

48. Mans Gars ir izliets pār visiem cilvēkiem, bet jūs esat tauta, kas spēja sajust Manu klātbūtni. Pārējās zemes tautas nepazīst šī laika atklāsmes, tās nezina, ka ir sākusies Trešā ēra. Tāpēc jūsu misija ir vēl lielāka, jo jums jābūt tiem, kas izsaka modinājuma aicinājumu — tiem, kas izplata Labo Vēsti.

49. Tiesa, daudzi cilvēki jau ir atpazinuši Manas atgriešanās zīmes, pēta Rakstus, meklējot pravietojumus — jūt, ka pārbaudījumi, kas šodien smagst uz cilvēci, liecina par Kunga tiesu. Viņi Meklē Mani, gaida Mani, ilgojas pēc Manis, bet nezina, ka Mans dievišķais starojums jau ir starp cilvēkiem. Viņi nezina veidu, kādā Esmu atklājies šai tautai, un metodi, kādā Es izstarojošs pārklāju visu matēriju un katru dvēseli.

50. Labā Vēsts tiks nestā uz tautām to cilvēku lūpās, kuri Mani dzirdēja Manas atklāšanās laikā. Tad visa pasaule uzzinās par Manu atnākšanu, iepazīs Manu vēstījumu. Kad cilvēki uzzinās laiku, kad sākās šī atklāšanās, un laiku, kad tā beidzās, viņi būs pārsteigti, konstatējot, ka katra tauta, katrs cilvēks un katrs indivīds ir piedzīvojis pārbaudījumus un notikumus, kas vēstīja par Manu klātbūtni.

51. Patiesi, Es jums saku: Es vairs neparādīšos tādā veidā, kādā jūs Mani esat pieredzējuši — ne šeit, ne citās tautās, jo nopelns būs tajā, ka šī tauta izplatīs liecību par Maniem vārdiem pa visu zemi, un tajā, ka cilvēce ticēs Manam vēstījumam.

52. Patiesi, Es jums saku: ja reiz pat karaļi brīnījās par nabadzību, kurā Es piedzimu, tad arī šajā laikā cilvēki būs pārsteigti, uzzinot par to neuzkrītošo veidu, kādu Es izvēlējos, lai jums nestu Savu Vārdu.

53. Par manu vēstījumu izcelsies strīdi: vieni apstiprinās, ka tā ir patiesa, citi mēģinās to noliegt — vieni liecinās par savām garīgajām pieredzēm, bet citi noliegs šādu parādību pastāvēšanu. Bet patiesība uzvarēs, jo tagad ir laiks, kad dvēselē snaudošās dāvanas un spējas atmodinās un izpaudīsies caur cilvēkiem. Jo šajā laikā ķermeņi jau ir sasnieguši absolūti nepieciešamo attīstības līmeni un jutīgumu, lai sazinātos ar garīgo pasauli.

54. Sākot no bērniem, caur jaunību līdz pat pieaugušajiem, visiem būs parādības, kas sākumā viņiem šķitīs dīvainas, jo cilvēki jau sen dzīvo tālu no garīgā. Bet pēc tam viņi tās uzskatīs par kaut ko pilnīgi dabisku cilvēka augstākajā dzīvē.

Tas notiks, kad jau bērni runās par dziļām lietām, kad vīriešiem un sievietēm būs garīgas vīzijas un pravietiskas sapņi, un kad dziedināšanas dāvana izplatīsies visā zemē.

55. Cik ļoti tiks apkaroti pirmie, kas liecinās par savu garīgo dāvanu atmodu! Taču Es viņiem došu spēku un pacietību, lai izturētu kritiku, nosodījumus un izsmieklus.

56. Neuztraucieties, mīļie liecinieki. Es jums paziņoju, ka šī materialistiskā cilvēce, kas tik ilgu laiku ir ticējusi tikai tam, ko tā var aptaustīt, redzēt un saprast ar savu ierobežoto saprātu, kā arī tam, ko tā pierāda ar savu zinātni, kļūs garīga un spēs Mani redzēt ar savu garīgo skatienu un meklēt patiesību.

57. Liels būs satraukums zemes valdnieku un vareno vidū, kad viņi atzīs patiesību par Manu atgriešanos. Jo savās sirdīs viņi jautās sev, kāpēc Es esmu atnācis. Turpretim nabadzīgo vidū būs liels prieks, jo viņu sirdis viņiem teiks, ka tagad tuvojas žēlastības, brīvības un miera brīdis apspiestajiem un tiem, kuriem ir bijusi nebeidzama alkas pēc mīlestības un taisnīguma.

58. Šis darbs, ko jūs šodien vēl uzskatāt par sociāli nenožīmīgu un slēptu jūsu nabadzībā, uzliesmos kā dievišķa gaisma, apgaismos visu zemi, pamodinās miega apņemtās dvēseles, aizdedzinās ticību sirdīs un atvērs cilvēku prāta priekšā Patiesās dzīves grāmatu, Patiesības grāmatu.

59. Tauta: Ja jūs vēlaties zināt vienu no iemesliem, kāpēc mana atklāsme ir bijusi pie jums tik ilgi, tad tas ir tāpēc, lai jūs, kas esat Mani dzirdējuši, savās sirdīs saglabātu Manu Vārdu un to pierakstītu grāmatās. Jūs būsit vēstneši un pilnvarotie, lai to nestu sirdīm.

60. Jūs drīz būsit brīvi, lai sāktu gatavoties tam, jo mana atklāsme beigsies 1950. gadā.

61. Drīz sāksies jauns laika posms, un tajā jūs centīsieties, lai jūsu dāvanas uzplauktu, lai plūstu iedvesma, lai sāktu darboties (iekšējā) vārda dāvana, lai pilnveidotos redzētāja dāvana un lai jūsu sirdis piepildītos ar mīlestību un žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem.

62. Jūs saņemsiet trīs Testamentus kā vienotu mantojumu, un, ja savā ceļā sastapsiet tos, kuri gaida Svētā Gara atnākšanu, jums jāparāda viņiem mana vēsts un jāsaka, ka viņiem nevajadzētu būt tādiem kā ebreju tautai, kas gaidīja Mesiju, bet nespēja Viņu atpazīt, kad Viņš pie viņiem atnāca, un joprojām Viņu gaida.

Ejiet savas garīgās misijas ceļos tā, lai jūsu līdzcilvēki, redzot jūsu dzīvesveidu un dzirdot jūsu vārdus, atzītu jūs par sēklu jaunai pasaulei, par paaudzēm, kas kalpo par pamatu jaunai cilvēcei.

63. Tēvi un mātes, kuriem ir bijusi privilēģija vadīt šīs paaudzes un tās, kas drīz nāks uz Zemi: esiet nomodā un lūdzieties par viņiem! Sagatavojiet viņiem ceļu! Es gribu viņus atrast sagatavotus, lai saņemtu manas jaunās atklāsmes. No viņu vidus celsies pravieši, kas satricinās pasauli ar savām pareģojumiem, tāpat kā to darīja senlaiku lielie pravieši, kuri pārbaudījumu brīžos bija kā vēstneši un kā lāpas tumsas vidū.

64. Garīgā pasaule kā neizmērojami liels sargājošais eņģelis uzraudzīs šo radību soļus un tādējādi palīdzēs tiem, kuri savā vidū kā bērnus uzņems šos cilvēkus, kurus Es jums paziņoju un apsolu.

65. Es tevi svētīju, tauta, jo tu uz īsu brīdi esi attālinājusies no visa, kas pieder pie šīs pasaules, un nodevusies garīgajai priekai, klausoties Manī, un tādējādi atzinusi, ka Manos vārdos slēpjas viss miers, prieks un mierinājums, kas tev nepieciešams, lai izturētu sava krusta nastu.

66. Mana mīlestība jūs apņem, mans miers jūs glāsta, mans Gars aicina jūs lūgties par tiem, kas cieš un uz zemes neatrod ne pilienu balzama, ne vārdu, kas sniegtu mierinājumu un mīlestību.

Lai mans miers ir ar jums!

Mācība 308

1. Mīļie mācekļi: Katru dienu praktizējiet garīgo lūgšanu un veltiet tajā visu savu labo gribu, lai pilnveidotos. Atcerieties: ne tikai jūs nonākat sirsnīgā kopībā ar savu Meistaru un šajos brīžos piedzīvojat bezgalīgu mieru, bet tā ir arī labākā iespēja jums saņemt manas dievišķās iedvesmas. Tajās jūs atradīsiet skaidrojumu visam, ko neesat sapratuši vai esat nepareizi uztvēruši. Jūs atradīsiet ceļu, kā novērst jebkādu briesmu, atrisināt problēmu, novērst neskaidrību. Šajā svētajā garīgās sarunas stundā visi jūsu maņi atdzīvosies, un jūs jutīsieties gatavāki un labprātīgāki darīt labu.

2. Mācieties lūgties šādā veidā — tagad, kad jūsu pasaule slēpj sevī visdažādākos draudus. Kas iemācīsies lūgties ar Garu, tam būs ieroči, kas padarīs viņu neievainojamu cīņā un dos spēku izturēt visus pārbaudījumus.

3. Es nesu jums savu Gaismu, jo jūs vēl nespējat apgaismot savu ceļu ar savu pašu Gaismu. Taču, kad jūs reiz piemērosiet manu mācību savā dzīvē, tad jūs man teiksiet: „Paldies, Tēvs, ka Tu mūs esi mācījis staigāt pa dzīves ceļu, jo tagad mēs vairs neiznīcināsim sevi un nekrīsīm.”

4. Kādreiz Es jums teicu: „Es esmu pasaules gaisma”, jo Es runāju kā cilvēks un jo cilvēki neko nezināja par to, kas atrodas ārpus viņu mazās pasaules. Tagad Garā Es jums saku: Es esmu Visuma Gaisma, kas apgaismo visu pasauli, debesu un mājvietu dzīvi, kas apgaismo visas būtnes un radības un dāvā tām dzīvību.

5. Jūs esat Gaismas Tēva bērni; taču, ja savas vājības dēļ esat nonākuši dzīves tumsā, kas pilna ar grūtībām, kļūdām un asarām, tad šīs ciešanas pagaisīs, jo jūs pacelsieties, atsaucoties uz Manu aicinājumu, kad Es jūs aicināšu un teikšu: „Lūk, Es esmu šeit un apgaismoju jūsu pasauli, un aicinu jūs uzkāpt kalnā, kura virsotnē jūs atradīsiet visu to mieru, to laimi un to bagātību, ko jūs uz Zemes veltīgi centāties uzkrāt.”

6. Mans piedošanas spēks aptver jūs, šīs pasaules tautas un radības, un mana gaisma, tāpat kā zaglis, kas naktī ielaužas guļamistabā, iespiežas visdziļākajās sirdīs, lai jūs sajustu manu klātbūtni kā Tēva, jo Es jūs visus mīlu.

7. Es svētīju jūsu ciešanas un asaras, mīļā tauta, bet es jums saku, ka jūs vēl neesat iemācījušies pieņemt ciešanu kausu ar mīlestību un pakļaušanos. Jūs neesat nolēmuši ņemt Mani par paraugu, un tādēļ savos pārbaudījumos bieži izrādat nevēlēšanos un pat sacelšanos.

8. Redziet, jūs vēlaties būt mani mācekļi, taču kā tādiem jums ir jāiztukšo savs kauss tā, kā Es jums mācīju. Neizrādiet pasaulei savu vājumu un neizklāstiet savas nelaimes. Vai Es, ceļā uz Golgātu, pretojās saviem

emocionētājiem? Nē. Tās lūpas tikai svētīja un klusā balsī teica: „Tēvs, lai notiek Tava griba.” „Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara.”

9. Neaizmirstiet, ka nopelns nav ciešanās, bet gan tajā, ka ciešat ar mīlestību pret Tēvu, ar ticību un pacietību, lai no ciešanās gūtu vislielāko labumu un saņemtu visdziļākās mācības. Ja jūsu pārbaudījumos nebūs mīlestības pret Tēva gribu, jūs manās acīs nebūsiat nopelnījuši nekādu nopelnu, jūs nebūsiat pratuši izmantot iespēju pacelties nedaudz augstāk, un tādēļ jums atkal būs jāiziet cauri tam pārbaudījumam, kas nepieciešams jūsu dvēselei.

Jūsu dzīve būtu citāda, ja jūs, tā vietā, lai sāpīgi vilktu savu krustu līdzī, virzītos pa ceļu un svētītu savas sāpes. Jo tūlīt jūs justos, it kā neredzama roka nāktu pie jums, lai noņemtu ciešanu kausu no jūsu lūpām.

10. Laimīgs tas, kurš svētī sava Kunga gribu, laimīgs tas, kurš svētī savas ciešanas, jo zina, ka tās nomazgās viņa grēku traipus. Jo tas dod stabilitāti viņa soļiem, lai uzkāptu Garīgajā kalnā.

11. Ne vienmēr būs nepieciešams, lai jūs iztukšotu ciešanu kausu līdz pašām malām. Jo Man pietiek redzēt jūsu ticību, jūsu paklausību, jūsu apņemšanos un jūsu nodomu pildīt Manu uzdevumu, lai Es jūs pasargātu no smagākā brīža jūsu pārbaudījumā.

Atcerieties, ka no Ābrahāma tika prasīta viņa dēla Īzāka dzīvība, kuru viņš ļoti mīlēja, un patriarhs, pārvarot savas sāpes un mīlestību pret dēlu, bija gatavs upurēt viņu paklausības, ticības, mīlestības un pazemības pārbaudījumā, ko jūs vēl nespējat saprast. Taču viņam netika atļauts pabeigt upuri ar dēlu, jo savas sirds dziļumos viņš jau bija pierādījis savu paklausību dievišķajai gribai, un ar to pietika. Cik liels bija Ābrahama iekšējais prieks, kad augstāka vara apturēja viņa roku un neļāva viņam upurēt Īzāku! Cik viņš svētīja sava Kunga vārdu un apbrīvoja Viņa gudrību!

12. Tātad, mīlie ļaudis, Es vēlos, lai jūs apzinātos tos lieliskos mācību piemērus, kurus Es jums esmu devis visos laikos, lai jūs patiesi iepazītu Mani, lai jūs sajustu Manu klātbūtni savos pārbaudījumos, izšķirošajos brīžos un visos grūtajos un rūgtajos brīžos sajustu Manu žēlsirdību. Jo līdz šim jūs neesat sasnieguši pilnīgu garīgo jūtīgumu, kas ļautu jums sajust Manu klātbūtni. Tāpēc jūs nespējat novērtēt Manus mīlestības un taisnīguma darbus, kurus Es īstenoju katrā jūsu dzīves solī.

13. Cik daudz pārbaudījumu jūs neziņās dēļ noraidāt, neapzinoties gaismu, ko tie jūsu dvēselei nes! Cik daudz mācību nav sasniegušas savu mērķi, jo jūsu pretestība, jūsu ticības trūkums vai jūsu glēvulība to nav ļāvuši!

14. Es jums nesaku, ka jums jāamīl sāpes — nē, jums jāamīl miers, laime un gaismas. Bet tā kā sāpes kā jūsu nepilnību sekas ir nonākušas pie jūsu

lūpām kā pestīšanas kauss, tad izdzertiet to ar pacietību un svētījiet to — apzinoties, ka caur to jūs varat sasniegt savu attīrīšanos, kā arī daudzu patiesību atklāsmi.

15. Jūs, mazticīgie vīrieši un sievietes: kāpēc jūs zaudējat drosmi pārbaudījumos? Vai jūs nekad neesat pieredzējuši, kā Es steigšos atkal pacelt kritušo, kā Es nosusinu raudošā asaras, kā Es stāvu blakus vientuļajam un apmeklēju slimo?

16. Vīrieši un sievietes, kas dzīvē esat daudz rauduši — šī mācība ir veltīta jums. Padomājiet par to dziļi, un jūs piedzīvosiet, kāds salds mierinājums ienāk jūsu sirdīs. Jūsu būtības visdziļākajā dziļumā iedegsies mazs gaismiņas, un jūtīgums, kādu jūs nekad agrāk neesat piedzīvojuši, liks skanēt jūsu sirds atslābušajām stīgām un ļaus jums sajust Manu garīgo klātbūtni — gan jūsu ciešanās, gan jūsu priekos, gan jūsu miera brīžos.

17. Šajos brīžos atstājiet pie Manis katru sūdzību un katru sāpi. Raudiet un vaimanājiet, jo, raudot, jūsu dvēsele atbrīvosies no smagā sloga, un pēc tam sirds būs brīvāka.

18. Raudiet, mīļā tauta, jo raudāšana ir viena no vispatiesākajām lūgšanām, kas no sirds izplūst Dievam. Rīt, kad būsiet pārvarējuši sāpes un sasnieguši garīgumu, vairs ne raudāšana būs jūsu labākā lūgšana, bet gan jūsu dvēseles miers, caur kuru jūs tuvināties Man, lai Mani svētītu.

19. Šodien Es parādīšos pie jums Garā un runāšu ar jums Garā, lai jūs varētu Mani nedaudz labāk iepazīt.

20. Kad Es biju uz zemes, ļaudis redzēja Mani kā cilvēku un zināja Manu vārdu: Jēzus. Tikai pēc Manas debesbraukšanas cilvēki sāka saprast, ka Tas, kurš runāja caur Jēzu, bija Kristus, ko bija sludinājuši pravieši, un no tā laika viņi Jēzu sauca par „Kristu”.

21. Patiesi, Es jums saku: Kristus nav dzimis jūsu pasaulē, jo Viņš bija pirms visām pasaulēm, jo Viņš ir viens ar Tēvu.

22. Tas, kurš piedzima jūsu pasaulē un pieņēma miesu mātes klēpī, bija Jēzus, cilvēks, svētais ķermenis, kurš bija mans instruments un mans balss nesējs, lai cilvēce varētu Mani redzēt un dzirdēt.

23. Es, Kristus, kas runā uz jums, biju Jēzū. Es viņam devu dzīvību, stiprināju viņu un iedvesmoju. Viņam bija lemts pildīt dievišķu misiju, un lai viņa dzīvība, ķermenis un asinis, kas bija veltītas Tam, kurš viņu garīgi iedvesmoja, apstiprinātu visu, ko „Vārds” teiktu caur viņa lūpām.

24. Jēzus bija cilvēcisks radījums, taču viņš tika ieņemts bez grēka, bez netīrības, lai kalpotu Dievam kā instruments. Viņā iemiesojās „Vārds”, kas ir dievišķais Vārds. 30 gadu vecumā, kad viņš bija sasniedzis pilngadību, Kristus, kas dzīvoja viņā, atklājās visā savas godības, patiesības un mīlestības krāšņumā.

25. Jēzus, mīlošais un pazemīgais nazarietis, kurš bija gaidījis brīdi, kad dievišķais Vārds izskanēs no viņa mutes, devās pie Jāņa uz Jordānas krastiem, lai saņemtu kristības ūdeni. Vai Jēzus devās turp, ilgojoties pēc attīrīšanas? Nē, mana tauta. Vai viņš devās turp, lai veiktu rituālu? Arī nē. Jēzus zināja, ka ir pienācis brīdis, kad viņš pats pārstāja būt, kad cilvēks pazuda, lai ļautu runāt Garam, un viņš vēlējās šo brīdi iezīmēt ar rīcību, kas ieguls cilvēku atmiņā.

26. Simboliskajam ūdenim nebija jāmazgā prom nekādi trūkumi, taču tas atbrīvoja šo ķermeni — kā piemēru cilvēcei — no jebkādas saistības ar pasauli, lai ļautu tam pēc savas gribas kļūt vienam ar Garu. Tas notika, kad klātesošie dzirdēja dievišķu balsi, kas runāja cilvēciskos vārdos: „Šis ir mans mīļais Dēls, kurā man ir labpatika. Klausieties viņam!”

27. No tā brīža Dieva Vārds kļuva par mūžīgās dzīvības vārdu Jēzus lūpās, jo Kristus pilnībā atklājās caur Viņu. Cilvēki Viņu sauca par rabīnu, meistaru, sūtni, Mesiju un Dieva Dēlu.

28. Trīs gadus Es runāju uz pasauli caur Jēzus muti, ne vienam manam vārdam vai domai netiekot izkropļotai no tā prāta, ne vienai viņa darbībai neatbilstot manai gribai. Iemesls tam bija tas, ka Jēzus un Kristus, cilvēks un Gars, bija viens, tāpat kā Kristus ir viens ar Tēvu.

29. Mācekļi: Tagad Es esmu runājis ar jums, garīgi atklājoties caur cilvēkiem. Bet šie nav Mans ķermenis, kāds bija Jēzus, un Es šajā laikā neesmu kļuvis par cilvēku, un tādēļ jūs redzat, ka, ja Es runāju caur netīrām būtnēm, kādas esat jūs visi, jums ir jāsatavojas, lai Mani sadzirdētu, lai atklātu Manu dievišķo jēgu un Manu patiesību, kas atrodas aiz Manu balss nesēju neveiklās un nepilnīgās izteiksmes.

30. Svētīti lai ir tie, kuri atklāj manu jēgu un nošķir to no cilvēciskās izteiksmes nepilnībām, jo viņi būs mani labākie skaidrotāji, kuri neiekrīt apmulsumā, atšķirībā no tiem, kuri, pētot manu Vārdu un manas Otrā Laika darbus, nespēj atšķirt, kad runā Jēzus, cilvēks, un kad māca Kristus, Gars.

31. Pētiēt manas mācības ar mīlestību, lai vēlāk, kad jums būs jāliecina par manu atklāsmi, jūs spētu runāt ar saviem līdzcilvēkiem patiesi un vienkārši.

32. Jūs ar prieku rādāt Man savus darbus, runājat ar Mani par savām uzvarām un arī par saviem zaudējumiem, un Es, Tēvs, kas vada jūsu dzīvi un mūžīgi raugās pār jums, iedrošinu jūs turpināt, cīnīties ar dedzību, lai jūs visās savās darbībās sasniegtu tikumību un taisnīgumu.

33. Jūs esat iemācījušies lūgties, pirms sperat kādu soli, vēlaties rīkoties stingrā paklausībā maniem likumiem un vienmēr atceraties savu atbildību kā mani mācekļi, kādi jūs esat. Jūs gatavojaties tā, lai varētu pildīt savus

pienākumus uz Zemes, neļaujot tiem aizņemt visu jūsu laiku un uzmanību, lai labākās stundas, savu enerģiju un sirdi veltītu savas garīgās misijas izpildei.

Jūs apzināties, ka jums piešķirtais dzīves laiks ir tieši tik ilgs, lai paveiktu lielu darbu, kas ir cienīgs jūsu gara „”. Tāpēc, iepazīstot savas dāvanas, jūs gatavojaties strādāt ar visu savas būtības spēku. Tad jūsos ir prieks, un jūsu Tēvs ir apmierināts.

34. Es esmu jūs aicinājis un sagatavojis kā tīru trauku, kas spēj uzņemt visu šīs mācības būtību. Kad jūs šo trauku būsiat piepildījuši, jūs to nesīsiet saviem līdzcilvēkiem, lai arī viņi varētu piedalīties jūsu priekā.

Jūs jau redzat plašu horizontu sev priekšā, ceļu, kas sākas pie Manis un arī beidzas pie Manis. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis: „Es esmu Ceļš”, un, ja jūs to paklausīgi pieņemsiet, ja jūs ar mīlestību uzņemsiet to, ko Es jums piedāvāju, jūs sasniegsiet mērķi ar gandarījumu un mieru, kas atspoguļosies jūsu būtībā. Jūs Mani neapvainosiet, jo būsiat atdevuši visu, kas jums piederēja. Jūs būsiat pilnībā nodevušies, lai palīdzētu daļai cilvēces tās ceļā uz garīgumu — tai daļai, kas jums bija uzticēta šajā atjaunošanas darbā.

35. Neizklīstiet, pirms jūtaties stipri; mācieties, pirms dodaties uz citām provincēm, lai jūs būtu bāka jūsu līdzcilvēku ceļā. Sagatavojieties tā, kā to darīja mani Otrā laika mācekļi. Arī viņi, pēc tam, kad bija dzīvojuši kopā ar savu Skolotāju, kāri uzņēmuši manas vārdus un bijuši liecinieki maniem brīnumdarbiem, jutās pārāk vāji un nenožīmīgi, lai turpinātu manu darbu, un tāpēc lūdza Man, lai Es paliktu pie viņiem vēl ilgāk.

Bet jo vairāk tuvojās mana atvadu diena, jo vairāk viņi samierinājās ar to, ka viņu tik mīļais Skolotājs aizies un atstās viņiem tik grūti izpildāmu uzdevumu. Es iekļuvi viņu sirdīs un redzēju sāpes, kas viņus nomāca, un mani vārdi kā balzams pilēja uz viņiem, lai mierinātu viņus viņu lielajās ciešanās, un tāpēc Es viņiem teicu: „Nebaidieties, jo Es būšu kopā ar jums, un mana gaisma vienmēr spīdēs, lai jūs apgaismotu.”

Tāpat arī tagad Esmu atnācis tikai uz noteiktu laiku, kurā jūs esat saņēmuši Manus labvēlības darbus, un arī šis vārds beigsies, lai pēc tam turpinātu plūst no gara uz garu bez cilvēka starpniecības.

36. Es nevēlos, lai jūs neapmierināti sūdzētos par šo atklāsmju izzušanu, bet gan lai jūs, tāpat kā esat ļoti priecājušies par Maniem vārdiem, pieņemtu arī to, ka šī forma beidzas, lai dotu vietu jaunai, augstākas pakāpes formai, kas jūs vēl tuvāk tuvinās Man.

37. Skatieties uz Mani ar savu garu un ar mīlestību nododieties šī brīža svinīgumam. Mans stars apgaismo balsi, un Mans vārds plūst, lai nonāktu jūsu sirds dziļumos, kas ir dārzis, kuru Es kopju ar mīlošu rūpību. Mans

vārds ir ūdens, kas to laista, lai padarītu to auglīgu un ražīgu, un pēc tam izkaisītu jaunas sēklas uz šīs cilvēces laukiem, kas ilgojas pēc mīlestības.

38. Ļaujiet Man jūs vadīt, tad ceļa galā jūs atklāsiet, ka jūsu darbs ir liels, jo jūs pratuāt paklausīt manai gribai un to pildīt.

39. Jau tuvojas mana atklāsmes beigas, jo šis 1950. gads iet uz beigām. Pēc tam nāks viesulis, lai pārņemtu vareno koku, lai no tā nokristu sausās, bezdzīvības lapas un slikti augļi.

40. Šī lielā pārbaudījuma dēļ, kas piemeklēs Manu tautu, daudzas sirdis nokritīs kā sausas lapas, kas atdalījušās no koka, kurš tām deva sulu. Tās atkritīs ticības vai mīlestības trūkuma dēļ, apmulsuma dēļ vai ideāla trūkuma dēļ. Bet tukšumus, ko viņi atstās, vēlāk aizpildīs dedzīgi ticīgie un mācekļi ar labu gribu.

41. Jaunie mācekļi nāks no tiem, kuri šodien pat pēc nosaukuma nepazīst Manu darbu. Daži jau no pirmā brīža būs pazemīgi un dedzīgi, un tiklīdz viņi dzirdēs Manu balsi, kas viņiem saka: „Sekojet Man!”, viņi sekos Man un tādējādi līdzināsies tiem mācekļiem, kurus Es Otrajā laikmetā sastapu pie jūras, zvejojot.

42. Būs arī tādi, kas sacelsies pret Manu darbu un dusmīgi vajās Manu tautu. Taču arī starp viņiem parādīsies mani lielie sējēji, mani uzticamākie un dāsnākie mācekļi, kuri ar savu atgriešanos atgādinās par Saulu, manu mīļoto Pāvilu, kurš ar savu mīlestības ziedošanos savam Skolotājam aizpildīja to vietu, ko starp divpadsmit mācekļiem bija atstājis tukšu tas, kurš Mani nodeva.

43. Tāpat arī šodienas laikos jaunām cilvēku pūlēm būs jāpievienojas manai tautai, lai aizpildītu to tukšo vietu, ko atstājuši tie, kuri man pagriezās muguru, noliedza mani vai nodeva mani.

44. Ak, jūs, sirdis, kas pārbaudījuma brīdī Mani nodosiet! Saglabājiet savās dvēselēs Manas Vārda nemirstīgo sēklu, lai kādu dienu tajā atrastu savu glābšanu!

45. Un tiem, kas Man paliks uzticīgi — tiem, kas Man sekos līdz galam, Es saku, lai viņi sagatavojas, lai stiprinās ar Manas Vārda būtību, lai viņiem nebūtu ne mirkļa vājuma, sastopoties ar tiem, kas jūs nosoda, kritizē, apmelo vai vajā.

46. Neaizmirstiet to gadījumu ar Pēteri, Manu mācekli, kad viņu vajāja līdz pat nāvei Sauls. Es pierādīju uzticīgajam apustulim, ka viņš savā pārbaudījumā nebija viens un ka, ja viņš uzticēsies Manai varai, Es viņu pasargāšu no vajātājiem. Sauls tika pārsteigts ar Manu dievišķo gaismu, kad viņš meklēja Pēteri, lai viņu arestētu. Mana gaisma sasniedza Saula sirds dziļumus, un viņš — mana klātbūtnes priekšā nogāzts zemē, uzvarēts ar manu mīlestību, nespējīgs pabeigt uzdevumu, ko bija iecerējis pret

manu mācekli, savā dziļākajā būtībā sajūtot visas savas būtības pārveidošanos un tagad, pievēršoties ticībai Kristum — steidzās meklēt Pēteri; bet vairs nevis, lai viņu nogalinātu, bet gan lai lūgtu, lai Pēteris viņu mācītu Kunga vārdā un ļautu viņam piedalīties savā darbā.

47. No tā brīža Sauls kļuva par Pāvilu, un šī vārda maiņa liecināja par šī cilvēka pilnīgo garīgo pārveidošanos, par viņa pilnīgo atgriešanos.

48. Arī šajā laikā Es saku savai tautai, ka, ja tā patiesi paļausies uz Mani tāpat kā tie mācekļi, tai pat nebūs jāaizstāvās pret saviem apmelotājiem vai vajātājiem. Jo Es tos pārsteigšu pa vidu viņu ceļam un ļaušu viņiem dzirdēt Manu balsi viņu dvēseles visdziļākajā dziļumā — tieši to pašu balsi, kas runāja uz Saula sirdi un teica viņam: „Kāpēc tu Mani vajā?”

Cik daudz atgriešanās gadījumu jūs piedzīvosiet! Cik daudziem brīnumiem jūsu acis kļūs par lieciniekiem! Bet mācieties sagatavoties un gaidīt. Modieties un lūdzieties, tauta. Vētras satricinās koku, un Es gribu, lai jūs visi paliktu vienoti ar to. Tad jūs visi redzēsiet, kā piepildās visas manas pravietojumi.

49. Neuztraucieties par savas atmiņas vājumu spēju, jo domājat, ka lielākā daļa Manu vārdu no tās izslīd. Es varu jums patiesībā teikt, ka, ja jūs pārbaudījuma brīdī prastu sagatavoties un iedziļināties, Mans šķietami aizmirstais vārds atgrieztos jūsu atmiņā.

50. Tur, jūsu meditācijas klusumā un iekšējā koncentrācijā, jums liksies, it kā jūs dzirdētu šo vārdu, un notiks tā, ka jūs patiešām garīgi uztversiet tā jēgu.

51. Šī pieredze jūs piepildīs ar pašātvību, jo tagad jūs zināt, ka katrā jūsu cīņas brīdī mans vārds nonāks uz jūsu lūpām, un mana gaisma apgaismos jūsu prātu.

52. Roque Rojas, ceļa brucējs, iedvesmots no Elijas gara, uzrakstīja šādu teikumu: „Žēlsirdība un atkal žēlsirdība pret saviem līdzcilvēkiem, tad jūs ieraudzīsiet manu Tēvu visā Viņa godībā.”

Šajos vārdos slēpjas patiesība un gaisma, mācekļi, jo tas, kurš savā dzīvē neizrāda žēlsirdību, nekad neieies manā Valstībā. Turpretim es jums apliecinu, ka pat viscietākais un visuzstājīgākais grēcinieks spēj izglābties caur žēlsirdību.

53. Neatlieciet žēlsirdības izrādīšanu uz pēdējo brīdi, lai jūs ar ļoti niecīgiem nopelniem nenonāktu pie Garīgās Valstības vārtiem un nevarētu tajā ienākt.

54. Es jums iesaku visā dzīves ceļā, kas jums vēl jānoiet, sēt un kopēt šo sēklu, lai jūs varētu novākt bagātīgu ražu.

55. Rūpējieties, lai mīlestības darbi būtu jūsu centienu priekšgalā, un nekad nenožēlojiet to, ka esat bijuši labdarīgi; jo caur šo tikumu jūs gūsiet

lielāko gandarījumu un laimes sajūtu savā dzīvē un vienlaikus sasniegsiet visu to gudrību, spēku un pacilātību, pēc kuras ilgojas katra cēla dvēsele.

56. Izrādot žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem, jūs attīrīsiet savu dvēseli un tādējādi nokārtosiet senus parādus. Jūs cildināsiet savu cilvēcisko dzīvi un pacelsiet savu garīgo dzīvi. Kad kādreiz nonāksiet pie vārtiem, pie kuriem jūs visi kādreiz klauvēsiet, jūsu laime būs ļoti liela, jo jūs dzirdēsiet sveicienu, ko jums sniegs Garīgā pasaule, kura jūs svētīs un aicinās uz atjaunošanās un garīguma darbu.

57. Nāciet pie Manis, cilvēku pūļi, un mācieties no Maniem vārdiem izrādīt žēlsirdību. Nāciet un klausieties Manī un saņemiet visu, ko Es vēlos izliet pār jums, lai jūs saprastu, ka pat visnabadzīgākais no jums garīgi pieder pie bagātību dārgumiem, kas, pateicoties jūsu žēlsirdībai, var pārvērsties dzīvē, veselībā, mierinājumā, mierā un gudrībā.

58. Neviena lai neteic, ka, ņemot vērā savu materiālo nabadzību, viņš nespēj darīt žēlsirdības darbus. Jo tas būs viņa neziņa, ticības trūkums un garīgā vājprātība, kas tā runā.

59. Šeit, manā tautā, nevar būt nabagu, jo mana Valstība ir tuvinājusies cilvēkiem, lai izlītu pār viņiem savus dārgumus.

60. Mans Vārds ir kā bagātīga upe ar kristāldzidru un tīru ūdeni, kas ir nonākusi jūsu zemēs, lai apūdeņotu laukus un padarītu tos auglīgus. Attīriet tajā savas sirdis un dvēseles, lai jūs varētu iet savu ceļu, brīvi no savu kļūdu nastas, kuras jūs saucat par grēkiem.

61. Ja jūs iepriekš neattīrīsieties, jūs nespēsiet izjust žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem, un vēl jo mazāk jūs spēsiet kopā ar viņiem raudāt un iejusties viņu sāpēs. Vienmēr apzinieties, ka šī tauta uz Zemi ir atnesusi misiju – garīgi apvienot cilvēci vienā ģimenē.

62. Jūs jau esat 1950. gadā, kas ir pēdējais gads, kad Es atklājos šādā veidā. Jūs nevarēsiet noliegt, ka esat Mani bieži dzirdējuši un ka, beidzoties Manam vēstījumam, viss, ko Es gribēju pateikt, jau ir pateikts.

Tāpēc ir pienācis brīdis, kad Es jums saku, ka jums jāatstāj savs pasīvisms pagātnē un jākļūst par aktīviem strādniekiem šajos svētītajos laukos — ka jūs vairs nedrīkstat būt tikai tādi, kas apmierinās ar to, ka esat klāt, lai klausītos Manos vārdos vai pārdomātu tos. Ir pienācis laiks, lai jūsu dvēsele, brīva no saistībām, važām vai ķēdēm, paceltos un šajā laikā parādītos un pasaulei nestu vēstījumu, kas jums ir uzticēts.

63. Ir nepieciešams, lai daudzi, kas apmierinās tikai ar to, ka apmeklē šos garīgos pasākumus, sāktu pildīt savu misiju un uztvertu šīs pulcēšanās vietas, kurās skan Meistara vārds un tiek dzirdēts Garīgās pasaules padoms, kā skolu. Tāpat ir nepieciešams, lai darbinieki, kuri ilgu laiku ir ierobežojušies ar darbību tikai šajās pulcēšanās vietās, saprastu, ka drīz

pienāks stunda, kad viņiem būs jāizklīst pa dažādām Zemes vietām, lai izplatītu Gaismas un Mīlestības sēklu, ar ko mans Gars viņus ir apdāvinājis.

64. Jums vēl būs daudz jācīnās savā starpā, un Man vēl bieži būs jūs jāpārbauda, lai jūs sasniegtu to sagatavotību, kas nepieciešama jūsu misijas izpildei.

65. Šo pārbaudījumu mērķis ir jūsu vienotība. Jo tikmēr, kamēr šīs tautas vidū nepastāvēs garīgā vienotība, sēkla, ko tā novāks, būs neauglīga.

66. Tāpēc Es jums savlaicīgi teicu, ka jums jāsāk saskaņoties savā starpā, ja vēlāk vēlaties saskaņoties ar visu cilvēci, un jau no pirmajām dienām jums tika teikts: „Žēlsirdība un atkal žēlsirdība pret saviem līdzcilvēkiem, un jūs ieraudzīsiet Manu Tēvu visā Viņa godībā.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 309

Mans miers lai ir ar jums!

1. Esiet laipni aicināti, ak, mācekļi, uz manu mācību runu. Jūs esat sajutuši Mani savas būtības visdziļākajā tīrībā, un Es esmu runājis ar jūsu dvēseli. Mana mācība ir paredzēta Izraēlai un visai cilvēcei. Es jūs mācu, lai no jūsu dvēseles pazustu nenoteiktība.

2. Jums jāiemācās saprast un novērtēt tās misijas lielumu, ko Es jums esmu uzticējis. Lai jūsu dvēsele būtu tai cienīga, tai ar lūgšanu jāatstumj šaubas un nedrošību, tai jāapzinās, ka tai nepieciešama palīdzība, ko jums var sniegt vienīgi Mani atklāsumi, Mani mācījumi un Manas iedvesmas.

Dvēseles, kas šādā veidā ir atmodušās, klausoties manā mācībā, no bērnu skolēniem ir kļuvušas par mācekļiem, jo tās nenogurstoši ir klausījušās manā mācībā. Ja tās palaid garām pat vienu manu vārdu, tās to nožēlo. Tās ir tās, kas nojauš gaidāmo cīņu — tās, kas saprot, ka tām jāļauj cilvēcei piedalīties visos labumos, ko tās ir saņēmušas no manas žēlsirdības.

Visi, kas šādā veidā ir sapratuši šo lielo atbildību, šeit dzird Manu mācību caur balss nesēju — vārdu, kas viņiem izskaidro un interpretē visus pārbaudījumus, mācības un notikumus, kurus jūs pakāpeniski piedzīvojat savā dzīvē. Jo patiesi, Es jums saku, Es neaprobežojos tikai ar runāšanu caur balss nesējiem. Ir bezgalīgi daudz veidu, kā Es varu atklāties jums, un šis ir tikai viens no tiem, caur kuru Es ļauju jums dzirdēt manu mācību cilvēciskā veidā. Es nepārtraukti atklājos saviem bērniem, negaidu ne dienu, ne nakti, man nav ne noteiktas stundas, ne fiksēta laika, lai pievērstos jums. Es esmu mūžīgi visā radītajā.

3. Mana vispārējā klātbūtne piepilda visu; nevienā vietā vai dzīves telpā Visumā nav tukšuma, viss ir caurvīts ar Mani.

4. Jūsu dvēsele vienmēr ir bijusi saistībā ar Mani, bet līdz šim brīdim jūs neesat pilnībā apzinājušies šo saikni, un tādēļ Trešajā laikmetā Esmu atklājis caur jums pašiem, padarot jūs par mūžīgā „Vārda” balss nesējiem, lai jums pateiktu, ka no šīs atklāsmes līdz atklāsmei no gara uz garu ir tikai viens solis, lai jūs centītos sasniegt visaugstāko saikni ar manu dievišķību. Bet vispirms ir jābeidzas šim atklāsmes posmam, ko veic balss nesējs.

5. Kad jūs vairs neiegūsiat Mani šajā atklāsmes formā, jūs pacelsiet savu dvēseli, piesaucot Manu Vārdu, un cik daudz mācību Es jums atklāšu šajā veidā, kā Mani meklēt! Mana dievišķā iedvesma apgaismos ceļus, kurus jums jānoiet. Tad jūs ieraudzīsiet savu pagātni — vairs ne tumsā, bet spožā dienasgaismā. Jūs sapratīsiet soļus, ko esat spēruši, un atpazīsiet, kuri no tiem bija pareizi un kuri — nepareizi. Šajā cēlajā centienā Izraēla kļūs

stipra, un šī stiprība izplatīsies no sirds uz sirdi un no tautas uz tautu, līdz visi cilvēki meklēs Mani no gara uz garu.

6. Vēršiet savu skatienu uz pasauli, pētiēt to, un jūs ieraudzīsiet tās materiālistu, zemiskās kaislības, tās samaitātību. Šobrīd jums garīguma īstenošana šķitīs neiespējama, bet Meistars jums pagātnē ir atstājis paraugus, lai jūs nezaudētu cerību. Atcerieties, ka, kad Es kļuvi par cilvēku, lai dzīvotu jūsu vidū, Es pasaulei atnesu cilvēcei tik augstu mācību, ka pat Maniem mācekļiem šķita grūti un pat neiespējami to ievērot. Tomēr šie apustuļi atstāja piemēru, kā pildīt Manus mīlestības likumus, un padarīja auglīgu Manu mīlestības vēsti, ko Es iesēju šīs tautas sirdīs, ļāva tai uzplaukt un nest augļus. Kāpēc tad garīguma īstenošana starp cilvēkiem Trešajā laikmetā būtu neiespējama?

7. Patiesi, Es jums saku: cilvēce dos skaidras pazīmes tam, ka tās materiālisms tuvojās beigām. Progresīvie zinātnieki, kuri no pašas dabas ir uzzinājuši tās noslēpumus, sasniedz savas robežas, un dabas spēki vēršies pret tiem, kuri tos apgāna. Daba atteiksies ziedot savus augļus ļauniem mērķiem, un cilvēki savā mānijā un naidā sastaps nāvi, sastaps savas varas kāres augļus, ko atbrīvojusi viņu pašu roka: vētras, epidēmijas, postījumi. Un kas gan varētu to visu apturēt? Varbūt viņu pašu rokas? Varbūt cilvēku zinātne, kas ir apgānījusi Manus noslēpumus, atverot tos ar atslēgu, kas nav bijusi mīlestības atslēga? Patiesi, Es jums saku: viņi atvērs tikai durvis uz Manu debesu taisnību!

8. Patiesi, bēdas Trešā laikmeta cilvēkiem! Viņu sēru kliegzienus dzirdēs visos zemes nostūros. a ciešanu kausa raugs tiks dzerts kā nekad agrāk, un katram būs jāuzņem tā daļa, kas viņam pienākas. Jo sāpes kļūst ar katru dienu smagākas, un cilvēki jau sāk just izsalkumu un slāpes — izsalkumu pēc tīras sēklas un slāpes pēc kristāldzidra ūdens, pēc patiesības un mūžības.

9. Kāds ir jūsu uzdevums, ņemot vērā šos notikumus starp cilvēkiem? Uztvert manu mācību, to saprast un dzīvot saskaņā ar to. Jo spiritisms nedrīkst palikt tikai uz jūsu lūpām, bet jums tas ir jāpielieto, jādzīvo saskaņā ar to garīgi, morāli un praktiski, neiekrītot ne fanātismā, ne noslēpumainībā, dzīvojot vienkārši un tīri un piešķirot garīgajai dvēselei to vērtību un vietu, kas tai pienākas, lai tā pār savu ķermeni, kas ir pārejošs, cilvēciskajā dzīvē, lai jūsu uzdevuma izpildē valdītu pilnīga harmonija un šis piemērs nestu augļus starp cilvēkiem.

10. Es svētīju katru jūsu soli manā darbā un parūpēšos, lai tie pavairojas, lai vēlāk, kad jums atvērsies plašie pasaules ceļi, jūs varētu pa tiem iet kā mana miera un manu jauno atklāsmu vēstneši. Tā ir Mana griba, lai jūsu dvēsele, apmācīta ar Manām dievišķajām mācībām,

cilvēkiem pavērtu ceļus uz atjaunošanos un lai tie varētu atmodināties uz dziedinošiem ideāliem, iedvesmojoties no Augstā, lai sasniegtu garīgumu. Līdz tam laikam jūs būsit sasnieguši nepieciešamo sagatavotību un izturību savā dvēselē. Nekas nespēs jūs atturēt no jūsu ceļa.

11. Tad pārbaudījumi, kas šodien jūs satricina un kavē ceļā, šķitīs tikai kā vieglas brīzes, kas nevar ievainot jūsu seju. Tikai tad jūs varēsiet atzīt to spēku, ko esat ieguvuši, ievērojot Manu likumu.

Turpiniet gatavoties, arvien dziļāk iekļūstiet manu vārdu jēgā. Vispirms dariet to, kas jums pienākas kā mācekļiem, un ļaujiet Man atklāties jūsos kā Skolotājam, kā Tēvam, kā Gaismai.

12. Visas dvēseles izpildīs savu uzdevumu, un Es izmantosiu katru no tām, lai viss būtu sagatavots, lai mans Vārds piepildītos. Taču, ja jūs uzskatāt, ka esat vienīgie, kuriem ir uzdevums atbrīvot cilvēci, uz kuriem gulst krusts, kas saistīts ar šī uzdevuma izpildi, tad jūs kļūdāties. Jums šajā darbā ir atvēlēta tikai ļoti neliela daļa, jo katra būtne savā atšķirīgajā dzīves līmenī ir paredzēta, lai piedalītos Visuma apvienošanā.

13. Būs daudzi, kas dosies ceļā, izmantojot miera ideālu, lūgšanu, mīlestību un labu gribu kā darba rīkus, un šīs tikumības viņus vienos, un viņu dvēseles uzvarēs ar manu mācību.

14. Nekļūstiet par tiesnešiem saviem līdzcilvēkiem un manai Dievišķajai taisnībai. Manu likumu cilvēki bieži nosoda, taču Es jums saku: manās augstajās iecerēs var iekļūt tikai Es.

15. Tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc miera, kas dzīvo raizēs, dienu no dienas gaida mana taisnības skeptera triecienu, kas jāuzgāž uz tiem cilvēkiem, kuri ved tautas nabadzībā un iznīcībā. Jums nevajadzētu piederēt pie tiem, kas Mani tā gaida, jo mana Dievišķā taisnība ir pilnīga, un Es to jums pierādu ar savu mīlestību.

16. Izpētiet Manu Vārdu, lai jūs, tāpat kā daudzi citi, neapmaldītos Manas dievišķās taisnības darbos, kad Es ar spēku sodu tos, kuri ir izdarījuši tikai nelielu pārkāpumu, bet, šķietami, piedodu tiem, kuri ir izdarījuši smagu pārkāpumu. Meistars jums saka: ja Es ar varu sodu to, kurš, šķiet, ir izdarījis tikai nelielu pārkāpumu, tad tādēļ, ka Es pazīstu dvēseļu vājumu, un, ja tās novirzās no likuma pildīšanas ceļa, tas var būt pirmais solis, kas tās ved uz pazudināšanu. Bet, ja Es citiem piedodu smagu pārkāpumu, tas notiek tāpēc, ka Es zinu, ka liels pārkāpums dvēselei ir iemesls tikpat lielām nožēlām.

17. Nesodiet, neizsūdziet, pat domās nevēlaties, lai mana taisnība skartu tos, kuri starp tautām izraisa asinsizliešanu. Domājiet tikai par to, ka viņi, tāpat kā jūs, ir mani bērni, mani radījumi, un ka viņiem par saviem lielajiem noziegumiem būs jāatmaksā ar lielām izpirkšanas upuriem.

Patiesi, Es jums saku: tieši tie, uz kuriem jūs rādāt ar pirkstu kā uz tiem, kas nežēlīgi ir iznīcinājuši mieru un iegrūduši jūs haosā, nākotnē kļūs par lielajiem miera veidotājiem, par lielajiem cilvēces labdariem.

18. Miljoniem upuru asinis no zemes sauc pēc manas dievišķās taisnības, taču, neņemot vērā cilvēku tiesu, tieši mana taisnība sasniegs katru dvēseli, katru sirdi. Cilvēku tiesa nepiedod, neatbrīvo, nemīl. Mana taisnība mīl, piedod, atbrīvo, atdzīvina, pacilā un apgaismo; un tieši tos, kuri cilvēcei ir nodarījuši tik daudz sāpju, Es atbrīvošu un glābšu, ļaujot viņiem iziet cauri savai lielajai izpirkšanai, kas būs kā kausēšanas krāsns, kurā viņi tiks attīrīti un pilnībā atmodināti savas sirdsapziņas balsij, lai spētu ielūkoties savu darbu visdziļākajos pamatos. Es likšu viņiem mērot to pašu ceļu, ko viņi lika mērot saviem upuriem, savām tautām. Bet galu galā viņi sasniegs dvēseles tīrību, lai varētu atgriezties uz Zemi, lai atjaunotu visu iznīcināto, lai atgūtu visu, kas ir sagrauts.

19. Vai jūs domājat, ka Es savā taisnīgumā pret šo Manu bērnu pārkāpumiem esmu vājš? Vai Es esmu iecietīgs un vājš tiesnesis? Patiesi, Es jums saku: jau sākot ar pirmo slepkavu, par kuru jums ir zināms, proti, Kainu, Es atklāju to pašu taisnīgumu, par ko Es šobrīd jums runāju.

Kamēr Kains un Ābels Man upurēja savus dedzināmos upurus, Es aplūkoju katra no viņiem upuri: Ābela upuris bija nevainīgs un sirsnīgs, bet Kaina upuris bija iedomīgs. Es pieņēmu Ābela upuri un noraidīju Kaina upuri. Taču, kad viņš to tā saprata, viņš, pilns naida un dusmu, nogalināja savu brāli.

Es pieprasīju no viņa atbildību par to dzīvību, par to asinīm, un parādīju viņam Savu neapmierinātību par to. Tad viņš Man teica: „Mans noziegums ir pārāk liels, lai to varētu piedot. Tu esi dusmīgs uz mani, jo es nogalināju savu brāli. Tu izdzini mani no šīs zemes, un es jūtu, ka šajā ceļā mani nogalinās, tāpat kā es nogalināju savu brāli.”

Bet Es viņam atbildēju: „Patiesi, Es tev saku: kas nogalina Kainu, tas tiks sodīts septīnkārt.” Tad viņš saprata, ka Es viņu joprojām mīlu un ka tas bija pierādījums tam, ka Es viņam piešķīru savu piedošanu, bet ka bija nepieciešams izpirkt šo noziegumu, nomazgāt šo kauna traipu un izrādīties cienīgs šai cēlajai un dievišķajai piedošanai.

20. Kāda bija tā balss, kas runāja uz Kainu? Tā bija viņa paša sirdsapziņas balss, tā iekšējā tiesneša balss, ko Es esmu ielicis katrā no Maniem cilvēciskajiem radījumiem. Tā pati balss runās uz katru cilvēku, un tā būs neizbēgama, jo tā ir tiesnesis, kuru nevar uzpirkt. Tā runās uz viņu ar tādu pašu skaidrību, ar kādu tā runāja uz Kainu. Taču jums jāapzinās, ka Kains neapzinājās sava nozieguma smagumu, kad izlēja brāļa asinis. Viņš nezināja, kas ir nāve, bet šī laika cilvēki ļoti labi zina, kas tā ir.

21. Tāpēc šajā laikā Es negaidīšu, ka cilvēku tiesu sistēma reaģēs uz savu līdzcilvēku pārkāpumiem. Es gaidīšu katra sava bērna ierašanos savā tiesas zālē, un tur mans tiesa viņiem piespriedīs spriedumu, kas viņiem pienākas, lai viņi izpirktu grēkus ar ciešanām, ko rada nožēla sirdsapziņas priekšā. Tikai tur viņi sapratīs sava Kunga lielā mīlestība.

22. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu jums atnesis apstiprinājumu par dvēseles reinkarnāciju. Cilvēce gan visos laikos ir intuitīvi to zinājusi, un dvēsele ir atklājusi šo noslēpumu „miesai”, bet tā — vienmēr neticīga un vāja — to ir apšaubījusi.

No aizsaules ir ieradušās būtnes, lai cilvēkiem nodotu šo atklāsmi, taču tās ir atradušas ticību tikai dažos, un šie cilvēki savos ticības pārliecības ir cīnījušies un tikuši noraidīti no neziņas un neticības puses. Bet šodien cilvēces vidū kā nekad agrāk dzīvo nojauta, pārliecība par šīm parādībām, lai gan ne visi, baidoties no pasaules, uzdrošinās to atzīt.

Taču Es esmu atnācis šajā laikā, lai jums sniegtu apstiprinājumu un teiktu: dvēseles reinkarnācijā atklājas Mans pilnīgais mīlestības likums. Bet patiesi, Es jums saku: cik maz ir to, kuri uz Zemes ir kļuvuši par cilvēkiem tikai vienu reizi, un cik daudz iespēju Esmu devis dvēselēm, izmantojot dažādus ķermeņus šajā pasaulē, lai atlīdzinātu to ļauno, ko dvēseles bija izdarījušas. Bet jūsu ķermenis ir blīvs plīvurs, kas jums traucē atklāt šo mācību būtību.

23. Ļoti maz es esmu jums atklājis par to, kas jūs esat bijuši laika gaitā, jo es nevēlos, lai jūs, kamēr vēl neesat sasnieguši patieso dvēseles briedumu, iekļūtu svētnīcā, manu augsto lēmumu intimitātē. Es nevēlos, lai jūs no mācībām par garīgo dzīvi veidotu jaunas zinātnes, kas jūs mudina tikai uz ziņkāri, minējumiem un laika tērēšanu. Es nevēlos, lai jūs garīgajā ceļā spertu pat vienu soli, kas jums ir bezjēdzīgs. Es vēlos, lai tie visi jums būtu noderīgi, lai jūs dzirdētu un jums tiktu atklāts tikai tas, kas palīdz jūsu garīgajā attīstībā. Bet visu to, kas kalpo tikai cilvēciskai apmierinātībai, jums nevajadzētu uzzināt. Vienmēr tur būs plīvurs, jo tas ir jūsu garīgā mantojuma svētais, intīmais.

24. Kad šī cilvēce kādreiz spers stingrus soļus garīgajā attīstībā, pildot manus likumus, tā jau savā cilvēciskajā dzīvē atklās Svētā Gara lielos mācību saturus, un tad tai būs skaidrs skatījums uz pagātni, tagadni un nākotni — tikai tiktāl, cik to paredz mana griba.

Tāpēc, mācekļi, ieejiet patiesajā garīguma ceļā, ko jums rāda mana mācība, lai jūs būtu labi praviēši, kas paziņo cilvēku masām par briesmām un pasargā tās no neveiksmes.

Es palīdzēšu jums jūsu misijā, piemērotā brīdī parādot jums daļu no šo neticīgo iepriekšējām dzīvēm. Taču tas notiks nevis tāpēc, lai jūs viņus nosodītu, bet gan lai jūs viņus pamācītu ar manām atklāsmēm.

25. Tādējādi viņi pamodinās cilvēkus viņu attīstībā un sapratīs, ka *viena* cilvēka dzīve nav pietiekama, lai iepazītu manu mūžīgo mācību.

26. Ja jūs šo cīņu vadīsiet ar pilnu atdevi, jūs daudz sasniegsiet. Bet kurš no jums ir pārliecināts, ka atgriezīsies šajā pasaulē vai vairs neatgriezīsies? Kurš varētu teikt: „Viss, ko es dzīvē darīju, bija tas, ko Tēvs bija paredzējis manam aicinājumam. Tagad es varu doties tālāk uz citām pasaulēm un turpināt tuvināties Dievam uz bezgalīgajām attīstības kāpnēm.”

Patiesi, Es jums saku: lai saprastu šīs mācības, jūsu zināšanas ir pārāk niecīgas. Bet visi tie, kas pilda savu uzdevumu, būs garīgajā ceļā spēruši soli manā virzienā un no mācības uz mācību, no dzīves pasaules uz dzīves pasauli virzīsies uz mūžību. Ja tā nebūtu — vai jūs domājat, ka būtu spējīgi dzīvot augstākajos dzīves līmeņos un ka jūsu sirdsapziņa, kas ir mana paša taisnība, jums to atļautu?

27. Esiet pakļāvīgi, strādājiet un ļaujiet, lai mana dievišķā griba piepildās jūsos. Daudzi no jums vēl savā zemes ķermenī redzēs manu pravietojumu piepildīšanos, šīs cilvēces pārveidošanos, visu cilvēku pestīšanu saskaņā ar manu likumu. Bet pirms tam viņiem nāksies piedzīvot lielas cīņas, lielus karus, kādus cilvēki vēl nepazīst, kādus vēsture vēl nav ierakstījusi.

Bet, ja jums, kas jau zināt, kas notiks, kas gaidāmi notikumi, ir jāattīrās — kas notiks ar tiem, kas, neraugoties uz Svētā Gara mācībām, nav atmodušies, kas ir apgānījuši manu likumu, kas ir aizmirsuši savu uzdevumu, kas dzīvo savās tradīcijās un ir apgrūtinājuši sevi ar neziņas ķēdēm?

28. Satraukums, ciešanas un nožēla būs kā kausēšanas krāsns lielajiem dvēseļu pulkiem, kas stāsies savu Tiesneša priekšā. Bet patiesi, Es jums saku: arī viņiem Es palīdzēšu, un, kad viņi pamodīsies no sava dziļā miega, viņi ieraudzīs Manu starojošo vaigu, kas liecinās par Manu piedošanu, un viņi gaidīs vienīgi to, ka Es viņus sūtīšu pa to ceļu, ko viņi iepriekš bija apgānījuši un nicinājuši, lai atlīdzinātu savus pārkāpumus un pierādītu, ka ir Manas mīlestības cienīgi. Un Es kā mīlošs Tēvs to viņiem piešķiršu.

29. Tāpēc Es jums saku savā mācībā, ka jums nevajadzētu tiesāt tos, kurus šodien redzat aptraipītus ar cilvēku asinīm un visiem pārkāpumiem. Jo jūsu mūžīgajā pastāvēšanā ir lielāki pārkāpumi nekā cilvēku asins izliešana. Bet pagaidām nepieprasiet uzzināt visu. Es jau esmu jums norādījis, ka tikai Es vienīgais savos augstajos lēmumos varu taisnīgi spriest.

30. Tagad jums ir tikai jāmīl un jāpiedod, un, ja Es jums ļauju pētīt un izvērtēt notikumus, kas notiek jūsu apkārtnē, tad tādēļ, ka Es nevēlos, lai jūs būtu vienaldzīgi, akli un bezjūtīgi pret savu līdzcilvēku sāpēm. Es ar savu mācību esmu jūs padarījis jūtīgus, lai, kad pienāks laiks, jūs varētu sniegt visiem saviem līdzcilvēkiem pamācību, sapratni, mīlestību, piedošanu un mierinājumu. Tāpēc Es padaru jūs par bāku, par spožu zvaigzni un uzticamu draugu, lai jūs savā mājā, iestādēs un starp tautām rīkotos atbilstoši.

31. Es vairs nevēlos, lai jūs uzskatītu sevi par svešiniekiem. Es vēlos, lai starp jums uzplauktu vispārējā brālība un lai tā jūsu vidū sāktu nest auglus.

32. Ir labi, ka jūs ievērojat savus cilvēciskos likumus, bet lieciet manu mācību un savu garīgo attīstību pāri tiem. Paklausiet mani likumiem, un patiesi, Es jums saku: Es atbrīvošu jūs no smagākajiem konfliktiem, kas jums rodas cilvēcisko likumu dēļ. Bet cīnieties pret netaisnību, cīnieties pret samaitātību — ne ar slepkavīgiem ieročiem, ne ar naidu, bet ar manu mīlestības sēklu. Jūs nebūsi vieni šajā cīņā; Es jau esmu jums teicis, ka starp cilvēci ir tautas, kurās cilvēki jau sāk atbrīvoties no sava materiālisma, kļūstot stipri savos likteņa pārbaudījumos — ar mērķi apvienoties ar Mani. Kas ir šīs dvēseles? Pašlaik nav nepieciešams, lai jūs tās pazītu.

33. Paceliet savas dvēseles, mīliet viens otru, apvienojieties aizsaulē ar šo vispārējās brālības ideālu. Es aicināšu jūs uz Garīgo Kalnu, un tur Es būšu kopā ar vieniem un otriem — ar visiem tiem, kas ilgojas pēc miera, pēc pestīšanas, lai dotu viņiem spēku un ticību mani atklājumiem, lai viņi, tādējādi apdāvināti, varētu turpināt savu ceļu. Turpinās parādīties dvēseles — vieni kā savvaļas ziedi, citi kā ērkšķi tuksnesī. Bet gan vieni, gan otri tiks apvienoti ar vienu ideālu, un aizsaulē jūsu mīlestības ziedi apvienosies, lai kā viena mīlestības upuris nonāktu pie Manis.

34. Tādā veidā Es jūs mācu, ak, mācekļi, šo atklāsmju pēdējā gadā. Jo patiesi, Es jums saku: kad šis laika posms būs beidzies, jūsu garīgajai attīstībai būs jāpiedzīvo ļoti lielas pārbaudījums. Cik daudzi no jums kļūs par fanātisma un elku pielūgšanas upuriem? Cik daudzi no jums būs ceļā uz noslēpumainību, un cik daudzi citi, lai izceltos cilvēku vidū, vēlēšies pievienot Manam darbam kaut ko, kas tam nepieder? Esiet modri un lūdzieties, ak, tauta! Bet neaizmirstiet, ka, jo tīrāka un vienkāršāka ir jūsu reliģiskā prakse un jo vairāk tā iedvesmojas no mani likumiem, jo lielāka būs pilnība, ko sasniegs jūsu dvēsele. Mazāk ceremoniju un rituālu, bet lielāka garīguma, vairāk žēlsirdības un mīlestības pret saviem tuvākajiem — tad jūs mīlēsi Mani.

35. Visās zemes tautās pienāks elku pielūgšanas un fanātisma laiks. Riti un ceremonijas sasniegs vislielāko intensitāti un tiks pastiprinātas līdz galējībām. Dažādu reliģiju un sektu garīdznieki un priesteri savus sekotājus aizvedīs līdz ekstāzei. Es to pieļauju, jo tas būs kā vētra cilvēces vidū, un šajā haosā dvēseles jutīsies kā kuģa avārijā cietušie. Nebūs neviena, kurš justos kā drošā ostā vai glābšanas laivā.

36. Nāks brīdis, kad visās dvēselēs valdīs apmulsums, un tās nekur neatradīs miera patvērumu. Tad cilvēki meklēs slavenākos prātus, ministrus, kas izceļas ar savu lielāko inteligenci, tos, kurus cilvēce uzskata par svētiem. Taču viņu izbrīns būs ļoti liels, kad viņi sapratīs, ka arī šie ir kuģa avārijā cietušie, kuriem nav kompasa, nav miera un nav gaismas.

Tad iestāsies tumsība. Bet šī haosa vidū dvēseles, meklējot savu glābšanu, pacelsies, un aiz tumšajiem negaisa mākoņiem tās ieraudzīs gaismu kā jaunu dzīvi, kā jaunu rītausmu, un šī gaisma būs Svētā Gara gaisma, tā būs bāka, kas apgaismo visu Visumu, gaida bērnu atgriešanos un apgaismo vētraiņos okeānus.

37. Pēc šī pārbaudījumu laika cilvēcei nāks gara brīvība. Cilvēki ar kājām samīnīs savus agrākos elkus, un, vīlušies, iznīcinās savas iedomības, greznības un viltus spožuma pulcēšanās vietas. Zinātnisko darbu autori savus darbus iemetīs ugunī.

38. Tajā laikā tiks uzmanīgi uzklausi pat visneizglītotākie un niecīgākie no jums. Cik daudzi no tiem, kas tagad šajā vienkāršajā un nabadzīgajā tautā klausās manu mācību un jūtas nenožīmīgi, jo domā, ka viņiem trūkst daiļrunības un garīguma, vēlāk redzēs, ka viņus ieskauj cilvēku pūļi, un starp tiem būs daži no tiem, kuri uzskatīja viņus par trakiem, kad viņi dzirdēja Mani caur balss nesēju. Cik daudzi no tiem, kas šodien apšaubā manu vēstījumu, vēlāk raudās kā Pēteris, kad katrā solī redzēs manu vārdu piepildīšanos.

39. Līdz tam laikam turpiniet gatavoties, stipriniet savu dvēseli ar Manu mācību, kas nevienu nav novedusi maldu ceļā, jo tā no jums prasa tikai atbrīvošanu, glābšanu caur garīgumu. Bet kas ir garīgums? Tas ir ceļš, ko Esmu iezīmējis kopš laiku sākuma, un pa to visas attīrītās dvēseles nonāks Dieva klēpī. Uz tā atrodas Dievišķais Likums, kas ir visu tikumu avots. Tur atrodas atvērtā grāmata, Dzīvības grāmata, kas satur visu Dieva gudrību. Uz šo ceļu Es esmu jūs aicinājis vēlreiz.

40. No kalna virsotnes Es jau trešo reizi runāju uz jums un saku: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Vairs nešķirieties no Manis.”

41. Atcerieties: kad mans ķermenis tika noņemts no krusta un pēc tam apglabāts, mācekļi, kuri bija satriekti un nespēja saprast, kas noticis, uzskatīja, ka ar Meistara nāvi viss ir beidzies. Bija nepieciešams, lai viņu

acis Mani atkal redzētu un viņu ausis Mani atkal dzirdētu, lai viņu ticība uzliesmotu un viņu izpratne par maniem vārdiem nostiprinātos.

42. Tagad Es varu jums teikt, ka starp tiem mācekļiem bija *viens*, kurš nekad nešaubījās par Mani, kurš pārbaudījumu priekšā nekad nezaudēja drosmi un kurš ne uz brīdi neaizgāja no Manis. Tas bija Jānis, uzticamais, drosmīgais, dedzīgais un mīlākais māceklis. Šīs mīlestības dēļ Es viņam uzticēju Mariju, kad viņi stāvēja pie krusta, lai arī turpmāk viņš šajā nevainojamajā sirdī atrastu mīlestību un, stāvot viņas pusē, vēl vairāk stiprinātos cīņai, kas viņu gaidīja. Kamēr viņa brāļi, pārējie mācekļi, viens pēc otra krita zem pārmācītāja nāvējošā sitiena un tādējādi ar savu asinīm un dzīvību apstiprināja visu patiesību, ko viņi bija sludinājuši, un sava Skolotāja vārdu, Jānis uzvarēja nāvi un izvairījās no mocekļa nāves. Tā kā viņš bija izsūtīts tuksnesī, viņa vajātāji pat neiedomājās, ka tur, uz tās salas, uz kuru viņi viņu bija izdzinuši, šim cilvēkam no debesīm nāks lielā atklāsme *par* laikmetiem, kurus viņš pakāpeniski izdzīvos — praviotojums, kas cilvēkiem stāsta par visu, kas ir noticis un kas piepildīsies.

43. Pēc tam, kad Jānis bija dāvājis saviem brāļiem daudz mīlestības un veltījis savu dzīvi uzdevumam kalpot viņiem sava Skolotāja vārdā, viņam nācās dzīvot atdalītam no viņiem, vienam pašam; taču viņš nepārtraukti lūdza par cilvēci, vienmēr domāja par tiem, par kuriem Jēzus bija izlējis savas asinis.

44. Lūgšana, klusums, iekšējā vēršanās, viņa dzīves tīrība un domu labestība paveica brīnumu, ka šis cilvēks, šī dvēsele īsā laikā attīstījās tiktāl, kam citām dvēselēm ir vajadzīgi tūkstošgadi, lai to sasniegtu.

45. Jā, mācekļi, Jānis ir piemērs tam, ko cilvēka dvēsele sasniegs nākotnē. Jāņa ekstāze, caur kuru viņš runāja, redzēja un dzirdēja, bija atklāsme par to, ko jūs piedzīvosiet šajā laikā. Garīgās vīzijas, attēlotas simbolos, tika redzētas ar redzētāja dāvanu, t. i., ar garīgo skatienu.

46. Dievišķā balss un Garīgās pasaules balss, kas sasniedza viņa smadzenes un aizkustināja viņa sirdi, bija iepriekšējās zīmes tam atklājumam, ko jūs šajā laikā esat saņēmuši caur balss nesējiem un dāvanu nesējiem. Un visbeidzot Jānis atklāja cilvēcei, pēc eņģeļa norādījuma pierakstot visu, ko viņš redzēja un dzirdēja, to sarunu no gara uz garu, kas notiks, kad cilvēki savā dzīvē būs atbrīvojušies no netīrumiem un materiālismā.

47. Kad cilvēki pievērsīs uzmanību tam, ko rakstiski atstājis mans mīlais māceklis? Dīvaina ir veids, kādā viņa atklāsme ir pierakstīta, noslēpumaina ir tās jēga, neizmērojami dziļi ir viņa vārdi. Kas gan varētu tos saprast? Cilvēki, kuri sāk interesēties par Jāņa atklāsmi, iedziļinās tajā, interpretē, novēro un pēta. Daži nedaudz pietuvojas patiesībai, citi domā, ka ir

atklājuši atklāsmes jēgu, un sludina to visai pasaulei; vēl citi ir apmulsuši vai pārāk noguruši, lai turpinātu pētīt, un galu galā noliedz jebkādu dievišķo jēgu šajā vēstījumā.

48. „Trešā laika” mācekļi, tagad es jums saku, ka, ja jums patiesi ir vēlēšanās ienākt šajā svētnīcā un iepazīt šo atklāsmu patieso jēgu, jums jāiepazīstas ar lūgšanu no gara uz garu — tieši to, ko Jānis praktizēja savā trimdā. Vispirms jums jāapzinās, ka dievišķā atklāsmē, lai gan attēlota ar zemes tēliem un attēliem, kopumā runā par cilvēka dvēseli, par tās attīstību, cīņām, kārdinājumiem un krišanu, par tās apgānīšanu un nepaklausību. Tā stāsta par manu taisnīgumu, manu gudrību, manu Valstību, par maniem mīlestības apliecinājumiem un manu saziņu ar cilvēkiem, par viņu atmodu, atjaunošanos un, visbeidzot, par viņu garīgo pilnveidošanos.

49. Es jums tur atklāju cilvēces garīgo dzīves ceļojumu, sadalītu laika posmos, lai jūs labāk saprastu dvēseles attīstību.

50. Tātad, mācekļi, tā kā atklāsmē attiecas uz jūsu garīgo dzīvi, ir lietderīgi, lai jūs to pētītu un aplūkotu no garīgā viedokļa; jo, ja jūs to vēlaties interpretēt, balstoties vienīgi uz zemes notikumiem, jūs, tāpat kā daudzi citi, nonāksiet apmulsumā.

51. Tiesa, daudzi zemes notikumi ir saistīti ar šīs atklāsmes papildīšanos un tādi būs arī nākotnē. Bet jums jāzina, ka tajā ietvertie notikumi un zīmes ir arī tēli, attēli un piemēri, kas jums palīdzēs saprast manu patiesību un papildīt savu aicinājumu – pacelties pie Manis pa dvēseles tīrības ceļu, par ko jums spožu paraugu atstāja mans māceklis Jānis, kurš cilvēci tūkstošgades apsteidza sarunā no gara uz garu ar savu Kungu.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 277	Panta nr.
Garīgā misija	1
Garīgais Izraēls	14
Garīgā analīze	28
Garīgā iedvesma	32
Atklāsme un pravietojumi	35
Cilvēces atpalcība	42
Garīgā dvēsele virzās uz pilnību	47
Mācība 278	Panta nr.
Garīgo spēju atmodināšanās	2
Patiesā garīgā lūgšana	16
Grēku nožēlas sakramentu kļūda	18
Pravietojumi par karu beigām	24
Pārbaudījumu jēga	31
Pilnīga garīgā saziņa	42
Garīgā Izraēla tautas misija	59
Mistērijas jēga	61
Mācība 279	Panta nr.
Garīgā lūgšana	1
Pravietojumu piepildīšanās	9
Atgriešanās laiks	17
Kunga atgriešanās laiks	39
Garīgums	65
Atšķirība starp dievišķo un cilvēcisko iekarošanu	75
Mācība 280	Panta nr.
Trešā laikmeta vēstījums	2
Tiesa, ko cilvēks pats sev izsaka	11
Pārejas periodi	20
Tēva padomi	31
Trešā laikmeta apustuļu misija	49
Simboli pazudīs	65
Jaunā mana	71
Mācība 281	Panta nr.
Jaunās garīgās manifestācijas mērķis	1

Garīgā lūgšana	23
Miera pamati	29
Darbi, vārdi un domas saskaņā	42
Garīgā analīze	46
Īstās vērtības	63
Mācība 282	Panta nr.
Gara spēks	3
Cilvēciskā nepastāvība un trauslums	9
Cilvēka neziņa un gara patiesā gudrība	17
Cilvēks ir garīgās izpausmes līdzeklis	31
Solītais mierinātājs	57
Patiesā garīgā lūgšana	61
Mācība 283	Panta nr.
Liktena patiesā nozīme	10
Izraēla un tās misija	15
Garīgums nav reliģiozitāte	23
Zinātne, ko vada sirdsapziņa	48
Garīgās iedvesmas, kas pieejamas ikvienam	51
Kas ir daba?	57
Mācība Nr. 284	Panta nr.
„Dzīves grāmatas” veidošana	11
Garīgā un materiālā papildījuma	24
Ilgotā „miera valstība”	31
44 000 sagatavotās dvēseles	34
Trešais laikmets	38
Atvērts sestais zīmogs	46
Mācība 285	Panta nr.
Miers mūsu iekšienē	1
Sāpju labā puse	6
Lūgšana ir garīgs darbs	10
Trešais laikmets un garīgā dzīve	18
Garīgā attīstība bez maņu glorificēšanas	43
Spiritualistu cīņa	54
Patiesais Dieva templis	62
Cilvēka eksistences jēga	69

Patiesība ir dievišķā būtība	81
Mācība 286	Panta nr.
Harmonija starp inkarnētajām un neinkarnētajām garīgajām dvēselēm	2
Garīgā pacelšanās	9
1866. gada 1. septembris, Trešā laikmeta sākums	14
Jēzus, Mozus un Ēlijas misija	15
Par sāpēm	27
Laiks, ko paredzēja pravieši	45
Garīgā atmoda	57
Mācība 287	Panta nr.
Brīnišķīgais garīgais ceļš atpakaļ pie Radītāja	6
Paradīzes nozīme (sk. 161,7)	12
Instinkts un sirdsapziņa	25
Kas ir žēlsirdība?	31
Ceļš uz laimi	37
Garīgā žēlsirdība	54
Jēkaba kāpnes	59
Mācība 288	Panta nr.
Jaunā Izraēla caur Garu	1
Pravietojums par zaudēto paradīzi (sk. 161,7)	29
Dievišķā patiesības gaismas zibsnis	36
Garīgās būtnes inkarnējas atbilstoši savai misijai un liktenim	46
Atkārtotās inkarnācijas	56
Ceļotāji starp abām pasaulēm	62
Mācība 289	Panta nr.
Atmodšanās uz patiesajām garīgajām vērtībām	3
Garīgās pasaules eksistence	17
Laiku piepildījums	31
Miera valstības tuvošanās	57
Visi ir Dieva bērni	66
1950. gada nozīme	67
Mācība 290	Panta numurs
Attīstība inkarnācijās	4
Nepareizās cilvēciskās interpretācijas un dievišķā patiesība	13

Ģimenes nozīme no garīgās dvēseles un asins viedokļa	40
Atklāsme par reinkarnāciju	53
Garīgās atbrīvošanās ēra	58
Mācība Nr. 291	Panta nr.
Mierīgums un apzinīgums – piepildījuma	2
Mīlestības likums	8
Patiesības atklāšana	9
1950. gada garīgā nozīme	44
Ziniet, ka 1950. gadā Es pēdējo reizi izteikšu Savu vārdu	57
144 000 un viņu misija	63
Garīgā saziņa	81
Mācība 292	Panta nr.
„Tēva namā ir daudz mājoķļu”	3
Ceļā uz vispārējo harmoniju	5
Garīgā kapacitāte un garīgums	15
Jaunā Izraēla	28
Spiritualisma uzplaukums	31
„Neviens akmens nepaliks uz otra”	33
Nezaudējiet drosmi grūtībās	46
Jūsu planētas liktenis	53
Kunga atgriešanās	65
Mācība 293	Panta nr.
Sagatavošanās saziņai no gara uz garu	11
„Trīsvienība”	19
Cilvēciskā atbilde dievišķajai mīlestībai ir nopelni	44
Jaunā dievišķā atnākšana pacēla mūs pāri pār materialisma sienu	56
Dievs neizdara atšķirību starp reliģijām	61
Sirdsapziņas balss	73
Mācība 294	Panta nr.
Garīguma laiks	1
Garīgā atbrīvošanās	24
„Pēc nāves dzīve”	32
Saikne starp dvēseli un ķermeni	37
Laiks, kad notiek saziņa no gara uz garu	44
Mācība Nr. 295	Panta nr.
Dzīves un nāves, gaismas un tumsas nozīme	1
Cilvēces lielā kļūda	2

Kārdinājumi	13
Iedomības briesmas	18
„Vārda” atgriešanās garā	26
Informācija par mirušo piemiņas dienu	34
Garīgums un zinātne	36
Cilvēka garīgā dvēsele ir Radītāja tēls	44
Brīvā griba un sirdsapziņa	49
Reinkarnācija un garīgā dzīve	52
Trīs laikmeti uz Zemes	56
Mācība 296	Panta numurs
Cilvēka garīgā evolūcija	2
Dieva atnākšana	20
Mūsu pētījumiem jāvadās pēc sirdsapziņas	26
Mūžīgā pazudināšana nepastāv	30
Miera dārgums	39
Trešā laikmeta dievišķā darba lielums	45
Garīgās dzīves izpausme	55
Mīlestības spēks	60
Mācība 297	Panta nr.
Garīgā darba jēga un mērķis	2
Mēs neesam vieni	6
Matēriālisms reliģijās un sektās	39
Pravietojumi par labāku pasauli	68
Mācība 298	Panta nr.
Garīgo dāvanu izmantošana atbrīvo un pacilā	1
Dvēseles sagatavošanas nozīme	19
Garīgā pasaule mūs ieskauj	41
Mācība Nr. 299	Panta nr.
Ziemassvētki 1949	2
Garīgums bez filozofiskas piesārņojuma	32
Jāzepa piemērs	60
Mācība 300	Panta numurs
Spiritualisma liecība	3
Trešā laikmeta rakstu nozīme	17
Tuvojas jauns karš	33
Sagatavošanās garīgajai dzīvei	36
Visu laiku pravieši	50

Mācība 301	Panta nr.
Garīgās sagatavošanās pakāpe	2
Gara maize un vīns	5
Sestais zīmogs	9
Zināšanas par garīgo eksistenci	10
Gara dāvanas	14
Pārbaudījumu iemesls	24
Spiritualistu misija attiecībā uz jauniešiem	33
Mācība 302 (1950)	Panta numurs
Ceļš uz garīgumu	2
Emmausas būdīnā	3
Dievišķās mācības	5
Reinkarnācijas iemesls	14
Plūdi	15
Garīgās arkas nozīme	17
Bezgalīgais garīgo mājvietu skaits	23
Nekas nav zaudēts uz visiem laikiem	31
Elku pielūgšanas izzušana	36
Mācība 303	Panta nr.
Garīgā sagatavošanās	1
Attiecības starp garīgajām būtnēm	11
Nedaudz par fanātismu un neziņu kapsētās	20
Tagad ir laiks garīgi atpazīt sevi	24
Nedaudz par izklaidēm	27
Laiku piepildījums un tiesa	35
Kur ir nāve, mūžīgā pazudināšana un šķīstītava?	41
Septiņi zīmogi	52
Mācība 304	Panta nr.
Gara attīstība prasa sagatavošanos un gribu	1
Dievs ir visuresošs	13
Pārbaudījumi atbilst kļūdām	38
Garīgā saziņa pēc 1950. gada	51
Mācība 305 (1950. gada 1. janvāris)	Panta nr.
Trīs laikmeti un to rakstiskās vēstis	1
Garīgais aicinājums cilvēcei	2
Garīgā dvēsele ir sākotnējā	6
Tiesas stundas tuvošanās un piedošana visiem	12

Dievišķo svārstību visuresamība	22
Garīgā tempļa dievišķā tīrība	30
Cilvēces atmodšanās garīgajam	36
Materiālisma laikmeta nāves cīņa	41
Elijas misija	47
Jūs jāvadī nevis bailēm, bet mīlestībai	51
Viltus ticība	59
Dievišķais žēlsirdīgums un garīgā evolūcija	64
Sirdsapziņa stāv pāri prātam un sirdij	67
Jēzus un Kristus	71
1950. gada nozīme	74
Mācība 306	Panta nr.
144 000 izredzētās garīgās būtnes	1
Garīgā pazīme	3
Mūžīgās garīgās vērtības un pārejošās materiālās vērtības	14
Pārbaudījumu svētība	20
Iespējas izrādīt žēlsirdību (Ebr. 13:16)	27
Tur, kur nav žēlsirdības, valda karš	35
1950. gads ir jaunas ēras sākums	38
Aicinātie un izredzētie	53
Ne reliģiozitāte, bet garīgums	59
Vispārējā valoda	65
Mācība 307	Panta nr.
Miers ir augstākā garīgā vērtība	1
Garīguma attīstība praksē	6
Vārdi jaunavām	31
Īstā garīgā ģimene	36
Sagatavošanās	42
Garīgā manifestācija Meksikā	49
Garīgo dāvanu attīstība	54
Mācība 308 (1950)	Panta nr.
Ceļš uz garīgo kalnu	5
Pakļaušanās pārbaudījumiem	7
Jēzus un Kristus — cilvēks un gars	20
Pēteris un Sauls-Pāvils	42
Sagatavošanās pieredze	48
Žēlsirdība	52
Mācība 309	Panta nr.
Vispārējā dievišķā klātbūtne	3

Garīgums un materiālisma sabrukums	6
Miera vēstnieki	10
Dievišķā taisnība	14
Kaina un Ābela mācība	19
Pilnīgais reinkarnācijas likums	22
Vispārējā brālība	31
Kuģa avarējušie bez kompasa	35
Gara brīvība	37
Pētera piemērs	38
Apustuļa Jāņa izsūtīšana uz Patmosu	42

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720

„Īstās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums

Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)

Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)

Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem

Pravietojumi par Trešo laiku

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de

Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis

El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis

„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums

Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg

Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de

Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuiztco, 03550 Mehiko, D.F.

„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums

„Trešais Testaments”

un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)

www.tercera-era.net (spāņu valodā)

www.144000.net (daudzvalodīgs)

www.dritte-zeit.net